

Tirsdag den 31. maj 2011 (D)

1

103. møde

Tirsdag den 31. maj 2011 kl. 9.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 41:

Forespørgsel til statsministeren om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation.

Af Ellen Trane Nørby (V), Henrik Sass Larsen (S), Pia Kjærsgaard (DF), Villy Søvndal (SF), Carina Christensen (KF), Margrethe Vestager (RV), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Anders Samuelsen (LA), Per Ørum Jørgensen (KD), Juliane Henningsen (IA), Lars-Emil Johansen (SIU), Høgni Hoydal (T), Edmund Joensen (SP), Pia Christmas-Møller (UFG) og Christian H. Hansen (UFG).
(Anmeldelse 12.05.2011. Fremme 17.05.2011).

Kl. 09:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

Fra medlem af Folketinget Ida Auken har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 2. juni 2011 atter kan give møde i Tinget. Trine Machs hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4 at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om beredskabet 2011.
(Redegørelse nr. R 19).

Eksemplarer vil blive omdelt og vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 41:

Forespørgsel til statsministeren:

Hvad kan statsministeren oplyse om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation?

Af Ellen Trane Nørby (V), Henrik Sass Larsen (S), Pia Kjærsgaard (DF), Villy Søvndal (SF), Carina Christensen (KF), Margrethe Vestager (RV), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Anders Samuelsen (LA), Per Ørum Jørgensen (KD), Juliane Henningsen (IA), Lars-Emil Johansen (SIU), Høgni Hoydal (T), Edmund Joensen (SP), Pia Christmas-Møller (UFG) og Christian H. Hansen (UFG).
(Anmeldelse 12.05.2011. Fremme 17.05.2011).

Kl. 09:01

Formanden :

Den første, der får ordet, er fru Ellen Trane Nørby som ordfører for forespørgerne for at begrunde forespørgslen.

Kl. 09:01

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Ellen Trane Nørby (V):

Et folketingsår nærmer sig sin afslutning, og det har jo været et folketingsår, hvor der atter har været store politiske beslutninger, der er blevet truffet. Det har også været et år med rig diskussion og debatter, både her i salen og rundt i landet. Det har været endnu et af de folketingsår, hvor kursen for Danmarks fremtid er blevet sat, og på den baggrund er det fornuftigt at gøre status, og som vi plejer at gøre det på den her tid af året, er det fornuftigt at gøre det med en afslutningsdebat her i Folketingssalen. Derfor skal jeg på vegne af forespørgerne anmode statsministeren om at give en redegørelse for den indenrigspolitiske og udenrigspolitiske situation i Danmark.

Kl. 09:01

Formanden :

Tak. Og så er det statsministeren til at imødekomme anmodningen. Værsgo.

Kl. 09:02

Besvarelse

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det har været et folketingsår med store udfordringer og store beslutninger. I efteråret fremlagde regeringen en lang række reformer – nødvendige reformer, fordi vi skal udvikle Danmark. I min nytårstale foreslog jeg en udfasning af efterlønnen, for Danmarks udvikling skal hvile på et solidt grundlag, hvor vi kan betale vores regninger, når de forfalder, og hvor vi får varig velfærd. For 18 dage siden indgik regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre en historisk aftale om en tilbagetrækningsreform, og gennem de seneste uger har regeringen med Dansk Folkeparti som den helt centrale medspil-

ler indgået en lang række vigtige aftaler. Vi har fremlagt reformer, og vi har lagt et kontant langtidsbudget for Danmark. Dette folketingsår er reformernes år. Det er lykkedes os at finde rigtige løsninger på rigtige problemer, og vi skaffer rigtige penge til rigtig velfærd. Vi lægger et sundt grundlag for holdbar vækst, og det er der brug for. Baggrunden er dystre, men med de reformer, vi fremlægger, tegner fremtiden lysere.

Regeringen vil et frit og trygt Danmark. Jeg er stolt af at leve i et land, hvor vi har råd til at være solidariske. Men vi skal også huske på, hvorfor vi har råd til det, og det har vi, fordi dygtige og flittige danskere hver dag yder en indsats i vores virksomheder. De skal have løn som fortjent, og de skal ikke brandbeskattes, men opmuntres. Jeg er stolt af at leve i et land, hvor vi har lige muligheder, men friheden er ikke ansvarsfri. Vi skal have mod til at stille krav, vi skal turde sætte nye rekorder og sprænge gamle grænser. Jeg er stolt af at leve i et trygt Danmark – med bidrag fra alle, der kan. I Danmark har vi plads til både stræben og solidaritet. Som dansker i min generation har jeg altid haft det privilegium at leve med danske normer og dansk frihed, og som folkevalgt politiker gennem godt 25 år har jeg oplevet menneskers ufrihed: Dissidenter bag jerntæppet før murens fald, forarmede nordkoreanere – undertrykt af et regime, der valgte en anden vej end den syd for demarkationslinjen – afghanere på flugt fra sovjetisk besættelse og hele folks ufrihed i utålelige diktaturer eller minoriteters ufrihed under udemokratiske styre. Det har præget mig, og derfor lægger jeg frihed til grund for al min gøren og laden i politik, og også derfor lægger jeg så stor vægt på økonomien i samfundet. For uden økonomisk frihed ingen personlig frihed. Et frit og trygt Danmark med økonomien i orden er det, jeg vil, det er det, regeringen vil.

Politikere skal ikke dømmes på ønsker, vi skal dømmes på handlinger og på resultater. Og hvordan opnår vi bedst resultater i en situation, hvor vi netop er kommet igennem den værste økonomiske krise i mange år, ja i generationer? Jeg har tre bud: reformer, reformer og reformer.

Da jeg stod her for 2 år siden, så vi tilbage på et folketingsår, hvor opgaven var at få Danmark sikkert gennem den internationale økonomiske krise. Den opgave løste vi. Da jeg stod her for 1 år siden, så vi tilbage på et år, hvor opgaven var at betale den umiddelbare regning efter krisen. Den opgave løste vi også. I år er vi nået et historisk skridt videre. Med krisen bag os har vores opgave i dette folketingsår været at se frem, at skabe balance mellem offentlige udgifter og indtægter de kommende år frem mod 2020. Den opgave har vi også løst. Regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre har indgået en aftale om en tilbagetrækningsreform, og det har næppe undgået nogens opmærksomhed, for det er en historisk aftale, det er en vigtig aftale, det er en ansvarlig aftale, og det er en aftale, der giver holdbar vækst og kontant sikring af Danmarks velfærd.

Kl. 09:06

For det første rykker vi velfærdsaftalen 5 år frem; de forhøjelser af efterløns- og folkepensionsalderen, som i 2006 blev aftalt mellem regeringen, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, skal træde i kraft 5 år tidligere. Det er nødvendigt. For det andet gør vi efterlønnen 3-årig, og vi indretter ordningen, så de danskere, der kun har lidt i pensionsopsparing, får mest i efterløn. Det er solidarisk. For det tredje indfører vi en seniorførtidspension for nedslidte. Den nye ordning gælder for alle, ikke kun for dem, der er tilmeldt efterlønsordningen. Det er fair.

Regeringen og Dansk Folkeparti har også indgået en SU-aftale. Vi tilskynder de unge til at blive hurtigere færdige med studierne, for virksomhederne har hårdt brug for højtuddannet arbejdskraft. Vi har også indgået en aftale om fleksjob, så vi fremover giver størst tilskud til dem, der tjener mindst, og så det kan betale sig at arbejde i flere timer.

Sådan som vi har indrettet vores samfund i dag, bidrager vi hver især med mindre til den fælles kasse, end vi får tilbage. Det, vi betaler i skat, kan ikke dække alt det, vi får, fra vuggestue til plejehjem, regnestykket hænger ikke sammen. Derfor vil regeringen reformer. Vi vil fremskridt. Hvordan ville Danmark se ud uden reformer? Lad os foretage det tankeeksperiment, at regeringens reformer blev rullet tilbage.

Hvad ville der ske, hvis skatten blev sat op igen? Ja, så ville danskerne arbejde mindre. Hvad ville der ske, hvis dagpengeperioden blev forlænget? Så ville ledigheden stige. Hvad ville der ske, hvis kontanthjælpsloftet, starthjælpen og 225-timers reglen blev afskaffet igen? Ja, så ville det for mange ikke kunne betale sig at arbejde. Hvis vi undlader at gennemføre de reformer af tilbagetrækning, SU og fleksjob, som et flertal står bag, ja, så vil hverken penge eller arbejdskraft slå til, for der findes ingen gratis omgang.

Regeringens politik og reformer skaber plads til 125.000 nye job i den private sektor, job, der vil blive skabt, når reformerne og de bedre tider sætter gang i en holdbar vækst. Vi bliver rigere. Reformerne frigør med sikkerhed de milliarder, vi skal bruge til uddannelse, til forskning og til sundhed. Vi kan udvikle vores velfærd. Reformerne bringer os i mål med udfordringen: 47 mia. kr. For udfordringen er 47 mia. kr. i 2020, vel at mærke, hvis vi dæmper væksten i de offentlige udgifter i de kommende år i forhold til det, vi har oplevet historisk, for hvis man derimod lader den offentlige sektor vokse og vokse, ja, så er alvoren en helt anden: Så er udfordringen ikke 47 mia. kr.; så er den langt større.

Med Reformpakken 2020 opnår vi balance mellem udgifter og indtægter – vi kan sætte to streger under regnestykket – så vi kan holde skatten i ro, så vi kan give plads til, at de private virksomheder kan vokse og skabe arbejdspladser, og så vi kan prioritere vigtige områder. Danmark har den største offentlige sektor i hele den frie verden. Vores økonomi kan ikke bære mere af det samme. Vi må finde på nyt, så vi kan blive mere effektive. Vi skal bruge ny teknologi, så hverdagen bliver lettere: NemID, e-Boks, digital årsopgørelse. Slip for køen hos kommunen; det ville da være befriende!

Vi skal videre med ny teknologi som telemedicin, hvor kontakten foregår via skærm, så patienten kan blive hjemme og lægen blive på hospitalet, topmoderne ambulancer og akutbiler, så behandlingen starter effektivt på skadestedet. Eller det kan være robotstøvsugere, der kan klare noget af rengøringen og give SOSU-hjælperen mere tid til omsorg og pleje og menneskelig kontakt. En bedre service til borgerne og en mere effektiv offentlig sektor er en win-win-situation. Vi skal indrette os smartere. Men vi skal også prioritere – det kommer vi ikke udenom – og reformerne giver os noget at prioritere med. Regeringen vil prioritere tre områder: Uddannelse, forskning og sundhed.

Kl. 09:11

Regeringen prioriterer uddannelse: Vi starter fra 0. klasse. Vi vil give de yngste en skoledag fra 8 til 14, en 6-timers-skoledag, ikke 6 timers terperi, men 6 timer med undervisning, fysisk aktivitet, kreativitet og lektielæsning, en tryk og sammenhængende dag, så børnene får den bedst mulige start på skolegangen. Det er en vigtig investering, og vi har fundet finansieringen krone for krone. Vi vil også investere 500 mio. kr. i it og digitale læremidler i folkeskolen, for selvfølgelig skal vi bruge ny teknologi til at skræddersy undervisningen til fremtidens behov.

Folkeskolen skal give de unge mod og faglighed til at fortsætte med at dygtiggøre sig. På de videregående uddannelser så vi sidste år det største optag af nye studerende nogen sinde. Og flere end nogen sinde forventes at få en ungdomsuddannelse. På erhvervsuddannelserne blev der indgået næsten 50.000 praktikpladsaftaler sidste år.

Folkeskolen skal give alle en chance – og stille krav til alle. I Ishøj kommune lægger de enkelte skoler deres resultater åbent frem, så skolerne kan lære af hinanden. På La Cour Vejs Skole på Frede-

riksberg opstiller man faste mål for læsning og bruger det i dialogen med forældrene. På Randersgades Skole i København indgår netbooks i den daglige undervisning. Det er fremtiden, for gode uddannelser er vejen til et rigere Danmark, og uddannelse er også den enkeltes frihedsbrev: Når vi hver især bliver dygtigere, kan vi hoppe højere og sprænge vores grænser. Derfor er uddannelse en af regeringens store prioriteter.

Regeringen prioriterer forskning: Alene i år bruger det offentlige 19 mia. kr. på forskning. Det er det højeste niveau nogen sinde, og det er en stigning på 35 pct. på bare 5 år. Danmark er i top 3 i EU målt på andel af offentlig forskning. Vi opfylder EU's mål om, at den offentlige forskning skal udgøre 1 pct. af landets produktion, og med Reformpakken 2020 skaber vi plads i budgettet til at holde dansk forskning på det meget høje niveau. Vi har sikret, at vi også fremover får råd til at investere, hvad der svarer til 1 pct. af vores produktion, i forskning, for forskning udvikler vores samfund: Vi bliver klogere, og vi bliver dygtigere, så vi kan producere attraktive varer, så vi kan bruge mindre og renere energi, og så vi kan finde nye og bedre behandlinger mod sygdom. Det leder mig så over i regeringens tredje store prioritet: Sundhed.

Gennem de sidste 10 år har landets sygehuse ansat flere tusind ekstra læger og sygeplejersker. Mere end 200.000 flere patienter er blevet opereret. Patienternes ventetid før en operation er faldet med 5 uger. Og vores milliardinvesteringer i nye sygehuse er et af de største byggerier siden middelalderens store kirkebyggerier. Vi er nået et stykke vej. SOSU-assistenten, sygeplejersker og læger gør et flot arbejde, en flot indsats, og det er noget, der kan mærkes. 95 pct. af alle patienter er tilfredse med sygehusene – 95 pct!

En af dem sendte mig for nylig en mail og fortalte om sin kones sygdomsforløb. Hun led af voldsom hovedpine. Hun blev henvist til Regionshospitalet i Viborg, scannet på Privathospitalet i Herning og indlagt i Viborg. Der blev konstateret en meget stor tumor, der trykkede på lillehjernen. Herefter blev hun indlagt til operation på Universitetshospitalet i Aarhus, hvor dygtige læger reddede hendes liv. Til sidst i mailen skrev hendes mand: »Alt sammen tog under 30 dage – det kan ikke gøres bedre«.

Vi er nået et stykke vej, men vi skal videre end det. Som et led i den nye sundhedspakke vil vi etablere et center for partikelterapi. Det vil ske i et offentligt-privat samarbejde. Partikelterapi dræber kræftceller effektivt, men skånsomt for patienten. Særlig kræfttramte børn vil have stor gavn af den nye behandling. Partikelterapi vil også reducere risikoen for, at børn og unge udvikler kræft senere i livet. Pengene kan sådan set ikke gå til et bedre formål. Og vi har dem, fordi vi har truffet de beslutninger, der med sikkerhed giver os penge, for med regeringens reformer sikrer vi faste indtægter til at betale de faste udgifter, og vi skaber luft i økonomien til mere sundhed, så vi kan følge med, hvad angår ny medicin og nye behandlinger, som f.eks. partikelterapi.

I Bogen får 6.000 fynboer varme fra en særlig biomasseovn. Det varmer de sig ved. Og det varmer mig, at ovnens opfinder har fået tildelt den europæiske patentpris. Den ære tilfaldt Jens Dall Bentzen for 12 dage siden – den 19. maj. Højdespringere som Dall Bentzen skaber vækst, og vi skal have vækst, så virksomhederne kan skabe job, så danskerne kan tjene flere penge, og så vi får flere muligheder.

Kl. 09:17

Vækst er nøglen til at udvikle vores samfund, hovednøglen, for vækst åbner ikke alle døre. Vækst løser ikke det problem, at vi er for få unge og mange ældre, og vækst skaffer ikke 47 mia. kr. i kassen. Derfor skal vi først have de reformer, der sikrer, at virksomhederne får den arbejdskraft, der skal til, for at skabe væksten, så væksten hviler på et fast økonomisk grundlag.

Regeringens kontante budget betyder, at vi ikke kommer til at overrumple danskerne med ubetalte regninger. Hos regeringen ved

man, hvad man får. Og regeringens kontante budget fastholder udlandets tillid til dansk økonomi. Det er vores fælles værn mod pludselige rentestigninger. Det sikrer boligejernes nattesøvn. Det sikrer virksomhederne mod uventede regninger.

Andre steder i Europa kan vi jo se, hvor galt det kan gå, når økonomien kører af sporet. Det koster job. Det koster velfærd. Det fører til menneskelige tragedier. Derfor har EU styrket det europæiske økonomiske samarbejde. Det er i Danmarks klare interesse, at det sker, for vores største markeder er i de europæiske lande. Sund økonomi er i fokus i den Europluspagt, som Danmark har tilsluttet sig.

Regeringen løser problemerne i den rigtige rækkefølge. Med det økonomiske grundlag på plads kan vi tage det næste skridt: En lang række vækstinitiativer og indsatser, der her og nu skal understøtte den fremgang, som spirer frem efter krisen.

Forbrugerne har igen tillid til fremtiden. Virksomhederne får solgt flere varer. Der er ved at komme gang i væksten. Ledigheden er faldet 7 måneder i træk. Alene i sidste måned kom 4.000 danskere ud af arbejdsløshedskøen. Arbejdsløsheden er toppet. Og virksomhederne tror på fremtiden. Forventningerne i byggeri, industri og serviceerhverv er styrket og peger på øget aktivitet. Det går fremad.

Det er en fremgang, som regeringens væksttiltag skubber yderligere på: En boligjobordning, hvor vi gør sort arbejde til hvidt arbejde, og vi flytter gør det selv-arbejde fra familierne over i virksomhederne. Det vil aflaste travle familier. Det vil skabe nye job i håndværk og service. Også job til danskere, der ikke har taget en lang teoretisk uddannelse.

Med »Danmark som vækstnation« følger vi op med endnu flere konkrete væksttiltag:

For det første styrker vi dansk eksport til de hastigt voksende økonomier i Asien og Sydamerika. Det meste af vores eksport til de nye vækstlande er jo i dag koncentreret på store virksomheder. Vi skal have de mindre virksomheder med. Til at stå i spidsen for indsatsen har regeringen netop udpeget de første tre af i alt fem eksportambassadører: En for Brasilien, en for Rusland, en for Kina. Og for at styrke dansk erhvervslivs muligheder vil der for hvert af de lande blive udarbejdet en strategi med konkrete områder, hvor Danmark kan markedsføre det, vi er dygtige til. Hvis vi kan nå det tyske niveau for eksport til de nye vækstøkonomier, kan vi skabe 15.000–20.000 nye danske arbejdspladser.

Kl. 09:21

For det andet vil vi tiltrække flere virksomheder fra udlandet. Så vi får højproduktive job til Danmark. Derfor vil vi arbejde for en fuldt finansieret sænkning af selskabsskatten fra 25 til 20 pct. over en årrække. Vi finder pengene ved at omlægge erhvervsstøtten. Og vi vil give skattecreditter for at hjælpe især nystartede virksomheder med investeringer i forskning og udvikling. For små virksomheder skal investere i at blive store, så de kan tjene penge og skabe arbejdspladser.

For det tredje vil vi gøre det lettere at drive virksomhed. Vi indfører et 3-årigt regelstop for små og nystartede virksomheder – 3 år uden nye bebyrdende regler. Det er et stærkt signal til virksomhederne om, at nu skal vi have gang i væksten igen: Nu får I fred for os i tre år. Så får I et pusterum til at komme ind i et solidt vækstforløb.

I første omgang gælder det alle de nye nationale regler. Og vi vil arbejde for, at også ny lovgivning fra EU kan blive omfattet af denne ordning – 3 års regelstop.

For det fjerde vil vi udnytte Danmarks ekspertise inden for velfærdsteknologi og velfærdsservice. Vi skal udvikle et dynamisk og fordomsfrit samarbejde mellem det offentlige og de private virksomheder, så vi kan bygge en ny privat platform som afsæt for eksport. Det er samme vej, vi går med Konkurrencepakken, hvor vi også øger konkurrencen i den offentlige sektor.

For det femte skal uddannelserne i højere grad understøtte, at vores unge lærer det, som de private virksomheder behøver for at vokse.

Med »Danmark som væksthation« gør vi det mere attraktivt at investere i og skabe job i Danmark, så vores virksomheder kan få gang i den vækst, vi har så hårdt brug for. De nye tiltag bygger oven på regeringens øvrige indsats: Milliardinvesteringer i Metro Cityring, milliardinvesteringer i Femern Bælt. I hundredvis af nye kilometer veje og skinner. Mennesker og varer skal kunne komme hurtig rundt i vores samfund. Vi investerer i vækst. Vi investerer i job. Milliardinvesteringer i nye sygehuse, tusindvis af nye ældre- og plejeboliger, ungdomsboliger og familieboliger. Vi investerer i velfærd. Vi investerer i job.

De offentlige investeringer er nu dobbelt så store som i begyndelsen af 90'erne. Og investeringerne vil fortsat ligge på det høje niveau frem mod 2020. For vi kan finansiere det – vi har pengene.

Samme vej trækker Energiplan 2050, hvor vi lægger konkrete planer for udfasning af olie, kul og gas. Allerede de næste 10 år vil vi øge andelen af vedvarende energi til 33 pct. mod i dag knapt 20 pct. Vi har bygget en kæmpe vindmøllepark i havet ved Horns Rev og Rødsand. Og vi er ved at bygge en endnu større ved Anholt. Vi skal have endnu flere vindmøller på havet.

Andelen af biobrændstoffer i transportsektoren skal fordobles. Husdyrenes gødning skal blive til biogas.

Det giver alt sammen grønne fordele, som vi skal udnytte internationalt og veksle til nye job og nye eksportindtægter. Vi er godt i gang. Senest indgik jeg en alliance med Sydkoreas præsident om at styrke samarbejdet om grøn energi. Vi investerer i energi, vi investerer i job.

Rækken af vækstinitiativer er lang. Og jeg er jo glad for at kunne sige, at der i forhold til mange af initiativerne er bred opbakning. For vi kan hurtigt blive enige om at gå ind for vækst. Men det interessante spørgsmål er, om væksten er holdbar. Og her går der en klar skillelinje i dansk politik.

Regeringens reformpakke 2020 lægger et kontant langtidsbudget for Danmark. Vi har en plan for vækst, der holder, fordi den hviler på stærke reformer. En vækstplan kan ikke stå alene. Uden en fast grund vil væksten skride. Vi kan ikke bygge vores fremtid på tro, håb og gældsætning.

Kl. 09:26

Holdbar vækst er vækst, hvor vi alle sammen er med, uanset om vores familie har rødder i Danmark eller i et andet land. De seneste år har stadig flere danskere med rødder i ikkevestlige lande fundet arbejde, især flere kvinder, og stadig flere danskere med rødder i ikkevestlige lande er gået i gang med en uddannelse, især flere kvinder. Regeringen stiller krav, I tager ansvaret op, og jeg vil sige til jer alle sammen: Det er godt gået!

Integrationen er nået langt, for Danmark er et åbent samfund, men ikke pivåbent. Det er åbent på en klog måde, og det betyder, at vi stiller krav til mennesker, der vil hertil. Når man kommer til Danmark, skal man bidrage til fællesskabet. Det fremmer integrationen, og det er sund fornuft.

Vi har et velfærdssamfund med høje sociale ydelser. Det er godt, men det gør os sårbare, når flere flytter hertil. Derfor vil vi stille krav om en vis tid i Danmark, før man får den fulde pakke. Man skal yde, før man kan nyde. Det er sund fornuft. Vi stiller krav, og vi giver ansvar. Det er en del af den udstrakte frihed og de vide muligheder, vi har i Danmark. Derfor vil vi heller ikke finde os i, at der er huller i danmarkskortet, at der er områder, hvor danske værdier og normer er trængt, og hvor menneskers frihed dermed bliver trængt.

Jeg har besøgt ghettoer i Danmark. Jeg har talt med mennesker, der på egen krop har mærket, hvad det vil sige at være ufri; mennesker, som sætter pris på den frihed, vi tilbyder i Danmark. De mennesker skal vi lukke ind – ikke bare i vores samfund, men også i vo-

res dagligdag, ja, i vores hjerter. Deres liv og deres muligheder skal ikke begrænses af, at de bor i en ghetto, hvor nogle ligefrem bekæmper danske normer. Og derfor vil vi heller ikke finde os i, at der er huller i danmarkskortet, at der er områder, hvor danske værdier og normer er trængt i baggrunden, og hvor menneskers frihed bliver trængt.

Det er baggrunden for den ambitiøse ghettostrategi, som blev aftalt i efteråret. Vi vil åbne ghettoerne mod samfundet. Vi vil ikke have isolerede stenørkener, men levende og åbne bydele, og det bakker beboerne faktisk op om. I flere ghettoområder har beboerne godkendt nedrivninger. Det gælder i Gellerup ved Aarhus, hvor tre boligblokke skal vige for bl.a. at give plads til en helt ny bygade. Det gælder i Rosenhøj ved Aarhus og i Askerød ved Greve. Alle disse steder er beboerne klar til at bryde muren ned. Men vi ændrer også reglerne bag murstenene. Kommunerne har fået nye og bedre muligheder for at styre beboersammensætningen i de udsatte boligområder. Vi åbner ghettoen mod samfundet.

I december besøgte jeg nogle lokale drenge i Askerød, en af ghettoerne, og en måned senere besøgte drengene mig på Marienborg. Jeg havde også inviteret flere virksomhedsledere, og møderne blev fulgt op med jobbesøg i Gellerupparken og i Vollsmose.

I sidste uge besøgte jeg igen drengene fra Askerød, og her talte jeg med Ali Mohammad Mahmoud. Ali har fået fritidsjob i Bilka, det har nogle af hans kammerater også, og det er de glade for. Det er et kontant resultat af vores møder, og det er glædeligt. Det sørgelige er så, at Ali tidligere har haft svært ved at få job. Han siger selv: Det er, som om at når folk hører, man bor i ghettoen, så er man kriminel. Stop engang. Sådan må det jo ikke være. Vi skal bedømme mennesker ud fra, hvem de er, og ikke dømme dem ud fra deres postnummer. Vi må også stille krav til os selv.

Jeg fik flere positive historier med hjem fra Askerød. Bebyggelsens faste glarmester ringede for nylig til administrationen. Han undrede sig over, at han ikke længere blev kaldt ud for at skifte ruder i området. Har de skiftet leverandør? spurgte han bekymret. Nej, drengene i Askerød er bare holdt op med at knuse ruder og foretager sig i stedet noget fornuftigt, lød svaret.

Kl. 09:31

Vi skal stille krav til os selv. Vi skal stille krav til hinanden. Og det skal have konsekvenser, når kravene ikke bliver opfyldt. Regeringen slår hårdt ned på dem, der forbyder sig mod andres frihed. Vi vil ikke bare se til, mens danskere er utrygge i deres egne hjem.

Derfor har vi aftalt en tryghedspakke, hvor vi sætter ind over for kriminelle bander og organiseret kriminalitet. Vi styrker den politimæssige indsats, og vi skærper straffene. Og derfor vil vi dæmpe op for våben, narkotika og anden kriminalitet. Vi vil styrke toldkontrollen, og vi vil sikre, at politiet bistår tolderne, når de opdager kriminalitet. Og det sker naturligvis med respekt for EU-reglerne. Danmark skal være et trygt land.

Den tryghed og de rettigheder, vi har i Danmark, er desværre langt fra alle verdens mennesker forundt. Men vi ser nyt håb i dele af verden: i Nordafrika og i Mellemøsten. Det arabiske forår, som vi har været vidne til, har sat gang i en udvikling, som ikke lader sig skrue tilbage. Vi er vidner til et historisk tårbrud, der kan nå højder som Berlinmurens fald i Europa.

Modige befolkninger i Egypten og Tunesien har valgt demokratiets vej – en vej, som skal lede frem mod frie valg; en vej, hvor befolkningerne selv skaber deres fremtid. Omvæltningerne i disse lande er en historisk chance for de demokratiske kræfter, men i nogle lande er legitime krav om reformer blevet mødt med vold og undertrykkelse. I Libyen ser vi, hvordan en brutal diktator nægter at løsne sit jerngreb om befolkningen. Over Libyen deltager danske fly i NATO's håndhævelse af Sikkerhedsrådets resolution med bred opbakning her fra Folketinget. Vi tager ansvar.

Danmark og EU skal bakke op om den demokratiske udvikling i regionen. EU skal bidrage til at skabe vækst i regionen – især gennem øget markedsadgang og samhandel. EU skal indrette sit samarbejde med landene, så det står klart, at demokrati og reformer betaler sig. Det er i de mellemøstlige og nordafrikanske landes interesse, det er i Europas interesse, og det er i Danmarks interesse.

Siden 2003 har Danmark støttet de kræfter, der nu arbejder for demokratiske reformer i regionen. Det kan vi være stolte af, og regeringen vil styrke indsatsen, bl.a. med midler fra frihedspuljen.

Danmark er også sit ansvar bevidst i kampen mod den internationale terrorisme. Den amerikanske aktion mod bin Laden var en skelsættende begivenhed i indsatsen mod terrorisme. Den er kulminationen på flere års systematisk indsats og på et stærkt internationalt samarbejde, der har sat Al-Qaeda under pres.

Men vi må ikke være naive. Faren for terrorangreb er ikke forsvundet – heller ikke i Danmark. Al-Qaeda og andre terrorgrupper vil fortsætte, og derfor skal vi stadig gøre alt for at beskytte det danske samfund mod terror. Vi skal opretholde presset mod terrorgrupperne.

Den internationale indsats i Afghanistan er helt central i kampen mod terror. Opgaven er ikke færdig, men vi er på vej ind i en ny fase. Afghanerne er i år begyndt at overtage ansvaret for deres lands sikkerhed. Vi træner allerede afghanere, så de kan overtage det fulde ansvar med udgangen af 2014. Og jeg er meget tilfreds med, at et bredt flertal her i Folketinget i foråret blev enige om en gradvis omstilling af det danske bidrag frem mod 2014.

Under mine besøg i Afghanistan har jeg haft lejlighed til at tale med de udsendte. Jeg har mærket et stærkt engagement hos hver og en. Jeg vil sige til alle jer, der er udsendt til verdens brændpunkter: I yder en kæmpe indsats, jeres indsats nytter, og I har sammen med udsendte fra de andre lande skabt store forbedringer for den afghanske befolkning. Siden vi startede opgaven, har ti gange så mange fået adgang til sundhed; over halvdelen af børnene går nu i skole, også pigerne; og der er trykt mere end 140 millioner skolebøger. Jeres indsats nytter. I fortjener vores største anerkendelse og respekt.

Kl. 09:37

EU er en vigtig ramme for varetagelsen af Danmarks interesser i verden. Danmark overtager jo formandskabet i EU den 1. januar 2012. Det vil sikre os en central platform i europæisk politik i det kommende år.

Vi har tre væsentlige udfordringer. For det første skal vi skabe fremdrift i forhandlingerne om EU's budget for 2014–2020. For det andet skal vi udbygge det indre marked og derigennem styrke væksten. Gode rammebetingelser for erhvervslivet, forbrugertillid og innovation er her nøgleelementer. For det tredje skal vi gennemføre den bedre koordination af landenes økonomiske politik, som vi har aftalt.

De økonomiske udfordringer er i fokus i EU, som de er det i Danmark. Europa har hårdt brug for at skabe vækst og job, og vores fremgang herhjemme afhænger også af, at vi er en del af en region i fremgang.

I rigsfællesskabet er vores styrke summen af selvbestemmelse og samarbejde. Arktis vil få stigende betydning internt i rigsfællesskabet og i vores udenrigspolitik. Det er regeringens ambition inden længe at fremlægge en samlet strategi for Arktis frem mod 2020 – en strategi, som vi har samarbejdet tæt med landsstyrene om.

Under vores formandskab for Arktisk Råd har Danmark sammen med Grønland og Færøerne arbejdet for at styrke det internationale samarbejde om, hvordan vi håndterer de nye muligheder og udfordringer i Arktis. Som afslutning på formandskabet har vi netop holdt udenrigsministermøde i Nuuk, og på mødet blev der truffet beslutninger, bl.a. om en ny, bindende aftale om søredning. Det lover godt for det fremtidige samarbejde i regionen.

Sideløbende med samarbejdet i rigsfællesskabet sker der en udvikling af selvstyrene. Færøerne overtager lodsvæsenet i august. I Grønland har landsstyret indledt et større reformarbejde om velfærd, skat og infrastruktur.

Ja, Danmark er i udvikling fra nord til syd. Efter krisen er der igen håb og fremgang, og bag fremgangen står selvfølgelig mennesker: danskere, der gør en stor indsats i vores virksomheder, på vores skoler, på vores plejehjem. For fremgang kræver en indsats af os alle sammen. Alle, der kan, må trække. Det er nødvendigt, det er solidarisk, og det er fair.

Vi har indgået vigtige aftaler, der støtter fremgangen, skaber optimisme og tro på fremtiden. Og derfor vil jeg gerne slutte med at rette en tak til de partier og medlemmer af Folketinget, som tager ansvar, som har udvist et historisk mod, og som har tilsidesat kortsigtede partitaktiske hensyn.

Vi – og det er et flertal – har sammen sikret et kontant langtidsbudget for Danmark. Vi har sikret holdbar vækst, vi har sikret varig velfærd, og derfor ser fremtiden nu væsentlig lysere ud for os alle sammen.

Kl. 09:40

Formanden :

Tak til statsministeren for besvarelsen.

Så går vi over til forhandlingen, og den første, der får ordet, er fru Ellen Trane Nørby som ordfører for forespørgerne.

Kl. 09:41

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Ellen Trane Nørby (V):

Tak til statsministeren for redegørelsen.

Vi kender dem alle sammen – de er hårdtarbejdende danskere, de er hverdagens helte:

Det er betonarbejderen, der har bygget de store konstruktioner i samfundet, og som hver dag bygger de veje, de broer og de bygninger, som vi færdes i. Det er skolelæreren, der hver dag underviser Freja, Sebastian og Muhammed i dansk og dermed lægger fundamentet til vores videnssamfund. Det er SOSU-assistenten, der giver kærlig omsorg til de ældste danskere. Det er landmanden, der hver dag producerer sunde fødevarer af høj kvalitet og hvert år indtjener store eksportindtægter til Danmark. Det er iværksætteren, der har forvandlet en god idé til arbejdspladser, og det er de danske virksomheder, der hver dag udvikler og eksporterer varer, som skaber job og indtægter til vores fælles kasse.

De er hårdtarbejdende danskere, og det er dem – og ikke os politikere eller bestemte partier – der har bygget det stærke danske velfærdssamfund.

Selv om de gerne vil tage patent på det, er det hverken fru Helle Thorning-Schmidt eller hr. Villy Søvndal, der har bygget velfærdssamfundet. Men de to oppositionsledere kan hurtigt få velfærdssamfundet til at kollapse, hvis de med deres kasinoøkonomi spiller det fundament op, som Danmark står på. Det er velfærdsgambling at betale gæld med ny gæld og håbe på de lette gevinster.

Danskerne viser os tillid ved at vælge præcis os. De forventer, at vi tager hånd om de udfordringer, vi står over for, så de hver dag kan føle sig trygge.

Danskerne forventer, at vi politikere ikke lader partitaktiske hensyn styre, men at vi træffer de ansvarlige og nødvendige politiske beslutninger – også når de er svære.

Danskerne forventer, at statens husholdningsbudget stemmer, så vi også i fremtiden har råd til den kernevelfærd, vi alle værdsætter. De forventer af os, at vi hjælper de danske virksomheder i stedet for at straffe dem, så Susanne i Skjern ikke oplever, at hendes arbejde

bliver overtaget af Zian i Kina, og Thomas fra Thy ikke oplever, at hans arbejdsplads bliver nedlagt og flytter til Polen.

Danskerne forventer, at vi politikere fører en politik, så de kan føle sig trygge i deres eget hjem og skattefar ikke pludselig laver et hjemmerøveri, ved at skatterne på bolig sættes i vejret.

Vi har nu revet et år ud af kalenderen, siden sidst vi stod her. Og igen må jeg konstatere, at det kun er partierne i den blå side af Folketingssalen – med et lille lysglimt af De Radikale – der har taget de økonomiske udfordringer alvorligt og handlet derefter.

Fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal vil fortsat føre danskerne ind i fremtiden for lånte penge krydret med tro, håb og gældsætning.

Den tak, som oppositionen sender til danskerne, er nogle ekstra skatter og afgifter på 11.000 kr. årligt for en almindelig familie. Den tak, som S og SF sender til samfundet og det danske erhvervsliv, der skal skabe de job og den vækst, som vi har brug for, er at hæve verdens højeste skattetryk med over 30 mia. kr. i ekstra skatter og afgifter.

Oppositionens dagsorden giver ikke danskerne tryghed, den skaber ikke vækst. Og det er de kommende generationer, der vil komme til at betale regningen for den tikkende bombe af gæld og laden stå til, som Fru Helle Thorning-Schmidt placerer under det velfærds-samfund, som hårdtarbejdende danskere har bygget op. Derfor er jeg også glad for, at regeringen har valgt handlingens vej; at vi åbent og ærligt har sagt til danskerne, at vi sammen skal gå den ansvarlige og reformvenlige vej, fordi det er nødvendigt.

Med regeringens reformpakke, 2020-planen, har vi præsenteret et kontant langtidsbudget for Danmark, hvor vi krone for krone sikrer, at vi får råd til velfærd i fremtiden.

Vi er ved at sejle sikkert ud af krisens stormvejr. Optimismen vender tilbage, og siden nytår er 7.700 flere kommet ud af arbejdsløshedskøen. Det betyder, at vi i dag har en arbejdsløshed, der er lavere end på noget tidspunkt under Nyrups regeringstid. Og med vores vækstpakke sejler vi Danmark sikkert i havn.

Vi vil gøre det lettere at drive virksomhed i Danmark. Vi vil gøre det lettere at skabe vækst. Vi styrker eksporten til BRIK-landene og udpeger slagkraftige eksportambassadører. Vi gennemfører skatte-kreditter for forskning og udvikling og et 3-årigt regelstop for små og nystartede virksomheder.

Med boligjobordningen skaber vi arbejde til den gruppe af ufaglærte og faglærte, som krisen har ramt særlig hårdt. Ordningen er også en håndsrekning til de børnefamilier, hvor det ofte kan være vanskeligt at få familie- og arbejdsliv til at hænge sammen.

Kl. 09:46

Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre aftalt en socialt balanceret tilbagetrækningsreform. Og jeg vil gerne kvittere for det ansvar og den vilje til at løse fremtidens udfordringer, som Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti har vist. Jeg tror sådan set, at det er den handlekraft, som danskerne forventer af os.

Med den aftale, vi har indgået, afkorter vi gradvis efterlønnen og målretter den personer med de mindste pensionsopsparinger. Det er solidarisk. Jeg kan også klart sige til de mennesker, der er nedslidte og har behov for at gå tidligere på pension: Vi har tænkt på jer. Med aftalen indfører vi nemlig en seniorførtidspension, der sikrer, at alle de, der har behov for det, let og enkelt kan få adgang til at få førtidspension, også selv om de ikke har været medlem af en a-kasse, også selv om de ikke har været medlem af en fagforening, også selv om de ikke har indbetalt til en efterlønsforsikring.

Reformen gennemfører vi ikke for at spare os ud af krisen. Det er jeg meget godt klar over at oppositionen sikkert mange gange i dag vil beskyldte os for at ville gøre, men vi gør det, fordi det er nødvendigt, og fordi det er ansvarligt. Nye tider kræver nye løsninger.

Oppositionen siger, at den vil investere i fremtiden. Jeg kan blot sige: Vi andre er i fuld gang.

Regeringen har i det seneste års tid igangsat offentlige anlægsprojekter for over 200 mia. kr., og de er gået til blandt andet supersygehuse, akuthuse, lægeambulancer, det præhospitale område, folkeskoler, motorveje, Metrocityringen og Femern Bælt-forbindelsen.

Vi vil nemlig hellere investere i skoler, i forskning og i sundhed, end vi vil betale raske seniorer for at trække sig tidligt tilbage fra arbejdsmarkedet på det offentlige regning; det er fejlprioritering, som vi lader S og SF stå helt alene med. Hvis der skal være råd til velfærd, så må alle, der kan, bidrage til samfundet.

Der er en tendens til at tro, at der altid er grønnere på den anden side af hegnet, men sådan hænger tingene ikke sammen.

Siden 2001 har Venstre stået i spidsen for at skabe en bedre hverdag for danskerne:

Vi har givet alle danskere det frie valg. Vi har indført en behandlingsgaranti, som sikrer, at ingen patienter skal vente længere end 1 måned på behandling. Mere end 400.000 danskere har allerede benyttet sig af det udvidede frie sygehusvalg, og patienternes tilfredshed er i top.

Vi har ændret indvandringspolitikken fra at handle om passiv forsørgelse til at handle om en fast, fair og fornuftig udlændingepolitik, sådan at folk, der i dag kommer til Danmark, kommer her for at arbejde, studere og bidrage til det danske samfund.

Med en rød regering kan det let forsvinde. Det frie valg vil blive fortid, og skatterne vil stige brutalt. Støttepartierne – Det Radikale Venstre og Enhedslisten – vil i stedet stå på spring med højere boligskatter og en frit valg-ordning for udlændinge, som vil have del i den danske velfærd. Vi må aldrig nogen sinde tage de ting, vi har skabt, for givet.

Selv om danskerne har ventet længe på den kage, som Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne har bagt, så er opskriften stadig den samme. S og SF's økonomiske kage er fortsat bikset sammen på 12 minutter og bagt på kviksand. Det er en soufflé, og vel er den pyntet og ser spiselig ud, men den er tom inden. Og i det øjeblik danskerne sætter tænderne i den, falder den sammen.

S og SF's kage består fortsat af fiktive milliarder, og i en venlig fortolkning mangler der fortsat 22 mia. kr. i regnestykket. Det er også nok derfor, flere økonomer direkte advarer mod »Fair Løsning«. Men S og SF lytter vel ikke til økonomerne, for det er sikkert bare noget, den borgerlige presses journalister har genfortalt, og dem vil Socialdemokraterne jo tage mediestøtten fra.

Hvis fru Helle Thorning-Schmidt gennemfører »Fair Løsning«, vil økonomerne få ret. Gælden vil vokse, og til tiden til den danske krone vil falde. Det vil presse renten, og dermed vil det gå hårdt ud over boligernes og mange lejerers økonomi.

En rentestigning på blot 1 procentpoint i forhold til udlandet vil også gøre op mod 30.000 flere danskere arbejdsløse. Den ustabilitet, vi ser der er i andre europæiske lande i dag, vil let kunne blive dagligdag i Danmark. »Fair Løsning« er ikke fair; den banker Danmark tilbage i stedet for frem.

Når danskerne kigger på det røde udspil, så tror jeg, at mange bekymrede boligejere også vil kigge på hinanden og med bævende stemme spørge: Skal vi mon være mest bange for stigende renter eller stigende boligskatter? To ud af fire partier i oppositionen har tydeligt erklæret, at de vil hæve boligskatterne. Det samme vil store dele af S og SF's bagland og deres venner i fagforebundene.

Jeg ved, at fru Helle Thorning-Schmidt gør alt for at garantere, at der ikke bliver ændret ved boligskatten. Men hvor meget er garantien værd? Lige så meget værd som garantien om, at der ikke kunne røres ved efterlønnen? Lige så meget som garantien om, at der ikke kunne ændres et komma i »Fair Forandring«?

Der er meget på spil i dansk politik. For Venstre handler det om at skabe resultater, der belønner hverdagens helte, nemlig danskerne.

Og til dem vil jeg gerne sige: Der er kun *en* vej at gå i dansk politik, og det er den vej, regeringen viser med reformer og ansvarlighed.

Vi har netop indgået en lang række handlekraftige og fuldt finansierede aftaler om vækst, sundhed, tryghed og afbureaukratisering. Vi vil have *helt* styr på økonomien. Vi vil vækste og reformere os ud af krisen. Vi vil sikre, at vi har råd til at bevare og udbygge vores velfærd i dag og i fremtiden. Det er kun på den måde, vi kan skabe tryghed for danskerne, for deres boligsituation, deres arbejde og økonomi.

Kl. 09:51

Jeg skal på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at Danmark står over for betydelige udfordringer. Specielt efter finanskrisen er der de kommende år udsat for skud i den offentlige økonomi. Samtidig medfører befolkningsudviklingen et fald i arbejdsudbuddet – antallet af ældre uden for arbejdsmarkedet vil stige. Det øger presset på de offentlige finanser – det kræver politisk handling.

Væksten skal øges og ledigheden blive mindre. En ansvarlig økonomisk politik sikrer Danmark imod en gældsælde, og dermed skabes mulighed for en fortsat lav rente til gavn for både virksomheder og familier. Vækstvilkårene for erhvervslivet skal styrkes. Det skal være attraktivt at skabe nye job og drive virksomhed i Danmark, ligesom eksporten skal styrkes.

Den aftalte tilbagetrækningsreform er med til at sikre balance i den offentlige økonomi. Alle seniorer, der er slidt ned, sikres mulighed for at gå på seniorførtidspension, uafhængigt af efterlønsbidragsindbetaling.

En ansvarlig økonomisk politik sikrer ressourcer til god velfærd, herunder nye initiativer inden for sundhedsområdet til gavn for syge og udsatte«.

(Forslag til vedtagelse nr. V 73).

Kl. 09:53

Formanden :

Tak. Dette oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Nu går vi over til debatten, og der kan jeg notere følgende spørgsmål: Morten Bødskov, Villy Søvndal, Margrethe Vestager, Johanne Schmidt-Nielsen, Anders Samuelsen, Per Ørum Jørgensen, Karen Hækkerup, Ole Sohn, Morten Østergaard, Mogens Jensen, Steen Gade, Per Clausen, Simon Emil Ammitzbøll, Rasmus Prehn, Nanna Westerby, Johs. Poulsen, Thomas Jensen og Bente Dahl. Der er 1 time til rådighed, og der er mulighed for to korte bemærkninger fra hver.

Den første med korte bemærkninger er hr. Morten Bødskov. Værsgo.

Kl. 09:53

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Både når man hører statsministeren, og når man hører Venstres ordfører, fornemmer man lidt, at talerne er skrevet ud fra et eller andet ønskebillede. I hvert fald må man befinde sig meget langt væk fra den virkelighed, som rammer almindelige familier, og som rammer vores industri lige netop nu. For samtidig med at man står og skamroser egen indsats og siger, at der kun er én vej, så er der jo lige kommet nye tal for dansk økonomi, som viser, at dansk økonomi teknisk set er i recession.

Derfor er spørgsmålet til Venstres ordfører det ganske enkle, om Venstres ordfører ikke med de meget bekymrende tal for dansk økonomi, der er kommet i dag, er enig i, at den glorificering, vi har hørt

på, af regeringens såkaldte krisepolitik, er beviset på, at regeringens krisepolitik er slået fejl.

Kl. 09:54

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:54

Ellen Trane Nørby (V):

Regeringens krisepolitik er på ingen måde slået fejl. Der, hvor jeg bor, ude i den virkelige verden, som hr. Morten Bødskov taler om, i Sønderborg, hvor vi blev ramt rigtig hårdt af krisen, hvor Danfoss var nødt til at fyre en lang række medarbejdere, kan vi se, at krisen har vendt. Der kan vi se, at en stor dansk virksomhed nu igen tjener penge ind, og det er heldigvis ikke noget, der kun kendetegner Danfoss på Als. Det kendetegner størstedelen af vores danske virksomheder, at de i dag begynder at ansætte folk. Siden nytår har vi fået 7.700 flere ud af arbejdsløshed. Vi kan se, at de danske virksomheder begynder at eksportere mere. Vi kan se, at der begynder at være gang i væksten.

Det er også derfor, vi i modsætning til Socialdemokraterne nu tager nogle handlekraftige initiativer for at lave reformer og for at sikre, at vi får gennemført en vækstpakke, som kan være med til at understøtte den spirende optimisme, vi ser i det danske erhvervsliv og hos de mennesker, der igen kommer ind på arbejdsmarkedet. Det står jo i skærende kontrast til det, Socialdemokraterne vil. De vil blot gældsætte, og de vil lave flere offentlige investeringer og dermed underminere den danske økonomi endnu mere.

Kl. 09:55

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 09:55

Morten Bødskov (S):

Snak, snak, snak! Vil Venstres ordfører give mig ret i, at Danmark nu teknisk set er i recession, at vores økonomi er gået tilbage de to sidste kvartaler, at dansk økonomi ser skidt ud, og at vi altså teknisk set er i recession. Vil Venstres ordfører give mig ret i det?

Kl. 09:56

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:56

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil meget gerne give hr. Morten Bødskov ret i, at hvis Socialdemokraterne vil gennemføre deres politik, vil den danske økonomi ikke bare gå i recession, så vil den gå bagud. Så vil vi få et samfund, der er gældsat, og så vil vi se, at det, vi har bygget op gennem de gode år, hvor vi jo, op til krisen ramte os i 2008, betalte af på den danske gæld, vil blive sat over styr, sådan at det er vores børn og vores børnebørn, der skal betale regningen.

Jeg står heroppe og glæder mig over, at vi nu for syvende måned i træk kan se, at arbejdsløsheden er faldet. Jeg står heroppe og glæder mig over, at vi i Danmark på trods af den økonomiske krise, som har ramt os, i dag står langt bedre rustet, end vi på noget tidspunkt gjorde under den tidligere SR-regering. Jeg står heroppe i dag og glæder mig over, at vi har en handlekraftig regering, som sammen med et flertal af Folketingets partier tør lægge reformer ærligt frem, fordi vi i modsætning til Socialdemokraterne ønsker, at det danske samfund skal være reformrettet og vækstorienteret.

Kl. 09:57

Formanden :

Tak. Så er det hr. Villy Søvndal for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 09:57

Villy Søvndal (SF):

Tak. Først vil jeg gerne byde Venstres nye ordfører velkommen i debatten. Jeg synes, at både Venstres ordførers og statsministerens tale indeholdt to ting, nemlig et skønneri plus en god nyhed. Den gode nyhed findes på side 15 i statsministerens tale, og jeg citerer: »Nu får I fred for os i 3 år«. Jeg var ikke klar over, at Venstre er så langt med at udvikle sloganet til det kommende valg. Jeg synes måske ikke, det er så lang en periode, hvor man tror, man får fred, men jeg tror, der er en fælles opfattelse af, at det ville være rigtig dejligt at få fred. Og hvorfor så det?

Hvis man i forlængelse af den tidligere spørger kigger på den virkelige verden derude, hvad ser man så på forsiderne af netavisene i dag? Man ser, at dansk økonomi skuffede fælt, dansk økonomi er i recession, og vi rutsjer baglæns på alle de afgørende parametre, der bestemmer, hvordan Danmark kommer til at klare sig. Vi rutsjer baglæns inden for uddannelse, vi rutsjer baglæns inden for rigdom, vi rutsjer baglæns inden for området grøn ambition.

Derfor vil jeg egentlig bare spørge, om ikke vi skulle skære alt spinnets væk og kigge på de tal, som oven i købet offentliggøres i Berlingske, uden at de er blevet forhindret i det i dag.

Man må antage, at det er rigtigt det her. Det er den rå virkelighed, vi står over for.

Kl. 09:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:58

Ellen Trane Nørby (V):

Det er jo heldigt, at Berlingske Tidende kan udkomme, for den socialdemokratiske politiske ordfører har jo ellers truet med at tage støtten fra dem. Så både hr. Villy Søvndal og jeg kan jo glæde os over, at Berlingske Tidende fortsat kan udkomme frit og uensuret.

Hvad angår spørgsmålet om, hvordan det står til i Danmark, og hvordan det står til i forhold til nogle af de lande, som også er blevet ramt af en økonomisk krise, så kan vi jo se, at Danmark i forhold til mange andre europæiske lande har klaret krisen rigtig godt. Hvorfor har vi det? Det har vi, fordi vi stod enormt godt rustet, dengang den økonomiske tsunami ramte ikke bare Danmark, men hele Europa og hele verden. Det har vi, fordi vi havde råd til at iværksætte en række kriseinitiativer. Da krisen ramte, havde vi råd til at fremrykke offentlige investeringer, sådan at vi kunne holde hånden under beskæftigelsen i Danmark; vi havde råd til at gennemføre bankpakker, kreditpakker og vækstkreditpakker og dermed sikre, at det danske samfund ikke blev lige så hårdt ramt af krisen som andre europæiske lande.

Det vil jeg da gerne glæde mig over, men jeg kan forstå, at hr. Villy Søvndal ikke ønsker at glæde sig over det, og det synes jeg egentlig er ærgerligt.

Kl. 10:00

Formanden :

Hr. Villy Søvndal.

Kl. 10:00

Villy Søvndal (SF):

Jo, jeg vil så gerne glæde mig, og der var derfor, jeg fandt et enkelt sted i statsministerens tale, jeg syntes var rigtig opløftende.

Men er det virkelig Venstres ambitionsniveau, at man med ordførerens ord synes, at vi har klaret os rigtig godt, når meldingen i dag er, at vi er i recession? Jamen undskyld mig, har Venstre ikke større ambitioner, når meldingen på samtlige avisers hjemmesider i dag er,

at dansk økonomi har skuffet fælt? Så står Venstres ordfører og siger, at vi har klaret os rigtig godt, i en situation, hvor landene rundt omkring os oplever rigtig stor vækst. Så kan jeg godt forstå, at statsministeren skaber glæde bredt i befolkningen, når han siger: Nu får I snart fred for os.

Hvis det virkelig er de ambitioner, den nuværende regering har, at man er tilfreds med recession, man er tilfreds med, at dansk økonomi skuffer fælt, man er tilfreds med en situation, hvor hele verden rundt omkring os er rigtig godt i gang, men hvor Danmark hænger fast, så er det vel det klareste udtryk for, at Venstres valgslogan: Nu får I fred for os i 3 år – betyder, at så får Danmark endelig en regering, der er optaget af vækst.

Kl. 10:01

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:01

Ellen Trane Nørby (V):

I modsætning til Socialistisk Folkeparti går vi meget op i at sikre, at vores erhvervsliv får nogle ordentlige vækstbetingelser, og derfor vil vi jo også gerne indføre et regelstop på 3 år for nystartede og mindre virksomheder. Det står jo i skærende kontrast til den politik, som SF fører, hvor det ene forbud afløser det andet, og hvor det jo handler om, at man tror, at man kan detailregulere og finde de vækstbrancher, der er i samfundet, herinde fra Christiansborg.

Vi i Venstre mener, at det er bedre, at vi lader erhvervslivet få nogle gode vækstbetingelser, end at det er hr. Villy Søvndal og hr. Ole Sohn, der skal vælge, hvilke vækstbrancher vi skal satse på i det danske samfund. Det er også derfor, vi har lagt en offensiv vækstpakke frem, som bl.a. fokuserer på BRIK-landene og de nye vækstmarkeder. Det gør vi, fordi vi kan se, at hvis dansk eksport og dansk økonomi virkelig skal op i omdrejninger, så skal vi også have fat i de nye eksportmarkeder ude i verden.

Vi kan se, at de lande – Tyskland og Sverige – som er kommet hurtigere ud af krisen, bl.a. har formået det, fordi de eksporter mere til BRIK-landene. Det er jo derfor, vi har lagt en vækstpakke frem, hvor vi også målretter nogle af vores initiativer mod BRIK-landene, fordi vi kan se, at det vil betyde, at den danske økonomi kan blive endnu stærkere. Vi handler – i modsætning til Socialistisk Folkeparti.

Kl. 10:02

Formanden :

Så er det fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 10:02

Pia Kjærsgaard (DF):

Fru Ellen Trane Nørby glæder sig over en masse ting, som jeg sådan set også synes der er grund til at glæde sig over. Men det er jo ufatte- ligt, at uanset hvilke tiltag man foretager, bliver det hamret ned af venstrefløj. De er negative, de er pessimistiske, og det er deprimerende.

Men jeg synes sådan set, at der også må være noget, der under- fru Ellen Trane Nørby, nemlig at Det Radikale Venstre, som stadig væk støtter rød fløj, er dybt uenige i den økonomiske politik, som Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti fremlægger. Enhedsli- sten er sådan set også uenig i den, men bare på den helt modsatte fløj. Det kaos om den økonomiske politik, der er på venstrefløj, må da undre.

Her mener jeg, at der trods alt, uanset om der er blevet slugt mange kameler – for det tror jeg at der blev gjort af os alle sammen under det her forløb, vi har haft i de sidste 6 uger i Finansministeriet – da er større troværdighed omkring det her flertal, som nu har lavet en aftale, end der ligger i den slingrekurs, der er i forhold til den

økonomiske politik hos Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti. Jeg synes bare, at jeg havde lyst til at nævne det, for jeg synes faktisk, det er ret væsentligt, og jeg vil bare høre, om ikke også fru Ellen Trane Nørby midt i glæden kan undre sig lidt over nogle ting i det danske samfund.

Kl. 10:03

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:03

Ellen Trane Nørby (V):

Tak for spørgsmålet. Jeg er meget enig i, at man kan undre sig såre over det sortsyn, som kommer til udtryk både fra Socialdemokraterne og SF, for hvis det er det sortsyn, hvor man rakker ned på alt, hvad der er i det danske samfund, danskerne skal lytte til, indgyder det jo hverken håb eller forventning om, hvordan vi i fællesskab skal løfte det her samfund endnu mere.

Jeg synes sådan set også, det var kendetegnende, at fru Helle Thorning-Schmidt, da hun blev formand for Socialdemokraterne, sagde, at det handlede om, at man skulle lave reformer. Hun kaldte endda den tidligere statsminister for en tøsedreng, fordi han ikke ville lave reformer. Det må jo siges at stå i skærende kontrast til det, vi har set i de seneste par måneder, hvor Socialdemokraterne er løbet planløst ud af forhandlingslokalet.

Jeg vil igen gerne kvittere både over for Dansk Folkeparti og over for Det Radikale Venstre for, at de har sat sig viljefast og ansvarsfuldt ned omkring et forhandlingsbord for at løse de udfordringer, som vores samfund står over for. Jeg synes sådan set, at man må skulle være radikal helt ind i det inderste af sine knogler for at kunne se logikken i, at man gerne vil føre en ansvarlig politik og samtidig kan pege på fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 10:05

Formanden :
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 10:05

Pia Kjærsgaard (DF):

Blot den bemærkning, at jeg sad og undrede mig lidt her på min plads, da fru Ellen Trane Nørby glædede sig over en fri og ucensureret presse, og vi så hørte det der lemminglatterbrøl fra socialisterne. Jeg sad bare og undrede mig og tænkte: Hvor kom det egentlig fra, og hvorfor gjorde de egentlig det, for det var da en mærkelig forestilling? Jeg tror, at vi herovre sad og tænkte: Hvad sker der lige? Men det er jo sådan, at når der er en, der begynder, så synes de andre, at de skal følge med. Det er den der lemmingeffekt.

Jeg vil på samme måde som fru Ellen Trane Nørby faktisk glæde mig over, at vi fortsat har en fri og ucensureret presse. Det håber jeg fortsætter, uanset hvad der måtte ske med Danmark i fremtiden. Jeg vil bare lige høre fru Ellen Trane Nørbys holdning til det. Det synes jeg faktisk skal understreges, for jeg synes, det er så væsentligt for det danske samfund. Der er andre lande, der misunder os, at vi politikere kan blive dybt kritiseret også af en presse, som man måske anser for at være borgerlig.

Kl. 10:06

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:06

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror, der er mange, der misunder os det stærke demokrati, som vi har i Danmark. Og når statsministeren i sin tale lagde vægt på det gryende og spirende håb om at få demokrati, sådan som vi lige for

tiden ser det i Nordafrika, og når vi kigger historisk på det og ser, hvor mange lande der gennem de senere år har kigget mod Danmark og kigget mod demokratier i Europa og har sagt, at de gerne ville have del i det, så synes jeg, vi skal passe enormt meget på, at vi ikke som dansk samfund bare tager det for givet, og vi skal passe på, at vi ikke underminerer den helt basale ytringsfrihed, der ligger i, at vi har en fri og ucensureret presse. Og ja, der kan da være dage, hvor man står op og tænker, at den der forside godt nok var træls, men det er jo en del af livet, når man er politiker.

Det synes jeg bare står i skærende kontrast til Socialdemokraternes politiske ordfører, som har truet med at tage mediestøtten fra de danske aviser, og samtidig har Socialdemokraterne en kulturordfører, der siger, at vi skal genindføre mediestøtten til fagbevægelsens medlemsblade. Jeg tror, at vi må holde fast i, at det, der er fundamentet i et oplyst dansk samfund, er, at vi har en fri, kritisk presse, og at vi støtter den frie, kritiske presse uden at lave sindelagskontrol og uden at se på, hvordan vi bedst støtter fagbevægelsen.

Kl. 10:07

Formanden :

Så er det fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 10:07

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil også gerne byde fru Ellen Trane Nørby velkommen som politisk ordfører. Det er jo en helt særlig rolle at være i opposition til oppositionen, og det er sædvanligvis det, som Venstres politiske ordfører træder i karakter som.

Noget af det, der gør debatten lidt svær, er jo, at vi ikke kan diskutere, hvordan virkeligheden er. Jeg synes også, det må være træls, at mens statsministerens taler florumvundet om Danmark, tikker der et telegram ind på Ritzau, som viser, at Danmark på trods af en positiv udvikling i EU, på trods af en positiv udvikling i USA, på andet kvartal nu må siges teknisk set at være i recession – altså et land i tilbagegang. Derfor vil jeg bede ordføreren, om ikke ordføreren vil fortælle om, hvad det er, der nu, efter at der har været en borgerligt ledet regering i 10 år, skal bringe Danmark ud af recession. Vi plejer at sige, at vi er på vej ud af krisen. Det er vi tilsyneladende ikke. Er det ikke på tide, at man får sådan en pejling på, hvor vi egentlig er henne i verden, i stedet for at få et skønsmaleri af, at alt går godt?

Kl. 10:08

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:08

Ellen Trane Nørby (V):

Det er jo netop derfor, vi har brugt de sidste 6 uger på at indgå meget ansvarlige og fremadrettede aftaler med de partier, der har haft viljen til at tage ansvar. Der vil jeg også gerne fremhæve Det Radikale Venstre og den tilbagetrækningsreform, vi har lavet sammen med Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti. For forudsætningen for, at vi kan sikre, at vi har et stærkt dansk velfærdssamfund i årene fremover, er, at vi gennemfører reformer, at vi gennemfører en tilbagetrækningsreform, hvor vi sikrer balance i den danske økonomi, hvor vi sikrer et arbejdsudbud på 65.000 ekstra personer, hvor vi sikrer de udfordringer, som vi står over for. Vi ser, at hver gang der går fem ældre på pension, er der kun fire til at stå klar til at komme ind på arbejdsmarkedet. Det er da dystre udsigter, og det er jo også derfor, vi handler og skaber reformer.

Derfor kan det også undre mig såre, at fru Margrethe Vestager samtidig kan pege på fru Helle Thorning-Schmidt som statsminister i Danmark, for den opskrift, som ligger i »En Fair Løsning«, skaber ikke reformer. Den skaber ikke vækst, og den skaber heller ikke et

øget arbejdsudbud, og den skaber da slet ikke balance i den danske økonomi. Det er netop det, vi har behov for for at sikre, at vi får sejlet Danmark sikkert i havn og kommer ud af krisens vande.

Kl. 10:09

Formanden :

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 10:09

Margrethe Vestager (RV):

Fra radikal side er vi utrolig glade for aftalen om tilbagetrækning. Den giver et virkelig tungt bidrag. Der kommer til at ligge 18 mia. kr. i statskassen i 2020. Der er bare det ved det, at der også skal handles nu, hvis der skal skabes vækst i Danmark. For recession betyder jo tilbagegang, betyder, at vi risikerer at miste job, betyder, at vi risikerer, at flere virksomheder flytter til udlandet. Derfor vil jeg bede ordføreren fortælle om, hvordan grænsekontrol, optjeningsprincipper, skrup af-bonus, længere fængselsstraffe og kortere afsoning for bare nævne nogle af eksemplerne på regeringens gøren og laden her på det seneste, bidrager til væksten.

Jeg har ikke hørt nogen erhvervsledere komme ud og sige: Ja, det var det, vi havde brug for: Grænsekontrol, kom med det! Optjeningsprincipper, det er lige det, vi skal have! Tværtimod. Jeg synes egentlig, det går den modsatte vej. Jeg synes ikke, at regeringen møder anerkendelse for sin vækstpolitik, så derfor tror jeg, det vil være godt, hvis ordføreren vil fortælle, hvordan grænsekontrollen, hvordan de strengere straffe og den kortere afsoning i virkeligheden bidrager til væksten her og nu og ikke kun på det lidt længere sigt.

Kl. 10:10

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:10

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil da gerne gentage nogle af de ting, jeg også sagde i min tale omkring den vækstpakke, som regeringen har lagt frem, fordi det jo netop er noget, der bidrager til væksten her og nu. Når vi gør det lettere for virksomhederne at eksportere via vores eksportkautionsordning, vores eksportkreditter, og vi giver mulighed for skatte-kreditter for forskning og uddannelse, er det noget, der bidrager her og nu. Vi kan jo også se, hvis vi kigger på det her og nu, at den danske eksport er steget de sidste kvartaler. Det er netop et udtryk for, at der igen er ved at komme gang i væksten, og vi er jo med vores initiativer med til at skubbe positivt på den udvikling i modsætning til den plan, Socialdemokraterne og SF har lagt frem, hvor man jo tror, at det er fremrykkede offentlige investeringer, der skal bringe Danmark sikkert ind i fremtidens samfund. Det er det ikke, må man bare sige.

Det, der vil skabe arbejdspladser i fremtiden, er jo privat vækst, og det er også det, vi bruger vores kræfter på med den vækstpakke, som vi har lagt frem, og som står i skærende kontrast til den politik, som fru Margrethe Vestager støtter, og som er kendetegnet ved fru Helle Thorning-Schmidts laden stå til og gældsætning af det danske samfund.

Kl. 10:12

Formanden :

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:12

Per Clausen (EL):

Nu har hr. Villy Søvndal jo taget den bedste sætning i statsministrens tale, så jeg må nøjes med den næstbedste. Den har fru Ellen Trane Nørby så også lige gentaget, nemlig den der med, at der er ved at komme gang i væksten.

Jeg vil gerne spørge fru Ellen Trane Nørby, om det er sådan, at når bruttonationalproduktet falder, når antallet af beskæftigede falder, og når det eneste, der stiger, er arbejdskraftreserven, altså antallet af mennesker, der gerne vil have et arbejde, men ikke kan få det, er det så udtryk for, at der er kommet gang i væksten? Og når antallet af beskæftigede falder, når arbejdskraftreserven vokser, og når BNP falder, er det så sådan, at afskaffelse af efterlønnen er løsningen på de udfordringer? Det kunne jeg godt tænke mig at få en forklaring på.

Kl. 10:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:12

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis hr. Per Clausen og Enhedslisten virkelig var interesseret i at sikre, at vi får væksten styrket i det danske samfund, og virkelig var interesseret i, at vi får skabt de reformer, der skaber et større arbejdsudbud, så havde Enhedslisten jo taget aktivt del i de forhandlinger, der er pågået de sidste 6 uger, hvor vi netop sikrer, at den danske økonomi er rustet til fremtiden. Og der er jo tale om en skærende kontrast her, for den kritik, rød blok kommer med, går jo netop på, at man ikke gør noget. Men det er jo den opskrift, som partierne i rød blok har valgt: ikke at gøre noget, men bare gældsætte det danske samfund. Og man kan være helt sikker på, at hvis der er noget, der ikke skaber vækst, hvis der er noget, der ikke skaber beskæftigelse, hvis der er noget, der ikke skaber håb og positivitet i det danske samfund, så er det bare at lade stå til, sådan som vi ser det fra rød bloks side.

Der er behov for, at vi handler nu, og det er også derfor, vi har gennemført en lang række aftaler, for det er vigtigt, at vi sørger for, at Danmark reformerer og vækster sig ud af den krise, som har ramt hele verden.

Kl. 10:13

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:13

Per Clausen (EL):

Nu har jeg jo så stor respekt for fru Ellen Trane Nørby – som jeg har mødt i politiske debatter, før hun blev degraderet til at være politisk ordfører i Venstre – at jeg er sikker på, hun godt selv ved, at hun ikke svarede.

Men jeg gentager spørgsmålet: Er det udtryk for, at der kommer gang i væksten, når BNP falder, når antallet af beskæftigede falder, og når det eneste, der stiger, er mængden i arbejdskraftreserven – når der altså bliver flere og flere mennesker, der gerne vil have et arbejde, som ikke kan få det.

Så stillede jeg et andet spørgsmål, som der også må kunne svares ret enkelt på: Er det rigtige svar i den situation – altså med faldende BNP, faldende beskæftigelse, stigning i arbejdskraftreserven – at afskaffe efterlønnen? Og hvis det er: Hvorfor?

Kl. 10:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:14

Ellen Trane Nørby (V):

Det rigtige svar er at gennemføre reformer, det rigtige svar er at gennemføre en målrettet vækstplan, som sikrer, at danske virksomheder får mulighed for at eksportere mere, udvikle sig mere, skabe flere job. Og det er et udtryk for, at det begynder at lysne, at Danmark

over de sidste 7 måneder har haft et fald i arbejdsløsheden, at vi har set, at 7.700 flere mennesker er kommet ind på arbejdsmarkedet, og at vi kan se, at eksporten stiger.

Det er jo også netop derfor, det er nu, der er behov for, at vi gennemfører reformer, for hvis vi ikke gør det, hvis vi bare lader stå til, så skal jeg love for, at vi sætter den danske økonomi over styr og velfærdssamfundet over styr. Og derfor kan det jo undre såre, at opskriften for SF og S er at lade stå til og styrke det offentlige forbrug. Det er ikke opskriften på udvikling og vækst i samfundet.

Kl. 10:15

Formanden :

Så er det hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:15

Anders Samuelsen (LA):

Liberal Alliance var ikke på noget tidspunkt inviteret med til de forhandlinger, som der nu er gennemført, og derfor kan vi også prøve at løfte os op over det og kigge på, hvad der så blev resultatet af al den rumlen, der har været igennem de sidste halvanden til to måneder. Sat sådan lidt på spidsen må vi sige, at der er kommet flere toldere, at vi får højere skatter, at vi har 3 års efterløn, og at vi så har fået Ritt Bjerregaard som regeringens svar på vækstpolitik. Er det borgerlig-liberal politik?

Kl. 10:16

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:16

Ellen Trane Nørby (V):

Ja, vi har fået flere toldere, fordi der er behov for at sikre, at Danmark ikke bliver et indgangsland for kriminelle og for indsmugling. Jeg har været på besøg hos tolderne i Billund lufthavn, og det, de sagde til mig og de andre, der var på besøg i Billund lufthavn, var, at Danmark lige nu er indgangsport i Europa for designerdrugs og for narko. Det synes jeg ikke er flatterende, og derfor synes jeg, at det er vigtigt, at vi styrker vores toldkontrol, sådan at vi ikke får en indsmugling af alt fra ulovlige varer over mennesker til narkotika og våben. Med den toldkontrolaftale, vi laver, holder vi os jo inden for Schengens rammer, og vi sikrer også, at vi på den måde har en fri og åben bevægelighed for almindelige mennesker og også for varer, men samtidig strammer op der, hvor der er nogle, der vil udnytte de muligheder, som det globale samfund giver.

Jeg synes sådan set, at de reformer og de reformforslag, som regeringen har vedtaget og lagt frem sammen med partier i Folketingsalen, er meget fremadrettede, og jeg synes sådan set, at de er et svar på en meget stor del af den udfordring, vi står over for. Vi skaber balance i den offentlige økonomi, vi sikrer, at vi får eksporten i gang, og vi sikrer, at vi får et øget arbejdsudbud, for det er fundamentet for, at det danske samfund også kan være stærkt i årene fremover.

Kl. 10:17

Formanden :

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 10:17

Anders Samuelsen (LA):

Jeg bliver altså nødt til at sige det, som det er. Det her er et kæmpe-mæssigt bluffnummer. Der er stadig væk efterløn i 3 år, vi har udsigt til for 21 mia. kr. højere skatter. Det kan man se, hvis man kigger i regeringens Økonomisk Redegørelse fra i går på side 190. Med 21 mia. kr. i højere skatter kan man da godt skabe balance i økonomien, men hvad med væksten? Hvad med vækstpolitikken? Ja, der siger

man så, at man vil nedsætte en eller anden form for udvalg eller kommission, der skal undersøge, om man på den lange bane engang om mange år kan nedsætte selskabsskatterne fra 25 til 20 pct. Der er ikke noget håndfast i det.

Vi har stadig væk verdens højeste skattetryk. Vi har de højeste marginalskeletter. Vi har udsigt til, at flere kommer til at betale de højeste marginalskeletter. Vi har lige netop fået et telegram, som viser, at Danmark er i recession. Er det borgerlig-liberal politik – ja eller nej? Nu er der blevet svaret på det med toderne. Fint nok. Lad os så lige få svaret på, om det her er den borgerlig-liberale reformpolitik, som statsministeren efterlyste? Er det ambitionsniveauet?

Kl. 10:18

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:18

Ellen Trane Nørby (V):

Vi har fremlagt en tilbagetrækningsreform, som sikrer arbejdsudbudet i Danmark med 65.000 personer, som sikrer balance i den offentlige økonomi, og som sikrer en meget stor stigning i vores bruttonationalprodukt på 47 mia. kr. Det er jo udtryk for god borgerlig politik, at man er ansvarlig, når det er nødvendigt, at man gennemfører reformer, at vi laver en vækstpakke, hvormed vi sikrer, at væksten i Danmark stiger. Hvis vi kigger på selskabsskatten og skattepolitikken helt specifikt, kan vi se, at regeringen jo allerede i den tid, vi har siddet med regeringsmagten, har sænket selskabsskatten fra 30 pct. til 25 pct., og nu har vi et mål om at sænke den fra 25 pct. til 20 pct., for det er vigtigt, at vi har gode rammevilkår for de danske virksomheder, sådan at de kan skabe job i det danske samfund, sådan at de kan skabe eksport, og sådan at de dermed kan tjene penge ind til vores fælles samfundskasse.

Det er jo derfor, vi lægger reformer frem. Vi har lagt de reformer frem, som der er behov for, i modsætning til, hvad vi ser fra rød blok, hvor der jo er en laden stå til, og hvor der ikke er et eneste bud på, hvordan man kan reformere og vækste sig ud af den krise, som også har ramt Danmark.

Kl. 10:19

Formanden :

Så er det hr. Per Ørum Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:19

Per Ørum Jørgensen (KD):

Tak for det. Når jeg sådan hører statsministeren sammenligne bygning af og investering i de nye supersygehuse med middelalderens kirkebyggerier, kan jeg jo ikke som udkantsdanser andet end i hvert fald glæde mig over, at vi trods alt har vorherre tilbage. For den utryghed, vi oplever i yderområderne, i Svendborg, i Sønderborg, i Nordvestjylland og i det sydfynske, skyldes jo netop, at man ikke har adgang til rigtig velfærd, at man ikke bor i et trygt Danmark, men tværtimod at afstandene gør, at der bliver en enorm utryghed.

Jeg er nødt til at spørge Venstre: Hvad er Venstres svar til alle de her mennesker i yderområderne, som meget berettiget, synes jeg, føler sig utrygge netop på grund af den centralisering, vi har set på sygehusområdet?

Kl. 10:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:20

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen jeg kan jo høre, at hr. Per Ørum Jørgensens svar er, at man skal have sygehuse i alle byer. Men så skal man også bare vide, at man med sikkerhed ikke får nogen kvalitet.

Vi ønsker at sætte patienterne i centrum. Det er også derfor, vi bygger nogle supersygehuse, hvor man altså har specialerne, hvor man har specialisterne, hvor man har de læger, der kan sørge for, at de danskere, som har behov for hjælp, får en førsteklasses behandling.

Jeg tror, at dem, der har behov for hjælp, hellere vil have, at vi har flere lægeambulancer, at vi har flere paramedicinere, at vi har lægehelikoptere, som sørger for, at de kan blive hentet hurtigt der, hvor de er kommet til skade, at vi har en stærk præhospital indsats, og at vi så enten får dem hentet eller kørt hurtigt til et specialsygehus, hvor der er mulighed for, at man kan håndtere lige præcis det, de fejler.

Det er også derfor, vi har udvidet antallet af lægeambulancer i Danmark fra 4 i 1999 til langt over 50 nu. Det er også derfor, vi har afsat 600 mio. kr. i finanslovaftalen og nu yderligere 150 mio. kr. for at styrke akutberedskabet i Danmark. For det, hr. Per Ørum Jørgensen siger, er, at man får god kvalitet ved at have et sygehus alle steder, og det er det, han vil have, men det er ikke en løgn, som vi vil binde de danske patienter på ærmet.

Kl. 10:22

Formanden :

Hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 10:22

Per Ørum Jørgensen (KD):

Nej, Kristendemokraternes svar er sådan set, at borgerne maksimalt skal have 30 minutters kørsel til enten en skadestue eller en fødeafdeling. Og det synes jeg sådan set er et rimeligt serviceniveau, i forhold til den velfærd man vil tilbyde borgerne. Men der er så en uenighed om det, for jeg ser ikke, at der er et modsætningsforhold mellem nærhed og kvalitet. Men jeg tror, at alle, som har bevæget sig i de områder og har talt med borgerne, også er klar over, at det her har skabt en enorm utryghed, ikke bare på egne vegne, men også i forbindelse med bosætning, erhvervslivets vilkår, i forbindelse med rigtig mange ting, som også måske lige rækker videre i forhold til den udvikling, som man gerne også så i yderområderne. Det er også en politisk prioritering.

Jeg mener faktisk ikke, der er det modsætningsforhold, men det er jeg nødt til at få lidt flere ord på. Er der et modsætningsforhold mellem nærhed og kvalitet? Og hvorfor er det, at det giver mening, at man skal transporteres 90 km, hvis man har brækket en arm? Det kan da ikke være rigtig velfærd.

Kl. 10:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:23

Ellen Trane Nørby (V):

Vi har 5,5 millioner indbyggere i det danske samfund. Derfor kan vi selvfølgelig ikke have et partikelterapi-center på alle sygehuse i Danmark. Derfor kan vi jo ikke have alle specialer på alle sygehuse i Danmark. Derfor er der behov for, at vi sikrer, at i den sundhedsstruktur vi har i Danmark, har vi også nogle områder, hvor der er speciallæger, hvor der er specialister, der kan tage sig af de alvorligt syge, og som kan sikre, at man får en førsteklasses behandling, når man kommer ind på et dansk sygehus, sådan at vi ikke risikerer, at man bliver fejlbehandlet.

Jeg tror også, at det er det, der bliver udtrykt, når 96 pct. af de danske patienter siger, at de er godt tilfredse med den behandling, de får, nemlig at vi har et sundhedsvæsen i Danmark af høj kvalitet, et sundhedsvæsen, som vi har investeret rigtig mange penge i.

Det, vi gerne vil, er at kombinere den specialiserede behandling på nogle store sygehuse med en tæt nærhed ved hjælp af lægehuse, akuthuse, ude i nærområderne, ved at vi har styrket antallet af lægeambulancer, ved at vi har fået indsat lægehelikoptere de steder, hvor der er langt til det nærmeste sygehus. Og jeg tror sådan set, at folk på Ærø eller Strynø eller i det sydfynske øhav hellere vil have, at der er en helikopter, der henter dem og flyver dem ind til hospitalet inde i Odense, end at de vil have, at de kommer ind i en skal af et sygehus, hvor de så ikke kan få en førsteklasses behandling. Så vi går på to ben.

Kl. 10:24

Formanden :

Så er det fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 10:24

Karen Hækkerup (S):

Tak. Jeg har siddet og lyttet til Venstres ordførers svar, og jeg har prøvet at sætte mig ind i, hvordan det mon må føles, hvis man sidder derude bag skærmen og følger med og er en af de unge, der har taget en uddannelse, men som ikke kan få et arbejde, hvis man er en af dem, der er havnet i køen af langtidsledige, eller hvis man er blandt den næsten halve million mennesker, som regeringen og Dansk Folkeparti nu har valgt at trække sikkerhedsnettet fuldstændig væk under ved fra den ene dag til den anden at ville forhøje tilbagetrækningsalderen.

Når jeg så lytter til Venstres ordfører, synes jeg ikke, at jeg får noget svar. Hvis det var mig, der sad derude, var 55 år og kunne se, at min arbejdsplads lukkede, at jeg ikke havde mulighed for at kunne opkvalificere mig, at jeg ikke længere kunne komme på dagpenge, at muligheden for at komme på efterløn forsvandt, og at jeg kunne se, at det eneste, regeringen havde at give mig, var mulighed for en seniorførtidspension, ville mit gode spørgsmål være: Hvad er det, man vil med den seniorførtidspension?

Som jeg forstår det, ændrer man ikke ved kriterierne for, hvad der skal til for at få førtidspension. Der skal fortsat være en permanent, varig nedsat arbejdsevne. Det vil sige, at der vil være hundredtusindvis af mennesker, som måske havde regnet med at gå på pension eller på efterløn, som ikke kan kvalificere sig til at kunne trække sig tilbage med en førtidspension. Hvad er Venstres svar til de mennesker?

Kl. 10:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:26

Ellen Trane Nørby (V):

Man kan i hvert fald sige til den unge nyuddannede, at svaret fra Socialdemokraterne er, at hvis vedkommende tager et job i udlandet, skal der betales en uddannelsespant og penge tilbage til samfundet. Det er i hvert fald ikke udtryk for, at man har en politik, hvor man giver mulighed for, at unge kan komme ud og få et arbejde.

Seniorførtidspensionen indfører vi jo, fordi det system, der er i dag, jo ikke tager højde for, at der er nogle, der er nedslidte og har behov for at kunne trække sig tilbage. 38 pct. af de unge ufaglærte betaler ikke til efterlønsordningen. Derfor vil vi gerne indføre et system, hvor vi sikrer, at alle, der har behov, ligegyldigt om de har indbetalt til en efterlønsordning eller ej, kan få hjælp. Det får man med førtidspensionsordningen. Der får man mulighed for at kunne trække

sig tilbage, hvis man er nedslidt og ikke længere kan klare sig på arbejdsmarkedet.

Så har vi jo iværksat en række initiativer for at sikre, at der er flere arbejdspladser i Danmark. Det er jo der, vi også skal sikre, at vores seniorer får del i arbejdspladserne, nemlig ved at sikre, at vi gennem aktive seniorindsatser sørger for, at der er job også til den 55-årige og også til den 57-årige og for den sags skyld til den 72-årige, som jeg i sidste uge mødte ude på grønttorvet, og som hjertens gerne vil blive på arbejdsmarkedet. Det er det, vi gør med en aktiv politik.

Kl. 10:27

Formanden :

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:27

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, at Venstres ordfører taler udenom. Faktum er, at den seniorførtidspensionsordning, som regeringen vil lave, ikke ændrer på de kriterier, der skal være opfyldt, for at man kan blive berettiget til at få seniorførtidspension. Der skal fortsat være tale om en permanent, varig nedsat arbejdsevne. Det løser ikke problemet for den 57-årige kvinde, der havde troet, at hun snart kunne gå på efterløn. Arbejdspladsen er forsvundet, og hun har ikke mulighed for eller tid til at udvikle nye kompetencer, som arbejdsmarkedet gerne vil have. Hvad skal hun gøre?

Hun kan sætte sit hus til salg, for når først dagpengene er væk efter 2 år, kan man jo ikke få kontanthjælp, hvis man er formuende eller er gift. Det er der rigtig mange mennesker der ikke ved. De tror, at vi har et sikkerhedsnet, der opfanger folk. Men hvad nu, hvis man bor på Als og ikke kan sælge sit hus, og man ikke kan få kontanthjælp? Så er det eneste håb seniorførtidspensionsordningen. Men så kommer vi til det nye problem, ud over at man ikke ændrer kriterierne – det vil sige, at man skal være fuldstændig fysisk nedslidt for at komme i betragtning til den – nemlig at denne ordning er ægtefælleafhængig.

Hvad vil Venstres ordfører sige til den kvinde, der nu skal se i øjnene, at hun i fremtiden ingen indtægt har?

Kl. 10:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:28

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg synes, det er trist, at Socialdemokraternes sigte altid er, at det er en lykke for folk at komme væk fra arbejdsmarkedet.

Vi ønsker sådan set at skabe et rummeligt arbejdsmarked, hvor der er mulighed for, at de, der har mulighed for det og lyst til det, kan blive en længere tid på arbejdsmarkedet. Vi vil sådan set gerne sikre, at der er arbejdspladser i de virksomheder, som vi understøtter med vores vækstpakke. Vi vil sådan set gerne med vores seniorførtidspensionsordning sikre, at den 57-årige, som ikke har indbetalt til efterlønsordningen, også har mulighed for at trække sig tilbage, hvis vedkommende er nedslidt.

Derfor er det noget sludder, når fru Karen Hækkerup siger, at der ikke er mulighed for det inden for seniorførtidspensionsordningen. Den ordning, der er lavet, giver mulighed for, at man i løbet af maksimalt 6 måneder kan få en afklaring. Den ordning, der er lavet, gør, at man ikke længere skal ud i arbejdsprøvning, men at seniorførtidspensionen kan tildeles på baggrund af eksisterende medicinoplysninger, arbejdsoplysninger og andre oplysninger. På den måde sikrer vi et let og enkelt system for dem, der er nedslidte, og som har behov for at trække sig tilbage. Og vi gør det for alle, i modsætning til det

forslag, som Socialdemokraterne og SF har, hvor man kun kigger på dem, der har forsikret sig, og som selv har indbetalt til den.

Kl. 10:29

Formanden :

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:29

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg vil gerne henlede fru Ellen Trane Nørbys opmærksomhed på, at der jo nu kører en debat her i formiddag om et telegram, som omtaler et fald i bruttonationalproduktet, og at det skulle gøre, at Danmark sådan teknisk set er i recession, fordi der er tale om et fald to kvartaler i træk. Det, der fremgår af den historie, er jo også, at der, hvor der er en overraskende udvikling, er i faldet i folks privatforbrug. Er det ikke lige præcis derfor måske rigtigt, at vi i fællesskab gennemfører det her fradrag for hjælp i folks eget hjem, i deres bolig, for f.eks. serviceydelser, man får, fordi det lige præcis kan være noget af det, der skubber privatforbruget i gang, så vi netop undgår sådan en situation, som der her er tale om?

Kan fru Ellen Trane Nørby også bekræfte, at det af samme historie fremgår, at der er en overraskende stigning i eksporten i første kvartal 2011 på 4,3 pct., og at der dermed er en stigning det seneste år på hele 10,3 pct., og at der derfor er noget, der tyder på, at det, fru Ellen Trane Nørby har været inde på i sin tale tidligere, er rigtigt, nemlig at der er nogle underliggende ting i vores økonomi, der faktisk tegner positivt?

Kl. 10:31

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:31

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg er meget enig i de store perspektiver, der ligger i vores boligjobordning, hvor vi jo for det første sikrer, at noget af det, der i dag bliver udført som sort arbejde, fremover kan blive udført som hvidt arbejde, og hvor vi for det andet sikrer, at folk, der har mistet deres arbejde under krisen på det uflagerte og det faglærte område, nu får mulighed for at gå ind og hjælpe i den enkelte husholdning med indendørs og udendørs vedligehold, med rengøring eller med babysitning, hvis man har behov for det som travl børnefamilie. Og jeg er helt sikker på, som hr. Kristian Thulesen Dahl også siger, at det vil være med til at understøtte det private forbrug i samfundet og dermed igen sætte gang i hjulene i det danske samfund.

Så er jeg også fuldstændig enig i de tal om eksporten, både for første kvartal og også for sidste år, som jo ligesom vores beskæftigelsestal viser, at det går i den rigtige retning. Den krise, som ramte os enormt hårdt, begynder vi kunne se bagenden af – vi er på vej ud. Der er en optimisme, der er en vækst, der er en udvikling, hvor danskerne igen kommer i arbejde, og den vil jeg gerne have lov til at glæde mig over – i modsætning til Socialdemokraterne og SF, som jo maler sådan et sort billede af, at det hele er dårligt i det danske samfund.

Kl. 10:32

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 10:32

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo fuldstændig rigtigt, at der er nogle herinde i dag, der forsøger at tegne et billede af, at alt er negativt, og at ingen kan få arbejde, og at det er rigtig skidt for alle. Det står altså lidt i skærende kontrast til en del af det, man hører rundt omkring. Alltså, jeg kunne næ-

sten ønske at lave sådan en gæt et citat-leg med fru Ellen Trane Nørby, men jeg ved ikke rigtig, om jeg skal. Hvis jeg nu læser følgende citat op:

»Vi er hastigt på vej mod en overophedning. I vores fagforening er næsten alle jord- og betonarbejdere allerede nu i arbejde, og alt tyder på, at de sidste ledige murere og tømrere kommer i arbejde hen over sommeren.«

Det siger den her person, der organiserer de tre nævnte faggrupper i det meste af Aalborg Kommune og i store dele af de omliggende kommuner. Ham, der siger det, er såmænd formanden for Byggegruppen under 3F i Aalborg, Kogstad, som er inde på lige præcis frygten for, at der kommer overophedning, fordi de ikke kan finde flere ledige inden for hans fagområde.

Så det er bare dermed sagt, at billedet er meget mere nuanceret end det, venstrefløjen giver indtryk af. Vi skal selvfølgelig være på vagt, selvfølgelig skal vi sikre vækstinitiativer og sikre, at der er gang i Danmark, men der er faktisk også nogle lyspunkter rundt omkring, som det eksempel, jeg giver her fra Aalborg, viser.

Kl. 10:33

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:33

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg tror, at man kan finde mange flere lignende eksempler, som netop viser den spirende optimisme, der er i det danske samfund – altså at det begynder at gå godt, at vores virksomheder igen ansætter. Vi har kunnet se i de seneste uger, at antallet af jobannoncer er stigende. Vi kan se, at der er flere, der kommer ind på arbejdsmarkedet, og det er jo positivt. Det står jo også i skærende kontrast til den situation, der var i 1990'erne under Nyrupregeringen, hvor 340.000 stod uden for arbejdsmarkedet, og hvor man jo på det tidspunkt brugte offentlige investeringer til at lave en kickstart.

Det, vi har behov for i dag, er jo noget helt, helt andet. Det er jo også det, der fremgår af nogle af de telegrammer, der er kommet i dag, nemlig at den opskrift, som S og SF præsenterer på det gryende opsving, vil kunne presse opsvinget tilbage og sådan set lægge en dæmper på væksten og udviklingen i det danske samfund.

Kl. 10:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 10:34

Ole Sohn (SF):

Fru Ellen Trane Nørby understregede sådan lidt alvorsfuldt i et af de første svar, at den her regering handler. Det er også korrekt. Den her regering har jo været i den fantastisk heldige situation, at den har haft et automatflertal i snart 10 år, så selvfølgelig har man kunnet handle. Så kan man prøve at lave en oversigt over, hvad resultatet af de handlinger så er.

Hvis man ser på OECD's vurderinger, kan man se, at vi er raslet ned på uddannelsesområdet fra en 9.-plads til en 17.-plads; der er færre, der får en ordentlig ungdomsuddannelse; den økonomiske vækst er blandt de laveste i OECD-området; vores konkurrenceevne er over de sidste 10 år blevet dårligere; og vi er sådan set også gået ned fra en 7.-plads til en 11.-plads i rigdom. Det er sådan set resultatet af de 10 år, statsministeren har haft en central placering i regeringen.

Så kommer det næste, og det er, om ikke fru Ellen Trane Nørby kan bekræfte, at i de 10 år, den her regering har siddet, har man i alle på nær et år brugt flere penge, end der har været budgetteret med, og kan fru Ellen Trane Nørby ikke bekræfte, at regeringen opererer med gæld frem til 2019?

Kl. 10:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:35

Ellen Trane Nørby (V):

Tak for spørgsmålet. Nu er statistikker jo taknemmelige, og jeg synes, at hr. Ole Sohn skal læse OECD's statistik over, hvor Danmark ligger i forhold til at være det land i hele verden, der bruger den største andel af BNP på uddannelse. Vi bruger 7,8 pct. af vores BNP på uddannelse. Det gør os dermed til det land i verden, der investerer mest i uddannelse.

Hvis vi kigger på forskningsområdet, kan vi se, at vi, selv når vi tager genopretningspakken, lever op til 1-procents-målsætningen for forskning og udvikling. Og det gør vi jo, fordi vi har investeret massivt i uddannelse og forskning. Vi bruger 19 mia. kr. mere i år, end vi gjorde, da regeringen kom til, på uddannelse og forskning. Vi har i år 87,4 pct., som starter på en ungdomsuddannelse. Vi har en målsætning om, at vi skal nå op på 95 pct.

Sidste år så vi, at det største antal nogen sinde blev optaget på en videregående uddannelse i Danmark. Og det sker jo, netop fordi vi har ført en offensiv forsknings- og uddannelsespolitik i Danmark, og det synes jeg da at hr. Ole Sohn skulle glæde sig over i stedet for sidde dér og prøve at trække tal ud af statistikken, som egentlig viser noget helt andet.

Under den tidligere SR-regering brugte man, hver gang man havde budgetteret med 1 kr. til offentligt forbrug, 2,5 kr. Det er rigtigt, at vi i årene op til krisen brugte for mange penge, men hvis jeg skulle have lyttet til hr. Ole Sohn og fru Helle Thorning-Schmidt i de år, havde vi jo brugt langt flere penge, for på det tidspunkt var der jo ingen grænser for (*Første næstformand (Mogens Lykketoft):* Ja tak!), hvor mange penge man ønskede at bruge på offentligt forbrug fra røde bloks side.

Kl. 10:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg tror, vi er nødt til at overholde taletiden. Der er mange, der gerne vil have ordet.

Hr. Ole Sohn.

Kl. 10:37

Ole Sohn (SF):

Stor ros: Der var en erkendelse i svaret, og det var, at den her regering har brugt flere penge, end der er budgetteret med – flot. Jeg skal bare lige spørge, om fru Ellen Trane Nørby ikke anerkender OECD's konklusion, som siger, at vi på 10 år er gået fra en 9.-plads til en 17.-plads på uddannelsesranglisten. Det er jo meget kontant, enten et ja eller nej.

Er det ikke også korrekt, at regeringen opererer med gæld frem til og med 2019?

Jeg har fuld forståelse for, at det må være ubehageligt at stå på talerstolen, mens der kommer telegrammer ind, som siger, at både det private og det offentlige forbrug falder og investeringerne falder, når statsministeren har holdt en tale, der påstår det modsatte. Så stor respekt for det: Det er en vanskelig opgave for fru Ellen Trane Nørby at stå på talerstolen.

Kl. 10:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:38

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg synes lige, hr. Ole Sohn stod og sagde, at der bliver brugt for mange penge i det offentlige. Nu kan jeg så forstå, det er et problem, at der er kommet et telegram om, at der bliver brugt færre penge i det offentlige. Altså, hr. Ole Sohn må jo finde ud af, hvad det er, han mener. Det er nok kendetegnende for den politik, som SF fører, at der ikke er nogen kurs i den overhovedet. Det svinger fra den ene side til den anden side, og det eneste, man bare kan sige er konsistent, er, at de kritiserer og kritiserer i stedet for selv at komme med bud på det.

Når vi kigger på statistikken, kan vi se, at Danmark er det land i OECD, der bruger allermost på uddannelse. Vi bruger 7,8 pct. af BNP. Der er nogle andre lande, der er blevet endnu dygtigere til at uddanne deres unge mennesker, og det giver jo bare mulighed for, at vi netop med vores folkeskoleudspil siger: Vi vil have endnu mere for de penge, vi bruger på uddannelsesområdet i Danmark. Vi vil da stille krav om, at de danske børn skal være endnu dygtigere. Vi vil da stille krav om, at man i 8. klasse fremover skal kunne det, man kan i 9. klasse i dag. Vi vil da stille krav om, at vi får endnu flere sikre læsere, når børnene når til 2. klasse. Det er jo derfor, vi lægger en offensiv uddannelsespolitik frem. Vi mener, vi kan udnytte vores ressourcer endnu bedre.

Kl. 10:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 10:39

Morten Østergaard (RV):

Fru Ellen Trane Nørby sagde i svaret til hr. Ole Sohn: Selv når vi tager genopretningspakken med, bruger vi flere penge på forskning i dag end for 10 år siden. Deri ligger jo en anerkendelse af, at genopretningspakken var en nedskæring på uddannelse og forskning. Der blev sparet næsten 4 mia. kr. på uddannelse og forskning, og det er jo, fordi – som vi også hører statsministeren sige – regeringen betragter det som et loft, idet der højst skal bruges 1 pct. af BNP til offentlige forskningsbevillinger.

Det fører jo selvfølgelig til det naturlige spørgsmål: Når BNP'en nu er skrumpet, som vi har set i det seneste kvartal, er det så regeringens plan endnu engang, som man gjorde det i forbindelse med den seneste finanslov, at reducere forskningsbevillingerne? Det vil være stik modsat, hvad man gør i vores nabolande Sverige og Tyskland, som har valgt at gå uden om lige præcis forskningen, da man skulle betale regningen for krisen, fordi man ved, at det er en forudsætning for at skabe vækst.

Så spørgsmålet er: Vil regeringen fastholde sin politik med gradvis at reducere forskningsbevillingerne, i takt med at BNP falder?

Kl. 10:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:40

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis man læser den 2020-plan, som regeringen har lagt frem, vil man se, at det fremgår meget, meget klart og tydeligt, at de 4 mia. kr., som vi hvert år får frigivet ved at gennemføre reformer, ved at føre en ansvarlig økonomisk politik, vil vi hovedsagelig bruge på tre ting: Vi vil bruge dem på sundhed, vi vil bruge dem på uddannelse, og vi vil bruge dem på forskning. Det vil vi gøre, fordi vi gerne vil investere i fremtiden.

Selv med genopretningspakken bruger vi flere penge på uddannelse og forskning i år, end vi gjorde sidste år. Og som jeg sagde til

hr. Ole Sohn, betyder det også, at Danmark ligger nr. 1 i OECD, når det handler om at bruge mest på uddannelse. Når vi kigger på forskningsområdet, synes jeg egentlig også, det er sigende, hvad DTU's rektor har sagt om forskningsbevillingerne. Han siger, at der er kommet en lille tendens til, at man nu bare tager det hele for givet, men at hvis man for 10 år siden havde set de forskningsbevillinger, vi har i dag, ville man slet ikke have troet, at det overhovedet kunne være realistisk, at vi kunne nå derop.

Så i stedet for det der sortsyn synes jeg, at vi skal glæde os over det, og så synes jeg, at vi i fællesskab skal gennemføre nogle initiativer, som sikrer, at der kommer endnu flere penge i den danske kasse – penge, som vi kan investere i fremtiden, bl.a. på uddannelses- og forskningsområdet.

Kl. 10:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 10:41

Morten Østergaard (RV):

Jamen ordene lyder jo smukke, det gør de jo også, når de kommer fra statsministeren, men virkeligheden er jo en anden, vil jeg sige til fru Ellen Trane Nørby. Virkeligheden er, at regeringen med genopretningspakken sparede 4 mia. kr. på uddannelse og forskning stik imod OECD's anbefalinger om, hvordan man skulle håndtere en krisesituation. Virkeligheden er, at vi har den næstlaveste forventede vækst i de kommende år i OECD. Det er virkeligheden.

Hidtil har der været, tror jeg, en almindelig anerkendelse i Folketinget af, at der er en sammenhæng mellem investering og uddannelse og forskning og vækstpotentiale. Derfor er det jo mærkeligt, at man ikke bare i efteråret skar ned på forskningsbevillingerne, men også igen gjorde det, da man skulle finansiere nogle af initiativerne i den såkaldte reformpakke 2020. Der har man jo igen forgrebet sig på globaliseringsmidlerne som en del af finansieringen af boligjobordningen.

Så jeg vil bare bede fru Ellen Trane Nørby om at bekræfte, at ved siden af de flotte ord var det, det skete i praksis med finansloven, at man reducerede med 3,9 mia. kr., og det, der sker i praksis med »Reformpakken 2020« er, at man har valgt at tage nogle af midlerne ud af globaliseringspuljen til at finansiere boligjobordningen – to konkrete nedskæringer i diametral modstrid med det, fru Ellen Trane Nørby siger.

Kl. 10:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:42

Ellen Trane Nørby (V):

Virkeligheden er, at vi aldrig har brugt så mange penge på uddannelse og forskning, som vi gør nu. Virkeligheden er, at hvis vi kigger rundt i danske universitetsbyer, kan vi se, at der er blevet bygget nye universiteter i de fleste af dem. Sønderborg har fået et nyt universitet. Vi har fået bygget nye universiteter i København. Hvis vi kigger på vores folkeskoler, er der aldrig før blevet brugt så mange penge på investeringer i at renovere og bygge nye folkeskoler. Det gør jo sådan set, at vi ligger nr. 1 i OECD, vi er det land i verden, der bruger flest penge på uddannelses- og forskningsområdet. Og det synes jeg da sådan set ikke at vi skal beklage.

Jeg synes jo netop, at det indikerer, at vi har investeret i fremtiden. Vi har investeret i uddannelse og forskning, og det vil vi også gøre i årene fremover, fordi det bl.a. er unge, veluddannede mennesker, som skal være med til at trække væksten og udviklingen i det danske samfund.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:43

almindelige mennesker og ikke kun de højt lønnede og højt uddannede i det her samfund har en mulighed for at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet, når de er nedslidte.

Kl. 10:43

Jeg spørger igen Venstres ordfører: Hvorfor er det de svageste, de mest udsatte grupper, der skal betale regningen, når Venstres statsminister gang på gang har lovet, at det i hvert fald for efterlønsgruppen ikke kom til at ske? Man kan ikke stole på de løfter, som Venstre giver, er vel det, vi må konstatere i dag. Har jeg ikke ret i det?

Kl. 10:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:46

Mogens Jensen (S):

Tak. Jeg byder også fru Ellen Trane Nørby velkommen som politisk ordfører for Venstre og glæder mig samtidig over, at statsministeren ikke udvandrede i vrede under sin tale. Det kan selvfølgelig nås endnu, og så håber vi jo ikke, at det bliver redigeret væk på folketingskanalen. Men jeg vil gerne stille Venstres ordfører et spørgsmål i forbindelse med, at statsministeren sagde: Vi skaffer rigtige penge. Man kan i hvert fald sige, at regeringen de sidste 10 år har brugt rigtige penge, også rigtig mange penge på ufinansierede skattelettelser, og det er jo en af grundene til, at vi står med den økonomiske udfordring, vi gør i dag. Hvorfor er det sådan, at det er de svageste grupper i samfundet, der skal betale, hvorfor er det efterlønerne, hvorfor er det de ledige, hvorfor er det folkepensionisterne og de studerende, der skal betale den regning, oven i købet når statsministeren for efterlønnernes vedkommende har sagt, at det ikke kommer til at ske? Han har gentagne gange sagt, at den aftale, som mange af Folketingets partier indgik i 2006, står ved magt, og at befolkningen skal kunne tro på de løfter, som Venstre giver. Men det kan man så åbentbart ikke. Er det ikke sandt?

Kl. 10:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:44

Ellen Trane Nørby (V):

Det, der er fuldstændig korrekt, er, at hvis man fører en uansvarlig økonomisk politik, er det de svage og de udsatte, der kommer til at betale regningen. Det, der jo er fundamentet for, at vi overhovedet kan investere i vores velfærdssamfund, er, at vi har orden i økonomien, at vi har lagt et langtidsbudget for det danske samfund, hvor vi sikrer, at vi har råd til velfærd, at vi har råd til de udgifter, der er på sundhedsområdet, at vi har råd til de udgifter, der er på socialområdet, på uddannelsesområdet. Socialdemokraterne budgetterer med nogle penge, der måske kommer ind i kassen. Det er da uansvarligt, og man kan da være helt sikker på, at de første, det vil gå ud over, hvis den danske økonomi skrider i svinget og vi ender på den samme kurs, som Irland, Grækenland og Portugal er på, er de allersvageste i samfundet, og derfor laver vi reformer for at sikre, at vi har råd til at tage hånd om de allersvageste i det danske samfund. Det synes jeg sådan set er ansvarlig økonomisk politik i modsætning til det, Socialdemokraterne har lagt frem.

Kl. 10:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 10:45

Mogens Jensen (S):

Jamen jeg synes jo, det er en ren tilståelsessag fra Venstres ordførers side. Som jeg forstår det, siger Venstres ordfører: Ja, det er ganske rigtigt, at det er de svageste grupper, der kommer til at betale, at det er efterlønerne, det er folkepensionisterne, det er de ledige, det er de studerende, og set med Venstres øjne er det nødvendigt, hvis man skal føre en ansvarlig økonomisk politik.

Er det ikke rigtigt, at der er et alternativ? Der er et alternativ til at skære ned på de her svage grupper, der er et alternativ til at skære ned på uddannelse og forskning, og det er at investere i uddannelse og forskning i stedet for, og det er at skabe muligheder for, at ganske

Ellen Trane Nørby (V):

Man kan være helt sikker på, at regningen på de 22 mia. kr., der som minimum mangler i S og SF's plan, kun kan ende et sted, og det er hos danskerne; det er hos de svageste, det er hos boligejerne, det er hos alle dem, der skal betale gildet, for at Socialdemokraterne ikke vil gennemføre reformer, ikke vil gennemføre en ansvarlig økonomisk politik. Og hvem går det ud over i de lande i Europa, hvor økonomien er allerdårligst? Det går ud over de svage og de udsatte, for det første, man ikke har råd til, hvis ikke man har en ansvarlig økonomi, er velfærd, det er at tage hånd om dem, der har behov for det, det er at have overskuddet til at sikre, at vi som samfund løfter alle.

Den politik, som vi har ført fra regeringens side, har været med til at sikre, at historisk mange er kommet ind på arbejdsmarkedet, at det danske samfund samlet set er blevet rigere, at der er flere, der i dag kan forsørge sig selv og ikke er afhængige af passiv forsørgelse. Vi har sikret, at det i dag kan betale sig at gå på arbejde; vi har sikret, at indvandrere, som tidligere var marginaliseret på det danske arbejdsmarked, er kommet ind på arbejdsmarkedet. Det er da alt sammen initiativer, som har gjort ikke bare den enkelte rigere, men også Danmark rigere.

Kl. 10:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak. Så er det hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 10:47

Steen Gade (SF):

Tak, og også tillykke med jobbet. Jeg kunne måske lidt bedre lide den gamle Ellen Trane Nørby end hende i dag. Jeg synes, at hun er lige lidt hurtig til de korte svar, der ikke altid er præcise. Men jeg har lidt ondt af fru Ellen Trane Nørby, for kl. 9.12 i dag kom der et telegram, som sådan set kredser om det, vi snakker om, netop at Danmark er i recession. I andet kvartal har vi altså ikke gang i væksten, som fru Ellen Trane Nørby siger, men sådan set nedgang i væksten.

Jeg vil bede fru Ellen Trane Nørby kommentere én sektor, nemlig klima-, energi- og miljøsektoren, hvor vi jo har haft en nedgang på 10 pct. Så hørte jeg fru Ellen Trane Nørby sige, at det var forkert at satse, og så er det, jeg vil spørge Venstre: Er det virkelig rigtigt, at Venstre ikke mener, at vi skal satse på klima- og energiteknologi, at vi er ved at komme bagefter, og at der derfor skal satses endnu mere?

Kl. 10:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:49

Ellen Trane Nørby (V):

Vi vil sikre gode rammevilkår for hele det danske erhvervsliv, og det betyder selvfølgelig også, at der skal være gode vilkår for alle, der har en god idé, og som kan udvikle den til arbejdspladser og beskæftigelse i det danske samfund.

Vi satser jo allerede i dag på grøn teknologi. Det nævner statsministeren også i sin tale, og det er jo nogle af de indsatsområder, der har været både på forskningsområdet, hvor vi har lavet strategisk forskning på bl.a. energiområdet, på fødevareområdet og på sundhedsområdet, hvor vi kan se, at når det kommer til velfærdsteknologi, når det kommer til telemedicin, når det kommer til det stærke offentlig-private samarbejde på det område, er det også et område, hvor Danmark står stærkt. Vi har jo selvfølgelig erhvervsområder, hvor vi står stærkere i dag, men i modsætning til SF vil vi ikke kun sige, at den danske erhvervspolitik skal rette sig mod dem, det går godt i dag.

Vi vil gerne have et erhvervsklima, som giver mulighed for, at alle kan udvikle en god idé til en virksomhed i Danmark, og det er det, vi gør med vores vækstinitiativer, hvor vi ikke kun kører en strategi, hvor man vælger dem, man tror vinder, men hvor vi understøtter de stærke brancher og samtidig skaber rum for, at andre kan komme ind og skabe en virksomhed i Danmark.

Kl. 10:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Steen Gade.

Kl. 10:50

Steen Gade (SF):

Jeg synes, at fru Ellen Trane Nørby ser bort fra, at vi ved hårdt arbejde her i Folketinget, godt nok mest på centrum-venstre-siden, har fået skabt et guldæg i dansk økonomi, nemlig eksport af klima-, miljø- og energiteknologi, og at vi er ved at tabe det. Så forstår jeg, at man ikke skal satse. Det synes jeg bare er en opgivende holdning, specielt i en situation, hvor vi lige netop i går fik at vide, at Tyskland nu vil afvikle a-kraften, hvilket jo betyder, at en branche, som vi stadig væk har som et guldæg, men som er ved at blive svækket, får en chance. Hvorfor skal regeringen så ikke føre en politik, der målbevidst satser på at skabe de arbejdspladser, som vi ved vi kan skabe, hvis vores ambitionsniveau kommer højere op i gear?

Kl. 10:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:51

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis man kigger på S og SF's politik, kan man se, at det jo handler om, at det offentlige skal skabe arbejdspladser ved at bruge offentlige penge til offentlige investeringer. Det er bare ikke den løsning, som vi ser som den rigtige løsning. Vi har jo i Danmark en kæmpestor eksport af miljø- og energiteknologi. Det er en eksport, som vi understøtter, og en udvikling, som vi understøtter, ikke alene igennem eksportinitiativer, men også gennem det arbejde, der er, for at vi skal have udbredt de grønne løsninger og teknologier, vi har fundet i Danmark, til andre lande.

Når der kommer erhvervsdelegationer hertil fra Kina, er det jo netop for at kigge på, hvordan vi i Danmark har formået at gå fra oliekrisen i 1980'erne og til stadig væk at have en tårnhøj vækst og udvikling i samfundet, men ikke bruge mere energi. Det er da en gåde for mange. Det er da noget, de rigtig gerne vil kopiere, og derfor ligger der også et kæmpestort eksporteventyr, som vi jo heldigvis allerede har en stor andel i, og som vi også fortsat skal have en stor

andel i. Men i modsætning til SF mener vi ikke, at vi kun skal satse på den grønne teknologi. Vi vil gerne have gode rammevilkår for hele det danske erhvervsliv, og vi vil også gerne sikre gode rammevilkår for den lille iværksætter og de små virksomheder, som har behov for at vækste, så de kan ansætte endnu flere.

Kl. 10:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som den sidste, der når at få ordet for korte bemærkninger inden for den tid, der er afsat til den her ordfører. Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:52

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Statsministeren brugte ordet solidaritet vældig mange gange i sin tale. Jeg synes, det er lidt usolidarisk af Venstres gruppe, at der ikke lige er nogen, der er løbet op med det der ritzautelegram til Venstres ordfører. Det giver jo ikke meget mening, at ordføreren bliver ved med at stå på Folketingets talerstol og gentage, at det går godt, at der ikke er nogen grund til sortsyn, at der er vækst i samfundet, og at vi skal være glade, når antallet af beskæftigede i Danmark falder og BNP falder. Det giver ikke meget mening. Jeg synes, det er usolidarisk af Venstres gruppemedlemmer.

Man må jo spørge sig selv, om det kloge i den situation virkelig er at sende endnu flere mennesker ud på arbejdsmarkedet ved at forringe efterlønnen. Jeg vil i den forbindelse gerne spørge Venstres ordfører, om hun er enig med overvismanden Hans Jørgen Whitta-Jacobsen, når han om sammenhængen mellem arbejdsløshed og det at afskaffe efterlønnen udtaler:

»Forestil dig, at der kom et skib og satte 200.000 nye danskere af på kajen i morgen. De ville selvfølgelig i første omgang være arbejdsløse, men deres efterspørgsel efter arbejde ville føre til, at lønnen falder. Det vil føre til, at arbejdsgiverne kan ansætte flere.«

Altså, er ordføreren enig med overvismanden i, at lønnen vil falde som konsekvens af afskaffelsen af efterlønnen?

Kl. 10:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 10:53

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis man skulle følge den logik, som Enhedslisten har, nemlig at det, at man skaber et større arbejdsudbud, vil skabe større arbejdsløshed, så skulle det jo aldrig være lykkedes at få kvinderne ind på det danske arbejdsmarked.

Kl. 10:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:54

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

O.k., jeg kan forstå, at ordføreren ikke er enig med overvismanden i, at konsekvensen af at afskaffe efterlønnen er, at lønningerne falder, og at man på den måde får flere i arbejde. Så vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvor skal alle de her mange tusinde nye arbejdspladser komme fra? Forudsætningen for, at man får de 18 mia. kr. ind, som man påstår man får ind ved at forringe efterlønnen, er jo, at de her mange mennesker ikke kommer på førtidspension, kontanthjælp eller dagpenge. Så hvor skal de her mange tusinde nye arbejdspladser komme fra, hvis ordføreren ikke er enig med overvismanden i, at de kommer, ved at lønningerne bliver presset ned?

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 10:54

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg kan høre, at fru Johanne Schmidt-Nielsen mener, at der er færre mennesker, der er kommet i beskæftigelse i Danmark. Jeg ved ikke, hvad det er for nogle statistikker, fru Johanne Schmidt-Nielsen læser, for de sidste 7 måneder har vi sådan set haft et fald i arbejdsløsheden i Danmark på 7.700 personer. Det synes jeg sådan set vi skal glæde os over, ligesom jeg synes, at vi skal glæde os over, at de telegrammer, der også er kommet, både i går og i dag, viser, at eksporten er steget, ikke bare sidste år, men også i det første kvartal i år. Jeg synes sådan set også, at man skal glæde sig over, at man kan se, at der begynder at være en spirende optimisme i det danske samfund. Virksomhederne i dag siger, at de vil ansætte flere, og at de kan se, at væksten er kommet igen.

Det sortsyn, som Enhedslisten udstiller, deler jeg simpelt hen ikke, og det er jo også derfor, der er en så skærende kontrast mellem det forslag, som rød blok har, hvor man bare vil lade stå til, hvor man ikke vil gøre noget, hvor man siger, at det hele er forfærdeligt i de danske samfund, og så de handlekraftige bud, som vi er kommet med fra regeringens side sammen med Dansk Folkeparti for at sikre, at vi får vedtaget en vækstpakke, og at vi får genskabt arbejdspladser og udvikling i det danske samfund.

Kl. 10:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til Venstres ordfører. Så er det fru Helle Thorning-Schmidt som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:56

(Ordfører)

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg kan lige så godt sige det, som det er: Jeg har et stort ønske til debatten i dag, og det er, at statsministeren i løbet af dagen beder om ordet til en bemærkning af særlig karakter, at statsministeren forstår situationens alvor og nu lader danskerne vælge.

Ønsker danskerne at fortsætte en kurs, hvor regningen for regeringens fejlslagne krisepolitik systematisk bliver sendt til almindelige lønmodtagere, til børnefamilierne, til pensionisterne og til de unge, samtidig med at regeringen – ikke bare hver gang, men hver eneste gang – undtager de absolut bedst stillede dele af befolkningen? Ønsker danskerne at fortsætte en kurs, hvor det eneste, der ikke slinger i styringen, er, at nedskæringer altid gives, så der kan blive plads til nye skattelettelser til de bedst stillede? Ønsker danskerne en regering, som efter 10 år har erstattet ydmyghed med arrogance og grundighed med hastværk, og hvor det parlamentariske grundlag bogstavelig talt skifter time for time, eller en regering, der står heroppe og maler et skønmaleri af dansk økonomi, samtidig med at der tikker tal ind på vores computere, der slår fast, at Danmark er i recession? Ønsker danskerne en regering, der håner lønmodtagerne og nu på 10. år skændes med de mennesker, der skal undervise vores børn, en regering, der indædt og systematisk forsøger at undgå, at befolkningen får sandheden at vide om, hvorfor og hvordan privathospitalerne blev overbetalt? Ønsker danskerne mere af det samme? Jeg har mine tvivl, og jeg synes, det er på tide at spørge vælgerne.

Gennem de seneste uger har regeringen skabt maksimal usikkerhed for almindelige borgere; en usikkerhed, som er uden sidestykke i nyere tid. Der er reelt ingen danskere under 58 år, som ved, hvornår de kan komme på folkepension, og om de kan komme på efterløn. Sådan er det jo blevet, efter at regeringen og Dansk Folkeparti har opsagt det velfærdsforlig, vi skabte i 2006; en aftale, der i øvrigt

skabte holdbarhed i dansk økonomi, og som skabte tryghed for hver enkelt borger om tilbagetrækningen. Det var en barsk aftale, vi lavede i 2006, men det var også en socialt ansvarlig aftale, fordi den sikrede efterlønnen som en mulighed for at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet på et selvvalgt tidspunkt. Det gav stor livskvalitet. Og det var en aftale, som gav buschaufføren, frisøren, postmedarbejderen, sygeplejersken – helt almindelige lønmodtagere – de samme muligheder, som ellers kun er forbeholdt de højestlønnede danskere.

Det var også en aftale, som indeholdt alt det, som gør Danmark til et helt særligt land. Det var en bred aftale, den var robust, den var ansvarlig, fordi den stille og roligt gav Danmark en højere pensionsalder. Og det var en offensiv aftale, fordi den også omfordelte fra de ældre til de yngre generationer. Jeg var og er stolt af, at Socialdemokraterne var en drivende kraft i den reform og det omfattende forlig. Da regeringen og Dansk Folkeparti droppede velfærdsaftalen, droppede de jo egentlig også at lade, som om de er nogle, der passer på vores velfærd og passer på, at vi stadig har et samfund, hvor der er stor lighed.

Vi har set det gentagne gange: Skattereformen gav bankdirektøren en skattelettelse på 465.000 kr., pensionisten fik 2.000 kr. Genopretningspakken halverede dagpengene på et tidspunkt, hvor langtidsledigheden bed sig fast. Børnefamilierne blev ramt, de ældres omsorg blev beskåret. Og med regeringens 2020-plan er der lagt op til gigantiske skattelettelser for de største virksomheder og de højeste indkomster, alt imens der skal spares milliardbeløb på uddannelse og forskning, og alt imens en generation af unge er ved at køre fast i en arbejdsløshed, som er mere end fordoblet over de sidste 2 år. Vi kan ganske enkelt ikke være det bekendt over for de unge.

Statsministeren og fru Pia Kjaersgaard er jo i deres gode ret til at kæmpe for et Danmark, hvor der bliver mere ulighed, og hvor forskellene vokser, og hvor det er lønmodtageren, der skal betale regningen, og hvor velfærdssamfundets fine tråde lige så stille og roligt trevles op, og hvor alt det, som gør Danmark til et helt særligt land, ruller tilbage skridt for skridt.

Men er det virkelig det, danskerne ønsker? For det var i hvert fald ikke det, de fik at vide ved valget i 2007. Dengang fik vælgerne at vide, at der ikke ville blive rørt ved skatten. Kort efter fik de en skæv skattereform, og de fik forringet deres rentefradrag. Dengang fik befolkningen at vide, at dagpengene ikke ville blive rørt, de blev så halveret. De fik at vide, at der ville komme et mega løft af velfærd og 80 mia. kr. til sundhed. De fik nulvækst og det halve til sygehusene. De fik at vide, at de kunne regne med folkepension og efterløn; det kunne de så ikke alligevel. Alt sammen konkrete og kontante løfter, der er blevet brudt et for et.

Kl. 11:02

Nu siger regeringen så, at det hele er krisens skyld – at den har truffet beslutningerne med begge arme på ryggen. Men det er jo ikke rigtigt. Det er jo ikke rigtigt, at det er krakket i Lehman Brothers, der er skyld i, at der bliver sparet på de danske skoler, og det er ikke den græske gældskrise, der er skyld i, at en 53-årig som et lyn fra en klar himmel bliver pålagt at arbejde 3 år ekstra, og det er jo ikke en naturlov, at Danmark er et af de lande, som har mistet flest job på kortest tid. Nej, det er et resultat af de politiske beslutninger, der er blevet truffet af hr. Lars Løkke Rasmussen og fru Pia Kjaersgaard.

Men der er en anden vej for Danmark. Socialdemokraterne og SF har fremlagt den mest gennemarbejdede økonomiske plan, en opposition nogen sinde har fremlagt. Den er så god, at regeringen faktisk har valgt at bruge store dele af den, og det vil jo altså sige, at det, der først var fugle på taget, så alligevel viste sig at være klingende mønt.

Vores vej bygger på en klar værdi, nemlig at vi skal være sammen om Danmark. Vi skal være sammen om at betale kriseregningen. Det skal ikke bare være lønmodtagerne, der betaler, men også bankerne, millionærerne og de multinationale selskaber. Vi skal være sammen om at arbejde mere, vi skal være sammen om at uddanne

vores børn og unge bedre, vi skal være sammen om at skabe bedre rammer for vores erhvervsliv, og vi skal være sammen om, at Danmark igen bliver et land uden ghettoer. Sammen om Danmark, det er vores vej. Og regningen passer.

Vi ønsker at sætte gang i væksten her og nu, for det er jo flere i arbejde, mere uddannelse og flere job, der gør Danmark rigere, både nu og på sigt. Vi bliver nødt til at få styr på indtægterne, efter at regeringen har sjustet med indtægtssiden, og vi bliver nødt til at styre de offentlige udgifter langt bedre, end regeringen har været i stand til. Og vi bliver nødt til at arbejde mere. Vi bliver nødt til at løfte i flok og alle sammen bidrage mere på arbejdsmarkedet. Vores plan nedbringer gælden hurtigere end regeringen, tidligere end regeringen og opnår strukturel balance allerede i 2015 og ikke i 2020. Det er en plan, som bygger på det enkle princip, at pengene skal være der, før de kan bruges og skabe grobund for det selv bærende opsving, vi venter så hårdt på i Danmark.

Men vores plan er ikke bare en økonomisk plan. Det er også en plan for, hvordan vi kan vende udviklingen i Danmark og kort sagt modernisere Danmark. Fra splittelse til samarbejde, fra modløshed til fremdrift, fra stilstand til vækst. De næste 10 år bliver helt afgørende i vores fælles historie. Det globale pres, den globale konkurrence har måske aldrig været større, og der skal træffes svære beslutninger i Danmark.

Befolkningen har et klart valg: På den ene side har vi en regering, som er kørt træt i sine løftebrud, og som ikke længere kan skjule, at den er en regering for de få og ikke for de mange. På den anden side står en ansvarlig opposition, som har fremlagt en vækstplan for Danmark, som beder danskerne om at arbejde mere, som ikke lægger skjul på, at vi vil hæve skatterne for de højeste indkomster, som er parat til at styre den offentlige sektor effektivt og konsekvent, og som skaber orden i dansk økonomi. Det er en opposition, der er parat til at påtage sig ansvaret for Danmark og ansvaret for, at vi kommer igennem krisen som en hel nation. Det rigtige nu er at skabe klarhed og tryk, ikke at nøle og tøve. Det ansvarlige nu er at spørge vælgerne.

Så vil jeg gerne, hr. formand, have lov til at læse et forslag til vedtagelse op. Det er på vegne af Socialdemokraterne, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten og lyder:

Forslag til vedtagelse

»Danmark har mistet ca. 170.000 private arbejdspladser de seneste tre år, og lav vækst i økonomien fortsætter efter krisen. Samtidig vil der være store offentlige underskud, så langt øjet rækker. Resultatet af regeringens økonomiske politik er et Danmark, der er dårligt rustet til at skabe velstand og velfærd. Derfor opfordrer Folketinget regeringen til

- at iværksætte en dynamisk erhvervspolitik, der gennem langsigtede politiske prioriteringer, offentlig-private partnerskaber, innovationsfremmende offentlig indkøbspolitik og intelligent regulering skaber rammerne for nye private bæredygtige arbejdspladser med høj værditilvækst, bl.a. inden for danske styrkepositioner som energi, miljøteknologi, velfærdsteknologi og it,
 - at øge offentlige investeringer i uddannelse og forskning frem for besparelser,
 - at styrke det kommunale selvstyre og sikre realistiske rammer for velfærden i kommuner og regioner,
 - at skabe langsigtet holdbarhed og troværdighed i dansk økonomi og råderum til fortsat offentlig realvækst gennem klare prioriteringer og reformer, bl.a. så flere bliver længere på arbejdsmarkedet«.
- (Forslag til vedtagelse nr. V 74).

Kl. 11:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Det af fru Helle Thorning-Schmidt fremsatte forslag til vedtagelse vil indgå i den videre forhandling.

Så har jeg prøvet at få et overblik over de ganske mange – også flere, end vi kan nå inden for en times tid – der har bedt om ordet. Jeg skal bestræbe mig på at dele det ud med retfærdig hånd.

Først er det fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 11:07

Ellen Trane Nørby (V):

Tak til fru Helle Thorning-Schmidt. Jeg tror, jeg deler et ønske med rigtig mange af danskerne: at finde ud af, hvad det egentlig er, fru Helle Thorning-Schmidt vil gøre, for fru Helle Thorning-Schmidt har nu brugt ca. 90 pct. af sin tale på at kritisere regeringen. Og derfor synes jeg passende, jeg kan tage et citat, fra da fru Helle Thorning-Schmidt var ny formand for Socialdemokraterne, hvor hun sagde følgende:

»Anders Fogh Rasmussen er en tøsedreng, der er bange for vælgerne. Danmark har en statsminister og landets største parti en formand, der ikke vil fortælle befolkningen hvad han mener ...«

Og lidt senere:

»Det nye skel i dansk politik går mellem de, der vil bevare samfundet, som det er, og de, som tør tage en fornyelse.«

Altså, det står jo i fuldstændig skærende kontrast til det, Socialdemokraterne har lagt frem nu, hvor man ikke vil fortælle vælgerne ærligt, hvad det er, de kan forvente efter et valg; hvor man ikke vil tage nogen form for fornyelse overhovedet; hvor man ikke vil gennemføre nogen reformer på nogen måde; hvor man bare lader stå til, og hvor man lader gælden stige.

Derfor vil jeg gerne høre fru Helle Thorning-Schmidt, hvad det er, danskerne kan forvente af skjulte regninger for alle de mange forslag fra Socialdemokraternes side, som ikke er finansierede.

Kl. 11:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:09

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det er en rigtig trist dag for Danmark, for det er en rigtig trist dag, når der kommer tal ind, som siger, at væksten er negativ, og at Danmark er i recession. Det betyder, at det, Danmark har brug for – og det har vi jo sagt i ganske lang tid – er, at der skabes vækst igen. Danmark har brug for, at vi fremrykker offentlige investeringer, som jo ikke vil skabe flere job i den offentlige sektor, men netop hos de små og mellemstore virksomheder, som skal udføre nogle af de her opgaver. Danmark har brug for og har haft brug for de sidste 2 år, at vi havde en regering, som tog det alvorligt, at Danmark er gået i stå.

Jeg er faktisk lidt rystet over, at vi i dag kan høre en statsminister og en politisk ordfører for Venstre, som står på denne talerstol og ikke anerkender de enorme udfordringer, vi står over for, men som maler et skønmaleri og ikke vil anerkende, at vi har haft ret de sidste 2 år, når vi siger, at Danmark har brug for vækst her og nu. Danmark har brug for at fremrykke offentlige investeringer og brug for at give virksomhederne et løft ved f.eks. at give det afskrivningsvindue, som vi har foreslået. Og vi har i det hele taget brug for en vækstreform i Danmark, som også skal bygge på, at vi lader være at spare på uddannelse og forskning, men investerer i uddannelse og forskning.

Kl. 11:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 11:10

Ellen Trane Nørby (V):

Det, jeg synes er trist i dag, er, at fru Thorning-Schmidt står og taler det danske samfund ned i en sort grav. Det, jeg synes er rigtig trist, er, at hun står og kritiserer det arbejde, som hårdtarbejdende danskere yder hver dag i det danske samfund, for det er jo det, fru Helle Thorning-Schmidt gør, når hun taler om, hvor forfærdeligt det er i Danmark. Og det synes jeg er rigtig trist, for det viser jo også bare, at det, fru Helle Thorning-Schmidt har at byde på, er sortmalerier og en kedelig kritik af, hvad alle andre gør, i stedet for selv at kigge på det.

Noget andet, der er trist, er Socialdemokraternes plan, som øger gælden med et sted mellem 160 og 270 mia. kr., som øger arbejdsløsheden med minimum 30.000 personer; og som er underfinansieret for minimum 22 mia. kr. Det er trist, og det er et trist faktum her på årets afslutningsdebat, at det mest konkrete svar, danskerne kan få fra fru Helle Thorning-Schmidt, er, at hun vil hæve skatterne.

Jeg synes, at fru Helle Thorning-Schmidt skylder danskerne at være mere konkret, med hensyn til hvad det er, hun vil for det danske samfund ud over at sige, at det er så forfærdeligt. Jeg synes, at fru Helle Thorning-Schmidt skylder danskerne at fortælle, hvad det er for nogle skatter, der skal stige. Er det boligskatterne, der skal stige med en ny regering?

Kl. 11:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:11

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg vil godt understrege, at hvis problemet ikke var større, end at jeg stod her og talte Danmark og danskerne ned, så kunne vi nok overleve det. Problemet er faktisk ganske stort i Danmark. I dag har de bankøkonomer, som jo ellers holder meget af regeringen, udtrykt dyb rystelse over de tal, der netop er tikket ind.

Det er jo ikke for sjov, at man tager alvorligt, at Danmark er i recession. Det her er en dyb understregning af, at regeringen ikke på noget tidspunkt i de sidste 2 år har forstået, hvilken krise der skyldede ind over os. Vi har skullet høre på, at Danmark har klaret sig bedre end alle andre lande; vi har skullet acceptere, at det var fint, at man sparede på uddannelse; vi har skullet acceptere, at der var flere og flere, der skulle stille sig op i arbejdsløshedskøen, uden at regeringen ville reagere på nogen måde.

Det her er alvor. Danmark er muligvis inde i en recession, i hvert fald i en teknisk recession, og det vil sige, at vi ikke har en indenlandsk efterspørgsel, som kan bære væksten, altså at vi ikke har en selvåret vækst. Det er derfor, vi i 2 år – i 2 år! – har sagt, at vi nu må fremrykke offentlige investeringer, så vi kan få gang i væksten. Og det, der undrer mig, er, at regeringen tager så let på sagen.

Kl. 11:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Der er lidt tøven med at få mikrofonen til at virke. Ja, værsgo.

Kl. 11:13

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak for det. Jeg undrede mig lidt, da fru Helle Thorning-Schmidt under indledningen i talen talte om regeringens parlamentariske grundlag på en sådan ironisk måde. Da sad jeg og tænkte: Hold da op, der skal godt nok mod til, når man er fru Helle Thorning-Schmidt og skal tænke på sit eget parlamentariske grundlag, som er noget af en rodebiks.

Jeg undrede mig også, da fru Helle Thorning-Schmidt nævnte, at det var regeringen og Dansk Folkeparti, der havde opsagt velfærdsaftalen. Jeg tror, at det er en regering, der gør sådan nogen ting, og det gjorde finansministeren da også, vi var jo begge to til stede.

Men Det Radikale Venstre sad der jo også. De blev siddende i modsætning til fru Helle Thorning-Schmidt, og det ærgrede mig. Det har jeg også givet udtryk for mange gange. Jeg vil godt sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at det faktisk var ret hårdt at sidde ene parti imod Venstre, De Konservative og Det Radikale Venstre, som hører til fru Helle Thorning-Schmidts parlamentariske rodebutik, og kæmpe imod en afskaffelse af efterlønnen.

Så er det bare jeg spørger: Når nu vi er kommet igennem med det, hvad ligger der så i de der forskellige meldinger, der har været fra Socialdemokratiet om, at nå, ja, hvis der nu er 90 mandater efter et valg, kan det godt være, at man alligevel skulle snuppe de der 18 mia. kr., som man givetvis kommer til at mangle? Vil fru Helle Thorning-Schmidt sætte sin post på spil, eller vil hun kæmpes ned på den økonomiske politik og bare trække på skulderen og sige: Skidt med det, jeg sidder på bagsædet af en ministerbil?

Kl. 11:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:14

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg må virkelig beklage over for Dansk Folkeparti, at de blev efterladt helt alene i forhandlingslokalet og oplevede den hårde ting, det var at skulle løbe fra alle løfter til vælgerne, klokkeklare løfter om, at man ikke ville afskaffe efterlønnen og forringe folkepensionen, de løb fra alle løfter og var med til det alligevel.

Men må jeg give et godt råd til Dansk Folkeparti? Man kunne jo have sagt nej. Man kunne være gået ind i det lokale og have sagt: Der er andre måder at løse den her udfordring på, vi siger sammen med de partier, som vil være med til det – Socialdemokraterne SF og Enhedslisten – klart nej til at forringe efterlønnen.

Det er et klart flertal, vi kunne have sagt nej. Dansk Folkeparti kunne have sagt nej, ligesom man kunne have sagt nej, da man blev bedt om at forringe dagpengene for helt almindelige lønmodtagere, ligesom man kunne have sagt nej, da man blev bedt om at sætte skatten ned for de allerrigeste danskere. Der findes et helt almindeligt ord i det danske sprog, som hedder nej: Nej tak, vi finder andre og rimeligere og mere solidariske løsninger. Det vil jeg egentlig anbefale at fru Pia Kjærsgaard bruger næste gang.

Kl. 11:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:16

Pia Kjærsgaard (DF):

Fru Helle Thorning-Schmidt svarede ikke. Altså, det var dog fantastisk. Så må jeg lige komme med et citat af Henrik Sass Larsen fra den 13. maj 2011:

»Budskabet til vælgerne er, at hvis vi ikke får 90 mandater, kan vi ikke garantere, at efterlønsordningen ikke bliver ændret.«

Vil fru Helle Thorning-Schmidt garantere, at efterlønsordningen ikke bliver ændret, hvis fru Helle Thorning-Schmidt sætter sig i statsministerstolen?

Det må jeg bede om et klart svar på. Det er da meget, meget enkelt. Vil fru Helle Thorning-Schmidt garantere, at efterlønsordningen ikke bliver ændret, hvis fru Helle Thorning-Schmidt sætter sig i statsministerstolen? Eller vil fru Helle Thorning-Schmidt sige: Ja, vi mangler godt nok 18 mia. kr., det er de andre, der har svedt for at få dem fremskaffet, dem kan vi godt bruge, og så pyt være med det, vi

opgiver egentlig alle ting, bare vi kan få lov at sidde på de der bagsæder i ministerbilerne?

Kl. 11:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:16

Helle Thorning-Schmidt (S):

Vi går til valg på at forhindre de forringelser af efterlønnen, som Dansk Folkeparti har sagt ja til.

Det er mig helt uforståeligt, hvordan Dansk Folkeparti vil være bekendt at sende regningen for krisen, for en fejlslagen krisepolitik, videre til helt almindelige lønmodtagere. Og vi vil kæmpe herfra, og frem til det valg bliver udskrevet og til det sidste kryds er sat, for, at vi kan få forhindret de forringelser.

Der sidder også én person i det her lokale, som med et snuptag kunne være med til at forhindre de forringelser, og det er fru Pia Kjærsgaard. Hvis fru Pia Kjærsgaard ville være med til at forhindre de forringelser, som åbenbart har været så utrolig vanskelige at gennemføre, det har været meget hårdt, så kan vi forhindre det sådan! *(ordføreren knipser med fingrene)*.

Vi kan gøre det i dag, hvis fru Pia Kjærsgaard vil sige klart og tydeligt, at hun nu også står på lønmodtagernes side. Desværre tror jeg ikke det kommer til at ske, for den side har Dansk Folkeparti for længst forladt.

Kl. 11:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Carina Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:17

Carina Christensen (KF):

Tak for det. Jeg undrede mig lidt over fru Helle Thorning-Schmidts indledende bemærkning i dag. Hun siger: Jeg har kun ét ønske til dagens debat, og det er, at statsministeren skal gå op og udskrive valg. Det er åbenbart det eneste, man har fokus på hos Socialdemokraterne: ministerbiler og ministertaburetter. Jeg synes, det er en lidt sørgelig holdning til demokratiet. Jeg beklager, hvis vi sådan forstyrrer med rigtige spørgsmål om dansk politik, jeg håber dog, at der vil være forståelse for det.

Jeg vil godt spørge fru Helle Thorning-Schmidt, om Socialdemokraterne er enige i, at vi her i Danmark har en meget stor opgave i at få øget arbejdsudbuddet. Grunden til, at jeg spørger, er, at når man læser »Fair løsning«, virker det, som om den er mere optaget af at trække folk ud af arbejdsmarkedet. Socialdemokraterne siger nej til arbejdsmarkedsreformen – det ville øge arbejdsudbuddet med 65.000. Socialdemokraterne vil annullere dagpengereformen, vil give ufaglærte mulighed for at tage en uddannelse med fuld dagpenget, vil fjerne kontanthjælpsloftet og starthjælpen, og så vil Socialdemokraterne øge skatten på arbejde. Alt det her er noget, som er med til at trække folk ud af arbejdsmarkedet og ikke få flere ind på arbejdsmarkedet. Hvorfor løser Socialdemokraterne ikke den opgave, som vi alle sammen burde hjælpe hinanden med at løse?

Kl. 11:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:18

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg takker selvfølgelig ordføreren for den store tillid, der ligger i, at hun mener, at der efter et valg venter ministerbiler og -poster. Jeg tager nu ingenting for givet. Det er jo fuldstændig op til vælgerne at vurdere, hvordan Folketinget skal sammensættes. Det er også derfor,

jeg synes, det er nu, at vælgerne må spørges. Der er skabt maksimal usikkerhed hos tusindvis af mennesker i det ganske land. Der er intet menneske under 58 år i det her land, som reelt ved, hvornår de kan komme på folkepension, og masser af dem, som troede, de skulle på efterløn, aner reelt ikke, om de har en efterløn.

I den situation og med den økonomiske krise, vi stadig har i Danmark, burde statsministeren spørge vælgerne. Spørg vælgerne og få klaret luften og lad os komme videre med Danmark, uanset hvem der vinder valget. Så det vil jeg bare sige, det er min grundlæggende holdning: Med så meget usikkerhed er det op til vælgerne.

Kl. 11:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Carina Christensen.

Kl. 11:19

Carina Christensen (KF):

Tak for det. Ja, så fik vi da bekræftet, at det, Socialdemokraterne kun er optaget af, er ministerbiler og ministertaburetter, for man nægter simpelt hen at svare på spørgsmål, der handler om dansk politik og om, hvordan vi løser de udfordringer, som Danmark står over for her og nu. Derfor spørger jeg igen: Vil fru Helle Thorning-Schmidt ikke give mig et helt konkret bud på, hvordan Socialdemokraterne ønsker at øge arbejdsudbuddet her i Danmark. Man siger nej til alle forslag, der kommer fra regeringen og fra de ansvarlige partier, som nu har lavet en tilbagetrækningsreform. Man har ingen konkrete bud, men det er ret vigtigt, vi får det løst, vil jeg sige til fru Helle Thorning-Schmidt. Har Socialdemokraterne slet ikke et bud?

Kl. 11:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:20

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det er helt afgørende, at vi får øget arbejdsudbuddet i Danmark, og det er også afgørende for os, at det sker på en retfærdig og solidarisk måde. Regeringen har valgt, at dem, der skal øge arbejdsudbuddet, altså er dem, som skulle have været på efterløn, men som ikke må få efterløn alligevel, og folkepensionister, som troede, de skulle på folkepension på et bestemt tidspunkt. Det er dem, der skal være med til at øge arbejdsudbuddet.

Vi har valgt, at det er bedre og sundere for Danmark, hvis vi alle sammen løfter i flok, og derfor har vi foretrukket at lave en klokkeklar aftale med lønmodtagerne om, at vi i stedet for at lave en uretfærdig efterlønsreform alle sammen arbejder 1 time mere. Den udfordring, man løser ved stort set at afskaffe efterlønnen, løser vi ved, at danskerne i stedet for arbejder 1 time mere om ugen. Og det er jo ikke noget, vi har fundet på, at man kan gå den vej, det er faktisk regeringens egne eksperter i Arbejdsmarkedskommissionen, som giver det som et forslag og siger: Hvis danskerne arbejder 1 time mere om ugen, kan man hente 15 mia. kr. Det er vores vej, fordi vi opfatter det her med, at vi løfter Danmark i flok, løfter Danmark ud af krisen, frem for at det er lønmodtagerne, der endnu en gang skal betale for regeringens fejlslagne økonomiske politik, som langt mere solidarisk og ordentligt.

Kl. 11:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 11:21

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at tanken om et valg er en vederstyggelighed for De Konservative, og det kan jeg måske godt forstå. Jeg vil godt stille et

enkelt spørgsmål til fru Helle Thorning-Schmidt. Der er jo mange opgaver at tage fat på, hvis vi får et nyt flertal efter næste valg, men en af dem synes jeg er særlig vigtig at fokusere lidt på i dagens debat, og det er i forbindelse med de tusindvis af mennesker, som på grund af afkortningen af dagpengeperioden sidste år nu kan frygte at ryge ud af dagpengesystemet i juli 2012. For mange her kan det opfattes som noget, der er langt ude i fremtiden, men jeg kan love for, at for de mennesker, der i dag går arbejdsløse, er det meget tæt på og lige op over, for sådan føles det, og sådan virker det. Så jeg vil godt spørge fru Helle Thorning-Schmidt om, hvordan Socialdemokraterne vil sikre, at der ikke er nogen, der falder ud af dagpengesystemet på grund af de forringelser, som det borgerlige flertal vedtog i Folketinget sidste år.

Kl. 11:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:22

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at vi er meget enige med ordføreren i, at det er fuldstændig urimeligt i en tid, hvor vi bare kan se, at ledigheden bider sig fast og der bliver flere langtidsløse, at man så vælger lige præcis det tidspunkt til at forringe dagpengeperioden. Jeg forstår det simpelt hen ikke. Samtidig viser tallene jo så også, at man ikke på nogen måde magter at få folk tilbage, og at aktiveringen også halter. Jeg synes, det er rystende, og en af de opgaver, jeg gerne vil tage fat på, hvis befolkningen viser os tillid og giver os et flertal, er selvfølgelig at komme frem mod et mere moderne og rimeligt dagpengesystem, som også sikrer, at vi holder hånden under de mennesker, som med regeringens system og Dansk Folkepartis vedtagelse risikerer at falde uden for dagpengesystemet.

Kl. 11:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen.

Kl. 11:23

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, at vi skal have et helt nyt dagpengesystem efter næste valg, hvis vi får et flertal, og det må vi håbe på. Men det er også rigtigt, at det godt kan tage lidt tid. Socialdemokraterne og SF har jo gjort meget ud af, at det skal foregå efter grundige drøftelser med arbejdsmarkedets parter osv., og det kan være fornuftigt nok, men mens tiden går, risikerer de her mennesker at komme tættere og tættere på at ryge ud af dagpengesystemet.

Så mit spørgsmål til fru Helle Thorning-Schmidt er: Vil Socialdemokraterne garantere, at der ikke er nogen, der falder ud af dagpengesystemet på grund af de forringelser, som VKO og Det Radikale Venstre gennemførte sidste år, inden man har fået gennemført en egentlig revision af det dagpengesystem, vi kender i dag, altså en sikkerhed for, at det, der var hensigten med VKO-planen om at forringe dagpengene, ikke lykkes, hvis vi får et nyt flertal.

Kl. 11:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:24

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg ked af at måtte skuffe ordføreren, men jeg kan desværre ikke garantere, at valget kommer på det rigtige tidspunkt, at vi får tid nok til at ændre de regler, som jeg mener er dybt uretfærdige. Jeg håber, vi får mulighed for det efter et valg. Jeg håber, vi får et flertal, så vi kan gå i gang med den her opgave, men jeg kan desværre ikke garantere,

at valget bliver udskrevet tidnok til, at vi får mulighed for at gøre det.

Kl. 11:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:24

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er sådan set lidt overrasket over fru Helle Thorning-Schmidts tale. Jeg troede, at man nu, især når man ønsker valg, ville være kommet med en plan for dansk økonomi, hvilket vi jo har efterlyst fra Socialdemokraterne i 3 ½ år. Svaret er stadig ikke kommet.

Man har udliciteret spørgsmålet om, at danskerne skal arbejde mere, til arbejdsmarkedets parter; man har udliciteret spørgsmålet om, hvilke erhvervsstøtteordninger der skal væk, til det private erhvervsliv; man har udliciteret den økonomiske ansvarlighed til fru Margrethe Vestager og Det Radikale Venstre. Jeg troede egentlig, at man var imod eller i hvert fald skeptisk over for udlicitering.

Men hvad pokker er Socialdemokratiets egne svar? Hvad er de egne bud? Hvad er det, Socialdemokratiet vil? Det ved fru Helle Thorning-Schmidt måske ikke. Fru Helle Thorning-Schmidt har i hvert fald hemmeligheder over for den danske befolkning. Det er en hemmelighed, hvad Socialdemokratiet vil økonomisk, og hvordan man skal få vækst i det her samfund. Så jeg synes, man skulle gå hjem og skrive en økonomisk politik og så vente med at kræve valg, til man har fået sådan en stykket sammen.

Kl. 11:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:25

Helle Thorning-Schmidt (S):

Blot lige en sidebemærkning: Socialdemokraterne er ikke imod udliciteringer – overhovedet ikke. Vi er imod, at man skal tvinge kommunerne til det, for vi tror sådan set, at de er bedst til selv at finde ud af det.

Jeg vil henvise ordføreren til »Fair Løsning 2020«. Det er et ret stort dokument, og jeg tvivler på, at alle her i salen har fået det læst, men nu kommer der jo en mødefri periode, hvor man kan bruge tiden til det. I den er der mange ting, og jeg vil godt opsummere kort for ordførerens skyld:

For det første ønsker vi en vækstplan for Danmark. Vi ønsker at fremrykke offentlige investeringer, vi ønsker en afskrivningsmulighed for virksomhederne, så de kan komme i gang med at investere. Det er væksten.

For det andet ønsker vi at se på indtægtssiden i dansk økonomi. Regeringen har været sjusket med hensyn til indtægtssiden, og en økonomi kan altså ikke hænge sammen, hvis man er ligeglad med indtægterne, dvs. skatterne, og derfor agter vi at hæve skatterne varigt med knap 18 mia. kr., og vi har også angivet, hvor pengene skal komme fra.

For det tredje ønsker vi at få styr på den offentlige sektor. Regeringen har været utrolig sjusket med at styre den offentlige sektor og har faktisk ikke rigtig magtet opgaven. Det ønsker vi at rette op på ved at prioritere bedre og ved at styre langt, langt bedre.

For det fjerde ønsker vi så at forhandle med lønmodtagerne om, hvordan vi kan sikre, at der arbejdes mere. Og jeg vil godt sige klart og tydeligt, at vi opfatter det som en positiv ting, at vi gerne vil tale med de mennesker, som egentlig skal udføre arbejdet derude. Regeringen lovgiver hen over hovedet på folk, afskaffer efterlønnen uden at tale med nogen – vi vil gerne tale med lønmodtagerne, når det nu er dem, der skal udføre arbejdet.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu har regeringen jo i hvert fald ikke afskaffet efterlønnen.

Men jeg er nødt til at sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at det jo ikke er nok med snak, der skal økonomisk handling til. De svar, man får her, lyder, som om det er en købmandsregning, vi taler om. Det er altså nationaløkonomi, så det handler ikke bare om lige at få lidt flere skatter og så tro, at det hele er i orden. Tværtimod vil det ødelægge konkurrenceevnen.

Jeg har desværre læst »Fair Løsning 2020«. Det var ikke nogen rar oplevelse. Men når nu det er sådan, at fru Helle Thorning-Schmidt siger, at man gerne vil have danskerne til at arbejde mere, hvorfor vil fru Helle Thorning-Schmidt og Socialdemokraterne så ikke lytte til de økonomiske vismænd, der siger klart og tydeligt, at den nemmeste måde at få danskerne til at arbejde mere på er ved at sænke marginalbeskatningen på arbejdsindkomster, ud over hvad VK-regeringen allerede har gjort? Det er den nemmeste måde.

Hvis det virkelig var det, Socialdemokratiet ønskede, kunne man jo bare sætte marginalbeskatningen ned og tage imod med kyshånd de forslag, som Liberal Alliance og andre tilbyder, for at få danskerne til at arbejde mere. Når vi nu ved, hvordan man gør det nemmest, hvorfor er det så, at Socialdemokraterne helst vil gøre det på den sværeste måde?

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg synes, at hr. Simon Emil Ammitzbøll bør bestemme sig. Enten har vi en plan, eller også har vi ikke en plan. Nu har vi så lige pludselig en plan, som ordføreren oven i købet har læst, og som man også kan forholde sig til.

Det er jo fair nok, at vi har forskellige synspunkter om, hvordan vi kommer bedst igennem krisen. Vi mener, at der er brug for vækst, særlig i den situation, vi står i nu, hvor der teknisk set er recession i Danmark. Vi har brug for at fremrykke offentlige investeringer for at sætte gang i beskæftigelsen. Vi mener, at der er brug for at sætte visse skatter målrettet op; vi mener, at der er brug for at styre den offentlige sektor bedre, og vi vil bede danskerne om at arbejde mere. Det er vores løsning på krisen.

Liberal Alliances løsning er at sætte skatterne ned. Må jeg bare et øjeblik minde om, hvem der også har fulgt den løsningsmodel gennem de sidste årtier bare i Europa? Der er nogle økonomier, som virkelig målrettet er gået efter at sætte selskabsskatter og indkomstskatter ned – hvem er det? Det er Island og Irland. Går det så fantastisk i de lande? Nej, ikke rigtig. Så måske er den kurs, som ordføreren efterspørger, ikke så god alligevel. Måske er det nogle andre initiativer, der skal til.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kristian Jensen (V):

Da jeg hørte fru Helle Thorning-Schmidts svar til fru Pia Kjærsgaard, kom jeg til at tænke på mine tre drenge. Det sker nemlig en gang imellem – drenge er jo drenge – at mine drenge går i kagedå-

Kl. 11:27

sen, uden at de har spurgt om lov, og når jeg så kommer og spørger dem, om det ikke er lidt forkert, siger den ene af dem som regel: Jamen det var ikke mig, der tog kagerne; jeg spiser dem bare.

Kl. 11:27

Når fru Pia Kjærsgaard spørger, om det ikke er sådan, at fru Helle Thorning-Schmidt vil sætte sin stilling ind på at rulle en efterlønsreform, som fru Helle Thorning-Schmidt ikke kan lide, tilbage, får vi jo ikke noget svar. Når der bliver spurgt til, om dagpengeperioden skal ændres tilbage, sådan som hr. Per Clausen spurgte om, kommer der ikke noget svar.

Er sandheden ikke den, at alt det, som Socialdemokratiet egentlig raser imod og er utilfredse med, har de bare tænkt sig at leve med, hvis vælgerne – vælgerne forbyde det – skulle give Socialdemokratiet et flertal, så de kom i regering, altså at de bare vil acceptere de ting, vi har gennemført, fordi man godt kan se, at det er fornuftigt, ansvarligt og nødvendigt?

Kl. 11:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:31

Helle Thorning-Schmidt (S):

Nej, sandheden er, at vi vil kæmpe her fra, til det sidste kryds er sat, for at undgå de forringelser af efterlønnen, folkepensionen og dagpengene, og vi beder vælgerne om mandat til at undgå de forringelser. Nu er det op til vælgerne.

Dansk Folkeparti er løbet fra alle de løfter, som man har givet gentagne gange. Jeg havde en citatliste her, men jeg kunne ikke engang have den med, for der er ikke tid til at læse alle de citater op, hvor Dansk Folkeparti siger, hvordan de vil garantere efterlønnen og folkepensionen. Venstre har gjort ligeså. Statsministeren stod over for mig i november og garanterede efterlønnen. Så det er blevet sagt igen og igen, at man ikke ville forringe efterlønnen.

Nu er det op til vælgerne. Mit budskab til vælgerne er enkelt: Hvis vi bliver tilstrækkeligt stærke efter valget, har vi mulighed for at forhindre de forringelser, og den eneste årsag til, at man overhovedet kunne gå i gang med de forringelser, var, at Dansk Folkeparti lavede et historisk løftebrud.

Kl. 11:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 11:32

Kristian Jensen (V):

Det er jo præcis det samme: Det er ikke mig, der har taget kagerne, jeg spiser dem bare. Hr. Per Clausen stillede et meget relevant spørgsmål, nemlig om Socialdemokratiet vil gå til valg på at føre dagpengereformen tilbage. Vi fik et meget langt svar uden om kerne. For valget skal komme senest den 13. november, siger min hukkommelse, og dagpengereformen får først virkning for dem, der har været ledige i 2 år i sommeren 2012. Dermed må der være masser af tid til at komme med et konkret socialdemokratisk bud på, hvad der skal ske i perioden efterfølgende, hvis det er sådan, at Socialdemokratiet har et konkret bud.

Så kan vi ikke få et klart svar på hr. Per Clausens spørgsmål? Vil Socialdemokratiet fremsætte forslag om, at dagpengeperioden skal ruller tilbage til 4 år? Det er bare at svare ja eller nej.

Kl. 11:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:33

Kl. 11:36

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg tror lige så godt, at ordføreren, ja, alle danskere, kan vænne sig til, at vi vil tale med de mennesker, lovgivningen vedrører. Det vil sige, at hvis der er noget, der vedrører lønmodtagerne, så synes vi, at det er en æressag at tale med lønmodtagerne om det. Jeg ved godt, at man efter 10 år i regering har vænnet sig til at sidde i mørke lokalerovre hos finansministeren og beslutte ting hen over hovedet på lønmodtagerne. Men vi har besluttet os for, at vi vil tale med folk uden for huset.

Vi vil tale med lønmodtagerne om, hvordan vi indretter det bedst mulige dagpengesystem, som er moderne. Vi vil tale med lønmodtagerne om, hvordan de kan bidrage til at løse krisen ved at arbejde mere. Jeg ved godt, at det formentlig slet ikke optræder i regeringen univers, at man kan tale med mennesker uden for huset, ud over at man selvfølgelig kan skælde dem ud. Men det er sådan set den måde, vi gerne vil føre Danmark videre på. Danmark har brug for mere samarbejde. Danmark er gået i stå på grund af regeringens måde at arbejde på, hvor man har lukket sig sammen om sig selv, og hvor man ikke taler med mennesker uden for huset.

Kl. 11:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Ørum Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:34

Per Ørum Jørgensen (KD):

Fru Helle Thorning-Schmidt har flere gange i forbindelse med dagens debat nævnt ordet løftebrud. Jeg vil minde om en artikel fra Dagbladet Holstebro-Struer fra den 7. juli 2008, hvor fru Helle Thorning-Schmidt meget klart siger: Vores politik er 30 minutter til sygehuset. Fru Helle Thorning-Schmidt siger, at afstanden betyder noget, og at politikken er, som hr. Jens Peter Verner sen – det var den daværende sundhedsordfører for Socialdemokraterne – har sagt: maksimalt 15 minutter, før ambulancen kan være fremme og 30 minutters køretid til sygehuse. Den har ikke ændret sig.

Da Kristendemokraterne så fremsatte et beslutningsforslag her i Folketinget i den her samling, stemte Socialdemokraterne imod det, som ellers var den helt klare socialdemokratiske politik. Hvad er det, der har ændret sig?

Kl. 11:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:35

Helle Thorning-Schmidt (S):

Der er såmænd ikke noget, der har ændret sig. Det er stadig vores opfattelse, at afstanden betyder noget. Det er vores opfattelse, at det betyder noget, hvilken behandling man får på stedet, og det er i hvert fald vores opfattelse, at regeringen, som jo har haft ganske lang tid til det, ikke har magtet at bringe orden i hele det her spørgsmål. Det er synd for borgerne i Vestjylland, at vi stadig diskuterer det her spørgsmål. Det er synd for hele Region Midtjylland, at der ikke kan komme ro på spørgsmålet om sygehuse.

Vi bliver nødt til, hvis vi får mulighed for det med et nyt flertal, at finde en afbalanceret løsning, som holder langt ud i fremtiden, og vi må lytte til hinanden hele vejen rundt. Det vil vi tage initiativ til. Det mener jeg er muligt, forhåbentlig med hjælp fra spørgeren selv. Jeg mener, det bør være muligt at finde en fornuftig løsning her.

Kl. 11:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg vil egentlig gerne have, at fru Helle Thorning-Schmidt er mere konkret. Socialdemokraternes politik var, at der maksimalt måtte være 30 minutters kørsel til et sygehus. Det er vi så egentlig blevet meget inspireret af hos Kristendemokraterne og har gjort det til vores politik. Vil fru Helle Thorning-Schmidt ikke sige præcis, om det stadig er Socialdemokraternes politik, at der maksimalt må være 30 minutters kørsel til et sygehus?

Kl. 11:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:36

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg håber jo selvfølgelig, at vi også kan inspirere Kristendemokraterne på andre områder end netop det her område, og jeg vil gerne sige igen, at selvfølgelig betyder afstanden noget. Selvfølgelig betyder det noget for hver enkelt borger, hvor hurtigt vedkommende kommer til deres behandling. Men demokratiet i Region Midtjylland betyder også noget, ligesom den folkelige diskussion, der har været i Region Midtjylland, betyder noget.

Det går over min forstand, hvorfor regeringen nu på femte år diskuterer den her sag og ikke kan få den landet på en fornuftig måde. Når man nu igen igen tager sagen op og Dansk Folkeparti igen igen skifter holdning, er det jo reelt et galehus, vi er vidne til i forhold til lige præcis den her del. Det vil jeg forsøge at undgå ved at finde en ordentlig aftale, der holder langt ud i fremtiden, forhåbentlig med Kristendemokraternes hjælp.

Kl. 11:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:37

Jacob Jensen (V):

Fru Helle Thorning-Schmidt havde en plan med på talerstolen, fair leasing – nej, hvad hedder det, »En fair løsning«, som jo indeholder mange forslag, herunder også en masse skatteforslag om, at skatten skal sættes i vejret. Det var lønmodtagerne, det var erhvervslivet, stort set alle danskere skulle betale mere i skat, måtte man forstå.

Jeg kan også forstå, at to ud af de fire partier, som ønsker at støtte fru Helle Thorning-Schmidt som statsminister, nemlig Enhedslisten og De Radikale, insisterer på, at boligskatteerne skal stige, hvis de skal skrive under på et kommende regeringsgrundlag. Kan fru Helle Thorning-Schmidt ikke godt forstå, at et meget, meget stort flertal af danskerne i en måling, der har været her for nylig, faktisk regner med, at boligskatteerne vil stige, hvis en rød regering kommer til efter et valg?

Kl. 11:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:38

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg kan godt forstå, at der er mange, som – efter de har haft 10 år med en borgerlig regering, som har givet utrolig mange løfter – vil tvivle på, hvad man egentlig kan stole på i forhold til en borgerlig regering. Det forstår jeg sådan set godt.

Før sidste valg i 2007 sendte den daværende statsminister et brev ud til, jeg tror knap en halv million danskere, hvori han fortalte om, at Socialdemokraterne helt sikkert ville gennemføre en skattereform og hæve boligskatteerne og alt muligt andet – et advarselsbrev, en

skræmmekampagne om Socialdemokraterne – og at det ville man i hvert fald ikke gøre i Venstre. Hvad var det første, man gjorde, da man kom tilbage til huset efter valget? Det var at iværksætte arbejdet med en skattereform, som dybest set forringede vilkårene for boligejerne. Altså, man siger ét før et valg, og gør det stik modsatte efter et valg.

Det var så ikke det eneste eksempel. Det har man gjort på en række områder lige siden: efterløn, folkepension, dagpenge – alle mulige områder, hvor man har sagt ét før et valg og gjort noget andet bagefter. Jeg tror, det er dybt skadeligt for dansk politik, og derfor er det vores klare løfte til vælgerne, at vi ikke ændrer på boligskatten og heller ikke rentefradraget. Jeg tror, det, som boligejerne har mest brug for lige nu – særlig når man betænker, at Danmark er i teknisk recession – er at få fred om deres boligbeskatning.

Kl. 11:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 11:40

Jacob Jensen (V):

Hvorfor er det så sådan, at man ønsker at undersøge boligskatterne i den skattekommission, som jeg må forstå at man vil nedsætte sammen med De Radikale og SF og Enhedslisten? Der fremgår det jo, at man vil undersøge, hvordan man kan ophæve skattestoppet vedrørende boligskatterne, og hvis ikke man ønsker at ændre på det, er det da lidt underligt, at man ønsker at undersøge det.

Så jeg vil bare endnu engang spørge: Er det ikke rimeligt at antage, og kan fru Helle Thorning-Schmidt ikke give mig ret i, at det er rimeligt for danskerne at antage, at boligskatterne rent faktisk vil stige, hvis vi kommer i den situation – gud forbyde det måtte ske – at Socialdemokraterne kan danne regering, når vi oven i købet ser to ud af fire partier på venstrefløjens insistere på, at boligskatterne skal i vejret, og Socialdemokraterne selv går med til at nedsætte en skattekommission, som skal undersøge, hvordan boligskatterne skal indrettes, herunder om de skal sættes i vejret?

Kl. 11:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:41

Helle Thorning-Schmidt (S):

Hvor er det bare dejligt, vi har de her debatter af og til, sådan at vi kan få klaret nogle af de ting, som åbenbart er blevet misforstået i Venstres lejr. Vi har ikke sagt ja til en skattekommission. Det er noget, Venstre har fundet på helt selv. Vi har sagt ja til, at man undersøger, hvordan den finansielle krise kunne komme så kraftigt, uden at nogen opdagede det. Og egentlig undrer det mig, hvis Venstre ikke er interesseret i det. Man er jo nogle af dem, som har taget mest fejl i forhold til den økonomiske politik, og derfor ville jeg som Venstremand egentlig også interessere mig lidt for, hvad det var, der gjorde, at den finansielle og den økonomiske krise ramte så kraftigt. Det vil vi gerne undersøge, og det undrer mig egentlig, at regeringen ikke vil være med til at undersøge det.

Så nej, svaret er ganske enkelt: Boligskatterne bliver ikke hævet af en ny regering. Jeg er klar over, at Venstre, ligesom de gjorde i 2007, vil føre en massiv skræmmekampagne om det her og formentlig sende endnu flere breve ud til danskerne, men det ændrer altså ikke ved, at dem, der brød løfterne efter valget, var Venstre, som lige efter valget gik i gang med en skattereform, som reelt ændrede boligejernes økonomi ret voldsomt.

Kl. 11:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 11:42

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når man fornemmer, hvor svært det er at få svar fra fru Helle Thorning-Schmidt i dag, fornemmer man faktisk også en stigende irritation hos fru Helle Thorning-Schmidt og måske sådan rastløshed – som hos en kvinde, der er bange for, at noget er ved at løbe hende af hænde, en kvinde skrigende på valget: Så kom dog med det, forstå det nu, jeg vil jo så gerne være statsminister! Det virker meget forunderligt.

Det er jo det her med efterlønsændringer og dagpengeændringer, som fru Helle Thorning-Schmidt gør til nogle af de meget store emner her i dag, men så i øvrigt ikke rigtig kan give nogen svar på hvordan det vil forholde sig med, hvis hun selv bliver statsminister i det her land. Hvordan kan det være, at fru Helle Thorning-Schmidt kan give et meget klart svar, for så vidt angår boligskatterne, og sige, at efter et valg vil boligskatterne ikke stige. Det kan fru Helle Thorning-Schmidt garantere, men hun kan ikke komme med den samme garanti, for så vidt angår efterlønsændringer, og for så vidt angår dagpengeændringer. Der skal man tale med nogen, og man må jo se på det, og man vil kæmpe, til det sidste kryds er sat på valgdagen. Men hvad der så sker bagefter, kan vi ikke få noget svar på. Hvorfor kan vi ikke det?

Kl. 11:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:43

Helle Thorning-Schmidt (S):

Når vi overhovedet står i en situation, hvor der er trussel om, at efterlønnen skal forringes til ukendelighed og folk skal senere på folkepension, så er det jo på grund af Dansk Folkeparti. Hvis Dansk Folkeparti havde ladet være med at løbe fra alle løfter – altså alle løfter, ikke bare givet én gang, ikke bare givet to gange, ikke bare givet i en tilfældig avis, men givet overalt i det ganske land – om, at man ikke ville forringe efterlønnen og folkepensionen, så stod vi ikke i den her situation. Vi er imod de forringelser af efterlønnen, vi er imod forringelser af folkepensionen, og vi vil kæmpe for, at vi kan gå imod de forringelser.

Men som enhver ved, og det ved hr. Kristian Thulesen Dahl også godt, er der jo ingen, der kan kæmpe imod 90 mandater. Så i stedet for at blive ved med at spørge, hvad vi vil gøre »hvis«, skulle Dansk Folkeparti tage at ændre deres egen politik og leve op til de løfter, de har givet vælgerne så tydeligt gang på gang om, at Dansk Folkeparti ikke ville forringe efterlønnen og folkepensionen. Det er Dansk Folkepartis ansvar, at man nu ikke aner, hvilken efterløn eller folkepension man får. Jeg synes, Dansk Folkeparti skulle stå på mål for det ansvar. Vi venter på vælgerne dom. Ingen kan argumentere imod 90 mandater. Nu er det op til vælgerne at afgøre, hvad der skal ske med efterlønnen.

Kl. 11:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 11:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man ved præcis, hvad det er for nogle efterlønsjusteringer, der kommer efter valget med den aftale, vi har lavet. Man ved det før valget; der har vi nemlig fortalt præcis, hvad vi vil gøre efter valget, og vi

agter at overholde de ting, vi har sagt. Så hvis vi er en del af et flertal efter valget, står vi ved den aftale, vi har indgået. Det ved vælgerne. Modsat er det med fru Helle Thorning-Schmidt, hvor vi ikke kan få nogen som helst klare svar.

Hvordan kan det være, at der pludselig var en avis, der kunne gengive et citat fra fru Helle Thorning-Schmidt fra et møde i pædagogernes fagforening, BUPL, hvor hun blev spurgt, hvad der skulle ske med efterlønnen, hvis fagbevægelsen ikke ville være med til at finde de her berømte 15 mia. kr., ved at alle danskere skal arbejde 1 uge mere om året. Så svarer fru Helle Thorning-Schmidt: »Det skal vi jo. Der er ikke andet at gøre. Så må vi jo afskaffe efterlønnen.« Sådan lød svaret fra S-lederen. Der var også noget nede på Slotspladsen, hvor fru Helle Thorning-Schmidt kom til at sige et eller andet a la: Nå, men så må vi jo tage efterlønnen væk.

Hvad er det for noget? Hvilken tillid kan danskerne have til, at fru Helle Thorning-Schmidt, hvis hun bliver statsminister efter et valg, så ikke forringer efterlønnen eller fjerner efterlønnen, når vi ikke kan få et klart svar på det ene spørgsmål: Vil fru Helle Thorning-Schmidt garantere, at hvis hun sætter sig i statsministerstolen, så bliver der ingen forringelser af efterlønnen – ja eller nej?

Kl. 11:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:46

Helle Thorning-Schmidt (S):

Hvis Dansk Folkeparti er så bekymrede for efterlønnen og er så bekymrede for den usikkerhed, der er, så kunne de jo bare lade være med at gå ind og forringe efterlønnen. Det er Dansk Folkeparti, der er vendt på en tallerken og har gjort det muligt at forringe efterlønnen.

Når jeg har sagt, som jeg har sagt forskellige steder, så er det jo, fordi vi er nødt til som ansvarlige partier at opridse de alternativer, der er. Vi har i Danmark et valg. Vi skal arbejde mere, det er der ikke nogen der er i tvivl om. Vi skal alle sammen yde et større bidrag. Det, der er spørgsmålet, er, om det er nogle enkeltgrupper, der skal yde et bidrag, som Dansk Folkeparti synes, om vi skal afskaffe efterlønnen, som vi kender den, og forringe folkepensionen, altså nogle få skal yde et bidrag, eller at om vi skal sikre, at vi alle sammen løfter i flok. Det er de to ting, der står over for hinanden.

Vi vil meget hellere en ordning, hvor vi alle sammen løfter i flok. Jeg er stolt af, at lønmodtagerne så tydeligt har sagt til os, at de foretrækker vores model, hvor lønmodtagerne siger ja til at arbejde mere. Det er det, der står over for hinanden, og det er det, vælgerne skal stemme om.

Kl. 11:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 11:47

Tom Behnke (KF):

Jeg synes jo egentlig, det er lidt underholdende at høre, at fru Helle Thorning-Schmidt siger, at vi skal spørge vælgerne. Altså, hver gang vi spørger, hvad Socialdemokratiet mener og vil, er svaret: Spørg ikke mig, spørg vælgerne.

Det bliver jo en noget underholdende valgkamp at skulle ud i, hvor man deler brochurer ud fra kandidaterne, hvor der er et billede på forsiden, og indeni er der en blank pjece bortset fra de fire ord: Hvad synes du selv? Det kan jo nok tiltrække nogle vælgere, hvis man selv kan bestemme, hvad Socialdemokratiet skal mene.

Men der er jo ikke valg endnu, og indtil der bliver det, synes jeg, vi skal have svar på nogle ting. Der er nemlig et andet paradoks, jeg er faldet over, og det er, at Socialdemokratiet vil sikre efterlønnen til

de raske og rørige under påskud af, at den er for de nedslidte. Man vil bevare efterlønnen for de nedslidte, og hvordan vil man så gøre det? Jo, det vil man gøre ved at bede danskerne om at arbejde noget mere. Er det ikke et paradoks, og er det ikke selvmodsiggende?

Kl. 11:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:48

Helle Thorning-Schmidt (S):

Når vi godt kan lide efterlønnen, er det, fordi den blev ændret i 2006 på den måde, at folkepensionsalderen stiger, i takt med at vi lever længere, og prisen for at lade den gøre det var selvfølgelig, at vi bevarede efterlønnen. Det var en god og sund ordning, og det, der skete, efter vi havde lavet den aftale, var jo netop også, at alle Folketingets partier, der var med i aftalen, kom ud og sagde: Nu har vi skabt holdbarhed i dansk økonomi.

Det, der så skete sidenhen, var, at regeringen misrøgtede dansk økonomi, gav skattelettelser, som der reelt ikke var finansiering til, ikke var råd til, og det var så medvirkende til, at vi stod i en meget, meget voldsom økonomisk krise. Vi står nu med et valg: Skal vi afskaffe efterlønnen, som vi kender den, og forringe folkepensionen og lade en enkelt gruppe betale, eller skal vi alle sammen betale regningen? Vi mener det sidste.

Jeg er egentlig lidt rystet over, at regeringen gentagne gange, når kriseregninger har skullet sendes til nogle, har sendt den til helt almindelige lønmodtagere. Det er meget farligt at sende noget af regningen til millionærerne eller bankerne eller andre, men den skal altid sendes til helt almindelige lønmodtagere. Jeg synes hverken, det er fair eller solidarisk.

Kl. 11:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Tom Behnke.

Kl. 11:50

Tom Behnke (KF):

Næh, men det er da stadig væk et paradoks, at de mennesker, der i forvejen knokler og knokler og er flittige på arbejdsmarkedet, skal arbejde endnu mere, for at de, der er kommet op i årene og er tilmeldt en efterlønsordning, men som ikke nødvendigvis er nedslidte, ikke nødvendigvis har behov for at gå fra, kan gå fra; at de skal betale for, at mennesker, der godt kunne yde en indsats, ikke gør det. Det er da en underlig form for solidaritet, specielt i betragtning af at man siger, at det er under påskud af, at det skulle være for de nedslidte.

Men det er jo kun en tredjedel af de ufaglærte, som er omfattet af en efterlønsordning – kun en tredjedel. Så hvis vi virkelig ville gøre noget for de nedslidte, var det så ikke bedre, at vi til dem, der kan yde en indsats, sagde, at det må de gerne blive ved med, hvorimod vi med dem, der reelt er nedslidte, gjorde det, som regeringen foreslår, det, som De Konservative foreslår, nemlig at vi laver en seniorførtidspensionsordning, hvor man hurtigere og nemmere kan få sin førtidspension, hvis man er nedslidt. Det er da en fair, solidarisk og social politik over for mennesker, der ikke kan mere – i stedet for bare at hælde penge ud til nogle, som i virkeligheden godt kunne arbejde mere.

Kl. 11:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:51

Kl. 11:54

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg tror simpelt hen ikke, der er nogle, der hopper på den med, at regeringens seniorfortidspension skulle være bedre end efterlønnen. Det tror jeg simpelt hen ikke der er et eneste menneske i dette land der hopper på – ja, det skulle så lige være hr. Helge Adam Møller, der hoppede på den. Så vi har fundet en, og det er jo fint nok.

Men nogle gange synes jeg, at De Konservative og regeringen taler om efterlønnen, som om den er sådan et luksusgode, som danskerne har haft. Hvem er det egentlig, der går på efterløn? Er det den her golfspillende akademiker, den højtlønnede type, eller er det i meget stort omfang helt almindelige LO-lønmodtagere, der er på efterløn? Otte ud af ti – otte ud af ti! – af dem, der er forsikret til efterløn, er LO-lønmodtagere. Det er rigtig mange mennesker.

Jeg er nødt til sige, at hvis vi også kigger på, hvordan tallene er fordelt, må vi sige, at der er rigtig mange kvinder, der bruger efterlønnen. De, der går tidligt på efterløn, er dem, der har fået mindst uddannelse af samfundet. Og så bare lige som en ekstra bemærkning: Der er rigtig mange mennesker i de yderste dele af Danmark, som bruger efterlønsordningen.

Så det er ikke en ordning, der bruges af alle mulige; det er en ordning, som meget målrettet bliver benyttet af dem, den egentlig var tiltænkt.

Kl. 11:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Fru Helle Thorning-Schmidt taler og taler ustandselig om boligskatte osv. og prøver på at sige noget om nogle garantier i den forbindelse. Men hvad nytter det, når det er således, at de to partier, som bl.a. skal være parlamentarisk støtte for en eventuel socialdemokratisk regering, Enhedslisten og Radikale Venstre, kræver og står fast på – det har de gentagne gange sagt – at boligskatte skal sættes i vejret? Det betyder jo, at så kommer boligskatte i vejret, for ellers kan fru Helle Thorning-Schmidt ikke blive statsminister. Hvad vil fru Helle Thorning-Schmidt sige til disse to partier?

Kl. 11:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:53

Helle Thorning-Schmidt (S):

Som jeg også har sagt tidligere, ønsker vi ikke at hæve boligskatte, og det kommer heller ikke til ske med en S-ledet regering. Jeg vil også bare minde om, at dem, der egentlig har brudt deres løfter til vælgerne, når det handler om boligskatte, ikke er Socialdemokraterne, nej, det er Venstre. Før valget i 2007 blev der sendt en halv million breve ud til danskerne, hvori man skrev, at vi ville hæve boligskatte, at vi ville skabe utryghed. Det første, man gjorde efter valget i 2007, var at nedsætte en skattekommission, gennemføre en skattereform, som forringede boligejernes økonomi.

Så det er altså ikke os, der har brudt løfterne til vælgerne om boligskatte; det står Venstre helt alene med.

Kl. 11:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Flemming Damgaard Larsen (V):

Fru Helle Thorning-Schmidt svarer altså ikke på mit spørgsmål, og dermed kan jeg konstatere, at det krav, der er fra Enhedslistens og Det Radikale Venstres side om, at boligskatte skal hæves, er et faktum. Det vil blive gennemført efter et valg, hvis der er flertal mellem de pågældende partier.

Så vil jeg spørge om noget andet. Pendlerne, især dem på Sjælland, hvor jeg er valgt, vil i høj grad blive ramt af »Fair Løsning 2020«, hvori der står, at man vil lave en betalingsring omkring København. Hele Sjælland er et stort pendlerområde, hvor mange må køre til, transportere sig til København for at få det arbejde, de gerne vil have. Dem vil Socialdemokraterne også ramme med ekstra skatter, nye røde skatter. Altså, det ene er boligskatte, det andet er så pendlerskatten. Hvad er det, Socialdemokraterne vil med den her politik med at brandskatte befolkningen?

Kl. 11:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:54

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg må simpelt hen bede Venstre om at stoppe sin skræmmekampagne. Det virkede muligvis i 2007, men jeg tror altså ikke, man kan snyde danskerne en gang til. I 2007 gik vi også til valg på, at vi ikke ville hæve boligskatte – det gjorde Venstre også. Hvem var det, der hævdede boligskatte efter valget? Det var Venstre. Det var Venstre, der brød alle sine løfter, og så skal vi stå her og høre på i dag, at det er os, der vil bryde løfter.

Nej, vi vil ikke bryde løfter. Vi har lært ret meget af Venstre om, hvor dårligt det er, og hvor meget mistillid det skaber, når man siger ét før et valg og gør det stik modsatte bagefter. Venstre er blevet ekspert i at gøre det. Man sagde, at man ville skabe bedre transportmuligheder – det berørte ordføreren jo også; det er ikke sket. Man sagde, man ville skabe bedre sundhed, man sagde, man ville skabe et megaløft i velfærden; det er ikke sket. Man sagde, man ikke ville røre ved efterlønnen og folkepensionen; det gjorde man alligevel. Man sagde, man ikke ville røre ved dagpengene; det gjorde man alligevel.

Venstre er ekspert i at bryde løfter, og jeg vil bare bede om, at man måske fejrer bare en anelse for egen dør, inden man begynder med sine skræmmekampagner.

Kl. 11:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marion Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:56

Marion Pedersen (V):

Tak. Nu har vi gentagne gange hørt fru Helle Thorning-Schmidt sige, at de mange røde skattestigninger ikke vil ramme almindelige mennesker og almindelige lønmodtagere. Så bliver jeg nødt til at spørge: Mener fru Helle Thorning-Schmidt, at almindelige mennesker er personer, som ikke bruger strøm, som ikke spiser søde sager, som ikke har en bankkonto, som ikke kører i bil, som ikke ryger, som ikke rejser med fly, som ikke har den frækhed at pendle i bil til København hver dag osv. osv.? Hvem er egentlig de almindelige mennesker og almindelige lønmodtagere, som fru Helle Thorning-Schmidt taler om?

Kl. 11:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:57

Helle Thorning-Schmidt (S):

Regeringen har – da den skulle finde ud af, hvem der skulle betale for kriseregningen – meget systematisk undgået at få de mest velstående danskere til at betale. Det er fuldstændig klart. Det sker hver eneste gang. Vi så med genopretningspakken og med 2020-planen, at man systematisk undgår, at de rigeste bidrager.

Det vil altså sige, at situationen i Danmark er sådan, at når vi fuldstændig åbent og ærligt foreslår en millionærskat, så er det meget farligt; det vil ødelægge hele vores konkurrenceevne og slå hele Danmark ihjel, hvis man spørger Venstre. Men man kan uden at blinke med øjnene og med et fingerknips tage efterlønnen fra helt almindelige lønmodtagere. Det er sådan, debatten er blevet i Danmark, og det er det, regeringen står for.

Der var engang, man kunne regne med, at Venstre i det mindste ville lade, som om de gik ind for velfærdssamfundet og ligheden. Det har partiet fuldstændig forladt nu; nu er man fuldstændig klar i mælet. Man regerer for de danskere, som har noget, mens man er stort set ligeglad med, at det er helt almindelige lønmodtagere, der skal betale.

Kl. 11:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marion Pedersen.

Kl. 11:58

Marion Pedersen (V):

Det er lidt pudsigt at høre fru Helle Thorning-Schmidts svar, eller rettere mangelen på samme. Nu er jeg lidt ældre end fru Helle Thorning-Schmidt, så jeg kan huske, hvordan det var, når Anker Jørgensen var på talerstolen. Han svarede i det mindste på det, der blev spurgt om, men jeg kan forstå, at vi ikke skal forvente det i dag.

Det er altså besynderligt. Nu har fru Helle Thorning-Schmidt stået heroppe og snakket om den røde 2020-plan flere gange og sagt, at der var alle svarene. Selv når man går hovedordførerne på klingen om trafikringen rundt om København, kan man ikke få et svar. Nu er jeg så uheldig, at jeg bor i Tårnby. Hvis man bor i Tårnby eller Dragør, vil det blive sådan, at hvis man vil deltage i livet i resten af Danmark, kommer man til at betale til den betalingsring. Man kan komme sådan cirka 450-500 m ud ad motorvejen, og så kommer man ind i Københavns Kommune. Det vil sige, at man under ingen omstændigheder vil kunne deltage i noget, der ikke foregår i enten Tårnby eller Dragør.

Så ved jeg godt, at fru Karen Hækkerup har været ude at sige, at så får man en særordning på Amager. Men kan vi ikke få et tal på, hvad det skal koste at krydse den betalingsring?

Kl. 11:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:59

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg kan høre, at der er en ny skræmmekampagne på vej. Jeg synes egentlig, det er godt at få det på bordet nu, så vi kan forberede os på valgkampen. Det kan vi jo så alle sammen gøre.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at vores plan siger det, som det er. Efter nu i 10 år at have haft en regering, som har været sjuksket i forhold til indtægtssiden, som har givet skattelettelser, som der ikke har været råd til, bliver vi nødt til åbent og ærligt at sige til danskerne, at vi bliver nødt til at have nogle flere penge i kassen. Vi bliver nødt til at bede danskerne om at bidrage noget mere; hvis vi gerne vil få bugt med vores kræftbehandling; hvis vi gerne vil forebygge bedre; hvis vi gerne vil uddanne vores børn og unge bedre. Vi bliver nødt

til at have penge i kassen til at gøre det. Regeringen lader, som om man kan få samme service for mindre. Det kan man ikke, det har man aldrig kunnet, og vi står nu i en situation, hvor vi er parate til åbent og ærligt at sige til danskerne, hvordan det hænger sammen. Vi bliver nødt til at kigge på indtægtssiden, vi bliver nødt til at arbejde mere, det er ikke en let løsning, men det er en fair løsning, og vi siger tingene, som de er, før et valg.

Kl. 12:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg vil om et øjeblik udsætte mødet, men jeg vil godt sige, at der, sådan som taletiderne er aftalt, er yderligere tre korte bemærkninger, og vi starter kl. 13.00 igen.

Så har jeg bemærket, at der har været noget uro om, hvem der fik ordet og sådan noget. Men hvis partierne har en ganske bestemt prioriteret rækkefølge, som de vil have medlemmerne op på, så må de meddele mig det. Det kan ikke nytte noget at gå og skælde ud nede i salen.

Mødet er udsat til kl. 13.00.

:

Mødet er udsat. (Kl. 12:01).

Kl. 13:00

Forhandling**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Mødet er genoptaget.

Det er fru Helle Thorning-Schmidt, der skal genindtage eller genobre talerstolen, og der mangler stadig væk tre korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører. Jeg kan nævne, at de tre i denne runde er hr. Peter Skaarup, fru Helle Sjelle og hr. Jesper Langballe.

Den første, der får ordet for en kort bemærkning, er hr. Peter Skaarup. Vi skal lige vente, til mikrofonen er tændt. Værsgo.

Kl. 13:00

Peter Skaarup (DF):

Tak. En af de mest vanvittige og kvindediskriminerende organisationer, vi har her i landet, hedder Hizb ut-Tahrir. Foreningen holdt jo et større arrangement på Den Sorte Diamant i København her den 21. januar, og her var det sådan, at der fremkom mange grovheder, bl.a. opfordringer til drab på danske soldater, ligesom organisationen tidligere har opfordret til drab på jøder.

Mødet foregik på den måde, at der var 400 deltagere. Der var tale om en meget skarp adskillelse af kvinder og mænd, og det betød, at mændene sad forrest og kvinderne så altså sad bagest i salen. Udenfor var der mange politikere, der af gode grunde var dybt frustrerede over, at man tillod møder, hvor der blev opfordret til drab på danske soldater i strid med vores grundlov, der jo taler om, at foreninger, der virker ved vold eller opfordrer til vold, skal forbydes og skal opløses.

Det, som jeg vil spørge fru Helle Thorning-Schmidt om, er: Hvordan kan det være, at Socialdemokraterne, der jo også har nogle klare meninger på det her område, i går, da Folketinget havde anden behandling af Dansk Folkepartis beslutningsforslag om at opløse Hizb ut-Tahrir, på baggrund af at man bryder med grundloven, stemte imod det forslag? Hvorfor er der ikke overensstemmelse mellem det, man siger, og det, man gør i Folketingssalen?

Kl. 13:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:02

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg er rigtig glad for spørgsmålet, og jeg er helt enig med ordføreren og Dansk Folkeparti i, at Hizb ut-Tahrir er en rædselsfuld organisation. Det er et rædselsfuldt budskab, de plæderer for. Nogle af de ting, de får sagt, burde slet ikke siges i et land som vores, og man sidder jo egentlig og undrer sig over, når man ser de her demonstrationer, hvad de mennesker egentlig har tilfælles med det danske samfund. Jeg undrer mig også over, hvorfor man vælger at bosætte sig i et land, hvor vi netop har lighed mellem kvinder og mænd, der rækker meget langt, hvor vi har alle vores frihedsrettigheder om ytringsfrihed og demokrati i det hele taget, og hvorfor man synes, at det er et godt land at bo i, i stedet for at flytte ned i nogle af de lande, hvor der ikke er demokrati og ytringsfrihed. Så jeg er helt enig med ordføreren i, at der er tale om en virkelig frygtelig organisation.

Skulle man forbyde organisationen? Vi har jo regler og love i det her land, som betyder, at det kun er organisationer, som er terrororganisationer og virker ved vold, vi kan forbyde, ellers er vi ganske large i Danmark, i forhold til hvilke organisationer vi forbyder. Jeg mener, at selv om det er smertefuldt at se på de her organisationer, høre deres budskab, er vi nødt til at holde os til lovens bogstav.

Kl. 13:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:03

Peter Skaarup (DF):

Det er korrekt, som fru Helle Thorning-Schmidt siger, at vi har nogle love og regler, der regulerer de ting, der handler om at opløse foreninger, hvis det var det, man ville. De love og regler relaterer sig til grundlovens § 78, stk. 2, der tilsiger, og jeg citerer fra den:

»Foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom.«

Her siges det altså meget klart, at foreninger, der opfordrer til ulovligheder, opfordrer til vold, skal opløses, og her er der tilmed ikke tale om, at man opfordrer til vold. Nej, der er tale om, at man opfordrer til drab på danske soldater, ligesom man tidligere har opfordret til drab på jøder. Så når lovene og reglerne er strikket sammen på en sådan måde, at man kan opløse den pågældende forening, hvordan hænger det så sammen med, at fru Helle Thorning-Schmidt, der jo tidligere har udtrykt sig til fordel for en opløsning af den forening, alligevel trykkede på den røde knap i går, altså stemte imod Dansk Folkepartis forslag om at opløse en kvindediskriminerende og vanvittig organisation?

Kl. 13:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det spørgsmål. Så er det ordføreren.

Kl. 13:05

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg har stor respekt for, at vi alle sammen er optaget af det her spørgsmål. Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at Socialdemokraterne synes, at Hizb ut-Tahrir er en rædselsfuld organisation, og at vi ikke på nogen måde forstår, hvad de mennesker laver i Danmark, som er et helt andet samfund end det, de egentlig plæderer for.

Det, der så er spørgsmålet, er, om man har tilstrækkeligt med beviser, og om man kan fuldføre bevisførelsen for, at de ansporer til vold, at de virker ved vold, som ordføreren selv er inde på. Der har vi jo meget vide rammer i Danmark. Vi har et nazistparti i Danmark, som får lov til at virke. Det er der nogle der undrer sig over uden for

landets grænser, men det er nu engang sådan, de danske love og regler er. Og vi har også Hizb ut-Tahrir. Så jeg mener, at vi er nødt til at erkende, at det her er en forfærdelig organisation, men at vi ikke har de love og regler, der skal til, for at forbyde organisationen, som tingene står nu. Men vi vil selvfølgelig hele tiden overvåge, om de her ting bliver overskredet.

Kl. 13:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Inden jeg går videre og giver ordet til den næste korte bemærkning, skal jeg sige, at selv om det er afslutningsdebatten og der er nogle særlige regler om taletid osv., gælder de almindelige regler om, at der ikke må drikkes kaffe og te, der ikke må medbringes drikkedunke og andet, der ikke må spises madvarer, og der ikke må tales i mobiltelefon i Folketingssalen – bare for at nævne nogle af de ting, jeg kan konstatere der foregår. Det gælder også i dag, og det gælder også i den kommende samling.

Den næste korte bemærkning er fra fru Helle Sjelle.

Kl. 13:06

Helle Sjelle (KF):

Rygning, slik, tilsætningsstoffer, happy meals, parfume, kildevand osv. osv. er åbenbart kun begyndelsen på den liste over ting og sager, som en formiddagsavis – og jeg erkender, at den muligvis har et borgerligt tilsnit – skriver at S og SF enten vil forbyde, regulere eller pålægge afgifter, hvis det ulykkelige skulle ske, at oppositionen kommer til magten. Så er det, jeg egentlig bare spørger: Hvad er meningen? Hvad bliver det næste? Er det at sige, hvordan folk skal gå klædt, er det at fortælle dem, hvad de skal spise, og hvornår de skal gå i seng?

Tror man slet, slet ikke, at mennesker kan finde ud af at leve deres eget liv? Det tror jeg, og derfor synes jeg også, det er vigtigt, vi får at vide, hvor lang den her liste egentlig er. Hvor mange forbud, pålæg og afgifter påtænker man egentlig at komme med fra S og SF's side?

Kl. 13:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:07

Helle Thorning-Schmidt (S):

Vi synes, at danskerne er rigtig dygtige til at leve deres eget liv. Vi hylder den frihed, som danskerne har, og vil også altid værne om den frihed, danskerne har. Men det er jo ikke noget nyt, at vi skal diskutere med f.eks. Det Konservative Folkeparti eller Dansk Folkeparti for den sags skyld, at man også på visse områder skal have nogle forbud. En af de ting, jeg faldt over forleden dag, var, da vi diskuterede revselsesretten. Da var De Konservative og særlig Dansk Folkeparti meget imod, at man skulle forbyde forældre at slå deres egne børn. Det syntes de var en indgriben i hver enkelt families ret til at bestemme selv, og det er jo egentlig et godt eksempel på, at vi gik ind for et forbud. Det er vi meget, meget stolte af. Det var i øvrigt den nuværende overborgmester i København, Frank Jensen, som gennemførte det, på trods af at både Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti var voldsomt imod.

Så jo, jeg erkender, at der vil være områder, hvor vi gerne vil have nogle forbud. Det er ikke særlig mange områder, men det er områder, hvor vi også traditionelt har været uenige med Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Helle Sjelle.

Kl. 13:08

Kl. 13:11

Helle Sjelle (KF):

Det underer mig jo egentlig ikke, at man ikke får noget klart svar, for det har vi ikke fået hele dagen fra Socialdemokratiets formand, så det er vi ikke forvænt med. Men jeg prøver en gang til: Kan vi ikke få et klart svar på, hvor mange forbud, hvor mange pålæg og mange afgifter man egentlig forventer at komme med? Jeg synes egentlig, at et klart svar ville klæde Socialdemokratiets formand.

Jeg spørger bare, fordi jeg synes, vi har det godt her i Danmark. Jeg synes ikke, der er nogen grund til, at vi skal begynde at ligne Sverige.

Kl. 13:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:09

Helle Thorning-Schmidt (S):

Vi har sagt helt tydeligt, at vi ønsker at øge priserne på cigaretter. Det har vi sagt, fordi vi er nødt til at finde nogle midler, så vi kan øge behandlingen i forhold til f.eks. kræft. Vi siger det ganske ærligt og åbent til danskerne. Jeg ved godt, at De Konservative og Venstre har det med at sige ét før et valg, og så gøre noget andet efter et valg, men vi har valgt, at vi gerne vil gøre det modsatte. Vi vil være fuldstændig ærlige over for danskerne, og derfor siger vi det, som det er: Cigaretterne og de usunde fødevarer kommer til at stige i pris, og pengene skal gå direkte til, at vi kan få en bedre sundhed, bedre forebyggelse, bedre psykiatri og bl.a. bedre kræftbehandling.

Det er en af de forskelle, vælgerne må tage stilling til. Vi er parate til at sige det til danskerne, som det er, og også finde finansieringen til nogle af de områder, vi gerne vil prioritere.

Kl. 13:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så kommer vi til den sidste korte bemærkning til fru Helle Thorning-Schmidt. Det skulle have været hr. Jesper Langballe, men man har foretaget en rokade, og det er o.k.

Det bliver hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:10

René Christensen (DF):

Tak for det. Det, jeg vil starte med at sige, er, at jeg synes, det har været en utrolig spændende debat med fru Helle Thorning-Schmidt – der er i hvert fald blevet sagt mange fine ord. Det, jeg har lagt mærke til, at man har talt meget om, er, at alle skal være med til at betale regningen, at vi skal være sammen om Danmark, at vi skal udvise solidaritet, at der skal være lighed, og at vi skal værne om velfærdssamfundet. Det er alt sammen ord, som jeg kan nikke bekræftende til, og det støtter vi meget op om.

Så vil jeg godt høre: Hvad bygger det velfærdssamfund, som vi har i Danmark, så på, for at vi kan holde hånden under de svageste i vores samfund? Det er jo bl.a., at vi betaler vores skat; det er jo bl.a., at vi betaler vores afgifter; og det er jo bl.a., at vi betaler vores moms, sådan at vi har råd til at tage hånd om de svageste, vi har i vores samfund.

Der vil jeg godt høre fru Helle Thorning-Schmidt, om Socialdemokratiet er enige i, at vi skal holde fast i det princip, at vi i fællesskab skal være med til at støtte op om velfærdssamfundet, således at vi også i fremtiden kan værne om det velfærdssamfund, som vi alle sammen er så stolte af.

Kl. 13:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Helle Thorning-Schmidt (S):

Vi er meget enige i, at det er det bedste for Danmark, hvis vi fortsat har et solidarisk samfund, hvor vi løfter i flok, og hvor vi sikrer, at når der er en regning, der skal samles op for en forfejlet krisepolitik, så gør vi det sammen. Og egentlig havde jeg også håbet i ganske lang tid, at man i Dansk Folkeparti var enige med os i det, for det er i hvert fald det, man sådan går og siger ved festlige lejligheder. Det har så vist sig, at det ikke på nogen måde hænger sådan sammen, for hver gang Dansk Folkeparti har haft mulighed for at få indflydelse på, hvem der egentlig skulle betale kriseregningen, har man med stor systematik og stor præcision undtaget de allerrigeste danskere. Det var de rigeste danskere, som fik de største skattelettelser, mens det var dagpengemodtagerne, som fra den ene dag til den anden fik at vide, at de ikke får dagpenge i 4 år, men nu i 2 år. Og det er Dansk Folkeparti, som nidkært kæmper imod, at millionærerne skal betale lidt ekstra, og at bankerne skal bidrage lidt ekstra. Dem, der derimod skal bidrage, er efterlønnere og folkepensionister.

Så jeg er egentlig meget optaget af, at vi løfter i flok, løfter solidarisk, og havde håbet på, at Dansk Folkeparti var det samme, men hver gang det har været muligt for Dansk Folkeparti at bekæmpe, at vi skulle have et mere skævt samfund, har de undladt at gøre det, og de har bidraget til, at det i Danmark er blevet mindre solidarisk, mindre fair og mere skævt.

Kl. 13:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. René Christensen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:12

René Christensen (DF):

Jamen det var en fin snak om, hvad man bør gøre. Men jeg vil så lige stille et spørgsmål. Hvis man nu slår ordet solidaritet op, hvad læser man så solidaritet er? Når man viser solidaritet, giver man personligt afkald på noget, som så kan gavne fællesskabet. Hvis nogle af de rigeste i samfundet, nogle af dem, som tjener allermest, bruger lovgivningen til det yderste – til at tælle dage, til at gøre andre ting i forbindelse med lovgivningen, sådan at man ikke behøver betale skat i Danmark; hvis man bruger de der momshuller, der er, så man kan lease biler andre steder end i Danmark netop for ikke at komme til at bidrage til samfundet – er det så at udvise solidaritet? Er det solidaritet, og er det fair, at den lille mand, manden på gulvet, måske ikke lige har en advokat til at kigge på tingene og ikke lige hele tiden går rundt og finder ud af, hvilke huller der er i lovgivningen, og ikke får mulighed for at lease biler i Tyskland og får lov at tælle dage med hensyn til at have mulighed for at bo uden for Danmark? Er det solidaritet, at nogle af de rigeste i landet har mulighed for at finde de huller?

Jeg kan da se, at skatteordføreren for Socialdemokratiet er fuldstændig enig med mig i, at det her simpelt hen er noget svineri. Det er noget svineri, at der er nogle, der udnytter lovgivningen på det groveste for at berige sig selv. Det er ikke solidaritet at berige sig selv på andres bekostning. Og det er ikke solidaritet, når man vælger ikke at betale til fællesskabet.

Kl. 13:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:14

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det, jeg kan forsikre ordføreren om, er, at hos Socialdemokraterne behøver vi ikke at slå ordet solidaritet op i en ordbog, hvad man åbenbart skal hos Dansk Folkeparti. Vi mener, at solidaritet er, når vi

løfter i flok. Det er også derfor, vi har den faste overbevisning, at når Danmark skal ud af den alvorlige krise, som ikke bare er den finansielle krise, men også er den krise, regeringen har bragt os i, er det vigtigt, at vi løfter i flok.

Derfor kan det undre, at når vi f.eks. foreslår, at bankerne skal betale lidt mere, eller at millionærerne skal betale lidt mere, så siger Dansk Folkeparti: under ingen omstændigheder. Næh, nej, de synes, det er meget nemmere at bede helt almindelige efterlønsmodtagere om at betale regningen. Folkepensionisterne skal betale regningen. Er det solidaritet? Nej, det er det modsatte. Og med de beslutninger, som Dansk Folkeparti har været med til at træffe, har de vist fuldstændig klart over for danskerne, at de ikke ønsker et solidarisk Danmark; at de er parate til at give store skattelettelser til de rigeste og i det hele taget store fordele til de rigeste.

Jeg synes, det er dejligt, at vi kommer til folketingsårets slutning og nu kan se, at alle partierne har bekendt kulør. Vi ved, at man ikke kan regne med Venstre, fordi de løber fra alle løfter, og vi ved præcis det samme om Dansk Folkeparti. Det giver vælgerne noget at vælge imellem. Og som jeg indledte med at sige, så håber jeg snart, at det bliver vælgernes tur til at give deres besyv med.

Kl. 13:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det var det sidste ord fra den socialdemokratiske ordfører, i hvert fald i denne del af debatten. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal prøve at fange pointen i de spørgsmål, der bliver stillet til mig, når jeg står her på talerstolen. Jeg skal i hvert fald prøve at svare så klart, som jeg overhovedet kan. Det synes jeg man har en forpligtelse til.

Det drejer sig jo meget om økonomi i dag. Sådan må det være. Dansk økonomi har været under pres de seneste år på grund af den finanskrisen, som startede på det amerikanske aktie- og boligmarked, og som siden spredte sig til Europa. Situationen efterlod Danmark med underskud i kassen på grund af svigtende salg af varer og stigende ledighed.

Danmark var heldigvis i udgangspunktet langt bedre stillet end mange af de andre europæiske lande, fordi vi i den økonomiske opgangstid havde ført en ansvarlig økonomisk politik og afdraget på vores gæld. Mens regeringen og Dansk Folkeparti holdt igen, stod Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti sådan lidt på sidelinjen og råbte op om, at der skulle bruges flere penge. Det var godt, vi ikke lyttede, for så havde Danmark stået i en helt, helt uoverskuelig situation.

Så skete der jo det, at statsministeren holdt en nytårstale efter finanskrisen, hvor statsministeren proklamerede, at man ville afskaffe efterlønnen. Det sagde Dansk Folkeparti fra begyndelsen vi ikke ville følge, men vi sagde også, at var der behov, var vi selvfølgelig til at tale med, som vi altid har været i de år, vi har haft politisk indflydelse.

Det er jo sådan, at der også kom en 2020-plan. Vi ventede lidt længe på den. Den kom så i april måned. Og det viste sig, at der faktisk manglede 47 mia. kr. for at få balance i indtægter og udgifter. Vi har som sagt i Dansk Folkeparti helt fra begyndelsen anerkendt behovet for at finde penge, der kunne bringe balance. Vi har også sagt, at hvis vi gik ind i forhandlinger, skulle vi nå en fornuftig aftale, så vi følte, at det samlet set var en fornuftig aftale.

Det synes vi faktisk vi har levet op til med den aftale, som efter 6 ugers hårdt arbejde, men også konstruktivt arbejde i Finansministeriet nu er gennemført. Jeg vil godt nævne en række af de positive til-

tag, som vi fik gennemført i sammenhæng med 2020-forhandlingerne.

Jeg vil bl.a. nævne genindførelsen af den permanente kontrol ved den danske grænse. Det er et absolut nødvendigt forsvarsværn mod den stigende kriminalitet østfra og den nye trussel om masseindvandring fra de tusindvis af asylsøgere, som flygter fra de nye demokratier i Egypten og Tunesien. Ja, man undres måske en lillebitte smule over, at der flygtes fra et begyndende demokrati. Men der er jo altid grunde til at søge mod Europa for nordafrikanere og arabere.

Mens der ifølge Rigspolitiet i 2006 blev sigtet 2.879 østeuropæere, blev der i 2010 sigtet 6.029, hvoraf det særligt er rumænere og litauere, der står for stigningen. Det er altså mere end en fordobling, og der er behov for at gøre noget.

I Sverige er man sådan set undtagelsesvis godt tilfreds med den nye danske linje. Således sagde den svenske finansminister Anders Borg den 20. maj til det svenske nyhedsbureau TT:

Det er selvfølgelig godt, at Danmark vil træffe foranstaltninger for at sikre, at vi ikke har narkotikasmugling, menneskesmugling eller andet, som foregår mellem Sverige og Danmark. Det er jo sådan en grænsekontrol, vi selv har.

Formanden for Dansk Told & Skatteforbund, Jørn Rise Andersen, har sagt, at han ikke er i tvivl om, at det kan betale sig at genindføre kontrollen ved grænserne.

Jamen naturligvis har der været masser af kritiske røster. Fuldblods tilhængere af det grænseløse Europa, dem, der ønsker en EU-stat, jovist, disse grædekoner har naturligvis fældet mange tårer. Og så er der sommerhusudlejningsfirmaer i Vestjylland, der påstår, at vi nu får færre turister. Altså, ærlig talt, hvor mange danskere sidder hjemme omkring spisebordet og diskuterer sommerens feriemål, og så bliver London foreslået, hvorefter familiefaren skærer igennem og slår fast, at nej, det kan der under ingen omstændigheder blive tale om, for der er jo grænsekontrol? Eller kasserer danskerne måske USA, Thailand, Tyrkiet eller for den sags skyld Sverige som rejsemål, fordi man skal passere en form for grænsekontrol? Sikke noget vrøvl.

Genindførelsen af grænsekontrollen vil være et værn mod kriminelle østeuropæere og asylsøgere, der vil have del i Danmarks vækst og velfærd. Genindførelsen af grænsekontrollen er faktisk historisk. Og så skal vi jo heller ikke glemme, at det nok er et værn imod kriminalitet, men også et værn om national dansk identitet, et værn, en grænse. Det synes jeg også hører med i den debat. Et land er et land, når der er en grænse. Sådan skal det være.

Men selvfølgelig kan grænsekontrollen ikke stå alene. Derfor har vi også fået indført tryghedspakken. Dansk Folkeparti har i årevis slidt og slæbt for at få indført strengere straffe til forbrydere, der begår personfarlig kriminalitet.

Kl. 13:20

Det har til tider undret os, hvor vanskelig en opgave det har været at løse, men nu ser det faktisk ud til at lykkes. Straffen for overfaldsvoldtægter og hjemmerøverier fordobles. Indsatsen mod omrejsende kriminelle styrkes. Det skal være slut med, at zigøjnerbander rejser rundt i landet og begår organiseret tyveri og snyder turister i hasardspil, begår lommetyverier og snyder og fupper sig frem. Kriminelle udlændinge skal udvises jo hurtigere, jo bedre. Er der mulighed for, at de kan afsone i hjemlandet, skal en sådan mulighed udnyttes, og hvis ikke, skal de udvises hurtigst muligt herefter. Flere udlændinge, der begår kriminalitet, skal i det hele taget idømmes udvisningsstraf.

Det skal være mere trygt at bo i Danmark. Man skal ikke frygte at blive ramt af en vildfaren kugle, fordi man tilfældigvis bor på Nørrebro. Derfor intensiveres indsatsen mod bande- og rockermiljøet, også i Vestdanmark, hvor rockere og indvandrere efterhånden også spiller en alt for stor rolle. Derfor tilføres politiet yderligere 10 mio. kr. årligt målrettet bekæmpelsen af bande- og rockermiljøet.

Noget af det, der skaber meget stor utryghed i hverdagen, er de mange indbrud og tyverier, der finder sted i private hjem. Der er ikke noget så modbydeligt som at komme hjem og opdage, at tyve har gennemrodet ens private sager – og det, der er værre: Hvis man er hjemme og bliver overfaldet, bundet og bastet. Hjemmet fremstår ikke længere som den trygge ramme om dagliglivet, som det hidtil har gjort. Derfor gennemfører vi med tryghedspakken også en styrket indsats mod indbrudskriminalitet og tyvebander.

På en lang række områder indføres der optjeningsprincipper, så man ikke som udlænding kan komme til Danmark og umiddelbart få del i velfærdsydelser på samme niveau som danskere, der har boet her i generationer. Sådan må det være.

Også sundhedsområdet har fået et økonomisk rygstød. Der etableres puljer til etablering af lægehuse og til akutlægebiler i yderområderne. Der etableres et nyt center for partikelterapi til kræftbehandling, så børn, der lider af kræft, kan modtage en ny og mere skånsom behandling, der ikke medfører så store følgeskader som den eksisterende behandling. Psykiatri- og genoptræningsområdet opprioriteres også.

2020-udfordringen er løst. Dansk Folkeparti har sat markante fin-geraftryk og fået gennemført mærkesager om grænsekontrol, længere straffe, udvisning af kriminelle udlændinge og en bedre sundhedssektor. Dansk økonomi er, hvis det eksisterende flertal fortsætter efter et folketingsvalg, sikret i det kommende årti. Det er vi faktisk tilfredse med og har medvirket til i Dansk Folkeparti.

Jeg kan ikke lade være med her som afslutning på min tale, hvor vi netop har fået indført skarpere sanktioner mod bander og skrapere sanktioner mod kriminalitet, at vise dagens Fyens Stiftstidende. Jeg ved ikke, hvor mange der har set den her video, der er lagt ud på YouTube, hvor Vollsmose Outlaws i den grad provokerer politiet. Det er stærkt, stærkt grænseoverskridende: fuck systemet, her styrer Vollsmose Outlaws. De dyrker selv en film, de har lagt ud på YouTube. Jeg vil meget anbefale, at man ser den. Jeg vil også anbefale politikerne, at vi gør noget ved den slags problemer. Vi forsøger virkelig i Dansk Folkeparti, men det er stadig væk meget, meget alvorligt. Henover skærmen glider en rulletekst til slut, hvor man skriver de mest forfærdelige ting om samfundet og politiet, det står på skrift, samtidig med at vi kan høre, at der bliver taget ladegreb på våben. Det er ganske, ganske grænseoverskridende.

Jeg forstår godt, at økonomi er vigtigt. Det er meget vigtigt, hvis vi skal bevare velfærden i det her samfund, overmåde vigtigt. Vi skal bevare velfærden for vores efterkommere. Vi skal have tryghed, vi skal have balance. Men den slags ting her bør fortsat optage politikerne overmåde meget. Jeg tror faktisk, at det optager rigtig mange danskere, der sidder derude; folk, der færdes rundt omkring; folk, der savner tryghed. Og vi kan fortsat gøre en enorm indsats. Jeg håber virkelig, at det er et stort set samlet Folketing, der kan være enige i den konklusion. Tak.

Kl. 13:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Foreløbig er der 17, der har indtegnet sig for korte bemærkninger. Det maksimale, vi kan nå, er sandsynligvis 14, men jeg beder om, at både spørgerne og den, spørgsmålet er rettet til, holder taletiden, ikke af hensyn til formanden, men af hensyn til, at jo flere, der holder sig under det ene minut, jo flere kommer der til af ens kollegaer. Jeg har fornemmelsen af, at der er rigtig mange, der godt både til denne taler og til de kommende vil stille spørgsmål. Det her minut, jeg har snakket, tæller ikke med i den samlede time, der er til rådighed.

De første tre, der får ordet, er først Mette Frederiksen, så er det Villy Søvndal, og så er det Johanne Schmidt-Nielsen, men først fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 13:26

Mette Frederiksen (S):

Det var en lang smøre fra fru Pia Kjærsgaard og ikke mange ord om efterløn. Jeg kunne nu godt have lyst til, at vi også i dagens debat bliver meget konkrete.

I Aarhus bor Kjeld, han er 51 år gammel, han startede på arbejdsmarkedet, dengang han var 14 år, han arbejder stadig væk som murer, og han dør, som vi siger i Jylland, med både hans knæ og hans ryg. Allerede i dag er det sådan, at han er undtaget for at løfte fliser og arbejde med fliser, fordi hans krop ganske enkelt ikke kan mere. Sådan er Kjeld, og sådan er hans arbejdsliv. Jeg synes, at han har gjort sit. Næsten 40 år på arbejdsmarkedet er det allerede blevet til, og mange år venter forude.

Nu kan jeg så ikke lade være med at spørge fru Pia Kjærsgaard: Hvorfor forringer Dansk Folkeparti Kjelds efterløn? Hvorfor skal Kjeld vente med at gå på efterløn, til han er 64 år gammel? Hvorfor skal Kjeld vente med at gå på folkepension, til han er 67 år? Hvorfor er det egentlig sådan, at det er Kjeld og de andre med de hårdeste job, dem, der kom først ud på arbejdsmarkedet, dem med størst nedslidning, der i dag skal rammes hårdest af Dansk Folkepartis politik?

Kl. 13:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:27

Pia Kjærsgaard (DF):

For det første vil jeg sige, nej, der var ikke så meget om efterløn, men det er nok, fordi jeg havde forudset, at der ville være rigtig mange spørgsmål til mig om efterlønnen, så jeg synes sådan set, at jeg ville prøve at bruge min ordførertale på måske lidt andre ting, som også kunne interessere en hel del. Det håber jeg da også jeg får svar på.

Men lad os nu holde os til det, fru Mette Frederiksen spørger om. Det er jo simpelt hen, fordi det har været en nødvendig gerning for at skaffe de her penge, og jeg har jo været meget først undrende over, at fru Helle Thorning-Schmidt forlod forhandlingerne, derefter noget arrig, fordi jeg synes, at var fuldstændig formålsløst, at fru Helle Thorning-Schmidt forlod forhandlingerne for velfærdsforliget 2006, og hvor finansministeren så måtte opsig det. Jeg havde meget gerne set, at Socialdemokratiet havde været med og hjulpet til. Det kunne godt være, at vi havde kunnet gøre det på en lidt anden måde, at vi havde kunnet finde nogle penge på en anden måde, men det kunne bare ikke lade sig gøre.

Det er fakta. Det er jo fuldstændig rigtigt, at det, der er sket, er, at efterlønnen bliver rykket med ½ år ad gangen. Det er fuldstændig korrekt. Folkepensionsalderen bliver også rykket med ½ år ad gangen, sådan at på et tidspunkt er folkepensionsalderen præcis, som den var i 2005, nemlig 67 år. Det er jo i og for sig nøjagtig det samme, vi har gjort i det velfærdsforlig fra 2006, hvor Socialdemokratiet også deltog. Det er så bare fremrykket. Det har simpelt hen været en nødvendig, bydende gerning, og jeg havde da gerne set ...

Kl. 13:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det svar. Så er det fru Mette Frederiksen for yderligere et spørgsmål.

Kl. 13:29

Mette Frederiksen (S):

Jeg synes, at ordføreren taler udenom. Det er jo ikke nødvendigt at forringe efterlønnen, som Dansk Folkeparti og regeringen gør. Man kan vælge at gøre noget andet. Jeg synes ærlig talt, at Dansk Folkepartis ordfører taler udenom. Så bliver der sagt, at Socialdemokratiet

ikke vil hjælpe til. Nej, selvfølgelig vil vi da ikke hjælpe til med at forringe efterlønnen for Kjeld og de andre, og derfor kan jeg da sådan set også sige det meget klart: Jeg synes, at det er fuldstændig proportionalitetsforvrængning, når Dansk Folkepartis ordfører står og bruger det meste af ordførertalen i dag på at tale om grænsekontrol og andre ting. For os er Kjeld vigtigere.

Kjeld og mange andre har arbejdet på det danske arbejdsmarked i snart 40 år, nogle af dem kommer til at lægge mere end 50 år på det danske arbejdsmarked, og jeg synes, at man bliver nødt til at stille sig selv spørgsmålet, også her i Folketingssalen: Er det rimeligt, at det er de mennesker med de korteste uddannelser og de hårdeste job, der nu skal betale mest for den økonomiske krise, eller havde det været klogere, om vi i stedet, som vi foreslår fra Socialdemokratiet side, løfter i flok? Jeg vil gerne sige det meget, meget klart: Jeg synes ikke, at det er rimeligt, at mennesker, der har været på arbejdsmarkedet, siden de var 14 år og i dag har ondt i deres krop, skal betale den højeste pris.

Kl. 13:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:30

Pia Kjærsgaard (DF):

Det synes jeg sådan set heller ikke. Når fru Mette Frederiksen drager et konkret eksempel frem – det er jo så nemt at gøre det, der findes mange af dem, det er der ingen tvivl om – lyder det faktisk, som om at Kjeld skal på en seniorførtidspension. Jamen det lyder jo, som om at det ikke er efterløn, Kjeld skal på, men tværtimod en seniorførtidspension. Sådan som fru Mette Frederiksen beskriver det, virker det jo, som om Kjeld faktisk ikke rigtig er i stand til at arbejde. Man har åbenbart været så ordentlig på hans arbejdsplads, og det synes jeg er meget, meget fint, at man har flyttet ham til et nemmere arbejde. Det synes jeg er godt. Det synes jeg er rigtig, rigtig godt, hvis det er sådan, at der er noget, der ikke helt fungerer. Så det synes jeg bare er rigtig godt.

Men igen vil jeg sige til fru Mette Frederiksen, at man kunne have fundet noget andet, og spørgsmålet blæser bare i vinden: Hvad er det, man kunne have fundet? For jeg tror, at der er rigtig mange politikere, der gerne havde været det her foruden. Det tror jeg da bestemt. Men hvad er det, man kunne have gjort? Vi har overhovedet ikke fået noget bud fra Socialdemokratiet. Hvis det er de der 12 minutter mere om dagen, så er det ligesom om, den er ude. Den fungerer ikke, der er ikke rigtig nogen, der tror på det længere. Er det ikke lidt komisk? Er det ikke lidt komisk eller lettere komisk i hvert fald? Den fungerer ikke rigtigt. Stadig væk må jeg sige, at Socialdemokratiet klart har givet udtryk for, at vi ikke kunne få besked fra fru Helle Thorning-Schmidt. Man kan egentlig godt bruge de 18 milliarder på sit eget budget, hvis man skulle komme til magten. Man kan bare ikke det andet. Pengene mangler, og det er det, der er det store, store problem.

Kl. 13:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Villy Søvndal.

Jeg gør opmærksom på, der er en grund til, at det i forretningsordenen hedder en kort bemærkning.

Værsgo.

Kl. 13:32

Villy Søvndal (SF):

Tak. Jeg synes, det er meget sjældent, at man møder politikere, der fremstår med en total mangel på fornemmelse for virkeligheden, som det er tilfældet med fru Pia Kjærsgaard lige nu. Når fru Pia Kjærsgaard siger, at Keld kan få seniorførtidspension, må jeg sige til

fru Pia Kjærsgaard, at det ikke er rigtigt. Der er jo ikke ændret en millimeter på kriterierne for tilkendelse af førtidspension i de regler, der er vedtaget. Det er rigtigt, at sagerne skal behandles lidt hurtigere, og det er rigtigt, at man får sit afslag hurtigere, end man gjorde før.

Derfor vil jeg bare bede fru Pia Kjærsgaard om at redegøre for, på hvilken måde man har ændret kriterierne for tildeling af førtidspension, så en mand, der har ondt i knæ og ryg, kan få førtidspension. Jeg kan garantere for, at alle, der følger den her debat, ryster på hovedet over så eklatant en mangel på viden om, hvordan man får tilkendt førtidspension, altså det som fru Pia Kjærsgaard giver udtryk for lige nu.

Det er simpelt hen rystende. Det er også rystende, at man på den måde forsøger at bilde folk noget ind, som ikke holder stik, og det er jeg sikker på fru Pia Kjærsgaard godt ved.

Kl. 13:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:33

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu har jeg bemærket, at der ikke skal så forfærdelig meget til at ryste hr. Villy Søvndal. Hr. Villy Søvndal bliver rystet hver anden dag i pressemeddelelser og i udtalelser; der skal ikke så meget til. Det bliver sagt, at han får et afslag, men hvor ved hr. Villy Søvndal det fra?

Der er ikke ændret på kriterierne. Nej, det er der ikke, men det er sådan set ikke Dansk Folkeparti, der har været med til at lave de kriterier. Jeg tror mere, det var hr. Villy Søvndal, der var med til det i sin tid, da man debatterede førtidspensionen.

Man siger, at der bliver givet et afslag, men jeg må bare sige, at jeg nok tror, der er andre, der har nogle andre holdninger til det. For efter det her forlig blev lavet, var der jo ret mange udtalelser fra professorer i arbejdsmarkedsforhold og andre, der udtalte, at det her godt kunne blive en meget uoverskuelig offentlig udgift. Det er jo nok ikke lige det, vi har søgt, men det var faktisk den frygt, der lå hos rigtig mange mennesker. Det ved jeg ikke om hr. Villy Søvndal har noteret sig, men sådan var det faktisk.

Kl. 13:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Villy Søvndal.

Kl. 13:34

Villy Søvndal (SF):

Jamen jeg vil egentlig bare kvittere for indrømmelsen fra fru Pia Kjærsgaard. Det har været nogen tid, for vi har diskuteret det her før, og fru Pia Kjærsgaard har efterladt et indtryk af, at det ville blive anderledes at få tilkendt førtidspension. Fru Pia Kjærsgaard medgiver nu, fair nok, at der ikke bliver ændret på kriterierne. Hvad betyder det?

Det betyder, at Keld og alle de andre nedslidte ikke får deres seniorførtidspension. Så sig det dog. Deres sag bliver behandlet hurtigere, men der er ikke ændret en millimeter i tilkendelseskriterierne. Derfor beder jeg bare fru Pia Kjærsgaard om ikke at gå rundt og sige noget, der ikke holder vand ude hos folk, der har en forventning om, at hvis de har ondt i knæ og ryg, kan de nok få lov at slutte på arbejdsmarkedet med en seniorførtidspension. Nej, det kan de ikke, for kriterierne er med fru Pia Kjærsgaards ord præcis de samme, som de var før. Jeg synes, det er det tætteste, vi er kommet i en debat med fru Pia Kjærsgaard her i Folketinget på en fuldstændig indrømmelse af, at den argumentation, der har været fremført indtil nu, slet, slet ikke holder vand.

Hvor alvorligt er det så? Det er alvorligt, for alle de nedslidte mennesker kan ikke få deres seniorførtidspension. De kan altså ikke få nogen ydelse, de falder altså ud af systemet, for oven i det kommer jo så halveringen af dagpengeperioden.

Kl. 13:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:35

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er det jo hverken hr. Villy Søvndal eller mig, der skal sidde og kigge på folk, der skal have en seniorførtidspension. Jeg fatter ikke, hvordan man kan udtale sig så skræmmende, som hr. Villy Søvndal gør. De får bare afslag alle sammen, siger han. Altså, det hører jo ingen steder hjemme, overhovedet. Må jeg bare lige fortælle, at økonomiprofessor Nina Smith f.eks. udtaler, at ordningen kan føre til flere på overførselsindkomst og dermed reducere den samlede effekt af tilbagetrækningsaftalen. Altså dem, der meget gerne vil afskaffe efterlønnen, er ikke så glade for de udtalelser, men jeg må bare sige: Nå, det lader da til, at man er meget opmærksom på det, og at det er noget, der kan komme til at virke også i den retning, som jeg gerne vil have.

Professor i socialpolitik, Per H. Jensen, udtaler, at hvis man ikke længere kan se frem til efterløn, vil mange udnytte, at de allerede tidligere lever op til kravene for seniorførtidspension, og jeg kan komme med masser af den slags udtalelser fra folk, der er kompetente ud i det her.

Det er fuldstændig rigtigt, at det går hurtigere; man skal ikke have nogen arbejdsprøvning. Samtidig – og det er nok en meget, meget væsentlig forskel – man behøver ikke at have været medlem af en a-kasse for at få den, og det er måske i virkeligheden det, der er det kæmpeste problem, som a-kasserne eller fagforeningerne i hvert fald har tordnet imod, og der er næppe tvivl om, at Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti har den samme opfattelse, nøjagtig den samme opfattelse.

Kl. 13:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak. Den næste korte bemærkning er fra hr. Per Clausen. De næste tre bliver så Ellen Trane Nørby, Carsten Hansen og Ole Sohn. Men først er det hr. Per Clausen, værsgo.

Kl. 13:37

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på fru Pia Kjærsgaard, at hun ikke har gjort det nemmere at få førtidspension, hvis man tidligere kunne få efterløn. Hun har ikke opnået noget resultat der. Det er jeg ikke spor rystet over. Altså, fru Pia Kjærsgaard er ikke i stand til at ryste mig. Det er mange år siden, at det hørte op.

Men jeg vil godt spørge fru Pia Kjærsgaard om, hvornår det var, at det gik op for Dansk Folkeparti, at det var nødvendigt at afskaffe/forringe efterlønnen, for den 29. december, den 30. december og den 31. december understregede hr. Kristian Thulesen Dahl i klare vendinger, at det var der ikke noget behov for. Det var Dansk Folkeparti fuldstændig afvisende over for. Hvad kan forklaringen så være på, at nu er det absolut nødvendigt? Hvad er der sket siden december måned 2010, der gør, at nu er det nødvendigt at afskaffe efterlønnen? Det kunne jeg godt tænke mig at få en forklaring på.

Kl. 13:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det, der i hvert fald ikke er sket, er, at hr. Per Clausen kan læse indenad, for vi har klart sagt, at vi ikke vil afskaffe efterlønnen, hvad vi heller ikke har gjort – hvad vi overhovedet heller ikke har gjort. Jeg har godt set, at mange af de der annoncer fra 3F siger det samme, men det er bare forkert. Det må hr. Per Clausen også indse.

Hvad er det, der har gjort det? Jo, altså, jeg må så sige, at det har været en nødvendig opgave. Jeg har også brugt udtrykket, at det ikke har været nogen forlystelsesopgave. Jeg hører altså ikke til dem, der står med armene op over hovedet rent ideologisk og siger: Hold da op, nu har vi gjort noget ved efterlønnen, det er noget, vi har sukket efter i mange år. Men jeg må altså bare sige, at da aftalen fuldt ud var i hus, syntes jeg bestemt godt, at det var noget, man kunne leve med, samtidig med at økonomien var på plads. Det er jo ikke lige det, der optager Enhedslisten allermest, men det er altså væsentligt for Dansk Folkeparti, det er væsentligt for den velfærd, vi gerne fremover skulle yde vores børn og børnebørn og faktisk også os selv.

Kl. 13:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:39

Per Clausen (EL):

Der er naturligvis også den mulighed, at hr. Kristian Thulesen Dahl 3 dage i træk bliver fejlciteret af medierne. 3 dage i træk, den 29. december, den 30. december og den 31. december, blev hr. Kristian Thulesen Dahl citeret for, at der ikke var nogen grund til at forringe efterlønnen. Det var det, han blev citeret for, og det, jeg refererede til. Hr. Kristian Thulesen Dahl er jo kendt for at være en dygtig mand. Man har ham til at forhandle finanslov, og han anses somme tider for at være den allerdygtigste i Dansk Folkeparti, og det kræver meget at blive det. Det er jeg overbevist om.

Men pointen er bare, og jeg vil så spørge fru Pia Kjærsgaard: Hvornår gik det op for fru Pia Kjærsgaard, at hr. Kristian Thulesen Dahl den 29. december, den 30. december og den 31. december udtalte sig på en økonomisk uansvarlig måde, og at fru Pia Kjærsgaard måtte tage over og sørge for, at hun sammen med Venstre og Konservative og Radikale Venstre kunne forringe efterlønnen?

Kl. 13:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:39

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, jeg sagde det jo, tror jeg nok, lidt i min omtale af efterløn i min ordførertale, at der er en plan, der skal følges, hvis man vil have en økonomisk ansvarlighed. Der blev fremlagt en 2020-plan, en 2020-plan op til årstallet 2020. Jeg tror ikke, der er så mange, der måske lige tænker på den der 2020-plan – det er lidt indforstået – hvor vi tilrettelægger økonomien i de mange år fremover.

Jeg tror bare ikke, at der var nogen vej udenom. Der er ikke nogen, der har anvist mig nogen vej udenom, overhovedet, ikke et eneste øjeblik. De der 12 minutter om dagen, som man forsøger med fra Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, kan vi jo ikke bruge til noget som helst. Altså de der 15 mia. kr., man vil forsøge at skaffe ind på det, sat op imod de 18 mia. kr., der nu ligger omkring efterlønsdelen, tror jeg taler for sig selv. Det her er rigtige penge, vi snakker om. Det er rigtige penge, og det andet er bare noget, der hænger i luften, og som alle godt inde i sig selv ved – dem, der ikke siger det offentligt – bare ikke kan blive til noget som helst.

Kl. 13:41

Kl. 13:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 13:41

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Så kan jeg følge op med et spørgsmål om de her rigtige penge. Jeg ved jo, at det har været en mærkesag for Dansk Folkeparti at sikre, at der også er finansiering til, at vi kan lave en stærk investering på sundhedsområdet. Det kræver jo som bekendt rigtige penge, hvis man vil sikre bedre rettigheder til patienterne.

Derfor vil jeg gerne høre, hvad fru Pia Kjærsgaard synes om de penge, som fru Helle Thorning-Schmidt har omtalt i sin tale, nemlig cigaretpengene. Nu nævner jeg bare et uddrag fra listen over, hvad cigaretpengene skal betale: Cigaretpengene skulle i maj betale for flere lægeambulancer; i april lovede SF, at de skulle gå til akutbehandling af kræftpatienter; i april lovede SF også, at de skulle gå til en del af deres forebyggelsesprogram og bl.a. være med til at finansiere sund mad i daginstitutionerne; og i april ville SF også bruge dem på psykiatriområdet. De har i en pulje været brugt på at forhindre sygehusfyringer, og i november 2009 sagde SF, at de skulle bruges til flere skolelærere. Det var bare et lille uddrag af de mange ting, som de her cigaretter skulle bruges til.

Derfor vil jeg gerne høre Dansk Folkepartis ordfører, om Dansk Folkepartis ordfører vil sige noget om, hvad det er for nogle konkrete penge, der skal bruges til konkrete sundhedsinvesteringer, hvis det står til DF.

Kl. 13:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:42

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er fuldstændig rigtigt. Jeg kan godt huske alle de der forskellige formål, som fru Ellen Trane Nørby læste op. Det er helt utroligt, at man kan bruge de der penge så mange gange på alle mulige forskellige områder. Men sådan er det jo.

Det, der jo netop forpligter Dansk Folkeparti, er, at der skal være rigtige penge med i det her. De penge, vi har sat af til sundhedsområdet, kommer fra genopretningspakken. Det, som vi lavede i pinsen sidste år, ønskede Socialdemokratiet og den øvrige fløj heller ikke at medvirke til. Der sad vi rigtig hyggeligt og konstruktivt og fik tingene til at fungere, imens solen skinnede udenfor, og det har vi også gjort i 6 uger nu, men hvor er det dog en god fornemmelse, når man kommer ud og det hele er overstået. Hvis vi så finder flere penge – det skal jo også lige nævnes – frem til 2015, er det jo ekstra penge, som vi også gerne vil bruge på sundhed.

Det betyder uendelig meget for Dansk Folkeparti, at vi kan gøre det, men det betyder lige så meget, at vi skal stå på mål for det, vi gør, sådan at vi netop ikke bliver anklaget for, at der ikke er penge til det, hvilket jeg synes at man med god grund kan gøre over for fru Helle Thorning-Schmidt, som bare slynger et eller andet ud. Det er jo grotesk. Vi hørte det før i forbindelse med betalingsringen omkring København, hvor man ikke kan finde ud af, hvor meget den egentlig vil indbringe. Den indbringer sikkert også penge til finansiering af en hel masse andre af Socialdemokratiets udgifter.

Kl. 13:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Ellen Trane Nørby for yderligere en kort bemærkning.

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil følge yderligere op på det her med de konkrete penge, for den store forskel mellem den 2020-plan, som regeringen har indgået aftale med Dansk Folkeparti om, og den tilbagetrækningsreform, som vi har lavet sammen med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, og de øvrige planer, er, at der er konkrete penge til at sikre det budget, der er.

Derfor vil jeg gerne høre fru Pia Kjærsgaard, hvordan fru Pia Kjærsgaard tror, at det vil gå de socialt udsatte i det her samfund, hvis budgetterne skrider. Hvis der ikke er nogen konkrete penge i budgettet til at lave en god sundhedspolitik for, til at lave en god socialpolitik for og til at lave en god politik over for de mest udsatte i vores samfund for, hvor mange initiativer kan der så tages på det område? Det er jo det alternativ, som bliver vist her i salen i dag under debatten, nemlig at der reelt ikke er noget til de socialt udsatte i vores samfund. Derfor vil jeg blot høre fru Pia Kjærsgaard, om det ikke er korrekt, at man kun kan købe en god socialpolitik for rigtige penge og ikke for fiktive milliarder.

Kl. 13:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:44

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er fuldstændig korrekt. Man kan godt gå ud i en valgkamp og love vælgerne en hel masse, men man kan bare ikke holde løfterne. Det er den store, store forskel. Vi har sat os for, at den her plan, som vi har medvirket til, kan vi med åben pande gå ud og forsvare og forklare. Det er sådan, at alt, hvad man kan forklare, kan man også forsvare. Det mener jeg at Socialdemokratiet har meget svært ved.

Det er fuldstændig rigtigt, som fru Ellen Trane Nørby siger, at hvis riget først fattes penge, er det dem, der ikke har så meget i forvejen, det først går ud over. Skatterne bliver sat op, forskellige afgifter bliver sat op, og det går rigtig meget ud over dem, der ikke har noget. Og der er ikke råd til de initiativer, man egentlig havde regnet med på netop velfærdsområdet og sundhedsområdet, sådan som man har lovet, for pengene er der bare ikke. Og det går ud over dem, der er dårligt stillet, desværre.

Kl. 13:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Carsten Hansen, værsgo.

Kl. 13:45

Carsten Hansen (S):

I en lang række avisannoncer bliver fru Pia Kjærsgaard portrætteret som værende lidt en løftebrud. Det kan jeg jo godt forstå. Og spørgsmålet er, om ikke fru Pia Kjærsgaard er enig med mig, når jeg nu har citeret lidt af det, som fru Pia Kjærsgaard har sagt i et debatindlæg i Sjællandske Slagelse den 15. januar 2010.

Fru Pia Kjærsgaard sagde:

»I 2006 var vi alle enige om, at vi med aftalen nu havde skabt ro omkring efterlønnen og folkepensionen mange år frem i tiden. Ændringer i efterløns- og folkepensionsalderen er ikke Dansk Folkepartis kop te. Vi har en aftale fra 2006. Den aftale agter vi at overholde, hverken mere eller mindre«.

Det lyder jo, som om fru Pia Kjærsgaard ikke aner, hvad hun har lavet aftaler om. For vi kan ikke få specificeret, hvad kravene er med hensyn til seniorførtidspensionen.

Så er det, jeg spørger mig selv: Hvad med hjemmehjælperen, der har været 45 år på arbejdsmarkedet, og som får flyttet sin efterlønsalder med 3-4 år, så hun kun får 3 år som folkepensionist? Hvad skal

hun lave, og hvad skal Kjeld lave, når det bliver sådan, at de ikke kan gå på efterløn? De kan muligvis få tilkendt en førtidspension, men det er ikke sikkert.

Kl. 13:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:47

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg forstår stadig ikke, hvorfor man er så sikker på det. Jeg synes altså ikke, det er noget, man skal sætte sig til dommer over. Det er overhovedet ikke vores adkomst her i Folketinget – overhovedet ikke.

Så til det der med løftebrud. Jo, altså, man kan måske også, hvis man nu er lidt nedrig og det endelig er det, man vil, klandre det parti, som man efter et valg ønsker at danne regering med, for det samme. Har de så også begået løftebrud? De bliver ikke skældt så meget ud, men de har jo sådan set sagt nøjagtig det samme i forhold til aftalen fra 2006.

Det, der er problemet, og det vil jeg godt vende tilbage til, er, at man er nødt til at få budgetterne til at stemme. Man er nødt til at vise en økonomisk ansvarlighed. Det nemmeste er at slå ud med armene og sige: Vi er fuldstændig ligeglade, vi kunne bare være stået af, for det er da lige meget, så hvorfor gjorde vi ikke det? Det synes jeg bare ikke er hæderligt.

Kl. 13:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Carsten Hansen med yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:47

Carsten Hansen (S):

Jo, men fakta er, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at budgetterne ikke stemmer, hvis der ikke er arbejde til de her mennesker. Altså, hvis der ikke er arbejde til de 65.000-70.000, som nu ikke skal på efterløn, hænger økonomien jo ganske enkelt ikke sammen, og så er det, jeg spørger fru Kjærsgaard: Hvad er det, de skal lave i en tid, hvor arbejdsløsheden stiger, hvor recessionen sætter ind og der ikke er nogen ordentlige nye tiltag til at skabe vækst og fremgang i Danmark? Det er det ene.

Det andet er det, fru Pia Kjærsgaard siger, med, at det sådan set er rimeligt, at ældre nedslidte medarbejdere får mulighed for at forlade arbejdsmarkedet lidt tidligere, end de ellers ville have gjort. Det er buschaufføren, kassedamen, smeden, mekanikeren, bankassistenten og hjemmehjælperen – guddødemig – en gang til. Alle med arbejde inden for de her grupper oplever, at hverdagen er for hård og stressende, og de skal have *ret* til efterløn. Hvad er det, de nu vil få? De får ret til at stå med hatten i hånden, og de får ret til at blive modregnet i en seniorførtidspension, som i øvrigt ikke skiller sig væsentlig ud fra en almindelig førtidspension, som det tager 5 år at få.

Er svaret fra DF til alle disse mennesker, der har knoklet 45-50 år på arbejdsmarkedet: Vi bryder vores løfter, og vi siger til alle de hårdarbejdende mennesker: I kan komme til at stå med hatten i hånden, for der er ikke arbejde til jer?

Kl. 13:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:49

Pia Kjærsgaard (DF):

Det tager altså ikke 5 år at få en seniorførtidspension. Hr. Carsten Hansen vrøvler, endda i flere sammenhænge, for arbejdsløsheden stiger heller ikke. Hr. Carsten Hansen står ikke på en ølkasse i Fæl-

ledparken eller i en fagforening og taler, hr. Carsten Hansen står og taler i Folketinget og skal helst komme med nogle sande ting, for ellers går det helt galt.

Jeg må til det der med løftebruddet forklare noget for hr. Carsten Hansen og andre.

Det er sådan, at hvis nu det flertal, som jo faktisk er et relativt stort flertal – det er regeringspartierne, det er Det Radikale Venstre, og det er Dansk Folkeparti – sagde: Nu har vi fået det her på plads, vi bærer det ned i salen, og vi vil gerne have det igennem, inden Folketinget går på sommerferie – så kunne man med virkelig god grund anklage os for at begå løftebrud. Det kan man med ingen ret overhovedet gøre nu – med ingen ret.

Vi fremlægger det her nu. Det går hen over sommeren, for vi ved, at vi til efteråret skal have et folketingsvalg, sådan er det, og så kan vælgerne tage stilling. Og det, der er den store forskel på Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet, er, at vi klokkeklart siger, hvad vi vil.

Socialdemokratiet kan man ikke få noget svar ud af overhovedet. Fru Helle Thorning-Schmidt blev spurgt gentagne gange, da hun var på talerstolen, og talte bare fuldstændig i øst, når de andre talte i vest. Der var ikke noget svar. Men Dansk Folkeparti siger, hvad vi står for, vi fremlægger det over et valg, og så kan man ikke sige, at det er et løftebrud, overhovedet.

Kl. 13:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Ole Sohn.

Kl. 13:50

Ole Sohn (SF):

Vil det sige, at man ikke kan stole på de udmeldinger, som fru Pia Kjærsgaard er kommet med til Sjællandske, og som hr. Carsten Hansen refererede til? Det var sådan set rimelig klokkeklare udmeldinger fra Dansk Folkepartis leder om, hvad man ville. Man ville ikke røre ved efterlønnen, man ville ikke forringe ufaglærtes og faglærtes mulighed for at gå på efterløn. Hvad er så det, man har lavet nu? Er det en forbedring for den berømte Kjeld, som vi har snakket så meget om? Har han fået bedre mulighed for at få et otium på samme måde som de mest velstillede i samfundet, der jo har fået ekstravagant store skattelettelser også med Dansk Folkepartis støtte? Burde der ikke være lighed for høj så vel som for lav?

Kl. 13:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:51

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, man kan ikke sige, det er en forbedring; det kan man bestemt ikke. Men man kan sige, at det, som vi har gjort, gør, at vi faktisk har nøjagtig det samme velfærdsforlig, som vi havde i 2006, vi rykker det bare frem. Det er selvfølgelig klart anderledes for de folk, som bliver omfattet af det. Sådan er det, sådan må det jo nødvendigvis blive.

Men jeg vil stadig væk fastholde, at den bliver rykket. Det er jo ikke sådan, at det sker fra den ene dag til den anden. Det er med et halvt år ad gangen, og ja, der er nogle, der først kommer på efterløn, når de bliver 64 år, men sådan er forholdene. De kommer først på folkepension, når de bliver 67 år, ligesom det var i 2005 – og så mange år er det jo altså heller ikke siden. Det er det, vi har måttet gøre, ja, det står vi ved, og sådan er det.

Kl. 13:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Ole Sohn.

Kl. 13:52

Ole Sohn (SF):

Et eller anden sted vil jeg da gerne rose, for jeg synes, det er meget rosverdigt, at man først siger ét til vælgerne og så gør noget andet og så står ved, at man har lavet det løftebrud, at man har forringet efterlønnen – at man faktisk de facto har afskaffet efterlønnen. Stor ros for det, synes jeg. Det er da første gang, at der kommer sådan en klar melding fra Dansk Folkeparti.

Så har jeg i øvrigt noget andet ros til bemærkningen om, at budgetter skal holdes. Er det ikke korrekt, at budgetterne, i den tid Dansk Folkeparti har været parlamentarisk grundlag for regeringen, er skredet i 8 ud af 9 år? Næsten hvert eneste år har Dansk Folkeparti bidraget til at bruge flere penge, end der var afsat på budgettet. Og når man bruger flere penge, end der er afsat, skal de jo betales tilbage. Så er spørgsmålet, om det er derfor, man har halveret dagpengene, forringet børnechecken og de facto afskaffer efterlønnen og forhøjer pensionsalderen for henved 400.000 danskere. Er det dem, der skal betale regningen for, at man ikke har kunnet styre budgetterne?

Kl. 13:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:53

Pia Kjærsgaard (DF):

Først og fremmest var det jo finanskrisen, som gav os et gevaldigt dyk i Danmark. Det tror jeg ikke man kan komme uden om overhovedet.

Ja, så har der været problemer med underskud og overskud, som der desværre altid har været. Det, der jo bare er essensen i det, er, at mens Dansk Folkeparti har udgjort et parlamentarisk flertal sammen med den borgerlige regering, har vi faktisk sørget for at betale gælden tilbage. Vi har ikke brugt det, som Socialdemokratiet og ikke mindst Socialistisk Folkeparti gerne ville have os til at gøre. Vi har faktisk været ualmindelig mådeholdende, hvad det angår. Havde vi fulgt anvisningerne fra Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, havde det set meget, meget værre ud, end det gør i dag. Så havde vi haft grund til at skære endnu mere, end det, vi har gjort. Så var det gået ud over endnu flere mennesker. Og Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti havde da også måttet erkende, at man havde været nødt til det. Sådan er det. Jamen det er jo en kendsgerning: Sådan er det, vil jeg sige til hr. Ole Sohn.

Jeg må jo så sige, at Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti på ingen måde har holdt sig tilbage, når det gjaldt om at fortælle, hvad pengene ikke blev brugt til, og hvordan vi bare skulle forhøje de offentlige budgetter. Vi har faktisk været mådeholdende i forhold til, hvad der har været gældende før.

Kl. 13:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak, og de næste tre korte bemærkninger er fra Johanne Schmidt-Nielsen, Maja Panduro og Jesper Petersen.

Først fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:54

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil sådan set starte med at rose fru Pia Kjærsgaard, for jeg synes, det er så fint, at de tusindvis af mennesker, der bliver ramt af fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkepartis efterlønsforringelser, i dag får fuldstændig klar besked, nemlig at seniorførtidspension ikke er anderledes end førtidspensionen. Det er ikke lettere at få en seniorførtidspension end en førtidspension, dvs. at den kan ikke bruges til noget, den er ikke nogen hjælp. Det synes jeg er klar besked.

Dansk Folkeparti har jo sagt igen og igen, at man ikke kunne drømme om at forringe efterlønnen. Så sent som i december kom den melding. Man har sagt igen og igen, at man ikke kunne drømme om at forringe dagpengene. Det løfte holdt heller ikke stik. Fru Pia Kjærsgaard siger så fra talerstolen i dag, at der ikke var andre muligheder. Det er jo ikke korrekt. Man kunne f.eks. have trukket nogle af de skattelettelser tilbage, som Dansk Folkeparti har lagt mandater til igen og igen. Hvorfor gjorde Dansk Folkeparti og fru Pia Kjærsgaard ikke det? Hvorfor sagde man ikke til regeringen: Vi vil ikke være med til de der skattelettelser, vi vil ikke være med til at sende regningen videre til de ledige, til de nedslidte?

Kan fru Pia Kjærsgaard bekræfte, at det i den grad er et politisk valg, at man vælger at forringe efterlønnen, at man vælger at forringe dagpengene? Man kunne have valgt at trække nogle af skattelettelserne tilbage.

Kl. 13:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:55

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu er der jo altså udskudt nogle skattelettelser, hvilket vi også har været nødt til at gøre set i lyset af den økonomiske situation. Det håber jeg at fru Johanne Schmidt-Nielsen er opmærksom på. Og så vil jeg godt lige tilbage til den der seniorførtidspension, hvor man siger, at det overhovedet ikke er anderledes med den. Jo, det er faktisk ret anderledes. Man skal have en afgørelse inden for 6 måneder, man kan få den i op til 5 år inden folkepensionen, der er ikke nogen arbejdsprøvning, og det, der er væsentligt, er, at alle bliver omfattet af den.

Der er jo rigtig mange i dag, som stadig væk ikke er omfattet af efterlønnen, som ikke har nogen muligheder overhovedet, også en masse ufaglærte, også dem, som jeg har hørt folk tale om nu og her som dem, der er nedslidte. Der er altså mange af dem, som overhovedet ikke er omfattet af en efterlønsordning. De kan også søge den her seniorførtidspension.

Så det er bestemt anderledes end det, fru Johanne Schmidt-Nielsen forsøger at lægge op til.

Kl. 13:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:56

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg bliver helt bekymret for, om V og K har snydt Dansk Folkeparti. At udskyde en skattelettelser, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, er ikke det samme som at droppe en skattelettelser, at afskaffe en skattelettelser. Det betyder bare, at der går lidt tid. Det er jo ikke sådan, at de, der er blevet snydt for deres efterløn, om et par år vil få muligheden igen.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge igen, der kom nemlig ikke noget svar: Hvorfor foreslår Dansk Folkeparti ikke, at man trækker nogle af skattelettelserne til de rigeste tilbage? Er det virkelig Dansk Folkepartis politik, at det er bedre at forringe efterlønnen og dagpengene – og det er jo stort set en afskaffelse, det håber jeg at fru Pia Kjærsgaard vil indrømme – end at trække skattelettelserne til de rigeste tilbage? Jeg vil igen understrege, at det at udskyde en skattelettelser altså ikke er det samme som at afskaffe den. Jeg håber ikke, at fru Pia Kjærsgaard er hoppet på den i forhandlingerne med Venstre og Konservative.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:57

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, jeg vil ikke indrømme, at det er en afskaffelse, overhovedet ikke. Fru Johanne Schmidt-Nielsen har det med at være meget polemisk og tage tingene, som om at sådan er det bare. Sådan er det ikke, vil jeg sige til fru Johanne Schmidt-Nielsen, uanset hvor meget man prøver. Der er stadig væk en ret til efterløn, en ret til, som venstrefløjen gør meget ud af, og som jeg også synes er i orden, en 3-årig efterlønsordning. Så nej, jeg vil overhovedet ikke indrømme på nogen måde, at efterlønnen er afskaffet, det er forkert.

Så har jeg da godt set, at fru Johanne Schmidt-Nielsen og Enhedslisten har rykket meget store annoncer ind: Så og så meget i skattelettelse, og det er det, som efterlønnen koster. Det er jo en meget forsimplet og forkert version. Det er sådan en Enhedslisteterorik, og behold den bare i fred, for jeg tror såmænd ikke engang, at ret mange andre hopper på den. Det passer jo ganske enkelt ikke. Det passer ikke. Vi har haft diskussionen mange gange, rigtig mange gange her ved åbningsdebatter og afslutningsdebatter og finanslovdebatter. Skattelettelse, skatteomlægningen er finansieret krone for krone. Fru Johanne Schmidt-Nielsen ved det godt, selv om hun ikke vil indrømme det og forsøger at stille et forsimplet regnestykke op.

Kl. 13:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Maja Panduro.

Kl. 13:59

Maja Panduro (S):

Når man sidder her og hører først fru Pia Kjærsgaards tale og bagefter hendes svar, kan man ikke lade være med at tænke på, at det er en lille smule påfaldende, hvor lidt Dansk Folkepartis formand taler om, hvad Dansk Folkeparti vil. Der er en hel masse om, hvor frygtelige Socialdemokraterne er, hvor frygtelig Socialdemokraterne og SF's plan er, men meget lidt om Dansk Folkepartis egen politik. Det kan man jo på nogle måder godt forstå, for man kan jo sætte spørgsmålstegn ved, hvor meget der egentlig er tilbage, som man ikke allerede er løbet fra, af det, man tidligere har lovet sine vælgere.

Jeg kan godt forstå, at Kjeld, som vi har talt om tidligere i dag, og Kirsten, som er SOSU-assistent, alle de mennesker, som tidligere har betroet deres stemme til Dansk Folkeparti, fordi Dansk Folkeparti sagde, at de ville kæmpe for de ældre, at de ikke ville være med til dagpengeforringelser, og at de ville kæmpe for efterlønnen, føler sig grundigt forrådt nu af Dansk Folkeparti. Jeg synes bare stadig væk, at fru Pia Kjærsgaard skylder et svar til alle de her mennesker, som har betroet deres stemme til Dansk Folkeparti i den tro, at de kunne regne med, hvad partiet sagde. Hvad er svaret til dem, hvorfor er det nu dem, der skal holde for, og er der noget tilbage af det, dansk Folkeparti har sagt, som man kan regne med?

Kl. 14:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:00

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil sige, at Dansk Folkeparti stadig væk vil kæmpe for de ældre, men jeg tror bare ikke lige, det er det, vi diskuterer lige nu. Det er efterlønsmodtagere, vi diskuterer, og jeg tror egentlig ikke, at efterlønsmodtagere bryder sig om at blive betragtet som ældre, så det tror

jeg er forkert, meget forkert. Så må jeg igen sige til fru Maja Panduro, at vælgerne skal forholde sig til det, vi lægger frem, det, vi siger, det, vi gør, og der er en valgkamp, der er en sommer nu, til at vælgerne kan dømme os, og det skal de være så hjertelig velkomne til. Det er faktisk derfor, som jeg sagde før, at vi selvfølgelig ikke kunne drømme om at vedtage det på den her side af et folketingsvalg, at vi lægger det hen over et valg, hvor det selvfølgelig bliver en del af diskussionen. Jeg tror ikke, det bliver en folkeafstemning, som nogle har lagt op til, det tror jeg ikke det gør, men det bliver selvfølgelig en del af diskussionen, og så er det op til vælgerne, om de vil have, at man har en sund økonomi, så man kan sikre velfærden i fremtiden, at der ikke skal være usikkerhed omkring, om renten stiger, boligskatterne osv. Det synes jeg er meget, meget væsentligt, og der har jeg tillid til danskerne, utrolig stor tillid, og det er dem, der afgør det.

Kl. 14:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Maja Panduro.

Kl. 14:01

Maja Panduro (S):

Jeg har også tillid til danskerne, og jeg har ganske stor tillid til, at alle de mennesker, som har troet på det store blålys, som Dansk Folkepartis sociale samvittighed har været, nu kan se, hvad det er, deres stemmer er gået til. De er gået til et parti, som igennem 10 år har været trofast støtteparti for en regering, som har givet skattelettelse til de allerrigeste, som har ført en politik over for kommunerne, der betyder, at 9 ud af 10 kommuner siger, at de næste år må lave nedskæringer. Allerede i år har alene ældreområdet – det var det, jeg forsøgte at få fru Pia Kjærsgaard til at forholde sig til, for det gjorde hun nemlig overhovedet ikke i sin tale – måttet holde for med mere end 300 mio. kr. Dansk Folkeparti har lagt stemmer til en halvering af dagpengene, og Dansk Folkeparti lægger nu også stemmer til en massakrering af efterlønsordningen. Det er det, som Dansk Folkepartis stemmer er gået til de sidste 10 år, og jeg er meget enig i, at man på grund af det nok skal få vælgerens dom at føle. Jeg synes bare også stadig væk, at det ville klæde Dansk Folkepartis formand her at komme med forklaringen til alle de mennesker, som nu skal betale regningen, forklare, hvorfor det er Kirsten og Kjeld og alle dem, som har mindst skyld i krisen og har det sværest, der skal betale.

Kl. 14:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det spørgsmål. Så er det ordføreren.

Kl. 14:03

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må så bare sige, at jeg ikke tror, at ord som blålys og massakre og sådan noget bider på, men igen er det jo op til vælgerne, og man skal da bruge den retorik, som man føler er naturlig for en selv, og det er da bare helt i orden.

Må jeg bare sige, at der, jeg tror, det var til finanslovdebatten, var en, der sagde: Den offentlige sektor har aldrig været større, end den er nu. Det var hr. Ole Sohn fra Socialistisk Folkeparti, der sagde det. Det synes jeg da er en markant bemærkning i forhold til det, som man hele tiden siger fra venstrefløjens side, nemlig at der nærmest er den her massakre, den sociale massegrav. Det er rigtigt, at der er kommuner, der sparer, men jeg synes, at de mange gange sparer de forkerte steder. Jeg så her i går, at der var en avis, jeg kan ikke huske hvilken af de store morgenaviser, der havde en opgørelse over, at det gik meget ud over pædagoger, lærere, SOSU-assistenten osv. i kommunerne, hvor man ansætter flere it-folk, flere akademikere, og det synes jeg er skævt. Men det er jo det her kommunale selvstyre, som langt fra altid fungerer tilfredsstillende, og mange af de kommuner,

som foretager nogle drastiske besparelser, har faktisk socialdemokratisk ledelse, meget ofte venstreorienteret ledelse, og de kan ikke rigtig styre de her kommuner, hvad jeg selvfølgelig også synes er en skandale.

Så må jeg bare som afslutning på det her spørgsmål sige...

Kl. 14:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Nej, det bliver der ikke tid til. Tiden er overskredet med 10 sekunder, inden formanden rejser sig, og så går der normalt yderligere 10 sekunder. Der er yderligere ti medlemmer, der har ønsket ordet, og vi når maks. fem. Det er altså usolidarisk over for kollegerne, når man ikke giver dem mulighed for at komme til, fordi både spørger og svarer taler for længe. Det her minut bliver igen trukket fra.

De næste tre er Jesper Petersen, Orla Hav og Frank Aaen, og jeg beder om, at man overholder taletiden, så flere kan komme til med korte bemærkninger.

Så er det hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:04

Jesper Petersen (SF):

Selv om fru Pia Kjærsgaard helst ikke vil tale om økonomien, er det jo ikke til at komme udenom. Det er ikke til at komme uden om det faktum, at Dansk Folkeparti har bidraget til, at regeringen har kunnet gennemføre ufinansierede skattelettelser. Der mangler 20 mia. kr. i kassen hvert eneste år, og det er så det, som efterlønnere og pensionister nu er ved at skulle betale for, ligesom dagpengemodtagerne, ligesom børnefamilierne, ligesom alle brugere af den kommunale velfærd gør det på grund af de aftaler, regeringen har lavet sammen med Dansk Folkeparti.

Fru Pia Kjærsgaard sagde for lidt siden, at man skulle holde op med at snakke om det der med, at skattelettelserne var ufinansierede, fordi det er en omlægning, og derfor er der ikke noget at komme efter dér. Hvis man ser på, hvad der blev lavet med f.eks. 2007-aftalen, fik de 20 pct. fattigste danskere ikke en krone ud af den skattereform. Af et svar, der er afgivet af Skatteministeriet, kan man se, hvor skæv den aftale er.

Kan vi ikke få Pia Kjærsgaard til at redegøre for – bare helt kort – hvordan skatteaftalen fra 2007 og de skattelettelser, der dér blev givet til de allermest velstillede danskere, er finansieret? Hvordan var den omlægning i 2007?

Kl. 14:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:06

Pia Kjærsgaard (DF):

Den blev faktisk finansieret, sådan at mange mennesker mærker det løbende og meget lige nu, ved at folk skal betale flere grønne afgifter, betale fedtafgifter, sukerafgifter, og hvad ved jeg, multimedieskat og alle de der ting, som vi ikke rigtig bryder os om, netop fordi det skulle være en omlægning – en fuldstændig omlægning og ikke bare noget, der var grebet ud af den blå luft, og som vi bare ville gennemføre.

Jeg ved godt, at hr. Jesper Petersen kører et show – jeg har hørt det ofte, også når han er til møder ude omkring i landet – med, at der er givet ufinansierede skattelettelser, og at de er givet til de rige, til bankdirektørerne osv. osv. Den måde, hr. Jesper Petersen lægger det frem på, passer bare ikke. Den skatteomlægning, som blev foretaget, er fuldt finansieret krone for krone. Der er endda overskud, når vi når frem til 2019.

Kl. 14:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jesper Petersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:07

Jesper Petersen (SF):

Jeg må sige, at det svar forbløffer mig noget, for det, jeg spurgte til, var skatteaftalen fra 2007, som Dansk Folkeparti var med til at lave. Det, fru Pia Kjærsgaard kommer med en form for svar på, handler om skatteaftalen fra 2010. Den er langt skævere, og den kan vi også godt diskutere. Den er langt, langt skævere end skattelettelserne i 2007; gevinsterne for de velstillede er endnu større.

Men lad os nu bare holde os til 2007-aftalen, som fru Pia Kjærsgaard jo påstår er en omlægning. Jeg mener, det er en ufinansieret skattelettelser, der blev givet dengang. Den er med til at slå et hul i kassen. Hvis det fornærmer og forarger fru Pia Kjærsgaard så meget, at jeg siger det, må hun vel kunne give en fornuftig forklaring på, hvordan pokker den skattelettelser i 2007 – som hun påstår var finansieret – er finansieret. Så skal man jo ikke snakke om 2010-aftalen, men vi kan måske få at vide vedrørende aftalen for 2007, hvordan det egentlig kan hænge sammen. Jeg mener det ikke, men der må jo være en god forklaring.

Kl. 14:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:08

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er korrekt. Der er altså ikke på noget tidspunkt – bortset fra den allerførste skattelettelser, som Dansk Folkeparti gennemførte sammen med regeringen, altså forårspakke 1.0 – givet ufinansierede skattelettelser. Alt er finansieret krone for krone. Der er ikke noget, hvor den ene kommer til at betale for den anden, eller hvor man ikke kan hitte rede i regnskabet. Det er ganske enkelt ikke rigtigt.

Dansk Folkeparti har faktisk sat meget pris på, at hver gang vi har indgået en aftale, har det været noget, der økonomisk kunne bæres. Og det har vi gjort med de skatteomlægninger og den første skattelettelser, som er den reelle skattelettelser, der blev givet, fordi der på det tidspunkt var nogle penge at tage af.

Kl. 14:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Orla Hav.

Kl. 14:08

Orla Hav (S):

De grupper i vores samfund, som indgiver en pensionsansøgning, kommer i høj grad fra vores social- og sundhedssektor, og det er grupper, som har været tidligt på arbejdsmarkedet og har haft hårdt fysisk nedslidende arbejde – det er dem, der i dag bliver betegnet som Kjeld og Kirsten. Det ved jeg, fordi jeg har haft fornøjelsen af at sidde i revaliderings- og pensionsnævnen, i ankenævnen og i Ankestyrelsen. Og til det udsagn, som fru Pia Kjærsgaard kommer med her i dag, om, at folk ikke længere skal arbejdsprøves, og at det skulle være en gevinst for de her grupper, vil jeg bare sige, at det er det ikke. Det, de grupper nu vil blive bedømt på, er alene en lægefaglig vurdering, og i den vurdering vil de her grupper ikke score særlig højt; der vil ikke være noget andet end aldersrelateret hård nedslidning. Hvad er det, der gør, at fru Pia Kjærsgaard mener, at de grupper skulle have tillid til, at Dansk Folkeparti vil varetage deres interesser, når Dansk Folkeparti har accepteret, at det her spørgsmål bliver sat på dagsordenen, og at det er de her grupper, der skal finansiere noget af omfordelingen af goderne i vores samfund?

Kl. 14:10

Kl. 14:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:10

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, det bliver jo overhovedet ikke de grupper, der skal finansiere en omfordeling. Og jeg må igen henvise til, at der i forbindelse med den her seniorpension er nogle, der er meget imod, fordi de er bange for, at den skal eksplodere. Og jeg mener bestemt, det er godt, at personer ikke skal ud i en evindelig arbejdsprøvning, når man på forhånd ved, at man ikke kommer tilbage på arbejdsmarkedet, fordi man altså har et generalieblad, der viser, at det ikke kan lade sig gøre – det mener jeg faktisk er en meget stor hæmsko i forhold til det, der sker i dag, altså at man hele tiden skal arbejdsprøves. Jeg tror, det er en god ordning for dem, der er nedslidte eller har nogle væsentlige helbredsproblemer, at de ikke behøver en arbejdsprøvning.

Det er første gang, jeg hører det argument, må jeg så sige, og jeg mener bestemt ikke, det er rigtigt.

Kl. 14:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Orla Hav.

Kl. 14:11

Orla Hav (S):

Jeg skal bare sige, at min erfaring siger mig, at det, der ofte har kunnet give de her grupper deres pension alligevel på trods af de lægefaglige indstillinger, er, at der har været en faktisk demonstration af, at de ikke har mulighed for at varetage det hårde fysiske arbejde, de har haft. Det er de grupper, til hvem fru Pia Kjærsgaard nu har sagt: I skal være med til at finansiere det. Og det sker, på trods af at Dansk Folkepartis formand har sagt: Velfærdsforliget bliver aldrig genåbnet. Der bliver sagt: Nej, det kommer ikke til at ske, det er halsløs gerning, når Lene Espersen er ude med det emne, som hun udmærket godt ved ikke kan gennemføres, tværtimod skaber Lene Espersen utryghed i befolkningen – specielt i en situation, hvor arbejdsløsheden og statens underskud stiger.

Hvad er det, der gør, at de her grupper skulle have tillid til, at fru Pia Kjærsgaards parti skulle varetage deres interesser, når man i den grad har solgt ud af den tryghed, som man påstår at have varetaget for disse grupper, som er dem, der har været længe på arbejdsmarkedet, tidligt på arbejdsmarkedet og haft det hårde fysiske arbejde?

Kl. 14:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:12

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen jeg tror, at jeg må sige – med den situation, som vi har været i og fortsat er i, den her økonomiske krise, som jeg simpelt hen bliver nødt til at vende tilbage til – at det jo ganske enkelt er en nødvendighed. Vi gør jo ikke det her for sjovs skyld, vi gør det ikke lystbetonet. Dansk Folkeparti gør det ikke ideologisk, vi gør det, fordi det er nødvendigt. Og jeg tror faktisk, at den tryghed, som hr. Orla Hav snakker om, vil være meget større, hvis der er orden på økonomien. Det tror jeg er meget væsentligt for folk. Jeg tror, det er væsentligt for folk, at de ved, at der er styr på økonomien, at de ved, at den velfærd, vi skal have fremover, er der og bliver ved med at være der, i stedet for – som fru Ellen Trane Nørby sagde – at når der er smalhals, når økonomien begynder at skramte, når der virkelig er problemer, så er det faktisk de allerdårligste, som man må tage goderne fra i forhold til sundhedsvæsen, i forhold til velfærd osv.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det spørgsmål. Det næste spørgsmål er fra hr. Torben Hansen. Undskyld, det er mig, der ser galt. Det er hr. Frank Aaen, der må komme til. Værsgo.

Kl. 14:13

Frank Aaen (EL):

Det er ikke for sjov, Dansk Folkeparti skærer ned i efterlønnen og i velfærden, det er for at skaffe penge. Så rejser der sig det spørgsmål, som et par stykker af os har været lidt inde på: Hvorfor vælger Dansk Folkeparti at skære ned i velfærden og efterlønnen i stedet for at skære ned i de skattelettelser, de allerrigeste har fået? Og hvorfor skal nogle af de penge, man nu kradser ind ved at skære ned i velfærden, bruges til at gennemføre endnu en skattelettelse til de allerrigeste? Det er jo et valg at skære ned i velfærden eller skære ned i skattelettelserne til de rigeste eller give de rigeste yderligere en skattelettelse. Hvorfor har Dansk Folkeparti truffet det valg, de har truffet?

Kl. 14:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:14

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg ved ikke lige, hvad det er for nogle skattelettelser, hr. Frank Aaen taler om der nu skulle være på vej. Altså, det forstår jeg ikke helt.

Kl. 14:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Frank Aaen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:14

Frank Aaen (EL):

Det kan vist ikke passe. Ordføreren sagde jo selv lige før, at der er sket en udskydelse af skattelettelserne. En udskydelse af skattelettelserne er, som fru Johanne Schmidt-Nielsen sagde, jo ikke en afskaffelse, men netop en udskydelse. Det betyder, at skattelettelserne til det her lands rigeste, som i forvejen har fået milliarder og milliarder, er indregnet i den 2020-plan, Dansk Folkeparti nu støtter. I den plan, hvor man nu skærer ned i efterlønnen, hvor man skærer ned i velfærden, gør det ringere for de ældre, i skolerne osv., er indregnet 2 mia. kr., ikke i et år, men år efter år, yderligere til skattelettelser til de allerrigeste. Hvorfor vælger man ikke at skære ned i skattelettelserne til de rigeste? I stedet for vælger man at skære ned i velfærden.

Kl. 14:15

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg undrer mig sådan set lidt. Jeg synes, at jeg indimellem bliver provokeret af, at der bliver sagt, at når man har indgået en aftale, så kan man bare løbe fra den, hvis man finder ud af noget andet dagen efter. Det gør vi altså ikke i Dansk Folkeparti. Når vi har indgået en aftale, hvad enten det er om efterløn, hvad enten det er om velfærd, hvad enten det er om sundhed, hvad enten det er om rets- eller udlændingepolitik, eller hvad ved jeg, så holder vi den.

Jeg er i forbindelse med efterlønnen blevet provokeret af, at jeg jo bare kunne sige nej, og at det nu efter et valg godt kunne være, at jeg bare ville hoppe over til Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti. Nej, selvfølgelig gør jeg ikke det. Det kunne jeg da ikke drømme om, og jeg kunne da heller ikke drømme om at svigte en aftale, som er indgået. Det vil jeg da heller ikke med den skatteaftale, som vi indgik. Det ville da, når man har indgået en aftale, som parti være unfair at sige, at nu synes man lige pludselig noget andet. Sådan er det. Jeg synes, det var godt, at de partier, som indgik aftalen i forbin-

delse med genopretningsplanen, kunne udskyde de topskattelettelser. Det synes jeg faktisk var et fornuftigt træk.

Kl. 14:18

Kl. 14:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Nanna Westerby for en kort bemærkning.

Kl. 14:16

Nanna Westerby (SF):

Tak for det. Fru Pia Kjærsgaards lidt forurettede attitude i dag tyder jo lidt på, at Dansk Folkeparti har noget dårlig samvittighed over at lægge stemmer til en voldsom forringelse – en reel afskaffelse – af efterlønnen for de mennesker, der har knoklet længst og hårdest på det danske arbejdsmarked. Det kan jeg sådan set godt forstå, for det her kommer til at ramme rigtig socialt skævt. De 25 pct. med de laveste indkomster, social- og sundhedsassistenter, slagteriarbejdere, har i gennemsnit en levetid, der er 10 år kortere, end de 25 pct. rigeste i det her land. Så vi kan jo godt se, hvem det er, der virkelig kommer til at mærke, at efterlønnen bliver afskaffet.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Pia Kjærsgaard: Når nu man har lagt stemmer til en afskaffelse af efterlønnen, der for alvor kommer til at ramme de lavestlønnede, dem, der knokler hårdest og er længst på det danske arbejdsmarked, hvad har Dansk Folkeparti så gjort for, at også de rigeste i det her land kommer til at bidrage til at lukke det hul, der er i statskassen frem til 2020?

Kl. 14:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:17

Pia Kjærsgaard (DF):

Man skal virkelig være overbevist socialist, hvis man mener, at de rige overhovedet ikke bidrager til noget som helst i det her land, men bare lukrerer på nogle fede skattelettelser, på nogle goder og nogle ting, som vi andre overhovedet ikke får del i. Det passer jo ikke. Jeg tror ikke, at vi skal være så kede af de såkaldt rigeste i det her land. De betaler faktisk en meget god skat uanset hvad, som vi alle sammen har fordel af. Det bare være sagt. Det går altså ikke, at man fuldstændig rundbarberer folks indkomst uanset hvad. Det er en forkert analyse.

Så igen med hensyn til de ufaglærte: Jeg hører jo hele tiden om SOSU-assistenten og alle dem, der ikke hundrede procent har den samme efterløn, som den, de havde regnet med. Det erkender jeg at de ikke har. Men jeg står ikke på nogen måde og er forurettet. Jeg fortæller faktisk, hvad der er sket, og siger, at vælgerne kan tage stilling til det. Hvis de gerne vil have en god økonomi og alle de andre gode ting, synes jeg stadig væk, at de skal stemme på Dansk Folkeparti.

Fru Nanna Westerby taler om de mennesker, som er med i en a-kasse. Der er ufattelig mange, som ikke er omfattet af det, som også er ufaglærte, som også har en tilværelse, hvor de ikke bare sådan lige umiddelbart kan gå på pension. Det synes jeg at man glemmer. Det tror jeg at man gør, fordi man er ærgerlig over, at den her seniorførtidspension, som vi har drøftet, omfatter alle, mens efterlønnen alene omfatter folk, der er med i en a-kasse. Nu kan alle få en seniorførtidspension.

Kl. 14:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det svar. Så er det fru Nanna Westerby for yderligere en kort bemærkning.

Nanna Westerby (SF):

Tak for det, og det var heldigt, for fru Pia Kjærsgaard svarede jo overhovedet ikke på mit spørgsmål. Jeg spurgte om: Når nu man i realiteten afskaffer muligheden for efterløn for masser af slagteriarbejdere, social- og sundhedshjælpere, for folk, der er på det danske arbejdsmarked, og som har været der i rigtig mange år og har knoklet rigtig hårdt for frem til 2020 at lukke det hul i den danske statskasse, hvad har Dansk Folkeparti så gjort for, at f.eks. bankdirektøren også kommer til at bidrage til at lukke det hul i statskassen?

Kl. 14:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:19

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror, at vi skal lidt tilbage til genopretningsplanen, som jo også er en del af 2020-planen. Her var der rigtig mange, der kom til at bøde for det her og også dem, der har mest på kistebunden. Det er, som om det her alene drejer sig om efterlønnen. Det er rigtigt, at ændringen af efterlønnen indbringer 18 mia. kr., og at det er meget væsentligt i det her regnskab. Men det er stadig væk også sådan, at vi skal helt tilbage til genopretningsplanen, hvor der var mange i det her land, der måtte betale mere for forskellige ydelser, som bliver omfattet af det. Jeg synes bestemt, at man også gjorde det i forhold til dem, der har temmelig meget i det her samfund.

Kl. 14:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så når vi frem til de sidste to spørgsmål, og så er tiden gået. Det bliver Torben Hansen og Christine Antorini, og først er det hr. Torben Hansen.

Kl. 14:20

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Flere af mine gode kollegaer har jo på glimrende vis fået vist, at Dansk Folkeparti har lavet et eklatant løftebrud om efterlønnen. Når man så ser, hvem der er brugere af efterlønsordningen i dag, er det kortuddannede og ufaglærte, og af de faggrupper, der bruger den mest, er det to tredjedele af de slagteriarbejdere, der har mulighed for at gå på efterløn, der går på efterløn; det er 60 pct. SOSU-assistenter og SOSU-hjælpere; det er 60 pct. bygningsarbejdere inden for 3F; og så er det pædagoger.

Det, der vel reelt sker med det, som Dansk Folkeparti har lavet sammen med regeringen, er, at man siger til de mennesker: Jamen I kan så søge en seniorførtidspension i stedet for. Men kan Dansk Folkeparti ikke se, at med den aftale, som man har lavet her, vil der være titusindvis af mennesker, der er for raske til at få en førtidspension – for man laver jo ikke kriterierne om, i forhold til hvad de er i dag – men som er for syge og for nedslidte til at være på arbejdsmarkedet? Så med den aftale, som Dansk Folkeparti har lavet – med det løftebrud, man har lavet – sætter man reelt titusindvis af mennesker på kontanthjælp.

Kl. 14:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:21

Pia Kjærsgaard (DF):

Der er altså, og det skal man jo ikke glemme, stadig væk mulighed for at gå på efterløn. Man taler, som om der overhovedet ikke er mulighed for efterløn. Det er der, selvfølgelig er der det. Altså, f.eks. har folk på 57 år nøjagtig den samme rettighed. Ja, så er der folk un-

der 57, hvor det bliver rykket ½ år, sådan er det. Men man har stadig væk mulighed for at gå på efterløn.

Kl. 14:24

Jeg synes, hr. Torben Hansen udtaler sig, som om der overhovedet ikke er andre muligheder end en seniorførtidspension. Nu skal man jo heller ikke glemme, at for at gå på efterløn skal man faktisk være rask. Man skal også være rask for at gå på efterløn. Sådan er det. Der er stadig væk mulighed for efterløn, det er stadig væk en rettighed: en 3-årig rettighed i modsætning til en 5-årig rettighed.

Kl. 14:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Torben Hansen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:22

Torben Hansen (S):

Tak. Fru Pia Kjærsgaard får det til at lyde, som om det kun lige er ½ år, og så er ellers alting, som det altid har været. Det holder jo ikke, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard. Hvis man eksempelvis tager dem, der er 52-54 år her inden den 1. januar, så får de rent faktisk 3 år lagt oveni, inden de overhovedet kan gå på efterløn. Så man har rigtig mange af dem, der er fra de hårdtarbejdende grupper, der har været på arbejdsmarkedet – som jeg sagde, er det slagteriarbejdere, det er bygningsarbejdere, det er social- og sundhedshjælpere, det er social- og sundhedsassistenter – som lige pludselig får det udskudt med 3 år som minimum, inden de overhovedet har en chance for at kunne gå på efterløn.

Det vil sige, at Dansk Folkepartis svar til dem er, at de skal søge en seniorførtidspension, hvis det er sådan, at de er nedslidte. Men vi kan se, at der jo ikke bliver ændret på kriterierne for at give almindelig førtidspension i dag. Så betyder det her ikke de facto, vil jeg spørge fru Pia Kjærsgaard, at Dansk Folkeparti er med til at sende titusindvis af danskere på kontanthjælp på et eller anden tidspunkt, når de har passeret de 60 år? Hvordan har Dansk Folkeparti det egentlig med, at folk på den måde skal afslutte deres arbejdsliv på kontanthjælp, hvor de, hvis man havde bevaret efterlønnen i den form, som den nu har, rent faktisk kunne have gjort det efter eget valg og efter egen fri vilje og på en værdig måde?

Kl. 14:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:23

Pia Kjærsgaard (DF):

Nej, det mener jeg overhovedet ikke. Det er rigtigt, at folk – nogle, en del af den her gruppe – først kan gå på efterløn, når de er 64 år, men det bliver stadig væk kun rykket med ½ år, alt afhængig af hvor de er henne i systemet, og sådan er det. Man kan stadig væk gå på efterløn. Altså den måde, som hr. Torben Hansen fremstiller det på, er igen en måde, synes jeg, så han mener, at alle er totalt nedslidte. Jamen er de det, så er der en seniorførtidspension. I modsætning til at der før var en almindelig førtidspension, er der en seniorførtidspension, som er nemmere at søge, som er bedre for den enkelte, hvor man ikke skal have været medlem af en a-kasse – alle kan søge den – og hvor der ikke er nogen arbejdsprøvning. Men ellers ja, så må man blive nogle år længere på arbejdsmarkedet, sådan er det.

Kl. 14:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så kommer vi til det sidste spørgsmål, og det er fra fru Christine Antorini.

Christine Antorini (S):

Tak. Jeg vil gerne fortsætte, hvor Socialdemokraternes arbejdsmarkedsordfører slap. Det lyder jo, som om fru Pia Kjærsgaard er i gang med fuldstændig at bagatellisere det – herregud, der er jo næsten ikke sket noget som helst, man kan være helt tryk. Men jeg har også lagt mærke til, at fru Pia Kjærsgaard adskillige gange har understreget, at det jo er rigtige penge, vi taler om. Det er rigtige penge, som Dansk Folkeparti har været med til at finde, og det vil jeg godt kvittere for: Det er det jo. Det er mange milliarder kroner, Dansk Folkeparti har været med til at finde hos en bestemt gruppe, for der er jo altså mennesker bag de her penge. Det er mennesker, der havde regnet med, at de kunne gå på efterløn.

Derfor vil jeg godt spørge fru Pia Kjærsgaard om det, vi har været rundt om flere gange, nemlig den mulighed, der er for at komme på en seniorførtidspension: Hvor nedslidt skal man egentlig være, for at man kan få en seniorførtidspension? Hvor syg, hvor invalideret skal man være, for at man kan komme på den? Det tror jeg at mange gerne vil høre Dansk Folkepartis udlægning af.

Kl. 14:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:25

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, det er et lidt urimeligt spørgsmål, det må jeg sige. Altså, jeg kan ikke sige, at man skal have en eller anden grad af et eller andet. Det er jeg ikke kompetent til overhovedet at udtale mig om. Jeg skal bare sige, at det sikrer personer, der er nedslidte eller har helbredsproblemer, og så er der andre, der må tage sig af det. Det skal jeg ikke sidde og vurdere for den enkelte, sådan som fru Christine Antorini forsøger at få mig til.

Må jeg tage afstand fra, at fru Christine Antorini siger, at jeg forsøger at bagatellisere det? Nej, det gør jeg ikke! Jeg har helt klart lagt frem, hvad vores holdning til det her er. Jeg har også sagt: Ja, det er en forringelse af efterlønnen, men det er ikke en afskaffelse. Jeg har også sagt, det er nødvendigt. Og så siger fru Christine Antorini, at vi går efter en bestemt gruppe og ingen andre. Det passer jo heller ikke.

Nu har vi diskuteret efterløn i snart en time, og det havde jeg sådan set nok regnet med at vi skulle, og det er derfor jeg i min ordførtale prøvede at høre, om ikke også der kunne være andre ting, der interesserede en lille smule, men det er der altså ikke. Men vi har faktisk skaffet 47 mia. kr. Det må fru Christine Antorini jo ikke glemme. Så der er faktisk også andre mennesker, der bliver omfattet af det her, fordi det har været nødvendigt. Det er, som om man mener, vi bevidstløst er gået efter en bestemt gruppe – det er vi ikke.

Kl. 14:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Christine Antorini for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:26

Christine Antorini (S):

Når nu fru Pia Kjærsgaard har brugt adskillige svar på at berolige ved at sige, at man overhovedet ikke behøver at være bekymret – selv om Dansk Folkeparti skærer ned i efterlønnen, skal man jo vide, at man har alletiders chance ved at kunne komme på en seniorførtidspensionsordning – og når jeg så tillader mig spørge fru Pia Kjærsgaard, hvor nedslidt man egentlig skal være, hvor syg, hvor invalideret man skal være for at komme på en seniorpensionsordning, så bliver Dansk Folkepartis leder lidt småfornærmet over, at man kan tillade sig at stille det spørgsmål. Men sagen er jo den, at det er

den mulighed, der er tilbage for de mennesker, som er ganske nedslidte, og som ellers har kunnet bruge efterlønsordningen.

Så vil jeg bare høre, om fru Pia Kjærsgaard kan bekræfte, at for at man kan komme på en seniorførtidspensionsordning, må man ikke have nogen arbejdsevne tilbage, for ellers er der nogle andre ordninger, man skal på først. Så skal man på en fleksordning, hvad der i øvrigt ikke er job til ude i kommunerne. Det vil sige, at man skal være meget syg, meget nedslidt, for at man overhovedet kan bruge den her gave, som Dansk Folkeparti prøver at fremstille det som.

Kl. 14:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:27

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, det er rigtigt, der også er fleksordningerne at tage med i forhold til det her. Men jeg synes bare, det er forkert, når man siger, jeg er småfornærmet. Jeg er ikke det mindste fornærmet overhovedet. Jeg forsøger bare at forklare det her.

Jeg tror også, vil jeg sige til fru Christine Antorini, at der er folk, der er bekymrede. Det tror jeg virkelig. Jeg mener ikke, det bare er sådan, nå ja, og så skete der lige det, og det er også bare lige meget. Det har jeg aldrig givet udtryk for. Jeg tror da virkelig, der er folk, der er bekymrede over deres egen situation. Det forstår jeg da udmærket godt. Det har ikke været nemt, det her. Det er aldrig nogen sinde nemt at tage noget fra nogen, aldrig. Det giver altid – selvfølgelig gør det det, og det forstår jeg godt – irritation og vrede indimellem. Det forstår jeg udmærket godt. Jeg bagatelliserer det på ingen måde. Jeg forstår godt, folk er bekymrede og tænker: Hvad betyder det her lige for mig? Det forstår jeg godt.

Så håber jeg bare i forhold til den enkelte, at man måske også kan blive længere på arbejdsmarkedet, hvis man, som fru Christine Antorini giver udtryk for, ikke sådan er totalt nedslidt, men måske lige trænger til noget andet. Så kan man måske blive flyttet til et andet arbejde. Man kan stadig væk gå på efterløn – ja, den bliver udskudt – men man kan stadig væk gå på efterløn.

Det, vi har diskuteret så meget om seniorførtidspensionen, er, at ja, det er for dem, der ikke kan tage et arbejde – der ikke kan tage arbejde. Sådan er det. Og kriterierne er de samme som for førtidspension; der er bare nemmere adgang, det er hurtigere, og det er efter min mening en bedre ordning – og det tror jeg også den vil vise sig at være. Lad mig igen så bare afslutningsvis sige, at der altså er rigtig mange, der frygter, at det her måske kan blive for dyrt, og så må jeg sige: Jamen så er det det. Altså, så må vi prøve at finde ud af det på det tidspunkt. Hvis der er et eller andet antal mennesker, som virkelig har behov for seniorførtidspension, synes jeg bestemt også, de skal have den.

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Vi går videre til det andet folkeparti, og det er Socialistisk Folkeparti, og der er det hr. Villy Søvndal som ordfører.

Kl. 14:30

(Ordfører)

Villy Søvndal (SF):

Danskerne står over for at skulle træffe et afgørende valg inden for den nærmeste fremtid og senest den 13. november. Enten kan man give højrefløjen mandat til at fortsætte den blokpolitik, der har præget dansk politik de seneste 10 år, hvor stort set alting er blevet aftalt med Dansk Folkeparti, hvor Danmark i øvrigt er rutsjet baglæns på uddannelsesområdet, og hvor alt for mange arbejdspladser er gået tabt, hvor det bliver børnefamilierne, de ledige og lønmodtagerne

med de hårde job, der får lov at sidde tilbage med rudekuverten efter de ufinansierede skattelettelser, eller man kan vælge at stemme for forandring ved at give SF og Socialdemokraterne mandat til at række hånden ud til et bredt samarbejde om Danmarks fremtid, hvor vi uddanner os hurtigere og bedre, giver folkeskolen et løft og skaber praktikpladser til de unge, hvor vi sætter gang i væksten, skaber nye arbejdspladser og sammen arbejder os ud af krisen, hvor vi alle bidrager, også dem i toppen, som fik de største skattelettelser, og hvor vi skaber en stærk klima-, energi- og miljøpolitik frem for at stikke hovedet i busken og tro på, at problemerne bare forsvinder.

Der er i dag to tydelige veje i dansk politik. Vi trænger til at få renset luften og gjort op med stilstanden i dansk politik. Jeg vil derfor på SF's vegne opfordre statsministeren til at bruge lejligheden til i dag, hvor Folketinget er samlet, at udskrive folketingsvalget til afholdelse, inden danskerne går på ferie.

Vittige hoveder mener, at 2020-forhandlingerne har taget navn efter antallet af involverede partier og løsgængere. Fællesnævneren i det hele hedder dog Dansk Folkeparti, som bidrager med danmarkshistoriens største løftebrud. Fru Pia Kjærsgaard lovede for få måneder siden danskerne, at hun ville forbedre efterlønnen, ikke forringe den. I dag støtter hun en de facto-afskaffelse af efterlønnen, som vi kender den. Fru Pia Kjærsgaard lovede danskerne, at hun aldrig ville stemme for, at borgere, der er i halvtredserne, skulle have udsat deres pensionsalder, senest i en debat med mig i februar. I dag støtter fru Pia Kjærsgaard en udskydelse af folkepensionen for 400.000 danskere, så den 53-årige pludselig bliver pålagt at skulle arbejde 3 år mere. Jeg kunne læse bunker af gyldne løfter op fra Dansk Folkepartis ledende medlemmer, men tiden tillader det ikke.

Lad os derfor blot konstatere, at Dansk Folkepartis forlig betyder, at en 30-årig slagteriarbejder nu skal arbejde, til han bliver 71. Man må håbe, han sætter pris på, at han fremover får lov til at vise sit pas, når han skal en tur over grænsen med sin familie. I dag dør den lavtlønnede i gennemsnit 10 år før den velstillede, og SF har den opfattelse, at dem med de hårde job og den lave løn også skal have mulighed for et liv efter arbejdslivet. Derfor vil vi slås med næb og klør for at bevare efterlønnen. Dansk Folkepartis løftebrud har skabt en helt ny situation i dansk politik, den situation, at det i dag kun er vælgerne, der kan give en efterlønsgaranti. Det kan de gøre ved det kommende valg ved at styrke SF og Socialdemokraterne.

Vores land er udfordret. Det er ikke lykkedes for regeringen at sejle sikkert igennem krisen, tværtimod. Den økonomiske vækst i Danmark har de seneste år været blandt de laveste i OECD-landene, så vi nu er i recession. Selv de regeringsvenlige bankøkonomer har med et citat fra Ritzau i dag svært ved at komme i tanker om andre lande med samme kedelige tendens, citat slut. Jeg hørte statsministeren sige i sin tale, at vi politikere ikke skal dømmes på, hvad vi drømmer, vi skal dømmes på de handlinger, vi udfører, og på resultaterne. Lad os derfor kaste et blik på regeringens resultatliste.

Danmark er rutsjet fra en tredje- til en niendeplads i World Economic Forums årlige rapport over konkurrenceevne. OECD's rangliste viser samtidig, at konkurrenceevnen målt på både produktivitet, innovation og uddannelse er faldet, og endelig er vi røget ud af toptilisten over verdens rigeste lande, hvor vi ellers har ligget lunt i omkring 30 år. Det er derfor fantastisk, at Venstre mener, at vi er kommet flot igennem den her krise. Sandheden er, at vi har klaret det dårligere end andre. Vi er rutsjet baglæns, og det ville klæde statsministeren at erkende det i stedet for at komme med det fortegnede skønsmaleri. Arbejdspladser er fosset ud af Danmark, vi har tabt 180.000 private job de sidste 3 år, mens man alt for passivt har set til fra regeringens side. Derfor vil jeg godt kvittere for, at regeringen kommer med et bud på en vækstplan.

Kl. 14:35

Det indeholder nogle gode elementer som boligjobordningen og skattecredit til små og mellemstore virksomheder, som SF og Social-

demokraterne selv foreslog for nogen tid siden. Så det støtter vi i sagens natur.

Men alt det andet er desværre stadig væk meget gammeldags, meget borgerligt, meget vanetænkende. Firmaer med overskud skal nu have nye skattelettelser, selv om Danmark i forvejen har en lave-re selskabsskat end alle vore nabolande, mens dem, der skaber de nye arbejdspladser, iværksætterne og vækstvirksomhederne, ikke får meget gavn af den førte politik. Ekspertene vender jo derfor også tommelfingrene nedad. Lavere selskabsskat er ikke en effektiv vej at gå; det er den irske model. Vi vil hellere stimulere væksten i de private virksomheder ved at åbne et investeringsvindue for dansk erhvervsliv. Konkret vil vi indføre 100-procents-skattefradrag for investeringer i nye produktionsanlæg frem til udgangen af 2012. Det vil betyde, at flere virksomheder vil lægge deres produktion her i landet, og det vil give nye arbejdspladser.

Vi har også fra SF's side foreslået, at der gøres mere for at styrke vækstområder som energi, miljø og velfærdsteknologi. Det er de områder, som OECD har udpeget til globale vækstområder, og hvor Danmark har et stort erhvervsmæssigt potentiale. Her ligger titusindvis af nye job både til ham med reagensglasset og ham i kedeldragten.

Vi er også parate til at fremrykke offentlige investeringer for at sparke gang i væksten. Vi vil renovere de nedslidte folkeskoler, plejehjem og daginstitutioner nu, mens der er ledighed i byggeriet. Det ville være en solid håndsrækning til de små håndværkermestre og de mange tusinde murere, tømrere og elektrikere, som i dag står uden job.

Lavere selskabsskat er en dyr, en ineffektiv vej til nye job. Vores vej til vækst er både hurtigere og mere sikker end regeringens. Investeringer i uddannelse og forskning, adgang til gode skoler og åbenhed mod verden er langt vigtigere for virksomhedernes ønske om at være i Danmark end en lavere selskabsskat. Derfor er det et dårligt bytte at spare 5 mio. kr. på forskning og uddannelse for at bruge dem på lettelse af selskabsskatten. Hvis vi vil have flere internationale virksomheder til Danmark og virksomheder til at blive, skal vi satse på uddannelse og forskning.

I SF har vi forstået, at uddannelse er Danmarks vigtigste råstof. Vi skal lige fra den første skoledag sikre, at alle børn uanset deres baggrund får de bedste muligheder for at udvikle og dygtiggøre sig. Derfor vil en ny regering med SF sørge for, at der kommer to lærere i dansk og matematik i de små klasser, så der er god tid til alle elever. Rammerne er også vigtige. Derfor skal skolerne sættes i stand, og undervisningsmaterialerne skal fornys, og der skal være højst 24 elever i klasserne. På den måde kan vi stoppe den uendelige udvikling, vi har været vidner til under denne regering, hvor danske elever fagligt er sakkert bagud.

På gymnasierne har eleverne under denne regering oplevet, at der er blevet proppet stadig flere elever ind i klasserne. Enkelte steder har der været eksempler på, at elever sidder i vindueskarmene. Det går ud over vindueskarmene og undervisningen. Derfor vil vi sætte et loft over, hvor mange elever der må være i hver klasse.

Også på erhvervsskolerne sejler det for regeringen. Alt for mange unge dropper ud, fordi de ikke kan få en praktikplads. Forestil jer lige gang, at man sagde til en ung gymnasieelev fra 1. g: Du har klaret dig godt, men du kan ikke fortsætte. Vi har ikke kunnet finde plads til dig i klasseværelset. Der ville lyde et berettiget ramaskrig, men det er faktisk det, vi byder unge på erhvervsskolerne. Hvis der ikke snart gøres noget ved det store frafald på erhvervsuddannelserne, vil vi om 10 år stå med en bombe under vores velfærdssamfund.

En ny regering med SF vil derfor opprioritere erhvervsuddannelserne og skaffe flere praktikpladser, f.eks. ved at kræve, at firmaer, der løser opgaver for det offentlige, også tager lærlinge ind. Alle ved, at vi om få år kommer til at mangle uddannet arbejdskraft, håndværkere, teknikere, sygeplejersker og lærere. Derfor vil vi sikre,

at vi får uddannet nogle af de korttidsuddannede og løftet dem op til faglærte. Det gør vi ved at sikre, at de kan uddanne sig på dagpenge i 3 år. Det vil forvandle 40.000 ufaglærte til 40.000 pædagoger, byggeteknikere, håndværkere og laboranter. Det vil skaffe folk i arbejde, og det vil gøre Danmark rigere.

Mens vi andre arbejder for at finde pengene til at lukke hullet efter VKO's fejlslagne politik med skattelettelser, som Danmark ikke havde råd til, så kræver Liberal Alliance og Konservative nye skattelettelser for svimlende milliardbeløb. Konservative vil have skattelettelser for 35 mia. kr. Det svarer i kroner og øre til at afskaffe folkeskolen. Liberal Alliance doubler op. De vil have skattelettelser for 70 mia. kr. Det svarer til at fyre 180.000 offentligt ansatte. Derfor vil jeg driste mig til at stille et enkelt spørgsmål til statsministeren om skattelettelser, selv om jeg forstår, at det er et emne, der kan få statsministerens følelser i kog. Så hvis statsministeren lige har brug for at gå ud og trække lidt luft, inden han svarer, er det fint med mig. Men spørgsmålet lyder i al sin enkelhed: Kommer der nye skattelettelser til de bedst stillede efter et valg, hvor statsministeren vil være fuldstændig afhængig af Konservative og Liberal Alliance? Jeg spørger, fordi vi jo tidligere har set, hvilken stærk indflydelse De Konservative har netop på det spørgsmål, der drejer sig om skattelettelser.

Kl. 14:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til hr. Villy Søvndal.

Der er en række talere, der har meldt sig, og jeg skal lige prøve at nævne rækkefølgen her. Der er nok kun plads til omkring 16, og jeg tror, vi er lige omkring de 20. Men rækkefølgen er sådan her: Ellen Trane Nørby, Pia Kjærsgaard, Carina Christensen, Anders Samuelson, Per Clausen, Jacob Jensen, Kristian Thulesen Dahl, Charlotte Dyremose, Tina Nedergaard, Peter Skaarup, Kristian Jensen, Karsten Lauritzen, Rasmus Jarlov, Jesper Langballe, Louise Schack Elholm, Eyvind Vesselbo, Liselott Blixt, Sophie Løhde, Peter Juel Jensen, Mads Rørvig, Erling Bonnesen og Torsten Schack Pedersen.

Så er det fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 14:42

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg skal beklage, at hr. Villy Søvndal ikke kan gå ud og trække luft, for han står jo på talerstolen. Derfor skal jeg lade være med at omtale alle de skattelettelser, særlig i topskatten, som det parti, hr. Villy Søvndal ønsker at samarbejde med, Det Radikale Venstre, har været ude at foreslå i deres 2020-plan. For man må gå ud fra, at hr. Villy Søvndal mener det samme om den sag, når han skal kaste med ukvemsord mod andre partier, og det må jo så også gælde Det Radikale Venstre.

Men jeg har et spørgsmål til hr. Villy Søvndal, for i sin tale bekymrer hr. Villy Søvndal sig meget om konkurrenceevnen og om, hvor skidt det står til i Danmark, hvor sort det hele ser ud, og hvor problematisk det er. Hr. Villy Søvndal gjorde sig jo meget morsom på Venstres og min bekostning, da jeg havde holdt min tale og omtalt det her lov- og regelstop og skattekreditterne for udvikling og forskning, som vi indfører for de små virksomheder. Det er lidt sjovt, hvis hr. Villy Søvndal interesserer sig meget for konkurrenceevne, for noget andet, der betyder rigtig meget for konkurrenceevnen, er jo reformer og ansvarlig politik. Det er sådan set det, erhvervslivet efterspørger, reformer og ansvarlig politik – altså det modsatte af, hvad hr. Villy Søvndal står for. Derfor vil jeg spørge hr. Villy Søvndal: Hvor stort er det hul, hr. Villy Søvndal – med hr. Morten Bødskovs ord – vil slå i kassen for at sikre, at der er råd til de fremrykkede offentlige investeringer, som hr. Villy Søvndal vil gennemføre?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:43

Villy Søvndal (SF):

For det første vil jeg sige, at jeg nu ikke tror, Liberal Alliance eller De Konservative opfatter det som ukvemsord, når man siger, at de går ind for skattelettelser. Man skulle egentlig synes, at de, hver dag når de vågner, begynder at overveje, hvad dagens muligheder er for at give løfter om skattelettelser.

Men så er det rigtigt, at vi er dybt foruroliget over det hul, det er lykkedes en regering som den nuværende at slå i kassen. Man overtog faktisk en økonomi i rigtig god form i 2001. De ufinansierede skattelettelser – og fru Pia Kjærsgaard indrømmede jo i en af sine korte bemærkninger, at den første omgang var ufinansieret – har slået sådan et hul i kassen, at der pludselig ikke var penge til velfærden, og man har så udvalgt de forskellige grupper, der skal betale. Der går vi jo en anden vej. Vi fremlægger en holdbar økonomisk politik, hvor vi sikrer, at pengene er der, inden vi giver dem ud, for vi er forsigtige folk. Og derfor er sandheden i den her historie jo, at den nuværende regering har efterladt Danmark i en økonomisk situation, hvor vi skal til at rydde op.

Kl. 14:43

Kl. 14:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:44

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Hvis der er noget, der er ødelæggende for den danske konkurrenceevne, er det, når hr. Villy Søvndal vil sætte skatter og afgifter op med langt over 30 mia. kr. Det er jo ikke skatter og afgifter, som rammer de rige, som hr. Villy Søvndal står og taler om. Der er jo maksimalt 1 mia. kr., der bliver lagt på millionærskatten, resten går jo til danske erhvervsdrivende, det går til danske virksomheder, der gerne vil skabe job og vækst, det går til helt almindelige danske familier, som kan forudse at få en ekstra regning hvert år på minimum 11.000 kr., hvis hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt skal gennemføre deres politik. Hvis der er noget, der er ødelæggende for konkurrenceevnen i Danmark, er det jo, at der føres en uansvarlig økonomisk politik, og at der ikke bliver gennemført de reformer, som vores erhvervsliv efterspørger. Det er jo let at konstatere, at hr. Villy Søvndals plan vil slå et kæmpestort hul i den danske statskasse og efterlade en kæmpestor gæld, en gæld, der er større end den gæld, som vi overtog, da SR-regeringen sidst forlod magten i Danmark, en gæld, som vi har afbetalt frem mod krisen, og hvor vi har afbetalt mere end 300 mia. kr., inden den finansielle krise ramte Danmark, og som netop har gjort, at vi har stået stærkt. Derfor er det jo noget sludder og vrøvl, at hr. Villy Søvndal bekymrer sig om konkurrenceevnen, for den politik, hr. Villy Søvndal lægger frem, vil ødelægge den danske konkurrenceevne.

Kl. 14:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Jeg vil gerne have, at taletiden bliver overholdt.
Hr. Villy Søvndal.

Kl. 14:46

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, det er en helt fantastisk historisk situation, nemlig at vi står med en regering, der efterlader et af de største huller i dansk økonomi, der nogen sinde har vist sig. Vi står med en række førende økonomer, der til Politiken inden for de sidste par måneder har ud-

talt, at den mest uansvarlige økonomiske politik i nyere tid, de kunne komme i tanke om, er den, der er ført af den nuværende regering, hvor den nuværende statsminister jo har haft magten som minister hele tiden. Og så at forsøge at bebrejde os og sige, at det er vores skyld, at vi har haft en regering, der konsekvent og uden undtagelse har ført en økonomisk uansvarlig politik for at give skattelettelser til kernevælgere, er en helt fantastisk situation. Vi fremlægger så en fuldt gennemarbejdet plan, hvor vi finansierer hver eneste udgift, vi kommer med, og hvis der er nogen, der måtte mene, at der er usikkerhed, siger vi oven i købet, at vi vil være sikre på, at pengene er der, inden vi giver dem ud. Så bliver vi bebrejdet af den regering, der har danmarksrekord i økonomisk uansvarlighed, at vi skulle være økonomisk uansvarlige – undskyld, men det er næsten for meget.

Kl. 14:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:47

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg gider sådan set ikke undskylde hr. Villy Søvndal. Det siger han altid: Undskyld mig. Altså, man kunne godt være fristet til det, men jeg har alligevel ikke rigtig lyst til det. Jeg kan faktisk bruge det igen her i et citat, for jeg vil godt bruge et citat fra hr. Villy Søvndal i DR 2-Debatten, hvor hr. Villy Søvndal og jeg havde en udmærket debat – synes jeg i hvert fald – den 3. februar 2011, og hvor hr. Villy Søvndal sagde: Det er helt utænkeligt, at S og SF, undskyld mig, vil kunne gå til valg på ikke at røre ved efterlønnen for derefter at røre ved efterlønnen. Den 13. maj 2011 siger hr. Henrik Sass Larsen: Budskabet til vælgerne er, at hvis vi ikke får 90 mandater, kan vi ikke garantere, at efterlønsordningen ikke bliver ændret. Hvad siger hr. Villy Søvndal? Er magten så stærk for hr. Villy Søvndal? Er hungen efter magten så stærk, altså efter at sidde på bagsædet af en minsterbil, at man vil blæse på de idealer, man har?

Nu er der jo andre, der har svedt i ganske mange uger for at skaffe 18 milliarder. Det var jo velegnet at indkassere til det kæmpe hul, som S og SF har i deres plan. Kan hr. Villy Søvndal garantere, at man ikke vil røre efterlønnen?

Kl. 14:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:48

Villy Søvndal (SF):

Jeg kan også sagtens huske den debat. Jeg tror endda, at jeg refererede fra den før. Det var den aften, hvor fru Pia Kjærsgaard direkte adspurgt af mig om, om de der godt og vel 400.000 i halvtredserne kunne risikere at få udskudt deres pension i forbindelse med Dansk Folkepartis deltagelse i et forlig, svarede, at det kunne man under ingen omstændigheder forestille sig. Det er det løfte, fru Pia Kjærsgaard jo har brudt i den aftale, der har ligget. Det tror jeg at fru Pia Kjærsgaard er helt enig med mig i.

Så spørger fru Pia Kjærsgaard: Hvad så med efterlønnen? Jeg synes, at det her er meget enkelt. Vi går til valg, Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten, på at bevare efterlønnen, som vi kender den i dag, og dermed overlader vi det jo trygt til vælgerne, det er dem, vi kan stole på. Vi troede faktisk også, vi kunne stole på fru Pia Kjærsgaard i det her, fordi løfterne var så mange, var så sikre, men det har vist sig, at det kan vi ikke, og så er det jo klart, at vi er nødt til at gå ud og appellere til vælgerne om at sikre det flertal, der gør, at der er et flertal, der ikke vil ødelægge efterløn og pension.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:49

skerne og på de danske virksomheder, noget, der vil skade væksten og presse virksomhederne ud af landet. SF knokler jo ikke for at skaffe penge, der kunne bevare en efterløn eller folkepension eller alt det andet gode, SF vil gøre. Så er det ikke et kæmpe vælgerbedrag med de der annoncer, som vi nu kan se overalt i byerne?

Kl. 14:52

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu kan jeg forstå, at hr. Villy Søvndal ville garantere, at man ikke ville røre boligskatterne. Det er jo en garanti. Så kan den være lidt svær at overholde, fordi både Det Radikale Venstre og Enhedslisten rigtig gerne vil, men vil man give en garanti for, at man ikke lader sig stemme ned på den økonomiske politik, at man ikke bare sætter sig i stolen, hvis man skulle få et flertal, og at man ikke vil røre ved efterlønnen? Det er den garanti, jeg godt vil have, sådan som den var den 3. februar, men hvor den blev lavet noget om af hr. Henrik Sass Larsen, som muligvis skal være finansminister, hvis der kommer en anden regering. Det kan vi jo ikke rigtig finde ud af.

Men jeg vil bare høre: Kan man give en garanti for, at man ikke vil røre efterlønnen? Og lad være med at komme med alt muligt andet, må jeg sige til hr. Villy Søvndal, svar direkte.

Kl. 14:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:50

Villy Søvndal (SF):

Det er jo heldigvis sådan, at vi stadig væk har ytringsfrihed i det her land. Men jeg vil godt sige, at det, der er forskelligt fra det her og fru Pia Kjærsgaards spørgsmål om boligskatten, er, at medmindre Dansk Folkeparti også på det område vil løbe fra sine løfter, så er der jo ikke noget flertal i det danske Folketing, der vil ændre på boligskatten. De Radikale har et synspunkt, det er velkendt, men der er ikke noget flertal. Det var der heller ikke på det område, der hedder efterløn og pension, indtil Dansk Folkeparti valgte at løbe hurtigere, end en hest kan rende, fra samtlige sine løfter. Så gør vi det, som er det eneste mulige for os. Vi går til valg på det, der er vores synspunkt, nemlig at bevare efterlønnen og bevare pensionen, som vi kender den. Så siger vi til vælgerne: Nu er det op til jer; nu er det jer, der afgør, om vi fortsat skal have en efterlønsordning. For hvis nogen af os nogen sinde havde troet på Dansk Folkeparti, er læren jo af det sidste forløb, at det kan man lige så godt lade være med. Dem kan man ikke regne med. De lover et, når de står i uforpligtende tv-diskussioner og skriver annoncer, men når det kommer til virkelighedens time, gør de det stik modsatte.

Kl. 14:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Carina Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:51

Carina Christensen (KF):

Så fik vi også bekræftet, at SF er lige så optaget som Socialdemokraterne af ministerbiler og ministertaburetter. Hr. Villy Søvndal siger, at han vil have valg nu, så jeg står lige og overvejer, om jeg skal stille mit spørgsmål på engelsk, nu hvor hr. Villy Søvndal gerne vil være udenrigsminister. Der er måske ikke så mange, der ville kunne forstå svaret, så jeg tror bare, vi tager den på dansk.

Når man kigger ud ad vinduet her, og når man sådan kører rundt i byerne i Danmark, kan man se nogle meget store, flotte annoncer, hvor hr. Villy Søvndal er afbilledet, og så står der: Vi knokler for folkepension og efterløn. Men hvad er det reelt, SF gør herinde på Christiansborg? De præsenterer en økonomisk plan, der er underfinansieret med i bedste fald 22 mia. kr. De bidrager ikke en meter til at øge arbejdsudbuddet. De planlægger en skattemassakre på dan-

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:52

Villy Søvndal (SF):

Nej, det er aldrig vælgerbedrag at gå ud og gøre de ting, man tror på, og gøre de ting, man lover. Det, der er vælgerbedrag, er, når man gør ligesom Dansk Folkeparti, nemlig at sige noget og så gøre det stik modsatte.

Det er ikke rigtigt, at vi ikke bidrager til arbejdsudbuddet. Vi bidrager på en anden måde, end regeringen og Dansk Folkeparti gør. Det er rigtigt, at vi ikke vil lade dem på vej til efterløn og dem på vej til pension betale for de ufinansierede skattelettelser, som den her regering har gennemført i tre runder. Det vil vi altså ikke. Vi siger, at når der skal ryddes op efter krisen, skal de velhavende også være med. Er det ikke en fantastisk situation, vil jeg spørge fru Carina Christensen, at dem, som har deres på det tørre, dem, som har de høje indkomster, bidrager med nul til den oprydning, der nu er i gang? Det er alene dem, som har brug for efterløn og pension, dem, som er blevet arbejdsløse, dem, som har brug for offentlig service, der skal bidrage til at rydde op efter festen.

Jeg tror, at der i Danmark er en fornemmelse af noget, der hedder social retfærdighed. Og det er den sociale retfærdighed, der bliver brudt med det forlig, der er indgået nu.

Kl. 14:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Man skal lige huske, at når man beder om ordet anden gang, skal man også trykke på knappen »ønsker ordet«.

Fru Carina Christensen.

Kl. 14:53

Carina Christensen (KF):

Hvis der var et gran af sandhed i de annoncer, vi ser i alle byerne nu, om, at SF knokler for at bevare folkepensionen og efterlønnen, så burde SF vel også herinde knokle hver eneste vågne time for at skaffe 47 mia. kr., nemlig det, der mangler for at skaffe balance i de offentlige finanser i år 2020. Det er bare ikke det, vi ser. Vi ser sådan en halvårlig plan fyldt med løse, ufinansierede fugle på taget, og man gider ikke engang gøre sig rigtig umage for at præsentere et eller andet holdbart økonomisk resultat. Så det er da et vælgerbedrag at gå ud og sige, at man knokler for at bevare folkepensionen og efterlønnen, når det simpelt hen ikke passer med, hvad man gør herinde. Og hvis man knokler så hårdt, og hvis man har en god plan, så burde det jo også være meget nemt at svare på fru Pia Kjærsgaards spørgsmål: Vil man garantere, at man ikke vil røre efterlønnen efter et valg, hvis man får magten i det her land?

Kl. 14:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:54

Villy Søvndal (SF):

Det er jo rigtigt, at vi har fremlagt en i øvrigt ganske fremragende plan, som på en anden måde byder ind på, hvordan vi sikrer, at vi finder de 47 mia. kr. Vi anerkender udfordringen i 2020, og derfor har vi møjsommeligt lavet en plan – formentlig den mest gennemmar-

bejdede plan, som nogen dansk opposition nogen sinde har lavet – hvor vi krone for krone anviser, hvordan vi sikrer finansieringen af de udgifter, vi gerne vil have. Og det er jo det, der skiller os afgørende, altså at vi har nogle ambitioner på det her lands vegne. Vi har en ambition om at genstarte Danmark og få gang i væksten; vi har en ambition om – i modsætning til den nuværende regering, som sparer på uddannelse – at satse på uddannelse; vi har en ambition om – i modsætning til den nuværende regering, der har nulstillet hele det offentlige område og er i gang med nedskæringer – at sikre, at der er råd til en ordentlig velfærd. Det er jo alle de ambitioner, der skiller os, og det er derfor, vi har budt ind på en helt anden opgave, end regeringen har. Vi har ikke alene sikret, at der er sammenhæng i økonomien, vi har også sikret, at der er penge til vækst, penge til uddannelse, penge til at forny Danmark. Det er den store forskel.

Kl. 14:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:55

Anders Samuelsen (LA):

Jeg skal starte med at bekræfte hr. Villy Søvndal i, at vi ikke betragter det som et skældsord at blive anklaget for at ville sætte skatterne ned. Det er fuldstændig korrekt opfattet. Det kan godt være, at der har bredt sig en anden opfattelse i andre borgerlige partier, men hos os er det stadig væk et adelsmærke at ville det.

Hr. Villy Søvndal og SF og Socialdemokratiet har lagt planer frem for, hvordan skatterne skal hæves i det her land med op mod 31 mia. kr. Det er så én ting, og det er gift på alle måder. Men der er også lagt forslag frem om, at der skal spares. Et af de mest spektakulære forslag er, at der skal spares 100 mio. kr. om året – om året – i forbindelse med borgerlige debattører.

To spørgsmål i den forbindelse: Kan hr. Villy Søvndal komme op med eksempler på beløb, som når op på over de 100 mio. kr., og som bruges til støtte til borgerlige debattører i dag? Og kan vi få for 100 mio. kr. konkrete bud på besparelser over for borgerlige debattører?

Det seneste bud, vi har fået, er jo på, at professor Bent Jensens tilskud skal fjernes. Han får så ikke noget tilskud, men lad os lige få en konkretisering på det her område.

Kl. 14:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:56

Villy Søvndal (SF):

Jeg er glad for, at jeg ikke kom til at genere hr. Anders Samuelsen ved at sige, at Liberal Alliance går ind for at sænke skatten. Det var også mit bestemte indtryk, at det opfatter man som et hæderstegn når man siger det.

Så kom hr. Anders Samuelsen til at lave en fejl, det kan jo ske i skyndingen. Han kom til at sige, at vi ville hæve skatten for 31 mia. kr. Det rigtige tal, som er det, vi spiller ud med at ville hæve skatten for, er jo 17,8 mia. kr., men lad det nu ligge.

Så er det rigtigt, at vi synes, at det er rigtig klogt at gennemgå den vilde skov af råd og nævn, der er dukket op under den nuværende regering.

Prøv lige at skruer tiden tilbage til, da den nuværende regering startede med den nuværende statsminister som minister. Der var der en tese om, at man skulle rydde op i den byge af råd og nævn, der var. Det gjorde man så. Man ryddede op, men etablerede endnu flere nye, hvor man bare indsatte nogle folk, der passede mere til det, man gerne ville høre.

Der siger vi bare, at der tror vi, at der er rigtig god grund til at kigge rækken af råd og nævn efter, kigge efter nogle steder, hvor vi synes at pengene kunne anvendes bedre, end tilfældet er i dag.

Kl. 14:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tryk lige på knappen, hr. Anders Samuelsen. Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 14:58

Anders Samuelsen (LA):

S og SF vil øge skatterne med 17 mia. kr., ud over hvad regeringen har planlagt af skatteforhøjelser. I regeringens egen Økonomisk Redegørelse står der på side 190:

Samlet set hæves skatterne med omkring 21 mia. kr. i årene 2010-2013.

Vi har altså to planer, som begge to går ud på at hæve skatterne ganske betragteligt. Og der stiller man så befolkningen over for det valg. Det er som at få lov til at vælge mellem, om man vil drukne på 2 eller 4 meter vand. Det er garanteret ubehageligt, og konsekvensen er ganske fatal.

Men hr. Villy Søvndal taler uden om det, der var spørgsmålet. Spørgsmålet gik på at få nogle konkrete eksempler på, hvordan man vil nå op på 100 mio. kr. i det her forsøg på at få tavsheden til at sænke sig over de borgerlige debattører – nogle helt konkrete forslag.

Vi har hørt noget med Bjørn Lomborg, og det er det. Men kom nu bare med tre konkrete bud på noget, som skal nedlægges, eller fem, hvis man skal være ambitiøs, hvor der skal spares, og lad det nå op på et beløb på 100 mio. kr. Lad os nu få det bud, for ellers er der bare tale om fugle på taget.

Kl. 14:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:59

Villy Søvndal (SF):

Først en kvittering for, at hr. Anders Samuelsen rettede sin første fejlagtige tale, nemlig at det er 17,8 mia. kr., vi forhøjer vores skatter og afgifter med i »En Fair Løsning«. Så er det rigtigt, at regeringen har nogle skatteforslag fra genopretningspakken, som vi overtager, men det er jo regeringens forslag, om man så må sige. Så jeg siger tak for den præcisering i forbindelse med debatten.

Så insinuerer hr. Anders Samuelsen, at vi skulle have et ønske om at lukke munden på borgerlige debattører. Det kunne aldrig falde os ind. I SF har vi hele tiden i fantastisk grad været tilhængere af et pluralistisk samfund, hvor mennesker med forskellige opfattelser diskuterer. Vi tror, at det er det, der gør vores samfund klogere og bedre.

Det, vi har opponeret imod, er, at man udnævner nogle smagsdommere, tror jeg hr. Anders Fogh kaldte dem, da han var statsminister, der vidste bedre end andre folk, hvad der er rigtigt og forkert, f.eks. en hr. Bjørn Lomborg. Det er derfor, vi siger, at det er et af eksemplerne, vi kan kigge på. Men vi tror, at der er rigtig god grund til efter så mange år at kigge hele rækken af råd og nævn igennem.

Kl. 15:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 15:00

Per Clausen (EL):

Jeg synes, at det er dejligt at høre i den her debat, at mennesket er i stand til at tilpasse sig nye vilkår og dermed overleve. Jeg synes jo, at det er fremragende, at Venstres og De Konservatives repræsentan-

ter nu nærer en så afgrundsdyb foragt for ministerbiler, som de giver udtryk for. Det er godt, at det er kommet dertil. Når nu det er så dejligt for Venstre og De Konservative at slippe ud af ministerbilerne, håber jeg da, at hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt har en større forkærlighed for ministerbiler, så Venstre og De Konservative ikke skal pines med at køre rundt i dem.

Det er sådan, at der sidste år blev gennemført en forringelse af dagpengesystemet, som betyder, at tusindvis af arbejdsløse i dag kan se frem til at ryge ud af dagpengesystemet i juli måned næste år. Socialdemokraterne og SF vil lave dagpengesystemet om, sådan at det bliver bedre. Det vil man gå i gang med umiddelbart efter et valg.

Men det, jeg vil spørge hr. Villy Søvndal om, er: Vil SF også være med til at sikre, at der faktisk ikke er nogen, der falder ud af dagpengesystemet i juli måned på grund af de forringelser, som Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre gennemførte sidste år, også selv om det kommer til at tage lidt tid at få ændret dagpengesystemet grundlæggende? Altså, vil man sikre, at de mennesker, der ellers bliver ramt af de borgerliges politik, bliver reddet?

Kl. 15:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:01

Villy Søvndal (SF):

Jeg er helt enig i hr. Per Clausens indledende påpegning af, at der er noget forunderligt ved den her diskussion om regeringsmagten. Alle synes, at det er helt naturligt, når højrefløjen går efter magten og har ministerbiler. Af en eller anden grund synes de samme, at der er et eller andet mistænkeligt ved det, hvis venstrefløjen går efter magten og har ministerbiler, men lad det nu ligge.

Vedrørende dagpengesystemet er vores udgangspunkt, at vi præcis har de penge, som man i forliget mellem V, K, R og O sparede på dagpengene. Dem har vi til rådighed.

Jeg deler fuldstændig hr. Per Clausens vurdering. Når man er rundt i landet og taler med dem, der falder ud af dagpengesystemet den 1. juli næste år, er de dybt bekymrede, for hvis de er gift med en, der har en normal indkomst, betyder det, at den familie, der indtil nu har haft to indkomster, nu kun får en indkomst. Derfor er det en hesteopgave at sikre, at vi får et moderne dagpengesystem skruet sammen, så vi sikrer, så langt vi kan, at de mennesker ikke bliver ramt af det, der blev vedtaget af V, K, O og R. Det er vi fuldstændig enige i.

Kl. 15:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:02

Per Clausen (EL):

Jeg synes, det er et godt tilsagn, hr. Villy Søvndal kommer med. Men man kan godt risikere, at valget kommer sent. Jeg kan forstå, at Venstre har lovet fru Pia Kjærsgaard, at det først kommer engang til efteråret, måske kommer det først, når fogeden banker på nede i Statsministeriet. Og derfor kunne det komme lidt sent.

Så har jeg et spørgsmål til hr. Villy Søvndal. Hvis man nu ikke kan nå at få et nyt dagpengesystem på plads og mennesker kommer tættere og tættere på den faldato, ville det så ikke være fornuftigt at sige: Hør nu her, vi vedtager, at der ikke er nogen, der falder for de regler, som Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre har indført, før vi har fået det nye system på plads? Det synes jeg ville være et godt signal. Og jeg tror, at det ville gøre mange mennesker langt mere trygge, end de er i dag.

Kl. 15:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:03

Villy Søvndal (SF):

Det er jo rigtigt, at der er to muligheder. Den ene er, at statsministeren udskriver valget i overmorgen, nej, undskyld, i morgen. Det kan måske i virkeligheden godt være han gør det, for jeg tror, at når statsministeren i dag har lyttet til debatten, kan han jo godt høre, at der simpelt hen efterhånden er så stor en afstand mellem det skønsmaleri, statsministeren laver af virkeligheden, og så den virkelighed, som senest Danmarks Statistik i dag har meldt ud om. Så det kan godt være, at han, når han kommer hjem i aften og kommer til at overveje situationen, siger: Nej, nu er der alligevel blevet for langt mellem virkeligheden og mit skønsmaleri. Det vil jeg ikke udelukke som den ene mulighed. Men ellers kommer valget jo til efteråret.

Så har hr. Per Clausen ret i, at så har vi desværre meget kort tid. Men opgaven er at anstrenge os. Vi er meget opmærksomme på den situation, at rigtig mange mennesker, der er blevet ledige – specielt i nogle geografiske områder, hvor ledigheden rammer rigtig hårdt – vil blive ramt rigtig hårdt til juli næste år, og der har vi selvfølgelig en pligt til at gøre, hvad vi kan.

Kl. 15:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:04

Jacob Jensen (V):

Nu taler hr. Villy Søvndal og SF jo generelt meget om solidaritet og om, at de bredeste skuldre, altså de mest velstillede her i landet, skal betale mest til velfærdssamfundet. Derfor vil jeg godt spørge hr. Villy Søvndal, om han mener, det er udtryk for solidaritet, at fru Helle Thorning-Schmidt – hr. Villy Søvndals foretrukne statsministerkandidat her i landet – med alle midler forsøger at undgå at betale moms, skatter og afgifter til velfærdssamfundet i Danmark.

Kl. 15:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:05

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil gerne holde et kursus i Venstres gruppeværelse om solidaritet, for jeg er godt klar over, at det må være svært. Det er klart, for det er jo noget helt nyt, og al begyndelse er svær. Derfor kan det være rigtig, rigtig svært grundlæggende at forstå, hvad solidaritet drejer sig om.

Så vil jeg i øvrigt foreslå, hvis man har nogle ting vedrørende fru Helle Thorning-Schmidt, at man spørger fru Helle Thorning-Schmidt. Jeg er ikke bekendt med, hvordan fru Helle Thorning-Schmidt kører rundt, så det vil jeg anbefale man tager med fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 15:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:05

Jacob Jensen (V):

Hvis ikke hr. Villy Søvndal er bekendt med det, kan jeg henvise til dagens udgave af Ekstra Bladet. Her udtaler bl.a. den socialdemokratiske skatteordfører, hr. Nick Hækkerup, sig om cirkuset her. Jeg citerer:

»Langt de fleste almindelige, hårdtarbejdende mennesker betaler deres skat og leaser deres biler som tilsigtet. Men der er også en lille del, der har meget, meget ondt og gør alt, hvad de kan for at smyge sig udenom. Det kan ikke være rigtigt, at de skal grine ad os andre hele vejen hen til banken (...)«.

Er hr. Villy Søvndal enig i den udlægning af fru Helle Thorning-Schmidts momskarrusel?

Kl. 15:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:06

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, jeg må henvise den meget interesserede spørger til måske ikke alene at tale med fru Helle Thorning-Schmidt, men også at tale med hr. Nick Hækkerup.

Kl. 15:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 15:06

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Når hr. Villy Søvndal taler, har han det med somme tider nærmest at blive beruset af sin egen tale. Han kan blive helt euforisk. Da Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti præsenterede deres reviderede økonomiske plan, fik han det lidt på samme måde, tror jeg, for der sammenlignede han situationen med situationen efter anden verdenskrig. Han sagde, og jeg citerer:

»Der er øjeblikke i historien, hvor man træffer afgørende valg. Vi prøvede det først efter Anden Verdenskrig, hvor Danmark blev omstillet til moderne industrination og velfærdsstat.«

Man kom nærmest også til at tænke på Marshallhjælpen i forbindelse med S og SF's reviderede plan. Da jeg læste den, fik jeg en helt anden association. Jeg tænkte, det var mere nærliggende at sammenligne den med en anden historisk begivenhed. Altså, i dag for 100 år siden, den 31. maj 1911, blev verdens jo dengang største skib, »Titanic«, søsat i Belfast. Som bekendt forliste »Titanic« jo senere på sin jomfrurejse til USA. Der er netop blevet lavet en undersøgelse, der blev offentliggjort i 2008, og den dokumenterede, at »Titanic«s konstruktion ikke levede op til de kvalitetskrav, som konstruktørerne havde opstillet.

Nu bliver jeg nødt til at spørge hr. Villy Søvndal, om ikke han egentlig godt ved, at det også er situationen med S og SF's reviderede 2020-plan – at den i virkeligheden har en konstruktion, der gør, at den ikke lever op til de kvalitetskrav, man har opstillet.

Kl. 15:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 15:07

Villy Søvndal (SF):

Jeg er rigtig glad for spørgsmålet. Hvis nu man skærer alt spin væk og kigger på de hårde data, så er der et helt grundlæggende spørgsmål, man kan stille: Hvordan har Danmark udviklet sig i de 10 år, hvor Dansk Folkeparti har kørt med klatten – og det har man jo, ikke? – sammen med Venstre og De Konservative? Står vi med et stærkere samfund? Står vi med en konkurrencemæssigt stærkere nation? Nej. Vi er rutsjet bagud med hensyn til konkurrenceevne, vi er rutsjet bagud med hensyn til rigdom, vi er rutsjet bagud på uddannelsesområdet, vi har tabt store dele af den grønne dagsorden, Danmark var helt i front med.

Derfor står vi ved et afgørende valg: Skal den baglæns rutsjetur, som hr. Thulesen Dahl sammen med VK har været bannerfører for, fortsætte? Men der er også et par andre afgørende og grundlæggende valg: Skal vi fortsat have et land, hvor vi har lige og fri adgang til sundhed, eller skal det være sådan, som man har været med til at sikre, at mennesker, der har en sundhedsforsikring, kommer før dem, der ikke har? Skal vi fortsat have et land, der er uddannelsesmæssigt helt i front, som vi havde en stolt tradition for at være, men hvor man i øjeblikket skærer ned, så der er 2.448 færre lærere i år, end der var sidste år? Det er nogle afgørende valg, der kommer til at bestemme vores fremtid.

Kl. 15:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:09

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Så fik vi endnu en gang bevist, at hr. Villy Søvndal kun synes, at noget er sjovt, når det er noget, han selv siger. Et eller sted kan jeg jo egentlig også godt forstå det, for det, jeg sagde om »Titanic«, var jo heller ikke en morsomhed. Altså, Finansministeriet har jo offentliggjort, at S-SF-planen er underfinansieret med minimum 22 mia. kr. – sandsynligvis med op mod 39 mia. kr. Det er rigtig, rigtig mange penge.

Et af elementerne i planen er jo den berømte idé om, at vi alle sammen skal arbejde 1 uge mere om året, og det skal skaffe 15 mia. kr. Fru Helle Thorning-Schmidt har jo sagt ude hos BUPL, at hvis ikke fagbevægelsen er med på det, så ønsker fru Helle Thorning-Schmidt at afskaffe efterlønnen.

Det, der kunne være det relevante spørgsmål til hr. Villy Søvndal, nu, hvor vi ved, at det bliver endog meget svært at få danskerne til at arbejde 1 uge mere om året, så det giver 15 mia. kr. mere i kassen, er: Hvis ikke det lykkes, og hvis man sidder ved magten, er hr. Villy Søvndal så villig til at afskaffe efterlønnen, ligesom fru Helle Thorning-Schmidt sagde til mødet med BUPL?

Kl. 15:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 15:10

Villy Søvndal (SF):

Det helt afgørende er jo, at dengang da regeringen oprindeligt fremkom med forslaget her gennem sin arbejdsmarkedskommission, gik statsministeren ud og sagde, at det her var en rigtig, rigtig god idé, og hr. Kristian Jensen skrev på sin facebookside, at det her var en rigtig god idé, men fordi han jo er humanist, foreslog han så, at man kun skulle arbejde 5 minutter mere om fredagen, så man kunne nå hjem til konen og børnene og sådan noget. Men altså, alle jubled og sagde, at det her var en rigtig god idé.

Hvad er der så sket, siden den idé kom frem? Der er sket det, at S og SF har gjort det, som er forudsætningen for at kunne få det her til at lykkes: Vi har snakket med fagbevægelsen for at høre, om man vil være med til det her. Det har vi fået håndslag på, og derfor er det klart, at en kommende regering i løbet af de første 60 dage vil indkalde til trepartsforhandlinger – det står beskrevet i »En Fair Løsning« – hvor vi vil sikre, at Danmark arbejder lidt mere, for vi tror jo, at det er vejen ud af krisen.

Kl. 15:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Charlotte Dyremose for en kort bemærkning.

Kl. 15:10

Kl. 15:13

Charlotte Dyremose (KF):

Tak. Som konservativ har jeg den grundlæggende holdning, at vi skal målrette hjælpen til dem, der har mest behov, og derfor ærgrer det mig lidt, at hr. Villy Søvndal i sine annoncer kun vil knokle for, at dem, der tilfældigvis er i en efterlønsordning, kan trække sig tilbage.

Derfor må jeg spørge hr. Villy Søvndal: Hvorfor vil hr. Villy Søvndal ikke være med til at knokle for, at de allermest nedslidte, som tilfældigvis ikke er med i en efterlønsordning, kan komme på en seniorførtidspension? Hvad er hr. Villy Søvndals svar til de seks ud af ti ufaglærte, der ikke har den mulighed, og som hr. Villy Søvndal ikke vil knokle for får en mulighed for at trække sig tilbage efter et meget langt og hårdt arbejdsliv?

Kl. 15:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:11

Villy Søvndal (SF):

Det ville jeg også gerne, hvis det ikke var snyd. Men jo nærmere vi kommer den dag, hvor det her skal omsættes i lovgivning, jo tydeligere vil det jo fremgå, at det her er det totale bedrag. Fru Pia Kjærsgaard bekræftede lige i den diskussion, vi havde under de korte bemærkninger, at der ikke bliver ændret noget som helst ved kriterierne for tilkendelse af førtidspension. Det er rigtigt, at man får et hurtigere afslag end før; man får en hurtigere afgørelse, men kriterierne er præcis de samme. Hvad betyder det? Det betyder – det tror jeg enhver med kendskab til det sociale område vil sige – at mennesker, der bare er nedslidte i almindelig forstand, på den måde at knæene er ødelagt og ryggen er ødelagt, aldrig kommer i nærheden af en førtidspension, for betingelserne for at få tildelt førtidspension er sådan, at de aldrig opnår den.

Derfor vil jeg bare sige til fru Charlotte Dyremose: Jeg vil ikke være med til at snyde folk. Jeg vil ikke være med til at vække håb hos mennesker, der tror, at de måske får en pension, og det så viser sig, at det får de alligevel ikke. Man måske kan fru Charlotte Dyremose bare bekræfte, at der ikke bliver ændret en sætning i kriterierne for at få tildelt pension.

Kl. 15:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Charlotte Dyremose.

Kl. 15:12

Charlotte Dyremose (KF):

Nu minder jeg hr. Villy Søvndal om, at den efterløn, som han vil knokle sådan for, jo udelukkende er til mennesker, som for det første har indbetalt til ordningen – og det udelukker en del – og for det andet er fuldt arbejdsdygtige. Så det er et vælgerbedrag, at det her handler om, at en hel masse mennesker, der er nedslidte, skal kunne gå på efterløn; det er jo ganske enkelt ikke tilfældet.

Hvorimod seniorførtidspension netop er for dem, der er nedslidte, er for dem, der ikke magter at have et arbejde, og også for dem, som ikke er tilmeldt en ordning, hvilket vil sige over halvdelen af de ufaglærte, som vel burde være dem, vi alle sammen skulle knokle for – frem for at knokle for, at mennesker, der sagtens kan arbejde, skal have lov at trække sig tidligt tilbage.

Kl. 15:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.**Villy Søvndal (SF):**

Jeg vil bare sige, at forvirringen blandt dem, der har siddet sammen i 6 uger og forhandlet det her, jo er total. Først siger fru Pia Kjærsgaard, at der ikke bliver ændret på kriterierne for tildeling af førtidspension. Bagefter siger fru Charlotte Dyremose, at de, der er nedslidte, kan få en seniorførtidspension. Det hænger jo slet ikke sammen. Enten kan man få tildelt efter de nuværende kriterier, og så vil et menneske, der er nedslidt på ryg og knæ, få afslag, og så har fru Pia Kjærsgaard ret, eller også skal man ind og ændre kriterierne, og der spurgte jeg fru Charlotte Dyremose, om hun godt ville bekræfte, at kriterierne ikke bliver ændret. Det svarede hun ikke på; det anser jeg for en bekræftelse.

Altså har fru Pia Kjærsgaard ret: Der bliver ikke ændret en sætning i kriterierne for tildeling af seniorførtidspension. Og hvad betyder det? Det betyder, at den nedslidte murer, den nedslidte slagteriarbejder, den nedslidte rengøringsassistent, der har hørt, at der er mulighed for at få en seniorførtidspension, bliver grusomt skuffet, den dag de henvender sig til deres kommune.

Kl. 15:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Nedergaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:14

Tina Nedergaard (V):

Tak. Nu har fru Charlotte Dyremose spurgt til – og så er det ikke relevant for mig at gøre det – at det er så interessant, at SF godt vil kæmpe for dem, der er på efterløn. Det er givetvis en aftale, der indgås med fagbevægelsen, men ikke for de mange ufaglærte, der ikke er tilmeldt efterlønsordningen. Nu har jeg jo ikke så mange minutter, men jeg vil bare lige kort nævne et par af de falske myter, som hr. Villy Søvndal nævnte i sin egen ordførertale.

Først påstår han, at der ikke er flere, der kommer i uddannelse, hvilket er ukorrekt. Der er flere danskere end nogen sinde, der kommer i ungdomsuddannelse og i videregående uddannelse. Vi bruger flere penge på uddannelse end nogen sinde. Vi er kommet igennem de gode år, hvor vi har afbetalt hele nettogælden i det danske samfund, og kom derfor ind i krisen bedre rustet end nogen lande. Vi er kommet bedre igennem krisen end andre lande. I nogle lande er det sådan, at de som følge af krisen må skære 10 og 20 pct. ned i de offentligt ansattes lønninger. Der er vi jo heldigvis langt fra i Danmark. Men det korte spørgsmål, jeg gerne vil stille hr. Villy Søvndal, er:

Vil fru Helle Thorning-Schmidt kunne være statsminister med et økonomisk alternativt flertal bestående af Dansk Folkeparti, V, K og Det Radikale Venstre, og mener hr. Villy Søvndal, at det vil være rimeligt på det vilkår, at det er et alternativt flertal i Folketingssalen, der styrer den økonomiske politik, at man sætter sig i de meget omtalte ministerbiler?

Kl. 15:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:16

Villy Søvndal (SF):

Først vil jeg til det med uddannelse, som var det første spørgsmål, sige, at det dog er fantastisk, at man, selv med en tidligere undervisningsminister, skal diskutere et billede, der så oplagt er i modstrid med den virkelighed, som folk oplever derude. Når fru Tina Nedergaard siger, at der ikke er sparet på uddannelse, hvad er virkeligheden så? Virkeligheden er, at stadig flere folkeskoleelever ramler ned på minimumstimetallet. Virkeligheden er, at der i år i forhold til sid-

ste år er 2.448 færre lærere ansat i skolen derude. Kigger man på vores ungdomsuddannelser, kan man se, at virkeligheden er, at antallet af unge, der står i kø efter en praktikplads, er meget højt, nemlig 8.000 eller deromkring. Det vil sige, at rigtig mange af de uddannelsesmålsætninger, som er afgørende for at bringe Danmark videre, ikke lykkes.

Så har jeg egentlig – synes jeg – svaret en tidligere spørger omkring det med efterlønnen. Det er rigtigt, at vi vil gå ud og kæmpe for efterlønnen, som man kender den. Vi vil gå ud og kæmpe for pensionen, som man kender den. Det slagsmål går vi ud for at vinde; det har vi planer om.

Kl. 15:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Tina Nedergaard.

Tina Nedergaard (V):

Der er altså flere unge, der tager en uddannelse i dag end nogen sinde tidligere, både ungdomsuddannelser og videregående uddannelser. Det synes jeg det er væsentligt at få slået fast. Der er også blevet gjort en massiv indsats for at skabe flere praktikpladser, og alle unge har en mulighed for at komme i praktik, enten ude i en virksomhed, som følge af regeringens mange initiativer, eller i skolepraktik, som følge af den aftale, der blev indgået bredt i Folketinget, dog uden SF. Men jeg stiller altså lige det sidste spørgsmål en gang mere.

Mener hr. Villy Søvndal, at fru Helle Thorning-Schmidt kan være statsminister i en situation, hvor det flertal, der står bag tilbagetrækningsreformen, fortsat er her efter et valg, og hun dermed baserer sin økonomiske politik på et alternativt flertal i Folketingssalen? Altså, det ville jo få fodnotepolitikken fra 1980'erne til at blegne, hvis en statsminister ville skulle tolerere, at hun sidder på et flertal uden om sig og på dets nåde i den økonomiske politik, særlig hvis man tager i betragtning, at vi har negativ parlamentarisme.

Kl. 15:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:18

Villy Søvndal (SF):

Jamen vi vil jo gøre, hvad vi kan. Og når jeg er nødt til at svare det samme, er det, fordi jeg bliver spurgt om det samme mange gange. Altså, vi vil gøre, hvad vi kan. Vi vil kaste alle vores kræfter ind i en valgkamp for at sikre et flertal for det, vi synes er det rigtige, nemlig at nedslidte mennesker fortsat kan trække sig tilbage på efterløn, og at man ikke pludselig over en nat ændrer på pensionsvilkårene. Nogle har set, at vi har lavet posters rundt omkring i byen om det, og det er, fordi vi agter at gøre, hvad vi kan, for at vinde det her slagsmål.

Hvis vi vinder det her slagsmål – og det er jo så vælgerne, der afgør det – så er man i en situation, hvor man har efterlønnen, som man kender den i dag, og man har pensionsalderen, som den blev aftalt ved forliget i 2006. Det er det, vi vil kaste alle vores kræfter ind i frem til et valg, og længere er den egentlig ikke. Altså, ethvert parti går jo til valg på de synspunkter, man gerne vil have fremmet.

Kl. 15:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 15:19

Peter Skaarup (DF):

Spørgsmålet, jeg vil stille, handler ikke om efterløn, men om noget andet. Jeg vil gerne spørge Socialistisk Folkeparti om den tryghedspakke, som Dansk Folkeparti og regeringen har gennemført, og som

jo betyder, at der kommer en række forslag i Folketingssalen senere i næste måned, hvor vi bl.a. gerne vil have opbakning til en højere straf for hjemmørøverier. Forslaget går ud på, at man skal gå fra den nuværende strafferamme, normalstrafferammen, på 2½ års fængsel til 5 års fængsel, fordi det er så krænkende for dem, der udsættes for hjemmørøverier, som det er tilfældet. Det, at man får endevendt sin bolig, og at der er fremmede mennesker indenfor og truer en, er meget groft, og det vil vi gerne signalere meget kraftigt at vi ikke vil finde os i her i samfundet.

Men spørgsmålet går jo på, hvad Socialistisk Folkeparti mener om den sag. Det har været meget, meget svært at afæske hr. Villy Søvndals partifæller et svar på det. Vil hr. Villy Søvndal støtte det forslag om en højere strafferamme for hjemmørøverier?

Kl. 15:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:20

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, at alle i Folketinget er enige om, at det er fantastisk groft at blive udsat for et røveri, men for den sags skyld også et tyveri i eget hjem. Det er meget vidtgående at opleve det, ligesom et røveri på en tankstation for dem, der oplever det, givetvis også er noget, de husker i rigtig mange år frem.

Vi vil se på lovforslaget, når det kommer. Jeg har ikke selv læst det og skal ikke tage stilling, men bare sige, at det, vi kan se, er den lidt paradoksale situation, at alt mens man diskuterer højere straffe – det er jeg sikker på at næstformanden for Folketingets Retsudvalg også er opmærksom på – foregår den modsatte trafik, nemlig at man løslader mennesker stadig hurtigere, fordi der ikke er kapacitet i vores fængselsvæsen, fordi regeringen ikke har foretaget sig noget for at sikre den fornødne kapacitet. Det er jo lidt paradoksalt at blive ved med at udvide strafferammer, samtidig med at dem, man har fanget, og som er blevet sat i fængsel, løslader man stadig tidligere. Undskyld mig, det er et lidt underligt gedemarked, som Dansk Folkeparti måske også vil gøre noget ved; det ved jeg ikke.

Kl. 15:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:21

Peter Skaarup (DF):

Jeg er lidt træt af, at hr. Villy Søvndal ikke svarer på spørgsmålet. Det er måske ikke nogen ny ting, ikke desto mindre var det meget rart, hvis hr. Villy Søvndal den her gang for en gangs skyld svarede på et spørgsmål.

Nu kommer der et forslag i Folketingssalen, som SF og andre partier får mulighed for at tage stilling til. Det går i al sin enkelthed ud på, at man forhøjer strafferammen fra 2½ års fængsel i normalsituationen til 5 års fængsel for hjemmørøverier. Det, jeg ville være lidt ked af, er, hvis det gik på samme måde, som da Dansk Folkeparti, regeringen og Kristendemokraterne blev enige om, at man skulle genindføre grænsekontrollen, altså den permanente toldkontrol. SF og Socialdemokraterne sagde i starten: Det er en god idé, det vil vi gerne være med til. Så lavede hr. Villy Søvndal grin med tolderne – først på et større møde, som SF holdt, og derefter er det faktiske endt med, at nogle af dem, der sidder og sætter spørgsmålstejn ved ideen i Folketingets Finansudvalg, er Socialistisk Folkeparti. Så jeg vil spørge hr. Villy Søvndal, om vi ikke for en gangs skyld kan få et klart svar: Vil SF være med til den højere strafferamme for hjemmørøveri – ja eller nej?

Kl. 15:23

Kl. 15:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:23

Villy Søvndal (SF):

Jo, det skal man nok få. Det giver man normalt, når man behandler forslag her i Folketinget.

Må jeg ikke godt sige, at det, som jeg synes var lidt specielt omkring Dansk Folkepartis holdning til efterlønnen, var, at man forestillede sig, at man kunne købe sig aflad på så groft et historisk løftebrud ved at gå ud og lave lidt grænsekontrol. Det hænger jo slet ikke sammen. Der er ikke skygge af sammenhæng mellem de ting. Så det var såmænd bare den påpegning, jeg lavede. Det var i øvrigt ikke et lille møde. Det var SF's landsmøde; det er en ganske stor begivenhed.

Kl. 15:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:23

Kristian Jensen (V):

Det er egentlig lidt enerverende, for stort set uanset hvem der har spurgt, og hvad der er blevet spurgt om, har hr. Villy Søvndal behændigt undgået at svare. Det er bare så enerverende og nærmest kedeligt at følge med i, at jeg kan se, at størstedelen af Socialdemokratiet er udvandret fra salen. Jeg har så benyttet lejligheden til at sidde og læse lidt i den nye vismandsrapport, der er kommet. Det er jo sådan set opmuntrende læsning, vil jeg sige til hr. Villy Søvndal. De roser regeringens forslag til budgetloft, de roser den indførte tilbage-trækningsreform, der er blevet aftalt, de roser, at regeringen nu påbegynder at nedbringe underskuddet på statsbudgetterne, og de advarer mod Socialdemokratiet og Socialistisk Folkepartis plan om at lave en kraftig forøgelse af de offentlige investeringer. Nu vil jeg ikke bare have et svar i lighed med det, den socialdemokratiske næstformand, hr. Nick Hækkerup, gav, da han sagde – og jeg citerer: Det er bare noget økonomipis. Derfor vil jeg ikke spørge, om hr. Villy Søvndal er enig med vismændene eller ej, om hr. Villy Søvndal vil ændre politik på baggrund af vismændene eller ej, jeg vil sådan set bare helt forsigtigt stille et spørgsmål: Når vismændene nu kommer med så klart et borgerligt budskab, er de så på listen over de borgerlige debattører, der skal have fratrækt støtten?

Kl. 15:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:25

Villy Søvndal (SF):

Nej, det vil jeg bestemt advare imod. Vi har brug for en vismandsinstitution, vi har brug for en uafhængig institution, vi har brug for rigtig mange uafhængige institutioner, der kommer med gode råd. Sådan er virkeligheden også omkring den økonomiske politik, nemlig at der er mange forskellige vurderinger. Jeg tror, det var i går, at der var seks fremtrædende økonomer, der i en artikel i Berlingske Tidende foretrak S og SF's plan. Der er andre – helt givet – der foretrækker VKO, sådan er det jo, og på den måde er økonomi jo ikke fri af den politiske debat. Fremtrædende amerikanske økonomer synes, at vores plan er bedst, og sådan er det forskelligt, men det er der jo ikke noget unaturligt i. Sådan orienterer også økonomer sig forskelligt, man kan jo ikke afpolitisere økonomi på den måde.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 15:25

Kristian Jensen (V):

Det er rart med uafhængige rådgivere, men vil hr. Villy Søvndal så lytte til de råd, der bliver givet, vil hr. Villy Søvndal på linje med regeringen mene, at der skal være en tilbageholdenhed i væksten i den offentlige økonomi, vil hr. Villy Søvndal på linje med regeringen gennemføre en tilbagetrækningsreform, der udvider arbejdsstyrken, vil hr. Villy Søvndal påbegynde en nedbringelse af underskuddet på den samme måde, som vismændene her roser, vil hr. Villy Søvndal ændre politik i forhold til at lave en pludselig udvidelse af de offentlige investeringsbudgetter på toppen af det, der er et historisk højt niveau, hvor der er planlagt et trecifret milliardbeløb af offentlige investeringer i de kommende 10 år? Nej, det tror jeg ikke hr. Villy Søvndal vil.

Så lad mig bare vende tilbage til det spørgsmål, som hr. Villy Søvndal så ikke svarede hr. Anders Samuelsen på: Hvilke borgerlige debattører er det, der skal have fratrækt støtten?

Kl. 15:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:26

Villy Søvndal (SF):

Hr. Kristian Jensen har jo også været med hele vejen, fra dengang den daværende statsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, udtalte de berømte ord, nemlig at der var behov for at rydde op i antallet af råd og nævn. Jeg tror oven i købet, han gjorde sig til talsmand for, at mennesker nogle gange også kunne vurdere ting selv. Han gik måske lidt vidt i sin oprydning i råd og nævn, det ved jeg ikke, det kan være, hr. Kristian Jensen synes det i dag. Nu har vi så været igennem et tiår, hvor der er opstået knopskud på knopskud, vi har fået stadig flere af den type af nye råd og nævn, og så siger vi såmænd bare lige så stille, om ikke det var en rigtig god idé at kigge det igennem for at se, om nogle af dem, som er blevet etableret i de sidste 10 år, har overlevet, men at holdbarhedsdatoen er udløbet. Det er såmænd bare det, vi siger, og det er jo ikke et forsøg på at indsnævre ytringsfriheden eller debatten, for det vil jeg selv være meget stærkt imod, men det er for at få en sikkerhed for, at vi har et samfund, der hele tiden holder rigtig godt øje med, hvad vi bruger de offentlige udgifter til.

Kl. 15:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 15:27

Karsten Lauritzen (V):

Hr. Villy Søvndal blev sådan lidt fornærmet, da hr. Jacob Jensen tidligere spurgte, om han ville forholde sig til fru Helle Thorning-Schmidts bilfiduser. Jeg vil godt sige til hr. Villy Søvndal, at det skal han sådan set ikke blive fornærmet over, men være glad for, for grunden til, at der blev spurgt, var, at hr. Villy Søvndal jo er motorsagkyndig. Han har jo selv haft sådan en stor Rover, som slugte en masse benzin, og som hr. Villy Søvndal skilte sig af med, fordi han – hvis jeg ikke tager meget fejl – ikke syntes, at der var sammenhæng mellem at have sådan en benzinslugende bil og så at have en politik om, at man skulle køre fornuftigt og langt på literen, altså for at undgå dobbeltmoralen i det. Så det var derfor, der blev spurgt.

Det, jeg vil spørge hr. Villy Søvndal om, er noget helt andet. Det er sådan set i forlængelse af de her spørgsmål om hjemmerøverier,

som hr. Villy Søvndal ikke svarer klart på: Vil man gå ind for stramningerne, eller vil man ikke?

Kl. 15:31

Så vil jeg give hr. Villy Søvndal mulighed for helt konkret at tage stilling til et andet spørgsmål: Vil SF og hr. Villy Søvndal i Folketingssalen stemme for de udlændingestrømninger – altså de udvisningsregler, som ligger – hvor man gør det lettere at udvise hardcore kriminelle som f.eks. Fez Fez fra Vollsmose fra Danmark?

Kl. 15:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:29

Villy Søvndal (SF):

Hr. Karsten Lauritzen fejltolkede mig. Jeg var slet ikke fornærmet. Jeg sagde såmænd lige så blidt og på jysk, at jeg syntes, at hvis man var i tvivl om fru Helle Thorning-Schmidts bil, ville jeg anbefale, at man spurgte fru Helle Thorning-Schmidt. Vi har som politikere rigtig mange store spørgsmål at tage os af – krise i verden, arbejdsløshed og den offentlige sektor, der ikke har det så godt – og derfor synes jeg, at når der er den type meget direkte spørgsmål, skal man henvende dem meget direkte til den, som tvivlen vedrører.

Så vil jeg igen sige om trykkespakken, at den forholder vi os til, når lovforslagene kommer her i Folketingssalen.

Kl. 15:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:29

Karsten Lauritzen (V):

Det er jo mærkeligt, vil jeg sige til hr. Villy Søvndal, at vi ikke får nogen svar i en afslutningsdebat, hvor partierne normalt lægger deres politik frem og man kan spørge ind til den, f.eks. til noget helt konkret som en trykkespakke – noget, der har præget den politiske dagsorden de sidste 6 uger – om bl.a. at stramme reglerne for hjemmerøverier, så uskyldige mennesker, der får indbrud i deres hjem, i det mindste ikke oplever, at vedkommende, der gør det, kun idømmes få måneders fængsel, men derimod en alvorlig og lang fængselsstraf. Det samme gælder spørgsmålet om udvisning af kriminelle udlændinge. Nu strammer man op på udvisningsreglerne, så bundkriminelle udlændinge, som vender integrationen i det danske samfund ryggen, kan udvises. Så spørger man hr. Villy Søvndal: Vil SF bakke op om de her stramninger, eller er man imod? Og man kan ingen svar på – ingen svar. Det er ikke godt nok, vil jeg sige til hr. Villy Søvndal.

Derfor spørger jeg igen: Ønsker SF, at man skal stramme udvisningsreglerne, så kriminelle udlændinge lettere sendes ud af landet? Ja eller nej?

Kl. 15:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:30

Villy Søvndal (SF):

Jeg svarer for tredje gang – i det håb, at det så trænger igennem – at det spørgsmål vil vi forholde os til, når lovforslagene kommer til behandling.

Kl. 15:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Jarlov for en kort bemærkning.

Rasmus Jarlov (KF):

Tak. Jeg synes, Socialistisk Folkeparti virker lidt som en gammel vandmelon, som er grøn og frisk udenpå, men blodrød og rådden inde. Når man åbner den grønne, miljøvenlige skal, vælter det ud med røde misundelighedsskatter, overbud, planøkonomi, kvindekvote og en masse rovfugle, som er dresseret til først at sidde fredeligt på taget, som de gør nu, for derefter at dykke ned i borgernes lommer.

En af rovfuglene på taget er betalingsringen rundt om København. Det eneste, vi ved, er, at der skal opkræves 2 mia. kr. fra bilisterne, og vi har spurgt igen og igen om, hvilke bilister der skal betale, og hvor ofte det skal ske. Skal borgerne i Tårnby og Dragør betale for at forlade Amager, når de skal ind til København? Skal man betale 25, 50 eller 100 kr. og skal det også gælde murere, sælgere og andre erhvervsdrivende, som ingen som helst mulighed har for at klare sig uden en bil?

Kl. 15:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:32

Villy Søvndal (SF):

Må jeg først kvittere for det lidt blomstrende sprog som rådden inde og rovfugle osv. Jeg tror, man har måttet helt tilbage til de gamle dage hos KU for at finde nogle af KU-slagsangene, der havde en lignende sproglig dynamik i sig.

Så er der spørgsmålet om en betalingsring, og det er rigtigt, at vi ønsker, ligesom man har gjort i Stockholm, ligesom man har gjort i London, at lægge en betalingsring rundt om København for at sikre, at vi ikke kommer i den situation, vi allerede er i i dag, hvor det er virkelig svært at nå frem og tilbage. Hvis man forestiller sig, at væksten i antallet af biler fortsætter, som vi altid har været vant til, tror jeg, at det bliver et spørgsmål om, hvornår nogle har det politiske mod til at sige, at vi er nødt til at sikre, at man fortsat kan komme frem og tilbage i København. Det er derfor, at vi i »Fair Løsning 2020« har foreslået, at vi laver en betalingsring, og så er det rigtigt, at der så er rigtig mange detaljspørgsmål, som vi så selvfølgelig vender tilbage til.

Kl. 15:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 15:33

Rasmus Jarlov (KF):

Hvis jeg nu kunne, ville jeg stille det næste spørgsmål på engelsk, for jeg synes ærlig talt, det virker, som om isen på den socialistiske lagkage er ved at smelte ved polerne. Lige så snart man spørger ind til, hvem der skal betale for alle de her rovfugle, som S og SF har siddende så veldresserede på taget, får man ingen klare svar overhovedet, kun smeltevand får vi.

Lad mig prøve igen med noget andet. I København har de socialistiske partier siden 2004 cirka fordoblet den betaling, som bilisterne lægger gennem parkeringspriserne. I et forsøg på at beskytte bilisterne i bl.a. København har vi netop vedtaget en lov, som lægger et loft over de kommunale indtægter fra parkering. Vil den socialistiske partiformand ikke fortælle os, om Socialistisk Folkeparti agter at fjerne den lov igen, hvis de – gud forbyde det – måtte få mulighed for det og derved pålægge bilisterne stigende parkeringspriser oven i de afgifter, som man også planlægger med betalingsringen?

Kl. 15:34

Kl. 15:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:34

Kl. 15:37

Villy Søvndal (SF):

Det er altså et blomstrende sprog, hr. Jarlov har. Men det er rigtigt, at socialister er der mange af i København. Jeg stod lige og overvejede hvorfor, men de er jo valgt gennem almindelige, frie valg. Der er ikke så mange konservative af samme grund, nemlig at der har været almindelige, frie valg.

En af de ting, man har forholdt sig til ved almindelige, frie valg i København, er ikke alene, hvor mange socialister og konservative man gerne vil have i Borgerrepræsentationen, men også, om der skulle være parkeringsafgifter og sådan noget. Det vil jeg trykt overlade til dem, der er valgt i København, at tage stilling til, det tror jeg de er rigtig gode til, og jeg tror, der er en rigtig god grund til, at københavnernes vælger rigtig mange moderate demokratiske socialister frem for konservative. Efter at jeg har hørt hr. Jarlov, kan jeg faktisk godt forstå, at københavnernes vælger sådan.

Kl. 15:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 15:35

Jesper Langballe (DF):

Magtens arrogance er jo et fænomen, der er velkendt. Jeg tror endda, at hr. Villy Søvndal på et tidspunkt har råbt sådan noget efter os. Men der er noget helt nyt i, at magtens arrogance udfolder sig hos nogle, som slet ikke har fået magten endnu, alene i kraft af at de lænkes så brændende efter den, og hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt har efter sigende allerede været ude at se på nyt betragtelser til Statsministeriet og Udenrigsministeriet.

Til det med arrogancen: Ikke alene har hr. Sass Larsen foreslået, at de borgerlige medier skal fratages deres støtte, men i »Fair Løsning 2020« – hr. Anders Samuelsen har været inde på det – siger man ligefrem direkte og ordret, at man vil frasortere borgerlige forskere. Man kalder dem også for borgerlige debattører. Jeg vil godt lige høre, hvordan hr. Villy Søvndal stiller sig til det barbariske og usympatiske forslag.

Kl. 15:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:36

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal først give hr. Jesper Langballe ret i det, han har ret i, for ret skal jo være ret. Det er helt rigtigt, at vi har et brændende ønske om at få en ny regering. Det har vi efter 10 år med VKO. Vi holder nemlig af det her land og synes, at Danmark kunne regeres meget bedre, end tilfældet er i øjeblikket, hvor vi jo rutsjer baglæns i forhold til alle de parametre, der kommer til at bestemme, hvordan vi klarer os i årene fremover. Så det er helt rigtigt, at vi har et brændende ønske om at få en ny regering, og både fru Helle Thorning-Schmidt og jeg har forstået, at det er svært at få en ny regering, uden at man også stiller med nogle ministre. Det tror jeg også at hr. Jesper Langballe er enig i.

Så er det rigtigt, at der, efter at man i 10 år ukritisk har plantet navn og oprettet navn, og efter en periode hvor den tidligere statsminister har advaret imod de mange råd og navn, er rigtig god grund til igen at kigge listen igennem. Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor hr. Jesper Langballe er så bekymret over det.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Jeg er såmænd ikke spor bekymret. Jeg er bare spændt. Jeg vil godt lige sige til det om nævn, råd og puljer, som Anders Fogh Rasmussen ryddede ud i, at nogle af dem havde overlevet sig selv. De havde ikke holdt møde i årevis, men de havde så hævet nogle honorarer. Men hvad har det egentlig at gøre med et historikercenter, der under Bent Jensens ledelse i 3 år og med fire historikere har knoklet løs for at afdække den kolde krig i Danmark? Kunne det være noget med, at de råd og nævn og puljer – de fluelig, der blev fejtet ud – var fuldstændig uskadelige for rød stue, men at det er et koldkrigscenter muligvis ikke, for det kunne tænkes, at nogle af de skeletter fra den kolde krig, som rød stue har i skabene, ville rasle ud? Der kunne ligefrem være nogle i SF's folketingsgruppe, der har haft en fortid, som de ikke bryder sig om at få historisk skildret.

Kl. 15:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:38

Villy Søvndal (SF):

Må jeg igen takke for spørgsmålet. Det er jo rart, at hr. Langballe ikke lider af frygt for, at der skulle komme nogle ting frem. Det gør vi heller ikke. Vi synes, det er vigtigt i et åbnet samfund, at alt blive debatteret. Det gør det jo også, medmindre der er nogen, der får kolde fødder og ikke vil bringe noget som helst, som det ville være interessant at få bragt frem. Men som hovedregel og med ganske få undtagelser bliver tingene bragt frem.

Vi har såmænd bare efter 10 år et behov for og et ønske om at se det efter i sømmene og se på, om de her råd og nævn stadig giver god mening – det tror jeg også hr. Jesper Langballe vil glæde sig over, når vi får en ny regering – for at spare nogle penge på nogle råd og nævn, som bare er blevet overflødige.

Kl. 15:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 15:39

Louise Schack Elholm (V):

Hr. Villy Søvndal har så travlt med mudderkastning, at det er svært at komme med ret mange politiske budskaber, så for at få det gjort lidt klarere vil jeg stille et rimelig klart spørgsmål. Det er jo helt tydeligt, at der mangler rigtig, rigtig mange penge i »Fair Løsning 2020«, minimum 22 mia. kr. er det blev regnet frem til. Men lad os tage fat på noget helt konkret for at få det her gjort håndgribeligt, så folk rent faktisk kan se, hvad det er for nogle penge, SF ønsker at hente og hvorfra. Man siger, at der skal hentes 100 mio. kr. fra bevilninger til råd og nævn, altså de såkaldte borgerlige debattører. Den eneste, man rigtig har nævnt, er Bjørn Lomborg, som får 9 mio. kr., og så koldkrigs efterforskningen, hvis bevilling er ophørt. Så hvor skal de resterende 91 mio. kr. komme fra?

Kl. 15:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:40

Nu håber jeg, at hr. Villy Søvndal kan bevare roen. Hvem har skrevet dette?

Kl. 15:43

Villy Søvndal (SF):

Jeg har nu svært ved at forbinde det, jeg har bedrevet den sidste times tid, med mudderkastning. Jeg synes, at jeg sådan pænt og stille og høfligt har prøvet at svare på de spørgsmål – selv de mest underlige af dem – der er blevet stillet, f.eks. spørgsmål om biler og sådan noget, som jeg ikke kender noget til. Jeg synes virkelig, at jeg har bestræbt mig på at bevare roen, selv når de mest underlige spørgsmål er blevet stillet her i salen. For så vidt angår diskussionen om råd og nævn, tror jeg, at jeg har svaret på det tre gange, så jeg tror ikke, at jeg vil trætte forsamlingen med det yderligere.

Kl. 15:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:41

Louise Schack Elholm (V):

Hr. Villy Søvndal har undgået at svare på det tre gange, og jeg kan så regne ud, at det er, fordi man ikke har noget svar på, hvor penge skal komme fra. Men til gengæld kan jeg jo notere mig, at det har man heller ikke med hensyn til udvisning af udlændinge. Der ved man heller ikke hvad SF vil stemme.

Det, jeg gerne vil høre, er så: Hvorfor synes SF, at det er rimeligt at pålægge en pendler en afgift på 18.000 kr. – en ganske almindelig dansker, der har været nødt til at flytte ud af København, måske fordi boligpriserne er for høje, og som nu er stavnsbundet til sin bolig, fordi boligpriserne er faldet? Nu skal pendleren betale 18.000 kr. om året i betalingsafgift. Hvordan kan man mene, at det er rimeligt?

Kl. 15:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 15:41

Villy Søvndal (SF):

Det har jeg egentlig også svaret på før. Jeg ved ikke, om Venstres folk går sådan lidt ind og ud af lokalet og derfor ikke hører efter, hvad der bliver svaret på, men jeg svarer gerne endnu en gang. Vi har et ønske om at dæmpe trafikbelastningen i København. I byer andre steder i verden, f.eks. Stockholm og London, har man etableret en betalingsring. Det viser sig, at man får sænket persontrafikken i byerne ganske dramatisk. Til gengæld forudsætter det – og det er også det, der ligger i vores plan – at man så bruger de penge, der kommer ind, til at udbygge og billiggøre den kollektive trafik, så folk kan komme frem og tilbage. Så det har jeg svaret på tidligere, men jeg gør det gerne igen, hvis spørgsmålet bliver stillet igen.

Kl. 15:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Den sidste bemærkning, der desværre bliver tid til, er fra hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 15:42

Eyvind Vesselbo (V):

Der har jo været snakket en del om boligbeskatning, og det står lidt uklart, hvad rød blok egentlig vil, men nu ved jeg det. Nu vil jeg stille hr. Villy Søvndal en lille opgave, nemlig at gætte det her citat:

Vi slipper ikke for højere beskatning af ejendom. Midlerne skal bl.a. skaffes, ved at vægningen i skattesystemet gradvis forskydes fra skat på arbejde til skat på jord og fast ejendom. Kapitalgevinster på salg af fast ejendom skal beskattes. Det kan f.eks. ske ved en skat på avancer ved fast ejendom. Hvis kontantprisen ved salg er langt større end det, som husejeren oprindeligt betalte for huset, skal det beskattes som enhver anden kapitalindkomst.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 15:43

Villy Søvndal (SF):

Det ved jeg ikke noget som helst om. Jeg skal heller ikke bevæge mig ind i en gættekonkurrence om det, men jeg er glad for spørgsmålet, fordi det endnu en gang giver mig grund til at gentage noget, inden Venstre nu endnu en gang op til det her folketingsvalg starter med det samme, som man gjorde ved sidste valg i 2007, nemlig at påstå, at nogen havde planer om at hæve boligskatten. Nogle havde endda, skrev man, planer om at nedsætte en kommission. Hvad var det, den nuværende regering gjorde lige efter valget? Den nedsatte en kommission og ændrede på rentefradraget. Det er jo sådan, at det har vi ikke noget ønske om. Vi har sagt det meget tydeligt. Vi har oven i købet husstandsomdelt et brev, for at alle skulle være i stand til at forstå det. Så jeg er glad for at få lejlighed til at repetere det endnu en gang.

Kl. 15:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 15:44

Eyvind Vesselbo (V):

Nu troede jeg egentlig ikke, at hr. Villy Søvndal var sådan en kylling og ikke turde gætte. For normalt når hr. Villy Søvndal laver politiske planer, er det jo rent gætteri. Så her var det bare, som det plejer at være. Men jeg kan oplyse hr. Villy Søvndal om, hvem det er, der har skrevet det her. Det er fru Helle Thorning-Schmidt. Det betyder jo altså, at nu har fru Helle Thorning-Schmidt, hr. Ole Sohn, fru Johanne Schmidt-Nielsen og fru Margrethe Vestager alle sagt, at man vil beskatte boligejerne. Hvorfor så ikke erkende det blankt? Lad være at stå og krybe sammen deroppe på talerstolen og tale udenom. Erkend blankt, at alle fire partier, som eventuelt kunne få et flertal, går ind for en højere beskatning af boligerne end den, der er på nuværende tidspunkt. Det her citat fra fru Helle Thorning-Schmidt taler jo sit tydelige sprog. Det er ikke blot noget med, at det vil man gøre, men også noget med, hvordan man vil gøre det. Det kan man jo ikke løbe fra.

Kl. 15:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 15:45

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil bare af hensyn til respekten lige sige, at jeg sådan set ikke kryber sammen. Jeg står bag ved en talerstol, for det er den normale facon, man diskuterer på her i Folketingssalen.

Så vil jeg bare sige, at jeg er glad for spørgsmålet. Det giver mig lejlighed til endnu en gang at understrege, at en kommende regering ikke ændrer på boligbeskatningen, ikke ændrer på indkomstbeskatningen. Jeg er for så vidt ikke i tvivl om, at Venstre fra nu af, og indtil valget kommer – og det synes jeg er endnu en grund til, at det ville være klogt at udskrive det hurtigt – vil gentage og gentage og atter gentage det ud fra den tro, at hvis man gentager en usandhed tit nok, ender den med at blive en sandhed. Men hver gang vi møder den usandhed, vil vi svare igen med, at vi ikke ønsker at hæve boligskatten. Vi har jo netop fremlagt en fremragende plan, der udgift for ud-

gift, krone for krone redegør for, hvordan vi skaffer finansiering til de ting, vi gerne vil.

Jeg er sikker på, at hvis hr. Eyvind Vesselbo læser den, vil han konstatere, at hr. Villy Søvndal havde ret: Vi hæver ikke boligskatten, vi hæver i øvrigt heller ikke beskatningen af almindelige indkomster. Til gengæld sætter vi gang i Danmark, sørger for uddannelse, sørger for, at vi i Danmark igen tager fat på at se på, hvad det egentlig er, det her land skal leve af. Så jeg er sikker på, at hvis hr. Vesselbo læser det her, vil han blive rigtig, rigtig begejstret.

Kl. 15:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Vi når desværre ikke flere bemærkninger. Tak til SF's ordfører. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, fru Carina Christensen.

Jeg har fået en liste her med navne, og det er jo dejligt, men jeg vil lige gøre opmærksom på, at man jo også skal trykke på knappen, hvis man har skrevet sig på listen.

Fru Carina Christensen.

Kl. 15:47

(Ordfører)

Carina Christensen (KF):

Når man ser tilbage på det seneste folketingsår, kan man se, at det har været præget af to ting, for det første af at nogle partier har været plaget helt enormt af valgkuller – det har vi også tidligere i dag oplevet – for det andet af at mange andre partier, heldigvis, har været optaget af at skabe balance i dansk økonomi for at sikre vækst og velstand i fremtiden. Vi Konservative har hele vejen igennem været ambitiøse i vores politiske mål: Vi skal skabe et bæredygtigt grundlag for vækst og danske job, indtægter og udgifter skal passe sammen. Og vi vil under ingen omstændigheder sende regningen videre til vores børn og børnebørn.

Her i Danmark har vi i mange år kunnet tage vores velstand for givet. Vores fællesskab har sikret omsorg for de udsatte, behandling af de syge og mulighed for udfoldelse for det enkelte menneske. Det er en rigdom, vi har opnået gennem danskernes og danske virksomheders hårde arbejde, flid og dygtighed. Vi udvikler medicin til gavn for patienter i hele verden. Vi designer møbler, som hele verden sidder i. Og danske skibe anløber hver dag havne over hele verden. Den danske stræbsomhed har skabt den rigdom, der gør Danmark til et trygt, sikkert og frit sted at leve – men det er altså ikke noget, som vi kan tage for givet.

Grundlaget for vækst og velstand er, at vi har en sund økonomi. I dag er der stor tillid til dansk økonomi. Det skal der også være i fremtiden, for hvis udlandets tillid til dansk økonomi svigter, så stiger renten i forhold til udlandet. Højere renter vil gøre det dyrere at låne penge. Boligejerne vil blive ramt gennem stigende renteudgifter og faldende boligpriser. De offentlige finanser vil blive tynget af øgede renteudgifter. Virksomhederne vil investere mindre. Det vil koste danske arbejdspladser, og det vil gå ud over velstanden i Danmark. Den vej ønsker vi Konservative ikke at gå. Vækst er en forudsætning for velstand og velfærd. Vi ved, at vi ikke kan skabe vækst og nye arbejdspladser her i Danmark gennem højere skatter, højere afgifter og flere byrder for dansk erhvervsliv. Det vil nemlig ødelægge dansk konkurrenceevne, og det vil skubbe danske virksomheder ud af landet og hen til lande, hvor befolkningerne med glæde tager imod vores danske job.

Hver gang Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti fremlægger en ny økonomisk plan, bliver skattebyrden for virksomhederne og de hårdtarbejdende danskere desværre kun større. Hermed tvinger de virksomheder og arbejdspladser ud af Danmark. Vi ved også, at det i den nuværende økonomiske situation er helt centralt, at der kun bruges flere offentlige penge, når der findes finansiering til

det. Man kan ikke bare blive ved med at øge det offentlige forbrug, som Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti vil.

Endelig ved vi også, at vi ikke kan sikre fremtidig vækst og velstand i Danmark ved at gøre ingenting. Vi står i en situation, hvor der lige nu er hårdt brug for at gennemføre reformer, der sikrer en øget arbejdsstyrke og et ansvarligt forbrug af offentlige ydelser. Og når det gælder reformer, så er vi Konservative et hundrede procent klar til at tage fat. Det er Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti desværre ikke, men det er der heldigvis andre partier der er her i Folketinget.

Der er mange skillelinjer i dansk politik, men én skillelinje fremstår i dag særlig tydeligt: På den ene side står de partier, der har taget ansvar for Danmarks fremtid. På den anden side står de partier, der stak halen mellem benene, da de svære beslutninger skulle tages.

Igennem de seneste uger har regeringen indgået en lang række vigtige aftaler med Folketingets ansvarlige partier og personer. I forhold til den historiske aftale om tilbagetrækning er vi Konservative særlig glade for, at der nu ligger en klar aftale om en reform af efterlønnen. Vi har som parti altid været imod, at vi som samfund skal belønne raske og kompetente mennesker for at forlade arbejdsmarkedet i en tidlig alder. Vi ønsker i stedet grundlæggende at målrette ydelserne til de personer i vores samfund, der har størst behov for det. Derfor er vi også glade for, at vi nu indfører en seniorførtidspension, der gælder for alle nedslidte – og ikke kun for de særligt indviede i efterlønsklubben.

Der skal herfra lyde et uforbeholdent tak til de personer og de partier, som sammen med os Konservative har taget ansvar for fremtiden. Det har nu sammen givet nogle meget kontante svar på de strukturelle problemer, som Danmark står over for.

Grundlæggende kan Danmark kun leve af én ting: den indtjening, der bliver skabt i virksomhederne. Det er de private virksomheder, der skaber den indtjening, som finansierer vores velfærd. Derfor er det også helt afgørende, at vores virksomheder har internationalt konkurrencedygtige rammevilkår. Den helt store udfordring i fremtiden bliver at få vores dygtige danske virksomheder til at skabe nye job her i Danmark. For der er ingen tvivl om, at hvis det ikke kan betale sig for virksomhederne at investere og skabe arbejdspladser her i landet, ja, så vil de værdier blive skabt i andre lande. Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti vil desværre med deres politik sende rigtig mange virksomheder og arbejdspladser ud af landet.

Der er i de seneste år arbejdet systematisk med at styrke vækstvilkårene for danske virksomheder, og vi skal videre ud ad vækstsportet. Vi har nu indgået en ny vækstafale, som betyder, at virksomheder i Danmark – og især de små og mellemstore virksomheder – får bedre muligheder for at vokse sig store og gøre sig gældende på de internationale markeder: Kina, Indien, Brasilien, Rusland. Samtidig forstærker vi indsatsen for at tiltrække udenlandske virksomheder og investeringer.

For os Konservative har det været centralt, at Danmark skal være et attraktivt investerings- og produktionsland. Vi ser derfor frem til, at vi nu nedsætter et udvalg, der kan komme med forslag til, hvordan selskabsskatten kan sænkes fra 25 til 20 pct. via ændringer i erhvervsstøtten.

Vi er også meget glade for, at det med aftalen nu bliver billigere for danskerne at få udført serviceydelser i hjemmet. Det vil få færre til at vælge det sorte arbejde og gøre det selv-løsninger, det vil lette hverdagen for mange børnefamilier, og det vil skabe vækst i beskæftigelsen. Med aftalen indfører vi også skatte kreditter til nyetablerede små og mellemstore virksomheder. Der indføres et 3-årigt regelstop for små og nystartede virksomheder – og meget, meget mere. Den nye vækstafale er vejen frem, når vi skal skabe fremtidig vækst og nye job – her i Danmark.

Vi har siden 2001 ført en aktiv udenrigspolitik, hvor vi har taget et medansvar for frihed, demokrati og terrorbekæmpelse i verden.

Den linje har vi fastholdt i det forløbne folketingsår. Forsvarsforliget og aftalen om den fremtidige Afghanistanindsats er vigtige aftaler.

Målet med Danmarks engagement i Libyen er først og fremmest at standse vold og overgreb mod civile. Det er en del af vores udenrigspolitiske forpligtelse, at vi går ind og tager medansvar i verdens brændpunkter, at vi kæmper for frihed og demokrati rundt om i verden, også når det indebærer en risiko for de soldater, vi sender ud.

Vores soldater i Afghanistan og i andre lande fortjener den største hyldelse. De må på intet tidspunkt være i tvivl om den opbakning, de får fra os herhjemme. Og det samme gælder for deres familier og deres pårørende. De må dagligt leve med den frygt, det er at have unge mennesker udsendt i krig. Det Konservative Folkeparti vil gerne takke dem alle for den indsats, de yder på Danmarks vegne.

Set med konservative øjne har det seneste år været præget af solide, betydningsfulde politiske resultater. Vi står nu ved en skillevej. Om kort tid skal danskerne igen i stemmeboksen, og valget er klart. Man kan vælge regeringens vej med økonomisk ansvarlighed, reformer og vækst, eller man kan vælge alternativet til det, nemlig en uansvarlig økonomisk politik, der i værste fald vil gøre Danmark til et lavvækstsamfund med arbejdsløshed, voksende gæld, større renteudgifter og dermed færre penge til at tage sig af de udsatte i vores samfund. Vi Konservative vælger den økonomisk ansvarlige vej.

Kl. 15:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en række bemærkninger, og jeg har skrevet navnene op i følgende rækkefølge: Villy Søvndal, Margrethe Vestager, Per Clausen, Henrik Sass Larsen, Sophie Hæstorp Andersen, Steen Gade, Morten Østergaard, Kim Mortensen, Benny Engelbrecht, Jesper Petersen, Anne Marie Geisler Andersen, Julie Rademacher, Nanna Westerby, Johanne Schmidt-Nielsen, Astrid Krag og Jonas Dahl. Det burde kunne lade sig gøre med lidt orden.

Den første er hr. Villy Søvndal for en kort bemærkning.

Kl. 15:56

Villy Søvndal (SF):

Tak. Igen: Det er jo en kendt sag, at De Konservative går ind for skattelettelser. Jeg er sikker på, at jeg ikke generer den konservative ordfører ved at nævne det faktum. Nu kan man forestille sig, at De Konservative efter et valg, hvis blå blok vinder, får meget stærk hjælp fra Liberal Alliance, for Liberal Alliance er jo næsten endnu stærkere, om man så må sige, i ønsket om skattelettelser end De Konservative. Derfor vil jeg bare spørge: Ser den konservative ordfører frem til den alliance med Liberal Alliance, og er det vurderingen, at man dermed får så stærkt et samspil, at man vil være i stand til at sikre skattelettelser i en kommende periode?

Kl. 15:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 15:57

Carina Christensen (KF):

Hr. Villy Søvndal har helt ret i, at det ikke er nogen hemmelighed, at Det Konservative Folkeparti går ind for skattelettelser. Det gør vi bl.a., fordi vi er meget optaget af at sikre væksten i det danske samfund og sikre, at der også i fremtiden vil blive skabt virksomheder i Danmark og skabt nye arbejdspladser her i Danmark. Det kræver jo, at der er nogle virksomheder, der synes, at Danmark er et attraktivt sted at være og drive en virksomhed og investere.

Igen: Når man lytter til virksomhederne – jeg ved ikke, hvor meget hr. Villy Søvndal kommer ud og snakker med Dansk Erhvervsliv, nogle gange bliver jeg lidt i tvivl om, hvor meget det er – hører man, at de har tre ønsker til os herinde på Christiansborg. De siger: Sørg nu for at holde ro på økonomien, vi har brug for, at der er en

sund økonomi, så renten ikke stiger og der er tryghed omkring de rammevilkår, vi bliver budt. Så siger de også helt klart til os: Vi får brug for, at I øger arbejdsudbuddet. De har helt klart sagt til os: Afskaf efterlønnen, det er den reform, vi har allermost brug for. Og til sidst siger de også: Sørg nu for at sikre os nogle konkurrencedygtige rammevilkår. Når vi skal ud at afsætte vores varer på det store verdensmarked, har vi altså brug for at kunne konkurrere effektivt med de andre lande. Der er det altså afgørende, hvilket omkostningsniveau vi byder vores virksomheder i det her land. Og derfor: Ja, vi er optaget af, at skatten på selskaber eksempelvis skal sættes ned og skatten på arbejde skal sættes ned – simpelt hen for at sikre væksten.

Kl. 15:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Villy Søvndal.

Kl. 15:58

Villy Søvndal (SF):

Men det bekræfter jo bare det indtryk, jeg gjorde rede for i indledningen, nemlig at De Konservative brænder af hele deres hjerte for skattelettelser. Det er ærlig snak. Det har så nogle konsekvenser, f.eks. at de velhavende i Danmark bliver ekstremt meget mere velhavende; at uligheden stiger dramatisk. Det er den ene konsekvens. Den anden konsekvens er, at der er nogle ting i den offentlige sektor, der så ikke kan finansieres.

Men mit spørgsmål var egentlig: Når nu De Konservative har en sag, de brænder så meget for – man kunne næsten mærke på fru Carina Christensen, at det var en ny ild, der brændte, da debatten kom ind på skat – så kan man vel heller ikke forestille sig, at de ikke vil være i stand til at gennemføre skattelettelser i en kommende periode. Jeg tænker på, om vicesstatsministeren virkelig skulle være den første konservative leder, der ikke har styrken til at kæmpe skattelettelser igennem. Hans forgænger kunne, og hans forforgænger kunne. Man kan vel ikke forestille sig, at vicesstatsministeren er sådan en svæklings, det må man nok ikke sige, men så svag en leder, det må man nok heller ikke sige, men har så lidt kraft, det tror jeg godt man må sige, at han ikke vil være i stand til at kæmpe skattelettelser igennem.

Kl. 15:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 15:59

Carina Christensen (KF):

Jeg kan bekræfte, at hr. Lars Barfoed absolut ikke er nogen svag leder. Vi er meget, meget glade for vores partiformand, sådan er det. Vi er også meget optaget af at sikre væksten i det her land og sikre, at der fremtidig vil være nogle virksomheder, så danskerne, når de står op om morgenen, har et job at gå hen til osv. Og det kræver altså nu engang, at vi har nogle konkurrencedygtige rammevilkår, og at de forhold, vi tilbyder virksomhederne her i landet, gør, at de kan klare sig på ikke mindst de internationale markeder. Uanset at hr. Villy Søvndal fornægter det – og jeg kan jo læse i hans »Fair Løsning 2020«, at det fornægter man fuldstændig, for der tror man bare, at man blindt kan hæve skatterne med 30 mia. kr., og så synes alle virksomheder: Det var da en dejlig check, der kom der, så bliver vi sandelig her i Danmark og investerer videre – så ser virkeligheden ikke sådan ud, og det ved hr. Villy Søvndal også godt. Det er selvfølgelig et væsentligt parameter, hvilket omkostningsniveau vi byder vores virksomheder i det her land, og der er vi meget optaget af bl.a. skatten på arbejde, skatten på selskaber osv. Det skal være attraktivt at investere i Danmark, og det skal være attraktivt at drive virksomhed i Danmark.

Kl. 16:00

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 16:00

Margrethe Vestager (RV):

Den konservative ordfører talte meget om reformer, og det er særdeles velanbragt, når man ser på den vanskelige økonomiske situation, som Danmark er i, og det er den debat, jeg gerne vil tage med ordføreren. Jeg vil gerne spørge, om ordføreren er enig med vismændene, når de siger i den seneste rapport:

»En markant reform af efterlønnen, en stram udgiftsstyring og en ophævelse af skattestoppets nominalprincip udgør elementer i en hensigtsmæssig reformpakke, der vil kunne gøre finanspolitikken troværdig«.

Altså, reform af efterløn, stram udgiftsstyring, ophævelse af skattestoppets nominalprincip er en reformpakke, som giver den troværdighed, der jo netop skal være med til at sikre, at renten ikke stiger, altså lige præcis det, som ordføreren lagde ud med. Så jeg skal bare spørge, om ordføreren er enig med vismændene om det her.

Kl. 16:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:01

Carina Christensen (KF):

Jeg er da delvis enig i nogle af de ting, der blev læst op her, og derfor er jeg også rigtig glad for den aftale, vi jo netop har indgået bl.a. sammen med De Radikale om en stor tilbagetrækningsreform, hvor vi bl.a. går ind og laver en reform af efterlønnen. Det er vi rigtig glade for, og vi er glade for, at der er et flertal her i Folketinget, som vil gennemføre den reform også efter et valg.

Men jeg kan sige det helt klart: Vi er ikke enige i – hvis det var det, man forsøgte at antyde her – at vi skal hæve boligskatterne. Jeg ved godt, at Det Radikale Venstre ønsker, at vi skal sætte boligskatterne op i det her land. Det ønsker vi ikke. Vi mener, at det vil være en bombe under dansk økonomi, og det vil skabe en enormt stor utryghed hos de danske familier. Så det er vi på ingen måde interesseret i.

Kl. 16:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 16:01

Margrethe Vestager (RV):

Det vil sige, at ordføreren altså mener, at en ophævelse af skattestoppet især på boliger – må jeg forstå – vil være en bombe under dansk økonomi. Det må jo så betyde, at Det Konservative Folkeparti ønsker at videreføre skattestoppet på ubestemt tid. Ifølge vismændene vil det koste 25 mia. kr. Det synes jeg er ret mange penge. Det svarer til 1,25 pct. af BNP. Specielt når man ser på, at efterlønnsreformen jo sådan set giver et årligt bidrag på 10 mia. kr., må man sige, at der er en skærende kontrast mellem den ansvarlighed, som efterlønnsreformen udviser, og så det at ville fastholde skattestoppet til evig tid, fordi det jo som sagt kræver en finansiering på 25 mia. kr. Det er immer væk noget, og jeg vil da gerne vide, hvordan ordføreren vil finansiere det.

Kl. 16:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Carina Christensen (KF):

Jamen jeg kan til fulde bekræfte, at vi ønsker at bevare skattestoppet. Vi synes, at det er en fantastisk ting, at man har indført et skattestop, og vi ønsker kun, at hvis skatterne skal bevæge sig i en retning, skal det være nedad, ikke opad. Vi lever altså i et samfund, hvor danskerne betaler utrolig høje skatter. Jeg tror, at vi har verdens højeste skatte tryk her i Danmark, og jeg synes faktisk ikke, at det er en rekord, vi skal være stolte af. Jeg mener også, at vi har det på lånt tid, for jeg tror simpelt hen ikke på, at vi i fremtiden i den internationale globale verden, som vi lever i, vil være i stand til at holde på vores virksomheder her i landet, hvis vi bare byder dem et skatte tryk, som i den grad ligger over alle andre lande. Så det er noget, vi konstant skal have fokus på, og vi er nødt til at sikre, at vi har et konkurrencedygtigt skatteniveau.

Kl. 16:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 16:03

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at jeg prøver med to spørgsmål. Så er der håb om, at jeg får svar på et af dem. Jeg vil gerne spørge fru Carina Christensen om, hvad der er den dybere forklaring på, at det skulle forbedre beskæftigelsen i Danmark at afskaffe efterlønnen, når vi ifølge Danmarks Statistik har en arbejdskraftreserve på 240.000, altså 240.000 mennesker, der gerne vil have arbejde, og som ikke kan få det. Hvordan skulle det at afskaffe efterlønnen gøre, at vi så får 30.000-50.000 ekstra i job? Hvordan skulle det føre til flere arbejdspladser?

Jeg har et andet spørgsmål til fru Carina Christensen. Hun siger, at ydelserne skal gå til dem, der har brug for det. Er det det, der ligger bag synspunktet om, at man skal indføre brugerbetaling på lægebesøg og give de rigeste skattelettelse? Er det sådan det der med, at pengene skal gå til dem, der har brug for det?

Kl. 16:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:04

Carina Christensen (KF):

Det kan godt være, at Enhedslisten nægter at se realiteterne i øjnene, men et faktum er bare, at vi kommer til at mangle arbejdskraft i det her land ganske snart. Jeg troede sådan set, at alle Folketingets partier var enige om, at vi er nødt til at tage ansvar, og at vi er nødt til at sikre, at der er hænder og hoveder nok på vores arbejdsmarked. Det er vi simpelt hen nødt til. Og hvis vi grundlæggende skal diskutere den præmis, så når vi nok ikke at blive færdige i dag. Vi ved bare, at om ganske kort tid, omkring 2015, kommer vi til at mangle arbejdskraft i det her land. Derfor er vi altså alle sammen nødt til at tage det ansvar på os og sørge for, at der bliver et øget arbejdsudbud.

Det bliver alle steder, vi skal kigge hen. Nu har vi kigget på efterlønnen. Det synes vi er en rigtig god ting. Vi synes, det er helt forkert, at man betaler raske og kompetente mennesker for at forlade arbejdsmarkedet i en tidlig alder, når vi rent faktisk har brug for deres kompetencer ude på det danske arbejdsmarked. Vi får brug for alle. Vi siger også til de unge mennesker: I bliver nødt til at komme hurtigere igennem uddannelserne. I skal ind og bidrage nogle flere år på arbejdsmarkedet. Vi har halveret dagpengeperioden, for vi har brug for, at alle kommer ind og giver et nap med.

Så det der med at nægte at se realiteterne i øjnene er godt forsøgt af Enhedslisten, men det nytter bare ikke noget.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen.

Kl. 16:05

Per Clausen (EL):

Nu er det jo ikke Enhedslisten, der producerer tallene i Danmarks Statistik, og det bliver det næppe i fremtiden. Danmarks Statistik siger, at der er en arbejdskraftreserve på 240.000 mennesker. Så siger fru Carina Christensen, at i 2015 kommer vi til at mangle arbejdskraft. Jeg kan altså ikke læse ud af regeringens 2020-plan, om det virkelig er rigtigt, at man regner med, at der kommer 200.000 i arbejde i løbet af de næste 3-4 år. Det lyder spændende. Og hvad er det for nogle initiativer, der skal føre til det? Dem mangler vi da at få noget at vide om.

Kl. 16:05

Kl. 16:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:06

Carina Christensen (KF):

Jeg kan godt høre, at jeg skulle have taget sådan en bunke statistikker med herop og udsagn fra alle dem, der har sagt, at der bliver mangel på arbejdskraft i det her land. Men jeg troede faktisk ikke, at det var nødvendigt. Jeg skal gerne bringe en stak til hr. Per Clausen efterfølgende, så vi kan få vished for det med, at der bliver mangel på arbejdskraft i det her land.

Sagen er jo den, hvad vi har hørt rigtig mange gange, at hver gang der er fem, der forlader arbejdsmarkedet, er der fire, som kommer ind. Det problem skal vi altså bare have løst, og der er reformer fuldstændig nødvendige.

Kl. 16:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Henrik Sass Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:06

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg kan forstå, at det giver anledning til en vis turbulens, når Venstre og Konservative internt diskuterer skattelettelser. Nu kan ordføreren jo formentlig ikke udvandre på nuværende tidspunkt, så lidt direkte forespurgt: Har man hos De Konservative helt opgivet kravet om at få flere skattelettelser? Og er det hele bare endt med, at man til sidst har fået det stolte gamle Konservative Folkeparti til at acceptere, at deres forslag omkring selskabsskattelettelser skal i udvalg? Er det, hvad man har fået ud af det, og er det, hvad man har tilbage? For så tror jeg, man får problemer med vennerneovre i Liberal Alliance.

Lad mig så spørge til det udvalgsarbejde: Har man gjort sig nogen som helst forestillinger om, hvordan man skal finansiere den nedsættelse af selskabsskatten, som man skal i gang med i det udvalgsarbejde? Kan man pege på nogen konkrete områder, hvor det er, man ønsker at spare?

Kl. 16:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:07

Carina Christensen (KF):

Spørgsmålet overrasker mig egentlig lidt, men jeg kan sige, bare for at betrygge hr. Henrik Sass Larsen, at vi ikke har opgivet nogen planer om at arbejde for skattelettelser, hvis vi kan finde finansieringen til det. Det er vores politik, og det arbejder vi for. Socialdemokraterne har helt sikkert også et eller andet, som de arbejder for.

Så kan jeg forstå, at hr. Henrik Sass Larsen ikke har læst vores vækstplan. Det er ganske rigtigt, at der nu bliver nedsat et udvalg, som skal komme med anbefalinger til, hvordan man kan finansiere en sænkning af selskabsskatten fra 25 pct. ned til 20 pct. Der siger vi helt klart, at vi bl.a. skal kigge i erhvervsstøtteordningerne. Der kunne jeg måske få nogle gode forslag fra hr. Henrik Sass Larsen, fordi når man læser »En Fair Løsning«, som jo i den grad ikke har særlig meget reel finansiering, vil man se, at der hele tiden peges på de der erhvervsstøtteordninger. Så vi kunne måske få et par bud på, hvilke man kunne starte med at tage.

Kl. 16:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 16:08

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg synes nu egentlig, det kunne være ret spændende også at få lidt inspiration fra Det Konservative Folkeparti og høre, hvad det er, de vil pege på i forhold til det her. Vi har sagt, at vi gerne går i dialog med erhvervslivet om at finde ud af, hvordan vi indretter fremtidens erhvervsstøtteordninger. Men det er ikke med henblik på skattenedsættelser. Det er med henblik på, at vi lægger tingene om. Derfor kan det blive en ret svær øvelse, når man går i gang. Så kom jeg til at tænke på, om man er sikker på at få succes med sit forehavende. Derfor skal man måske holde lidt øje med det udvalgsarbejde, som man er blevet parkeret i.

Må jeg så spørge om en anden ting, og det er: Vil Det Konservative Folkeparti gå til valg på at kræve, at der i næste valgperiode skal være skattelettelser? Og kunne jeg forstå det, som den konservative ordfører sagde lidt tidligere i debatten, sådan, at man ønsker at sænke det generelle skattetryk markant i Danmark, og hvor langt skal det i givet fald ned?

Kl. 16:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:09

Carina Christensen (KF):

Jeg synes faktisk, det er lidt ærgerligt. Jeg havde egentlig håbet på, at hr. Henrik Sass Larsen kunne give mig et par fif omkring de der erhvervsstøtteordninger, for der er rigtig meget i jeres plan, som er finansieret med de erhvervsstøtteordninger. Så det er egentlig lidt ærgerligt, at I ikke kan være lidt mere konkrete.

Men jeg kan jo så glæde mig over, at I må være ret sikre på, at vi får succes, når vi nu skal begynde at lede efter nogle penge der. For I har jo brugt rigtig mange af de penge, som I har fundet, selv om I godt nok ikke lige vil pege på præcis, hvad det er. Det er ikke zoologiske haver, kunne jeg forstå. Men lad os nu endelig gå videre – jeg kan forstå, at vi vil det samme her – og komme i gang med at kigge på de der erhvervsstøtteordninger. Det vil vi meget gerne være med til, og vi vil gerne bruge pengene til at sænke selskabsskatten.

Kl. 16:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Hæstorp Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:09

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu er det jo ikke kun selskabsskatten, De Konservative har bebudet at man vil sænke. Den 2. februar i år var ordføreren selv ude at sige, at man ønskede at sænke det generelle skattetryk, og det skulle koste omkring 35 mia. kr.

Jeg vil da meget gerne høre ordføreren i dag, hvor de 35 mia. kr. skal komme fra. Er det fra nedskæringer på folkeskolerne, på vores hospitaler eller over for vores ældre?

Kl. 16:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:10

Carina Christensen (KF):

Jamen jeg kan godt huske debatten fra februar måned, og dengang tror jeg at alle partier havde sådan en debat om væksten i samfundet. Jeg ved jo, at det også er noget, Socialdemokraterne og ikke mindst SF er meget optaget af: at vi skal have gang i hjulene, ikke mindst efter finanskrisen, at vi skal have gang i væksten her i landet.

Vi synes jo, det er oplagt, at man så kigger lidt ud over landets grænser. Det er jo ikke sikkert, at vi altid har opfundet den dybeste tallerken her i Danmark. Det kunne jo være, at andre også kunne inspirere os. Og vi skal jo ikke kigge længere væk end lige til Sverige, for der kan vi i hvert fald se at de har nogle utrolig høje vækstrater – de ligger på mellem 6 og 7 pct., hvor vi ligger på det halve her i Danmark, hvad angår vækstrater.

Hvad har man gjort i Sverige? Hvorfor er det, at de har så stor succes med at få sat gang i væksten i Sverige? Det er jo bl.a., fordi det er lykkedes for Fredrik Reinfeldt at gennemføre en sænkning af det generelle skattetryk i Sverige fra 51 pct. ned til 45 pct. Det er gjort på ganske få år, og det har da sat gang i hjulene i Sverige. Der spørger vi bare helt klart: Kunne vi ikke lære noget af svenskerne? Kunne vi lade os inspirere af det? Men pengene skal selvfølgelig findes.

Kl. 16:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:11

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen ordføreren giver jo selv i Berlingskes Politiko det svar, at pengene skal komme fra en slankning af den offentlige sektor. Og der vil jeg da bare gerne høre, om ordføreren kan bekræfte, at det vil betyde, at omkring 10-11 mia. kr. skal findes ved at slanke den offentlige sektor alene i hovedstadsområdet. Det svarer til, at hver kommune skal ud at finde omkring 200-300 mio. kr. i besparelser i de kommende år.

Kunne vi ikke godt få et helt konkret svar fra ordføreren for De Konservative i dag på: Hvor er det, man gerne vil spare i den offentlige sektor for at finde 35 mia. kr. til igen igen at give skattelettelser? Er det på vores skoler, er det over for vores ældre, eller hvor er det? For jeg kan i hvert fald røbe, at det her med brugerbetaling for lægebesøg ikke kommer til at give så meget i kassen, som De Konservative nok går og drømmer om. Og jeg håber ganske enkelt heller ikke, at man får held med det, for det er i hvert fald imod Socialdemokratiets politik.

Kl. 16:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:12

Carina Christensen (KF):

Altså, jeg kan ikke anwise, præcis hvor i den offentlige sektor vi kan finde det, men jeg kan i hvert fald til fulde bekræfte, at vi gerne vil lede efter pengene i den offentlige sektor, for vi synes, at den offentlige sektor i Danmark er blevet stor. Den er historisk stor, og den

fylder for meget i forhold til den private sektor, så der er brug for at få en bedre balance mellem de to sektorer.

Vi er meget optaget af, at vi får den mest muligt effektive offentlige sektor. Vi er sådan set også optaget af, at man godt kunne have mindre administration i den offentlige sektor. Vi har sagt åbent og ærligt, at vi synes, at man skal lukke og slukke for regionerne. Vi synes, at man i et lille land som Danmark, hvor der er 5 millioner mennesker og tre administrative led, altså både stat, regioner og kommuner, sådan set kunne lukke regionerne og nøjes med at have staten og kommunerne. Så der kunne man jo starte med at kigge efter nogle penge.

Kl. 16:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 16:13

Steen Gade (SF):

Tak. Det Konservative Folkepartis ordfører taler meget om vækst og private arbejdspladser, og det synes jeg også er det helt rigtige tema i dag. Det er jo også sådan, at det er Det Konservative Folkeparti, der har haft ansvaret for de to ministerier, som har haft størst ansvar for, hvor langt vi er kommet i dag. Det er Økonomi- og Erhvervsministeriet i 10 år, det er på eksportsiden Udenrigsministeriet i 10 år. Derfor vil jeg spørge fru Carina Christensen om følgende tre ting:

For det første: Synes fru Carina Christensen, det går godt, når Danmarks Statistik i dag kl. 9.21 via Ritzau melder, at vi har minusvækst i bruttonationalproduktet i Danmark, og at vi derved afviger negativt i forhold til gennemsnittet i EU og USA?

For det andet: Mener fru Carina Christensen, det var en god idé, at der ikke kom en innovationsstrategi fra regeringen, som man ellers lovede allerede i 2007, og som vi i dag lider under aldrig kom?

For det tredje: Mener fru Carina Christensen, at det er godt, at man, mens vi har haft konservative udenrigsministre, har skåret ned på eksportkreditområdet?

Kl. 16:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:14

Carina Christensen (KF):

Jeg står et hundrede procent inde for den vækststrategi, der er ført af den her regering gennem de sidste 10 år, men jeg er så til gengæld også et hundrede procent enig i, at vi skal sætte endnu mere turbo på, vi skal accelerere endnu hårdere ud ad vækstsportet. Det kan jeg forstå at hr. Steen Gade og SF jo også er meget optaget af. De har jo lavet deres eget såkaldte vækststudie.

Der må jeg så bare sige, at når det kommer sådan helt konkret til fremtidens vækstpolitik, er jeg meget uenig med den opskrift, som de anviser – den her såkaldte pick the winner-strategi, som går ud på, at vi så skal sidde herinde på Christiansborg og vælge sådan to til tre brancher ud, det var vist noget med nogle pumper og noget med vandsektoren, og så skal det være de to brancher vi ensidigt satser på. De skal så have rigtig gode vilkår, og så er det i øvrigt lige meget med alle andre virksomheder. Det er jeg fuldstændig uenig i. Jeg tror på, at det, vi skal levere herindefra, er konkurrencedygtige rammevilkår til vores virksomheder. Så skal de nok selv finde ud af, hvad de skal producere, og hvilke markeder de skal gå ind på. Det skal vi ikke blande os i herindefra. Men jeg er enig i, at vækst bliver et enormt vigtigt tema fremover.

Kl. 16:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Steen Gade.

Kl. 16:15

Kl. 16:18

Steen Gade (SF):

Det var vel så det tætteste jeg i dag kan komme på at høre, at det faktisk går rigtig skidt. Det går rigtig skidt, og det går dårligere end gennemsnittet i EU, og det går dårligere end i USA. Det er dagens tilstand, og det er vel den vigtigste oplysning, der er kommet til os i dag, at vi har haft negativ vækst i to kvartaler, og at vi afviger.

Hvis vi er nået så langt, at man indrømmer, at det går skidt, så er det, jeg ikke rigtig kan forstå, at man alligevel spiller den melodi, at her går det godt fru kammerherreinde, og nu har vi orden på det hele. Sagen er jo, at når vi kigger på Sverige og Tyskland, kan vi se, at de i årene, der ligger forud, har satset på at få eksportandele i Indien, i Kina, i Brasilien. Det er en af hemmelighederne bag, at det går godt.

Jeg vil give ros for, at man har udnævnt tre ambassadører, som skal ud og lave det her, men sagen er, at det er fru Carina Christensens parti og regeringen, der har siddet på hænderne, mens andre lande er løbet forbi os, fordi de har satset på de eksportmarkeder, og fordi de har satset på bestemte sektorer.

Kl. 16:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:16

Carina Christensen (KF):

Det er jo simpelt hen ikke rigtigt. Altså, vi har været igennem en international krise, som har lagt pres på virksomheder i hele verden, tror jeg, og selvfølgelig også her i Danmark, og man er blevet udsat for en ny global konkurrence. Der er en kæmpe omstilling i gang i alle virksomheder i det her land. Jeg har selv en virksomhed, og jeg ved præcis, hvordan hverdagen er derude.

Det gode er jo så, at der alle dage, lige siden den her regering trådte til i 2001, har været arbejdet på at skabe nogle fornuftige rammevilkår for danske virksomheder, og det spor skal vi fortsætte ud ad i fremtiden. Og jeg er dybt bekymret, må jeg sige, over udsigten til, at S og SF skulle få regeringsmagten i det her land, for det, de lægger op til, vil i den grad hæmme danske virksomheders konkurrenceevne, og det vil koste uhyggelig mange danske arbejdspladser.

Kl. 16:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 16:17

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne starte med at lykønske fru Carina Christensen med en rekord. Jeg tror simpelt hen, at fru Carina Christensen fik sat rekord i svaret til fru Margrethe Vestager i, hvor hurtigt man kan slå et gigantisk hul i statskassen. 25 mia. kr. hvert eneste år brændte fru Carina Christensen af i sit svar til fru Margrethe Vestager. Det er jo vildt. Virkeligheden er jo, at hvis man kigger i regeringens egen 2020-plan, finansierer man skattestoppet indtil 2020, og herefter er det der ikke længere. Det er ikke indlagt i de økonomiske fremskrivninger. Man regner ikke med det.

Derfor vil jeg håbe, at man fra konservativ side vil erkende, at det, der vil være en bombe under økonomien, er, hvis fru Carina Christensen holder fast i, at Det Konservative Folkeparti vil bevare skattestoppet på ubestemt tid og bare ukritisk videreføre det efter 2020. Og hvis fru Carina Christensen så ville have ulejlighed med lige at forklare, hvor de 25 mia. kr. skal komme fra, ville det være rigtig fint. Men kan vi under alle omstændigheder få et klart svar: Er det Det Konservative Folkepartis opfattelse, at skattestoppet skal videreføres efter 2020?

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:18

Carina Christensen (KF):

Vi er rigtig glade for skattestoppet. Vi synes, det er en helt fantastisk ting. Det er rigtigt, at vi har fundet finansieringen frem til 2020, og jeg er sikker på, at det også vil lykkes os at finde en finansiering derefter.

Jeg kan godt høre, hvad Det Radikale Venstre fisker efter. De vil jo så gerne have, at der er nogle, der hopper med på det med boligskatterne. Der kan jeg bare sige, at Det Konservative Folkeparti går ikke med til at hæve boligskatterne. Det Radikale Venstre må prøve andre steder, for vi går ikke med til det.

Kl. 16:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:18

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det er befriende klar tale af fru Carina Christensen. Jeg synes bare, at det ville klæde Det Konservative Folkeparti og for den sags skyld regeringen, hvis der er enighed om det, at man indlagde det i de økonomiske prognoser.

Hvis man tager vismandsrapporten fra i dag og ser på side 10, så fremgår det klart, at nominalprincippet – altså det her med at fastlåse ejendomsværdiskatten og de forskellige afgifter i kroner og øre – forværrer holdbarheden med 1¼ pct. Det er det, vismændene kalder en systematisk forværring af de offentlige finanser, hvis skattestoppets nominalprincip antages opretholdt i al fremtid, sådan som fru Carina Christensen lige har gjort.

Det giver altså en forværring af den offentlige saldo med 25 mia. kr. Den efterlønsreform, vi lige har lavet i fællesskab, giver en forbedring på 10 mia. kr. Det er to en halv gange det beløb. Jeg synes, Det Konservative Folkeparti skylder i dag at redegøre for, hvor man skal holde for for at finansiere skattestoppet efter 2020, eller som minimum insistere på, at regeringen fremover indlægger det i sin fremskrivning, så vi kan se den markante forværring af dansk økonomi, den massive gældsopbygning, der vil komme, når man år efter år skal finansiere 25 mia. kr. for at få råd til det skattestop, man i dag har sagt at man vil holde fast i. Jeg ønsker held og lykke med forehavendet, men må bare sige, at det i sandhed er en bombe under dansk økonomi.

Kl. 16:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:20

Carina Christensen (KF):

Jeg kan godt høre, at Det Radikale Venstre gerne vil af med skattestoppet. Sådan må jeg i hvert fald forstå det. Det går man ikke helt ind for. Det skal så være boligskatterne, der skal hæves. Det ønsker vi ikke. Jeg kunne så høre i går – hvis man skal lykønske her, så tillykke med den nye 2020-plan – at De Radikale ønsker at sænke topskatterne osv., så i bund og grund virker det, som om vi er ret enige om skattepolitikken.

Jeg siger helt klart, at vi fastholder skattestoppet. Der er fundet en finansiering frem til 2020, og jeg er helt sikker på, at der også vil blive fundet en finansiering derefter, for vi synes, det er en rigtig god ting, at der er et skattestop. Og skal skatterne bevæge sig i det her

land, så ønsker vi at sænke skatterne og ikke at hæve dem. Og vi ønsker ikke at røre ved boligskatterne.

Kl. 16:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kim Mortensen for en kort bemærkning.

Kl. 16:20 **Kim Mortensen** (S):

Vi må jo så konstatere, at det konservative svar er det samme, som det har været de sidste 9 år, at det er mere af det samme, det er flere skattelettelser, på trods af at vi kan se, at medicinen ikke virker. De Konservatives svar er så at øge arbejdsudbuddet ved at lave en tilbagetrækningsreform, der hindrer, at man kan komme på efterløn efter en lang karriere på arbejdsmarkedet.

Kim Mortensen (S):

Man kan jo høre på den konservative ordfører, at det er de positive toner, der slås an. Det startede jo i morges i Jyllands-Posten, hvor vi kunne læse, at Finansministeriet ser lysere tider komme. Og nedenunder: Opsvinget vil bide sig fast. Ja, man kan næsten høre den konservative grundtone fra 1980'erne med Poul Schlüter: Opsvinget vil bide sig fast, opsvinget er lige om hjørnet. Man kan næsten høre Poul Schlüter læne sig tilbage og sige: Nu må vi have skattelettelser. Det var dengang i 1980'erne, hvor ungdomsarbejdsløsheden eksploderede. Vi hørte lige før den konservative ordfører rose situationen i Sverige, hvor vi kan konstatere at ungdomsarbejdsløsheden nu er markant over 20 pct.

De her positive toner varede lige til kl. 9.03 i morges, hvor økonomerne så måtte sige: Det ser overraskende dystert ud, opsvinget vakler nu, faldende privatforbrug. Er det mere af den her medicin, er det flere skattelettelser, der efter den konservative ordførers mening skal redde Danmark?

Kl. 16:20

Kl. 16:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:25

Carina Christensen (KF):

Jeg blev helt i tvivl om, hvorvidt jeg skulle være ked af, at der rent faktisk er nogen, der siger, at opsvinget har bidt sig fast, at det går godt for danske virksomheder. Det synes jeg er rigtig godt og positivt, og det tror jeg faktisk også er det, som mange af os oplever, når vi er rundt at tale med virksomheder her i landet. Ordrene begynder at tikke lidt mere ind, det går lidt bedre, man føler sig lidt mere tryk, og det oplever medarbejderne selvfølgelig også. Det mener jeg da at vi alle sammen har grund til at glæde os over. Vi skal selvfølgelig bare understøtte det opsving. Hvordan gør vi så det? Ja, det gør vi ved at sikre, at vi har en sund økonomi i det her land, at der er balance i de offentlige finanser. Det er det, vi lige har leveret med vores 2020-plan, og det sikrer altså, at vi kan holde ro i økonomien og sikre, at renten ikke stiger.

Som noget andet er vi nødt til at sikre, at virksomhederne har mandskab nok. Altså, hvis de skal vækste, skal der være nogle, de kan ansætte, og derfor er vi nødt til at se på, hvordan vi kan øge arbejdsudbuddet. Derfor må jeg bare sige, at det næsten er tragisk, at Socialdemokraterne i den grad siger nej, nej, nej til reformer og intet bud har på, hvordan vi kan øge arbejdsudbuddet i det her land. Det bliver en kæmpe bremse for væksten, når man vågner op i 2015 og finder ud af, at hov, man sagde nej til alt, hvad de andre foreslog, nu sidder man i saksen, nu har man ikke den arbejdskraft, man har brug for til at sikre væksten i det her land.

For det tredje bliver man bare nødt til at vågne op og forstå, at man ikke kan blive ved med at tro, at man kan leve i en osteklokke og ikke have internationale konkurrencedygtige rammevilkår. Man kan ikke behandle danske virksomheder, som man vil, man er nødt til at sikre, at de kan konkurrere på eksportmarkederne.

Kl. 16:22

Kl. 16:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kim Mortensen.

Carina Christensen (KF):

Nu skal jeg fortælle, hvad det konservative svar er: Vi er dybt optaget af at sikre væksten og sikre, at det også i fremtiden vil være attraktivt at skabe nye virksomheder og skabe nye arbejdspladser i det her land. Det tror jeg faktisk er noget, der bekymrer rigtig, rigtig mange danskere. Hvad kræver det? Det kræver, at vi får styr på økonomien, at der bliver balance i de offentlige finanser, og derfor har vi lavet en 2020-plan. Det er rigtig, rigtig ærgerligt, at Socialdemokraternes plan ikke er bedre, for den er desværre ufinansieret. Men det er vi optaget af, og vi har sat to streger under facit.

Så er der altså brug for, at vi øger arbejdsudbuddet. Så kan man komme med alle mulige statistikker, men faktum er, at der er brug for at gennemføre reformer, der øger arbejdsudbuddet. Desværre siger Socialdemokraterne nej, nej nej. Man vil ikke røre ved efterlønnen, man vil ikke røre ved dagpengeperioden, man tilbyder så, at ufaglærte skal kunne få penge med til at gå ud af arbejdsmarkedet og tage en uddannelse, man vil fjerne kontanthjælpsloftet, man vil fjerne starthjælpen osv., og så vil man øge skatten på arbejde, alt sammen noget, der trækker arbejdskraft ud af arbejdsmarkedet. Det er det eneste, vi ikke har brug for i den situation, vi står i her og nu.

Virksomhederne har brug for, at vi politikere tager ansvar, at vi sørger for, der kommer flere ind på arbejdsmarkedet, og det er den opgave, vi burde hjælpe hinanden med at løse.

Kl. 16:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 16:26

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil godt bide mig fast i spørgsmålet om vækst, som nu er et nok så væsentligt tema. Det føles jo ganske underligt at stå i en situation, hvor både ordføreren og Finansministeriet og andre får det til at lyde, som om det er lyse tider, vi går i møde, samtidig med at vi altså kan konstatere, at der er en recession, der har bidt sig fast i det danske samfund.

Vi er bestemt også optaget af, at der skal være nogle gode vilkår i Danmark, hvad angår arbejdspladser. Men vil ordføreren i det mindste ikke anerkende, at en meget vigtig forudsætning for, at folk kan komme i beskæftigelse, rent faktisk er, at de har en uddannelse, der passer til de behov, som erhvervslivet har?

Lad mig blot nævne et ganske lille eksempel, som jeg går ud fra at ordføreren også har lagt mærke til, nemlig at Carl Holst, regionsrådsformanden for Region Syddanmark – det er det område, ordføreren kommer fra – i dag har påpeget over for medlemmerne og dermed bl.a. også ordføreren, at man om 10 år kommer til at mangle 25.000 uddannede personer i Region Syddanmark. Altså kommer 25.000 lavtuddannede til at mangle uddannelse. Er det ikke et problem, og er det ikke også et sted at investere?

Kl. 16:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:27

Carina Christensen (KF):

Jamen jeg er da fuldstændig enig. Selvfølgelig skal vi investere i uddannelse, og det gør vi jo også. Vi investerer massivt i uddannelse. Vi har brug for at have en meget, meget højtuddannet arbejdskraft, men det koster jo penge, vil jeg sige til hr. Benny Engelbrecht. De penge skal vi jo tjene, og det er derfor, at vi skal skabe vækst i det her land og sørge for, at der er nogle virksomheder, som vil tjene pengene til os.

Det må jeg bare sige at man altså ikke gør ved at lave en sådan »Fair Løsning 2020«, som er fyldt med fugle på taget og ikke løser de udfordringer, vi står over for, og som ikke sikrer balance i den offentlige økonomi. Det gør man altså ikke ved at sige nej til ethvert reformforslag, der kommer og har til formål at sikre reformer på arbejdsmarkedet. Det gør man ikke ved i den grad at nægte at se realiteterne i øjnene og ikke bidrage til at øge arbejdsudbuddet i det her land. Og det gør man altså heller ikke ved at hæve skatterne med 30 mia. kr., hvilket Socialdemokraterne lægger op til, og dermed i den grad bidrage til at forringe virksomhedernes internationale konkurrencevilkår. Det er ikke sådan, man skaber vækst.

Kl. 16:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:28

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil godt have ordføreren til at bekræfte, at det faktisk er sådan, at hvis man investerer i uddannelse, giver det også afkast til samfundet på længere sigt. Det går jeg ud fra ikke er noget problem for ordføreren at bekræfte, og ordføreren bekræfter dermed også, at hvis man skærer ned på uddannelse, sådan som regeringen har gjort, kommer det også til at koste på lidt længere sigt.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi fuldstændig klart får slået fast, at der er to forskellige veje for vækst og investering. Der er ingen tvivl om, at den nuværende regering og ikke mindst Det Konservative Folkeparti er meget interesseret i at gå en bestemt vej, nemlig at sikre skattelettelser. Det er også slået meget klart fast. Jeg ville bare ønske, at vi i det mindste kunne få den erkendelse, at hvis man investerer i uddannelse, giver det også afkast til samfundet, og derfor følger også, at hvis man skærer ned på uddannelse, vil det give det modsatte, altså et mindre afkast i fremtiden.

Kl. 16:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Carina Christensen (KF):

Jeg er da fuldstændig enig i, at det er en god investering at investere i uddannelse – de penge kommer tifoldigt igen – men når der skal investeres, skal man have nogle penge at betale med, altså cool cash, kontanter. Man skal kunne betale. Man kan ikke betale sine regninger med løse fugle på taget, og det er jo desværre lidt det, der fylder hele »Fair Løsning 2020«. Det er løse fugle i den forstand, at hvis vi engang finder nogle penge, så kan vi betale uddannelse og alt muligt andet. Det duer bare ikke, og det er derfor, vi har lavet vores egen 2020-plan, en tilbagetrækningsreform, hvor man finder 18 mia. kr. osv. osv. Vi har fundet de kontanter, der skal til, for at vi kan investere i uddannelse, for at vi kan investere i forskning, for at vi kan investere i sundhed og sygehuse osv. Det er altså bare nødvendigt. Alt andet duer ikke.

Så hvis det er det, ordføreren peger på, når ordføreren siger, at der er to veje at gå, er jeg helt enig. Der er den ansvarlige, den økonomisk ansvarlige vej, og det er den, vi vælger, hvor vi finder pengene, inden vi bruger dem. Og så er der den uansvarlige vej – det er desværre den vej, som Socialdemokraterne og SF går – hvor man bruger nogle penge, man ikke har, og igen peger på de her løse fugle på taget, hvor man en dag kan hente nogle penge, og hvor man har brugt alle pengene på forhånd. Den vej duer ikke.

Kl. 16:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:30

Jesper Petersen (SF):

Tak. Jeg har også bidt mærke i den konservative melding om at ville have skattelettelser for yderligere 35 mia. kr. Den slags ideer kom man vel at mærke med, efter man havde lavet en genopretningspakke, hvor dagpengemodtagere og børnefamilier, den kommunale velfærd betaler en meget stor regning for de ufinansierede skattelettelser, der er givet. Senere laver man så efterlønsreform, hvor det er de samme, der kommer til at betale en gang til. Men o.k., man foreslår alligevel for det her meget, meget store beløb ekstra skattelettelser.

På et spørgsmål tilbage fra januar om topskatten er der blevet svaret fra Skatteministeriet, at hvis man gjorde, som De Konservative gerne vil, nemlig at man maksimalt må betale 50 pct. af den sidst tjente krone, altså sætter topskatten ned med 6,5 pct., så vil det betyde, at 72 pct. af sådan en skattelettelse vil gå til de 10 pct. rigeste danskere. 25 pct. af den skattelettelse på lidt over 4 mia. kr. vil gå til den rigeste procent af danskerne. Er det virkelig en retfærdig politik efter alle de nedskæringer, man har lavet?

Kl. 16:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:32

Carina Christensen (KF):

Jeg kan forstå, at SF's skatteordfører var lidt ked af timingen, altså hvornår Det Konservative Folkeparti lige talte om skat og ikke talte om skat. Det beklager jeg meget, og jeg vil da overveje at ringe til SF's skatteordfører, næste gang jeg siger noget om det, hvis det er sådan, at der helst skal være en bestemt timing i det. Men helt reelt kan jeg sige, at Det Konservative Folkeparti er optaget af at skabe vækst i det her land og af at sikre gode vilkår for danske virksomheder, så de skaber nogle nye arbejdspladser, så vi alle sammen har et job at stå op til om morgenen. Jeg ved ikke, om der er nogle dage, der er bedre at tale om det end andre, vi synes sådan set, det burde være noget, vi talte om hver dag herinde i Folketinget, for det er rent

faktisk noget, der optager rigtig mange danskere i det her land. Og ja, vi mener, at skatten er en parameter i forhold til, hvor mange timer man ønsker at arbejde. Nu kan jeg forstå, at man gerne vil have, at alle sammen skal arbejde 1 time mere om ugen, og det er fint nok, hvis det nogen sinde lykkes at få sådan en aftale med fagbevægelsen, men samtidig vil man fjerne topskattegrænsen og dermed gøre det mindre attraktivt for folk at yde en ekstra indsats, og det mener vi bare er den forkerte vej at gå.

Kl. 16:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 16:32

Jesper Petersen (SF):

Jeg forstår ikke, at ordføreren er så tøsefornærmet og starter sådan en lavine af hidsigheder, der skal strømme ud over Folketingssalen. Altså, jeg giver sådan set bare ordføreren en chance for at forklare noget mere om et forslag, som man er kommet med, nemlig det med at skulle sænke topskatteprocenten med 6,5 pct. – ingen kan betale mere end 50 pct. – og så kommer der alt muligt med selskaberne og sådan noget. Det forstår jeg ikke så meget af. Det handler sådan set bare om at få forklaret rimeligheden i, at det ved sådan en skattelettelse på omkring 4 mia. kr. – det vil den koste, når vi har regnet det hele med, tilbageløb og alt muligt – vil være sådan, at 25 pct. af den skattelettelse vil gå til den rigeste procentdel af danskerne. Det siger Skatteministeriet selv, og vi kan ikke få nogen forklaring på, hvorfor det skulle være rimeligt. Altså, timingen behøver man sådan set ikke sige noget til; jeg vil altid gerne høre den forklaring.

Jeg tror bare, det er noget måbende, de almindelige danskere står tilbage, når de først har fået at vide, at det på grund af økonomien er nødvendigt at skære ned på dagpenge, på efterløn, på børnecheck, på kommunal velfærd – at det alt sammen er nødvendigt – men at man alligevel godt lige vil sige, at de rigeste altså skal have nogle flere skattelettelser, der så entydigt er givet til de allerrigeste. Kan vi bare få sådan den moralske begrundelse for, at det er rimeligt?

Kl. 16:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:34

Carina Christensen (KF):

Jamen jeg er da sådan set ked af, at SF's skatteordfører ikke forstår den konservative skattepolitik, men jeg forstår heller ikke altid SF's skattepolitik, så måske er det o.k. Vi kan drikke en kop kaffe en dag, og så kan vi prøve at udveksle skattepolitikker. Jeg er i hvert fald ikke i tvivl om, at vi har en indgangsvinkel til skat, der er meget forskellig. Altså, for SF handler det sådan set bare om at skruer skatterne mest muligt i vejret. Man tror, det er sådan et eller andet pengetræ, der vokser et eller andet sted, og at man bare kan blive ved med at tage penge op af borgernes lommer og virksomhedernes lommer, og så går alting godt. Men lad mig bare sige, at sådan ser verden ikke ud. Jeg ved ikke, hvor lang tid vi har, så jeg kan nok ikke forklare det, men jeg ved godt, at verden for en SF'er ser sådan ud. Det gør den bestemt ikke for en konservativ.

Vi ved godt, at det har meget stor betydning, hvad skatteniveauet er i det her land, ikke mindst i forhold til væksten, ikke mindst i forhold til hvor mange virksomheder vi kan holde på, ikke mindst i forhold til hvor mange arbejdspladser der kan blive skabt i det her land, og i forhold til hvor mange timer folk vil arbejde, altså hvilken indsats man vil give på arbejdsmarkedet. Hvordan kan man motivere folk til at yde en ekstra indsats? Og ja: Vi ønsker at sænke skatten. Vi synes sådan set ikke, man skal være stolt af, at man lever i et

land, hvor man har verdens højeste skattetryk. Så ved jeg godt, at SF ønsker at gå den stik modsatte vej. Det gør vi bare ikke.

Kl. 16:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Anne Marie Geisler Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:35

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Det Konservative Folkeparti er som bekendt med i tilbagetrækningsreformen, der jo betyder, at flere skal blive længere på arbejdsmarkedet. Ligeledes er De Konservative med til at indføre en seniorførtidspension til mennesker, som er nedslidte. Så langt så godt, for så langt er vi jo enige.

Men når man nu er så ansvarlig, som man med ordførerens egne ord er, fordi man har været med til at tage ansvar for Danmarks fremtid, hvordan kan man så samtidig være med til at finansiere boligjobordningen ved at tage penge fra Forebyggelsesfonden, der jo har til formål at forebygge fysisk og psykisk nedslidning? For når man siger A, altså at det er bedre, at folk arbejder længere, burde man så ikke også sige B, nemlig sikre et arbejdsmiljø, som gør, at folk også kan holde til de flere år på arbejdsmarkedet?

Kl. 16:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:36

Carina Christensen (KF):

Jamen for mig at se er det ikke et enten-eller. Jeg er rigtig glad for boligjobordningen, som jo er en væsentlig del af regeringens vækstudspil. Det er sådan set noget, som Det Konservative Folkeparti har foreslået i mange år, og derfor er vi selvfølgelig også rigtig glade for, at det nu bliver en realitet. Vi synes, det er fint, at der nu bliver fradrag for serviceydelser. Vi tror på, at det vil mindske det sorte arbejde. Vi tror også, at der er færre, der vil vælge de her gør det selv-løsninger og så måske bidrage på deres eget rigtige arbejde. Det tror vi måske nogle gange kan være givet godt ud. Vi tror også, det vil være en stor hjælp til børnefamilierne. Og så tror vi ikke mindst, at det vil øge beskæftigelsen i det her land og måske hjælpe nogle grupper ind på arbejdsmarkedet, som har svært ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet.

Så vi er glade for planen, og vi står også fuldstændig inde for den finansiering, der er fundet.

Kl. 16:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 16:36

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Jeg kunne forstå på statsministeren, at sundhed er et af de områder, som regeringen jo prioriterer allerhøjest. Og når nu Danmark som bekendt har verdensrekord i psykisk nedslidning på arbejdsmarkedet, burde man så ikke i stedet supplere tilbagetrækningsreformen med øgede midler til forebyggelse af nedslidning frem for at tage fra allerede igangsatte initiativer?

Kl. 16:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 16:37

Carina Christensen (KF):

Jeg er fuldstændig enig i, at det er helt afgørende, at vi investerer penge i sundhed i årene, der kommer. Det bliver vi sådan set også

nødt til, for der kommer flere ældre i det her land. Det drejer sig om 225.000 flere ældre frem mod 2020. Det kommer til at give et massivt pres på sundhedsudgifterne, så der skal investeres massivt i sundhed. Det har vi netop skabt plads til med vores 2020-plan, hvor der er givet rum til, at der massivt kan investeres i sundhed. Vi har også lige lavet en sundhedsaftale med Dansk Folkeparti og fru Pia Christmas-Møller. Den er vi også rigtig glade for.

Men for os er det ikke et enten-eller. Det er ikke sådan, at vi ikke synes, at man skal investere i forebyggelse. Det synes vi bestemt, og vi er glade for Forebyggelsesfonden. Men vi er også glade for, at vi trods alt har nogle penge derfra og bruger dem på boligjobordningen. Vi står inde for den finansiering.

Kl. 16:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 16:37

Julie Rademacher (S):

Statsministeren stod lige og fik sig en sludder hernede bagved.

Jeg kan sige, at efter at have sunget i kirkekor i 7 år kan jeg bare konstatere, at De Konservatives løfter om skattelettelse er lige så sikre som amen i kirken. Og jeg vil gerne takke for den ærlighed, som De Konservative kommer med, for dagen efter at VKO nærmest slagtede efterlønnen, meldte den konservative finansordfører, hr. Mike Legarth, ud, at man vil forgylde de rige i Whiskybæltet med flere skattelettelse. Det sker, mens f.eks. min mor, som har været hårdtarbejdende i adskillige år i hjemmeplejen og har ondt i skulderen, nu skal blive flere år på arbejdsmarkedet.

Mener den konservative ordfører, det er fair, at man, samtidig med at man beder min mor og andre om at blive flere år på arbejdsmarkedet, bare melder ud, at man vil forgylde de rige i Whiskybæltet med endnu flere skattelettelse? Er det fair?

Kl. 16:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:39

Carina Christensen (KF):

Det, der er fair, er at anvise nogle meget konkrete løsninger på de udfordringer, som Danmark står over for, at der må jeg sige, at selv om Socialdemokraterne kalder deres løsning for »Fair Løsning 2020«, så mener jeg, det er en decideret unfair løsning. Det er faktisk slet ikke nogen løsning, og det er knap nok en plan.

Vi står nu engang over for tre massive udfordringer. Vi skal sikre, at Danmark har en sund økonomi, vi skal sikre, at der er balance på de offentlige finanser i 2020, og det kræver altså, at vi tør foretage nogle prioriteringer og tør foretage nogle valg, og jeg er rigtig glad for, at vi nu har indgået en solid aftale, som gør, at vi kan sætte to streger under facit; vi har fundet de 47 mia. kr., der skal til.

Så har vi en anden udfordring, og den handler om, at vi skal sikre, at der er et øget arbejdsudbud i det her land, vi skal sikre, at vores virksomheder har hænder nok, så vi kan få sat gang i væksten i det her land; og der er vi nødt til at se på reformer på arbejdsmarkedet. Og ja, vi er glade for den aftale, der ligger på tilbagetrækningsområdet. Vi synes, det er en rigtig god aftale. Det Konservative Folkeparti har altid været imod efterlønsordningen; vi mener ikke, man skal betale raske og kompetente mennesker for at forlade arbejdsmarkedet i en tidlig alder, når der er brug for deres kompetencer ude på arbejdsmarkedet. Og vi får brug for alle hænder i de kommende år.

Så vi står fuldstændig inde for det. Vi synes, det er nogle rigtig gode aftaler, der er lavet.

Kl. 16:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 16:40

Julie Rademacher (S):

Så kunne man så spørge sig selv: Hvis vi får pengene ti gange igen for uddannelse, hvor mange penge kommer vi så til at mangle i statskassen, når man fra regeringens side har sparet 3,9 mia. kr. på uddannelse? Er det fair, og er det ordentlig økonomisk politik? Ikke i mine øjne.

Men jeg vil gerne fastholde, at jeg godt vil have et svar på mit første spørgsmål: Mener den konservative ordfører, det er ansvarligt og fair over for helt almindelige danskere som min mor – som har ondt i skulderen efter mange års hårdt arbejde og slid i den offentlige sektor med bl.a. at løfte rundt på ældre og også på børn i f.eks. dagplejen – at de nu skal til at arbejde længere, imens De Konservative melder ud, at man vil forgylde de rige i Whiskybæltet med flere skattelettelse? Ja eller nej kan ordføreren jo svare til det spørgsmål.

Kl. 16:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:41

Carina Christensen (KF):

Jamen jeg synes, det er et besynderligt spørgsmål. Jeg vil faktisk gerne svare ja eller nej, men jeg er lidt i tvivl om, hvad spørgsmålet overhovedet går ud på. Det er et eller andet med fru Julie Rademachers mor. Jeg synes måske, det er lidt besynderligt, at vi skal sagsbehandle det lige nu, men vi kan godt tage det bagefter. Det vil jeg gerne svare på.

Jeg synes, det er fair, at man tager ansvar for Danmarks fremtid, at man løser de udfordringer, som Danmark står over for. Det ved jeg godt Socialdemokraterne nægter at gøre; de nægter at se realiteterne i øjnene, men sådan er vi ikke i Det Konservative Folkeparti; vi tager ansvar, vi løfter opgaven, og det gør vi nu. Og jeg er rigtig tilfreds med, at der nu er indgået en aftale, hvor vi sikrer, at der er balance på de offentlige finanser i 2020. Vi kan sætte to streger under facit. Det er jeg rigtig tilfreds med. Jeg er tilfreds med, at vi har gennemført reformer, eller at vi i hvert fald påtænker at gennemføre reformer af arbejdsmarkedet, som sikrer, at der er den nødvendige arbejdskraft, som vores virksomheder har brug for. Og ja, så er vi optagede af at fremme væksten i det her land, det er det tredje og det, som vi nu kaster os over.

Vi er meget, meget tilfredse her ved afslutningen af folketingsåret. Vi synes, det har været et rigtig godt konservativt folketingsår.

Kl. 16:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Nanna Westerby for en kort bemærkning.

Kl. 16:42

Nanna Westerby (SF):

Tak for det. Der bliver talt meget om fugle på taget i dag. Apropos fugle på taget vil jeg gerne tale med ordføreren om de forudsætninger, der er lagt ind i den tilbagetrækningsaftale, som regeringen har været med til at indgå. Det er jo nogle ret skrappe forudsætninger, som er blevet lagt ind, og som skal overholdes, for at dansk økonomi skal hænge sammen.

Det er f.eks. lagt ind, at 20 pct. af de mennesker, der får frataget muligheden for efterløn, ikke vil kunne arbejde af helbredsmæssige årsager. Hvis det tal bare bliver, at 30 pct. ikke kan arbejde af hel-

bredsmæssige årsager, ja, så har vi et hul i statskassen på 3 mia. kr. Det er spændende, hvor de penge skal komme fra.

Man forudsætter også en meget lav arbejdsløshed blandt de mennesker, der får fratrækt efterlønnen, den er nemlig helt nede på 3,5 pct. Hvis den bliver på 10 pct., det er vel heller ikke urealistisk, det er jo mennesker, som for en stor dels vedkommende er ufaglærte, og som bor i udkantsområder, hvor der er en meget høj ledighed i dag, så er der endnu et hul i statskassen på 4 mia. kr.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren: Hvis ikke forudsætningerne holder, det er jo nogle meget stramme forudsætninger, der er lagt ind, hvor skal vi så finde de penge henne?

Kl. 16:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:43

Carina Christensen (KF):

Jamen vi går bestemt ud fra, at forudsætningerne holder. Vi har faktisk brugt rigtig lang tid på at lave den her tilbagetrækningsaftale, rigtig, rigtig lang tid for at levere et solidt resultat. Vi står fuldstændig inde for både beregningerne og forudsætningerne for den, og vi mener, at det er det helt rigtige, vi gør.

Derfor er vi også glade for, at regeringen har kunnet lave en aftale sammen med Dansk Folkeparti og De Radikale, og nu glæder vi os selvfølgelig til at føre den ud i livet på den anden side af et folketingsvalg. Vi er helt tilfredse med den tilbagetrækningsreform og også med de forudsætninger, der ligger for den.

Kl. 16:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Nanna Westerby.

Kl. 16:43

Nanna Westerby (SF):

Jamen det er da dejligt, at der er blevet brugt lang tid på det, og at man er tilfreds med de forudsætninger, der ligger. Men det er jo ikke urealistisk at forestille sig, at der er noget, som ikke helt går som planlagt, når man har lagt så stramme forudsætninger ind.

Er det virkelig realistisk at forestille sig, at der skulle være lavere arbejdsløshed blandt de mennesker, der får fratrækt efterlønnen, når de for en stor dels vedkommende er ufaglærte? Når mange af dem bor i områder, hvor der i dag er høj ledighed, hvorfor skulle de så have en særlig evne til at gå ud og finde de job, som ingen andre kan finde? Kan ordføreren ikke også være bekymret for, at vi simpelt hen ikke kan fremtrylle job til de mennesker, når der i forvejen er en meget høj ledighed for netop den gruppe af mennesker?

Kl. 16:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:44

Carina Christensen (KF):

Nej, jeg er ikke bekymret, efter at vi har lavet vores tilbagetrækningsreform. Jeg er faktisk rigtig glad for, at vi har lavet en tilbagetrækningsreform. Jeg er glad for, at der nu er partier, der vil tage ansvar for at sikre, at der er det tilstrækkelige arbejdsudbud i det her land, og vil være med til at gennemføre reformer af arbejdsmarkedet.

Jeg ville sådan set være meget mere bekymret, hvis jeg var fru Nanna Westerby, som jo repræsenterer et parti, som ikke vil bidrage med noget som helst, når det handler om at øge arbejdsudbuddet i det her land, og som siger nej til alle de forslag, der måtte komme, og som endda vil rulle det tilbage, der allerede er gennemført. Ek-

sempelvis vil man rulle den dagpengeperiode, som vi har halveret til 2 år, tilbage, siger man.

Man har i den grad nægtet at se sandheden i øjnene. Man ønsker ikke at bidrage til at øge arbejdsudbuddet, og det bliver rigtig, rigtig dyrt for Danmark på sigt. Det kan godt være, at man tror, at det er rigtig godt lige nu. Det kan også godt være, at man kan føre nogle vælgere bag lyset. Det håber jeg så sandelig ikke man kan. Det bliver meget, meget dyrt for Danmark, hvis man ikke gennemfører de nødvendige reformer, fordi de virksomheder, som vi nu engang skal leve af, dem, der tjener pengene til vores vækst og til vores velfærd her i Danmark, altså tager ud af landet, hvis de ikke kan få de hænder og hoveder, som vi skal bruge her i landet. Derfor er det helt afgørende, at man gennemfører reformer på arbejdsmarkedet, og det gør vi nu, og det er vi meget tilfredse med.

Kl. 16:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Hvis nu De Konservative fik 90 mandater ved næste folketingsvalg og helt selv kunne bestemme skattepolitikken – det er ikke noget, jeg siger for at træde i det, for i langt de fleste meningsmålinger er De Konservative fortsat større end Enhedslisten – hvordan ville den så se ud her og nu? Altså, hvor store skattelettelser skulle der gives, hvem skulle have de skattelettelser, og hvordan skulle de betales? Altså: Hvor store skattelettelser skulle der gives, hvem skulle have dem, og hvordan skulle de betales? Her og nu: De Konservatives skattepolitik.

Kl. 16:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:46

Carina Christensen (KF):

Hvis Det Konservative Folkeparti havde regeringsmagten i det her land, hvad vi jo rent faktisk har, ville vi gennemføre den politik, som vi netop har gennemført; vi sluttede hele forhandlingsforløbet i fre-dags.

For det første ville vi sikre, at der var en sund økonomi i det her land, vi ville sikre, at der var balance i de offentlige finanser i år 2020, det har Danmark brug for, og det har vi nu sikret.

Så ville vi som det andet gøre alt, hvad vi kunne for at øge arbejdsudbuddet, for der er brug for, at vores virksomheder får den arbejdskraft, som de kommer til at mangle om ganske få år. Så derfor ville vi gennemføre reformer på arbejdsmarkedet. Det ville være det næste, vi ville kaste os over.

For det tredje ville vi gøre alt, hvad vi kunne for at styrke væksten i det her land for at sikre, at der var rigtig mange virksomheder, som ville syntes, at det var attraktivt at starte en virksomhed i det her land, at drive virksomhed, at starte nye job op osv. Det kræver altså, at der er nogle konkurrencedygtige rammevilkår, som også er konkurrencedygtige, når man sammenligner sig internationalt.

Sådan ser fremtiden ud. Det er ikke nok, at vi kigger på vores egen lille andedam, vi skal være internationalt konkurrencedygtige. Det er det samme, der gælder for skatteniveauets vedkommende. Der må vi hele tiden sikre os, at vi er internationalt konkurrencedygtige, så det fortsat er attraktivt at drive virksomhed i Danmark og bosætte sig i Danmark.

Kl. 16:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 16:47

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er da underligt ikke at kunne få svar på så simpelt et spørgsmål. Jeg stiller et spørgsmål til De Konservatives egen politik, ikke til alle mulige andres politik, men til De Konservatives politik.

Jeg spurgte meget konkret: Hvor store skattelettelser skulle der gives her og nu, hvis De Konservative havde 90 mandater? Altså, lige nu deler de jo regeringsmagten med Venstre. Hvis nu De Konservative havde 90 mandater nu og her og kunne bestemme skattepolitikken i Danmark, hvor store skattelettelser skulle der så gives, hvem skulle have de skattelettelser, og hvordan skulle de betales?

Jeg går altså ud fra, at De Konservative har en selvstændig politik, og at man er villig til at lægge den frem. Ellers kunne man jo måske lægge sig ind under Venstre

– det ved jeg ikke, det skal jeg ikke blande mig i. Men altså, jeg har et meget konkret spørgsmål: Hvad ville De Konservatives skattepolitik være, hvis de havde regeringsmagten alene og kunne gennemføre den her og nu?

Kl. 16:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.**Carina Christensen (KF):**

Jamen jeg har jo sådan set lige sagt, hvad der er vores politik, hvad det er, vi reelt er optaget af, også i forbindelse med skatter.

Det, vi er optaget af, når det handler om skatter, er, at det skal kunne betale sig at gå på arbejde. Det skal kunne betale sig at gå fra passiv forsørgelse til aktiv beskæftigelse. Det er vi meget optaget af i Det Konservative Folkeparti.

Vi synes, at det er meget underligt, når man går ud og siger, at man vil finansiere sin »En Fair Løsning« – nej, det er så ikke Enhedslisten, der er med i den plan – med, at alle skal arbejde 1 time mere om ugen, og samtidig vil man så øge topskatterne og gøre det mindre attraktivt for folk at yde en ekstra indsats.

Det hænger simpelt hen ikke sammen ifølge vores logik. Vi synes, at man skal belønne de flittige, stræbsomme, dygtige danskere, som yder en massiv indsats på arbejdsmarkedet hver eneste uge. Så det er vi optaget af. Det skal kunne betale sig at gå på arbejde. Så er vi også optaget af, at virksomhederne skal finde det interessant, at det skal være attraktivt at drive virksomhed her i Danmark. Og det tror vi er helt afgørende for fremtiden. For hvis det ikke er interessant for dem, hvis de ikke kan tjene penge på det, ja, så flytter de deres virksomhed til udlandet. Så nemt er det.

Kl. 16:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 16:49

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil godt vende lidt tilbage til sundhedsvæsenet. Først havde vi jo sagen om overbetaling, hvor regeringen valgte helt bevidst at overbetale privathospitalerne, og så indførte man sidste år som en del af genopretningspakken brugerbetaling på fertilitetsbehandling. Det er blot i parentes bemærket lidt grotesk, at man i en situation, hvor man også havde en tidligere familieminister, som sagde, at nu skulle vi bare have så mange børn som overhovedet muligt, at der sådan set ikke kunne blive børn nok, så indførte brugerbetaling på fertilitetsbehandlingen, som desværre for små 10 pct. af den danske befolkning er nødvendig for overhovedet at få et barn.

Den anden del af det er jo så, at den konservative partiformand nu har været ude at snakke om, at der også skal være brugerbetaling

på lægebesøg. Jeg vil bare gerne høre: Hvor stopper den konservative brugerbetaling inden for sundhedsområdet? Har De Konservative ambitioner om, at man også skal betale, når man går ind ad døren på et sygehus?

Kl. 16:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 16:50

Carina Christensen (KF):

Jeg synes i det hele taget, det er ret besynderligt, at når man taler om brugerbetaling, træder venstrefløjen sådan lige et skridt tilbage og siger, at det, uha, er noget skrækeligt noget, som om det er et eller andet nyt fænomen, der er kommet væltende ind i det danske samfund.

Vi har altså brugerbetaling rigtig mange steder i det danske samfund. Mig bekendt betaler vi alle sammen for at køre over Storebælt, man betaler for at gå på aftenskole, og vi betaler også alle sammen, når vi går til tandlægen. Jeg kan også forstå, at Socialdemokraterne og SF vil have sådan en betalingsring, så man skal betale, når man kører ind i København. Altså, det er da også brugerbetaling. Men når det handler om brugerbetaling i sundhedssektoren, står venstrefløjen fuldstændig af. Altså, vi har det godt nok i dag, men det nægter man at se i øjnene, selv om det godt kan være, at vi betaler for det der med at gå til tandlæge.

Vi vil gerne have en åben debat om brugerbetaling, også om den, vi har i dag. Er den indrettet hensigtsmæssigt? Er det rimeligt, at nogle får nogle rigtig høje tandlægeregninger, mens det er gratis at gå til læge? Kunne man gøre det på en anden måde?

Der har vi i al stilfærdighed foreslået, at man kunne nedsætte en kommission, der kunne komme med nogle anbefalinger til, hvordan man egentlig kunne indrette den brugerbetaling, som vi jo allerede har her i Danmark, på en måske lidt mere hensigtsmæssig måde. Og der har vi sagt, at man jo kunne overveje at gøre, som man gør i Norge og Sverige, hvor man betaler, tror jeg, 75 kr. for et lægebesøg, og det har altså betydet, at presset på de praktiserende læger i Norge og Sverige er mindsket. Så det er et helt åbent forslag fra vores side, som vi da håber at man vil arbejde med på.

Kl. 16:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 16:51

Jonas Dahl (SF):

Det er da fuldstændig grotesk at høre, at ordføreren sammenligner det at gå til læge med at køre over Storebælt eller gå til undervisning på en aftenskole. Der er dog en verden til forskel på, om man er alvorligt syg og har behov for lægebehandling, eller om man vælger frivilligt at køre en tur over Storebælt eller gå til et kursus på aftenskolen. Det er da fuldstændig ude af proportioner, at man på den måde kan sammenligne de tre ting.

Men jeg vil gerne høre, om ikke ordføreren vil svare på, om De Konservative også synes, at der skal være brugerbetaling, når man går ind ad døren på sygehuset, altså når man skal behandles på sygehuset, eller at man, når man bliver hentet af ambulancen, måske også skal have dankortet med. Er det den konservative tilgang til det? Nu var det jo brugerbetalingen på fertilitetsbehandlingen og brugerbetalingen på lægebesøg, som De Konservative har været ude med. Hvad er næste skridt? Er det brugerbetaling, når vi kommer ind på sygehuset, eller brugerbetaling, når lægeambulancen kommer og henter den tilskadekomne? Er det dér, man fra De Konservatives side også vil indføre brugerbetaling?

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Carina Christensen (KF):

Hr. Jonas Dahl ved lige så godt som alle os andre, at der i de kommende år kommer en eksplosion i sundhedsudgifterne i det her land. Vi kommer altså ikke uden om at tage stilling til, hvordan vi vil forholde os til de her stigende sundhedsudgifter. Sådan er det.

Der er tre ting, vi kan gøre. Vi kan vælge at hæve skatterne massivt; det ønsker vi Konservative ikke. Noget andet, vi kan gøre, er at begynde at skære i velfærden alle mulige andre steder, og det ønsker vi sådan set heller ikke. Det tredje, man kan gøre, er at spørge, om man på en eller anden måde – på en hensigtsmæssig måde, for jeg er fuldstændig enig i, at det jo skal gøres klogt – kan mindske presset på sundhedssektoren, så man sikrede, at der var et mere hensigtsmæssigt træk på de offentlige ydelser.

Det er bare den debat, vi godt kunne tænke os. Vi har ikke peget på, hvor der så skal være brugerbetaling. Vi har sagt, at vi kan kigge til Norge og Sverige, for de har eksempelvis indført, at det koster 75 kr. at gå til lægen. Vi har også sagt, at vi mener, det er hensigtsmæssigt, hvis man indfører brugerbetaling, at der skal være et loft, så vi ikke rammer de udsatte i vores samfund. Man kunne f.eks. sige, at ingen skulle betale over 500 kr. om året for at gå til en læge. Det er bare et eksempel. Det, vi ønsker, er at få nedsat en kommission, der kunne komme med nogle forslag til os politikere, og så kunne vi jo tage en fordomsfri drøftelse af det. Det kunne vi bare godt tænke os.

Kl. 16:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så siger vi tak til den konservative ordfører, 2 minutter før timen er gået.

Den næste er fru Margrethe Vestager som radikal ordfører.

Kl. 16:54

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Radikale Venstre har fremlagt vores »Tag ansvar 2020«-plan. Vi har fire mål: Balance i 2020 og en holdbar økonomi; at væksten ligger 1 procentpoint over prognoserne; at den sociale indsats bliver forstærket: fattigdomsydelserne skal afskaffes; og at vi investerer i forskning og uddannelse, både når det gælder folkeskolen, ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser.

Vores plan er hverken rød eller blå, den er radikal – radikal, fordi vi gennem reformer på arbejdsmarkedet og en omlægning af skatten sikrer en stærk og solid økonomi; radikal, fordi vi vil sikre, at der også er plads og overskud til de mest udsatte mennesker i vores samfund; radikal, fordi vi vil sikre vores børns uddannelser og velfærd.

Med »Tag ansvar 2020« viser vi, hvorfor reformer af efterlønnen og dagpengesystemet er en forudsætning for en sund og stærk økonomi og dermed også for et sundere og stærkere Danmark. De reformer, vi foreslår, har et omfang af 57 mia. kr., og de giver os råd til at investere i folkeskolen, i vores børns uddannelser og i ny forskning for knap 14 mia. kr.

Vi lægger også op til en reform af skattesystemet. Vi mener, at danskerne betaler nok i skat, og derfor foreslår vi omlægninger. Det betyder dels et farvel til skattestoppet, dels højere grønne afgifter og sundhedsafgifter. Til gengæld vil vi lette skatten på arbejde med knap 11 mia. kr. til gavn for alle, der vil arbejde mere.

Hvis man har lyttet til debatten i dag, vil man nok have oplevet, at en ting står lysende klart. Det er, at skattestoppet – og især skattestoppet på boliger – fremkalder de helt store følelser hos alle partier.

Kl. 16:52

Knap er der blevet sagt »skattestop«, før beskyldningerne om løftebrud og krav om garantier flyver gennem luften.

Jeg forstår ikke helt, hvad det er, S, V og K, DF og SF er så bange for i den diskussion.

Radikale Venstre har foreslået, at fastfrysningen af ejendomsværdiskatten bliver ophævet fra 2016, altså om mere end 4 år. Det vil betyde, at en boligejer i gennemsnit skal betale mellem 30 og 50 kr. mere om måneden i 2016. Til gengæld giver det mulighed for at lette skatten for alle, og det vil være en god forretning for langt, langt de fleste danskere – undtaget er selvfølgelig de mest velstillede boligejere, men det er jo så også dem, flertallet af partierne her i salen fortsat vil give store skattelettelser år efter år efter år.

Det er med andre ord et helt igennem lavtflyvende og pragmatisk forslag, som Det Radikale Venstre har frembragt, og det vil gavne langt de fleste danskere og dansk økonomi, men alligevel bringer det sindene i kog. Vismændene har så sent som i dag foreslået en ophævelse af skattestoppet, fordi det vil være med til at gøre finanspolitikken troværdig. Troværdig! Det er godt.

Jeg synes, at debatten om skattestoppet på mange måde minder om efterlønsdebatten. Her fløj og flyver det sådan set stadig med gensidige beskyldninger om løftebrud og falske garantier. Men som det skete med efterlønsdebatten, kan det også i debatten om skattestoppet svare sig at slå koldt vand i blodet. For hvad er det egentlig, vi diskuterer?

S, SF, V, K og Dansk Folkeparti vil jo egentlig det samme som Det Radikale Venstre, bare først fra 2020, medmindre De Konservative her i pausen selvfølgelig har fundet de 25 mia. kr., det kræver, for det er jo sådan i både S-SF's plan og regeringens 2020-plan, at skattestoppet kun er finansieret til og med år 2020. I regeringens egne beregninger for dansk økonomi regner man således med, at det er afskaffet, og det samme gør S-SF.

I stedet for at tage en overophedet diskussion, som vel et eller andet sted var kørt af sporet, allerede før den begyndte, jamen kunne man så ikke bare diskutere, om skattestoppet skal ophæves i 2016 eller i 2020, i stedet for at skræmme boligejerne fra vid og sans og bilde dem ind, at de kommer til at gå fra hus og hjem, før de ved af det? For det reelle spørgsmål er: Ønsker man at stoppe skattelettelser til de rigeste boligejere allerede i 2016 og i stedet bruge pengene på skattelettelse på arbejde, som kommer alle til gode? Eller vil man videreføre det asociale skattestop helt frem til 2020?

Kl. 16:59

I Radikale Venstre er vi glade for dagpengereformen fra sidste år, og vi er glade for aftalen om efterløn. Det er vigtige reformer, som skaber større arbejdsstyrke, penge i statskassen, og når det kommer til reformen af efterlønnen, har den en skarp social profil. Det er reformer, som gør det muligt at investere i forskning og uddannelse – det, som Danmark vokser af.

Hvad angår forskning og uddannelse, er det uddannelse i folkeskolen, mere tillid til lærerne, mere efteruddannelse til dem, så deres faglighed bliver stærkere, trådløse netværk på skolerne, for at nævne nogle få forslag; men det er selvfølgelig også at få flere unge gennem ungdomsuddannelserne, uanset om det er erhvervsuddannelserne eller de gymnasiale uddannelser. Samtidig har vi brug for en national innovationsstrategi for offentlige-private partnerskaber, en innovationsfremmende offentlig indkøbspolitik, intelligent regulering og ikke mere regulering.

Mens statsministeren talte, tikkede et telegram ind fra Ritzau. Overskriften sagde det sådan set klart nok: Dansk økonomi stadig i bakgear. Pointen var – måske lidt teknisk – at Danmark under alle omstændigheder teknisk set er i recession, og det skærper endnu en gang behovet for at føre en politik, der skaber vækst i private virksomheder. Meldingen om teknisk recession er lige så overraskende, som meldingen om rekordhøjt CO₂-udslip er skrækindjagende. Det synes desværre at trække op til helt vildt vejr.

Hvis udviklingen fra 2010 fortsætter, passerer vi allerede grænsen for at kunne kontrollere klimaudfordringerne i år – 9 år før tid. Det vil stort set gøre det umuligt at håndtere den globale opvarmning. Radikale Venstre har sammen med S, SF og Enhedslisten fremlagt et forslag: Energivision Danmark 2050. Og pointen er sådan set enkel: Danmark skal i gang med en grøn omstilling, både fordi der er job og innovation i det, og fordi det bidrager til at modvirke global opvarmning. Danmark skylder ligesom rigtig mange andre industrialiserede lande at bidrage til især udviklingslandenes værn mod klimaforandringer. Det er udtryk for international solidaritet. Vi kan ikke nøjes med en energiaftale, vi har brug for en klimareform.

Vi ønsker også at få afstemninger om forbeholdene over for det europæiske samarbejde. Det er især akut på retsområdet. Det er vigtigt, at Danmark er stærkt med i det grænseoverskridende samarbejde mellem politi og efterretningstjenester – det kan forebygge og opklare grænseoverskridende kriminalitet.

Radikale Venstre har i snart mange år været parlamentarisk grundlag for VK-regeringen i europaspørgsmål, men Venstre og Konservative fører Dansk Folkepartis politik. Hver gang Dansk Folkeparti kræver et skridt væk fra fællesskabet, tager V og K et valseskridt tilbage. Det er sådan set ikke underligt, at Dansk Folkeparti arbejder for at få deres holdninger gjort til virkelighed, sådan er det jo. Det, der er det overraskende, er, at Venstre og Konservative lader det ske igen og igen.

Jeg ved faktisk ikke, hvad der egentlig er Venstre og Konservatives politik, når det kommer til strengere straffe og kortere afsoning, til grænsebomme, til skrub af-bonus, til skærpet optjening af folkepension, eller hvad det nu kan være i det slingrende kompagni af pakker, der er trisset ud af Finansministeriet de sidste uger. Jeg ved, hvad Dansk Folkeparti mener, og jeg kan se, hvad Venstre og Konservative siger ja til igen og igen. Det virker, som om statsministeren har arvet Foghs turpas til cirkus Kjærsgaard.

Danmark skal være stærkere, menneskeligt og økonomisk. Derfor skal der ske investeringer i uddannelse, og derfor skal der ske en afskaffelse af fattigdomsydelserne. Noget kan vi gøre politisk, men andet afhænger af de mennesker, som vi er, og det, vi gør. Og derfor vil jeg gerne slutte af med en varm tak til de mange, mange mennesker, som engagerer sig frivilligt i vores samfund: Til den, der tager telefonen i en livslinje; til den, der arbejder som frivillig idrætstræner eller vasker alle trøjerne og sokkerne, når holdet har været i gang med at spille; til alle dem, som er politisk aktive i partier, boligforeninger, faglige organisationer, og som er besøgsvenner. Alle de mennesker, som gør en forskel, alle de mennesker, som også er med til at gøre det politiske meningsfuldt, fortjener bred anerkendelse.

Vi lytter til økonomers råd, vi stoler på vores medmennesker, vi har tiltro til lærerne i vores børns skoler. Radikale Venstre ved godt, at vores plan ikke bliver gennemført fra A til Z – det er der ingen der bliver. Så derfor glæder vi os til at forhandle politikken og forhåbentlig finde brede flertal for den. Det tror vi er afgørende, hvis vi skal sikre Danmarks fremtid.

Kl. 17:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en række korte bemærkninger, men foreløbig ikke flere, end at vi kan undgå rationering. Det er først fru Carina Christensen.

Kl. 17:04

Carina Christensen (KF):

Tak for det. Jeg vil gerne først positivt kvittere De Radikale for at være med i tilbagetrækningsreformen. Jeg synes, det har været nogle fine forhandlinger, og vi er rigtig glade for det resultat, der ligger.

Nu kan jeg så også forstå, når man følger med i medierne, at for en radikal vælger, som sidder ude i landet, er det politikken, der ligesom gælder frem for alt, og at det er politikken, der altid sættes først.

Jeg vil bare høre, om fru Margrethe Vestager kan bekræfte, at hvis man sidder som radikal ude i landet og gerne vil have gennemført radikal politik – kerneradikal politik: reform af efterlønnen, som vi jo ved at De Radikale har kæmpet hårdt for, fremrykning af tilbagetrækningsalderen, dagpengereform, skattelettelser på arbejde, som vi hørte i går, osv. – skal man ikke stemme på Det Radikale Venstre, for så skal man sådan set hellere stemme på De Konservative, Venstre eller sågar Dansk Folkeparti, altså nogle af de andre partier, der står bag tilbagetrækningsaftalen, for fru Margrethe Vestager vil jo kæmpe for, at fru Helle Thorning-Schmidt bliver statsminister, kan jeg forstå, og hun vil ikke gennemføre radikal politik. Hun siger jo helt klart, at hun nægter at gennemføre radikal politik. Så hvis man gerne vil have gennemført radikal politik i det her land, skal man altså ikke stemme på Det Radikale Venstre, eller hvad?

Kl. 17:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 17:05

Margrethe Vestager (RV):

Det kan jeg klart afkræfte. Jeg vil altid anbefale vælgere at stemme på Det Radikale Venstre.

Kl. 17:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Carina Christensen.

Kl. 17:06

Carina Christensen (KF):

Det kan jeg sådan set godt forstå at fru Margrethe Vestager som partiformand for De Radikale skal sige.

Jeg kan jo forstå, at hvis man er radikal, er det politikken frem for alt – det er til hver en tid politikken frem for alt – og nu ved vi, at Det Radikale Venstre har kæmpet benhårdt for den her reform af efterlønnen, og vi er rigtig glade for, at Det Radikale Venstre er med i aftalen, men fru Margrethe Vestager vil støtte en statsminister, som i den grad har sagt, at hun nægter at føre radikal politik, at hun nægter at føre det her ud i livet. Så hvis man som radikal vælger gerne vil have sin politik ført ud i livet, skal man bare ikke stemme på De Radikale. Så skal man jo stemme på et af de andre partier.

Kl. 17:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 17:06

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kan ikke følge spørgerens tankegang. Jeg synes fortsat, at det er klogt at stemme radikalt, hvis man gerne vil have radikal politik gennemført. Jeg fortænkner sådan set ikke Socialdemokratiets formand i gerne at ville føre socialdemokratisk politik. Det synes jeg sådan set er fair nok. Jeg har respekt for, at man har andre holdninger i andre partier.

Det, jeg til gengæld også har noteret mig, er, at der i dansk politisk historie ikke er noget, der tyder på, at noget parti får 90 mandater. Derfor må man forhandle for at finde løsninger, som man kan stå inde for. Jeg håber sådan set set med radikale øjne at ende i den bedste af alle verdener, nemlig at vi får en ny regering med fru Helle Thorning-Schmidt i spidsen, og at vi får gennemført tilbagetrækningsreformen, fordi der vil være flertal for begge dele efter valget.

Det vil jo igen bekræfte, at det er en rigtig god idé at stemme radikalt.

Kl. 17:07

Kl. 17:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 17:07

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil sådan set gerne kvittere for, at Det Radikale Venstre har sat sig ned i maskinrummet og vist vilje til at tage ansvar for de udfordringer, som krisen har bragt med i det danske samfund, og derfor kan det jo også undre såre, at fru Margrethe Vestager og Det Radikale Venstre så er gået ombord i et skib, hvor der er en kaptajn uden kurs. Man skal vel nærmest være radikal helt ind i sine knogler for at kunne se logikken i den politik, som Det Radikale Venstre har lagt frem, og så det skib, man er hoppet på.

Derfor vil jeg blot høre, for der må jo ligge en eller anden bevæggrund bag ved det, ud over at man gerne vil have magt, hvad det helt præcis er, man regner med at man kan få gennemført af radikal politik. For når hr. Morten Østergaard til Ritzau ligesom skal fremhæve det, man fik igennem i 1990'erne og virkelig som radikale mærkesager, siger hr. Morten Østergaard: Gennem reformer af efterløn og dagpenge formåede man at skabe den mest succesfulde turn around i dansk økonomi.

Derfor vil jeg blot høre fru Margrethe Vestager, om det er reformer af dagpenge, om det er reformer af efterløn, som Det Radikale Venstre forventer at kunne overbevise rød blok om, siden man er hoppet på det her skib uden kaptajn med kurs.

Kl. 17:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 17:08

Margrethe Vestager (RV):

Reformen af dagpengene er jo heldigvis gennemført. Vi spurgte fra radikal side, om vi kunne være forligspart, da det element af den radikale plan blev drøftet af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Der blev takket nej til det. Det var ikke en mulighed. Men vi stemte selvfølgelig for det i salen, fordi det længe har stået på vores liste over en vigtig reform.

Vi har også forpligtet os på tilbagetrækningsaftalen, som vi synes er en god aftale, og vi håber, som jeg sagde til fru Carina Christensen, at komme i den situation, at der er flertal for en ny regering, og at der samtidig er flertal for at gennemføre tilbagetrækningsreformen. Jeg tror, at det er meget vigtigt at notere sig, at det at gennemføre de her reformer er et spørgsmål om at have viljen til at finde løsninger, for meget tidligt i forløbet måtte vi jo erkende, at vi ikke fik efterlønnen afskaffet fuldt og helt. Vi fik lavet en reform, som gjorde, at vi kom rigtig, rigtig langt, men når det ikke kunne være anderledes, må jeg sige, at jeg er meget glad for den løsning, det blev, fordi den efterløn, der bliver tilbage, 3-årig og begrænset, har en knivskarp social profil, og det synes jeg er ordentligt.

Jeg håber da efter valget, hvis der er flertal for det, at vi kunne overtale andre partier til at deltage i det, fordi jeg også synes, at det havde været bedre, hvis både dagpengereformen og efterlønnsreformen var blevet til i en bredere kreds, end tilfældet var. Men det tror jeg vi skal tage, sådan som vælgerne nu tilrettelægger det for os, for det er trods alt dem, der bestemmer mandatfordelingen efter et valg.

Kl. 17:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ellen Trane Nørby.

Ellen Trane Nørby (V):

Det er bare sådan lidt interessant at have siddet og fulgt debatten hele dagen i dag, for alt det, som hr. Villy Søvndal, og alt det, som fru Helle Thorning-Schmidt har stået og sagt fra Folketingets talerstol, er jo i direkte modstrid med det, fru Margrethe Vestager har stået og sagt. Det er jo også derfor, at man sådan må undre sig såre over, hvordan man kan være så radikal helt ind til det inderste af sine knogler, at man vil gå om bord på det skib, som har en kaptajn uden kurs, når man sådan set gerne vil have en politik, som ser helt anderledes ud.

Derfor må der enten ligge nogle hemmelige aftaler, som betyder, at Det Radikale Venstre bliver imødegået, når det handler om boligskatter, eller også må det være, fordi Det Radikale Venstre hellere vil have magten, end at man vil have gennemført en ansvarlig økonomisk politik med det eksisterende flertal, som jo er dem, også med vismændenes ord, som har fremlagt ansvarlige politiske initiativer i forhold til den danske økonomi.

Kl. 17:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 17:11

Margrethe Vestager (RV):

Nu har vi jo lavet en aftale, som jeg som sagt er meget glad for, om tilbagetrækning. Selv om jeg godt ved, at både jeg og andre radikale taler utrolig meget om efterlønnsreformen og tilbagetrækning, har vi altså ikke tunnelsyn. Vi kan ikke kun se efterlønnen. Vi kan også godt se andre ting. Der er andre ting i verden, og det er derfor, at jeg mener, at hvis vi er heldige, og hvis vælgerne vil det, kan vi komme i en situation, hvor vi både kan få en ny regering og få gennemført tilbagetrækningsreformen. For jeg må indrømme, at den samling af pakker, der er kommet slingrende ud af Finansministeriet de seneste uger i et sådan lidt usikkert kompagni, kan Det Radikale Venstre ikke støtte, og det er jo sådan et meget godt eksempel på, at der er store dele af regeringens økonomiske politik, som vi er uenige i.

Vi er uenige i nulvækst. Vi synes ikke, at man skal spare på forskning og uddannelse. Vi er imod forringelserne for forældre til handicappede børn. Vi synes ikke, at det er nogen særlig god idé at gøre folk fattigere, for det kan godt være, at der er nogle få, der kommer i arbejde, men der er til gengæld rigtig, rigtig mange mennesker, som bare bliver fanget i fattigdomsfælden. Det er bare for at give nogle få eksempler på, at der er et meget mere sammensat billede end efterlønnsreformen i sig selv. Selv om den er god og vigtig, er der stadig væk andet i verden.

Kl. 17:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 17:12

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil godt forholde mig lidt til et af De Radikales forslag i den her nye plan, som drejer sig om, at vi alle sammen skal på nettet. Det er der jo en masse mennesker, der godt kan klare, men Ældre Sagen har udtalt en kritik, og jeg forstår dem faktisk godt. Alle danskere, og det gælder så også vore ældre medborgere, skal simpelt hen være på nettet allerede inden for 7 år, og det er ret hurtigt. Det synes jeg er meget drastisk, og jeg er sikker på, at der er nogle ældre, som ikke vil kunne finde ud af det, og jeg synes, at Det Radikale Venstre bør overveje, om ikke det er noget af et overgreb, vil jeg næsten kalde det, over for ældre mennesker, der er vant til at tage telefonen.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 17:13 og vores ligesindede og jævnaldrende går på pension, så vil der være en helt anden holdning. Selv når man ser på Præsidiet i Folketinget, kan man jo se, at der er en meget stor optagethed af, hvad moderne teknologi kan.

Kl. 17:13

Kl. 17:16

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er slet ikke i tvivl om, at fru Pia Kjærsgaard har en væsentlig pointe, nemlig at der vil være nogle, for hvem det er meget vanskeligt at sætte sig ind i, hvordan internettet virker, og hvordan man skal betjene de forskellige selvbetjeningsløsninger. Derfor tror jeg også, at der kan findes løsninger, som indebærer, at man enten fortsat kan ringe eller komme hen et sted, hvor man kan få hjælp til at udfylde de forskellige ting, der skal udfyldes, det kan enten være et sted i Borgerservice, eller det kan være på et bibliotek, og det kan også være forskellige andre steder, så man kan få den rådgivning, der gør, at man selvfølgelig fortsat kan have den dialog med offentlige myndigheder, som er nødvendig. For jeg tror, fru Pia Kjærsgaard har ret i, at der vil være mennesker, for hvem det stadig er fremmed at betjene sig selv og gøre det over internettet.

Kl. 17:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 17:14

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er der slet ingen tvivl om. Jeg tror virkelig, at der er mange pensionister, som ikke lige sidder ved computeren, når de skal henvende sig til kommunen og høre, hvordan det nu ser ud med hjemmehjælpen eller andre ting.

Jeg spørger bare, fordi jeg læste, at næstformanden, hr. Morten Østergaard, havde sagt, at så kunne enten børn eller børnebørn bare komme forbi, eller også måtte man bevæge sig en tur på biblioteket for at finde ud af det. Men jeg kan altså forstå, at Det Radikale Venstre gør sig sine overvejelser, hvad jeg synes er meget fornuftigt, og jeg håber bare, at man følger op på det, hvis det skulle blive til virkelighed en dag.

Det er vældig godt med computere, det er vældig godt at kunne komme hurtigt igennem i systemerne, men det er altså rigtig skidt, at der er mange ældre mennesker, som føler, at de bliver ladt i stikken. Mange vil aldrig nogen sinde bevæge sig ind på det område. Jeg tror, vi skal en del år frem i tiden, før vi kan se, at vi alle sammen er på nettet.

Kl. 17:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 17:15

Margrethe Vestager (RV):

Ja, både og. Jeg anerkender som sagt fuldstændig pointen, nemlig at det for nogle vil være meget vanskeligt og en grænse, som man ikke kan overskride. Men for andre sker der jo alligevel det meget overraskende, at hvis børnebørnene kommer til at bo i et andet land eller langt væk, jamen så bliver det lige pludselig meget relevant at kunne betjene sig af det og få en video til at fungere, fordi det nu engang er gratis at foretage et telefonopkald over Skype. Det viser sig, at fordi det bliver en hjertesag, fordi det handler om børn og børnebørns velfindende og det at holde kontakten, så kan man også bryde nogle barrierer. Jeg tror ikke, det bliver en hjertesag at komme i kontakt med kommunen, men det kan jo være, at det andet bliver en anledning til at få brudt nogle af de barrierer, som der selvfølgelig er.

Noget andet er, at jeg tror, at de næste generationer af ældre har en anden holdning til det. Jeg tror, at når medlemmer af Folketinget

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Formanden er afskåret fra at deltage i debatten. Hr. Per Clausen.

Kl. 17:16

Per Clausen (EL):

Jeg synes, det er rørende, at Venstre og De Konservatives ordførere arbejder så hårdt på at forstå Det Radikale Venstre. Det vil jeg afstå fra, mit ambitionsniveau rækker ikke til det, men jeg vil stille et enkelt spørgsmål til De Radikales politik.

Jeg kan forstå, at man er meget glad for og meget stolt af, at man nu har fået om ikke afviklet efterlønnen, så i hvert fald næsten fjernet den. Der vil jeg bare spørge fru Margrethe Vestager, om det ikke gør en lille smule indtryk på hende, at vi i dag har fået at vide, at beskæftigelsen faktisk falder i det her land; at der er 265.000 i det, man kalder arbejdskraftreserven, altså 265.000 mennesker, der gerne vil have et arbejde, som ikke kan få et arbejde; at vismændene siger, at konsekvensen af det, fru Margrethe Vestager har aftalt med regeringspartierne og Dansk Folkeparti, er, at der kommer 20.000 flere arbejdsløse. Hvordan skulle det ligesom løse de problemer, vi står over for, at vi skaber flere arbejdsløse? Det er jo det, vismændene meget klart siger: 20.000 ekstra arbejdsløse på grund af den aftale, fru Margrethe Vestager har lavet. Samtidig ved vi, at der er 265.000 i arbejdskraftreserven. Hvor stor skal arbejdskraftreserven være, før fru Margrethe Vestager er tilfreds?

Kl. 17:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 17:17

Margrethe Vestager (RV):

Jeg har ikke haft lejlighed til at studere vismandsrapporten i detaljen, men så vidt jeg kan forstå, vil det, at der bliver en midlertidig stigning i ledigheden, også være gældende, hvis man laver en øgning af arbejdstiden i den gennemsnitlige arbejdsuge. Det vil sådan set være en effekt, uanset hvordan man vender og drejer det. Det, der er meget afgørende, er at se, hvordan vi får skabt et samfund, hvor vi ikke på den ene side har en meget lille, aktiv sektor, hvor folk pisker rundt i et hamsterhjul, og så på den anden side en meget stor del af befolkningen, som de facto er lukket ude fra arbejdsmarkedet. Det, vi fra radikal side er optaget af, er et langt, godt, fleksibelt arbejdsliv i stedet for et kort, nedslidende og hektisk arbejdsliv. Det er jo en af grundene til, at vi er meget optaget af at få en national innovationsstrategi, at få gang i offentlig-private partnerskaber og se, hvordan innovationen kan komme som noget, der også spirer i forbindelse med nogle af de store investeringer, som skal gennemføres i de kommende år. For os er det ikke et spørgsmål om, at man enten er i den nuværende sektor eller udenfor, men om, hvordan vi kan skabe den vækst og de virksomheder, der gør, at vi alle sammen bliver rigere. For det er sådan set forudsætningen for rigtig mange af de andre ting, vi gerne vil.

Kl. 17:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen.

Kl. 17:18

Kl. 17:21

Per Clausen (EL):

Nu har jeg altid opfattet det sådan, at Det Radikale Venstre var et parti, som syntes, det var godt, at der var sammenhæng i politikken. Synes fru Margrethe Vestager så ikke, at det er mangel på sammenhæng, at man laver en aftale, der vil øge arbejdsløsheden, øge arbejdskraftreserven, når man ikke med de samme partier kan lave en aftale, der vil forbedre arbejdsmiljøet og skabe en udvikling, der gør, at der bliver brug for mere arbejdskraft? For det eneste, fru Margrethe Vestager får ud af at lave en aftale med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti om at afvikle efterlønnen, er, at hun får øget arbejdsløsheden. Hun og andre fra De Radikale har i dag gjort meget ud af at beskrive, hvordan der intet udviklings- og beskæftigelsesperspektiv er i regeringens politik, og så er det vel ikke særlig klogt at lave en aftale med de samme partier, som bare fører til øget arbejdsløshed.

Kl. 17:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 17:19

Margrethe Vestager (RV):

Det er næsten rituelt, at vi har den her diskussion mellem Det Radikale Venstre og Enhedslisten, hvor Enhedslisten plejer at mene det her billede frem om, at der er en lang, lang kø af arbejdsløse, og så skal de en ad gangen gives et job af en central, vel statslig institution, som så ligesom kan anvise arbejde. Sådan ser vi ikke på det fra radikal side. Vi tror faktisk, det er vigtigt, at arbejdsstyrken har en bestemt størrelse, gerne en voksen størrelse; det er det, der har været, man kan sige trenden i den økonomisk-politiske historie de sidste mange, mange år – at arbejdsstyrken har været stigende, og det har været en del af baggrunden for den vækst og velstand, der har været i Danmark. Derfor er det vores opfattelse, at det at sørge for, at der er folk i arbejdsstyrken, i stedet for at den bare falder, som udsigten jo er, er med til at skabe den vækst, som vi tror er meget, meget afgørende.

Det er derfor, jeg ikke kan genkende det billede. Men jeg deler da fuldstændig ærgrelsen over, at lige så snart Det Radikale Venstre er gået, så er det første, de partier gør, der bliver tilbage, at forgribe sig på de midler, der er sat af til at forebygge nedslidning og arbejdsskader. Det er da en af grundene til, at vi er særdeles betænkelige ved den tilskudsordning, som VKO har aftalt med hinanden om rengøring og andre tilskud til middelklassen, for det er finansieret af nogle af de midler, der skulle gå til at forebygge nedslidning.

Kl. 17:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Anders Samuelson for en kort bemærkning.

Kl. 17:21

Anders Samuelson (LA):

Jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre går meget op i, at det her med, at de rigeste boligejere får skattelettelse, skal stoppe. Men er det ikke rigtigt, at indtægterne fra ejendomsværdiskatten er steget og steget hvert eneste år, at grundskyldskatterne er steget og steget hvert eneste år, og at man nu oven i købet tager fat på at forringe rentefradragsværdien? Kan vi få et par eksempler på nogle rige boligejere, som er kommet til at betale mindre i skat?

Kl. 17:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Margrethe Vestager (RV):

Det er selvfølgelig en standarddiskussion, hvordan man ser på de forskellige elementer, der er, f.eks. grundskylden, som der jo er loft over. Der er grænser for, hvor meget kommunerne kan sætte den op, men rigtig mange kommuner har benyttet sig af muligheden for at sætte den op. Og så er der diskussionen om indtægterne til staten og om det skattestop, der har været på ejendomsværdiskatten. For os at se er det vigtigt at gøre op med det stop, fordi vi mener, det har haft en skadelig effekt. Det har været medvirkende til boligboblen, altså til nogle meget, meget store prisstigninger, som har gjort det svært for nye boligkøbere at komme ind, og som har gjort, at man har fået nogle priser, som var helt urealistiske, i forhold til det markedet i virkeligheden kunne bære. Og derfor er det sådan set ikke kun et spørgsmål om det at standse nogle skattelettelse. Det er også et spørgsmål om at få et mere sundt boligmarked, specielt når alternativet ikke er at lægge pengene i statskassen, men derimod at anvende dem til lettelse i skatten på arbejde, hvilket jeg egentlig vil tro at Liberal Alliance og Det Radikale Venstre har tilfælles som ambition. Det, vi så bare har iagttaget, er, at når Venstre, Konservative, S og SF kan finansiere en lettelse på ejendomsværdiskatten, så synes vi, at den finansiering lige så godt kunne gå til at lette skatten på arbejde, fordi vi tror, det har langt mere positive effekter, end at lette skatten på boliger.

Kl. 17:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Anders Samuelson.

Kl. 17:22

Anders Samuelson (LA):

Nu blev ordet brugt igen, at der har været tale om skattelettelse. Nu prøver vi lige at sætte os ind i det fra boligejerens side. Er der så boligejere, der er kommet til at betale mindre i skat i de her år? Det er det vel ikke. Det, jeg opponerer imod, er, at man skaber et billede ude omkring i det danske samfund om, at der er nogle rige boligejere – mere eller mindre rige boligejere – som har fået nogle massive skattelettelse igennem årene. Det passer jo ikke, der er ikke det, det er tilfældet. Det, der er tilfældet, er, at i forhold til de gamle regler bliver de plukket knap så meget, som de ellers ville være blevet. Men de bliver altså stadig væk plukket mere og mere, når man tager det hele med: grundskyld, ejendomsværdiskat, rentefradragsforringelse, som kommer nu, og dertil kan man så lægge stigende afgifter i forbindelse med skattereformen. Der findes vel ikke nogen boligejer, hvorom fru Margrethe Vestager kan gå ud og sige: Den boligejer der er simpelt hen kommet til at betale mindre i kroner og øre i skat på bolig i de år, som er gået?

Kl. 17:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 17:23

Margrethe Vestager (RV):

Lige præcis pointen med både grundskylden og rentefradragsforringelserne illustrerer jo også, hvorfor det er en lidt underlig debat, vi har, når man siger, at det simpelt hen bare er flertallet om at gøre, at der er fuldstændig tryghed og sikkerhed om boligejerens økonomi, fordi den har ændret sig meget i de sidste år, og den vil fortsat ændre sig, for nu begynder ændringerne i værdien af rentefradraget for alvor at slå igennem. Det er der slet ikke nogen tvivl om, og det er jo derfor, at vi med fordel kunne have en mere – hvad skal man sige? – lav tone og pragmatisk debat om det.

Det, som jeg synes er interessant, er, at vi havde en periode, hvor mange oplevede, at det bedre kunne betale sig at sove i sin seng om natten, end det kunne betale sig at gå på arbejde om dagen. Det giver ingen mening set med radikale øjne, fordi vi synes, at det er vigtigt, at folk går på arbejde om dagen og oplever, at det faktisk lønner sig, også hvis man bliver en time længere eller tager en vagt mere, eller hvad det nu kan være. Det er jo derfor, vores grundprincip er, at vi ikke synes, at man skal blive ved med at lette i ejendomsværdiskatten, vi synes, man skal bruge de penge, der er sat af til det, til at lette skatten på arbejde.

Så bliver det jo lidt en strid om ord, altså, jeg synes, at en skat er blevet lettet, hvis den er faldet fra 1 pct. til ½ pct., men sådan kan vi jo se forskelligt på det.

Kl. 17:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 17:25

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg har siddet og nærlæst det forslag til vedtagelse, som rød blok har fremsat. Jeg bemærker – og jeg er næsten helt sikker på, at det er fru Margrethe Vestager, der er forklaringen på det – at det, der er S og SF's store væksttema, nemlig for 10 mia. kr. fremrykkede offentlige investeringer ikke er med i forslaget. Det, som fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal har præsenteret, det, der skal sætte gang i væksten i Danmark, er ikke en del af forslaget. Det er jeg ret sikker på skyldes, at fru Margrethe Vestager jo har taget afstand fra det forslag og henvist til vismændene, der heller ikke anbefaler det. Jeg gerne kvittere for, at fru Margrethe Vestager har så stor indflydelse. Jeg skal bare høre, hvornår fru Margrethe Vestager forventer at have lige så stor indflydelse, når det gælder boligbeskatning.

Kl. 17:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 17:26

Margrethe Vestager (RV):

Det var en meget lang indledning til et helt andet spørgsmål.

Vi har fremlagt vores holdninger og vores forslag på boligskatteområdet og vores ideer om at lette skatten på arbejde, og vi har foreslået, at man giver skattestoppet en udløbsdato med et varsel på over 4 år. Det synes vi er et meget pragmatisk forslag, og det har vi lagt frem til debat, for vi tror ikke, at vi nødvendigvis får vores vilje hundrede procent. I øjeblikket har vi ni mandater, vi håber at få flere, men forudsætningen er jo, at man kan forhandle.

Når spørgeren henviser til forslaget til vedtagelse, må jeg jo sige, at det heller ikke er udelukket, at der kan blive brug for at fremrykke offentlige investeringer. Altså, det er bare sagt helt fredsommeligt, for vi kan ikke forudsige, hvordan konjunkturerne udvikler sig. Sådan som det ser ud nu, finder vi ikke, at der er brug for det, men det kan vi bare ikke vide. Jeg tror, det er meget vigtigt, at man forsøger at tage pejling af, hvad økonomien har brug for. Vi har lige oplevet – efter at vi fik at vide i boligforhandlinger tidligere på året, at der absolut ikke var plads til eller brug for noget som helst – at regeringen så pludselig finder, at der er brug for at lave en tilskudsordning til service i hjemmene, og at man forventer en aktivitetsudvidelse som følge af det. Det synes vi da et eller andet sted er underligt, men det må være et udtryk for, at regeringen vurderer, at konjunkturerne er dårligere, end de var.

Kl. 17:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Torsten Schack Pedersen (V):

Når man normalt laver en vedtagelse, må man forhandle lidt frem og tilbage, så alle, der foreslår vedtagelsen, føler, at de kan stå inde for det. Det undrer mig, at det, som var slagnummeret fra fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal, nemlig at fremrykke offentlige investeringer, ikke er med i den vedtagelse. Det tror jeg ikke fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal selv har prioriteret. Jeg er helt sikker på, at det store slagnummer, som de har gjort ud af de 10 mia. kr., ville de gerne have reklameret med i deres vedtagelse, og jeg er helt sikker på, at det er fru Margrethe Vestager, der har fået talt det ud.

Derfor er jeg meget spændt på, hvilke andre elementer af det, der tidligere er blevet lagt frem, som der ikke kunne ændres et komma i, som fru Margrethe Vestager skal have en betydelig mere indflydelse på end det, meldingerne er fra Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti. På boligskatten bliver der tonet rent flag. Det er også interessant på udlændingepolitikken. Jeg glæder mig til at se, hvilke andre radikale fingeraftryk der sættes på den politik, der ellers er blevet præsenteret som nagelfast, og som der ikke kunne ændres et komma i.

Kl. 17:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 17:28

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror mest, det var et indlæg. Jeg tror ikke, det var et spørgsmål. Jeg ved ikke, hvordan man forhandler vedtagelser, når hr. Torsten Schack Pedersen deltager i det, men for os er det ikke et samlet katalog over alt, vi måtte være enige om, og at man kan konkludere, at alt, hvad der ikke er nævnt, bliver der så aldrig nogen sinde enighed om.

Vi synes, det er en aldeles udmærket vedtagelse, fordi den rummer de helt centrale elementer, som vi står med, nemlig at Danmark er udfordret i bund og grund. Der er brug for en vækst- og innovationsstrategi. Der er brug for, at man fortsætter bestræbelserne på at reformere Danmark. Vi synes, det er en glimrende vedtagelse. Derfor må man jo bare sige, at man jo lige så vel kan skose mig for, at der ikke står noget om boligskatten. Hvorfor gør der så ikke det? Jamen det gør der så ikke i den her vedtagelse, men det her er nu en gang det, som oppositionspartierne har fremlagt som det, vi helst vil have vedtaget i dag.

Kl. 17:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:29

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er da påfaldende, at der i den her store publikation, »Fair Løsning 2020 – sammen om Danmark«, står, at en ny regerings første og vigtigste opgave er at øge væksten og beskæftigelsen. Først skal vi gennemføre en kickstart af dansk økonomi for at komme ud af krisen, og kickstarten består i fremrykkede investeringer på 10 mia. kr. I dag fremsættes der så et forslag til vedtagelse fra de samme partier. Der fremgår det ikke med et ord. Sådan kan man jo selvfølgelig bare blive overrasket. Men nok om det, for det er jo egentlig ikke et spørgsmål til fru Margrethe Vestager. Det er bare en undren over, at Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet er med i et forslag til vedtagelse her, hvor det, der er deres allervigtigste slagnummer i den plan, de har fremlagt for kort tid siden, ikke er reflekteret i et eneste ord. Det er dog forunderligt.

Nu til noget helt andet: Mit spørgsmål til fru Margrethe Vestager går nemlig på, at fru Vestager de seneste uger har slået sig op som den, der nu ønsker større åbenhed om partistøtte. Hun har endda formuleret det i et brev, hvor hun har bedt om, at der bliver igangsat et eller andet arbejde med henblik på øget åbenhed. Det synes vi i Dansk Folkeparti er rigtig positivt, og det vil vi gerne medvirke konstruktivt til. Mit spørgsmål til fru Margrethe Vestager i den sammenhæng går så på, om hun vil opsiges det forlig, hun har med Socialdemokratiet og De Konservative, om netop partistøtten. For ellers vil Det Radikale Venstre ikke efter et folketingsvalg sammen med os andre kunne skabe større åbenhed. Så vil Det Radikale Venstre være bundet op på et forlig med to partier, der sandsynligvis ikke vil være med til at skabe større åbenhed.

Kl. 17:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 17:31

Margrethe Vestager (RV):

Først og fremmest vil jeg meget gerne kvittere for ønsket om større åbenhed om penge i politik. Uanset om det gælder til partier eller til enkeltkandidater, om det gælder et lokalt led, eller hvor det er, så er der altså behov for, at vælgerne i videre udstrækning kan følge med i, hvor pengene kommer fra. Så det ser jeg meget gerne at vi samarbejder om.

Det er jo lidt mærkeligt, for det forlig, der er om partistøtte mellem Konservative, Socialdemokratiet og Radikale Venstre, er ikke indgået af en kreds, der har flertal i det danske Folketing. Derfor har jeg tænkt, at jeg vil bede om, at vi kan holde et møde for at finde ud af, hvad det forlig overhovedet betyder. For mig at se giver det ikke meget mening at have et forlig, som omfatter et mindretal af Folketingets partier.

Tværtimod synes jeg, det ville være utrolig klædeligt for det danske folkestyre, hvis alle partier kunne finde ud af, hvordan vi skal håndtere det her med åbenhed om penge i politik. For jeg tror, at vælgerne ville sætte pris på, at alle partier var forpligtet på det og ligesom gav til kende, at de synes, at det var fair nok, at vælgerne kunne følge med i, hvor pengene kommer fra. Så kan man jo modtage de penge, man vil, og som man kan stå inde for, men sådan at der er en åbenhed om, hvem der er afsenderen, og hvor store beløbene er. Og det gælder også enkeltkandidater.

Kl. 17:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:32

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Det virker jo noget rodet, at der er et forlig blandt tre partier, der i Folketinget i dag udgør et mindretal. Men ikke desto mindre kan det jo alligevel godt være udtryk for, at tingene er flettet sammen på en måde, så det nærmest er umuligt at få et flertal til at tilkendegive noget om nogle ændringer, i hvert fald hvis man ikke kan få løsnet op i de her tre partier, altså hvis nu de tre partier – og her tænker jeg mest på de to – kan holde hinanden i skak, så der ikke rigtig sker noget.

Derfor er der selvfølgelig al mulig grund til, at vi knokler videre med ønsket om større åbenhed, både om partierne og kandidaterne, både om den direkte støtte, man får, og om den indirekte støtte, f.eks. fra de fagforeninger, der måtte finansiere bagerbrødet, der bliver delt ud på torvet om morgenen. Man tror, at den glade giver er den socialdemokratiske folketingskandidat, mens det i virkeligheden er fagforeningen, men så ved man som vælger eller kan gøre sig bekendt med, at det er fagforeningen, der giver.

Al mulig konstruktiv bistand til det, men når det kommer til stykket og folketingsvalget er der, og hvis vi så skal have frihed til at etablere et flertal efter valget – hvis nu ikke alle kan blive enige – der laver om på reglerne og reelt skaffer større åbenhed, kan det så ikke være nødvendigt, at der er frie rammer efter et folketingsvalg? Og kan det ikke begrunde, at det forlig, der så er nu mellem de tre partier, bliver opsagt inden et folketingsvalg, så man har frie rammer, også fra De Radikales side, til at indgå i det her arbejde med os andre efter valget?

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 17:34

Margrethe Vestager (RV):

Jamen det kan da godt være, at det kommer dertil. Det vil jeg sådan set ikke udelukke. Jeg synes bare, at det er bedre at forsøge at ordne det i mindelighed, fordi vi jo som sagt har den der lidt underlige situation, at forligspartierne er i mindretal i Folketinget. Så ret beset kunne resten af Folketingets partier lave et forlig uden om os, og det kunne hr. Kristian Thulesen Dahl jo så tage initiativ til. For jeg er sådan set enig i bestræbelserne og også i ønsket om, at det er på den relativt korte bane, det skal ske.

Som sagt vil jeg meget gerne mødes med mine forligspartnere for at finde ud af, hvad der kan lade sig gøre. For det, jeg forestiller mig, er nemlig ikke, at Folketinget deler sig op i en ny forligskreds og nogle, der står uden for, men at Folketinget handler på baggrund af en gennemlysning af, hvad man egentlig gør andre steder – for i andre lande har man nemlig langt mere vidtgående regler – så borgerne kan følge med i, hvor pengene kommer fra, og sådan at Folketinget kan stå sammen om det.

For jeg synes, det er meget klædeligt, at vi alle sammen ligesom er indstillet på at se på, hvad det er for nogle regler, vi skal følge, i stedet for at nogle ligesom kan sige: Vi har fremlagt et fantastisk forslag og pudser vores glorie. I stedet for skulle vi spørge, hvad man gør andre steder, hvad der fungerer, hvad der er erfaringerne, og det gælder, uanset om det er penge, der kommer fra faglige organisationer, fra arbejdsgiverorganisationer eller fra private, som gerne vil give et stort beløb, eller om det kommer i form af morgenbrød, tryksager eller klingende mønt.

Men jeg vil meget gerne arbejde videre med det, og som sagt tager jeg diskussionen med mine forligspartnere med henblik på at få ordentlig diskussion om det og ordne det i mindelighed.

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

De næste tre korte bemærkninger er fra Rasmus Jarlov, Jacob Jensen og Erling Bonnesen. Først er det hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 17:35

Rasmus Jarlov (KF):

Tak. Jeg har altid selv haft et lidt ambivalent forhold til Radikale Venstre. Der er jo visse områder, hvor vi er blødende uenige. Hvis vi snakker forsvarspolitik eller kulturpolitik eller Radikales generelle ønske om at udslette Danmark som nation, er vi jo meget lidt enige. Men når vi snakker økonomisk politik, har vi meget tilfælles.

Hvis man kigger på De Radikales historiske rolle, vil man se, at de har skiftet samarbejdspartnere afhængigt af, hvilke emner der har været de vigtigste i dansk politik, og man må sige, at i øjeblikket er økonomien det suverænt vigtigste emne i dansk politik. Det vil jeg bare spørge fru Margrethe Vestager om hun er enig i. Derfor vil jeg også, når nu det er det absolut vigtigste i øjeblikket, og når De Radikale er mest enig med blå blok, bede om en forklaring på, hvorfor

man hænger fast ovre i rød blok og ønsker at bringe en rød statsminister til magten.

Kl. 17:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:36

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, jeg møder fremskridt, fordi fra Enhedslisten fik jeg at vide, at det var helt uladsiggjort at forstå Det Radikale Venstre. Hos den konservative spørger er der dog et blandet forhold, hvor der dog er nogle ting, som man godt kan lide, og andre ting, som er veders-tyggeligt.

Det, der for os er meget afgørende, er, at fra at vi begyndte at tale om at afskaffe efterlønnen til i dag, er der sket den meget store forandring, at vi til at begynde med stod alene med det, og nu er der et flertal i Folketinget, som ønsker at bekræfte, at det flertal stadig væk er der. Men der er jo ikke nogen af partierne – hverken Venstre, Konservative eller Dansk Folkeparti – som har betinget sig at være regeringsparti for at stemme for det efter et folketingsvalg. Det gør jo, at det måske kan lade sig gøre og ende i den bedste af alle verdener, nemlig både at få en ny regering under fru Helle Thorning-Schmidts ledelse og at få gennemført tilbagetrækningsreformen. For Radikale Venstre er det da vigtigt at kunne sige, at det, som vi står for, og den aftale, som vi har lavet, bidrager sådan set både med en knivskarp social profil for dem, der kommer på efterløn, og også med 18 mia. kr. i statskassen i 2020 og med 10 mia. kr. i tiden fremover. Så jeg tror det løser sig alt sammen.

Kl. 17:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Jarlov for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:38

Rasmus Jarlov (KF):

Der er mange, der ønsker at tage patent på at have sørget for at afskaffe efterlønnen og have været de eneste, som har været imod efterlønnen hele vejen igennem. Jeg vil blot gøre opmærksom på, at Det Konservative Folkeparti stemte imod i 1979 og har været imod efterlønnen lige siden. Så jeg synes, at vi skal dele den ære. Men det er godt, at vi har fået bugt med efterlønnen. Det kan vi være fuldstændig enige om.

Jeg forstår ikke rationalet, men vi kommer det nok ikke nærmere. Så jeg vil bruge min sidste bemærkning til at spørge om den radikale skattepolitik. Så vidt jeg har forstået, ønsker Det Radikale Venstre i modsætning til Det Konservative Folkeparti ikke at sænke skatte-trykket i Danmark. Man ønsker at lave skatteomlægninger. Hvis det er korrekt, og det vil jeg gerne have en bekræftelse på, hvordan kan det så være, at man hos De Radikale mener, at det skal være sådan, at vi har verdens absolut højeste skattetryk i Danmark, at danskerne skal være det mest beskattede folk i verden?

Kl. 17:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:39

Margrethe Vestager (RV):

Det mener vi sådan set heller ikke at danskerne pr. definition skal være. Vi har ikke nogen principper om eller nedfældet i sten, at skattetrykket skal være det højeste i verden eller danskerne være de højt beskattede. Vi synes sådan set, at danskerne betaler nok i skat, men vi har bare det meget nøgterne forhold til statens finanser og til kommunernes indtægter, og hvad vi har, at de er ekstremt presset i øje-

blikket. Derfor er tiden ikke til at give yderligere skattelettelser, men det giver til gengæld rigtig god mening at bruge vores skattesystem sådan, at skatten virker. Vi oplever, at det faktisk virker: Hvis folk får en lavere skat på arbejde, vil de gerne bidrage mere, og hvis der bliver en højere skat på brug af ressourcer, kan man i højere grad styre det, og det har vi i den grad brug for – apropos det meget stigende CO₂-udslip og hele den grønne udfordring, som vi har foran os.

Det er sådan set bare en meget nøgtern erkendelse af det, fordi på trods af de reformer, som vi har aftalt, vil Danmark jo stadig væk være et land, der låner og låner. Når statsministeren siger, at vi har penge i hånden til at betale regningen, er det jo ikke rigtigt. Vi har et gældsbrev i hånden til at betale regningen.

Kl. 17:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:40

Jacob Jensen (V):

Nu hørte jeg før og har også set reklamer om det, at De Radikale stoler på økonomer, eller i hvert fald lytter til dem, herunder også til vismændene. Det er jo fint nok. Jeg forstod så også, at fru Margrethe Vestager endnu ikke havde fået læst den seneste vismandsrapport. Det er fair nok, for den er også lige udkommet.

Men jeg kan henvise til side 285, hvor vismændene reflekterer over den røde 12-minutters-plan, altså det her med, at de vil skaffe de 15 mia. kr., ved at vi skal arbejde 12 minutter længere. Der siger vismændene så et par ting, som er interessante. (*Fjerde næstformand* (Helge Adam Møller): Lige et øjeblik. Det kniber at høre, hvad der bliver spurgt om. Værsgo).

Det er et meget relevant spørgsmål, så jeg er glad for, at ordføreren skal kunne høre det. Nej, vismændene reflekterer over 12-minutters-planen i deres seneste rapport. De skriver bl.a., at det for det første er politisk urealistisk, da arbejdstiden jo er noget, som arbejdsmarkedets parter styrer. Det er ikke noget, vi politisk kan styre. Selv hvis det hypotetisk set skulle kunne lade sig gøre at gennemføre det, så er det under forudsætning af, at overførselsindkomsterne ikke stiger i samme takt som lønindkomsterne, altså skal satsreguleringen afkobles. For det andet skal der ske en reduktion af antallet af de offentligt ansatte proportionalt med stigningen i arbejdstiden.

Med andre ord: Det er politisk urealistisk, der skal ske offentlige fyrringer, og det er de svage på offentlige overførselsindkomster, der kommer til at betale.

Er fru Margrethe Vestager enig i vismændenes konklusion på 12-minutters-planen?

Kl. 17:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:41

Margrethe Vestager (RV):

Jeg har som sagt ikke læst vismandsrapporten endnu, så det skal jeg ikke kunne sige. Vi har kvitteret for den del af S og SF's plan, for hvis der kan laves en trepartsforhandling, hvor der så ligger 15 mia. kr. netto på bordet, når parterne rejser sig igen, som et bidrag til en stærkere dansk økonomi, så er det fair nok. Men vi ved bare ikke i detaljen, hvordan det kan ske, og vi har selvfølgelig nogle reservationer, ligesom der engang imellem spøgefuldt bliver sagt, at så bliver vi nødt til at afskaffe nogle fridage eller flytte bededag hen på en søndag, eller hvad det nu kan være. Men det er sådan mere i den humoristiske afdeling.

Men vi har bare kvitteret for det, for jeg har selv haft den erfaring, at trepartsforhandlinger er en måde, hvorpå man kan løse nogle

ting. Det var erfaringen fra 1990'erne, og jeg tror da et eller andet sted også, at statsministeren har været glad for de forhandlinger, man har lavet med parterne om en kvalitetsreform. Selv om jeg har haft nogle reservationer om effektiviteten af det, så er der faktisk nogle ting, som har flyttet sig i den forbindelse. Så det er sådan set en meget pragmatisk kvittering for, at hvis pengene er der, så er de der jo.

Kl. 17:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 17:42

Jacob Jensen (V):

Fair nok, det er jo et rimeligt svar. Men må jeg forstå det sådan, at fru Margrethe Vestager og De Radikale dermed ikke vurderer, at 12-minutters-planen er realistisk? Hvis den kan gennemføres hypotetisk set, som vismændene sætter et stort spørgsmålstegn ved, så kan alt jo lade sig gøre, altså hvis man kan stille hypoteser op. Men sådan konkret, så regner De Radikale ikke med, at de 15 mia. kr., som S og SF i øvrigt regner med, kan realiseres.

Kl. 17:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:43

Margrethe Vestager (RV):

Det, vi har sagt, og det, vi har kvitteret for, er, at ligger der 15 mia. kr. netto, når parterne rejser sig, så ligger der 15 mia. kr., når parterne rejser sig. Jeg synes jo, at man skal lægge sin skepsis på hylden og sige: Parterne har leveret før. Der er faktisk en meget lang tradition. Noget af det, som tit bliver lagt frem, er jo fælleserklæringen fra 1987, som handlede om, hvordan man får vores lønkonkurrence til at gå bedre i takt med udlandets. Det synes jeg er et rigtig godt eksempel på, at der er blevet taget ansvar også blandt arbejdsgivere og arbejdstagere. I stedet for bare at afvise det, så synes jeg da, at følgende skal siges: Prøv at høre her, der er faktisk nogle, der gerne vil tage et medansvar, så det ikke bare bliver en opgave for politikere, men også noget, som man gerne vil deltage i drøftelsen af.

Jeg synes bare, man skal forholde sig åbent til det og sige: Fair nok, hvis de penge er der netto, så er de der jo.

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:44

Erling Bonnesen (V):

Tak. Tidligere i debatten i dag udtrykte fru Mette Frederiksen fra Socialdemokraterne, at hun var meget bekymret for den tilbagetrækningssamtale, som nu er blevet indgået. Det er også velkendt, at Socialdemokraterne er imod den, og at De Radikale er med i den. Rent konkret gik kritikken og bekymringen meget på håndværkernes – og mere konkret murernes – situation, og der blev spurgt, hvem der nu skulle tage sig af dem.

Det er jo velkendt, at De Radikale er med på rød stue, og jeg kan så forstå, at hvis det skulle gå sådan – hvilket vi selvfølgelig ikke håber – at der ved et valg er flertal for rød stue, sådan at De Radikale får fru Helle Thorning-Schmidt valgt til statsminister, vil det første, der vil ske, være, at der vil blive indkaldt til et møde, hvor den her tilbagetrækningsreform skal diskuteres.

Hvordan vil fru Margrethe Vestager så forklare fru Mette Frederiksen og Socialdemokraterne, at det rent faktisk er en god aftale, hvor man f.eks. også får taget hånd om mureren Kjeld, som han blev kaldt?

Kl. 17:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:45

Margrethe Vestager (RV):

Partierne her jo forskellige holdninger. S og SF's holdning til efterlønnen tror jeg er kendt. S og SF ønsker ikke efterlønnen afskaffet – det gør Radikale Venstre, og det er derfor vi har forpligtet os til den aftale, som vi har indgået med Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, og som vi er glade for. Vi er glade for den, fordi den både sørger for, at flere vil være i arbejdsstyrken, at økonomien får et solidt bidrag, og at den efterløn, der bliver tilbage, får en knivskarp social profil.

Noget andet, som jeg lægger stor vægt på i aftalen, er, at der bliver en mulighed for, at folk, hvis historie på arbejdsmarkedet har resulteret i nedslidning, får adgang til selv at søge om en seniorførtidspension og få adgang til at få en afgørelse inden for en relativt kort tidshorisont. Det betyder, at også folk, som ikke har betalt til efterlønsordningen, kan se sig selv som nogle, det danske samfund tager hånd om, hvis deres arbejdsliv har været nedslidende.

Det synes jeg er rigtig gode argumenter. Men nu må vi jo lade vælgerne tale, og jeg håber så, at vi får det dobbelte flertal, som jeg har omtalt nogle gange, nemlig både et flertal for en ny regering med fru Helle Thorning-Schmidt i spidsen og et flertal for at gennemføre tilbagetrækningsreformen. Og det peger jo igen tilbage på, at det er et rigtig godt råd til vælgerne at stemme radikalt.

Kl. 17:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:46

Erling Bonnesen (V):

Det var så nogle af de argumenter, der selvfølgelig ligger lige for, for det er jo også nogle, der har været lidt fremme i debatten som forsvar for den gode aftale, der er blevet indgået. Det er jo også lige præcis de ting, som fru Mette Frederiksen er meget bekymret for, og det er de argumenter, som hun ikke køber.

Så står man jo i den klassiske situation, hvis man under et valg får et flertal af stemmerne, og De Radikale så får valgt fru Helle Thorning-Schmidt til statsminister, at man på det første møde, der bliver indkaldt til, vil diskutere de her ting, men Socialdemokraterne lader sig jo ikke overbevise om det.

Så tror fru Margrethe Vestager selv på, at det vil lykkes at fastholde det, eller bliver alternativet simpelt hen nogle større skattestigninger?

Kl. 17:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:47

Margrethe Vestager (RV):

Det kommer jo an på, hvad vælgerne vil. For som jeg har lyttet mig til i debatten, vil S, SF og Enhedslisten gå til valg på at få et flertal, der kan forhindre, at tilbagetrækningsreformen bliver gennemført, og hvis det sker, er der et flertal for, at den ikke bliver gennemført. Det håber jeg ikke vil ske, for jeg synes, det er en god reform.

Derfor må vi ligesom lade vælgerne tale, og hvis vælgerne siger, at de gerne vil have gennemført det her, og der er et flertal for det, så er jeg sikker på, at der også findes en løsning. For en ting kan vi jo forenes om i det her Folketing, og det er respekt for, at når vælgerne har talt, så har de talt og sammensat Folketinget med det antal man-

dater, vi nu engang kan få hver for sig. Og så længe der ikke er et parti, der har 90 mandater, bliver vi alle sammen nødt til at tale sammen – så er vi pisket til at forhandle for at finde fælles løsninger, for ellers kan der ingen forandring ske.

Kl. 17:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

De næste tre korte bemærkninger er fra Frank Aaen, Per Dalggaard og Mads Rørvig, og hvis man ikke er for lange i spyttet, kan vi også nå Peter Juel Jensen.

Men først er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 17:48

Frank Aaen (EL):

Tak. Der er i dag kommet en rapport fra vismændene, som vi jo i Folketinget heldigvis har haft nogle dage til at læse, før den udkom. Deri gennemgår de jo konsekvenserne af en gradvis reduktion af efterlønnen, hvor de sammenligner det, at man fjerner efterlønnen gradvis, med, hvad der ville ske, hvis man ikke gjorde noget. Den giver et meget interessant resultat.

Den siger, at på kort sigt vokser arbejdsløsheden med 20.000 personer, og så falder arbejdsløsheden, altså merarbejdsløsheden, gradvis frem til 2040 under den forudsætning, at reallønnen holder sig på 2 pct. lavere end det, den ellers ville have været. Altså, højere arbejdsløshed frem til 2040 og en 2 pct. lavere realløn, siger vismændene er effekten af en gradvis fjernelse af efterlønnen. Er fru Margrethe Vestager stadig væk stolt af den reform?

Kl. 17:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:49

Margrethe Vestager (RV):

Ja, det er jeg, og jeg håber fortsat, at den bliver gennemført. Vi tror, det er meget afgørende, at der bliver flere i arbejdsstyrken, for den udsigt, der er til en stærkt faldende arbejdsstyrke, risikerer vi jo kommer til at betyde, at hverken private eller offentlige virksomheder kan få de medarbejdere, som man har brug for for at sørge for virksomhedens produktion eller sørge for, at børnene bliver undervist i skolen. Det kan man jo så se på på forskellige måder, men jeg tror fortsat, at det gode, man får ud af det, vil være så godt, at det opvejer de ulemper, der selvfølgelig også er forbundet med det. Sådan er det jo. Der er ikke ret mange ting, der kun har positive sider forbundet med sig.

Kl. 17:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Frank Aaen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:49

Frank Aaen (EL):

Jamen tak for det svar. Stigende arbejdsløshed frem til 2040 ved at fjerne efterlønnen og et fald i reallønnen på 2 pct., synes Det Radikale Venstre er en rigtig god idé. Det må vi jo tage til efterretning.

Så er der spørgsmålet om, om vi vil komme til at mangle arbejdskraft. Jeg har haft mulighed for at læse De Radikales 2020-plan, og der står jo, at der kommer til at mangle 50.000, altså at det falder arbejdsstyrken med, inden den begynder at stige igen. Når vi så kan læse i Danmarks Statistik i dag, at der i Danmark er 265.000 personer – 265.000 personer! – der er ledige eller ikke kan få det arbejde, de gerne vil have, altså ikke kan komme i arbejde, vil jeg spørge, om de 50.000 ikke nok skulle kunne indeholdes inden for et samlet arbejdsudbud på 265.000.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:50

Kl. 17:50

Margrethe Vestager (RV):

Først må man sige, at spørgerens opfølgning jo er sådan rigtig klassisk Christiansborgretorik: Nu er vi i salen, og nu tager vi hinanden til indtægt for noget. Det bliver lidt ærgerligt, hvis det skal være sådan, at hvis man har svaret på en given måde, har man accepteret så og så mange flere i en given arbejdsløshedsskø. Det var sådan set ikke det, der var min pointe. Min pointe var, at den her reform vil have meget positive effekter, også i forhold til at sørge for, at der kommer vækst i det her samfund.

Jeg ved godt, at vi ser meget forskelligt på de økonomiske mekanismer. Der er meget stor forskel på den økonomiske model, som Enhedslisten betjener sig af, og den, som Det Radikale Venstre betjener sig af. Og sådan er det.

Jeg synes, det er helt afgørende, at flere bliver trukket ind fra både ledighed og passiv forsørgelse, og det er jo bl.a. derfor, at vi foreslår en langt mere håndholdt beskæftigelsesindsats, så den enkelte oplever, at der er fokus på det, vedkommende kan, på vedkommendes kompetencer og på det, vedkommende måtte have brug for at lære, altså at der bliver en stærkere indsats for at hjælpe folk tilbage på arbejdsmarkedet. Det er også derfor, vi har foreslået, at folk faktisk får en bonus for at komme ind på arbejdsmarkedet, så de også skattemæssigt får en oplevelse af, at det her kan svare sig.

Kl. 17:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Dalggaard for en kort bemærkning.

Kl. 17:52

Per Dalggaard (DF):

Jeg læser på Altinget, at Det Radikale Venstre vil starte ikke mindre end en klimarevolution og tage ansvar for klodens klima og dansk økonomi. Det sidste er nok noget nemmere at gøre end det første.

»KlimaDanmark 2050« er lavet sammen med den øvrige opposition, altså Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten, og der står i »Vejen til en grøn biltrafik« i forbindelse med kørselsafgifter, at der indføres en kørselsafgift på 50 øre pr. kørt kilometer for nye biler. Det vil sige, at der fra et eller andet givent tidspunkt, hvis det uheldige skulle ske, at vi får et regeringsskifte, vil blive indført en afgift, og hver eneste gang der er en, der køber en ny bil, skal han betale 50 øre pr. kørt kilometer.

Desuden er der en plan om at lægge en kørselsring, en road pricing omkring København, som ifølge de oplysninger, jeg har set i avisen, vil medføre 1.000 kr. om måneden i udgift. Hvis man nu forestiller sig, at almindelige familier kører ca. 25.000 km om året, vil det sige, at det koster 1.000 kr. i kørselsafgift og 1.000 kr. for at komme ind i København. Er 2.000 kr. ekstra i udgift noget, der kickstarter dansk økonomi?

Kl. 17:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:53

Margrethe Vestager (RV):

Netop transporten er jo et af de steder, hvor vi har de allerstørste udfordringer med at sørge for, at CO₂-udslippet kommer ned, og det er jo derfor, vi fra radikal side har lavet et forslag, som samlet set er provenuneutralt. Vi skal ikke tage nogen penge fra dem, der transporterer sig fra A til B, men vi ser det sådan, at den enkelte både er

bilist, cyklist, togpassager og buspassager, og en af de ting, som vi har været meget optaget af, er, at det jo faktisk ikke er alle, der er det. Der er mennesker, som bor i områder, hvor der ikke kører busser længere, eller hvor der måske aldrig har gjort det, eller hvor der er meget, meget langt til en togstation, og derfor er det vigtigt at se på, om vi kan bruge kørselsfradraget som en kompensation, fordi der ikke er noget alternativ til privatbilisme – for folk skal jo kunne komme fra A til B.

Det er måske den diskussion, vi har brug for at få, i stedet for at få en skræmmekampagne, som handler om, at uhhh, nogle vil forhindre mig i at bruge min bil. I stedet for skulle vi diskutere, hvordan vi får folk til at bruge de muligheder, der er for kollektiv trafik der, hvor det er hensigtsmæssigt, men samtidig sørger for, at man kan bruge sin bil der, hvor det er det alternativ, der nu engang er til rådighed.

Kl. 17:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Per Dalgaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:54

Per Dalgaard (DF):

Det er jo ikke ukendt, at der er mange mindre virksomheder og små virksomheder, hvor de ansatte hver dag bruger bil i forbindelse med de reparationer, der skal foretages udeomkring. De køber ofte nye biler, fordi bilerne bliver slidte, fordi de kører rigtig meget. Der er sælgere, som kører 50.000 km om året. Det vil sige, at de kommer til at betale 25.000 kr. i den her 50-øres-afgift. Det er jo fuldstændig vildt. Er det virkelig noget, der fremmer dansk økonomi og væksten i Danmark, at man på de små virksomheder, hvor man kører ud og udfører reparationer, skal betale 50 øre pr. kørt kilometer, og at de mennesker, der tager ud og sælger produkter for andre firmaer, også skal gøre det? Det er da fuldstændig galimatias.

Kl. 17:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:55

Margrethe Vestager (RV):

Det er selvfølgelig klart, at man skal overveje, på hvilken måde det skal fungere for erhvervsdrivende, som ikke har det som en transport til og fra arbejde, men som en del af deres erhverv. Det er vi selvfølgelig meget åbne over for at diskutere. Og med den interesse, som Dansk Folkepartis ordfører har for det, er det jo helt oplagt at sætte sig ned og finde ud af, hvordan det så kan lade sig gøre, for jeg må forstå det som en interesse for at sørge for, at der faktisk bliver gjort noget også på transportområdet.

Jeg kan engang imellem godt blive en lille smule i tvivl om, hvorvidt Dansk Folkeparti anerkender, at der skal gøres noget for at få CO₂-udslippet ned, men jeg vil da tage interessen for Det Radikale Venstres udspil om »Vejen til grøn biltrafik« som et udtryk for interesse og et ønske om at arbejde med. Det ser jeg meget frem til at vi kan komme længere med i klimaforhandlingerne, i hvert fald længere end det meget, meget uambitiøse forslag, som regeringen har lagt frem.

Kl. 17:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig.

Kl. 17:56

Mads Rørvig (V):

Tak for det. I Aarhus bor Kjeld. Han er 51 år gammel, og han startede på arbejdsmarkedet, da han var 14 år. Han arbejder som murer,

og han dør, som vi siger i Jylland, både med sit knæ og sin ryg. Han er allerede i dag undtaget fra at løfte fliser og arbejde med fliser, fordi hans krop ganske enkelt ikke kan mere. Sådan er Kjeld, og sådan er hans arbejdsliv. Jeg synes, at han har gjort sit, næsten 40 år på arbejdsmarkedet er det allerede blevet til, og mange år venter forude.

Det var en kritisk indledning af fru Mette Frederiksen i en kort bemærkning til fru Pia Kjærsgaard tidligere i debatten i dag. Fru Mette Frederiksen stillede nogle spørgsmål om, hvorvidt det kan være rigtigt, at Kjeld skal vente med at gå på efterløn, til han bliver 64 år, og om det kan være rigtigt, at han skal vente, til han bliver 67 år med at gå på folkepension. Hvad er Det Radikale Venstres svar til Socialdemokraterne på det her område?

Kl. 17:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:57

Margrethe Vestager (RV):

Ja, det kan godt være. Men det kan også være, at han aldrig nogen sinde har indbetalt sit efterlønskontingent og derfor aldrig ville kunne komme på efterløn, men til gengæld har brug for, at der er et system, som sikrer en førtidspension for de mennesker, der er slidt ned, og som mister erhvervsevnen. Det er en af de ting, som vi fra radikal side har været meget optaget af i hele efterlønnsdebatten og i diskussionen om at være nedslidt eller ikke nedslidt. Nedslidt er noget, man bliver, uanset om man betaler efterlønskontingent eller ej, hvis man er så uheldig at være på en arbejdsplads, hvor fysiske eller psykiske arbejdsskader ikke forebygges. Derfor er det vigtigt for os, at der bliver gjort noget på det område.

Efterlønnen er en særlig ordning, som jeg ikke kender nogen paralleller til fra andre lande. Det er en ordning, hvor raske mennesker kan trække sig ud af arbejdsmarkedet med et særdeles stort offentligt tilskud. I dag er det jo sådan, at hvis en går på efterløn som 60-årig, svarer den årlige udgift til at undervise tre børn i skolen. Det synes vi ikke er holdbart, når vi mangler folk på arbejdsmarkedet. Vi ser inden for ganske, ganske kort tid, at rigtig mange går på pension, og at det er meget små årgange, der kommer ind på arbejdsmarkedet.

Kl. 17:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig.

Kl. 17:58

Mads Rørvig (V):

Tak for svaret. Jeg er meget enig i nogle af de betragtninger, som fru Margrethe Vestager her kommer med, for man har lavet en god aftale om efterlønnen.

Men jeg synes også, at fru Margrethe Vestagers svar udstiller hulheden i oppositionen og de dybe uenigheder, der er, bl.a. om den efterlønsreform, der er indgået aftale om, om boligskat og om en økonomisk plan, der ikke hænger sammen. Vi har en opposition, der fremlægger en plan, som på ingen måde hænger sammen. Man kan ikke finde 15 mia. kr., som man skal finde hos arbejdsmarkedets parter; man budgetterer for højt med en aktieomsætningsafgift; man tror, at investering i uddannelse giver 5 mia. kr. allerede i 2015. Det udstiller simpelt hen, at der ikke er noget, der hænger sammen, og det bakker fru Margrethe Vestager op om. Det kan jeg ikke forstå.

Kl. 17:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ordføreren.

Kl. 17:59

Margrethe Vestager (RV):

Det er så i givet fald en undren, som hr. Mads Rørvig må have haft i meget, meget lang tid, for det er en gammel nyhed, at S og SF og Det Radikale Venstre ser forskelligt på efterlønnen. Det er en meget gammel nyhed. Jeg har sådan set respekt for, at andre partier har andre holdninger end dem, jeg står for, og jeg synes, det er vigtigt, at partierne lægger deres holdninger frem. Så må vælgerne tage stilling til dem, og så må man tage pejling af, hvad det er for et parlament, der bliver sammensat. Så må man finde ud af, hvordan vi samarbejder bagefter.

Selv om vi taler utrolig meget om efterlønnen, har vi ikke sådan et tunnelsyn, der gør, at vi kun kan se efterløn. Vi kan sådan set også se en lang række andre ting. Vi kan f.eks. se et arbejde for at forebygge nedslidning, for at sikre et bedre arbejdsmiljø, for at investere i uddannelse og forskning, så der bliver vækst og arbejdspladser i det her samfund. Og det er måske den sammenhæng, jeg nogle gange savner, når jeg hører på forestillingen om, hvad det er, Venstre og Konservative synes der skal bære Danmark frem. Det er jo de diskussioner, vi kan have, men det siger bare noget om, at det ikke giver mening, at vi enten skal være røde eller blå, for det gør, at vi aldrig nogen sinde får de her diskussioner, men at vi kun får en diskussion om, hvordan vi bag lukkede døre og med mere eller mindre gustne overlæg får lavet nogle aftaler, som så kan blive stillet op over for hinanden som enten røde eller blå.

Kl. 18:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så nærmer vi os enden, i hvert fald vedrørende den radikale ordfører, men der er mulighed for de sidste to korte bemærkninger fra henholdsvis Peter Juel Jensen og Henrik Brodersen. Først er det hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 18:00

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Jeg havde egentlig bedt om lov til at stille spørgsmålet til ordførerne for S og SF, men jeg faldt desværre for tidsgrænsen. Men når man nu ikke kan få moderen og heller ikke kan få datteren, må man tage steddatteren. Og i det her tilfælde er jeg meget godt tilfreds.

S og SF har lavet en økonomisk plan og en vækstplan, som er integreret i hinanden. Den økonomiske plan hænger ikke sammen – man mangler et større milliardbeløb – og hvis vækstplanen hænger sammen med den økonomiske plan, er der i mine øjne tale om en ufinansieret vækstplan. En del af den her vækstplan er en flyafgift på 75 kr. Er det en væksthæmmer eller en væksthæmmer i ordførerenes øjne?

Kl. 18:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren. Jeg beder om, at dem, der skal sige noget, gør det fra talerstolen, eller også når de får ordet.

Kl. 18:01

Margrethe Vestager (RV):

Jeg ville da egentlig ønske, at spørgeren var kommet med i spørgetiden og ikke skulle nøjes med mig, for det, man vil få, er selvfølgelig den radikale holdning til det. Og vi synes godt, at man kan overveje at se på, om de afgifter, vi har på flytrafik, er de rigtige, også fordi flytrafikken er medvirkende til, at der er et meget stort CO₂-udslip.

Vi synes, at der er noget at gøre ved det. Vi kan se på nogle af de ting, de arbejder med, f.eks. den måde, de letter og lander på, at de faktisk kan mindske brændstofforbruget meget, meget betydeligt, og derfor har vi en meget åben holdning til, at man da selvfølgelig også skal overveje det. For der er jo sådan set ikke noget helligt ved, at

afgifterne er på en eller anden bestemt måde. Det, der er vigtigt for os, er, at der bliver en god balance i det.

Hvis spørgeren læser det radikale forslag »Tag ansvar 2020«, tror jeg, at der er en række af de grønne afgifter, vi foreslår, som spørgeren vil være dybt, dybt uenig i og mene er dybt skadelige for dansk erhvervsliv. Så jeg tror, at der er en uenighed i synet på, hvordan man egentlig får et konkurrencedygtigt erhvervsliv. For os at se handler det jo også om at udfordre erhvervslivet og sige: Der er faktisk nogle ting, vi kan gøre anderledes, nemlig se, hvordan vi kan føre penge tilbage, se, hvordan vi kan investere i at få et grønt og bæredygtigt erhvervsliv.

Kl. 18:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 18:03

Peter Juel Jensen (V):

Tak for svaret. Se, nu er flytrafik jo ikke så nemt at skære over en kam, for der flyves med forskellige maskiner. Jeg bor på en lille ø ude i Østersøen, Bornholm, og der flyver både maskiner, som har et relativt stort forbrug af brændstof, og så flyver der faktisk maskiner, som gør, at det er den mest CO₂-økonomiske måde at komme til Bornholm på, altså hvis det er med et propelfly.

Men jeg bor derovre, og vi har et erhvervsliv, der er meget afhængigt af transport til København, til hovedstaden; det er alle erhvervsvirksomhederne, når der sættes så meget på turisme. Og man kan se, at en del af en vækstplan fra S og SF går ud på at lægge en afgift på noget af det, som der skal tjenes penge på på Bornholm, og det eneste svar, man får fra S og SF, er, at Udkantsdanmark – eller Vandkantsdanmark, som jeg hellere vil kalde det – bare skal være glade for, at de kan få nogle sociale overførselsindkomster, for det er den tanke, man har om vækst i Udkantsdanmark. Men jeg vil jo hellere have, at der spares på afgifterne, således at man får en mulighed for at vokse selv og ikke bare skal blive et socialt tilfælde i en vækstplan.

Kl. 18:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:04

Margrethe Vestager (RV):

Grundholdningen er jeg sådan set fuldstændig enig i, for det er vigtigt, at der er bæredygtige erhverv over hele Danmark – det er Det Radikale Venstres mål med de ting, vi laver, og det kan være mange, mange forskellige ting. Jeg synes, at nogle de ting, jeg har stiftet bekendtskab med fra Bornholm på det seneste, altså hele den oplevelsesøkonomi, står utrolig stærkt. Det er måske især fødevarer, som spiller en rolle, det er også kunsthåndværk, det er keramik, der er på en lang række forskellige områder, hvor man har nogle kreative erhverv, som også har national betydning. Det synes jeg er værd at notere sig.

Så må man tage diskussionen, ligesom vi har haft lange og intense og nogle gange også meget følelsesladede diskussioner om færgefarten – om, hvor skibet skal lægge til, og hvilke typer man skal bruge – og så tage det forfra og tage diskussionen der, for spørgeren har jo fuldstændig ret i, at der er meget stor forskel på, hvor stor en belastning flytrafik er, fordi der er nogle typer af flytrafik, som er meget CO₂-lette, og andre, som til gengæld er en meget tung belastning. Jeg synes bare, man skal tage diskussionen fordomsfrit i stedet for at bore sig ned i, at det partout skal være på den ene eller den anden måde

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den sidste, der får en kort bemærkning før aftenens spisepause, er hr. Henrik Brodersen.

Kl. 18:05

Henrik Brodersen (DF):

Jeg vil tage udgangspunkt i den plan, som De Radikale fremlagde den anden dag, hvor jeg til min fortvivelse kunne læse, at Det Radikale Venstre mener, at tiden er løbet fra forsvaret, i hvert fald fra hjemmevernet, og mener, at det skal nedlægges, fordi det ikke længere har nogen relevans.

Nu kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren: Hvor er det rent faktisk, man kan finde et andet frivilligt organ, hvor der er 50.000 mennesker, der stiller op når som helst, på et hvilket som helst tidspunkt af døgnet, uanset om det er olie på stranden, afvikling af trafik omkring nogle store begivenheder, eller eksempelvis da den lille Holger i Nordjylland forsvandt? Der kom de inden for en halv time og var med til at finde den lille dreng.

Hvor kan ordføreren pege på, at der er et frivilligt organ, der er så hurtigt og effektivt som hjemmevernet?

Kl. 18:05

Kl. 18:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:06

Margrethe Vestager (RV):

Jamen først og fremmest vil jeg gerne anerkende den indsats, som bliver gjort, for det er et stykke frivilligt arbejde, som rigtig mange er optaget af. Så i den forstand, kan man sige, er der ikke noget at komme efter dér, for det er mennesker, der gerne vil gøre en indsats for det fælles, uanset om det er at sikre en effektiv trafikregulering, eller det er at sørge for f.eks. rene strande, hvis der sker en ulykke.

Det, der bare er interessant, er, at i en periode, hvor vi skal prioritere meget, meget hårdt, kan man sige at det ikke er gratis at opretholde hjemmevernet. Det koster mange penge hvert år, og derfor har vi bragt det her forslag på bordet, nemlig for at få en diskussion af, om det er den rigtige måde at bruge et trecifret millionbeløb på, eller om vi skal gøre det på en anderledes facon. For jeg synes, at det er interessant at se, at vi har meget store finansieringsbehov inden for den professionelle del af forsvaret, som løser livstruende opgaver, også uden for landets grænser, og der er en hård prioriteringsopgave foran os.

Jeg ved ikke, om ordføreren har andre ideer, men noget af det, som vi jo et eller andet sted synes er svært at diskutere, er hele det spørgsmål, som nu også er gjort til genstand for analyse, nemlig hvilke andre dele af forsvaret der så skal levere. Og der var det nu engang vores grundholdning, at det her måske var et af de mindre smertefulde steder, selv om jeg er fuldstændig klar over, at det selvfølgelig vil gøre ondt nogle steder.

Kl. 18:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en sidste kort bemærkning fra hr. Henrik Brodersen.

Kl. 18:07

Henrik Brodersen (DF):

Jamen jeg er da i grunden glad for at høre, at der stadig væk er en lille dør, der har stået åben for, at hjemmevernet kan have sin berettigelse, for det synes jeg helt bestemt det har. Hjemmevernet tager jo heller ikke stilling til, hvem der bliver væk, altså om det er lille Margrethe, lille Villy eller lille Helle. De kommer uanset hvad og leder efter de folk, der er blevet væk, lige så vel som de leder efter alle

de ældre mennesker, som desværre bliver væk fra plejehjemmene. Men jeg kunne godt tænke mig at stille et spørgsmål om forsvaret. For nu kan jeg se, at man også vil afskaffe værnepligten, og en af begrundelserne er, at det simpelt hen er spild af tid, at de unge mennesker kommer ind og aftjener deres værnepligt.

Der må jeg bare sige, at det på intet tidspunkt kan være spild af tid at aftjene sin værnepligt, altså tjene sit land, stå vagt ved det danske kongehus og på alle mulige andre måder være til stede. Det er en indsigt, man får, som man tager med sig for resten af livet, når man har været værnepligtig.

Så vil jeg bare spørge, om Det Radikale Venstre, når man vil afskaffe værnepligten, så går ind for en fuldstændig professionel hær i Danmark.

Kl. 18:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:08

Margrethe Vestager (RV):

Det, vi foreslår, er jo så en suspension af værnepligten, for ellers mener jeg det ville kræve en grundlovsændring. Det er en suspension af værnepligten, og analysen er jo sat i gang: På hvilken måde kan man gøre det, og hvad vil det kræve? Det er en del af det forsvarsforlig, som en meget stor del af Folketinget, vel Folketinget med undtagelse af Enhedslisten, har tilfælles, og derfor vil mange af de her spørgsmål være afdækket. Men det har gjort indtryk på os, at man i Tyskland har forladt værnepligten, at man i en række andre lande har forladt værnepligten for at få en anden type af medarbejdere inden for forsvaret, så man rekrutterer på en anden måde, og så man også giver et forløb inden for forsvaret, som er hensigtsmæssigt i forhold til de opgaver, som skal løses.

Jeg tror, det nu er vigtigt – det er så vores grundholdning og vores synspunkt – at værnepligten skal suspenderes, og så må vi se, hvad der kommer ud af den analyse, der kommer. For vi tror, man kan få et forsvar, der måske endda er bedre og med en tilgang, som handler om, at det ikke er folk, som er trukket ud ved et nummer, uanset at det ikke længere er så mange, men at det er folk, som faktisk har valgt det, og som gerne vil have et arbejdsliv inden for forsvaret.

Kl. 18:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den radikale ordfører.

Her vil jeg udsætte mødet, og den første, der får ordet, når mødet genoptages, er hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten. Og mødet er udsat til kl. 19.10.

:

Mødet er udsat. (Kl. 18:10).

Kl. 19:10

Forhandling**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Mødet er genoptaget.

Det er hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 19:10

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det spændende ved de her debatter er jo, hvornår højdepunkterne indtræffer. I år indtraf det første højdepunkt allerede i starten af debatten. Det er jo ret fantastisk, at både statsministeren og Venstres

ordfører kan nå at holde længere indlæg om, hvor godt det går, og at der er ved at komme i gang i væksten, når man nogenlunde samtidig kan konstatere, at bruttonationalproduktet er faldet, at beskæftigelsen falder, og at det eneste, der rigtig vokser, er arbejdskraftreserven. Det synes jeg alligevel er godt klaret, at man så kan beskrive det, som om det går rigtig godt.

Det andet højdepunkt var som sædvanlig, da hr. Villy Søvndal blev udsat for de borgerlige partiers angreb. Tidligere har vi hørt om, at hr. Villy Søvndal er en farlig socialist. Man er faldet noget af på den. I dag var det mest hr. Villy Søvndals synlige optagethed af ministerbiler, der fyldte debatten. Så kan man jo godt sige, at så er det måske rigtigt, når statsministeren siger, at nu kan vi ikke bære mere af det samme. Det er måske ikke os, der har brug for en pause eller fred for regeringen, det er regeringen, der har brug for fred for den opgave, som man har med at være regering i det her land.

I hvert fald tegner debatten i dag et tydeligt billede af, at VK-æraen i dansk politik står ved sin afslutning. Man kan jo ikke sige, at afslutningen er køn. Med stigende desperation klamrer man sig til taburetterne. Det ene luftkastel efter det andet præsteres under stor hurlumhej, selv om kendsgerningen er, at flertallet er væk, og det derfor kun er skræk for vælgernes dom, der forhindrer, at der udskrives valg, selv om debatten i dag viste, at det måske også er skrækken for fru Pia Kjörsgaard, der udsætter valget.

I modsætning til statsministeren ser vi i Enhedslisten frem til valget. Meget tyder på, at Enhedslistens muligheder for at arbejde for en solidarisk økonomisk politik, en ambitiøs klima- og miljøpolitik og en anstændig udlændinge- og flygtningepolitik i Folketinget vil blive langt bedre efter valget. Vi får lidt fremgang, og det ser ud til et nyt flertal, hvor Enhedslisten vil få de afgørende mandater. De seneste ugers begivenheder har i hvert fald dokumenteret indholdet i VK's politik. Dem, der aldrig blev inviteret med til festen, skal betale regningen for finanskrisen, mens bankdirektørernes lønkonti svulmer, sendes regningen til de arbejdsløse, til de lønmodtagere, som har knoklet hele deres liv, til de uddannelsessøgende og til alle dem, der er afhængige af den offentlige velfærd.

Dansk Folkepartis formand, fru Pia Kjörsgaard, har sagt offentligt, at hun er stolt. Det var svært at få øje på stoltheden i dag, men måske kan man alligevel godt forstå, at fru Pia Kjörsgaard er stolt, når hun ikke skal stå ved det i Folketingssalen, for hun har sat en helt ny standard i form af vælgerbedrag og hykleri. Regningen er betalt, siger hun. Det er rigtigt. Regningen for skattelettelserne til de rigeste er sendt videre til de grupper, som aldrig er blevet forkælet, til dem, der altid har skullet betale, til dem, Dansk Folkeparti altid har påstået de forsvarede.

Reelt er efterlønnen afskaffet. I stedet for at skaffe arbejdspladser til de arbejdsløse øges antallet af arbejdsløse, fordi Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og De Radikale har vedtaget, at det er bedre for samfundet, at mennesker er arbejdsløse, end at de får efterløn. Der skabes jo ikke en eneste ny arbejdsplads ved at reducere antallet af efterlønsmodtagere og pensionister, men der bliver flere arbejdsløse. Vismænd har i dag sagt, at der bliver 20.000 flere. Og det skaber heller ikke en eneste ny arbejdsplads at fratage de arbejdsløse deres forsørgelsesgrundlag efter 2 års arbejdsløshed, men det skaber rigtig nok flere fattige. Så flere arbejdsløse og flere fattige er konsekvenserne af de aftaler, Venstre og Konservative, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre har lavet de sidste to somre.

Konsekvensen af regeringens politik er også, at lønmodtagernes andel af samfundskagen reduceres med fem procentpoint frem mod 2020. Ca. 100 mia. kr. flyttes fra lønmodtagerne over til arbejdsgiverne. Det er konsekvensen af politikken, og afkortningen af dagpengeperioden og tilbagetrækningsreformen skal yderligere presse lønnen ned. Overvismanden lægger ikke skjul på, hvad formålet er. Som han sagde i et forsøg på at være pædagogisk: Hvis vi sætter 200.000 mennesker af på en kaj i Danmark, vil vi på kort sigt øge

arbejdsløsheden med 200.000, men på lang sigt vil lønnen tilpasse sig den ny markedssituation, og så vil beskæftigelsen igen stige, sagde han i et forsøg på at være pædagogisk.

Spørgsmålet er så, hvor langt lønnen skal ned, og hvor lang tid der går, før antallet af arbejdspladser stiger igen. Fra 1973 til 1993 steg arbejdsstyrken med 320.000. Der kom ingen nye arbejdspladser – der kom ingen nye arbejdspladser. Så i løbet af disse 20 år steg arbejdsløsheden med over 300.000. Så det kan altså tage rigtig, rigtig mange år, før øget arbejdsudbud fører til flere arbejdspladser – hvis det nogen sinde sker.

Kl. 19:15

Den offentlige service og de offentligt ansatte rammes ikke bare af nulvækst og de nedskæringer, der følger af dette.

Ønsket om detailregulering og kravet om udbud og privatiseringer fører til, at flere og flere ressourcer bindes i bureaukrati. Vi har fået et begrebskontor, hvor dygtige mennesker spilder deres tid på over flere sider at beskrive, hvad et toiletbesøg og hvad et måltid er. SOSU-assistenterne slæber rundt på lange beskrivelser af, hvordan man kun skal tørre støv af på vandrette flader, og hvor mange sekunder man må bruge på dette om måneden; alt sammen, fordi den offentlige sektors serviceydelser skal kunne sendes i udbud. Det kræver, at priser og ydelser kan sammenlignes og kontrolleres.

Det er på tide, at vi gør op med et regime, hvor de privilegerede forgyldes på andres bekostning, hvor nedskæringer og et bureaukratisk helvede ødelægger den offentlige service og arbejdsglæden for de offentligt ansatte, og hvor hver dag byder på en ny nederdrægtighed over for indvandrere og flygtninge.

Enhedslisten står for et klart alternativ til denne politik. Vi vil skabe nye arbejdspladser gennem investering i energibesparelser, vedvarende energi og kollektiv transport. Arbejdsløsheden skal nedbringes som et led i at løse klimaudfordringen. Gennem etableringen af en fremtidsfond, finansieret af en mere effektiv beskatning af Nordsøenergien, hvor A. P. Møller og de multinationale olieselskaber har haft et ekstraordinært overskud på 76 mia. kr. siden 2003, og gennem en fremrykning af beskatningen af en meget lille del af pensionsopsparingen skaffer vi midler til grønne investeringer, der kan skabe over 50.000 nye arbejdspladser hvert år de næste 5 år.

For vi står nemlig fast på, at klima- og miljøudfordringen skal løses. Vi skal nedbringe vores ressourceforbrug og vores forurening. Vi vil skabe plads for udvikling og velstand for de fattige mennesker på kloden. Vi vil overlade en jord til vores børn og børnebørn, som giver mulighed for fortsat udvikling og velfærd.

I Enhedslisten opfatter vi den offentlige sektor som en ressource, hvor der hver dag produceres værdi til glæde for os alle. Jeg har faktisk mere glæde af, at vi har et godt uddannelsessystem, en god ældrepleje, gode vilkår for vores børn i børnehaverne og af et spændende kulturliv end af at få nye skattelettelser, så vi i mit lille hjem kan købe den tredje fladskærm.

Alle, der tjener over ½ mio. kr., skal betale det samme i skat, som de gjorde i 2009. Det vil give 7,3 mia. kr. mere, hvilket vil betyde, at kommunerne ikke behøver at skære på velfærden.

Men det handler ikke kun om flere penge til offentlig service. Det handler også om at slippe de offentligt ansatte fri for den kontrol, den mistro og det bureaukrati, der alt for længe har præget den offentlige sektor.

Vi tør godt slippe medarbejdere og brugere af den offentlige service fri og lade dem selv tage stilling til, hvordan arbejdet konkret skal udføres. F.eks. skal vi stadig have lov til at bestemme, hvordan vi vil leve, også selv om vi på grund af alder eller sygdom er blevet afhængige af andre menneskers hjælp. Valget mellem forskellige udbydere skal erstattes med selvbestemmelse over ydelsens indhold.

Vi vil afvise angrebet på efterlønnen, og forringelserne af dagpengesystemet skal rulles tilbage. Umiddelbart efter næste valg skal vi suspendere Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og Det

Radikale Venstres afkortning af dagpengeperioden, sådan at de tusindvis af mennesker, der frygter at falde ud af dagpengesystemet i juli 2012, sikres. Så har man tid til at udforme et nyt dagpengesystem, hvor vores hovedsynspunkt er, at *ingen*, som aktivt står til rådighed for arbejdsmarkedet, det vil sige søger arbejde og tager relevant efteruddannelse, skal tabe retten til dagpenge, fordi der ikke er noget arbejde til vedkommende.

Revolutionen i de arabiske lande er årets positive begivenhed. Den viser, at kravet om retfærdighed, demokrati og respekt for menneskerettigheder også opstår i lande, hvor de vestlige magthavere jo havde indstillet sig på at støtte korrupte diktatorer for at sikre vestlige økonomiske og politiske interesser.

Disse revolutioner understreger behovet for en ny aktivistisk udenrigspolitik. Støtte til demokratiske folkelige bevægelser, aftaler, der understøtter lokalbefolkningens muligheder for social udvikling, og sikring af menneskerettigheder skal træde i stedet for krigsevenstyr, der aldrig fører til noget godt.

Vi har brug for et brud med 10 års borgerlig ørkenvandring. Enhedslisten ønsker en solidarisk, økonomisk politik, en ambitiøs klima- og miljøpolitik og en anstændig udlændingepolitik. Det kræver ikke bare et nyt flertal. Det kræver ikke bare, at ministerbilerne bliver fyldt med nogle andre mennesker. Det kræver, at man får en helt anden politik, og det er det, vi håber på at få, når vi får valget, om ikke andet, så i hvert fald den dag, fogeden står og banker på statsministerens dør og siger: Nu kræver grundloven og valgloven, at der udskrives valg.

Kl. 19:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er nogle korte bemærkninger, først fra fru Carina Christensen.

Kl. 19:20

Carina Christensen (KF):

Hr. Per Clausen sagde jo noget meget interessant i sin tale, nemlig at hvis der kommer en ny regering under fru Helle Thorning-Schmidt, så får Enhedslisten de afgørende mandater. Det er jo virkelig interessant for Danmark og danskerne. Så vil jeg sådan set bare spørge af interesse: Hvad vil Enhedslisten så bruge de her afgørende mandater til? Det kom vi jo ikke så tydeligt ind på her i talen. Der var noget med klima, og det var gode ting osv. Men med hensyn til f.eks. boligskat: Jeg kan forstå, at Enhedslisten går ind for, at vi skal hæve boligskatte i det her land. Er det et ultimativt krav, man vil stille til en ny regering under fru Helle Thorning-Schmidt?

Kl. 19:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:20

Per Clausen (EL):

Enhedslisten vil efter næste valg pege på fru Helle Thorning-Schmidt som kommende statsminister. I den anledning vil vi ikke stille nogen krav, for så ringe har den nuværende regering og den nuværende statsminister været, at der ikke er nogen grund til at stille ekstra krav for at få en ny statsminister. Derudover vil Enhedslisten selvfølgelig forsøge at opnå politisk indflydelse, og jeg mener nu, at jeg antydede enkelte elementer vedrørende beskæftigelse, arbejdsløshed og den offentlige sektor, som godt kunne give fru Carina Christensen den tanke, at Enhedslistens indflydelse vil blive brugt til at føre præcis den modsatte politik af den, hun ønsker.

Kl. 19:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Carina Christensen.

Kl. 19:21

Carina Christensen (KF):

Det må jeg sige; det er da fleksibelt at møde op uden nogen krav. Man kommer bare med en blank side, og så kan fru Helle Thorning-Schmidt fylde den ud. Det synes jeg er meget venligt af Enhedslisten. Det skal så forstås sådan, at den udlændingepolitik, fru Helle Thorning-Schmidt vil føre og præsentere for Enhedslisten, vil man sige ja til. Når der så bliver indkaldt til forhandlinger om efterlønnen, hvad fru Helle Thorning-Schmidt jo bliver nødt til – det ved hun og har nærmest erkendt selv – så møder Enhedslisten også frisk op og lægger stemmer til en forringelse af efterlønnen.

Kl. 19:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:21

Per Clausen (EL):

Jeg sagde jo, at vi ikke stillede nogen betingelser for at pege på fru Helle Thorning-Schmidt som statsminister. Så sker det sjove jo bagefter, nemlig når vi skal til at føre politik, og der er det da klart, at Enhedslisten vil stille krav. Vi vil stille krav om, at de arbejdsløse ikke falder ud af dagpengesystemet. Vi vil stille krav om, at der investeres i miljø og klima, nye arbejdspladser. Vi vil stille krav om, at der sker en genopretning og forbedring i den offentlige sektor, både i form af flere penge til offentlig service og i form af større frihed. Jo, jeg kan forsikre fru Carina Christensen om, at vi har mange, mange synspunkter på, hvilken politik der skal føres i Danmark, og dem vil vi fremføre, også under en ny regering. Vi håber så på, at fru Helle Thorning-Schmidt vil erkende, at når et parti peger på hende som statsminister, så er der en rimelig forventning om, at vi også får indflydelse. Så det har jeg en stor forventning om vil ske.

Kl. 19:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Så er det fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 19:22

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Nu har Enhedslisten jo tidligere slået sig op på sådan at være de store vogtere for de mest udsatte i vores samfund og har gjort meget ud af at tage debatten her i salen omkring ulighed, og derfor vil jeg spørge hr. Per Clausen, hvordan hr. Per Clausen har det med, at den plan, som SF og S har lagt frem, skaber øget ulighed i det danske samfund, og at der jo med initiativet om at arbejde 12 minutter længere ikke tilsvarende skal ske et løft i overførselsindkomsterne. Jeg vil bruge hr. Henrik Sass Larsens ord direkte; han sagde til Information den 11. januar:

»Vi vil ikke lave en ekstraordinær forhøjelse af overførslerne, hvis det ender med, at den gennemsnitlige arbejdstid måtte blive hævet.«

Jeg vil sige, at hr. Ole Sohn siger det samme og også bekræfter, at det er en falsk måde at stille det op på. Og derfor vil jeg blot høre Enhedslisten, hvordan Enhedslisten kan bakke op omkring den økonomiske plan, som SF og S har lagt frem, og være en del af det parlamentariske grundlag, hvis kampen mod ulighed betyder så meget for Enhedslisten.

Kl. 19:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 19:23

Kl. 19:26

Per Clausen (EL):

Der er ikke nogen grund til at tro, at Enhedslisten skulle støtte en politik, der fører til større ulighed. Det vil vi ikke; det afviser vi. Og vi har jo heller ikke sagt, at vi er enige alt, hvad Socialdemokraterne og SF eller Det Radikale Venstre kunne finde på. Det er helt klart, at vi vil kræve, at der ikke bliver større forskel mellem det, arbejdsløse får, og det, man får i løn. Vi vil kræve, at der bliver ført en politik, der skaber større lighed og ikke større ulighed.

Jeg tror da også, man vil kunne se, hvis man læser lidt længere nede i de forskellige tekster, at både Socialdemokraterne og SF da har sagt, at de er enige med Enhedslisten i, at vi ikke skal skabe større ulighed, men at vi skal skabe større lighed. Og så må vi diskutere, hvordan vi når dertil. Men jeg kan love fru Ellen Trane Nørby, at Enhedslisten ikke medvirker til en politik, der skaber større ulighed.

Kl. 19:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 19:24

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen tak for bekræftelsen af, at den politik, som SF og S har lagt frem, er dybt usolidarisk, og at det ikke er noget, som Enhedslisten vil støtte. Derfor kan det jo også undre, at Enhedslisten så vil lægge stemmer til, at man kan gennemføre den plan, som bygger på bl.a. 12 minutters længere arbejdstid, når hr. Per Clausen samtidig står på talerstolen og siger, at det vil man ikke.

Vil Enhedslisten så være med til at garantere, at man vil finde de 4-5 mia. kr., som jo – ud over de 22 mia. kr., der mangler i forvejen – også mangler i den røde plan, hvis man samtidig skal hæve overførselsindkomsterne, i takt med at folk skal arbejde 12 minutter mere? Eller er Enhedslisten sådan set så ligeglad med det punkt, at det bare handler om at få fru Helle Thorning-Schmidt som statsminister og dermed få en del af magten?

Kl. 19:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:25

Per Clausen (EL):

Altså, nu har den her debat jo bekræftet mig i – hvis jeg skulle have været i tvivl i forvejen – at det vil være rigtig godt at få fru Helle Thorning-Schmidt som statsminister i stedet for den nuværende statsminister. Det vil være godt, for så vil vi få en politik, hvor man vil investere i arbejdspladser i stedet for at afskaffe efterlønnen; så vil vi få en politik, hvor man vil rulle de dagpengeforringelser, som blev vedtaget sidste år, tilbage; så vil vi få en politik, hvor der faktisk vil blive flere penge til service i den offentlige sektor end det, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti ønsker. Vi vil altså få en politik, der ligger meget tættere på den, Enhedslisten ønsker sig.

Men vi ved da godt, at det bliver hårdt arbejde at sørge for, at Enhedslisten også får omsat sine mandater til øget indflydelse, så vi faktisk kan få skabt yderligere forbedringer for de arbejdsløse, yderligere arbejdspladser, en yderligere forbedring i den offentlige sektor, men udgangspunktet er uendelig, uendelig meget bedre, hvis fru Helle Thorning-Schmidt bliver statsminister, end hvis vi skulle beholde den nuværende.

Kl. 19:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. For et par år siden sagde hr. Ole Sohn fra den talerstol, som hr. Per Clausen står på nu, at noget af det allermost ulighedsskabende i det her samfund var den måde, man beskattede boliger på med skat-testoppet, og at han derfor var helt enig med Det Radikale Venstre, når de foreslog højere boligskatter. Derfor vil jeg spørge hr. Per Clausen, om han er enig i det, hr. Ole Sohn sagde dengang, og om han dermed også er enig med Det Radikale Venstre i, at boligskatterne bør hæves.

Kl. 19:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:27

Per Clausen (EL):

Jeg har sådan set selv nævnt det samme citat over for hr. Ole Sohn, og det gjorde ham ikke så glad. Pointen er, at jeg og Enhedslisten er fuldstændig enige i, at vi selvfølgelig bør beskatte de arbejdsfri indkomster, der kommer ud af at eje jord og fast ejendom. Vi har så en lidt anden opfattelse af, hvordan det skal ske, end Det Radikale Venstre har, for vi mener, at det skal ske, når man realiserer værdien, og ikke løbende. Fordi der er den uenighed, har vi jo foreslået, at der skulle nedsættes en kommission, som skulle arbejde med, hvordan man kan sikre, at de indkomster, som er arbejdsfri, beskattes mindst lige så hårdt som dem, der arbejdes for, og det er sådan set et synspunkt, jeg undrer mig over kan være særlig kontroversielt, men det har vi.

Men det er rigtigt, at den del af skattestoppet, som har omfattet boligerne, de sidste 10 år har været med til at skabe øget ulighed. Det er fuldstændig rigtigt. Det havde hr. Ole Sohn ret i, og det har hr. Ole Sohn ret i.

Kl. 19:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 19:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Bare lige for at forstå det fuldstændig rigtigt: Vil det sige, at Enhedslisten gerne vil afskaffe det nuværende beskatningssystem, hvad angår boliger, så der er ikke nogen løbende beskatning, og så man først i det øjeblik, man sælger boligen – eventuelt 20-30 år senere – betaler en skat af fortjenesten? Det synes jeg er et interessant synspunkt, for det vil jo i en masse situationer gøre, at der vil være folk i ejendomskvarterer, hvor man har meget dyre ejendomme, der så vil slippe billigere. Men det er da interessant, at det er Enhedslistens synspunkt.

Men så vil jeg gerne lige komme tilbage til det, fru Ellen Trane Nørby var inde på i forhold til, at man ikke vil støtte initiativer, der skaber større ulighed. Vi kan konstatere, at det forslag, der handler om, at man skal øge arbejdstiden med 1 uge om året og ikke regulere overførselsindkomsterne tilsvarende, øger uligheden. Kan vi få en antydning af, om det så betyder, at Enhedslisten ikke kan støtte det forslag? For jeg synes, hr. Per Clausen taler med noget uld i mund og er svær at blive klog på her. Kan vi finde ud af, om Enhedslisten dermed siger nej til det forslag, der jo isoleret set vil skabe større ulighed?

Kl. 19:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 19:29

Per Clausen (EL):

Jeg kan altså ikke forstå, at der skulle være nogen tvivl om, at Enhedslisten ikke støtter det krav, der handler om, at man skal arbejde 1 time mere om ugen. Det har vi jo sagt hele tiden. Det kan ikke være hemmeligt for nogen, at vi ikke støtter det. Det er heller ingen hemmelighed, at vi har fremlagt klare bud på, hvordan man kan løse de økonomiske udfordringer, som Danmark står over for, på anden vis, f.eks. ved at fokusere på at skaffe arbejde til de 265.000 mennesker, der i dag står og gerne vil have et arbejde og ikke kan få det. Det ville jo skabe betydelig mere værdi, end at der er den ene eller den anden, der arbejder 12 minutter eller 1 time mere på det ene eller det andet tidspunkt.

Lad mig bare sige omkring det med boligskatterne, som hr. Kristian Thulesen Dahl var inde på, at det er klart, at vi, når vi gennemfører en omlægning af skattesystemet, som også vil betyde, at rentefradragsretten vil forsvinde, så selvfølgelig vil se nøje på de fordelingsmæssige konsekvenser. Og jeg kan love hr. Kristian Thulesen Dahl, at de rige oppe i Nordsjælland – Venstre og Konservatives kernevælgere – ikke vil slippe billigere, når Enhedslisten kommer igennem med de forslag, vi har til, hvordan det danske skattesystem skal være. Det tror jeg i øvrigt godt de ved deroppe.

Kl. 19:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 19:30

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det er jo således, at Enhedslisten gentagne gange i forbindelse med udlændingepolitikken har krævet en afskaffelse af 24-års-reglen, af starthjælpen, af pointsystemet for familiesammenføring og af tilknytningskravet. Jeg vil gerne høre, om det er nogle krav, som Enhedslisten også vil stille til en S-SF-regering, hvis det skulle blive tilfældet, hvad gud må forbyde, at Enhedslisten bliver parlamentarisk grundlag for en sådan regering.

Kl. 19:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:30

Per Clausen (EL):

Det er ikke sådan, at Enhedslisten har tænkt sig at lave sin politik om, fordi vi får et nyt flertal i Folketinget. Hr. Flemming Damgaard Larsen har nævnt nogle ganske udmærkede krav, som Enhedslisten har stillet, og som vi vil stille fremover. Et af dem – det, der omhandler starthjælpen – ved jeg i hvert fald positivt at vi får vedtaget efter et valg, hvis vi får et nyt flertal, nemlig at få starthjælpen afskaffet, og det er vi jo glade for. Det er bare endnu et eksempel på, at også når vi snakker udlændingepolitik, vil det faktisk være at foretrække at have en socialdemokratisk ledet regering frem for den, vi har i dag.

Kl. 19:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 19:31

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det vil altså sige, at jeg kan konstatere, at vi kommer tilbage til den situation, vi havde i 1990'erne, hvor der virkelig blev lukket op for sluserne, så man kunne komme ind i Danmark som indvandrere, hvis Enhedslisten bliver parlamentarisk grundlag for en S-SF-regering. Og det er jo meget godt at vide, at det er sådan.

Det andet spørgsmål, jeg har, er: S og SF regner i deres oplæg til en 2020-plan med, at pendlerne på Sjælland i fremtiden skal betale for at komme på arbejde i det storkøbenhavnske område, altså inde i Storkøbenhavn, og det er jo en ekstra rød skat, som alle arbejdstage-re rundt omkring på Sjælland skal betale, når de skal på arbejde i København. Er det noget, Enhedslisten vil støtte, altså at den her ekstra røde skat skal indføres?

Kl. 19:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 19:32

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på hr. Flemming Damgaard Larsen, at Venstre for at genere en kommende S-SF-ledet regering vil stemme for, at 24-års-reglen bliver afskaffet, for det er jo sådan set betingelsen for, at der kommer flertal for det.

Jeg må med beklagelse sige, at når jeg stiller de her forslag over for mine udmærkede venner hos Socialdemokraterne og SF, er de fuldstændig afvisende. Det er jeg ked af, det synes jeg er urimeligt. SF burde vide bedre, de er selv gået ind for det engang, men de er ikke til at hugge eller stikke i, og det samme gælder i øvrigt boligbeskatningen. Så jeg skal afsløre en hemmelighed, hvis den kan blive mellem hr. Flemming Damgaard Larsen og mig, nemlig at der er mange udsigtsløse samtaler, jeg fører med mine venner i Socialdemokratiet og SF. Det betyder ikke, at vi ikke stiller forslagene.

En af de ting, som er rigtig god i Socialdemokraterne og SF's politik, er, at de har besluttet at indføre bompeng, hvor man betaler en afgift for at køre i bil og bruger den til at skabe bedre og billigere kollektiv trafik. Så tager man jo ikke noget fra nogle pendlere på Sjælland, nej, man træffer en beslutning om, at man vil sikre, at det fremover bliver sådan, at det bliver billigere og bedre at bruge kollektiv trafik og dyrere og forhåbentlig også dårligere at køre i bil, og det fører jo så til, at vi begynder at løse nogle af de klimaudfordringer, der er på transportområdet, hvor Venstre jo bare har det synspunkt, at man lader stå til.

Kl. 19:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 19:33

Rasmus Jarlov (KF):

Tak. Jeg synes ofte, at Enhedslisten er et kulørt indslag i debatten, som når man eksempelvis kræver, at økologiske skoler skal være repræsenteret blandt vismændene, og når man har været involveret i indsamling af penge til terrororganisationer og mange andre spændende tiltag. Jeg synes også, at det er spændende at læse Enhedslistens principprogram på Enhedslistens egen hjemmeside, eksempelvis afsnit 8, »På vej mod en socialistisk samfundsomvæltning«, hvor der står, at da socialismen vil fjerne de økonomiske og politiske magthaveres magt og privilegier, kan den kun indføres i forbindelse med et revolutionært brud med kapitalismen og den herskende klasse under kapitalismen, borgerskabet.

Som konservativ og meget historisk interesseret synes jeg også, at det har en historisk værdi – det er et link til fortiden ved den måde, man beskriver virkeligheden og snakker om revolution på osv. – og at det på en eller anden måde er meget charmerende, men det er jo faktisk alvor, for Enhedslisten står til at få de afgørende mandater i et rødt flertal. Derfor vil jeg gerne vide, om hr. Per Clausen faktisk går ind for de her temmelig rabiate ting, der står i Enhedslistens principprogram.

Går hr. Per Clausen ind for en revolutionær afskaffelse af kapitalismen og et revolutionært brud med borgerskabet?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:34

er jo ikke noget af det, der vil ramme almindelige mennesker hårdt. Så selv om jeg hørte nogen hviske, at jeg skulle sige 110 pct. for at få det hurtigt overstået, må jeg bare sige: desværre ikke. Vores politik er langt mere kedsommelig og betydelig mindre farverig, end hr. Rasmus Jarlov lægger op til.

Kl. 19:37

Per Clausen (EL):

Så vidt jeg husker, men jeg kan huske forkert, talte den tidligere statsminister på et Venstrelands møde, hvor begejstringen næsten ikke var til at undgå at bemærke, meget om en grøn revolution. Det antyder, at den tidligere statsminister måske havde en lidt større historisk bevidsthed end hr. Rasmus Jarlov. Han vidste nemlig, at revolutioner betyder, at der sker store forandringer hurtigt – der sker nogle brud med de eksisterende magtforhold. Og det er fuldstændig rigtigt, at det er det, Enhedslisten ønsker, og anderledes skal det ikke forstås.

Så vil jeg bare i al stilfærdighed sige til hr. Rasmus Jarlov, at jeg da også betragter hr. Rasmus Jarlov som en spændende og fascinerende og farverig person i dansk politik, og sådan skal det jo være. Det ville være kedeligt, hvis det hele blev – nu skulle jeg til at sige – sort i sort, men det kan jeg jo ikke sige, for så ryger farven jo.

Kl. 19:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 19:35

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg har læst lidt videre i Enhedslistens principprogram, og jeg skal love for, at der er lagt op til nogle ganske voldsomme forandringer. Der står eksempelvis, at man vil opløse politiet og militæret, der gang på gang har vist sig som kapitalmagts sidste alt for effektive allierede, og man kan ikke bare overtage den nuværende stat osv. osv. Altså, der er lagt op til nogle ret voldsomme ting. Men lad os spørge om noget mere jordnært, eksempelvis skattepolitikken.

Fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslistens ordfører, gjorde meget ud af, at hun gerne ville have et meget klart svar fra den konservative ordfører, fru Carina Christensen, om, hvilken skattepolitik Konservative ville gennemføre, hvis vi havde 90 mandater.

Jeg vil gerne stille et tilsvarende spørgsmål til Enhedslisten og håber, at jeg kan få et meget klart svar: Hvilken skatteprocent ønsker Enhedslisten, og hvilken skatteprocent vil der være i Danmark, når Enhedslisten har siddet i, lad os sige 10 år, med 90 mandater?

Kl. 19:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:36

Per Clausen (EL):

Det bliver mere og mere spændende. Jeg skal prøve, om jeg ikke kan svare lidt bedre på hr. Rasmus Jarlovs spørgsmål, end fru Carina Christensen gjorde. Sandheden er jo til gengæld den lidt kedelige, vil jeg sige, at Enhedslisten ikke har tænkt sig, at almindelige mennesker skal betale mere i skat, end de gør nu. Vi synes sådan set snarere, at almindelige mennesker betaler rigeligt i skat. Vi har sagt, at de mennesker, der tjener over ½ mio. kr., skal betale den samme procentandel i skat, som de gjorde i 2009. Spørgsmålet er, hvor dramatisk og farligt det er.

Det er rigtigt, at vi derudover har peget på, at man skulle sørge for, at vi får en større andel af den olie, der er i Nordsøen, som Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre jo desværre har foræret væk. Vi har sagt, at vi skulle intensivere arbejdet på at beskatte de multinationale selskaber. Vi har sagt, at man skulle lægge en skat på kapitaltransaktioner, finansielle transaktioner. Men der

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 19:37

Birgitte Josefsen (V):

Jeg kunne af hr. Per Clausens ordførertale høre, at Enhedslisten er meget optaget af den personlige frihed. Det glæder mig da, at Enhedslisten er enig med Venstre på det punkt, nemlig at det er borgerne, der skal have det frie valg, selv skal kunne vælge, om de vil have en privat eller offentligt ansat til at passe deres børn, vælge en skole i en anden kommune end den, de bor i. Det er jo bl.a. noget af det, den nuværende regering har fået implementeret, og som har givet en meget lettere dagligdag for alle de børnefamilier, der er rundtomkring, som er på arbejdsmarkedet, og som skal have børnene passet og børnene i skole. Derfor vil jeg gerne høre hr. Per Clausen, om Enhedslisten vil bakke op om fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndals projekt med, at børnefamilierne skal til at arbejde en uge mere om året eller en time mere om ugen.

Kl. 19:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:38

Per Clausen (EL):

Nej.

Kl. 19:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 19:38

Birgitte Josefsen (V):

Jeg er da meget glad for, at vi får det meget, meget tydelige svar. Når jeg så har fået det svar, kan jeg forstå på hr. Per Clausens svar til de øvrige spillere, at man også vil sikre, at folk ikke skal betale mere i skat. Så det er lige før, jeg skal til at tilbyde hr. Per Clausen et medlemskort til Venstre. Derfor vil jeg høre, hvad det så er, Enhedslisten vil lægge på bordet for at få den økonomiske plan til at hænge sammen.

Kl. 19:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:39

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at fru Birgitte Josefsen er ved at komme i fare i Venstre; den politiske karriere er smuldret, vil jeg gerne sige. Der er nogle i Venstre, som alligevel ikke tror, at jeg kan blive optaget. Nu ved jeg ikke, hvordan optagelsesreglerne er, det kan man jo eksperimentere med og se, hvordan det går.

Nej, jeg vil sige til fru Birgitte Josefsen, at Enhedslisten jo f.eks. har et konkret forslag til, hvordan man gennem investeringer i klima og miljø kan skabe 50.000 nye arbejdspladser. Hvad betyder det for økonomien? Ja, i modsætning til det at afskaffe efterlønnen, som bare fører til, enten at folk bliver fattige, fordi de ikke får noget at leve af, eller at det bliver dyrere for staten, fordi man skal betale dem dagpenge i stedet for at betale dem efterløn, så vil det jo betyde, at

staten får skatteindtægter og man slipper for at betale dagpenge. Bare det vil give et ganske voldsomt løft i økonomien.

Derudover har vi jo sagt, at nogle skal betale mere i skat. Dem, der tjener over 1 mio. kr. om året, skal betale mere i skat. Dem, der tjener over ½ mio. kr. om året, kommer til at betale en lige så stor andel af deres løn i skat, som de gjorde i 2009. Vi vil sørge for, at arbejdsfri indkomster beskattes hårdere; vi synes faktisk, det er en rigtig, rigtig dårlig idé i et land, hvor alle taler om, at det skal kunne betale sig at arbejde, at man der beskatter indkomster, der ikke er arbejdet for, lavere end indkomster, der er arbejdet for. Så der er sådan set, om jeg så må sige, gode muligheder for at hente de relevante penge, og hvis der er yderligere interesse, kan jeg sige, at på www.enhedslisten.dk findes det udfoldet i al sin væld, hvordan vi finansierer det, og hvis folk vil læse mere i Enhedslistens program, som hr. Rasmus Jarlov var meget optaget af, så kan man også det der.

Kl. 19:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Marion Pedersen.

Kl. 19:40

Marion Pedersen (V):

Tak. Jeg kan forstå, at hr. Per Clausen støtter S og SF's plan om en betalingsring omkring København. Og til forskel fra tidligere i dag, hvor fru Helle Thorning-Schmidt ikke turde svare på mine spørgsmål, har jeg en fornemmelse af, at det tør hr. Per Clausen godt. Så derfor vil jeg godt høre, hvad hr. Per Clausens holdning er til, at man som borger i Tårnby og Dragør skal betale for at komme ud af Amager og ind i resten af Danmark.

Kl. 19:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:41

Per Clausen (EL):

Det er mit klare indtryk, at der er mulighed for at bruge kollektiv trafik fra Dragør og ind i resten af Danmark. Det tror jeg der er. Og jeg kommer jo den vej forbi en gang imellem eller næsten i hvert fald, så det tror jeg der er. Og det er sådan set mit svar.

Mit klare, ærlige svar er, at vi skal have reduceret biltrafikken i Danmark. Og det betyder, at flere mennesker skal bruge den kollektive trafik. Der er kørselsafgifter kombineret med en bedre og billigere kollektiv trafik den helt rigtige løsning. Derfor er jeg rigtig glad for, at Socialdemokraterne og SF'erne har taget det til sig.

Kl. 19:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Marion Pedersen.

Kl. 19:41

Marion Pedersen (V):

Så jeg skal altså forstå det sådan, at alle, der bor uden for København på den anden side af Københavnsringen rundt om Amager, skal sælge deres biler, fordi de bliver nødt til at tage offentlig transport.

Så kan jeg fortælle hr. Per Clausen, at man f.eks. ikke kan komme fra Dragør og nogen steder hen i 3 timer midt på aftenen fredag, lørdag og søndag, hvor de unge mennesker enten skal ind til byen eller hjem fra byen, men så må de jo gå, kan jeg forstå.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge, hvad hr. Per Clausens holdning til prisen på, hvad brugen af sådan en betalingsring skal koste, er. Hr. Villy Søvnald henviste til Londonringen, og den koster 9 pund at køre igennem. Vil hr. Per Clausen synes, at det er en rimelig pris for alle, der skal fra Amager og ind i resten af Danmark, hvis

de tillader sig den frækhed at have en bil selv, eller en rimelig pris for dem, der skal ud at flyve fra resten af landet, for så skal man også via Københavns Kommune for at komme ud til Kastrup Lufthavn?

Kl. 19:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:42

Per Clausen (EL):

Nu må jeg indrømme, at jeg ikke har været så meget involveret i den præcise planlægning af, hvor betalingsringen skal være, så jeg kan være sikker på, at den går mellem Kastrup og Dragør og Tårnby; det er jeg ikke sikker på. Men det er sådan set en sag, som jeg meget gerne vil overlade til Københavns Kommune og de kommuner, der er i hovedstadsområdet, om at træffe nogle afgørelser om. Det synes jeg er det rigtige.

For mit eget vedkommende vil jeg bare sige, at for mig er det afgørende jo, at vi sørger for, at afgiften har en sådan størrelse, at den påvirker det valg, folk foretager sig. Så derfor har fru Marion Pedersen jo ret i, at hensigten fra min side er, at jeg vil reducere biltrafikken og øge anvendelsen af den kollektive trafik.

Derfor bliver vi også nødt til at løse de problemer, der er med en for dårlig kollektiv trafik i Dragør. Og det er jeg sikker på at mine venner i Københavns Borgerrepræsentation og også dem, der er ude i Dragør, som ligger uden for Københavns Kommune, vil medvirke til at hjælpe med bliver løst. Meningen er jo, at pengene skal gå til bedre og billigere kollektiv trafik og ikke skal ende i statskassen eller et andet grimt sted.

Kl. 19:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 19:43

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu har fru Helle Thorning-Schmidt jo her i dag gentaget, at et centralt finansieringspunkt for Socialdemokratiet og SF vedrørende fremtidens finansiering af velfærdssamfundet er de berømte 12 minutter. Tillad mig at læse lidt op fra den seneste vismandsrapport, som vi netop har fået.

»En hypotetisk stigning i den gennemsnitlige arbejdstid på en time om ugen er tidligere beregnet til at kunne forbedre den finanspolitiske holdbarhed med 0,8 pct. af BNP eller ca. 15 mia. nutidskroner årligt under forudsætning af, at overførselsindkomsterne ikke stiger sammen med de årlige lønindkomster (satsreguleringen afkobles), og antallet af offentligt ansatte reduceres proportionalt med stigningen i arbejdstiden«.

Jeg skal høre, om hr. Per Clausen og Enhedslisten kan bakke op om en længere arbejdstid med 12 minutter mere om dagen med de konsekvenser, som de økonomiske vismænd beskriver.

Kl. 19:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:45

Per Clausen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg ikke er sikker på, at jeg forstod alle detaljerne i citatet. Så jeg vil ikke sige, om jeg er enig i det, der står i citatet, for det tør jeg faktisk ikke svare på. Det er muligt, der er andre, der har forstået det, så kan jeg få en oversættelse, når jeg kommer ned herfra. Men det, jeg kan sige, er, at jeg jo kan gentage, hvad jeg har sagt tidligere: Enhedslisten støtter ikke den del af Socialdemo-

kraterne og SF's plan, der handler om, at man skal arbejde 1 time mere om ugen. Det gør vi ikke, det har vi aldrig gjort. Vi har aldrig lagt skjul på, at vi var imod det. Jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen, heller ikke hos Socialdemokraterne og SF, mine udtalelser kan komme som en overraskelse for.

Kl. 19:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 19:45

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kvitterer for det meget, meget klare svar fra Enhedslisten om, at det ikke er Enhedslisten, der bakker op om, at danskerne skal arbejde 12 minutter mere. Men sådan for pædagogikkens skyld vil jeg gerne understrege og forklare for hr. Per Clausen, hvad det er, der er forudsætningerne for, at 12 minutters arbejde mere om dagen giver 15 mia. kr. ekstra i holdbarhed. Og det er ikke noget, jeg finder på, det er noget, vismændene skriver. Det er også det, som Arbejdsmarkedskommissionen lægger til grund i sin rapport, som fru Helle Thorning-Schmidt har så travlt med at henvise til.

Der er to klare forudsætninger for, at mere arbejdstid forbedrer de offentlige finanser med 15 mia. kr. For det første: Den lønstigning, der kommer, fordi folk arbejder mere, skal *ikke* medtages i satsreguleringen. Det betyder, at den mekanisme, vi har i Danmark, og som betyder, at når lønningerne stiger på arbejdsmarkedet, får overførselsindkomsterne også gavn af det, suspenderes. Det er altså en forudsætning i S og SF's plan, at den suspenderer man. Det overrasker mig ikke, at Enhedslisten ikke er glad for det.

For det andet: Man neutraliserer effekten på det offentlige arbejdsmarked og fyrer tilsvarende i forhold til arbejdstiden. Det er den pædagogiske udlægning for hr. Per Clausens skyld, men jeg håber, at hr. Per Clausen kan bekræfte, at det ikke er ting, som hr. Per Clausen og Enhedslisten har tænkt sig at bakke op.

Kl. 19:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 19:47

Per Clausen (EL):

Nu er det jo vanskeligt for mig at vurdere, om Socialdemokraterne og SF'erne i alle detaljer er enige i vismændenes forudsætninger. Den diskussion synes jeg sådan set man skulle tage mellem vismændene og Socialdemokraterne og SF'erne, gerne med Venstre som en eller anden slags formidler. Det er spændende.

Min pointe er, at jeg mener, at hvis der virkelig kommer en situation, hvor der viser sig at være mangel på arbejdskraft, så vil langt flere end dem, der i dag står i kø for at komme ind på arbejdsmarkedet, langt flere end de 265.000, der i dag står i kø for at komme ind på arbejdsmarkedet, forsøge at komme ind på arbejdsmarkedet og vil komme ind på arbejdsmarkedet. Og så vil det såmænd også vise sig, at nogle mennesker helt frivilligt vil arbejde mere end 37 timer om ugen. Det er der, som jeg også tror vismændene påpeger i deres rapport, mange der allerede gør nu.

Så min pointe er bare, at det, der handler om, hvorvidt der er arbejdskraft nok, hvis der er for mange opgaver i forhold til dem, der er på arbejdsmarkedet i dag, vil vise sig at løse sig. Da vi havde højkonjunkturen, strømmede folk jo ud på arbejdsmarkedet. De strømmede ud i en grad, som ingen havde forudset, og dermed viste de jo, at det måske er mindst lige så rigtigt, at efterspørgsel efter arbejdskraft skaber et øget udbud af arbejdskraft, som det omvendte.

Kl. 19:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Dalgaard for en kort bemærkning.

Kl. 19:48

Per Dalgaard (DF):

Jeg spurgte den radikale ordfører, fru Margrethe Vestager, til klimarevolutionen og den plan, der hedder »KlimaDanmark 2050 – en energivision«, og hvoraf det fremgår, at Det Radikale Venstre sammen med den øvrige opposition fremlægger en ambitiøs klimaplan. Jeg går ud fra, at den også omfatter Enhedslisten. Jeg vil spørge Enhedslisten i forbindelse med den afgift på bilkørsel, som fremgår af den her plan – 50 øre pr. kilometer kørsel for hver ny bil fra en eller anden given dato: Er det også Enhedslistens politik?

Kl. 19:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:49

Per Clausen (EL):

Der er ikke nogen tvivl om, at Enhedslisten ud over at støtte den kørselsring omkring København, som vi har talt om tidligere, i øvrigt mener, at der bør indføres et system med road pricing, der gør, at man betaler for at køre i bil.

Vi synes, at man skal gøre det på den måde, at folk betaler mere i de områder, hvor det er vigtigt at nedbringe trafikmængden, også for at undgå, at det bliver nødvendigt at investere masser af penge i nye motorveje eller i udvidelser af motorveje, end der, hvor man kan si-ge der ikke er pres med hensyn til biler.

Vi synes også, at det skal være dyrere der, hvor man kan etablere nogle ordentlige alternativer med kollektiv trafik, end der, hvor det kan være svært. Det er faktisk Enhedslistens opfattelse, at der såmænd også kan findes områder i Danmark, hvor en ikke uvæsentlig del af transporten også fremover skal foregå ved hjælp af individuel bilkørsel. Så vi skal have et differentieret og nuanceret afgiftssystem for bilkørsel i Danmark.

Kl. 19:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Dalgaard.

Kl. 19:50

Per Dalgaard (DF):

Har Enhedslisten gjort sig nogen overvejelser om, hvilke udfordringer det mildt sagt vil medføre for en række mennesker og for mindre virksomheder, som køber nye biler ofte, fordi der køres rigtig meget, og som så skal betale 50 øre pr. kørt kilometer oven i de andre omkostninger? Hvilken negativ effekt vil det ikke have på de mindre erhvervsvirksomheder eller på de folk, som f.eks. kører 50-60.000 km eller mere om året i forbindelse med deres arbejde? Det vil jo pålægge dem en ny kæmpe, kæmpestor udgift. Men det er noget, Enhedslisten er fuldstændig ligeglad med, for der skal bare penge i statskassen på det her grundlag.

Kl. 19:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:50

Per Clausen (EL):

Det spændende ved hr. Per Dalgaard er jo, at han til gengæld er fuldstændig ligeglad med, at de mennesker, der bruger den kollektive trafik, har måttet se på, hvordan priserne i den kollektive trafik er steget så meget, at det svarer til, at en liter benzin i dag ville koste 40

kr. Det er hr. Per Dalgaard jo fuldstændig ligeglad med, fordi hr. Per Dalgaard ikke interesserer sig for at skabe bedre vilkår for den kollektive trafik, for at sikre, at den kollektive trafik bliver bedre og billigere.

Jeg vil bare sige til hr. Per Dalgaard, at man jo bliver nødt til at vælge mellem, om man vil gøre noget alvorligt for at løse klima- og miljøproblemerne i det her land, eller om man ikke vil. Og det vil hr. Per Dalgaard ikke, han vil ikke gøre noget ved det. Det vil Enhedslisten, og det betyder altså, at vi skal have flyttet transport fra individuel bilkørsel over til den kollektive trafik, vi skal have flyttet transport over på skinner.

Kl. 19:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 19:51

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Ganske kort i forlængelse af det spørgsmål, hr. Torsten Schack Pedersen stillede før: Vil Enhedslisten stemme for et forslag, der skal få danskerne til at arbejde 12 minutter mere om dagen eller 1 uge mere om året?

Kl. 19:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:51

Per Clausen (EL):

Jeg har sådan set lidt svært ved at forestille mig, hvordan det forslag skulle se ud. Jeg har jo læst det, som vismændene og andre kloge mennesker siger, nemlig at arbejdstiden her i Danmark aftales på to måder, enten ved overenskomst, eller ved at den aftales imellem den enkelte medarbejder og chefen. Så jeg har meget svært ved at forestille mig, hvordan det forslag skal se ud, og derfor er det vist en teoretisk problemstilling, der her opstilles.

Kl. 19:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 19:52

Mads Rørvig (V):

Det er jo netop lige præcis kernen, hr. Per Clausen kommer ind til, nemlig at vi her i Folketinget eller som politikere absolut ingen indflydelse har på, hvor længe danskerne arbejder. Så derfor er jeg glad for, at hr. Per Clausen er enig med mig og med Venstre i, at den plan, som Socialdemokratiet og SF har fremlagt, med at arbejde 12 minutter mere om dagen overhovedet ikke er holdbar.

Kan hr. Per Clausen bekræfte, at det, hvis man vælger at få danskerne til at arbejde mere – lad os sige ca. 12 minutter mere om dagen – og man skal finansiere det, således at det giver 15 mia. kr., vil være med til at øge uligheden i det danske samfund?

Kl. 19:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:53

Per Clausen (EL):

Nej, altså, hvis vi nu f.eks. sagde, at vi faktisk mener, at vi har den reelle udfordring, at der er for mange opgaver i det danske samfund, der skal løftes, i forhold til den arbejdskraft, vi forventer at have, så ville vi jo i dag starte med at sørge for, at arbejdsmiljøet blev sådan, at folk ikke blev nedslidt og udstødt af arbejdsmarkedet. Så ville vi i dag gå i gang med at sørge for, at der var plads til langt flere på ar-

bejdsmarkedet, og på den måde ville vi sådan set skabe større lighed, fordi flere mennesker ville få mulighed for at arbejde og tjene penge der, og det ville jo være rigtig godt. Så har jeg bare den grundopfattelse, at hvis vi kommer i den situation, at der bliver en stor efterspørgsel efter arbejdskraft, så vil masser af mennesker, som i dag ikke har arbejde, få arbejde.

Jeg synes jo, at det, når der er 265.000 mennesker, der hver eneste dag, om jeg så må sige, står og banker på arbejdsmarkedets porte for at komme ind og få et arbejde, så er lidt absurd at snakke om, at man skal lade dem, der i forvejen arbejder, arbejde mere, og at det er endnu mere absurd at sige, at man skal forhindre folk i at gå på efterløn, og at det er tudetosset og i hvert fald meget ulighedsskabende at smide folk ud af dagpengesystemet. Så jeg mener, at det, der handler om at løse fremtidens behov for arbejdskraft, sådan set godt kan lade sig gøre uden at igangsætte Venstres ønsker om at forringe vilkårene for mennesker, men også uden at tvinge os, der arbejder i forvejen, til at arbejde 1 time mere. Jeg ved heller ikke rigtig, hvor det giver udslag, hvis jeg begyndte på det.

Kl. 19:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 19:54

Jacob Jensen (V):

Jeg vil godt spørge hr. Per Clausen, om hr. Per Clausen og Enhedslisten mener, at boligskatterne skal sættes i vejret, og om det er et krav, som man vil stille til en eventuel ny socialdemokratisk regering.

Kl. 19:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:54

Per Clausen (EL):

Også på det område har vi jo i al offentlighed sagt, hvad vi mener, og det vil jeg så gentage. Vi har sagt, at vi mener, at man skal beskatte prisstigninger på jord og fast ejendom, når værdien realiseres. Vi mener, at der skal nedsættes en kommission, der skal arbejde med spørgsmålet om, hvordan vi får sikret en beskatning af de her arbejdsfri indkomster på en måde, som er socialt rimelig og retfærdig, og som ikke fører til, at mennesker skal gå fra hus og hjem.

Det eneste ærgerlige her er, at lige meget hvor meget Venstre interesserer sig for det, så er det eneste svar, jeg får, hver gang jeg foreslår den slags over for vores venner i Socialdemokratiet og SF, at det vil de bare ikke. De har ikke nogen gode argumenter for det overhovedet, men de vil ikke, og jeg er lidt nervøs for, at jo mere Venstre taler om det, jo mere fast står de bare på det. På den måde får Venstre selvfølgelig sin vilje, men muligheden for at føre skræmme-kampagne forsvinder jo unægtelig.

Kl. 19:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 19:55

Jacob Jensen (V):

Det er mere, hvis det skulle ske, at Enhedslisten i givet fald skulle danne parlamentarisk grundlag for en regering, hvilket vi jo må håbe ikke sker. Uanset hvor stort et parti man måtte være, får man selvfølgelig en vis indflydelse på politikken – det må man gå ud fra – ligesom De Radikale f.eks. har fået en vis indflydelse på det forslag til vedtagelse, der ligger til forhandling i dag osv.

Derfor vil jeg bare gerne spørge hr. Per Clausen, hvor insisterende man vil være fra Enhedslistens side, hvor højt på Enhedslistens dagsorden med krav, som man vil bede om at få indrømmelser på, en stigende boligskat vil ligge, for at Enhedslisten skal kunne støtte en S-ledet regering.

Jeg forstår godt, at Socialdemokraterne forsøger at benægte det, men man har dog givet indrømmelser, i form af at man nu både vil undersøge boligskatten og mulighederne med hensyn til den her kommission, der er ønske om at nedsætte. Men hvor insisterende vil Enhedslisten være, med hensyn til at boligskatten skal sættes i vejret, for at kunne støtte fru Helle Thorning-Schmidt som statsminister?

Kl. 19:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 19:56

Per Clausen (EL):

Jeg hørte godt den tidligere debat – som jeg syntes var lidt underholdende – om, hvad det var, Radikale Venstre havde fået ud af det forslag til vedtagelse, vi i dag behandler. Jeg vil, igen hvis det kan blive mellem os, godt ved lejlighed fortælle hr. Jacob Jensen, at de resultater, Radikale Venstre fik i forhandlingerne om den udtalelse, sådan set slet ikke har noget med det at gøre, som Venstre tror det har med at gøre. Men man kan jo lede videre, og så kan man måske på et eller andet tidspunkt finde de rigtige sætninger.

Så må jeg bare sige, at Enhedslisten vil stille krav om, at den politik, der føres under en ny regering, er en politik, der fører til øget beskæftigelse, større lighed, som sikrer, at vi får en offentlig sektor, hvor velfærden kan blive bedre, i kraft af at der kommer flere penge og mere frihed.

Det er det, der interesserer os. Man får ikke Enhedslisten til sådan at stille til krav og sige, at dem vil vi stå ultimativt fast på, for det tror vi faktisk ville være rigtig dumt, også hvis vi skulle ønske at komme igennem med dem.

Kl. 19:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger, vel? Det er der ikke. Tak til ordføreren.

Hr. Anders Samuelson som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 19:57

(Ordfører)

Anders Samuelson (LA):

Det har på alle måder været et spændende folketingsår. Det har det også været for Liberal Alliance, og det er ikke engang helt slut endnu. Vi er nærmest dernede, hvor vi kan tælle timer, til vi har de afgørende mandater, og det ser vi jo frem til.

Men det har også været et år, også for Liberal Alliance, hvor vi er endt i en situation, hvor vi er i krise og på vej til udslettelse, hvis vi har 4 pct. i meningsmålingerne. Det kalder vi hos os en god måde at være i krise på, i betragtning af at vi for lidt over 1 år siden i gennemsnit lå på 0,1 pct. i meningsmålingerne. Så vi går optimistisk frem mod sommerferien og det valg, som kommer.

Men vi gør det også, på baggrund af at der er sket rigtig meget i Folketinget her de sidste par måneder. I bund og grund bliver der lagt op til i disse dage i dansk politik, at der sådan er to forskellige veje i dansk politik, som vælgerne skal vælge imellem, som danskerne skal vælge imellem – det er der sådan et forsøg på at skabe en illusion om. Der er en rød vej, og der er en blå vej. Lad os en gang prøve at se på, hvad de to veje indeholder.

Først tager vi den røde vej: højere skatter på arbejde; højere afgifter på smøger, på usunde sager; højere afgifter på bilkørsel, det er sådan en model, hvor vi åbenbart skal sikre, at de fattige bliver ude

af bilerne, så det kun er de rige, der har god plads på vejene, det er sådan en helt mærkelig måde for Socialdemokratiet og SF at tænke solidaritet på; højere afgifter på ferierejser, på lastbiler, på aktier; tvungen øget arbejdstid, det er noget uklart, hvordan det skal foregå; folk skal hurtigere igennem uddannelserne, og det er også ret uklart, men der er åbenbart penge i det; bedre integration, det er der også penge i; bedre forebyggelse; og så skal være dyrere at tegne en sundhedsforsikring.

Alt dette skal ske for at sikre, at vi stadig væk åbenbart har råd til et højt offentligt forbrug, ja, et offentligt forbrug, som skal være endnu højere, end det er i dag. Så tror jeg, jeg har det vigtigste med fra den røde plan.

Nu er spørgsmålet så, om den her plan kan redde Danmark fra den økonomiske afgrund. Testen på det spørgsmål er jo egentlig enkel. Man skal bare spørge sig selv: Når den her plan – *hvis* den her plan – bliver vedtaget, vil tyske direktører så stå i kø for at investere i Danmark, ja eller nej? Svaret på det spørgsmål er fuldstændig enkelt: Det er nej. Selvfølgelig vil de ikke det. Der er jo ikke noget i den her plan, der gør det attraktivt at investere i Danmark, tværtimod.

Hermed er der også peget på problemet med den røde plan. »En Fair Løsning« er ikke lavet med henblik på at redde landet. »En Fair Løsning« er udelukkende lavet med henblik på at skaffe Socialdemokratiet og SF ind i ministerkontorerne sekunderet af De Radikale, som har lovet evigt troskab. Det er så dybt, dybt uansvarligt, at man må tage sig til hovedet, ja, hvis man læser den seneste vismandsrapport, som er kommet i dag, på side 285, kan man se, at det så også der står klokkeklart, at det er urealistisk at bygge Danmark på en sådan plan.

På den anden side er det ikke overraskende, det er vel, hvad man kunne forvente. »En Fair Løsning« er og bliver aldrig en fair løsning, det er opskriften på en sikker kurs mod den socialdemokratiske afgrund. Problemet er blot, at vi alle sammen bliver tvunget med i faldet. At hr. Mogens Lykketoft har kunnet lægge navn til dette makværk af en plan, er en sand falliterklæring. Det var aldrig nogen sinde gået at lægge sådan noget frem i Lykketoft og Jelveds tid. Jeg ved det, for jeg var der.

Kl. 20:01

Så er der VKO's plan på den anden side, det er den med de to streger. Venstre har jo anskaffet sig et socialdemokratisk slogan, der hedder »Varig velfærd«, og jeg skal nok lade være med at stave til det. For mig at se burde det omdøbes til »Varig nedtur«, for nu kender vi jo VKO's bud på vækstplanen, og det var den, vi alle sammen med spænding ventede på her til sidst.

Hvad er Venstres slogan »Varig velfærd« omskrevet til en vækstplan? Hold nu fast, for her er alt, hvad VKO plus skiftende løsgængere – VKO nægtede jo hele vejen igennem at invitere Liberal Alliance, og nu ved vi hvorfor – har kunnet svinge sig op til efter det, som finansministeren har kaldt et forhandlingsforløb af historiske dimensioner: en flok toldere; 15.000 kr. i fradrag for at få slået græsset; en ny kommission, der skal undersøge, om vi måske en dag om mange år kan sænke selskabsskatten marginalt; en forlængelse af nogle eksportkreditlån; en analyse af de videregående uddannelser; et eftersyn af de erhvervsrettede grunduddannelser; øgede offentlige udgifter på 0,8 pct. om året, selv Nyrup var mere ambitiøs, han mente, at 0,5 pct. var nok; og så skattestigninger. Det var så det. Det var det, vi ventede på med tilbageholdt åndedræt.

Resten er stilhed og en uendelig messen om, at der nu er blevet sat to streger under. Nej, vil VKO sekunderet af De Radikale sige, der er da også blevet taget et enormt opgør med efterlønnen. Jeg skal gerne indrømme, at når man har læst, hvad analytikere og journalister har skrevet, og avisledere samt diverse annoncer indrykket af venstrefløjen, ja, så har man da kunnet få et indtryk af, at det endelige opgør med efterlønnen endelig er blevet taget.

Men hvad er sandheden, når røgen har lagt sig? At efterlønnen stadig er her – det har fru Pia Kjærsgaard og hr. Kristian Thulesen Dahl jo fuldstændig ret i. De har sikret, at efterlønnen stadig væk er her. Den er blot blevet forkortet med 2 år, og så er den blevet suppleret med en helt specifik strafforanstaltning imod dem, der har taget sig sammen til at spare op, plus en ny særpension, som regeringen nægter at sætte tal på hvad kommer til at koste. Så tror jeg også, at jeg har fået det hele med, og har været så fair som muligt.

Men er det ikke, som om der mangler noget, altså set fra en borgerlig/liberal side? Jo, mon ikke, der er nemlig ikke et ord om lavere skat, om en mindre offentlig sektor, om et grundlæggende opgør med den taberkurs, som Danmark er på, senest illustreret i dag, hvor vi har fået at vide, at vi er ude i en situation med negativ vækst. Det er alt sammen forårsaget af mange års vælgerangst kombineret med den værste form for jantelovsmentalitet, hvor alt går op i, hvem der får hvor meget, i stedet for at spørge, hvem der egentlig får lov til at beholde lidt mere af det, som de tidligere skulle betale i skat.

Jeg føler mig ikke på nogen måde overbevist om, at man med den her plan har givet svaret på, hvad Danmark skal leve af i fremtiden. Når den her plan er endeligt vedtaget, er det så sådan, at de tyske direktører sidder og siger: Nu skal vi til at investere i Danmark? Jeg kigger helt bevidst over på Venstres og De Konservatives folketingsgrupper: Er der nogle, der mener, at når planen er vedtaget, sidder man i kø i Tyskland for at investere i Danmark, ja eller nej? Hvis svaret er nej på det spørgsmål, har man ikke gjort sit arbejde godt nok.

Hvis vi ikke snart får taget fat, kan alle herinde, vores børn og børnebørn, naboer og kollegaer, kun se frem til endnu højere priser, endnu højere skat, endnu større gældsætning, færre arbejdspladser og mindre til os selv. Det er det, der bliver kaldt en vækstplan. Det er det, der skal føre til varig velfærd. Hvor socialdemokratisk har man egentlig lov til at være som borgerlig?

Hvad vil Liberal Alliance så? Vi vil gerne have sat skatterne ned. Vi er vel det eneste parti, der går decideret og direkte til valg på at få sænket skatterne, at få sænket skattetrykket. Så er der nogle, der får det til at lyde som noget ganske voldsomt ...

Kl. 20:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er lidt rigeligt larm i sidegangen. Der er nogle dejlige, bløde lænestole inde ved siden af med kaffe og det hele. Det vil være hensigtsmæssigt, at man snakker derinde i stedet for.

Ordføreren.

Kl. 20:06

Anders Samuelsen (LA):

Så er der nogle, der får det til at lyde ganske voldsomt, når vi lægger vores samlede plan frem, som om vi vil omkalfatre hele velfærdssamfundet, vil fjerne alt, hvad vi kender af det gode ved velfærdssamfundet, nemlig fri og lige adgang til sundhedsvæsenet, et ordentligt socialt system, et uddannelsessystem i verdensklasse. Kære venner, det, som vi beder om, er, at vi får sænket skattetrykket fra omkring 46 pct. til 42 pct. Det vil stadig væk være sådan, at 42 pct. af hver eneste krone går direkte i statskassen. Det er altså ganske voldsomt at kalde det ultraliberalisme. Man kan til nød kalde det socialliberalisme.

Vi vil gerne have fjernet efterlønnen fuldstændig, fordi efterlønnen er udtryk for velfærdssamfundets skiferie. Hvis man i en familie ikke tjener penge nok, er man nødt til at skære ned på det, som er fedtet, og det kunne f.eks. være skiferien. Sådan må det også være her. Jeg har oplevet at sidde i Horsens Kommune og skulle finde 60 mio. kr. i en spareøvelse, og der var ikke andet at gøre end at skære ned over for de syge, ældre og handicappede, samme år, som Horsens' borgere brugte ca. 250 mio. kr. på efterløn. Vi tager på nuværende tidspunkt penge fra de syge, ældre og handicappede for at give

dem til raske og rørige 60-årige, der gerne vil gå på ferie på naboens regning. Det er asocialt, og det skal vi turde sige.

Vi vil gerne udlicitere betydelig mere, end man gør i dag. Vi vil gerne sætte som måltal, at vi skal have 40.000 færre ansatte i den offentlige sektor, så vi kommer ned på Poul Nyrup Rasmussen-niveau. Der var vel også – og nu spørger jeg ud til S og SF – et velfærdssamfund under Poul Nyrup Rasmussens ledelse? Det var der vel. Det er det ambitionsniveau, Liberal Alliance har. Det er så beskedent, at det er lige til at få røde ører over. Vi vil gerne skære i erhvervsstøtteordningerne, og vi vil gerne indføre en lille smule brugerbetaling i vores sundhedssystem. Det er planen, og med den plan vil vi gerne kunne sætte skatterne ned til maks. 40 pct. i skat på arbejde og halvere selskabsskatterne, fjerne multimedieskat, iværksætterskat, særskat på pensioner og bringe Danmark tilbage på sporet. Det er ambitionen fra Liberal Alliances side.

Kl. 20:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 20:08

Benny Engelbrecht (S):

Jeg har blot et enkelt hypotetisk spørgsmål: I det tilfælde at valgudfaldet skulle blive sådan, at Liberal Alliance står med de afgørende mandater for, at der kan komme en VKO-regering, hvilket tema, hvilket emne, hvilken beslutning vil så være først prioriteret på Liberal Alliances ønskeliste?

Kl. 20:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:09

Anders Samuelsen (LA):

Det vil være at kæmpe for, at vi får lavere skat, mere vækst, mere frihed og en mere effektiv offentlig sektor. Og personligt så jeg gerne, at vi stiller os sammen i Folketinget fra dag et og siger: Lad os så komme af med den topskat, som bl.a. gør, at man på Danish Crowns slagteri uden for Horsens er nødt til som medarbejder at gå ned og forlange mere i løn næste gang, der er lønforhandlinger, fordi man bliver ramt af den. Dermed forringes konkurrenceevnen, og dermed ender vi i en situation, hvor vi skubber endnu flere arbejdspladser ud af det her land.

Det giver ingen mening at have den form for skatter, som rammer op mod 700.000 danskere. Næste år er der i det her land 700.000 – i citationstegn – rige svin, som skal straffes med en ekstraskat på 15 pct., og som bidrager med 15 mia. kr. brutto før dynamiske effekter ud af samlede skatteindtægter på 850 mia. kr. Det er håbløst at have den form for skattepolitik.

Kl. 20:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der skal lidt lyd på, fru Anne Grete Holmsgaard. Nu kommer den.

Kl. 20:10

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er godt, tak. Jeg vil spørge hr. Anders Samuelsen om, hvordan det går med Liberal Alliance og atomkraften. For 2 år siden var det jo højt på dagsordenen med to værker i Danmark. Så gik det sådan lidt op og ned. Så skete uheldet i Japan på Fukushimaværket, og så begyndte Liberal Alliance tilsyneladende at få kolde fødder og sige, at de sætter det på standby.

Nu vil jeg bare høre: Er det lagt i mølposen, eller er det sat på standby, indtil der ikke er offentlig opmærksomhed om det mere?

Kl. 20:10

Kl. 20:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:10

Kl. 20:13

Anders Samuelsen (LA):

Jeg har to ting at sige til det. Det eneste, som Liberal Alliance har peget på indtil nu, er, at vi også mener, at man skal lave undersøgelser af fordele og ulemper ved atomkraft ikke nødvendigvis kun i Danmark, men fortsat i Europa.

Så har jeg i dag hørt, at miljøorganisationerne er ude at advare kraftigt om den tyske beslutning om nu at stoppe med atomkraft, fordi det vil have voldsomme negative konsekvenser i forhold til CO₂-udledningen. Det er måske noget, man skulle overveje.

Kl. 20:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 20:11

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det gav jo sådan set ikke noget svar på spørgsmålet. Det var en sang fra de varme lande. Altså, hvad går Liberal Alliance ind for? Går Liberal Alliance ind for, at der skal være atomkraftværker i Danmark? Er det noget, man vil rejse ved de energiforhandlinger, der kommer, og har man også en forestilling om, hvor værkerne skal ligge henne? Det kunne da være interessant at vide.

Kl. 20:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:11

Anders Samuelsen (LA):

Jeg har ikke nogen forestilling om, hvor de skal ligge henne. De måtte sådan set godt ligge i min baghave, hvis det skulle være. Det har jeg ikke noget som helst problem med. Jeg er fuldstændig sikker på, at det er en sikker energikilde, hvis man ikke er så tosset, at man lægger den lige oven på en snitflade, hvor der både kan opstå en tsunami og et vulkanudbrud. Men når det så er sagt, er det ikke en af Liberal Alliances fire mærkesager. For de fire mærkesager er lavere skat, mere vækst, mere frihed og en mere effektiv offentlig sektor. Og det skal vi have på plads først.

Kl. 20:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 20:12

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil starte med at takke hr. Anders Samuelsen for klar tale. Det er rigtig rart, når der er en politiker, der stiller sig op på talerstolen og fortæller af kysken bælg, hvad der i virkeligheden ligger ham på sinde. Derfor vil jeg også stille et spørgsmål, som jeg håber at få et rimelig kontant svar på. Vi er jo mange, der er skuffede over Dansk Folkeparti. Vi er skuffede over, at Dansk Folkeparti er gået med til at ville afskaffe efterlønnen. Det er jo en de facto-afskaffelse, vi i virkeligheden er vidne til. Der er selvfølgelig stadig væk lidt modregning, altså der er stadig væk en reminiscens af ordningen tilbage.

Derfor vil jeg egentlig bare bede hr. Anders Samuelsen bekræfte, at hvis vi skulle komme i den situation, at et folketingsvalg falder sådan ud, at hr. Lars Løkke Rasmussen kan fortsætte som statsminister, vil Liberal Alliance for at støtte en borgerlig regering kræve ikke kun yderligere forringelser af efterlønnen, men også yderligere skattelettelser.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Anders Samuelsen (LA):

Altså, i Jylland kalder vi det karsken bælg og ikke kysken bælg, men det skal ikke skille os. Ordføreren har forstået min ordførertale fuldstændig rigtigt. Det er korrekt, at vi vil gå efter at sørge for at få forringet efterlønnen yderligere, så der bliver bedre råd til at hjælpe dem, der faktisk har behov. Vi vil have en mere social ordning end den, hvor vi tager penge fra de syge ældre og handicappede for at give dem til raske og rørige 60-årige. Det synes vi ikke er socialpolitik. Det kan godt være, man synes i Socialdemokratiet, at det er socialpolitik. Men sandheden er bare, at man ikke kan betale to gange med de samme penge. Derfor skal der prioriteres.

Derudover er der også noget fantastisk og meget mærkeligt ved efterlønnen. Min bedstefar startede med at gå til hånde på cementfabrikken Dania ved Mariager Fjord for omkring 100 år siden, da han var 7-8-9 år. Så arbejdede han, indtil han midt i 1970'erne kunne gå på pension som 68-årig. Han havde udsigt til at leve gennemsnitligt ca. 4 år længere, efter han var gået på pension.

Han gik på pension som 68-årig. I dag er det tilsyneladende en krænkelse af menneskerettighederne, hvis man siger til folk, at de godt kan blive ved med at arbejde lidt, efter de er fyldt 60. Og det er på trods af, at dem, der bliver født i dag, har udsigt til at leve, til de bliver cirka 100 år. Det giver ingen mening.

Kl. 20:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 20:14

Karen Hækkerup (S):

Jeg tror ikke, Socialdemokraterne og Liberal Alliance bliver enige om at anskue efterlønnen på samme måde, men fred være med det.

Det, der i virkeligheden var mit ærinde, var det, som hr. Anders Samuelsen rent faktisk bekræftede, nemlig at en kommende valgkamp vil betyde, at en borgerlig regering, hvis den vinder, kan fortsætte udelukkende på baggrund af Liberal Alliances stemmer, hvis den åbner op for at fjerne eller forringe efterlønsordningen yderligere, samtidig med at der skal kræves flere skattelettelser.

Så jeg takker hr. Anders Samuelsen for at have bekræftet min formodning. Den aftale, regeringen har lavet om tilbagetrækning, kan vi ikke regne med. En kommende valgkamp vil byde på yderligere krav om at forringe efterlønnen og yderligere krav om flere skattelettelser, selvfølgelig bakket op af hr. Anders Samuelsen. Tak for svaret.

Kl. 20:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:15

Anders Samuelsen (LA):

Jamen jeg takker for rosen for at tale klart og tydeligt. Sådan er det jo herinde i Folketinget. På samme måde er det med Socialdemokratiets og SF's løfter om, at de ikke vil røre ved boligskatterne. Det hænger ikke sammen nogen steder. Hvis man bliver afhængig af Det Radikale Venstre, bliver der jo rørt ved boligskatterne. Så ryger de jo i vejret, sådan er det. Det er jo lige så sikkert som amen i kirken, og Socialdemokraterne kan hverken gøre fra eller til. Der skal i hvert fald forhandles, og det skal der selvfølgelig også med Liberal Allian-

ce, hvis vi har de afgørende mandater efter et valg, og det glæder vi os til, for det får vi.

Kl. 20:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 20:15

Morten Bødskov (S):

Tro det eller ej, men jeg har altid beundret hr. Anders Samuelsen for en ting, nemlig for en helt formidabel evne til at udstille andre som nogle, der rammer fuldkommen ved siden af skiven. Nogle gange kan man så, når man sidder og lytter til disse indlæg, undre sig lidt over, om ikke hr. Anders Samuelsen selv rammer ved siden af, for når man kigger i meningsmålingerne, ser man, at 96 pct. af den danske befolkning stemmer på andre end hr. Anders Samuelsens parti. Men nok om det.

Jeg synes, det var et meget interessant svar, der kom til fru Karen Hækkerup lige før. Kunne vi ikke bare få det skåret helt ud i pap: Hvis Liberal Alliance efter et folketingsvalg skal støtte, at VK-regeringen fortsætter, vil man så kræve, at der bliver givet yderligere skattelettelser i den kommende valgperiode?

Kl. 20:15

Kl. 20:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:16

Anders Samuelsen (LA):

Altså, nu er jeg opdraget i Det Radikale Venstre, så jeg kan godt vænne mig til omkring 4 pct. Det er jo fantastisk i forhold til at have ligget på 0,1 pct., det går da den rigtige vej. Hvis man kan gå 4 pct. frem på et år, skal jeg ikke bruge ret mange år, kan jeg regne ud, før der er absolut flertal. Der er også ca. 75 pct. af befolkningen, der ikke stemmer på Socialdemokratiet, men det gør vel ikke, at man vakler mere i troen på, at man har den rigtige politik?

Tilbage til spørgsmålet. Vi vil kæmpe for med de afgørende mandater, vi har og får efter valget, at sikre, at vi får lavere skat. Det inkluderer lavere skat på arbejde. Vi vil kæmpe for, at skatterne ikke bliver hævet; at vi får en mere effektiv offentlig sektor; at vi får mere vækst; og at vi får mere frihed. Det er det, vi vil bruge vores mandater på. Det lover vi vælgerne.

Kl. 20:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 20:17

Morten Bødskov (S):

Det vil altså sige, at den – må man forstå – garanti, som statsminister Lars Løkke Rasmussen har udstukket om, at der i næste valgperiode ikke kommer skattelettelser, hvis han vel at mærke fortsætter som statsminister, vil Liberal Alliance gå op imod. Man vil ikke acceptere det synspunkt, man vil bryde det og kræve, at der i et regeringsgrundlag kommer til at stå, at i næste valgperiode skal der gives skattelettelser. Det kan man svare ja eller nej på.

Vil man kræve, hvis man skal bakke op om, at hr. Lars Løkke Rasmussen fortsætter som statsminister, at der i et kommende VK-regeringsgrundlag så skal stå, at i den kommende valgperiode skal der gives skattelettelser – ja eller nej?

Kl. 20:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Anders Samuelsen (LA):

Ja, selvfølgelig vil vi da kræve det, og så vil vi gå ind og begynde at forhandle om det og gøre det med udgangspunkt i, at vi forhåbentlig har de afgørende mandater, og så skal der vel lyttes.

Der er jo ikke nogen, der vil påstå, at fru Pia Kjærsgaard og hr. Kristian Thulesen Dahl, som i øvrigt aldrig har truet med at vælte den borgerlige regering – det truer vi heller ikke med – ikke har haft indflydelse de sidste 10 år. Jeg synes, at vi skal anerkende, at det har de da. De er da fantastisk dygtige politikere, for de formår at få enorm meget indflydelse ud af at have de afgørende mandater – ikke de 90 mandater, ikke et absolut flertal, men de afgørende mandater – fordi de ved præcis, hvad de gerne have, og derfor får de indflydelse.

Sådan var det i øvrigt også med fru Marianne Jelved i SR-regeringens tid. Hun truede aldrig med at vælte den socialdemokratiske regering, men er der nogen herinde, der vil påstå, at fru Marianne Jelved ikke havde nogen indflydelse i de år? Hun havde da masser af indflydelse, fordi hun havde de afgørende mandater.

Sådan går det da forhåbentlig også med Liberal Alliance. Sådan går det vel også for Det Radikale Venstre, hvis det ender med et rødt flertal. Så får de indflydelse, f.eks. på boligskatterne.

Kl. 20:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 20:19

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg kunne forstå på det, hr. Anders Samuelsen sagde, at regeringens politik først er en succes, hvis der er kø fra Tyskland ind i Danmark. Jeg tror, at hr. Anders Samuelsen har misforstået, hvad det er, der ligger i toldaftalen, for det handler jo netop om at sikre, at der ikke kommer køer ved den danske grænse. Men sådan kan vi jo have forskelligt blik på, hvad det er, der er et succeskriterium.

Foranlediget af fru Karen Hækkerups spørgsmål – for jeg synes, at det var sådan et forsøg på ligesom at skabe klarhed om den situation, der kan opstå efter et valg i forhold til tilbagetrækningsreformen – vil jeg blot spørge efter et meget klart svar: Hvis hr. Anders Samuelsen og Liberal Alliance skal vælge mellem tilbagetrækningsreformen, som den ligger nu, og Helle og kaos, hvad det så, man vælger?

Kl. 20:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:20

Anders Samuelsen (LA):

Jeg har godt nok aldrig opfattet det sådan, at den der tryghedsreform og de der toldere gik ud på at holde tyske direktører ude af Danmark. Sådan har jeg ikke opfattet det. Jeg kan godt forstå, hvad det er, der er pointen i udsagnet, men mit grundlæggende spørgsmål er stadig væk et rigtigt spørgsmål: Har man med de ting, som man nu har besluttet, bragt Danmark i en situation, hvor det vælter ind med investeringer i det her land, for det har vi brug for til nye arbejdspladser? Og det har man ikke, det er sandheden. Det tror jeg vi alle sammen godt er klar over.

Vi vil til enhver tid foretrække det, som ligger her, frem for at der kommer rødt flertal. Vi kommer aldrig nogen sinde til at støtte – som der var et lille håb om, så vidt jeg forstod det, fra Socialdemokratiet og SF's side – at hvis der ikke var et flertal, så kunne de bruge Liberal Alliance til at få væltet den efterlønsreform, der ligger nu. Den reform, der ligger der, er ikke en god reform, men den er trods alt et skridt i den rigtige retning. Vi så gerne, at man ikke havde la-

vet sådan en underlig ordning, hvor man bevidst rammer folk, som har sparet op, som altså har gjort det, vi beder dem om, til fordel for folk, som ikke har sparet op.

Men det er jo så det valg, man har truffet mellem VKO og Det Radikale Venstre. Det bryder vi os ikke om hos os, men alt i alt er det selvfølgelig et skridt i rigtig retning, for der er trods alt mindre efterløn. Vi ved bare ikke helt, hvor meget mindre der er, fordi man samtidig også har indført en ny særpension.

Kl. 20:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 20:21

Jesper Petersen (SF):

Selv om Liberal Alliance ikke er med i forliget, har jeg med hensyn til efterlønsspørgsmålet forstået, at Liberal Alliance støtter at fjerne efterlønnen. Man er så begejstret for det, at man i sine annoncer har foreslået det, endda mange gange, og også brugt pengene fra efterlønnen ret mange gange.

Jeg står her med en samling af Liberal Alliances annoncer, som partiet har udsendt til redaktionerne, da der bredte sig sådan lidt tvivl om, hvad der egentlig stod i dem. Der er jo mange, de er store, og de har sikkert været dyre. Man kan få meget sjov ud af at høre, hvad Saxo Bank har givet for alle de her annoncer i landets aviser, men det sjove synes jeg er at gå lidt ind i det, der handler om efterlønnen, og hvordan de penge faktisk er blevet brugt utrolig mange gange.

Der bliver refereret et sted her: Jeg har netop siddet til et byrådsmøde i Horsens Kommune – det var så et af de møder, hvor hr. Anders Samuelsen var der – hvor vi har måttet gennemføre en spareplan på 70 mio. kr. Ordføreren sagde 60 mio. kr. lige før, her er det 70 mio. kr. Det er så gået ud over de syge, de handicappede samt børn og pensionister. Hvis vi i stedet for afskaffede efterlønnen, var der råd til dem. Andre steder skal de bruges til skattelettelser: maks. 40 pct. og en halvering af erhvervsskatten, som hr. Anders Samuelsen også var inde på.

Altså, hvor mange gange kan man egentlig bruge pengene fra at fjerne efterlønnen på alle mulige andre ting?

Kl. 20:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:23

Anders Samuelsen (LA):

Det er dejlig nemt at svare på: Det afhænger af, hvor meget man i alt har af spareforslag, og hvor meget man så har af udgifter på den anden side. Vi har betydelig færre udgifter, forstået som skattelettelser, end vi har af samlede forslag til besparelser. Så derfor hænger det sådan set meget fint sammen, vil jeg sige til hr. Jesper Petersen.

Kl. 20:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 20:23

Jesper Petersen (SF):

Jeg har svært ved at forstå det, for når man læser det, er det faktisk alle steder efterlønnen, der skal finansiere alle mulige ting. Nogle steder er det skattelettelser og handicappede, børn og pensionister; andre steder er det sundhed og uddannelse, man i stedet for kunne investere i, hvis ikke efterlønnen var der. Et tredje sted handler det om at afskaffe multimedieskatten, afskaffe iværksætterskatten, afskaffe udligningsskatten – også finansieret med afskaffelse af efterlønnen. Og gudhjælpemig om der ikke står her: mens regeringen ag-

ter at fortsætte med statsbetalt efterløn frem for at vedligeholde kloaksystemet. Det kan man såmænd også gøre.

Så det er virkelig utrolig mange ting, som Liberal Alliance nu har finansieret ved at fjerne efterlønnen, og et eller andet sted er det vel ikke seriøst, at man i så mange annoncer skriver det og bruger pengene igen og igen og igen. Skulle man ikke selv prøve at leve op til det der med økonomisk ansvarlighed og kun bruge pengene fra efterlønnen en gang?

Kl. 20:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Gud hjælper ikke her i Folketinget, vil jeg lige gøre opmærksom på. Ordføreren.

Kl. 20:24

Anders Samuelsen (LA):

Kan formanden give en garanti?

Prøv at høre her, det er ikke særlig vanskeligt at forstå: Vi har fremlagt finansieringsforslag på ca. 70 mia. kr. Så har vi sagt, at vi gerne vil reservere ca. 15 mia. kr. til at fjerne topskatten, ca. 20 mia. kr. til at halvere selskabsskatten, og så nogle få milliarder på multimedieskatten og særskatten på pensioner osv. – altså alt i alt løber det op i 35-40 mia. kr. ud af de 70 mia. kr., så der er stadig 30 mia. kr. tilbage. Vi har rigeligt at give af, skulle jeg hilse at sige.

Hvis man gerne vil helt ned på 40 pct. maks. skat, skal man yderligere hugge 1,86 pct. af bundskatten. Det gør vi gerne, det koster 17 mia. kr. ekstra. Og vi er også villige til at kigge på yderligere finansieringsforslag. Hele pointen her er, at vi gør det modsatte af, hvad man gør hos S og SF, hvor man bruger en millionærskat, som aldrig i denne verden kommer til at bidrage med det, som man selv forestiller sig. Den skat bruger S og SF op til adskillige gange på alle mulige kreative ideer om, hvad den kan finansiere. Alene det forslag har allerede på nuværende tidspunkt kostet Danmark mere, end det nogen sinde vil kunne komme til at bidrage med, ved at folk har forladt landet.

Kl. 20:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 20:25

Rasmus Prehn (S):

Det bliver jo mere og mere tydeligt med de svar, vi får fra Liberal Alliance og hr. Anders Samuelsen, at der ikke er sammenhæng mellem det, man siger, og den økonomiske beregning, der ligger til grund. Man har brugt efterlønskronerne adskillige gange. Men én gang i dag har vi fået et meget klart svar, og det var nemlig svaret til fru Anne Grete Holmsgaard vedrørende atomkraft. Vi kan forstå, at en stemme på Liberal Alliance er en stemme på, at der kommer atomkraft i Danmark, vel at mærke atomkraft i Horsens. For som hr. Anders Samuelsen gav udtryk for, kan man bare placere det i Horsens. Så stemmer man på Liberal Alliance, får man atomkraftværk i Horsens. Er det korrekt forstået?

Kl. 20:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:26

Anders Samuelsen (LA):

Næh.

Kl. 20:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 20:26

Kl. 20:29

Rasmus Prehn (S):

Ja, nu bliver det jo helt slemt. Der kom et spørgsmål her Folketings-salen fra fru Anne Grete Holmsgaard, som spurgte ind til det med atomkraft. Der sagde hr. Anders Samuelsen, at for hans skyld kunne man bare placere det i hans baghave. Så tror jeg, at hr. Anders Samuelsen skal definere, hvor hans baghave ligger henne, hvis ikke det er i Horsens. Det kan være, at det er et andet sted. Jeg tror så, at der er nogle borgere dér, der er meget nysgerrige efter at vide, hvor Liberal Alliance vil placere et nyt atomkraftværk.

Hvor er det, man skal være udsat for den samme fare, som japanerne har været udsat for her for nylig? Hvor er det, man skal sove utrygt om natten i risiko for, at man bliver udsat for atomstråling? Det er jo det, der er faren ved det her. Liberal Alliance og hr. Anders Samuelsen har flere gange givet udtryk for en positiv holdning til atomkraftværk. Nu synes jeg, at man skal være fuldstændig ærlig og i stedet for at komme med alle de udenomssvar, vi har fået hele vejen rundt, for en gangs skyld være konkret. Hvor skal vi have det atomkraftværk, hvis ikke det er i Horsens?

Kl. 20:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:27

Anders Samuelsen (LA):

Hele den lange, lange tirade af sætninger om mystiske ting, der skal bygges op her, bygger på en fuldstændig falsk forudsætning, nemlig at jeg skulle have stået her og sagt, at når Liberal Alliance får de afgørende mandater, kommer der atomkraft i Danmark. Det har jeg jo ikke sagt. Jeg har sagt, at det, vi har bedt om, er også at få undersøgt fordele og ulemper ved atomkraft, når vi skal ud at finde ud af, hvordan og hvorledes vi løser de klimaudfordringer, der måtte være i fremtiden. Og så har jeg i øvrigt påpeget over for fru Anne Grete Holmsgaard, at miljøorganisationerne i dag er ude at sige, at den tyske beslutning om at udfase atomkraft i det tempo, som de har tænkt sig at gøre det i, er meget, meget farlig, fordi det kommer til at føre til et stærkt forhøjet CO₂-udslip. Det er det, der er virkeligheden.

Men den måde at argumentere på, som hr. Rasmus Prehn bruger, minder mig i uhyggelig grad om den underlødige måde, som hr. Rasmus Prehn også for lang tid siden kørte en kampagne på mod den nuværende statsminister. På det tidspunkt mistede jeg en gang for alle respekten for ordføreren.

Kl. 20:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Verner sen for en kort bemærkning.

Kl. 20:28

Jens Peter Verner sen (S):

Når man hører hr. Anders Samuelsens indlæg, synes jeg, at der rejser sig det spørgsmål, om den der lavere skat ikke skaber nye problemer. Man kan se, hvilke problemer regeringen har haft med de ændringer, den har lavet nu her med at sætte skatten ned. Den har måttet halvere dagpengene, ændre pensioner osv. osv. Har hr. Anders Samuelsen ikke tænkt på, at han skal igennem den samme opgave, nemlig at reducere yderligere for dem, der har det vanskeligst? Er hr. Anders Samuelsen sikker på, at lavere skat nu altid er det klogeste, at det vil give de rigtige resultater, når man ikke kan finansiere velfærdssamfundet over fællesskabet?

Kl. 20:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.**Anders Samuelsen (LA):**

Jeg er fuldstændig sikker på, at det er den rigtige løsning, og det er der to begrundelser for. Der er en moralsk begrundelse, og der er en økonomisk begrundelse. Moralsk er det simpelt hen ikke rimeligt, at man plukker folk så meget i skat, som man gør i dag. Det er ikke rimeligt. Tænk engang, der var engang en førende radikal politiker, hr. Bertel Dalgaard, som sagde, at hvis skattetrykket i Danmark nogen sinde kommer over 25 pct., udbryder der revolution. Nu er skattetrykket på 46-47 pct., og så skal jeg have at vide, at jeg er på vej til at underminere velfærdssamfundet på alle mulige kanter og led der og fra den ene side og fra den anden side. Der kom faktisk revolution. Der kom faktisk et parti, der hed Fremskridtspartiet, som oven i købet forlangte 0 pct. skat på arbejde. Det gik så i vasken på alle måder. Det er jo så et parti, som der også er nogle, der sidder her i salen i dag, der har været medlemmer af. Nu beder Liberal Alliance bare om, at vi stille og roligt begynder at gribe i egen barm og spørge – for nu at bruge et gammel socialdemokratisk slogan: Kan vi ikke gøre det her lidt bedre?

Mit spørgsmål den anden vej rundt må egentlig være: Gik det galt for Danmark, da hr. Lykketoft, hr. Nyrup Rasmussen og fru Jørgen Jensen sænkede skatterne på arbejde?

Kl. 20:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 20:30

Jens Peter Verner sen (S):

Nu har man jo faktisk erfaringer med, hvordan det virker, når man sænker selskabsskatten præcis til det halve. I Irland betaler man 12,5 pct. i selskabsskat, og det er jo ikke så mange år siden, Irland ansås for at være lokomotivet i Europa. Det var dem, der kunne det hele – med 12,5 pct. i selskabsskat. Så løb de ind i de problemer, som vi alle har kendskab til. Landet er ved at gå fallit. De betaler 12,5 pct. Er det klogt at efterligne en model, der har haft en så skadelig virkning, at bankerne er gået fallit, at ingen kan låne penge derovre, at ingen kan bygge huse, at ingen kan noget som helst. Er det virkelig den model, man ønsker i Liberal Alliance? For det er den model, man lægger op til ganske præcis. Det sker ganske vist under indtryk af den store banksponsor, som man har, men sagen er jo, at vi ved, hvordan modellen virker. Vi ved, hvordan et land ikke kan finansiere sine udgifter. Vi ved, at et land er ved at gå fallit. Den samme situation vil man altså bringe Danmark i.

Kl. 20:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:31

Anders Samuelsen (LA):

Jeg har jo forstået på regeringen, at den har som målsætning at sænke selskabsskatten på den lange bane. Selskabsskatten er blevet sænket, også i SR-regeringens tid, også i den her regerings tid. Det er ikke de sænkelse af selskabsskatten, som gør, at vi står med de problemer, vi står med i dag. Tværtimod skulle jeg hilse at sige. At sammenligne med Irland giver ingen mening, for man bliver nødt til at have hele billedet med. Det gør den socialdemokratiske ordfører også.

Igen: Gav det problemer for Danmark, at man sænkede skatten på arbejde under hr. Lykketoft, hr. Nyrup Rasmussen og fru Jørgen Jensen? Vil ordføreren påstå det? Nej, det er vejen frem. Har det givet problemer i Sverige? Nej, Sverige har en vækst på over 7 pct. Det er det seneste tal, jeg har set. Vi har udsigt til negativ vækst, fordi vi ikke

gør noget. Vi burde måske spørge os selv, om det ikke er på tide at tage fat på at bruge det helt åbenlyse redskab, som der også er blevet peget på fra f.eks. Skattekommissionens side.

Kl. 20:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Yildiz Akdogan for en kort bemærkning.

Kl. 20:32

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Igennem statsministerens tale hørte vi et meget interessant ord, der blev nævnt, nemlig ordet solidaritet. Det var godt nok en interessant definition af ordet solidaritet, der fremgik af statsministerens tale, og det var bl.a., at det ud fra de reformer, der var blevet lavet, var o.k., at det ramte socialt, økonomisk og til tider også etnisk skævt, at de regler, der bliver lavet, og det med efterlønnen, der bliver afskaffet, er i orden, fordi det er nødvendigt. Jeg vil egentlig høre, hvad Liberal Alliances ordfører synes om ordet solidaritet.

Er det solidarisk, hvis de besparelser og de reformer, der bliver lavet, rammer socialt, økonomisk og til tider også etnisk skævt? Er det solidarisk?

Kl. 20:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 20:33

Anders Samuelson (LA):

Jamen det er der jo heller ikke nogen af de ting som vi foreslår der gør. Tværtimod vil det være med til at skabe en masse nye arbejdspladser.

Der, hvor jeg først og fremmest har lært om solidaritet, var jo i de 4 år, hvor jeg arbejdede på en højskole for døve og hørehæmmede, Castberggård, i nærheden af Horsens, og her var det, der lykkedes for os, at hjælpe folk ind på arbejdsmarkedet, at flytte dem fra passiv forsørgelse til at blive aktive medborgere, som oven i købet betalte skat, og som gik fra at være en omkostning til at være en indtægt for fællesskabet. Ud over at det løftede dem menneskeligt, var det også en styrkelse af nationaløkonomien, hver gang det lykkedes, og derfor bliver vi herinde nødt til hele tiden at have fat i:

Hvordan skaber vi nye arbejdspladser? Hvordan gør vi det attraktivt at investere i Danmark? Hvordan sikrer vi, at vi får stoppet udflytningen af arbejdspladser fra det her land? For hvis vi ikke tager den diskussion og altid ender i en diskussion af, hvem der får hvor meget, hvis man letter skatten på arbejde – hvem får lov til at beholde hvor mange af deres egne penge? – hvis vi hver gang ender i den diskussion, så er vi asociale og usolidariske med dem, som står uden for fællesskabet.

I Sverige har de et begreb for det, der hedder udenforskabet. Udenforskabet skal gøres mindre, fællesskabet skal gøres større, og fællesskabet er der, hvor vi alle sammen er med til at bidrage positivt og aktivt og er nettobidragydere til fællesskabet.

Kl. 20:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 20:34

Yildiz Akdogan (S):

Det er bare lidt interessant, for når jeg hører, hvad der er Liberal Alliances politik, kan jeg høre, at den går ud på at give skattelettelser og egentlig kun skattelettelser til de mest velstående grupper i samfundet. Så jeg vil egentlig, nu, hvor ordføreren er så fokuseret på at skabe et socialt retfærdigt samfund, høre, hvem de skattelettelser, der bliver givet fra Liberal Alliances side, vil gavne allermost. Vil de

gavne bankdirektørerne, eller vil de gavne den enlige mor i Tingbjerg?

Kl. 20:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 20:35

Anders Samuelson (LA):

Den enlige mor i Tingbjerg; det er svaret på det. Jeg er fuldstændig ligeglad med, hvor meget en bankdirektør eller en anden form for direktør får i skattelettelser – hvad de får lov til at beholde af deres egne penge – det er slet ikke derfor, vi gør det her. Vi gør det for at skabe den dynamik i det her samfund, som gør, at det er interessant at være i det her land og arbejde og investere i det her land.

Vi står i det her land over for en udfordring, der handler om, at vi, hvor der tidligere var to til at løfte, hver gang der var én på en overførselsindkomst, i løbet af de kommende år bevæger os i retning af, at der, hver gang der er to på en overførselsindkomst, så kun er én til at løfte. Det er dine børn, det er mine børn, det er vores børn og vores børnebørn, vores kommende børnebørn, som skal løfte den her opgave. De har ikke en chance for det, men de har et valg. 1: De kan forsøge at løfte opgaven, og så brækker de ryggen. Eller 2: De kan forlade landet. Og det vil der i stigende grad være nogle af dem der gør, for de kan forlade landet. Så er der en endnu større opgave tilbage for dem, der er tilbage. Det bliver vi nødt til at se i øjnene er det, der er udfordringerne. De, der ikke ser det i øjnene, er de usolidariske.

Kl. 20:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Herefter er det Kristendemokraternes ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 20:36

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KD):

Tak for det. Temaet i den kommende valgkamp er ligesom blevet ridset op i dagens debat, det handler om økonomi, det handler om rød eller blå. Jeg vil på vegne af Kristendemokraterne tage udgangspunkt i det, som bliver overskriften i vores valgkampagne, nemlig en overordnet målsætning om at forbedre borgernes livskvalitet.

Kristendemokraterne i Norden har stillet forslag til Nordisk Ministerråd om at måle de politiske forslags effekt på borgernes livskvalitet, på samme måde som de økonomiske konsekvenser bliver målt. Den britiske premierminister, David Cameron, er også optaget af dette spørgsmål og har gjort det til en af sine mærkesager. Han har udtalt følgende:

Der findes en længsel efter noget mere, efter kapitalisme med forpligtelse, efter arbejde med mening, efter et fællesskab, som handler om mere end bare penge og markeder, en længsel efter social vækst og grøn vækst sammen med den økonomiske vækst. Politik bør imødekomme denne længsel. Den bør anerkende værdien af fællesskab med familie, venner og verden omkring os. Der må findes ord, som kan beskrive, og virkemidler til at tilfredsstille nationens længsel efter bedre livskvalitet, en længsel, som strækker sig ud over økonomisk velstand.

Kristendemokraterne er ligesom alle andre partier også optaget af, at der er styr på økonomien, men der skal også være en balance, så der tages hensyn til borgernes livskvalitet. Det var vores udgangspunkt, da KD blev inviteret til forhandlinger om regeringens 2020-pakke. Vi ville sikre, at alle borgere i alle egne af landet fik tryghed og adgang til velfærd og sundhedsydelse. Derfor ville vi lukke de huller i danmarkskortet, som en centralistisk sygehusplan har efterladt. Det giver ikke mening, at man skal transporteres op til 90 km

for at få behandlet et brækket ben. Vi ville sikre, at flere borgere med bl.a. kroniske sygdomme fik styrket deres livskvalitet, ved at de i højere grad blev behandlet i eget hjem ved hjælp af telemedicin, at der blev sat konkrete mål for andelen af både telemedicin og ambulant behandling, så man så vidt muligt kunne slippe for indlæggelse på sygehuse. Vi ville sikre, at der kommer styr på økonomien, så budgetoverskridelser i forbindelse med byggeriet af supersygehuse ikke går ud over behandling i fremtiden, at en investering på 41 mia. kr. ikke bare ender i mursten, men at fremtidens sundhedsbehandling i Danmark bliver af høj kvalitet, hvor man anvender den bedst mulige teknologi.

Vi ville sikre, at familierne får bedre livskvalitet, mere frihed, mere fleksibilitet i form af en familielivskonto, som giver mulighed for, at man afhængig af sin livssituation kan skrue op og ned for sin arbejdsindsats og få tid til sine børn, tid til syge familiemedlemmer, eller hvad den enkelte familie konkret har brug for.

Efter 2 ugers forhandlinger sagde regeringen ultimativt nej til Kristendemokraternes krav. Det er sådan set fair nok. Vi sad på hver sin planet. KD ønskede decentralisering, regeringen ønskede centralisering. Vi vil selvfølgelig fortsat pege på en borgerlig statsministerkandidat og stiller i den forbindelse tre krav, såfremt Kristendemokraterne får de afgørende mandater efter et valg: for det første at familierne skal sikres mere frihed, mere fleksibilitet med en familielivskonto, for det andet at udviklingsbistanden skal hæves til 1 pct. af BNP, og for det tredje at borgerne maksimalt skal have 30 minutters kørsel til en skadestue og en fødeafdeling. Hvis ikke disse krav bliver imødekommet, vil vi selvfølgelig frit forhandle ud fra de parlamentariske muligheder, der måtte være til stede. I den forbindelse finder jeg også anledning til at kvittere over for fru Helle Thorning-Schmidt, som tidligere i dag åbnede en dør for, at sygehusplanerne kan blive bragt i orden igen.

Kl. 20:41

Hvis vi nu skal forholde os til nogle af de aktuelle politiske temaer og kigge på dem ud fra KD's perspektiv, som handler om både at tage hensyn til økonomien og livskvalitet, er det naturligt at starte med efterlønnen. Kristendemokraterne ønsker at bevare efterlønnen, som er en god løsning for de borgere, der i årevis har slidt og slæbt på det danske arbejdsmarked. Vi anerkender dog de økonomiske udfordringer, Danmark står over for, og vil derfor fremrykke initiativerne fra 2006-aftalen med 5 år, så de offentlige finanser forbedres med 16 mia. kr. frem mod 2020.

Vi mener faktisk også, at denne fremrykning kunne suppleres med en forbedring af fleksjobordningen for seniorer, så vi får et mere fleksibelt arbejdsmarked, hvor borgere, der i slutningen af deres arbejdsliv ikke har kræfter til et fuldtidsarbejde, så får muligheden for at trappe arbejdsindsatsen ned på en anstændig måde.

Vi vil give familierne mere frihed, mere fleksibilitet. Tanken om, at alle skal arbejde mere uden hensyn til den enkeltes livssituation, vil ramme de børnefamilier særlig hårdt, der i forvejen har svært ved at få familieliv og arbejdsliv til at hænge sammen. Ved at give borgerne adgang til at trække på deres private pensionsopsparinger noget før, mod at de så bliver lidt længere på arbejdsmarkedet, bidrager jo også til at styrke familiernes livskvalitet. Det her er et forslag, som var helt centralt for regeringens Familie- og Arbejdslivskommission, og det vil også bidrage til et mere fleksibelt arbejdsmarked.

I forhold til de lettelser på selskabsskatten på 5 mia. kr., som regeringen og Dansk Folkeparti har besluttet i forbindelse med 2020-forhandlingerne, mener KD, at det er den forkerte medicin. Vi ser hellere, at man sikrer de små og mellemstore virksomheder samt landbruget mere risikovillig kapital, så der kan skabes nye arbejdspladser og mere innovation. Det er jo ikke selskabsskatten, der tiltrækker højt kvalificeret udenlandsk arbejdskraft.

Der er mange andre faktorer, som gør, at udlændinge vælger netop Danmark som arbejdsland. Der er bl.a. muligheden for, at der baa-

de er rum og plads til familieliv, vores miljøpolitik og mange andre af de mere bløde værdier. Vi ønsker en udlændingepolitik, en socialpolitik, der bygger på, at alle mennesker er lige meget værd, hvor der er plads til forskellighed, respekt og tolerance. Vi skal bevare et fællesskab for alle og ikke skubbe store grupper ud af fællesskabet. Vi skal tage udfordringen med den stigende fattigdom herhjemme alvorligt ved bl.a. at indføre en fattigdomsgrænse i Danmark.

Kristendemokraterne har i over 40 år kæmpet mod centraliseringer i det danske samfund. Det er en central opgave at kæmpe for decentralisering. Det kræver politisk prioritering at sikre nærhed, at sikre overskuelighed. Det kræver politisk prioritering at styrke de stærke fællesskaber og den kultur, som gør det værdifuldt at bo i landets yderområder.

KD vil hente inspiration både i den blå og i den røde plan i arbejdet med at finde vores bud på, hvordan vi løser fremtidens økonomiske udfordringer. Vi er hverken blå eller røde. Vi er et midterparti med ambitioner om at bidrage til, at det samarbejdende folkestyre bliver genindført, også når det gælder om at løse udfordringerne frem mod 2020. Tak.

Kl. 20:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 20:45

Birgitte Josefsen (V):

Jeg vil gerne rose hr. Per Ørum Jørgensen for hans interesse for sundhedsvæsenet og de tiltag, der implementeres på sundhedsområdet, som jo har gjort, at danskerne igennem flere år har kunnet opleve en bedre kræftbehandling og bedre tilbud, hvis de bliver ramt af en blodprop. Det er sket, ved at der er sat fokus på kvaliteten i det danske sundhedsvæsen.

Nu kan jeg så forstå, at hr. Per Ørum Jørgensen stiller et krav om, at der må være maks. 30 minutter til en fødestue. Derfor vil jeg gerne høre hr. Per Ørum Jørgensen, om det betyder, at vi skal rulle sygehusstrukturen, ikke bare 2 eller 4 år tilbage, men 12 år tilbage. Det vil i hvert fald betyde, at vi skal have oprettet – det har jeg siddet her og regnet på – minimum fire fødeafdelinger mere i det nordjyske, bl.a. nogle steder, hvor der faktisk ikke er sygehuse og ikke har været det i flere år, for at kunne leve op til det krav. Så jeg vil høre, om Kristendemokraterne har regnet på, hvad det vil koste, hvis man skal have den plan implementeret i hele Danmark.

Kl. 20:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 20:47

Per Ørum Jørgensen (KD):

Nu ved jeg godt, at det er uendelig svært for Venstre at tage den kritik, som man har set rigtig mange steder i landet, alvorligt. Det så vi jo senest i forbindelse med 2020-forhandlingerne.

Problemet er, at det ikke bare er et spørgsmål om, at man lukker akutfunktioner og fødeafdelinger og man dermed forringer velfærd for de borgere, der bor lidt uden for storbyerne. Det er jo altså også et problem i forhold til bosætning – et problem i forhold til at skabe liv og udvikling. Det er et problem i forhold til virksomhederne. I gamle dage havde Venstre jo forståelse for de her ting, og det er lidt ærgerligt, at man har forladt den bane, og at der ikke skal være plads til liv og vækst og adgang til sundhedsydelser. Så sætter man i spørgsmålet spørgsmålstegn ved det konkrete forslag, vi er kommet med. Men jeg synes faktisk, at man måske i stedet for skulle gå ud og høre sit bagland og spørge, om der er tilfredshed med de centraliseringer, der er sket bl.a. på sundhedsområdet gennem det seneste år, og hvilke konsekvenser det har.

Kl. 20:48

Kl. 20:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 20:48

Kl. 20:51

Birgitte Josefsen (V):

Jeg kunne forstå, at Kristendemokraterne vil være økonomisk ansvarlige, og derfor bliver jeg nødt til at stille spørgsmålet igen. Hr. Per Ørum Jørgensen har lige proklameret i sin ordførertale, at man vil stille et krav om, at der må være maks. 30 minutter til en fødeafdeling. Det betyder bare i den nordjyske region, at vi skal have oprettet en fødeafdeling i Skagen, i Frederikshavn, i Hobro og i Brovst. Det er en af de mindste regioner, så det bliver til ret mange steder. Det kan være svært overhovedet at skaffe ressourcerne til det, hvad angår jordemødre og læger, der skal have vagt 24 timer i døgnet 365 dage om året.

Spørgsmålet er også, om det giver den højeste kvalitet. Så derfor bliver jeg nødt til at spørge, om det betyder, at man vil stille et krav, og om man har regnet på, hvad det vil betyde økonomisk, for det bliver til ret mange fødeafdelinger, der skal oprettes flere steder i det danske land. Så det er ikke et spørgsmål om, at vi ikke er interesseret i sundhedspolitik. Det er simpelt hen et spørgsmål om, hvordan man vil sikre den bedste kvalitet også for de fødende.

Kl. 20:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 20:49

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg mener virkelig ikke, der er et modsætningsforhold imellem nærhed og kvalitet. Det kan jeg simpelt hen ikke se. Der er kommet en forståelse, som åbenbart også har forplantet sig her i Folketinget, af, at alle hændelser, der sker for borgerne, hvor de har behov for sundhedsvæsenet, kræver en specialist. Nu nævnte jeg eksemplet med en brækket arm. Er det rimeligt, at borgere skal bevæge sig 90 km, hvis de har brækket en arm? Er det rimeligt, at den ældre dame, der falder, mens der er isslag i Lemvig, skal bevæge sig 90 km? Det er sådan set det, som vi problematiserer.

Jeg mener faktisk godt, at vi kan finde en mere decentral struktur. Når vi snakker akutfunktioner, er der et godt eksempel i det nordjyske i Thisted, hvor man jo ikke har en fuldt udbygget akutfunktion, men man har en akutfunktion, som kan tage sig af langt de fleste ting.

Kl. 20:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 20:50

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak. Igennem de sidste 50 år er der jo sket en kraftig udvikling af det danske sygehusvæsen på grund af den teknologiske udvikling, på grund af den forskning, der er foregået både i Danmark og på verdensplan. Det vil sige, at den indsats, man gør på sygehusene i dag, er en helt anden end for 50 år siden. På samme måde er det med de ambulancer, man har. I dag er en ambulance jo i virkeligheden en lille skadestue, kan man godt kalde det.

På den baggrund vil jeg spørge: Kan hr. Per Ørum Jørgensen og Kristendemokraterne ikke indse, at det er rigtig godt for at få en effektiv behandling, at vi har nogle højt specialiserede sygehuse, hvor man så kan få denne behandling på et virkelig kvalificeret grundlag, således at man ikke bliver forsinket i sin behandling, ved at man skal flyttes fra det ene sygehus til det andet?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Per Ørum Jørgensen (KD):

Det er jeg sådan set enig med hr. Flemming Damgaard Larsen i. Det er jeg helt enig i. Jeg ser bare ikke, at der er et modsætningsforhold imellem at have et velfungerende, moderne præhospitalt akutberedskab og så stadig væk at have en skadestue rent fysisk. Mange læger, specielt læger, som netop er i udkantsområderne, siger jo, at langt, langt de fleste ulykker, langt, langt de fleste skader – nu taler vi ikke om de helt alvorlige, som er livstruende – kan man jo håndtere på en traditionel skadestue, også uden at der er fem specialer. Langt, langt de fleste ting kan håndteres der. Så giver det selvfølgelig mening, hvis man har en alvorlig, kompliceret situation, at man kører folk hen, hvor specialisterne er. Men tankegangen med, at alle, uanset hvad de måtte have bedrevet og hvilken skade de har påført sig, skal køres til en specialist, skal man altså være en del af Sundhedsstyrelsen for at kunne se.

Kl. 20:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 20:52

Flemming Damgaard Larsen (V):

Inden vi står her igen ved en afslutningsdebat, vil vi have haft et folketingsvalg, og på den baggrund vil jeg godt spørge hr. Per Ørum Jørgensen: Hvem vil Kristendemokraterne pege på som statsminister? Er det hr. Lars Løkke Rasmussen eller fru Helle Thorning-Schmidt?

Kl. 20:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 20:52

Per Ørum Jørgensen (KD):

Vi har hele tiden meldt ud, at vi vil pege på en borgerlig statsministerkandidat, men vi stiller tre krav i forhold til at pege på en borgerlig statsministerkandidat, bl.a. at der maksimalt må være 30 minutters kørsel til en skadestue eller fødeafdeling, at udviklingsbistanden skal op på 1 pct., og at familierne skal have mere frihed og mere fleksibilitet med en familielivskonto. Hvis der ikke kan leveres på de krav, som Kristendemokraterne har, står vi selvfølgelig frit til at forhandle, alt efter hvordan den parlamentariske situation så ser ud.

Kl. 20:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 20:53

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil blot spørge hr. Per Ørum Jørgensen, om vi hørte rigtig her i salen, da hr. Per Ørum Jørgensen sagde, at der maksimum skulle være 30 minutters kørsel til en fødeafdeling. Jeg er jo født og opvokset oppe på den egn, vi har talt meget om i de senere uger, Lemvigegnen, og herunder talt om afstanden til Holstebro Sygehus. Vi er en række partier, der med den aftale, der nu er lavet, jo har sikret, at fødeafdelingen bliver liggende på sygehuset i Holstebro. Vi har også med den aftale, der er blevet lavet mellem fru Pia Christmas-Møller, Dansk Folkeparti og regeringspartierne sikret, at der er 150 mio. kr. ekstra til akutindsatsen i yderkantsområderne i Danmark. Det følger

jo op på den aftale om 600 mio. kr., som vi har afsat med finansloven.

Kl. 20:56

Hvis der maksimalt må være 30 minutter til en fødeafdeling, vil jeg bare høre hr. Per Clausen, hvor fødeafdelingen skal placeres, for der er langt længere fra Thyborøn til Holstebro end 30 minutter, og derfor synes jeg jo, det ville være relevant for borgerne i Nordvestjylland at få at vide, hvor fødeafdelingen skal placeres, når der maksimalt skal være 30 minutter.

Kl. 20:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 20:54

Per Ørum Jørgensen (KD):

Nu håber jeg, at det ikke er hr. Per Clausen, spørgsmålet er rettet til, for så må vi i hvert fald håbe, at hr. Per Clausen kommer op som privatist.

Forslaget om maks. 30 minutter er sådan set ikke noget, som Kristendemokraterne har fundet på. Det er et forslag, som først Dansk Folkeparti har haft som deres politik. Det er et forslag, som Socialdemokraterne har haft som deres politik. Vi bliver selvfølgelig inspireret, når der er folk, der vil sætte nogle standarder og nogle mål og tage nogle geografiske hensyn i hele vores sygehusstruktur.

Så vil jeg egentlig godt kvittere for de initiativer, som er lavet i forbindelse med den her sundhedsaftale. Det synes jeg sådan set er meget positivt. Jeg tror nu nok, at det er Dansk Folkeparti, der skal have æren for, at det er gennemført; det er min umiddelbare vurdering. Men det vil jeg da gerne kvittere for. Det er da positivt. Det ændrer bare ikke ved det faktum, og det er jo det, som var Kristendemokraternes anke i forhold til hele denne diskussion, at man vil lukke skadestuer, fødeafdelinger i f.eks. Holstebro, Svendborg og Næstved.

Kl. 20:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 20:55

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg beklager meget, hvis jeg kom til at sige navnet forkert. Det er ved at have været en lang debat.

Hr. Per Ørum Jørgensen vil ikke svare på det spørgsmål, jeg stiller. Hvis der maksimalt må være 30 minutter til en fødeklinik, vil jeg blot spørge hr. Per Ørum Jørgensen: Hvor skal sygehuset 30 minutters kørsel fra Thyborøn placeres? Hvor skal sygehuset med en fødeafdeling 30 minutter fra Lohals eller fra Bagenkop placeres? Og sådan kunne jeg spørge om rigtig mange steder i det danske landskab. Hvis der maksimalt må være 30 minutter til en fødeafdeling, skal der oprettes sygehuse, hvor der aldrig har været sygehuse før. Det kan jeg forstå er Kristendemokraternes politik. Jeg må sige, at i Venstre vil vi gerne prioritere det nære, det præhospitale, at vi sikrer, at hvis en person falder om – det være sig i Svendborg, det være sig i Nordborg, det være sig i Nørre Nisum – kommer der en ambulance, og de steder, hvor man ikke kan nå hen med en lægeambulance, kommer der en lægehelikopter, fordi det også er en del af det stærke præhospitale apparat, som vi har sat ind. Men det er jo en helt anden indsats end at kræve, at der bliver placeret nye fødeafdelinger maksimalt 30 minutter fra samtlige borgere i Danmark.

Kl. 20:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Per Ørum Jørgensen (KD):

Det, der er problemet, er sådan set ikke, hvor sådan en fødeafdeling skal placeres. Princippet om maks. 30 minutters kørsel foreslår vi for også at sætte en standard for den decentrale struktur, man ønsker at fastholde på sundhedsområdet. Det er sådan set det, det handler om. Det, der egentlig er problemet, er, at man fra regeringens side har godkendt en struktur, hvor der er borgere i de her områder, f.eks. i Thyborøn, der får op til 90 km til en fødeafdeling, når der står et nyt supersygehus i Gødstrup. Det kan man så synes er o.k., fordi man har ambulancer. Jeg synes egentlig, at det for de borgere, der betaler skat ligesom alle andre borgere, er en rigtig dårlig adgang til både velfærds- og sundhedsydelser.

Kl. 20:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 20:57

Kristian Jensen (V):

Nu er det sådan set hr. Per Ørum Jørgensens udsagn om, at der skal være 30 minutter til en fødeafdeling, vi diskuterer, ikke om der skal være 90 km eller ej. Hr. Per Ørum Jørgensens udsagn er, at der skal være 30 minutter. Og jeg har gjort mig den ulempe at slå op på Krak. Hvis man kører de maksimale 30 minutter fra Thyborøn, kommer man til Fåre. Nu er der ikke ret mange, der kender Fåre. Jeg er vokset op 3 km fra Fåre, så jeg ved, det bliver en stor arbejdsplads i en by med ca. 50 indbyggere, hvis man skal placere en fødeafdeling i Fåre, for det er det længste, man kan komme fra Thyborøn på 30 minutter. Men det kan jo være, det var en fortalelse, det kan vi alle tilgive.

Mener hr. Per Ørum Jørgensen virkelig, at Kristendemokraternes krav er 30 minutter til en fødeafdeling?

Kl. 20:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 20:58

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg ved ikke, om jeg skal tage hr. Kristian Jensens spørgsmål alvorligt. Jeg ved godt, hvor Fåre ligger. Vi er ved at være henne i den kategori, hvor Hernings borgmester også brillerede ved at kalde Kristendemokraterne pinagtige, fordi han ikke kan lide, at der specielt i yderområderne er så mange borgere, som Venstre har svigtet. Det er vel egentlig ikke kun Kristendemokraterne, der er nået frem til den konklusion. Jeg tror, hr. Kristian Jensen kunne kontakte sine lokalafdelinger i Lemvig, Thyborøn og Holstebro, hvis han skulle være i tvivl.

Måske skulle Venstre tage den her sag lidt mere alvorligt, for der er tale om borgere, der også betaler skat, og der er tale om virksomheder, der får svært ved at etablere sig. Jeg vil sige til hr. Kristian Jensen, at jeg synes, det er pinligt.

Kl. 20:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 20:59

Kristian Jensen (V):

Jeg vil gerne tage det alvorligt. Det er derfor, der fra regeringens side er investeret mere end 145 mio. kr. i nybygning af akuthuse, lægehuse og andet i netop Nordvestjylland. Det er derfor, der er investeret over 50 mio. kr. i en forsøgsordning med en lægehelikopter til området. Det er derfor, der er kommet flere penge til lige præcis det

her område, og det er derfor, vi insisterede på, at der skulle bevares en fødeafdeling i Holstebro. Vi tager det alvorligt.

Men jeg vil sige til hr. Per Ørum Jørgensen, at et parti, der på den ene side siger, at man skal være økonomisk ansvarlig, og på den anden side siger, at der skal placeres en fødeafdeling længst væk i Fåre, altså ikke er ansvarligt. Det er altså ikke seriøst.

Jeg kan forstå, at hr. Per Ørum Jørgensen gerne vil kæmpe for bevarelsen af nogle arbejdspladser og et sygehus i Holstebro, fair nok. Men jeg kan ikke forstå, at hr. Per Ørum Jørgensen nu vil lægge op til, at den maksimale afstand til en fødeafdeling skal være på et niveau, som vi aldrig har haft i Danmark – hverken historisk eller på nuværende tidspunkt.

Kl. 21:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 21:00

Per Ørum Jørgensen (KD):

Jeg kan egentlig godt forstå, at hr. Kristian Jensen forsøger at fjerne fokus fra, hvad det her reelt handler om. Det, det reelt handler om, er jo netop, at der er borgere, der kan se frem til at få 90 km til en fødeafdeling, til en skadestue. Så er det jo fint med en stor præhospital indsats, det synes jeg da man skal rose regeringen for, men hvorfor er den indsats nødvendig? Det er den jo, fordi man ikke har taget ansvar for at se på hele danmarkskortet. Man har kigget på hver region, som var det en ø, der ikke hænger sammen med andre dele af landet, og så har man ikke fået den geografiske vurdering. Og der betyder vores forslag med 30 minutter til en skadestue eller en fødeafdeling jo netop, at man kan se på danmarkskortet som et middel og så få den fornuftige geografiske vurdering af tingene. Det synes jeg sådan set er en hjælp i forhold til den bommert, som regeringen har præsteret på det område.

Kl. 21:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 21:01

Mogens Jensen (S):

Ja, jeg ville ellers ikke sådan have blandet mig i debatten her med hr. Per Ørum Jørgensen, men jeg må sige, at det er lidt provokerende, synes jeg, som folketingsmedlem at høre et parti, der trods alt forsøger at komme i Folketinget, stille nogle krav til en kommende regeringsdannelse. Man kræver, at der skal være 30 km til en fødestue, og så er man ikke i stand til at redegøre for, hvad sådan et krav koster.

Som det er sagt af flere andre medlemmer her, vil det være meget, meget dyrt at etablere fødestuer, fire i Nordjylland, fire i Midtjylland, eller hvor meget der nu skal til. Kan hr. Per Ørum Jørgensen ikke forstå, at det må være rimeligt, hvis man skal stille krav i forbindelse med at pege på en kommende regeringsleder, at man så møder frem og kan forklare, hvad det koster? Jeg tror også, befolkningen er interesseret i at høre, hvad det koster Danmark, hvis det er sådan, at der skal være 30 km til en fødestue. Kan vi ikke få et svar på det fra hr. Per Ørum Jørgensen?

Kl. 21:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 21:02

Per Ørum Jørgensen (KD):

Nu er jeg ked af, at hr. Mogens Jensen slet ikke hørte efter. Det, som vi foreslår, er maks. 30 minutters kørsel og ikke maks. 30 km. Der er

vi faktisk inspireret af Socialdemokraterne, som indtil for nylig havde det som sin politik. Det blev jo bekræftet så sent som i 2008 af fru Helle Thorning-Schmidt, at der maksimalt måtte være 30 minutters kørsel – ikke 30 kilometer – til et hospital. Det er egentlig Socialdemokraterne, som har inspireret os, ligesom Dansk Folkeparti, der jo også har været ude med lignende tanker om det her. Så jeg undrer mig lidt over, at netop hr. Mogens Jensen stiller spørgsmålet. Hr. Mogens Jensen kan jo egentlig bare gå ind at kigge på, hvad der indtil for nylig var Socialdemokraternes egen politik.

Kl. 21:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 21:03

Mogens Jensen (S):

Jeg beklager, at jeg fik sagt 30 km i stedet for 30 minutter, men jeg er da glad for, at ordføreren forstod spørgsmålet alligevel. Alligevel svarer ordføreren ikke på spørgsmålet. Det er ganske konkret: Hvad koster det samfundet, når Kristendemokraterne forlanger, at der skal være en fødestue, som der kun er 30 minutters kørsel til for alle borgere i det her land? Hvis det er et stort – eller det største – krav til en regeringsdannelse, må partiet da have regnet ud, hvad det koster. Ellers er det ligegyldigt, om det koster 4, 10, 15 mia. kr. – eller hvad?

Kl. 21:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 21:04

Per Ørum Jørgensen (KD):

Det koster akkurat det samme som det forslag, som Socialdemokraterne har argumenteret for og ført valgkamp på under sidste valg. Jeg ved ikke, om man skal stille større krav til Kristendemokraterne end til Socialdemokraterne i forhold til at anvise finansiering. Det ved jeg ikke om er urimeligt eller ej. Det tror jeg man skal lade være op til den enkelte at vurdere.

Kl. 21:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning.

Kl. 21:04

Ulla Tørnæs (V):

Allerførst vil jeg gerne benytte lejligheden til at kvittere for, at hr. Per Ørum Jørgensen anerkender, at det jo sådan set er regeringen og Dansk Folkeparti, der har sikret, at der fremover vil være en fødeafdeling i Holstebro. Sådan hørte jeg i hvert fald hr. Per Ørum Jørgensen understrege det. Når det så er sagt, vil jeg også gerne benytte lejligheden til at fremhæve, at vi med finanslovaftalen for 2011 jo rent faktisk har afsat 600 mio. kr. til den præhospital indsats, hvoraf en stor del af midlerne vil blive udmøntet i en indsats i det område, som hr. Per Ørum Jørgensen er meget optaget af. Senest har vi jo også med 2020-planen afsat 150 mio. kr. til en yderligere forstærket indsats, lægehelikoptere og meget andet.

Det bringer mig så til at spørge hr. Per Ørum Jørgensen, om ikke han er enig i, at det rent faktisk forholder sig sådan, at det er de socialdemokratiske ledede regionsråd, som rent faktisk har afgjort og besluttet, hvordan sygehusstrukturen i Region Midtjylland skal være fremover.

Kl. 21:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 21:05

Kl. 21:09

Per Ørum Jørgensen (KD):

Man må sige, at i den her sag er der meget få partier, der ikke har lig i lasten i forhold til den kritik, der har været i særlig det nordvestjyske. Det er vel kun Liberal Alliance og Kristendemokraterne og til dels Enhedslisten, der ikke har været med i nogen af de her beslutninger. Det er jo rigtigt, at det er Bent Hansen, regionsformanden i Region Midtjylland, som har gennemført det her sammen med Konservative, Radikale og SF i Region Midtjylland. Det er helt korrekt.

Det, som er min anke, er, at man ikke har kigget på det samlede danmarkskort. Man har modtaget indstilling fra de forskellige regioner. Men de har jo ikke i Region Midtjylland prioriteret efter, hvordan de har prioriteret i Region Syddanmark eller i Region Nordjylland. Lad os tage Næstved som det bedste eksempel. Man har placeret et supersygehus i Køge helt oppe ved grænsen til Region Hovedstaden, men uden at tage hensyn til det geografiske. Det er jo, fordi hver enkelt region ud fra sin egen geografi har vurderet det, men der har ikke været kastet et samlet blik på danmarkskortet. Det er en stor fejl, og det er altså Folketingets ansvar at sikre, at det er bragt i orden. Det blev det ikke.

Kl. 21:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 21:06

Ulla Tørnæs (V):

Når nu hr. Per Ørum Jørgensen var så storsindet at anerkende, at det jo rent faktisk er Dansk Folkeparti og regeringspartierne, der sikrer, at der fremover vil være en fødeafdeling i Holstebro, så undrer det mig egentlig, at hr. Per Ørum Jørgensen på samme vis ikke er parat til at anerkende, at det er de samme partier, altså regeringen og Dansk Folkeparti, som netop med både finanslovaftalen, som hr. Per Ørum Jørgensen ganske vist er en del af, og senest med 2020-aftalen sikrer, at den præhospitale service rent faktisk kommer til at leve op til de standarder, som vi har en klar forventning om skal være gældende i det danske samfund.

Kl. 21:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 21:07

Per Ørum Jørgensen (KD):

Nu kommer spørgeren jo fra samme område som jeg, og jeg har i hvert fald, når jeg sådan skal se på reaktionen på 2020-planen og sundhedsaftalen, der blev indgået i forbindelse med den, set, at det ikke ligesom har været den voldsomme begejstring, der har præget f.eks. det nordvestjyske område. Det kan man så måske sige egentlig er lidt uretfærdigt, for mange af de her ting er da gode tiltag, og det er jeg da stor nok til også at kvittere for, også selv om Kristendemokraterne ikke har været en del af det.

Men når borgerne i det område ikke føler, at det her er fantastisk, så er det jo, fordi de igen får en bekræftelse af, at der ikke er nogen, der har hørt efter – måske med undtagelse af Kristendemokraterne – hvad de efterspørger, nemlig at få lov til at bevare deres skadestue og fødeafdeling, også efter 2018, hvor sygehuset i Gødstrup står klar. Det er sådan set den bekymring, man stadig væk har, og som ikke er fjernet endnu. Det vil vi kæmpe videre for.

Kl. 21:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er den næste ordfører fru Juliane Henningsen fra IA.

(Ordfører)

Juliane Henningsen (IA):

Debatten i dag markerer afslutningen på min tid som medlem af Folketinget, i hvert fald for de kommende år. Det har været et privilegium at indgå i en dansk politisk kultur, der på mange måder er forskellig fra den grønlandske. Men det har også været en udfordring, fordi danske og grønlandske interesser nogle gange kolliderer. Det gør de eksempelvis, når det gælder menneskerettighederne.

I sidste måned stod Danmark, Færøerne og Grønland skoleret i FN's menneskerettighedsråd. Vi blev konfronteret med 133 kritikpunkter, der på forskellig vis indikerer, at Danmark, Færøerne og Grønland gør menneskerettighederne uret. For Grønlands vedkommende blev det nævnt, at vi ikke er gode nok til at forebygge vold mod kvinder og overgreb på børn. Det tager Selvstyret meget alvorligt og gør alt for at komme til livs gennem nye sociale projekter, kampagner og tæt samarbejde med de lokale organisationer i Grønland, der arbejder med udsatte børn og voksne.

Partierne her på Christiansborg har ofte rettet hårde angreb mod Selvstyret, når det gjaldt menneskerettighederne. Jeg synes, vi er blevet gode til at tage kritikken til os og få løst problemerne skridt for skridt. Så meget desto mere undrer det mig, at især Dansk Folkeparti ikke vil feje for egen dør, nu hvor FN kritiserer Danmark. At foreslå at Danmark skal skrive sig ud af de internationale konventioner og dermed slippe for at følge dem, fjerner jo ikke problemerne, snarere tværtimod. Danmark kunne få mere ud af at tage kritikken alvorligt. Blandt andet kunne regeringen følge FN's anbefaling om en bedre og mere transparent evaluering af de ulovlige CIA-overflyvninger, der har fundet sted på dansk, grønlandsk og færøsk territorium. Jeg forstår ikke, hvorfor regeringen nægter at afklare, om vi uden at vide det har lagt land til krænkelse af menneskerettighederne og brud på konventionen mod tortur. Selvstyret er nu enig om at kræve en uvidelig undersøgelse af regeringen. Det er nødvendigt. For det er tydeligt, at Danmark her skubber grønlandske interesser til side til fordel for egne interesser af hensyn til amerikanerne velvilje.

Regeringen kunne også anerkende kolonihistorien ved at følge udredningen om de grønlandere, der som børn blev tvangssendt til Danmark, op med en officiel undskyldning. Og sidst, men ikke mindst kunne regeringen give de juridisk faderløse i Grønland samme retsstilling som alle andre i riget.

Hvor jeg har oplevet regeringens modstand i de sager, har jeg til gengæld oplevet dens velvilje i andre menneskeretlige sager. Det lykkedes os nemlig i året, der er gået, at sikre fortsat satspuljefinansiering af væresteder for socialt udsatte grønlandere. Og det lykkedes os for nylig at sikre, at grønlandere og færinger fritages for at skulle betale for tolkebistand, når de skal til lægen eller på sygehuset her i Danmark. Det er kun naturligt, at befolkningen i rigsfællesskabet har lige rettigheder.

I de år, hvor jeg har været medlem, er det også lykkedes os at få sat fokus på de kritisable forhold, som de grønlandske indsatte i fængslet i Herstedvester lever under. Opførelsen af en lukket anstalt i Nuuk kan gøre, at de snart kan vende hjem og afsone deres straf under bedre og mere værdige forhold. Alt dette er vigtige sejre for os.

Der er som sagt interesser mellem Danmark og Grønland, der kolliderer, men der er også interesser, vi er fælles om. Udviklingen i Arktis er en af dem. Her står Danmark og Grønland sammen om at imødegå klimaforandringerne og den øgede menneskelige og industrielle aktivitet. Mødet i Arktisk Råd i Nuuk var et tegn på, at der er en vilje til at samarbejde om de ting, og det gjorde indtryk på mange. Grønland og Danmark delte værtskabet på en god måde. Vi fandt fælles fodslag i aftalen om søredning. Og vi finder, mig bekendt, også fælles fodslag i den kommende fælles Arktiske Strategi, med hensyn til hvordan vi udvinder olie, gas og mineraler, samtidig med at vi

værner om den arktiske natur og sikrer befolkningens sundhed, trivsel og velfærd.

Især den sidste del – menneskenes trivsel og sundhed i Arktis – har ligget mig særligt på sinde. Derfor har jeg som Folketingets repræsentant i Komitéen af Arktiske Parlamentarikere presset på for, at Arktisk Råd får udarbejdet en ny Arctic Human Development Report, der samler al den viden og de anbefalinger, vi har om befolkningernes sundhed og trivsel i regionen. Det ser nu ud til, at vi får en sådan rapport, da det nye svenske formandskab har imødekommet forslaget.

Befolkningens rettigheder til sundhed, tryghed og indflydelse på deres egen fremtid bør være vores førsteprioritet som politikere. Lad os en gang for alle gøre dem til vores førsteprioritet i praksis og få kastet lys over de tilfælde, hvor Danmark og Grønland har gjort hinanden og menneskerettighederne uret, også i det internationale samfunds øjne.

Tak for nu og rigtig godt folketingsvalg.

Kl. 21:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 21:14

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Nu har jeg hørt en del indlæg her i Folketinget af fru Juliane Henningsen, og jeg mindes stadig væk ikke at have hørt et indlæg, hvor der bliver nævnt noget som helst positivt om det dansk-grønlandske forhold. Der bliver til gengæld hver eneste gang nævnt en masse problemer. Men vi har en ægte interesse i det grønlandske samfund og grønlandske forhold og jo også i det faktum, at der i forbindelse med Grønland forskes efter olie med henblik på, at Grønland kan blive et økonomisk mere selvstående samfund.

Derfor vil jeg gerne høre fru Henningsens synspunkter omkring de Greenpeaceaktioner, der foregår og er foregået på det seneste, for at stoppe olieefterforskningen på Grønland.

Kl. 21:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 21:15

Juliane Henningsen (IA):

Jeg er generelt meget imod Greenpeaces aktiviteter i Grønland. Når man ser tilbage på historien og ser, hvilke konsekvenser det har haft for det grønlandske traditionelle erhvervsliv, mener jeg, at de har haft en skadelig effekt. Men jeg mener på sin vis også, at Greenpeaces aktiviteter i Grønland har ført til, at vi i Grønland diskuterer miljøkonsekvenserne bedre og grundigere, og vi synes så, at de er berettiget på den måde, at vi diskuterer tingene langt bedre og kan forklare omverdenen, hvorfor vi gør, som vi gør, for at sikre, at vi kan blive økonomisk selvstående i fremtiden.

Kl. 21:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 21:16

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, det var måske lidt både-og, men jeg forstår det sådan, at det har været o.k., at Greenpeace har råbt vagt i gevær, det har givet en mere fokuseret miljødebat i Grønland, men at Greenpeace derudover ikke skalaktionere mod efterforskningen af olie. Jeg tror, det var nogenlunde sådan.

Kan man så få lidt mere at høre om, hvordan det går med de mulige olieforekomster? Hvad er vurderingen netop nu? For det er jo

klart, at hvis man grundlæggende har et modsætningsforhold til den danske samfund, ligger mulighederne for at frigøre sig i endnu højere grad fra Danmark jo i kraft af, at man finder olie og så bliver et økonomisk mere selvstående samfund. Hvordan er udsigterne for det nu?

Kl. 21:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 21:16

Juliane Henningsen (IA):

Der er generelt gode udsigter ifølge eksperter, der er sagkyndige i olieverdenen, men jeg mener nu, at når vi ved, at selvstændighed er et erklæret mål i Grønland i fremtiden, er det også på sin plads at sige, at vi lige skal have Selvstyret til at lykkes. Vi har lige fået indført selvstyre i Grønland for 2 år siden, og der mener jeg, at vi har en kæmpe opgave at løfte som grønlandske politikere. Jeg mener generelt, det kræver forståelse fra danske politikere.

I forhold til det første, der blev nævnt omkring samarbejdet med Danmark og at jeg er kendt for kun at nævne dårlige ting, kom jeg faktisk ind på en rigtig god ting. Jeg mener, at Danmark og Grønland gjorde et rigtig godt stykke arbejde, da man var værter på mødet i Arktisk Råd i Nuuk. Her mener jeg, at Kuupik Kleist og fru Lene Espersen gjorde et rigtig godt arbejde og viste, at man godt kan dele et værtskab mellem to lande.

Kl. 21:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 21:17

Margrethe Vestager (RV):

Jeg vil først og fremmest sige fru Juliane Henningsen tak for indsatsen i Folketinget. Jeg sætter stor pris på fru Juliane Henningsens forskellige bidrag her og især den åbenhed, der har været om tilgangen til nogle af de problemer, der er i det grønlandske samfund, ligesom der er problemer i det danske samfund. Det synes jeg har været vigtigt og rigtigt for at få en bedre forståelse.

Nogle af de ting, som jeg oplever der er taget hånd om, og hvor der er fremskridt, er selvfølgelig på børneområdet, hvor den grønlandske regering sammen med bl.a. UNICEF og Red Barnet gør meget, både i civilsamfundet og også i forhold til love og regler, for at sørge for, at der bliver en bedre situation. Så hvis fru Juliane Henningsen ville knytte lidt flere ord til det, ville jeg være glad for det.

Kl. 21:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 21:18

Juliane Henningsen (IA):

Jeg kan selvfølgelig kun dele glæden, som fru Vestager giver udtryk for her. Jeg synes, det er rigtig positivt, at den grønlandske regering, den nye regering, tager problemerne alvorligt og nu er på vej med en børne- og ungestrategi til efteråret.

Man kan også sige, at den åbenhed, som man har udvist fra regeringens side i Grønland, jo viser sig ved, at man inviterer alle, der har noget at bidrage med til det grønlandske samfund, hvor man før sagde, at man gerne ville løse det selv, og at det var ens egne problemer. Men det er jo selvfølgelig et levn fra, at vi tidligere har været undertrykte og meget optaget af, at vi kunne det hele selv. Men nu er tonen mere, at vi selvfølgelig godt kan arbejde sammen med alle dem, der har noget at bidrage med i forhold til børne- og

ungeproblematikken. Så det synes jeg bare er noget, vi skal glæde os over her i salen.

Kl. 21:21

Kl. 21:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Dalgaard for en kort bemærkning.

Kl. 21:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 21:19

Henrik Brodersen (DF):

Jeg bemærkede også, at der var visse ting, som fru Juliane Henningsen syntes var dårlige i det samarbejde, der er mellem Grønland og Danmark.

Men jeg vil gerne hæfte mig ved de ting, som der sker i Grønland nu, nemlig at der skal foretages nogle boringer, som muligvis kan gøre, at Grønland på sigt kan blive selvfinansierende, og så vil jeg gerne høre: Nu kan jeg forstå på ordføreren, at man har snakket meget frem og tilbage om de aktiviteter, der er i forbindelse med Greenpeace i Grønland, men er der fra den grønlandske regerings side taget noget konkret initiativ, som siger, at det her simpelt hen er for meget?

Kl. 21:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 21:20

Juliane Henningsen (IA):

Jeg vil sige, at det ikke er min opgave at håndhæve loven i Grønland, og jeg mener, at jeg fra Dansk Folkepartis politikere har hørt, at flåden måske kan være en del af løsningen på de problemer, som Greenpeace måske kan medføre. Men jeg mener generelt, at Grønland har sikret sig bedste internationale standard i forhold til olieboringerne, og vi samarbejder rigtig godt med Norge f.eks., som har erfaringer på det felt. Så jeg mener, at vi kan være fortrøstningsfulde i forhold til de aktiviteter, der er i Grønland med hensyn til olieboringerne.

Kl. 21:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Henrik Brodersen.

Kl. 21:20

Henrik Brodersen (DF):

Det er o.k. at have et samarbejde med nordmændene og andre, men vi har et skotsk selskab, som er kendt verden over for at lave et udmærket stykke arbejde, når det omhandler olieboringer. De gør det på en meget forsvarlig vis. Det er kendt over hele verden, at det her foretagende – alt andet lige – sagtens kan gøre det. Nu ender det så med, at Greenpeace på alle mulige måder hægter sig fast på de boreplatforme og forhindrer, at der rent faktisk kan foretages de ting.

Er der noget aktivt initiativ fra den grønlandske regerings side, der siger, at det her vil man meget gerne være fri for – kan I så daffe af, hvis man må sige det på den måde?

Kl. 21:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 21:21

Juliane Henningsen (IA):

Jeg mener, at det, man kan bruge Greenpeaces tilstedeværelse til, er at diskutere miljøpolitik med Greenpeace, og så måske også stadfæste, at vores brug af vores egne ressourcer og vores land er noget, vi selv bestemmer, og det skal Greenpeace ikke blande sig i.

Per Dalgaard (DF):

Vi hører ofte, når fru Juliane Henningsen taler, om undertrykkelse i Grønland, altså underforstået, at det er Danmark, der undertrykker grønlænderne. Er det noget, der stadig væk pågår? Føler grønlænderne, måske specielt de grønlandske politikere, at de bliver undertrykt af det danske folketing?

Kl. 21:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 21:22

Juliane Henningsen (IA):

Det mener jeg ikke. Jeg synes, at der er et udmærket forhold mellem Grønland og Danmark, og jeg synes, at der er en udmærket dialog. Men der, hvor jeg mener vi stadig væk har nogle ting, vi skal have afklaret, er f.eks. i forhold til udredningen om de børn, der blev tvangssendt til Danmark, og der mener jeg, at det er på sin plads at give de familier, der stadig væk har sår og uklarehed i sjælen, en officiel undskyldning.

Så jeg mener, at der er en afpolitiseringsproces i gang, som jeg mener fortjener anerkendelse af danske politikere, også nu.

Kl. 21:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Dalgaard.

Kl. 21:23

Per Dalgaard (DF):

Nu lige præcis i forbindelse med netop den der aktion, som Greenpeace laver deroppe, synes jeg ikke, at hr. Henrik Brodersen blev svaret på, hvorvidt det grønlandske selvstyre har foretaget sig noget aktivt for at standse den. Det eneste, jeg har hørt, er et ring fra en grønlandsk radiovært, som spurgte, om vi kunne gøre et eller andet, og det har vi jo så egentlig forsøgt at gøre ved bl.a. at spørge vores forsvarsminister, om det var en opgave for flåden at sørge for, at den borerig kunne udføre sine opgaver, som den nu var lavet til og sikkert også har fået lov til af det grønlandske selvstyre.

Men er det så en form for indblanden i grønlandske interne affærer, som vi ikke skulle gøre, og som grønlænderne helst er foruden? Altså, skal vi sige til flåden, at det klarer grønlænderne selv, de vil selv, for blander vi os, er det en form for undertrykkelse af det grønlandske samfund?

Kl. 21:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 21:24

Juliane Henningsen (IA):

Jeg synes, at det er rigtig positivt, at danske så vel som grønlandske politikere værner om den grønlandske natur, og jeg synes, at det er rigtig positivt, at man bidrager med mulige løsningsforslag til de aktiviteter, der er, og det er jo ulovlige aktiviteter. Så jeg mener, at regeringen i Grønland sammen med regeringen i Danmark kan finde en god løsning på det område.

Kl. 21:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Det kunne være skønt med lidt mere ro i salen.

Fru Marion Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 21:27

Kl. 21:24

Marion Pedersen (V):

Tak. Det er ikke så meget et spørgsmål, jeg har, som en kvittering til fru Juliane Henningsen for det store og altid loyale arbejde, hun har gjort i den arktiske parlamentariske forsamling, hvor jeg har den glæde at sidde sammen med fru Juliane Henningsen som Nordisk Råds repræsentant. Selv om ordføreren ikke altid har været enig med den danske regering i linjen, så har det, der er blevet fremført i den arktiske parlamentariske forsamling, været loyalt. Det har været en fornøjelse.

Kl. 21:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 21:25

Juliane Henningsen (IA):

Jeg vil også blot sige tak for samarbejdet med fru Marion Pedersen. Jeg mener, vi har fået fælles fodslag i forhold til de anbefalinger, som vi er kommet med i samarbejde med de danske parlamentarikere. Men også generelt har vi haft fokus på befolkningens sundhed og trivsel i regionen, for hele Arktis. Så det vil jeg også bifalde.

Kl. 21:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 21:25

Line Barfod (EL):

Jeg vil også gerne takke, ikke alene for det rigtig gode samarbejde med fru Juliane Henningsen i Nordisk Råd og for det store arbejde, fru Juliane Henningsen har udført i Arktisk Råd, men også for det store arbejde, der er udført i den nordatlantiske gruppe for de mennesker fra Grønland og Færøerne, der bor her i Danmark.

I forhold til hele debatten om Arktis og i forlængelse af det sidste her vil jeg gerne høre, om det er fru Juliane Henningsens opfattelse, at der er nok fokus på spørgsmålet om de mennesker, der bor i Arktis – altså ikke bare på, at der er noget is, der smelter, og nogle skibe, der kommer til at sejle, men at der faktisk lever mennesker i Arktis, som også fremover skal have mulighed for at leve der.

Kl. 21:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 21:26

Juliane Henningsen (IA):

Tak for spørgsmålet og tak for kvitteringen. Komiteen for Arktiske Parlamentarikere har jo presset på for at få lavet en ny rapport, der opsamlar al viden om menneskenes trivsel og sundhed, og det mener jeg at det svenske formandskab har imødekommet nu ved at sige, at den rapport skal laves i deres formandskabsprogram. Så jeg mener, at der generelt er mere forståelse for, at der bor mennesker i Arktis, og at de mennesker har ret til selvbestemmelse. Det føler jeg bliver mere og mere forstået, også ved samarbejde med danske politikere i Nordisk Råd. Så det synes jeg er rigtig, rigtig godt.

Kl. 21:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det hr. Hogni Hoydal som ordfører for Tjóðveldisflokkurin.

(Ordfører)

Hogni Hoydal (T):

Nu ligger det mig meget fjernt at drille statsministeren lidt, men jeg bliver så glad, når han taler om frihed, og han siger jo meget tidligt i sin redegørelse her til morgen, at som dansker har han altid levet med dansk frihed, og jeg vil bare sige helt kort, at jeg også håber, at den kommende generation kommer til at leve med færøsk frihed, og så skal jeg ikke sige mere om det i første omgang.

Jeg kunne tænke mig at sige lidt om forandring eller forandrings konservering rettere sagt, for sjældent har der vist sig så som mange spirer og så mange kim til demokratisk, social og økonomisk forandring i verden som i det forgangne politiske år. I mange enkelte lande, ikke mindst i de regioner og i lande, hvor man mindst ventede det, i Nordafrika, i Mellemøsten, ja, vi kan tage Skotland, Cuba måske, Palæstina, er der opgør med undertrykkelse og status quo, opgør med fastlåste magtstrukturer og opgør med de fås magt over de mange. Det man på færøsk kalder for fámannavelði eller fámandsvældet. Det er det opgør, vi har set over hele verden de senere år.

Vi kan så også spørge os selv, hvad der er sket i de industrialiserede lande eller i vesten det seneste år, eller skal vi sige de seneste 2 år, fordi der har vi også set kimen til et opgør med årsagerne til finanskrisen, det store kollaps, som de fleste lande har oplevet, og vi kan spørge os selv, om de kim til forandring, vi har set i det system, virkelig udmøntes, eller om de virkelig vokser frem. Læren af finanskrisen var jo med en pæn omskrivning af Churchills berømte ord, at sjældent har så få kæmpet så meget for sin egen profit og sendt regningen til så mange. Spirerne til at ændre det kan man tvivle på at man ser i de fleste lande i Europa i dag. Det er vel det, som det danske Folketing, og det gør vi også i Færøerne og i de fleste andre lande, kæmper om, nemlig at fordele den regning, som hele det her finanskrællaps har efterladt.

Der findes jo ingen garanti for, at forandringen, som er som kim og spirer, virkelig kommer til at gro til en livlig have. Det ser vi ikke blot, når det gælder finanskrisens lære, men det gælder selvfølgelig også de spirer og kim, som vi har set i Mellemøsten og andre lande. Der er ingen garanti for, at de vil vokse op til at blive levedygtige planter i virkeligheden.

Jeg skal ikke kommentere mere på det, at Danmark er gået i krig igen uden at spørge Færøerne og Grønland. Denne gang var det så et enigt Folketing, og jeg har flere gange sagt, at jeg måske også kunne have stemt for det, men jeg mener fremdeles, at det var forkert gøre det uden at inddrage Færøerne og Grønland.

Men jeg håber, at regeringen, både den nuværende og kommende, vil satse mere på den økonomiske gødning til de frihedsspirer, der har været, altså at åbne op for markeder og økonomiske reformer i de lande, hvor vi nu har set dette opgør med fámandsvældet og dette opgør med læren om, at en organiseret minoritet altid vinder over en uorganiseret majoritet. Vi har set det omvendte, heldigvis.

Spirer og kim til forandring har vi også set andre steder i verden, heldigvis ikke med så drastiske midler, men ikke mindst i Nordatlanten og Arktis ser vi også og har set det længe spirer og kim til store forandringer. Der er jo formuleret klare krav om, at det er de mennesker og de nationer, der bor i Arktis og Nordatlanten, der selv skal bestemme udviklingen i regionen og selv bestemme, hvordan man vil udnytte sine ressourcer, både de levende og de ikkelevende til gavn for en bæredygtig region og til gavn for de folk, der bor der, og for hele verden.

Det står i modsætning til den store kamp mellem stormagter og forhåndværende kolonilande om at proklamere ejendomsretten til Nordpolen eller til ressourcer i regionen, som man på den ene side skal kæmpe imod i bl.a. Grønland og Færøerne. På den anden side bliver man nødt til at kæmpe imod en anden tendens, som er udtrykt af disse velmenende miljøorganisationer, velmenende EU-politikere,

som jo mener, at Arktis og Nordatlanten vel skal være et område, der skal udgøre en slags aflad for det, som vesten og de industrialiserede lande har ødelagt af naturressourcer, og det overforbrug af ressourcer og energi, der har været i de seneste 200 år. Nu skal disse områder så være en slags reservat, hvor man ikke skal kunne udnytte disse ressourcer på en moderne måde, der giver økonomisk udvikling i landene.

Her håber jeg i hvert fald, at der er støtte i de nordiske lande til at gøre op med den reservattankegang og selvfølgelig støtte bl.a. Grønlands ret til at udnytte sine ikkelevende ressourcer på en bæredygtig måde og selvfølgelig alle lande og nationer i regionens ret til at udnytte både sine ikkefornybare ressourcer og levende ressourcer, uanset om det er olie, mineraler, sæler, hvaler eller fisk.

Kl. 21:32

Det er egentlig den demokratiske ret til at tage ansvaret for vores egen fremtid, til selv at indgå aftaler med andre lande og internationale organisationer og træffe beslutningerne om, hvordan den her enorme region i Nordatlanten og Arktis skal forvaltes, hvordan vi sikrer både miljø, klima og bæredygtig udnyttelse af ressourcerne. Det er den ret til selv at træffe afgørelser, som egentlig er kernen i den selvstændighedskamp, som vi i hvert fald kæmper på Færøerne. Det er jo ikke en kamp imod Danmark eller en kamp imod nogle andre. Det er en kamp for at være en ligestillet del af verden, der kan tage del i de meget, meget vigtige beslutninger, der i øjeblikket træffes om vores fremtid.

Her må vi så igen på en mere fredelig måde sige, at der jo også er en slags strid i Nordatlanten i øjeblikket. Jeg ved ikke, hvor meget danske politikere er klar over det, men det er en strid om fisk, i det her tilfælde makrel. Det kan lyde lidt absurd at tage det frem her, men det viser også, hvor vigtig den udenrigspolitiske og indenrigspolitiske situation er, når det gælder de levende ressourcer i Nordatlanten i øjeblikket. Det er en strid, der desværre er opstået mellem Island og Færøerne på den ene side og Norge og EU på den anden side, om retten til en fælles fiskeressource, altså fisk, som i større og større antal bevæger sig ind i vores farvande. Det har så nu resulteret i, at man ikke har kunnet få en aftale om det, man har fastsat sine egne kvoter, og det har ført til konkrete tiltag fra Norge, og det kommer måske også fra EU.

Jeg nævner det her som et eksempel på, at vi selvfølgelig skal kæmpe for at kunne lave internationale aftaler om disse ressourcer, men også fordi vi her delvis har en interessekonflikt, hvor det bliver svært for Færøerne at føre udenrigspolitik, fordi Danmark jo selvfølgelig er med i EU, som jo er den ene part i striden. Det er ikke, fordi jeg ikke forstår, at Danmark har interesse i det, også den danske fiskeindustri, men det gør altså, at det bliver svært for os at føre vores egen udenrigspolitik, når der er så klare interessekonflikter, og jeg skal bare opfordre til, at man i hvert fald tager den problematik alvorligt, specielt hvis der kommer sanktioner fra EU.

Jeg forstår meget godt, at man ikke i alle tilfælde, hverken når det gælder udenrigspolitik eller forsvarspolitik, kan have de samme interesser i Danmark og Færøerne, men her har vi så et konkret eksempel på, at det er absolut nødvendigt for Færøerne, for Grønland at kunne føre sin egen udenrigspolitik, indgå egne aftaler og ikke skulle inddrage Danmark i konflikter, som måske går imod Danmarks egne interesser. Desto hurtigere vi erkender dette problem, desto bedre kan også udnytte de spirer og kim til forandring, som ses i Nordatlanten, hvor det altså ikke gælder om en slags opgør med legitime interesseområder. Det gælder om at finde en plads i verden, hvor vi selv kan røgte vores egne udfordringer.

Jeg opfordrer endnu en gang både den nuværende og den kommende regering til at tage det alvorligt. Desto hurtigere vi anerkender det og finder en løsning på det, så vi kan føre selvstændig udenrigspolitik, desto hurtigere kan vi opleve den dag, som jeg startede med at nævne, og som jeg håbede statsministeren også vil opleve,

nemlig den dag, hvor det ikke bare er Lars Løkke Rasmussens generation, der har oplevet dansk frihed, men hvor det også er vores og vores børns generation, der oplever færøsk og grønlandsk frihed.

Kl. 21:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Rasmus Jarlov for en kort bemærkning.

Kl. 21:36

Rasmus Jarlov (KF):

Tak for talen. Jeg studsede over den del, der handlede om beslutningen om at gå i krig i Libyen. Hr. Høgni Hoydal undrer sig over, at man ikke havde konsulteret Færøerne. Jeg undrer mig over, at hr. Høgni Hoydal ikke var til stede i Folketingssalen den dag, man traf beslutningen, fordi det jo er den måde, han har mulighed for at påvirke den beslutning. Jeg forstår godt, at man har et ønske om, at Færøerne skal have sin helt egen udenrigspolitik; jeg synes, det er helt legitimt, at man har den holdning. Men når nu man har muligheden for at påvirke udenrigspolitikken som medlem af Folketinget, hvorfor gjorde man så ikke brug af den? Der kan selvfølgelig have været nogle specielle personlige årsager eller et eller andet. Man behøver ikke at redegøre for det i detaljer, hvis det er noget personligt, men generelt: Hvorfor blander man sig ikke mere i debatten i Folketingssalen? Vi har færøsk repræsentation i Folketinget, netop fordi Færøernes repræsentanter ligesom alle os andre har mulighed for at påvirke den danske udenrigspolitik.

Kl. 21:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 21:37

Høgni Hoydal (T):

Tak til hr. Rasmus Jarlov for det spørgsmål. Det har også været debatteret, når jeg har kritiseret denne beslutning.

Nu var der et rent praktisk et problem, som nok hele Folketinget er klar over. I det øjeblik der blev indkaldt til møde vedrørende denne hastebeslutning, var det ikke muligt hverken for mig eller hr. Edmund Joensen at nå flyveren. Så der var en helt praktisk grund. Men skulle jeg have nået det, ville jeg ikke have stemt. Jeg kunne godt have fremført mine synspunkter, men jeg mener ikke, at hverken jeg eller det andet færøske folketingsmedlem skal træffe de udenrigspolitiske beslutninger på vegne af det færøske folk. Dem skal den færøske regering og det færøske parlament træffe. Det, hr. Rasmus Jarlov efterlyser, er jo egentlig det samme, som hvis jeg sagde til Danmark: Nedlæg bare jeres Udenrigsministerium, for I kan have 13 EU-parlamentarikere nede i Bruxelles, og de skal føre jeres udenrigspolitik. Men sådan foregår det jo ikke. Skal et folk røgte sine interesser, må det være en regering og et parlament, der røgter det på vegne af det folk.

Kl. 21:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 21:38

Rasmus Jarlov (KF):

Den danske regering skal vel følge den måde, som det danske rige er indrettet på, og det er indrettet på den måde, at Færøerne har repræsentation i Folketinget og derved mulighed for at påvirke bl.a. udenrigspolitikken og politikken på en masse andre områder, som regeringen fører for Færøerne.

Det er da et underligt krav: Man mener lige pludselig, at regeringen skal agere, som om vi har en anden styreform, uden at den skal ændres. Jeg forstår godt, at man vil have lavet styreformen om. Det

er et legitimt synspunkt, men at man forlanger af regeringen, at den lige pludselig skal agere, som om der er en helt anden styreform, når der nu ikke er det – det er da et lidt underligt krav – og man kritiserer udenrigsministeren for ikke at konsultere det færøske Lagting. Jeg forstår det simpelt hen ikke, og jeg synes faktisk, det er ærgerligt, at man ikke vælger at udnytte de muligheder, som der nu er. Vi ville synes, at det var alle tiders, hvis hr. Høgni Hoydal ville deltage mere i nogle af de udenrigspolitiske debatter, og vi ville lytte meget til, hvad han havde at sige i de debatter.

Kl. 21:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 21:39

Høgni Hoydal (T):

Tak for det. Nu har jeg deltaget i flere debatter om udenrigspolitik, men det ændrer ikke på den forudsætning, at det ikke er undertegnet, der skal føre Færøernes udenrigspolitik. Det synes jeg ville være ekstremt udemokratisk. Ville det så betyde, at hvis jeg stemte for en beslutning, som hovedparten af det færøske parlament og den færøske regering var imod, ville det være legitimt? Jeg er enig med hr. Rasmus Jarlov. Man kan godt bare sige, at systemet er, som det er. Der træffes beslutninger, uden at de færøske myndigheder konsulteres, men det, jeg har fremført, er, at man på trods af det har lavet forskellige aftaler, senest den såkaldte Famjinerklæring, hvor der står, at Færøerne skal inddrages ægte og have direkte indflydelse på udenrigspolitikken via sin regering. Det er det, jeg har henvist til. Men ellers er jeg helt enig i, at det er en uholdbar situation, og derfor er det også bedst, at vi kan føre vores egen udenrigspolitik, og at Danmark selvfølgelig fører sin – uden problemer fra min side.

Kl. 21:40

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 21:41

Line Barfod (EL):

Jeg har fuld forståelse for, at hr. Høgni Hoydal mener, at man skal følge spillereglerne i rigsfællesskabet og inddrage Færøerne og Grønland i så væsentlige beslutninger som at gå i krig. Derfor vil jeg gerne høre, om man også i forhold til den meget vidtrækkende beslutning, der er truffet, om, at udenrigsministrene i det nordiske fællesskab er gået ind og har indgået en fælles solidaritetserklæring, har diskuteret det med den færøske og den grønlandske regering og har haft dem med inde i diskussionen om den vidtgående beslutning om at indgå en nordisk solidaritetserklæring om, at man vil hjælpe med at forsvare hinandens lande.

Kl. 21:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 21:41

Høgni Hoydal (T):

Jeg tror, jeg uden på nogen måde at tage munden for fuld kan sige, at det har man ikke gjort, og jeg er glad for, at der har været nordiske parlamentarikere, som har taget det op, bl.a. fru Line Barfod. For den her beslutning er efter alt, hvad jeg ved, igen blevet truffet i en kreds af nordiske udenrigsministre, uden at man har inddraget den færøske eller den grønlandske regering, og det synes jeg er uheldigt. For egentlig ville jeg også meget gerne være med til at diskutere en nordisk solidaritetserklæring og ville jo også, kan man sige, have kunnet give vigtige input til den diskussion og kunne også indgå aftaler om det, hvis det skulle være.

Men det er altså i det her tilfælde desværre ikke sket.

Kl. 21:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren.

Herefter er det hr. Edmund Joensen som ordfører for Sambandsflokkurin.

Kl. 21:42

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Her under Folketingets afslutningsdebat er det naturligt, at vi gør status over det politiske år, som er gået. Denne afslutningsdebat er den sidste i denne valgperiode, og derfor vil jeg også kort se tilbage på en efter min mening god, givende og interessant periode. Det vigtigste i denne valgperiode er, at vi virkelig har fået afprøvet styrken i rigsfællesskabet med succes. Den første test var kreditklemmen, så kom finanskrisen, og den ultimative test var en regulær global økonomisk nedsmeltning.

På Færøerne har vi været igennem et stort bankkrak, men med bankpakkerne og andre tiltag i rigsfællesskabets regi har vi klaret skærene. Ingen på Færøerne har mistet indlån – ingen. Det er ret flot midt i en global økonomisk krise. Rigsfællesskabet bestod prøven med glans. Jeg må for en god ordens skyld pointere, så vi ikke glemmer det, at republikanerne, kun 2 måneder før kreditkrisen slog igen, ville afmontere Færøernes deltagelse i rigets finansielle system. Tænk, hvad der ville være sket, hvis denne hovedløse plan var blevet gennemført. Alle kender svaret: Vi ville have siddet med stumpene af et kollapsede samfund. Men det skete heldigvis ikke. Rigsfællesskabet har bestået prøven med højeste karakter.

Jeg skal ikke dykke langt ned i den aktuelle økonomiske situation på Færøerne, men jeg skal hilse og sige, at vi jo står over for store udfordringer. Virksomhederne kæmper, men vilkårene er svære. Arbejdsløsheden er stadig i overkanten, og velfærden er under pres. Selv om der nu er en vis økonomisk vækst, præger store underskud de offentlige budgetter. Den vigtigste udfordring på Færøerne er at skabe økonomisk vækst og skabe befolkningsvækst. Den måde, vi tackler denne udfordring på, kan vise sig at blive afgørende for Færøernes fremtid.

Sambandspartiet går ind for samarbejde i Folketinget. Det har givet resultater. I Færøudvalget har vi – foruden at behandle en række lovforslag – arbejdet aktivt med at søge at øge vores viden om færøske forhold. Udvalget har besøgt Færøerne, og vi har planlagt endnu en tur til Færøerne til august. Besøgene giver god indsigt, gode kontakter og personlige relationer. Jeg mener at kunne se, at den berøringsangst, som politikere her i huset har haft over for Færøerne, er aftaget. Vi har haft gode debatter om Færøerne, medlemmerne er kommet med deres mening fra hjertet. Det er godt, og det er til gavn for vores fællesskab.

Der er også kommet mere konkrete resultater ud af samarbejdet.

I 2009 bevilgede Folketinget penge til et klima- og havforskningsprojekt på Færøerne. Projektet er endnu ikke afsluttet, men det vil give en bedre forståelse af havet i sin helhed og forhåbentlig være med til at sikre en mere bæredygtig forvaltning af fiskebestanden. Et andet projekt, som også løftes i fællesskab af danske og færøske kræfter, er kulturprojektet SALT. Her omdannes en gammel saltsilo fra 1930'erne til et koncert- og kulturhus af international standard, et meget spændende projekt, som mange på Færøerne glæder sig til at se realiseret.

Kl. 21:47

Så vil jeg fremhæve det såkaldte R-fradrag til studerende fra Færøerne og fra Grønland. Fradraget vil være til stor gavn for vores studerende. Det vil gøre den økonomiske dagligdag lidt nemmere for de studerende, og det vil også give et økonomisk råderum, så vores stu-

derende kan opretholde forbindelsen til henholdsvis Færøerne og Grønland under studierne.

Selv om folketingsåret og valgperioden nærmer sig deres afslutning, er arbejdet langt fra færdigt. Vi bør fortsætte det gode samarbejde og udvikle rigsfællesskabet til gavn for de tre lande, Færøerne, Grønland og Danmark.

Her til sidst vil jeg takke alle mine kollegaer i Folketinget og i regeringen for et godt samarbejde og ønske alle en god sommer.

Kl. 21:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mogens Lykketoft som privatist.

Kl. 21:49

(Privatist)

Mogens Lykketoft (S):

Man har jo hørt meget i løbet af de sidste 30 år.

I maj 1989 fremlagde Socialdemokraterne »Gang i 90'erne«. Det var jeg pennefører for, og det var svaret på en borgerlig regering, der havde skabt stagnation og stor arbejdsløshed. I maj 2011 udkom S og SF med »En Fair Løsning 2020«, som svarer på tilsvarende problemer og bygger på samme holdninger som »Gang i 90'erne«, der jo var udgangspunktet for Nyrupregeringens politik, der bragte mere end 200.000 flere danskere i arbejde, langt de fleste i den private sektor, og skabte overskud på betalingsbalancen og statsfinanserne under et samlet set uændret skattetryk.

Hvorfor nævner jeg det? Jo, for da »Gang i 90'erne« udkom, kom Finansministeriet under den daværende borgerlige regering med en bedømmelse om urealistiske forudsætninger, der ville føre til finansieringshuller, stigende skatter, stigende rente og voksende betalingsbalanceunderskud. Så borgerlige regeringers misbrug af Finansministeriet til at give dårlige karakterer til oppositionens økonomiske politik på totalt forvredne forudsætninger er ikke noget nyt fænomen. Jeg nævner det bare i forbifarten.

Men jeg tror i virkeligheden, de fleste borgere er trætte af at høre os slå hinanden oven i hovedet med, hvem der er bedst til at regne. Alle planer – det gælder regeringens, S og SF's, De Radikales – bygger på et sæt forudsætninger, som man altid kan udsætte for kritik. Men man får den bedste vurdering ved at se på, hvordan folk i praksis agerer, når de er ved magten. Nu har vi i 10 år set på en borgerlig regering, der lagde ud med uansvarlig bobleøkonomi, ufinansierede skattelettelser, lånefinansieret overforbrug og derefter arbejdsløshed og recession. Der er kommet større ulighed og langt dårligere konjunkturstyring end under Nyrupregeringen. Og nu kulminerer det hele så med gennemførelse af socialt skæv nedskæring i kommunerne, i dagpengereetten og i efterlønnen.

Jeg vil spørge fru Pia Kjærsgaard: Er det nødvendigt for at skaffe rigtige penge? Nej, det er et politisk valg. Det er en politisk prioritering. For politik handler om at skabe værdier og fordele værdier. Hvorfor kan vi ikke få en debat om, at vi har forskellige holdninger, vi har forskellige menneskesyn, og vi har forskellige opfattelser af, hvilke teorier der er holdbare, hvad der driver folk, og hvad der bringer beskæftigelse, velfærd og velstand? Jeg tror f.eks. mest på nobelpristagerne Stiglitz og Krugman.

Venstre har altid ment, at man kun kan få de rige til at arbejde ved at give dem skattelettelser, og at man kun kan få de fattige til at arbejde ved at skære ned i deres ydelser. De Konservative er enige, og Dansk Folkeparti har nu taget sit eget initiativ til at udstrække starthjælpens sulteydelse til en ny målgruppe, nemlig folk der én dag ikke møder op til aktivering. Det er et kærligt skub, som beskæftigelsesministeren så smagløst udtrykker det.

Det hele er efter min mening en usympatisk og primitiv opfattelse af, hvad der motiverer folk til at gøre en indsats. Det er også efter al den erfaring, jeg har, forkert, at skattelettelser er det bedste middel til at få folk til at arbejde mere og virksomheder til at investere mere.

Det er i hvert fald mange gange mere effektivt at bruge de samme penge på mere og bedre uddannelse til flere, også dem, der er lidt oppe i årene og ude på arbejdsmarkedet, og til forskning og infrastruktur. Det er det, det giver konkurrencekraft.

Jeg har godt hørt regeringen kaste omkring sig med en hel masse tal om, at man sandelig bruger mange penge. Men der skal meget mere til. For hvis vi ikke investerer i uddannelse, kan vi sagtens om 10 år have 100.000, der ikke er i arbejde, fordi de mangler kvalifikationer, og samtidig mangle 100.000 med bestemte kvalifikationer. Det er jo forenklet at tro, at bare man øger arbejdsudbuddet, så stiger beskæftigelsen. Det gør den kun, hvis vi investerer massivt i kompetence. Ellers stiger strukturarbejdsløsheden bare.

Da jeg kom ind i Finansministeriet i 1993, sagde jeg: Vi har en opgave, nemlig job, job, job. Og så sagde de: Yes, minister, men strukturarbejdsløsheden er på 9 pct. Så sagde jeg, at det er rigtigt, det tror jeg i hvert fald I har ret i, men derfor har vi altså to opgaver: Vi skal både nedbringe arbejdsløsheden og strukturarbejdsløsheden, og vi skal gøre det i samme takt. Det er den opgave, regeringen forsømmer ved at nedruste den aktive arbejdsmarkedspolitik og den virkelige uddannelsesindsats for de ledige. Vi fik strukturarbejdsløsheden sænket med 80.000. Alligevel sidder finansministeren nu og siger: Nåh, I kan nok ikke sænke den med yderligere 10.000.

Jo, det kan vi godt. Vi ved godt, hvad der skal til. Det gjorde vi også. Men finansministeren er velkommen til at komme igen. Jeg tror, jeg har brugt min taletid lige nu.

Kl. 21:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en række, der har bemærkninger. Jeg nævner dem lige: Ellen Trane Nørby, Carina Christensen, Anders Samuelsen, Kristian Jensen, Tom Behnke, Rasmus Jarlov, Mads Rørvig, Mike Legarth, Charlotte Dyremose, Vivi Kier og Simon Emil Ammitzbøll, og Kristian Thulesen Dahl er også på, ja.

Den første er fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 21:55

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg blev ellers så glad, da jeg kunne se, at Socialdemokraternes tidligere formand gik på talerstolen, for jeg tænkte, at nu kom der så alle de svar, som den nuværende formand ikke har villet give i løbet af dagen. Men det kan man jo ikke just sige skete.

Men når vi nu er tilbage i fortiden – og jeg kan jo forstå på Socialdemokraterne, at fremtidens problemer skal løses med fortidens politiske indgreb – så vil jeg egentlig gerne bede hr. Mogens Lykketoft forholde sig til en af dem, der var, må man vel sige, medarkitekt på den politik, som man gennemførte i 1990'erne, nemlig professor Niels Blomgren-Hansen, som på det tidspunkt var økonomisk vismand, og som foreslog en ny aktiveringspolitik for de ledige. Han siger til Ritzau for 4 dage siden:

Situationen i dag er ikke sammenlignelig. I begyndelsen af 1990'erne havde vi været igennem en længere periode med jævnt stigende ledighed. Vi nåede op på en registreret ledighed på omkring 340.000 personer, hvilket er fuldstændig forskelligt fra de aktuelle 100.000 nettoledige. Ledighedsproblemet er slet ikke af samme størrelsesorden.

Så fortsætter han: Den økonomiske vækst er lige nu omkring 2 pct. årligt og ledigheden svagt faldende. Det tegner bestemt ikke noget billede af en voldsom krise med et voldsomt behov for indgreb af hensyn til ledighed. Der er ikke behov for en kickstart, der er brug for en langsigtet stabilitetsorienteret politik, som giver virksomhederne den nødvendige ro til at disponere.

Jeg vil blot høre hr. Mogens Lykketoft, om han fortsat er enig med en af dem, der var med til at rådgive hr. Mogens Lykketoft og SR-regeringen i 1990'erne.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg vil gerne have, at taletiden bliver overholdt. Det er nævnt over for fru Ellen Trane Nørby flere gange i dag.

Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 21:57

milliarder skattefri kroner ud ved tilbagebetaling af efterlønskонтингент og derefter lave – uden overgrænse – en fradragsordning for reparation og vedligeholdelse og hushjælp m.v. Det må man sige også er en form for keynesianisme, men som en klog mand sagde til mig forleden dag: Det er mere Keynes Casino, end det er Keynes Classic. Og der vil jeg nok sige, at det her måske allermest handler om, at hvis man tror, der er et råderum for at gøre mere, skulle man så ikke tage at gøre det på de områder, hvor det samtidig kunne bidrage til, at vi havde flere arbejdspladser og større konkurrenceevne i det danske samfund om 5 år og om 10 år i stedet for at hælde pengene ud på en måde, som man faktisk ikke ved hvordan virker?

Kl. 22:00

Mogens Lykketoft (S):

Nu kan jeg give den praktiske oplysning, at min gode ven Niels Blomgren-Hansen faktisk ikke var rådgiver i 1993, men lad det nu bare ligge. Det, han også har haft af handicap, er, at han ikke har set dagens tal for udviklingen i nationalproduktet. Vi er ikke inde i en vækstperiode, vi er inde i en nedgangsperiode, som er overraskende skrap, og som også har overrasket statsministeren i forhold til hans tale her til morgen.

Men jeg vil godt anholde en enkelt ting, som fru Ellen Trane Nørby ligesom prøver at håne med, nemlig fortidens løsninger på fremtidens problemer. Jeg vil gerne stille det spørgsmål, og fru Ellen Trane Nørby får jo lejlighed til at komme igen, så kan hun jo prøve at svare på det: Er det forkert at satse på at forbedre menneskers beskæftigelsesmuligheder og samfundets konkurrenceevne ved at opkvalificere dem, eller er det ikke lige præcis det, der er hovedsvaret på alle de problemer, vi har nu? Og er det ikke også sådan, vil jeg spørge fru Ellen Trane Nørby, at man jo ikke kan få alting her i verden, at man jo er nødt til at prioritere? Man kan jo ikke få skattelettelser, skattelettelser og skattelettelser og så oven i købet lave år-hundredets største investering i større kompetence og større konkurrenceevne.

Kl. 21:57

Kl. 21:58

Formanden :

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 21:58

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Det er fuldstændig korrekt, at man ikke kan løse de udfordringer, som samfundet står over for i dag, med de redskaber, som man brugte i 1990'erne, for det danske samfund og verdenssamfundet ser helt anderledes ud i dag. Derfor er det, vi har behov for i dag, offensive reformer, og det er en aktiv vækstpakke, som sætter gang i den private beskæftigelse. Det er ikke fremrykkede offentlige investeringer, som vismændene advarer mod.

Derfor vil jeg blot spørge hr. Mogens Lykketoft om endnu en af de personer, der var aktive i Danmark under de initiativer, som SR-regeringen tog i 1990'erne, Erik Hoffmeyer, som jo på det tidspunkt sad i Nationalbanken. Han siger også til Ritzau den 26. maj:

Jeg mener, at man under finanskrisen gjorde det rigtige i at bremse krisen med en ekspansiv finanspolitik, men man kan ikke blive ved med at hobe gæld op. Fortsætter man gældsstiftelsen for at føre en ekspansiv finanspolitik, har man misforstået keynesianismen, siger han med henvisning til den berømte økonom John Keynes. At bruge en udvidelse af den offentlige sektor som vækststarter er en overordentlig farlig spøg.

Det vil jeg egentlig blot bede hr. Mogens Lykketoft om at forholde sig til.

Kl. 21:59

Formanden :

Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 21:59

Mogens Lykketoft (S):

Jamen det har jeg sådan set også forholdt mig meget til, især i disse sidste dage, hvor et flertal i Folketinget har besluttet at lukke 15-20

Formanden :

Så er det fru Carina Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 22:00

Carina Christensen (KF):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Lykketoft for at gå på talerstolen og forklare Socialdemokraternes økonomiske politik, når vi nu hele dagen ikke har kunnet få fru Helle Thorning-Schmidt til at forklare os, hvordan Socialdemokraternes økonomiske politik hænger sammen. Så tak for, at vi nu får hr. Mogens Lykketoft herop som tidligere finansminister og tidligere formand for Socialdemokraterne. Nu håber vi så, at vi kan få styr på tallene. Det glæder jeg mig rigtig meget til at høre.

Socialdemokraterne er jo kommet med den her rigtig fine plan »Fair Løsning 2020«. Jeg kan forstå – det står der i hvert fald heri – at man anerkender, at hvis vi skal sikre balance i den offentlige økonomi, skal vi finde 47 mia. kr. i 2020. Mit spørgsmål er så bare til hr. Mogens Lykketoft: Hvorfor kommer Socialdemokraterne så med en plan, der er underfinansieret med i bedste fald 22 mia. kr. og i værste fald 39 mia. kr.? Er det sådan, man vil føre en sund økonomisk politik? Jeg glæder mig til at høre forklaringen, for vi kunne ikke få den fra fru Helle Thorning-Schmidt, desværre.

Kl. 22:01

Formanden :

Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 22:01

Mogens Lykketoft (S):

Jeg troede ærligt talt, jeg havde – det var i hvert fald det, jeg forsøgte – vaccineret folk som fru Carina Christensen mod at tro på den slags fantasifulde manipulerede regnestykker, som just blev gengivet.

Som jeg prøvede at forklare – og det var derfor, jeg tillod mig med den evne til at se tilbage, som ældre folk jo har, at nævne noget fra fortiden – har vi fået nøjagtig den slags elendige manipulerede notater, også for 22 år siden her i Folketinget, om en politik, der, da den blev sat i værk, viste sig at skabe overskud på job, på betalingsbalancen, på statsfinanserne og større konkurrenceevne for danske samfund.

Kl. 22:02

Formanden :

Fru Carina Christensen.

Kl. 22:02

Carina Christensen (KF):

Jeg ved ikke rigtig, om jeg blev meget klogere af den her forklaring. Det var da et udmærket forsøg.

Jeg kan forstå, hr. Mogens Lykketoft ikke bryder sig om økonomerne ovre i Finansministeriet; dem har man meget dårlige erfaringer med. Det være så det. Der er jo flere økonomer i det her land, der peger på, at den »Fair Løsning 2020«, som Socialdemokraterne har

lagt frem, er underfinansieret – i bedste fald med 22 mia. kr., i værste fald med 39 mia. kr. Den løser på ingen måde den udfordring, som dansk økonomi står over for, nemlig at vi skal skabe balance i den offentlige økonomi frem mod 2020. Det kan godt være, at der er en god forklaring, men så vil jeg meget gerne høre den fra hr. Mogens Lykketoft. Så forklar os endelig, hvordan det er, de her tal hænger sammen. Vi har spurgt fru Helle Thorning-Schmidt hele dagen. Vi kan ikke få et svar.

Kl. 22:03

Formanden :

Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 22:03

Mogens Lykketoft (S):

Med den ringe indsigt, jeg har, vil jeg være i stand til uden at prøve at lave urealistiske forudsætninger i en stil og grad som dem, regeringen har pålagt Finansministeriet at lave på S-SF-planen, at påvise, at usikkerheden om, om man nogen sinde samler 47 mia. kr. sammen, er langt større i regeringens plan, end den er i Socialdemokratiet og SF's plan. Det kan vi godt lave en studiekreds om, sagt til fru Carina Christensen. Men jeg har i hvert fald lært én ting gennem årene, og det er, at den slags regnestykker, især når man lægger dem ud på lang sigt, helt afhænger af, hvilke forudsætninger man putter ind i dem. Og forudsætningerne er meget politiske for de regnestykker, som fru Carina Christensen støtter sig så krampagtigt til.

Kl. 22:04

Formanden :

Så er det hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 22:04

Anders Samuelsen (LA):

Kan hr. Mogens Lykketoft bekræfte, at imens han var finansminister, forringede han efterlønnen, forkortede dagpengeperioden, sænkede skatten på arbejde, indførte introduktionsydelsen, fjernede formueskatten og overvejede seriøst at indføre årsindkomstmodellen – og med hvilke begrundelser?

Kl. 22:04

Formanden :

Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 22:04

Mogens Lykketoft (S):

Jeg kan ikke bekræfte udlægningen og slet ikke motivet for at stille spørgsmålet.

Det er rigtigt, at efterlønnen blev ændret. Efterlønnen blev ændret i et forsøg på at få anstændige borgerlige partier til så til gengæld at vedkende sig, at en efterløn både skulle fastholdes i en længere periode og var blevet økonomisk mere holdbar. Det er rigtigt. Jeg er aldrig gået ind i diskussionen, hverken i 1998 eller i 2006, om efterløn for at afskaffe efterløn. Jeg er gået ind i den med det udtrykkelige formål at gøre den langtidsholdbar for dem, der havde mest brug for den. Det er unægtelig noget andet end den kvælning, der er et forsøg i gang på nu.

Så vil jeg godt sige om det med dagpengeperioden, at det er rigtigt, at den blev forkortet. Men det er også rigtigt, at den aktive opsigende indsats, der blev gjort, for at folk ikke faldt ud af dagpengeperioden, betyder, at jeg faktisk ikke har mødt et eneste levende menneske, der faldt på grund af den forkortelse.

Kl. 22:05

Formanden :

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 22:05

Anders Samuelsen (LA):

Jeg husker nemlig også levende de debatter, der var, da dagpengeperioden blev forkortet, hvor SF og hr. Villy Søvndal førte an i snakken om den sociale massegrav, og hvordan folk ville vælte ud over kanten, når man forkortede dagpengeperioden. Jeg husker tydeligt det varme forsvar, som også kom fra den daværende finansminister, om, at det var helt nødvendigt at gøre, og at der ikke ville være nogen, som ville ryge i den sociale massegrav, og det har den daværende finansminister jo også netop stået her og bekræftet. Han har aldrig nogen sinde mødt et menneske, som faldt ned i den sociale massegrav.

Jeg takker bare for svaret, på trods af at jeg altså ikke kunne få en begrundelse. Det blev afvist med en eller anden motivfortolkning, som jeg ikke rigtig ved hvad gik ud på. Det var et fuldstændig åbent spørgsmål, om man ikke bare kunne bekræfte, at efterlønnen blev forringet, at dagpengeperioden blev forkortet, at skatten på arbejde blev sænket, at man indførte introduktionsydelsen, at formueskatten blev fjernet. Når den daværende finansminister ikke vil svare på hvorfor, vil jeg gerne gøre det: Fordi det virker at gøre det. Fordi det virker, og det vidste hr. Mogens Lykketoft dengang, og det er jeg også sikker på han ved i dag.

Kl. 22:07

Formanden :

Det er i orden, at man spørger inden for taletiden, men hvis man selv vil svare, skal det også være inden for taletiden.

Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 22:07

Mogens Lykketoft (S):

Nej, jeg deler ikke hr. Anders Samuelsens himmelsk fantasifulde forudsætninger om, hvad man kan udrette ved at sænke skatterne. Det er jo et efter min mening uhyre optimistisk eller fantasifuldt syn, som borgerligheden har – med hr. Samuelsen i spidsen selvfølgelig – om, at bare man sænker skatten, så opfører folk sig på den måde, at de gør en større indsats og de investerer mere.

Det, der skete i 1990'erne, var ikke, at vi sænkede skatten. Det var, at vi lavede nogle omlægninger af skatten. Vi udvidede skattegrundlaget og fik marginalskatterne ned. Det har jeg været tilhænger af. Det har jeg deltaget i i hvert fald tre forhandlingsrunder om at gøre siden 1985, fordi jeg da bestemt tror, der er en begrænset positiv virkning der. Men det, vi gjorde, var ikke, at vi sænkede de samlede skatter, for den anden del af den her fortælling er, sagt til hr. Samuelsen, og det er jo der, hvor vi fuldstændig slipper hinanden i forståelse, at de der skattepenge, der skal ind, faktisk skal bruges til noget. De skal bruges til at investere i noget, som er forudsætningen for, at det her samfund hænger sammen, eksisterer og har beskæftigelse og konkurrenceevne også om 5 år og også om 15 år.

Kl. 22:08

Formanden :

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 22:08

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil da i hvert fald kvittere for, at Socialdemokratiets tidligere formand går op med en tale, hvor den, hold da op, ikke får for lidt. Det er da egentlig velgørende. Så kan man så mene om hr. Mogens Lykketofts aggressioner og pegefingre og sådan noget, hvad man vil. Sådan er hr. Mogens Lykketoft jo. Men nu, hvor hr. Mogens Lykketoft kommer med alle de der datidsberegninger og fortæller, hvordan man lige skal gøre det, vil jeg bare høre, om ikke hr. Mogens Lykke-

toft vil fortælle, om arbejdsløsheden var lavere på det tidspunkt, hvor hr. Mogens Lykketoft var finansminister, end den er nu.

Kl. 22:12

Kl. 22:09

Formanden :

Hr. Mogens Lykketoft.

Formanden :

Så er det hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 22:12

Kl. 22:09

Mogens Lykketoft (S):

Ja, det vil jeg gerne fortælle fru Pia Kjærsgaard om – fuldstændig af-dæmpet og uden pegefingre. Det lykkedes faktisk den daværende regering at bringe over 200.000 flere danskere i arbejde, de fleste i den private sektor. Det, der er lykkedes for det nuværende flertal, er at fjerne 170.000 private job, siden finanskrisen brød ud. Når vi har et for optimistisk indtryk af, hvad ledigheden er, hvor mange job vi har tabt på det seneste, så er der to grunde til det: En stor del af de job, vi har tabt, var besat med folk, som desværre ikke havde arbejdsløshedsforsikret sig og derfor er forsvundet ud af statistikken. En anden stor del var besat med folk, som vi havde lånt i udlandet, især i Polen og Baltikum. Derfor er den stigning, vi har set i arbejdsløsheden, langt mindre end det tab, vi har haft i antallet af rigtige job.

Kl. 22:10

Formanden :

Jeg beder om, at man trykker på knappen på at få ordet. Ellers er det umuligt at holde styr på.

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 22:10

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil så inderlig gerne belæres, specielt af en socialdemokrat, som går op og gerne vil belære hele Folketinget. Jeg vil umådelig gerne lytte, og jeg vil meget gerne lære, men hr. Mogens Lykketoft svarede ikke på det, jeg spurgte om. Der er sådan en tendens fra den forhåndenværende og den nuværende formands side til, at man undviger, at man ikke svarer på det, der bliver spurgt om. Jeg vil bare bede hr. Mogens Lykketoft om at bekræfte, at arbejdsløsheden er lavere nu, end da hr. Mogens Lykketoft var finansminister. Det var sådan set bare det enkle spørgsmål jeg havde. Selv om man er akademiker, selv om man er utrolig god til tal, og selv om man skal belære hele Folketinget, så har jeg bare behov for et svar. Er det, jeg siger, rigtigt, eller er det forkert?

Kl. 22:11

Formanden :

Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 22:11

Mogens Lykketoft (S):

Jeg har sådan set ikke noget større behov for at belære nogen, end fru Pia Kjærsgaard selv har, når hun går op på den her talerstol. Vi har, så vidt jeg ved, af vælgerne fået nogenlunde den samme ret til at udtrykke os på den her talerstol. Så til det der med at sige, at der er nogle, der vil belære andre, vil jeg sige: Det er man selv årsag til.

Vi har tabt flere job, end vi kan se i statistikken. Vi havde en arbejdsløshed, der faldt dramatisk, men forudsætningen for, at den kunne falde yderligere, var jo, at man blev ved med at investere i folks kompetencer, at man blev ved med at gøre en indsats for at udrydde strukturarbejdsløsheden. Når den nuværende regering griber ind og fjerner den aktive arbejdsmarkedspolitik, demonterer og demobiliserer den aktive arbejdsmarkedspolitik, som var forudsætningen for, at arbejdsløsheden kunne blive ved med – også i den her regerings tid – at komme ned langt ind i 2000'erne, ja, så er vi i risiko for at ende på en al for høj strukturarbejdsløshed.

Kristian Jensen (V):

Jeg kan egentlig godt forstå, at hr. Mogens Lykketoft synes, at der er behov for et klarere udtryk for, hvad socialdemokratisk politik egentlig er, end det, som fru Helle Thorning-Schmidt er repræsentant for, for der var ikke mange konkrete svar på de mange spørgsmål, der blev stillet. Desværre har hr. Mogens Lykketoft taget den uvane med sig ikke at svare på spørgsmål som f.eks. fru Pia Kjærsgaards meget enkle spørgsmål, nemlig om der var en dag i den periode fra 1993 til 2001, som hr. Mogens Lykketoft var minister i, hvor ledigheden var lavere, end den er nu.

Kl. 22:13

Formanden :

Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 22:13

Mogens Lykketoft (S):

Nej, men vejen var meget lang fra at overtage en borgerlig regerings efterladenskaber på 350.000 arbejdsløse. Hvis man vil lave en eller anden form for bare nogenlunde anstændigt regnestykke på, hvem der har skabt job, og hvem der har tabt job, så vinder Nyrupregeringen. Det mener jo i øvrigt også et stort flertal af fagøkonomer, når de kigger på tallene.

Kl. 22:13

Formanden :

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 22:13

Kristian Jensen (V):

Det var en prisværdigt klar bekræftelse af, at på intet tidspunkt i 1990'erne under den socialdemokratisk-radikalt ledede regering var ledigheden lavere, end den er nu under en VK-regering. Det var dejligt.

Så har jeg et tillægsspørgsmål, som jeg håber jeg kan få besvaret lige så klart: Var der noget tidspunkt under SR-regeringen, hvor langtidsløsheden var lavere, end den er nu?

Kl. 22:14

Formanden :

Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 22:14

Mogens Lykketoft (S):

Det sidste kan jeg faktisk ikke svare på, men problemet er jo det, at de fjer, som hr. Kristian Jensen pynter sig med, er den aktive arbejdsmarkedspolitik, der blev grundlagt i 1990'erne og videreført et stykke ind i det sidste årti, men efterhånden er blevet ødelagt. Og derfor vil man ikke med fortsættelse af den borgerlige regerings politik kunne genoprette beskæftigelsen.

Kl. 22:15

Formanden :

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 22:15

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, ja, vi nærmer os jo, vi nærmer os. Og nu, hvor vi er ferme til at svare rigtigt, synes jeg også, at der er et spørgsmål, der hænger fra tidligere debatter, der handler om, at en væsentlig del af den her »En

fair løsning« – det her program, som Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti har fabrikeret og fremlagt – jo er, at danskerne skal arbejde en uge mere om året. Det skal give en indtægt på 15 mia. kr.

Når vi nu skal prøve at bruge den her tid til at få så mange klare svar som muligt, vil jeg meget gerne have hr. Lykketofts anvisning på, præcis hvornår det skal træde i kraft. Og når jeg spørger, er det, fordi vi har en lav ledighed – det har vi fået konstateret. Den er lave-re, end den var i 1990'erne. Vi har vel fire gange siden 1974 haft en ledighed under 100.000. Så er det lidt interessant, at Socialdemokratiets politiske ordfører har sagt, at det her med den uge ekstra om året skal træde kraft, når ledigheden er under 100.000. Det er jo også interessant, at LO har været ude at sige: Nej, nej, det træder først i kraft, når der slet ikke er nogen ledighed.

Så hvad er det egentlig, at regnestykket med de 15 mia. kr. er baseret på? Hvornår skal det træde kraft?

Kl. 22:16

Formanden :

Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 22:16

Mogens Lykketoft (S):

Jeg tror, der er brug for at starte lidt længere nede i forudsætningerne, end hr. Thulesen Dahl gerne vil. Statsministeren udgav jo en annonce ved nytårstid, som var bygget over den gamle vittighed: Man kommer ind i en virksomhed og spørger: Hvor mange arbejder her. Og svaret er: Halvdelen.

Halvdelen af danskerne arbejder, sagde statsministeren, det er det, der er problemet.

Nej, det er det sådan set ikke, for hvis man ikke regner både spædbørn og oldinge med, er det sådan, at i de ældre, hvor man kan arbejde, er der i Danmark faktisk flere mænd og kvinder i arbejde end i de allerfleste andre lande, men forskellen er, at deres årlige arbejdstid er noget lavere i Danmark. Derfor er det et fagøkonomisk fornuftigt svar at satse på trepartsforhandlinger, hvor man kan blive enige om at hæve den gennemsnitlige arbejdstid.

Det er noget, der efter Socialdemokratiet og SF's udspil skal tages fat på straks efter valget, og som selvfølgelig skal sættes praktisk i værk hen ad vejen, i takt med at der er brug for arbejdskraft.

Kl. 22:17

Formanden :

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 22:17

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi skal langt tilbage, vi skal have fat i det grundlæggende, forudsætningerne skal være på plads osv. osv., og når vi så har været igennem det, sagt til hr. Lykketoft, fra hvornår skal det så virke? Jeg tror, der er rigtig mange, der gerne vil vide, fra hvornår det skal virke, hvis vi skal arbejde 1 uge mere om året, for at Socialdemokratiets regnestykke hænger sammen. Det giver 15 mia. kr. i kassen.

Hvis det nu skal erstatte noget andet – hr. Lykketoft belærte os tidligere om, at det var et politisk valg – og hvis vi så skal have et realistisk alternativ og kunne sige, at det handler om, at i stedet for at gøre A gør vi B, nemlig det, at vi siger, at alle danskere arbejder 1 uge mere om året, og det giver 15 mia. kr., fra hvornår skal det så virke? vil jeg spørge hr. Lykketoft.

Hvis nu hr. Henrik Sass Larsen, Socialdemokratiets politiske ordfører, mener, at det skal træde i kraft, når vi har en ledighed under 100.000, og det har vi så haft fire gange siden 1974, eller hvis LO, som skal være en del af de her trepartsforhandlinger, siger, at det skal træde i kraft, når ledigheden er væk, så har det lidt lange udsigter. Så kommer pengene jo ikke i kassen, og derfor: Fra hvornår skal

det træde i kraft, for at den økonomiske plan, som S og SF har fremlagt, virker?

Kl. 22:18

Formanden :

Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 22:18

Mogens Lykketoft (S):

Nu er bestræbelserne, både med det efter min mening forkerte indgreb i tilbagetrækningsordningerne, som regeringen og et flertal har besluttet sig for, og ideen fra Socialdemokratiet og SF om at skaffe et større arbejdsudbud på anden vis, noget, der skal forbedre den langsigtede holdbarhed. Det gælder jo om begge planer, at de selvfølgelig ikke træder i kraft med fuld styrke fra dag et. Deri er jo ingen forskel. Det er derfor, jeg synes, at det i virkeligheden, og det er et svar til flere, og det vender tilbage til det, jeg sagde indledningsvis, er en lidt latterlig diskussion, som man her prøver at køre konstant om tal, forudsætninger og beregninger, i stedet for at tage den om holdninger til, hvad det er for en type af ændring i adfærd, vi har brug for.

Kl. 22:19

Formanden :

Så er det hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 22:19

Tom Behnke (KF):

Det med, at vi skal tale holdninger i stedet for tal, er jo spændende, fordi det, jeg hørte hr. Mogens Lykketoft sige, var, at han tilbage i maj 1989 skrev et oplæg grundet den store ledighed – det må have været tallet mere end holdningen, der var gældende dengang – og at i maj 2011 skriver Socialdemokratiet »Fair Løsning 2020« af samme årsag, altså den store ledighed. Når nu vi har fået præciseret, at det sådan set ikke var rigtigt, kan hr. Mogens Lykketoft så ikke fortryde, at han busede sådan frem i sit ordførerindlæg med, at det var af samme årsag, for ledigheden er jo ikke stor? Den er historisk lav. Det har hr. Mogens Lykketoft jo selv erkendt.

Kl. 22:20

Formanden :

Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 22:20

Mogens Lykketoft (S):

Nej, det har jeg ikke. Det, som jeg prøvede at forklare til Folketinget før, og som ingen jo kan bestride, er, at når ledigheden ikke ser så høj ud, er det, fordi der er titusindvis af mennesker, der er forsvundet ud af statistikken. Så er det ikke, fordi vi har flere job. Så er det, fordi vi har færre, som er på arbejdsmarkedet.

Det hænger så i øvrigt sammen med, at der desværre ikke er blevet gjort noget for at fastholde folk i arbejdsløshedsforsikring. Alt, alt for mange mennesker er drevet ud i at være uden forsørgelsesgrundlag eller over på tilbagetrækningsordninger, fordi de ikke var i arbejdsløshedsforsikring, fordi de troede på, at den boble, som den nuværende regering pustede op fra 2004 til 2008, garanterede evig beskæftigelse. Så det kan godt være, at man kan bryste sig af nogle arbejdsløshedsregistreringstal, som er forholdsvis lave, men man har tabt titusindvis af job. Det skjuler statistikken desværre bare.

Kl. 22:21

Formanden :

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 22:21

Kl. 22:24

Tom Behnke (KF):

Før hørte vi klart og tydeligt, at hr. Mogens Lykketoft bekræftede, at der på intet tidspunkt, mens han sad i regering, var færre ledige, end der er i dag. På intet tidspunkt var der færre langtidsledige, end der er i dag. Det stod hr. Mogens Lykketoft selv og bekræftede. Vi kan spole tilbage i referatet.

Men lad os springe til noget andet, for jeg synes, det var ret interessant i forhold til det med »Fair Løsning 2020«, at vi hørte en tidligere finansminister udtale, som jeg hørte det, at han mente, at Finansministeriets folk manipulerede med fakta. Det er jo en ret grov beskyldning, og jeg kan kun se to muligheder for, at man kan komme med sådan en udtalelse: Enten taler hr. Mogens Lykketoft af erfaring, eller også er der tale om simpel nedværdigelse af dygtige embedsfolk i Finansministeriet. Hvilket er det rigtige?

Kl. 22:22

Formanden :

Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 22:22

Mogens Lykketoft (S):

Det er rigtigt, at jeg taler af erfaring – det var det, jeg startede med at citere – med den karaktergivning, som den daværende borgerlige regering sagde til Finansministeriets embedsmænd at de skulle levere, og den indsigt kan hr. hr. Tom Behnke jo ikke helt have.

Nu skal man være klar over, at det ikke er et spørgsmål om at regne galt. Det er et spørgsmål om, hvilke forudsætninger man beder folk om at regne på. Det er jo politisk valgte forudsætninger, som embedsmænd, som er under politisk kommando, bliver sat til at regne på. Det er ikke nogen af de forklaringer, hr. Tom Behnke efterlyser, som er sandheden. Det er det, jeg siger her, som er sandheden om den slags beregninger.

Med hensyn til langtidsledigheden har jeg sådan set ikke bekræftet det tal. Det er klart, at man kan finde nogle tal, der tilsyneladende giver det billede, men det er jo, som jeg sagde før og har sagt i et par omgange, fordi vi er oppe imod det fænomen, at titusindvis af mennesker er forsvundet ud af statistikken, fordi de ikke har været arbejdsløshedsforsikrede. Så bliver de selvfølgelig heller ikke registreret som langtidsledige. Det er klart.

Kl. 22:23

Formanden :

Så er det hr. Mads Rørvig. Og det er den sidste, der har korte bemærkninger inden for den halve time, som er til rådighed. Værsgo.

Der er ordførerskaber, partistørrelser og alting. Men man må jo bede om ordet, efter at statsministeren har haft ordet. Der er jo fri adgang bagefter til at gå op. Men det er hr. Mads Rørvig, værsgo.

Kl. 22:24

Mads Rørvig (V):

Tak, fordi hr. Mogens Lykketoft er gået op som privatist, for så kan det være, at vi kan få nogle svar på det, som fru Helle Thorning-Schmidt ikke kunne svare på. Jeg har et ganske simpelt spørgsmål, som også relaterer sig til dengang, hr. Mogens Lykketoft var finansminister:

Hvorfor afskaffede hr. Mogens Lykketoft aktieomsætningsafgiften i 1999?

Kl. 22:24

Formanden :

Hr. Mogens Lykketoft.

Mogens Lykketoft (S):

Aktieomsætningsafgiften? Det er et virkelig godt spørgsmål. Det var et interessant spørgsmål. Jeg kan sådan set ikke helt huske de nærmere omstændigheder. Jeg kan huske, at jeg har lavet ganske mange forlig med stort set alle Folketingets partier i de 8 år, jeg var finansminister, og der kom af og til nogle planter ind i buketten, som ikke var vokset op i min have. Sådan at de politiske vilkår jo. Også under den her regering kan man jo tydeligt se det, når man ser alt det, den sluger fra Dansk Folkeparti. Sådan vil det også være under en kommende regering under socialdemokratisk ledelse.

Kl. 22:25

Formanden :

Hr. Mads Rørvig for den sidste korte bemærkning.

Kl. 22:25

Mads Rørvig (V):

Hr. Mogens Lykketoft skal have rigtig meget ros for det, han gjorde i 1999, for det var ganske fornuftigt. Socialdemokraterne og SF planlægger i »En Fair Løsning« at genindføre den her aktieomsætningsafgift på 0,25 pct. Man vurderer, at det giver et provenu på 4 mia. kr., og Finansministeriet vurderer, at det giver et provenu på 1,5 mia. kr. Hvis vi kigger på de svenske erfaringer, ser vi, at man også havde et eksperiment med en aktieomsætningsafgift på et tidspunkt. Før aktieomsætningsafgiften blev 41 pct. af Sony Ericssons aktier handlet i Stockholm. Efter man indførte den, dalede det til 23 pct. Jeg gætter på, at hr. Mogens Lykketoft afskaffede aktieomsætningsafgiften, fordi den har så uhyre store konsekvenser for dansk økonomi og de arbejdspladser, der beskæftiger sig med netop aktiehandel.

Så gør det ikke indtryk på hr. Mogens Lykketoft, at man selv budgetterer med 4 mia. kr. i provenu på det her, men at Finansministeriet kun kan få det til at give 1,5 mia. kr.?

Kl. 22:26

Formanden :

Hr. Mogens Lykketoft.

Kl. 22:26

Mogens Lykketoft (S):

Det turde være fremgået af det, jeg har sagt om den måde, man opstiller politiske forudsætninger for regnestykker på, at det sådan set ikke selvstændigt gør noget indtryk på mig. Det håbede jeg at jeg alligevel havde fået over pulten her. Det gør det sådan set ikke.

Når jeg ikke kan huske omstændighederne i 1999 – vi havde meget mellem hænderne dengang – er det, fordi det var et meget lille dyr, der afgik ved døden dengang.

Kl. 22:26

Formanden :

Tak til hr. Mogens Lykketoft. Der er ikke plads til yderligere korte bemærkninger, og jeg konstaterer, at formanden selv har siddet stille i stolen og undladt at tage del i debatten, selv om det jo i virkeligheden var overmenneskeligt!

Men så er det statsministeren, værsgo.

Kl. 22:27

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Må jeg ikke starte med at takke hr. Mogens Lykketoft for at have taget ordet her til sidst og tilføre debatten den kraft og saft, som den måske har manglet i dagens løb. Det synes jeg har været befriende, selv om jeg naturligvis ikke deler det der grundsynspunkt om, at man bare kan trykke en eller anden embedsmand i mavenovre i Finansministeriet, og at man så kan få et hvilket som helst regnestykke ud af det. Jeg ved ikke, om hr. Mogens Lykketoft har

haft nogen særlige personlige erfaringer i så henseende. Det er i hvert fald ikke den oplevelse, jeg selv har haft, men jeg medgiver selvfølgelig også, at min egen erfaring som finansminister jo slet ikke kan måle sig med den erfaring, som hr. Mogens Lykketoft repræsenterer, og at min erfaring ud i disse kunststykker derfor heller ikke kan måle sig med hr. Mogens Lykketofts.

Ellers vil jeg takke for en meget lang debat her i dag om status på Danmarks situation. Afslutningsdebatten er jo på mange måder højdepunktet i folketingsåret. Det er her, vi gør status, det er her, vi kigger frem, og derfor har jeg oprigtigt glædet mig til debatten her i dag, for Danmark er jo udfordret. Det er også derfor, regeringen med et flertal i Folketinget har truffet svære, men nødvendige offensive beslutninger, som har ført til, at vi helt kontant har et budget for Danmark, der hænger sammen, og som sikrer fremtidens velfærd, hvor vi kan betale faste omkostninger til tiden med penge, vi kan regne med, ikke fugle på taget, som måske engang kan fanges ind, men med rigtige penge.

Fordelen ved det er jo ikke bare, at vi så har et kontant budget, der hænger sammen. Fordelen er også, at det giver tryk i befolkningen. Det betyder, at befolkningen ikke skal ligge søvnløs med udsigt til, at vi pludselig kommer og overrasker dem med ubehageligheder eller ubetalte regninger eller et hul, som der ikke kan gøres rede for, og som sætter sig i spekulation mod kronen og rentehop. Danskerne ved med andre ord, hvad regeringen har tænkt sig at gøre frem mod år 2020, og det er vigtigt. For det er også vigtigt for at få optimismen frem igen hos den danske befolkning.

Med afslutningsdebatten her i dag har der jo tegnet sig et meget klart billede af, hvad de to sider af Folketingssalen repræsenterer. Der er dem, som har meldt sig ud i forhold til de aktuelle udfordringer – så meldte man sig lidt ind her til sidst med nogle historiske indlæg – og som har kastet håndklædet i ringen. De kan kun kritisere, kan kun tale Danmark ned i et sort hul, kan kun tale om folketingsvalg – de siger: Lad os få det folketingsvalg – og kan kun tale negativt om Danmark. Man så jo næsten glæden i øjnene på nogle af oppositionens medlemmer, da der kom disse foreløbige nationalregnskabstal fra første kvartal; glæden lyste næsten ud af oppositionen.

Det er ikke min tilgang til det. Jeg mener jo, at vi er her – på tværs af partier – for at gøre det, Danmark har brug for. Vi er nu altså i en situation, hvor vi for 2 år siden stod midt i en krise af dramatisk historisk omfang, som vi styrede os igennem med en stribe offensive krisetiltag.

Der er fremrykning af offentlige investeringer, udbetaling af SP-midler, forlængede kredittider i erhvervslivet, bedre eksportkreditordninger, en fuldt finansieret skattereform faset ind på en sådan måde, at den holdt hånden under familiernes økonomi, rekordhøje anlægsbudgetter i den offentlige sektor, alt sammen med den effekt, at arbejdsløsheden er toppet på et niveau, der er 40.000 lavere end det, alle gik og frygtede. Og vi fik jo her 1990'ernes finansministers ord for, at arbejdsløsheden ingen uge, ingen dag, ingen time og intet sekund op gennem 1990'erne var så lav, som den er nu, hvor vi har været igennem så hård en krise, som vi har været igennem. Det samme gælder langtidsledigheden.

Nu handler det så om at kigge frem og sørge for, at det danske samfund får optimismen igen.

Kl. 22:31

Der har vi altså på den ene side en regering, Dansk Folkeparti, Pia Christmas-Møller, på visse væsentlige strækninger Det Radikale Venstre, som har truffet rigtige beslutninger, der løser rigtige problemer, og i morgen vedtager vi her i Folketinget boligjobplanen, som skal skabe endnu mere aktivitet ude hos vores håndværkere, ude hos vores servicevirksomheder, for vi har brug for politisk handling, ikke politisk snak, for der findes ingen gratis omgang.

På den anden side har vi så oppositionen, der bare taler valg, valg og valg. Og ja, vi skal have et valg, inden dette kalenderår går på hæld. Og så ville det måske have været ret og rimeligt, hvis denne sidste afslutningsdebat, inden det valg på et tidspunkt kommer, havde bragt klarhed, altså ikke alene klarhed over regeringens politik, for den er der, men også over oppositionens politik. Men her må den opmærksomme seer eller lytter, dem, der har holdt ud hele dagen, jo sidde tilbage svært skuffede.

For hvad har vi? Vi har »En Fair Løsning«, som ikke hænger sammen, som er underfinansieret, som øger den offentlige gæld, som øger afgifter og skatter på vores virksomheder, og som mangler minimum 22 mia. kr. – minimum 22 mia. kr. – knap 13 mia. kr. fra skattetiltagene, som ikke ventes at indbringe det provenu, som S og SF ønsker, aktieomsætningen, det har også lige været vendt her, ingen tror på det, cigaretterne, hvem tror på det? Vi er gået til kanten med hensyn til at sætte tobaksafgifterne op så langt, de kan sættes op, uden at det sætter sig negativt i grænsehandelen eller fører til smugleri. Man må forstå, at noget af det første, en eventuel ny regering skal gøre, er at iværksætte en rygestartkampagne for at sikre, at langt flere danskere begynder at ryge, for hvis ikke det sker, kommer de her penge aldrig hjem. Der mangler 13 milliarder.

Så vurderes det jo helt ædrueligt, at den del af S og SF's initiativer, der handler om beskæftigelsesstigning, ikke hænger sammen. Uddannelsesmålsætningerne – dem har vi i øvrigt i fællesskab – og tro mig, hvis man lige kunne plukke nogle milliarder ned ved at indfri en uddannelsesmålsætning, som regeringen har, og som vi forfølger, og hvor vi glæder os over, at der aldrig nogen sinde i danmarkshistorien, aldrig nogen sinde i danmarkshistorien har været så mange, der er startet på en videregående uddannelse, hvis man ud af det kunne plukke nogle milliarder ned i vores plan, så havde vi bestemt gjort det. Når vi ikke har gjort det, er det selvfølgelig, fordi det er løse fugle på taget.

22 mia. kr. Dertil kommer så de 15 mia. kr. fra de berømte 12 minutter, som en eventuel kommende regerings parlamentariske grundlag. Enhedslisten, jo har skudt godt og effektivt ned her i dag, og som vel ingen tror på. Så er vi altså i omegnen af 39 mia. kr., og det kan selvfølgelig være store tal at holde rede på, men bare for at sætte det i perspektiv svarer det til halvdelen af de årlige omkostninger ved at drive vores sundhedsvæsen – halvdelen af de årlige omkostninger ved at drive vores sundhedsvæsen.

Det hænger ikke sammen. Og det kunne have været rart, hvis nogen i dag havde fodret debatten med informationer, der kunne fylde det her hul ud, men det er desværre ikke sket. Vi har sådan oplevet lidt af det sædvanlige. Hr. Villy Søvndal i sit sædvanlige lunefulde humør. Jeg kom til at tænke på Gyldenspjæt. Nu tænker jeg ikke på tegneserien Gyldenspjæt, jeg tænker på Ib Boye, som jo gik under navnet Gyldenspjæt, og som om politik har sagt, at det at sælge politik svarer lidt til at være blomstersælger, at sælge frø i poser. Så skal man have en fantastisk evne til at mane de store billeder frem for det indre øje af de blomster, der skyder frem, hvis de ellers skyder frem.

Jeg kom til at tænke på det i relation til erhvervspolitikken, da hr. Villy Søvndal slog sådan en lidt hånlig latter op ved regeringens initiativ om et treårigt regelstop. Det blev der grinset lidt af. Det kan jeg egentlig godt forstå, for nogen skal jo grine. Det bliver der rimeligvis ikke i erhvervslivet, hvis det kommer dertil. For hvis man ser på den erhvervspolitik, der er lagt op til, så har man altså i den ene hånd de her flotte blomster, der manes frem i florumvundne sætninger, mens man i den anden hånd har en ordentlig kande med Roundup, som vil få ethvert frø til at gå ud, før det overhovedet sætter en spire. Der er ekstra selskabsskat, der er ekstra kørselsafgifter på lastbiler, der er sanering af erhvervsstøtte og/eller en forhøjelse af selskabsskatterne, der er passagerafgifter, der er landbrugsbeskatning, der er en kulbrinteskat, der er aktieomsætningsafgift, der er arbejdsskadesafgift, der er mindre konkurrenceudsættelse i den offentlige sek-

tor, der er et opgør med, at de ældre selv kan vælge frit derude, så-
dan at man kan slå alle de små private servicevirksomheder ihjel, der
er tanken om at lave sociale virksomheder, der kan udkonkurrere fir-
maer, som i dag løser de pågældende opgaver, der er tilbagerulning-
en af landbrugslovens liberaliseringer, der er tvungne tredageskur-
ser i psykisk arbejdsmiljø for alle med personaleansvar, der er et for-
bud mod vikarfirmaer i forbindelse med sundhedssektoren, der er et
forbud mod Happy Meals og forbud mod tv-lotteri. Der er sådan set
forbud på forbud på forbud og regler på regler på regler i forhold til
erhvervslivet, og de vil true med at slå ethvert spirende opsving
ihjel.

Kl. 22:38

Så kan jeg forstå, at fru Helle Thorning-Schmidt jo meget gerne
vil have valg, men i stedet for at tale om valg, burde man måske snar-
ere bidrage til at skabe den folkeoplysning, der gør, at danskerne,
når den dag kommer, ved, hvad de vælger imellem. Måske burde
man give danskerne nogle klare svar på Socialdemokratiets såkaldte
løftepolitik, for sandheden er jo, at ikke engang her i dag under af-
slutningsdebatten er Socialdemokratiet i stand til at give klare svar
over for Socialdemokratiets eget eventuelt kommende parlamen-
tariske grundlag. Ikke engang Enhedslisten må få klare svar, hverken fra
fru Helle Thorning-Schmidt eller hr. Villy Søvndal, når der spørges
til dagpengereformen, de 2 år: Skal den ruller tilbage eller ikke rul-
les tilbage? Så kommer der noget florumvundet snak om noget mo-
derne dagpengesystem. Vi må da have nogle klare svar. Der er jo
meget, vi mangler svar på:

Bompengene. S og SF vil ikke sige, hvor meget det skal komme
til at koste at køre ind i København. Det svæver i det uvisse.

Differentieret ventetidsgaranti – opgøret med, at patienter har
mulighed for at blive behandlet inden for en måned. Vi kan ikke få
svar på, hvad det er for nogle patienter, der ikke skal behandles.

Hvem er det, der skal arbejde 12 minutter mere, og hvornår er
det, de skal gøre det? Hvilket niveau for ledighed er det, vi skal ned
på, før danskerne skal tvinges til at arbejde en uge mere om året? Vi
kan ikke få svar på det.

Hvem er det, der skal arbejde mere? Er det 12 minutter mere om
dagen, er det den 5. ferieuge, er det noget helt tredje? Vi får ingen
svar.

Hvad bliver S og SF's oplæg til de trepartsforhandlinger, man øn-
sker at indkalde til inden for 60 dage? Stod det til fru Helle Thor-
ning-Schmidt, må man forstå, er det nærmest lige rundt om hjørnet,
for i dag skulle vi slet ikke have haft den her store debat – vi skulle
have udskrevet folketingsvalg. Om 21 dage skulle der så være en ny
regering, og om yderligere 60 dage skulle der være gang i nogle tre-
partsforhandlinger. Så var det vel ret og rimeligt, hvis man sagde, på
hvilket grundlag de skal føres.

Hvad er det for nogle usunde fødevarer, der skal pålægges yderli-
gere afgifter? Er det mælk og kød?

Hvad er det for nogle borgerlige debattører, der skal udsættes for
berufsverbod, og som skal tåle en besparelse på 100 mio. kr.? Hvad
er det for dagblade, der skal lukkes?

Hvad sker der med efterlønnen, hvis ikke der er et rent rødt fler-
tal? Hvad sker der med dagpengeperioden? Skal den tilbage på 4 år?
Og hvorfor er der brug for en kommission, der skal kigge på skatte-
stoppets konsekvenser for boligbeskatningen, hvis ikke man ønsker
at pille ved boligbeskatningen?

Der er sådan set rigtig, rigtig mange spørgsmål, som oppositi-
onen her i dag godt kunne have givet nogle klare svar på, men det
hele blæser i vinden. Men det betyder ikke noget, for der er mere,
der samler end skiller. Det er det, man må forstå: Der er mere, der
samler end skiller.

Kl. 22:41

Jeg har jo haft svært ved at få øje på det, når jeg har siddet helt
stiltørd og lyttet til de mange kloge indlæg, for vi har jo en oppo-
sition, som på helt centrale spørgsmål er uenige om, hvad vej Dan-

mark skal gå. Der er den økonomiske politik, hvor Det Radikale
Venstre tager ansvaret for en tilbagetrækningsreform og en dagpen-
gereform, mens S og SF ikke har nogen politik og vil overlade an-
svaret til arbejdsmarkedets parter.

Der står Det Radikale Venstre sammen med regeringen, men i
modsatning til regeringen og Dansk Folkeparti, udsættes Det Radi-
kale Venstre ikke for nogen hån, ikke for nogen latter. Jeg må bare
konstatere, at det står et helt andet sted. Når jeg lytter til debatten her
i dag, afviser Det Radikale Venstre tanken om at fremrykke offentli-
ge investeringer – guldægget i Socialdemokratiets politik, guldæg-
get, selve tryllemidlet, som man ikke engang kan genfinde i det for-
slag til vedtagelse, som oppositionen har fremsat her. Tryllemidlet er
forsvundet, fordi Det Radikale Venstre ikke tror på det.

Der er skattepolitikken, hvor S og SF vil indføre en særskat på
personer, der tjener over 1 mio. kr., mens De Radikale vil det mod-
satte og sænke skatten på arbejde. Det Radikale Venstre vil hæve
skatten på boliger, mens S og SF ikke vil – det siger de i hvert fald –
men der er en kommission, der skal kigge på det.

Der er udlændinge- og integrationspolitikken, hvor De Radikale
er lodret imod selv fair og fleksible pointsystemer, mens S og SF
støtter ideen – det siger de i hvert fald.

Derfor spørger man sig selv: Hvad er det mere, der samler end
deler? Det er svært at få øje på.

Over for det meget, meget uklare projekt, hvor man ikke engang
her i dag, samtidig med at man står og siger, at det burde være sidste
dag før en valgkamp, fra folkesocialisternes side er i stand til at give
et klart svar på, hvordan man stiller sig til de aftaler, der er indgået
om tryghed og udvisningsregler de sidste uger, som har fyldt hele
det offentlige rum, og som har været debatteret i alle medier. Man er
ikke engang i stand til her at svare, hvad man mener om det.

Oven på den form for uklarhed og florumvunden snak står der
altså en regering med et flertal bag sig for en politik, der hænger
sammen; en ansvarlig økonomisk politik baseret på reformer, der
skaffer sikre penge; reformer, der giver tryghed om skatten, baseret
på skattestoppet, og reformer, der skaffer balance mellem udgifter
og indtægter; en fast og fair og fornuftig udlændinge- og integrati-
onspolitik baseret på respekten for det enkelte menneske og de
grundlæggende værdier i det danske samfund.

Derfor er jeg enig i en ting, som flere har sagt her i dag: at der
sådan set er et klart valg, nemlig mellem de klare svar og de meget
upræcise svar.

Kl. 22:44

Formanden :

Tak til statsministeren. Der er nu ønske om korte bemærkninger. Jeg
kan nævne, hvem vi har registreret: Helle Thorning-Schmidt, Villy
Søvndal, Per Clausen, Carsten Hansen, Klaus Hækkerup, Steen Ga-
de, Karen Hækkerup, Eigil Andersen, Simon Emil Ammitzbøll, Jo-
hanne Schmidt-Nielsen, Morten Bødskov, Line Barfod, Mette Frede-
riksen, Yildiz Akdogan, Nanna Westerby, Jesper Petersen, Lennart
Damsbo-Andersen, Jonas Dahl, Benny Engelbrecht, Mogens Jensen
og Anne Grete Holmsgaard. Det er i alt 21. Der er 1½ time til rådigh-
ed, og det vil sige, at hvis man overholder taletidsreglerne, vil alle
dem, der her er nævnt, kunne få ordet.

Den første er fru Helle Thorning-Schmidt for en kort bemærk-
ning, værsgo.

Kl. 22:45

Helle Thorning-Schmidt (S):

Statsministeren er meget vred på oppositionen og siger, at det ikke er
tidspunktet at udskrive valget. Jeg vil nu stadig mene, at når der er så
stor usikkerhed i forhold til tilbagetrækning, efterløn, folkepension
og alle de andre spørgsmål, der er blevet rejst her det sidste stykke
tid, så er det vel egentlig rimeligt, at vi på et tidspunkt spørger bor-
gerne.

Statsministeren er utilfreds med oppositionen, men han er til gengæld meget tilfreds med den politik, man selv har ført. Der tegnes – hvad skal jeg kalde det? – et rosenrødt billede, et skønmaleri af den økonomiske situation, der er i Danmark lige her og nu. Jeg synes selvfølgelig, det er upassende, at statsministeren overhovedet kunne forestille sig, at vi i oppositionen skulle være glade for de nyheder, der tikkede ind, mens statsministeren talte tidligere på dagen – særdeles upassende. Men jeg er nervøs for – det må jeg sige – om statsministeren forstår alvoren i den økonomiske situation, vi har i Danmark. Derfor vil jeg bare stille et enkelt spørgsmål, fordi det ofte er sådan, at man ikke får svar, men jeg håber dog, at jeg får svar på det her spørgsmål, og det er: Hvad kalder man det egentlig, sagt til statsministeren, når et land to kvartaler i træk har negativ vækst?

Kl. 22:46

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 22:46

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det kalder man jo en teknisk recession, men vi deltager vel ikke i en time i samfundsfag, selv om man godt kunne få det indtryk, da den tidligere finansminister var på talerstolen.

Mit billede af dansk økonomi er, at vi er på vej frem. Den private beskæftigelse er steget. Eksporten er på vej frem. Arbejdsløsheden er toppet. Præcis derfor er det så vigtigt, at vi giver det hele det sidste skub. Det er jo baggrunden for, at regeringen oven på et kontant budget, der hænger sammen, har foreslået en stribe vækstinitiativer, hvor et af dem er et, vi vender tilbage til i det nye døgn om fem kvarter, nemlig en boligjobordning, som skal give fradrag for istandsættelse og hjælp i egen bolig, sådan at der kommer gang i vores håndværksvirksomheder, i vores servicevirksomheder.

Jeg er da heller ikke glad ved de tal, der er kommet i dag. Jeg hæfter mig ved, at de er foreløbige, og jeg hæfter mig ved et meget overraskende element, nemlig det forhold, at de offentlige forbrugsudgifter i første kvartal er lavere end det, vi har planlagt med i kommuner, regioner og stat. Jeg vil gerne sige, at det både håber og tror jeg retter sig. Nu har vi i mange år kæmpet for, at det offentlige ikke skulle bruge mere, end vi har planlagt med, og jeg nægter altså personligt at tro på, at 2011 skulle blive året, hvor det offentlige bruger mindre end det, vi har planlagt efter.

Kl. 22:48

Formanden :
Fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 22:48

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg er da glad for, at statsministeren endelig erkender, at det er ganske alvorligt, når Danmark teknisk set er i recession. Det betyder jo også, at statsministeren har sagt noget forkert i løbet af dagen, når han siger, at nu lysner det, og nu går det fremad, og alle de her ting. Det passer jo ganske enkelt ikke, når væksten er gået tilbage i to kvartaler i træk. Det er en alvorlig situation.

Det bør jo egentlig få regeringen til at overveje, om ikke den krisepolitik, man har ført igennem 2 år, har været fundamentalt fejlagtig og nu er kuldsejlet. Det er vel ikke nogen overraskelse for statsministeren, at når man trækker aktivitet ud af samfundet ved at pålægge den offentlige sektor en nulvækst, at befolkningen så holder igen med at forbruge, samtidig med at huspriserne ikke er helt sikre. Hvordan kan det komme som en overraskelse for statsministeren?

Men det, jeg egentlig ville spørge om, var noget ganske enkelt. Statsministeren elsker jo at sige, at Danmark har klaret sig bedre end alle andre lande. Kan statsministeren nævne nogen andre lande i den frie verden, som er et andet udtryk, som statsministeren elsker, som

har haft lige så dårlige økonomiske resultater som det, Danmark præsterer i dag? Kan statsministeren nævne bare to andre lande, som har haft lige så dårlige resultater, altså to kvartaler med negativ vækst? Lad os bare få nogle eksempler.

Kl. 22:49

Formanden :

Med det antal registrerede, der ønsker ordet, beder jeg om, at man holder taletiden. Statsministeren.

Kl. 22:50

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, nu er fru Helle Thorning-Schmidt så i gang med igen med det, der er kunststykket og åbenbart den eneste disciplin, man kan optræde i, nemlig at forsøge at tale alting ned – alting ned! Det er der sådan set ingen grund til, fordi det er på vej frem. Den private beskæftigelse er steget. Eksporten stiger. Arbejdsløsheden falder. Ingen dag, ingen time, intet sekund var arbejdsløsheden lavere under Poul Nyrup Rasmussens regering, end den er nu.

Vi har to udfordringer, hvis man ser på de tal i dag og lægger dem til grund; det er foreløbige tal. Det ene er, at det offentlige forbrug ikke når det niveau, vi har planlagt efter. Det vil jeg altså gerne lige se på den halvlange bane. Ellers vil jeg gerne sende den opfordring her til kommuner og regioner, at de skal bruge de penge, vi har aftalt, for vi ønsker ikke at trække aktivitet ud. Vi ønsker sådan set, at man skal bruge det, vi har planlagt efter. Det er det ene forhold.

Det andet forhold er, at befolkningen holder lidt på pengene. Hvad vil man så stille op med det? Man vil hamre nye skatter og afgifter ned over befolkningen. Man vil lade hele det her boligskatte-spørgelse florere frit. Skulle det fremme den private tillid? Næh, det, der er brug for, er sådan set, at vi i forlængelse af den politik, vi har ført, nu får optimismen til at sprede sig.

Kl. 22:51

Formanden :

Hr. Villy Søvndal for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 22:51

Villy Søvndal (SF):

Det er jo egentlig ganske bemærkelsesværdigt, at vi skal igennem en debat, der har varet siden kl. 9.00 i formiddags, før det lykkes at få statsministeren til at medgive det, der fremgår af tallene fra Danmarks Statistik: Nej, det ser ikke så godt ud. Det glansbillede, som statsministeren tegnede, da han skrev sin tale i nat, eller hvornår han nu gjorde det, og den tale, som Venstres ordfører har skrevet, passer slet ikke med virkeligheden. Det er jo ikke os, der taler det ned; det er Danmarks Statistik, der kommer med et billede af situationen i Danmark. Det er dog ganske bemærkelsesværdigt, at statsministeren siger, at det der billede, som er det retvisende billede ifølge Danmarks Statistik, slet ikke må komme frem, fordi det er med til at ødelægge tegningen.

Så er det jo ikke rigtigt, når statsministeren siger, at der ikke er håb i den her debat. Det er der da. Der er det håb knyttet til debatten, at et folketingsvalg betyder, at vi får en regering, der satser på vækst, satser på uddannelse, satser på at sparke gang i Danmark igen. Det er jo også det håb, der deles af rigtig mange ude i landet, og det var grunden til, at jeg glædede mig over, at statsministeren på side 15 skrev noget om, at der ikke engang er 3 år endnu med den nuværende regering. Det synes jeg sådan set var en klar indrømmelse fra statsministerens side.

Kl. 22:52

Formanden :
Statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

I disciplinen polemik er det jo svært at hamle op med hr. Villy Søvndal. Jeg kan ikke forstå, at hr. Villy Søvndal slår så stor en latter op over tanken om at give de nystartede og små virksomheder i Danmark en regelpause. Jeg forstår det ikke. For jeg deler jo synspunktet om, at vi skal have væksten igen. Og derfor har vi sådan set brug for at give de små virksomheder et frirum frem for at tryne dem med de kaskader af nye forbud og regler og afgifter og skatter, som hr. Villy Søvndal planlægger med.

Jeg tegner ikke noget glansbillede; jeg tegner et realistisk billede. Og det realistiske billede er det, at dansk eksport er i gang igen, at den private beskæftigelse er steget. Det er en del af det realistiske billede. Det er en del af det realistiske billede, at arbejdsløsheden er toppet på et niveau, der er 40.000 lavere end det, vi alle gik og frygtede. Det er også en del af det realistiske billede, at de økonomiske vismænd i dag har sagt: Lad nu være med at panikke over disse foreløbige tal; hold fast i strategien; lad nu være med at fremrykke offentlige investeringer. Det er der jo et massivt folketingsflertal bag – det dækker faktisk også Det Radikale Venstre, sådan som jeg har forstået det.

Kl. 22:52

Kl. 22:54

Formanden :

Så er det hr. Villy Søvndal.

Kl. 22:54

Villy Søvndal (SF):

Tak. Det er jo ganske bemærkelsesværdigt, også efter debatten i dag, synes jeg, at statsministeren forsøger at tegne et fuldstændig forkert billede af den plan, S og SF har fremlagt. Den store forskel er jo, at regeringen har den opfattelse, at den måde, vi skal komme igennem krisen på, er at gøre lagkagen, der skal fordeles, stadig mindre. Vi har en opfattelse af, at vi skal passe rigtig godt på pengene, men det, der er Danmarks hovedproblem – og det er også det, der er påvist i dag – er manglende vækst. Der har været manglende vækst nu i to kvartaler, i modsætning til situationen i vores nabolande. Man kan kigge til Tyskland, man kan kigge til Sverige, man kan i øvrigt også kigge til Norge, hvor det går rigtig godt, og en af grundene til, at Danmark også bliver trukket op, er, at det går rigtig godt i vores nabolande. Så vil jeg bare spørge, om ikke den tanke har strejft statsministeren, at man som leder af landet – den, der har magten, den, der har vagten og har haft den i mange år – står med et land, der er omgivet af lande, hvor væksten går rigtig godt, af mange forskellige grunde, det medgiver jeg gerne. Og så har vi et land, der hænger fast i lavvækst. Er der ikke behov for en mere alvorlig diskussion, frem for bare at sige, at dem, der påpeger det faktum, er med til at tegne et mørkt billede? Håbet er jo, at vi meget snart får en ny regering, og jeg tror, det er det håb, som store dele af befolkningen knytter sig til.

Kl. 22:55

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:55

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er bestemt grund til en alvorlig diskussion om de to temaer, og jeg skal gerne medgive, at i de lige godt 2 år, jeg har været statsminister, har den situation, vi har stået i, hvor vi blev ramt af krisen og skulle styre os igennem den, været en prøvelse. Jeg vil bare konstatere, at det altså er lykkedes uden de voldsomme menneskelige omkostninger. Vi har en arbejdsløshed, der er toppet, og som er lavere, end den på nogen dag var op gennem 1990'erne. Vi har nogle gode

forudsætninger for at få gang i væksten igen. Jeg er tilhænger af vækst, men hvad er de to væsentligste vækstforudsætninger?

Det er som det ene sunde offentlige finanser, der hænger sammen, og hvor der ikke er et hul på 22 eller 39 mia. kr., man ikke kan gøre rede for, og som en eller anden dag sætter sig i panikforslag om nye skatter eller sætter sig i, at de internationale finansmarkeder siger: De der mennesker har ikke styr på det, vi straffer dem med, at renten går op. Det er den ene forudsætning. Det har regeringen styr på, der er der et hul hos oppositionen. Den anden forudsætning er, at vi tilvejebringer den arbejdskraft, der skal bruges, til de virksomheder, der efterspørger arbejdskraft. Det har regeringen sikret. Alt, hvad S og SF foreslår, trækker den modsatte vej.

Kl. 22:56

Formanden :

Så er det fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 22:56

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, debatten har udviklet sig sådan lidt underligt her til sidst, for statsministeren er kommet ned i et mere realistisk leje. Jeg var nemlig meget overrasket, da jeg så forslaget til vedtagelse fra Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance. For i forslaget til vedtagelse er man jo egentlig noget mere nøgtern, end statsministeren var i sin tale. Man taler om, at Danmark står over for betydelige udfordringer. Der kræves politisk handling. Væksten skal øges, ledigheden blive mindre. Det er i virkeligheden en sådan meget nøgtern vedtagelsestype: Nå ja, det går måske i virkeligheden ikke så godt.

Det synes jeg står sådan lidt i kontrast til statsministerens egen tilgang her ved afslutningen af debatten. Det synes jeg egentlig er underligt, for det, jeg hæfter mig ved, er, at ud over regeringens samlede økonomiske politik er der jo i forslaget til vedtagelse en entydig og i og for sig meget præcis fremhævelse af, at der er foreslået en tilbagetrækningsreform, som faktisk gør noget konkret, noget finansielt godt, men også noget for beskæftigelsen. Det burde da kunne have smittet af på resten af forslaget til vedtagelse.

Kl. 22:58

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 22:58

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det glæder mig da, at fru Margrethe Vestager synes, at det er et afbalanceret, nøgternt og fornuftigt forslag til vedtagelse. Jeg skal opfordre fru Margrethe Vestager til at stemme for det. For det afspejler jo sådan set meget godt det, der er brug for. Der er brug for reformer. Der er brug for en ansvarlig økonomisk politik, der sikrer sikre ressourcer til velfærd. Der er brug for fugle i hånden og ikke på taget.

Når fru Margrethe Vestager i øvrigt er leder af et parti – og det vil jeg gerne kvittere for – som har været med til at lægge en af de tungeste brikker i det puslespil, der skaber den sammenhæng, nemlig tilbagetrækningsreformen, jamen så er det da bare at trykke på den grønne knap, når vi på et tidspunkt kommer til afstemning om dette forslag til vedtagelse.

Kl. 22:59

Formanden :

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 22:59

Kl. 23:02

Margrethe Vestager (RV):

Det er også derfor, jeg tager ordet her så sent på aftenen, altså netop for at kvittere lige præcis for de to linjer i forslaget til vedtagelse, for jeg synes, det er rigtigt og vigtigt at kvittere for det.

Det, som er tankevækkende, er jo, at resten er sådan lidt præget af noget ubestemt – går det egentlig, eller går det egentlig ikke? Statsministeren omtaler jo også nu udfordringer fremadrettet, og hvis det er et udtryk for, at statsministeren erkender, at den førte økonomiske politik ikke er tilstrækkelig, så synes jeg, vi har en ny situation, for så er det udtryk for en stor selverkendelse, nemlig at de investeringer, man har planlagt i uddannelse og forskning, ikke er tilstrækkelige; at den politik, man gennemfører, ikke kan give den vækst, der egentlig skal til. For, som statsministeren siger: En ting er at være tilhænger af vækst, noget andet er at se på statistikken over, hvordan det går.

Det er blot for at sige, at vi gerne fra radikal side vil kvittere fuldstændig uden nogen form for polemik for det, der står om tilbagetrækningsreformen. Men vi er sådan lidt ærgerlige over, at resten af teksten er så uklar.

Kl. 23:00

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:00

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har meget svært ved at få øje på det uklare. Forslaget til vedtagelse her lægger op til behovet for sikker politisk handling, der øger væksten og nedbringer ledigheden. Det forudsætter en ansvarlig økonomisk politik. Det er den, der nu er resultatet af et meget langt forhandlingsforløb, der sikrer, at der er balance i de offentlige finanser i et 2020-perspektiv. Og det er den første og væsentligste forudsætning for at få holdbar vækst igen. Det er det, der gør, at boligejerne kan sove trygt om natten uden risiko for pludselige isolerede danske rentehop. Det er det, der gør, at boligejerne kan sove trygt i vished om, at der ikke er et hul i kassen, som nogle pludselig vil fylde ud med øgede boligskatter. Det er det, der er forudsætningen for, at erhvervslivet har nogle sikre rammevilkår at investere inden for.

Oven på det er der så en stribe vækstinitiativer, og dem appellerer vi jo til bliver vedtaget her, for de skal vedtages først. Et af de meget væsentlige skal vedtages allerede i morgen, nemlig den nye boligjobplan.

Kl. 23:01

Formanden :

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 23:01

Per Clausen (EL):

Jeg ved godt, at det i dag åbenbart er upassende at være glad. I mange år var det sådan her i Folketingssalen, at man som oppositionspolitiker blev anklaget for at være sur, men jeg prøver så alligevel at sige til statsministeren, at jeg faktisk var glad under hans tale i dag, hans afsluttende tale, for en mand, der kan stille så mange spørgsmål i løbet af så kort tid, er en oppositionspolitiker efter min smag. Så det glæder jeg mig til.

Så har jeg bare et enkelt spørgsmål. Når nu vi er i den situation, at det, man kalder arbejdskraftreserven, vokser og i dag er på 265.000, og som altså er mennesker, som står ude og banker på og gerne vil ind at have et arbejde, hvordan er det, at afskaffelsen af efterlønnen er løsningen på den udfordring?

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:02

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg synes, at det er fint at være glad. Jeg står faktisk og appellerer til, at der kommer en smule glæde og optimisme over de tegn på fremdrift, der er i det her samfund, frem for at vi vender os mod befolkningen og forsøger at tale håbet ud af dem. Det er sådan set ikke det, der er brug for, for det går faktisk ret fornuftigt den rigtige vej.

Må jeg så sige omkring tilbagetrækningsreformen, at den er kommet for at blive. Det er jo noget af det, der er skabt klarhed over i dag, for der er altså de fire partier bag aftalen, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, og meget klare meldinger også fra Liberal Alliance, hvis det kommer dertil. Det betyder jo, at i alle situationer uden et rent rødt flertal er tilbagetrækningsreformen kommet for at blive, og derfor havde fru Helle Thorning-Schmidt heller ikke ret, når hun før sagde, at der er skabt maksimal usikkerhed. Der er ingen usikkerhed. Den er kommet for blive. Og hvorfor er den nødvendig? Af den simple grund, at når vi kigger nogle år frem, vil der være 225.000 flere folkepensionister i en situation, hvor der vil være 70.000 færre på arbejdsmarkedet. Det er en strukturel ubalance, vi skal have tacklet.

Kl. 23:03

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 23:03

Per Clausen (EL):

Jeg deler statsministerens opfattelse af, at der er grund til at være optimist. Der er nybrud på vej, og det er en dejlig ting i politik. Så det er jeg helt enig med statsministeren i.

Jeg stillede jo det der spørgsmål om, hvorfor det var svaret på en arbejdskraftreserve på 265.000, at man afskaffede efterlønnen. Så fik jeg at vide af statsministeren, at det var, fordi der engang i fremtiden ville blive mangel på arbejdskraft. Så spørger jeg bare statsministeren: Hvor meget er det, arbejdsstyrken falder med frem til 2020, og så set i lyset af at vi har en arbejdskraftreserve på 265.000? Det kunne være interessant at høre. Arbejdskraftreserven består så af 190.000, der gerne vil have et arbejde, men ikke kan få et. Er det et udtryk for, at det er det niveau, som statsministeren mener det skal være på?

Det her handler i virkeligheden om, at der altid skal være et stort overskud af mennesker, der søger arbejde, fordi vi på den måde kan sikre, at regeringens og statsministerens forudsigelser om, at lønmodtagernes andel af produktionsresultatet i Danmark skal reduceres i de kommende år. Det kunne være spændende at få en afklaring af det.

Kl. 23:04

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:04

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvis vi kigger frem mod 2020, og det er jo faktisk lige om et øjeblik – det er om 9 år – vil vi se, at situationen er den, at i den periode vil det være sådan, at for hver gang der er fem, der forlader arbejdsmarkedet for at gå på pension, så er der kun fire unge, der træder ind. Det vil være sådan, at andelen af befolkningen, der er i beskæftigelse, medmindre vi gør noget, falder i forhold til det, vi oplevede i årene op mod den internationale krise. Det er en ubalance. Den kan man

ikke klare med vækst. Den kan man ikke via vækst hoppe hen over. Det fylder ikke hullet ud, og derfor er vi nødt til at sørge for at træffe de rigtige reformbeslutninger, der sikrer flere hænder på arbejdsmarkedet. Det forstår jeg at vi også, måske bortset fra Enhedslisten, egentlig grundlæggende ser ens på, for det er vel det, der driver tanken om, at danskerne skal tvinges til at arbejde 1 uge mere om året.

Kl. 23:05

Formanden :

Så er det hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 23:05

Carsten Hansen (S):

Tak. Jeg skal jo selvfølgelig med det samme sige, at jeg ikke nævner et ord om De Konservatives skattepolitik. Vi kan ikke have, at usikkerheden og utrygheden breder sig. Statsministeren farer ned af talerstolen og holder pause et kvarter, og det er min tid for kostbar til.

Vi har set regeringen lade utrygheden brede sig, fordi man har soldet et historisk opsving væk, og det er nu dem, som er på pension, dem, som er på efterløn, dem, der er arbejdsløse, der skal betale prisen. Men for at få vished om eller tryghed ved, hvordan det står til, vil jeg tillade mig citere fra velfærdsaftalen på side 10, hvor der står:

»Ændringerne i tilbagetrækningssystemet vil sikre finansiering af det danske velfærdssamfund i mange årtier frem (...)«.

Jeg skal bare høre, om statsministeren er enig i det citat fra velfærdsaftalen, side 10.

Kl. 23:06

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:06

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg var ikke selv med til at forhandle 2006-aftalen. Jeg har jo ikke den samme rutine som partiformand, som andre i salen her har. Men 2006-aftalen var en meget, meget god aftale. Det var en god aftale, som jo gik på det meget fornuftige, at når levetiden stiger, må folkepensionsalderen følge med. Det, man bare helt nøgternt må konstatere, er, at den ikke var god nok. Vi har bl.a. set, at levetiden i det danske samfund, og hurra, hurra for det, er steget hurtigere end det, der lå til grund for den aftale, for nu bare at trække én ting frem.

Kl. 23:07

Carsten Hansen (S):

Jeg tager det i hvert fald som en tilståelsessag, at statsministeren nu siger, at det, der stod i velfærdsaftalen, var rigtigt, og at citatet med, at det danske velfærdssamfund var sikret i mange årtier frem, var rigtigt.

Så vil jeg godt høre, om statsministeren er enig i, at da han var finansminister, blev der skrevet i Finansministeriets publikation om Danmarks konvergensprogram i 2007, at de nye prioriteringer i skatte- og udgiftspolitikken frem mod 2015 isoleret set svækkede finanspolitikens holdbarhed. Det vil sige, at de skattelettelser, som var ufinansierede, svækkede holdbarheden i økonomien med 20 mia. kr. om året. Det er det, der gør, at man nu lader dem, der ikke fik glæde af opsvinget, nemlig pensionisterne, dem, der skal på efterløn, og de arbejdsløse, betale. Mener statsministeren virkelig, at det er rimeligt, at det er dem, der ikke har fået glæde af opsvinget, der skal betale for den krise, som statsministeren har været med til at påføre os som finansminister?

Kl. 23:08

Formanden :

Statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu bliver det med de ufinansierede skattelettelser jo ikke mere rigtigt af at blive gentaget igen og igen. Der er ikke givet nogen ufinansierede skattelettelser. Der er givet skattelettelser i 2004 inden for det råderum, der var, og som man overtog fra den tidligere regering. Der er givet skattelettelser i 2007 finansieret ved en fremadrettet inddeksering af energiafgifterne og ved at leve op til den lovgivning, som den tidligere regering havde vedtaget, om, at når arbejdsløsheden faldt, skulle arbejdsmarkedsbidraget sættes ned. Og der er i 2009 lavet en fuldt finansieret skattereform, krone til krone uden at indregne dynamiske effekter, der i øvrigt gør samfundet 5,5 mia. kr. rigere. Så der er ikke givet for en bøjlet femøre ufinansierede skattelettelser.

Kl. 23:09

Formanden :

Jeg vil lige sige, at det er meget generende, at der samtales så højlydtovre fra siden. Jeg vil medgive, at man ikke kan bede om ordet på nuværende tidspunkt, for vi har indtegnet, indtil klokken er 00.15, men hvis man vil debattere, må det være i lokalet inde ved siden af. Det er generende for dem, der sidder og følger med.

Det næste, der får ordet, er hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 23:09

Klaus Hækkerup (S):

Tak for det. Der er jo indgået en aftale om senere tilbagetrækning. En del af den aftale vedrører efterlønnen. Jeg vil godt bede statsministeren om at bekræfte, at den del af aftalen, der vedrører 2012, betyder, at underskuddet på statens budget bliver 21 mia. kr. større, end det ellers ville have været, fordi der skal ske en tilbagebetaling, og fordi man regner med, at nogle af pengene vil blive sat ind på en pensionsopsparing, hvilket yderligere vil reducere statens skatteindtægter. 21 mia. kr. er det altså.

Dertil kommer, at jeg vil bede statsministeren om at bekræfte, at der frem til 2020 vil være tale om et underskud på i alt 48 mia. kr., dels fordi der vil komme en mindre indbetaling i årene frem til 2020, dels fordi der jo skal betales renter af de penge, man skal låne til at finansiere underskuddet.

Så jeg vil bare bede statsministeren om at bekræfte de to tal.

Kl. 23:10

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:10

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan sagtens bekræfte, at når vi laver så grundlæggende om på ordningen, som vi gør nu, ved at forvandle en 5-årig efterløn til en 3-årig efterløn, så er der et tilbud om, at de mennesker, der vil ud af ordningen, kan gå ud af ordningen og få deres penge tilbage. Dem skal de jo have tilbage. Jeg ved ikke, om hr. Klaus Hækkerup havde forestillet sig, at de ikke skulle have dem.

Kl. 23:11

Formanden :

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 23:11

Klaus Hækkerup (S):

Jeg bad sådan set statsministeren om at bekræfte størrelsen af de beløb, vi taler om, ikke om, at de skulle have pengene tilbage, for det står jo i aftalen. Men jeg kan bare gøre op, at statsministeren altså indirekte bekræfter, at vi taler om, at man forøger underskuddet i 2012 med godt 20 mia. kr., og at man forøger underskuddet frem til

2020 med 48 mia. kr. Hertil kan vi lægge det, hr. Per Clausen sagde, nemlig at vi har en kæmpe arbejdskraftreserve for øjeblikket. Så der er hverken arbejdsmæssige grunde eller økonomiske grunde til at lave den massakre på efterlønnen, man har lavet.

Så mit spørgsmål til statsministeren er: Hvorfor i alverden gør regeringen så det, hvis ikke det er for at genere dem, der ellers går på efterløn?

Kl. 23:11

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:11

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu laver vi ikke nogen massakre. Jeg skal gerne medgive, at da jeg holdt min nytårstale, havde jeg den politiske ambition, at efterlønnen skulle helt væk. For jeg synes ikke, at vi i en tid, hvor vi er på jagt efter penge til sygehuse, til uddannelse, til forskning, skal betale raske mennesker for at træde ud af arbejdsmarkedet. Men det har jeg ikke kunnet komme igennem med, for vi lever jo i et folkestyre og et demokrati, hvor regeringen stod over for et parti, Dansk Folkeparti, som kæmpede imod det her synspunkt. Derfor er vi jo landet på at lave en ordning, hvor efterlønnen er der. Den er 3-årig. Den er mere fokuseret. Den er mere socialt balanceret. Og så har vi jo i øvrigt samtidig lavet en seniorførtidspensionsordning, der gør, at folk, der reelt er nedslidte, uanset om de står i a-kasse eller ej, uanset om de er skrevet op til efterløn eller ej, har en mulighed for at stå af. Det er jo situationen. Så der er ikke tale om nogen massakre.

Hvorfor gør vi det? Vi gør det jo af de grunde, jeg har nævnt. I en situation, hvor vi lever længere og længere – og heldigvis for det – og også hurtigere lever længere end det, man regnede med i 2006, så skal vi sørge for at have en ordentlig balance mellem dem, der går på arbejde, og dem, der ikke går på arbejde.

Kl. 23:13

Formanden :
Så er der en kort bemærkning fra hr. Steen Gade.

Kl. 23:13

Steen Gade (SF):

Tak for det. Da jeg hørte statsministerens opsummering, syntes jeg egentlig, det var sådan en underlig småsur mangel på alvor, der prægede den. Og jeg kan egentlig ikke forstå, hvorfor vi så ikke kan diskutere på de vilkår, som er sådan, at regeringen har en model, som den er optimistisk ved, og at vi andre har et andet bud, som skaber optimisme hos os, og som vi tror på og er sikre på giver vækst og beskæftigelse. Men det er bare en indledning til det sted, hvor statsministeren siger, at der, hvor der er grund til lidt optimisme, er med hensyn til eksporten, og det er jeg bestemt glad for.

Men så vil jeg bare bede statsministeren være lidt alvorlig og svare på: Er det ikke rigtigt, at vi er kommet alt for sent i gang med at eksportere til BRIK-landene? Er det ikke rigtigt, at vi ville have haft 20 mia. kr., måske mere, i eksportindtægter, hvis vi havde været lige så hurtigt ude som Tyskland? Er det ikke rigtigt, at regeringen har skåret ned på eksportstøtten? Er det ikke rigtigt, at mange små virksomheder ønsker mere støtte til eksport?

Kl. 23:14

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:14

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har fuld respekt for, at man i SF og Socialdemokratiet har lagt en plan frem, der skaber optimisme hos Socialdemokratiet og SF. Det

er jo fint nok. Altså, det var bare rart, hvis det så også var en plan, der for alvor kunne skabe en optimisme, der kunne bundfælde sig i realiteter, og det ville jo kræve, at det var en plan, der hang sammen. Det er derfor, vi spørger lidt interesseret ind til alle de steder, hvor det er meget, meget fluffy, og hvor man ikke kan få klare svar, men lad nu det være.

Omkring eksporten: Jo, vi skal gøre en forøget indsats i forhold til eksporten på det, man kunne kalde fjernmarkederne, de markeder, der er i vækst. Det er jo præcis grunden til, at vi i den vækstpakke, vi har aftalt, nemlig »Danmark som Vækstnation«, oven på et budget, der hænger sammen, hvor vi har styr på pengene, har aftalt en målrettet, fokuseret indsats mod de fire BRIK-lande og mod en pulje af de mest lovende Next Eleven-lande. Det er derfor, vi udnævner eksportambassadører, det er derfor, vi nu laver strategier for de her forskellige markeder.

Kl. 23:15

Formanden :
Hr. Steen Gade.

Kl. 23:15

Steen Gade (SF):

Vi er jo i den heldige situation, at der, i hvert fald sådan som opinionsundersøgelserne ser ud, ikke kun er optimisme hos S og SF, hvad angår nogle af vores bud. Det er der sådan set hos et flertal i den danske befolkning. Men det får vi jo prøvet senere. Men det er i hvert fald ikke noget, statsministeren kan tage patent på. Der er faktisk rigtig mange, der håber, at vi får en anden regering; der håber, at vi får rettet op på de fejl og skavanker, der ligger i det danske samfund. Det var f.eks. en fejl, at man ikke i tide så, at vi skulle gøre noget mere for eksporten til BRIK-landene.

Nu har statsministeren udnævnt nogle ambassadører til at gøre et kraftigt arbejde for det. Det påskønner jeg. Jeg synes, det er rigtig godt. Jeg har rost udenrigsministeren for, at hun også har brugt meget tid på at rejse rundt til de lande. Men vi kan altså ikke få bare den lillebitte indrømmelse, at det egentlig var dårligt, at man kom så sent i gang. Man skulle have gjort ligesom Tyskland, som også satser på vækstsektorer i deres eksport og i deres økonomi.

Kl. 23:16

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:16

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tager ikke patent på nogen ting, overhovedet. Jeg er sådan set bare optaget af at løse nogle problemer og nogle udfordringer, vi har. Det, man kan sige om den danske eksport til de nye vækstøkonomier, er, at vores store velbrandede virksomheder er der, er til stede og langt hen ad vejen løfter opgaven selv, men jo også i tæt samarbejde med Dansk Eksportråd og med de danske ambassader. Det, vi i høj grad har brug for, er at få de små og mellemstore virksomheder til at turde få appetit på at prøve de markeder af.

Der er et stort potentiale. Den danske eksportandel til de markeder udgør efter min bedste hukommelse omkring 5 pct. af den samlede danske eksport. Det tilsvarende svenske tal er 7 pct. Det tilsvarende tyske tal er 10 pct. Nogle af de tal kan forklares ved en anderledes erhvervssammensætning, men selvfølgelig skal vi have en ambition om at løfte det. Det er jo præcis derfor, vi tager de her initiativer. Og når vi tysk niveau, svarer det til en mere eksport på 20 mia. kr. om året, hvilket svarer til 15.000-20.000 nye danske arbejdspladser. Dem skal vi da gå på jagt efter. Det er sådan set også det, regeringen har taget initiativ til.

Formanden :

Så er det fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 23:18

viser historien, at det er et løfte, vi kan regne med? Hvad var det, man sagde i 2007? Hvad var det, man sagde om boligskat? Hvad er det, man har gjort med rentefradraget? Hvad var det, man lovede om dagpenge? Hvorfor skal vi tro på, at et løfte den her gang er noget som helst værd?

Kl. 23:18

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, det var betænksomt, at statsministeren takkede Dansk Folkeparti i sin tale, altså at man roste Dansk Folkeparti for at blive i efterlønsforhandlingerne for at kæmpe for at bevare ordningen. For sandheden er jo, at hvis Dansk Folkeparti havde sagt nej, så var der ikke kommet nogen forringelse af efterlønnen. Derfor kan jeg godt forstå, at Dansk Folkeparti, når partiet står med det eklatante løftebrud, de nu har begået, har brug for lidt hjælp, måske også fra statsministeren.

Statsministeren siger, at tilbagetrækningsordningen er kommet for blive, og at det har debatten her i dag vist. Til det har jeg et spørgsmål. Jeg spurgte tidligere i dag under debatten Liberal Alliances ordfører, hr. Anders Samuelsen, om, hvad man ville kræve fra Liberal Alliances side, hvis det skulle gå så galt, at den nuværende statsminister rent faktisk vinder sit eget mandat ved det kommende valg. Hvad vil så prisen være fra Liberal Alliances side? Til det var svaret: Vi vil kræve yderligere forringelser eller en hel afskaffelse af efterlønnen, og vi vil kræve skattelettelser i den kommende periode.

Hvordan kan statsministeren så stå og sige, at den tilbagetrækningsordning, man har lavet, er fuldstændig sikker, når sandheden er, at den ikke er det papir værd, den er skrevet på?

Kl. 23:19

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:19

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det kan jeg sige meget klart, og nu skal fru Karen Hækkerup høre godt efter: Det er, fordi jeg ikke er statsminister i en ny valgperiode, hvis der ellers er parlamentarisk opbakning til det, hvis ikke den aftale leveres. Sådan er det. Derfor bliver der ikke tale om, at Liberal Alliance eller nogen andre kan pille ved det. Det vil være et kardinalspørgsmål i en ny periode. Det står i skærende kontrast til den attitude, man har fra oppositionens side, hvor det sådan set bare handler om at komme til fadet, og så kan man i øvrigt godt se sig selv administrere en regering, der skal føre økonomisk fodnotepolitik. Det vil jeg ikke udsætte mig selv for.

Vi har lavet en aftale her, som der er bred opbakning til hen over midten i dansk politik – de to regeringspartier, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre. Det er et solidt flertal. Og jeg har noteret mig, at Liberal Alliance har sagt: Ja, vi ønsker – ligesom jeg også selv gjorde i min nytårstale – at gå skridtet videre, men det skridt, der er taget, er bedre end ikke noget skridt.

Derfor vil det i den situation, der spørges til, være sådan, at den her aftale skal leveres, ellers er jeg ikke statsminister i det her land.

Kl. 23:20

Formanden :

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 23:20

Karen Hækkerup (S):

Jamen det er jo sådan, at hvis man giver et løfte, har det kun nogen værdi, hvis den, der giver løftet, har troværdighed. Og der må statsministeren da kigge indad og spørge: Tror den danske befolkning virkelig på det, når den danske statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, kommer og giver danskerne et løfte og siger, at det her lover vi, og at det her står vi ved i den kommende valgperiode, for

Jeg ved godt, at hr. Lars Løkke Rasmussen kommer i virkelig dårligt humør, når vi taler om skattelettelser. Men vi bliver jo bare alligevel nødt til at spørge: Er sandheden ikke, at kommer der en ny borgerlig regering efter et valg, så vil De Konservative ønske skattelettelser, Liberal Alliance vil kræve skattelettelser, og vil statsministeren så ikke sige, at nå ja, vi har et demokrati, så jeg bliver nødt til at levere dem?

Jeg ved godt, at statsministeren kommer i dårligt humør af det, men er det ikke det, der er sandheden, nemlig at vi vil få flere skattelettelser?

Kl. 23:21

Formanden :

Husk, at ministre alene tiltales ved titel. Så er det statsministeren.

Kl. 23:21

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kommer absolut ikke i dårligt humør. Nu spurgte fru Karen Hækkerup om efterlønnen, tilbagetrækningsreformen. Jeg har givet det klareste tænkelige svar, man kan. Jeg er her for at gøre det rigtige. Jeg ønsker ikke, som andre spekulerer i, at snyde mig til en valgsejr ved at fortie tingene; ved ikke ordentligt at lukke op for posen før efter valget; ved at lade det henstå i det uvisse, hvordan store tocifrede milliardunderskud skal finansieres. Sådan arbejder jeg ikke. Og sådan har jeg ikke arbejdet i de lige godt 2 år, jeg har været statsminister.

Vi er i en ny tid. Derfor har vi taget ansvaret for at lave en dagpengereform. Den er vedtaget her i Folketinget, og ja, vi snakkede ikke om det før, men den fases altså også ind på en sådan måde, at de første, der eventuelt mærker den forkortede dagpengeperiode, gør det i sommeren 2012. Det er efter valget. Hvis man vil lave det om, kan man lave det om. Men vi kan ikke engang få oppositionen til at sige, om man vil lave det om.

Hvad angår efterlønnen, så vil den nye tilbagetrækningsreform blive faset ind fra 2014. Det er godt på den anden side af næste folketingsvalg. Og jeg siger her, at den aftale, der er indgået mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, skal gennemføres, hvis jeg skal være statsminister i det her land. Det vil være et kardinalspørgsmål.

Kl. 23:23

Formanden :

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 23:23

Eigil Andersen (SF):

Tak. Der bliver talt en del om fugle på taget, og jeg mener, der er behov for at sætte fokus på en del af regeringens plan, hvor der i høj grad er tale om fugle på taget. Ødelæggelsen af efterlønnen og udskyldelsen af folkepensionsalderen vil ifølge regeringen betyde, at der kommer 65.000 flere på arbejdsmarkedet, og regeringen mener, at alle 65.000 vil få et job.

Her er der virkelig tale om fugle på taget, for regeringen aner ikke, om de 65.000 vil få et arbejde. Der kan lige så godt ske det, at alle de her mennesker, som hidtil har kunnet gå på efterløn eller på folkepension, kan ende med at blive arbejdsløse, og så falder hele regeringens økonomiske plan sammen.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, hvad han mener om det. Og jeg vil gerne spørge, hvad han mener om, at titusinder af lønmodtagere, der hidtil har kunnet gå på efterløn, nu risikerer at afslutte de-

res arbejdsliv som arbejdsløse. Er det en værdig måde at afslutte sit arbejdsliv på?

Kl. 23:27

Kl. 23:24

Formanden :
Statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tilbagetrækningsreformen har ingen fugle på taget. Det er en meget, meget konkret reformbeslutning. Der ligger nogle meget solide forudsætninger bag, herunder jo også forudsætninger om, at der selvfølgelig fortsat vil være nogle folk, som, hvis efterlønnen fortsatte i samme form som i dag, ville gå på efterløn, men som nu går på seniorførtidspension i stedet for. Sådan vil det være.

Men det er nu en rimelig anerkendt sammenhæng i al økonomisk politik og teori, at når man øger arbejdsudbuddet, følger beskæftigelsen også med. Det så vi også dengang, da den tidligere socialdemokratiske regering afskaffede overgangsydelsen. Så der er ingen fugle på taget her overhovedet. Ingen fugle på taget overhovedet.

Kl. 23:25

Formanden :
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 23:25

Eigil Andersen (SF):

Det er der jo i meget høj grad. De seneste dages økonomiske debat, bl.a. i Berlingske, har jo vist, at det historisk set har været sådan, at selv om arbejdsudbuddet – dvs. udbuddet af mennesker, der kommer ud på arbejdsmarkedet – stiger voldsomt, er det slet ikke det samme, som at antallet af job stiger i samme omfang.

Jeg vil også her sige, at hvis en fabriksejer i dag har brug for 100 medarbejdere, hvorfor i alverden skulle den fabriksejer så have brug for 105 medarbejdere i morgen, bare fordi folk kommer senere på efterløn og kan være færre år på efterløn? Sådan hænger tingene jo ikke sammen, og derfor betyder det jo altså, at der vil være titusinder af mennesker, måske 50.000 eller flere endnu, der hidtil har kunnet gå på efterløn, som vil ende med at blive arbejdsløse og måske ende på kontanthjælp, som i mange tilfælde er på 0,0 kr. Man havner i det sorte hul.

Det kan samfundet ikke være bekendt, og det kan statsministeren ikke være bekendt.

Kl. 23:26

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:26

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan ikke forstå, hvorfor spørgeren på den måde i virkeligheden står og undsiger sin egen økonomiske plan. Hvis jeg ellers har forstået den plan, går den jo dybest set ud på, at alle danskere altså nu skal til at tvangsarbejde 1 uge mere om året for at øge arbejdsudbuddet. Derfor må man sige, at der da i hvert fald er én ting, som oppositionen og regeringen er enige om, og det er, at vi i de kommende år står over for den udfordring, at vi er nødt til at få nogle flere hænder ud på arbejdsmarkedet for at kompensere for, at arbejdsstyrken ellers falder. For situationen er jo altså den, at der, for hver gang der er fem, der forlader arbejdsmarkedet for at gå på pension, så kun er fire, der træder ind for at tage over.

Derfor går det danske samfund i ubalance, og vi har ingenting til at nære væksten med, hvis vi fra nu af og i de kommende år ikke øger arbejdskraften i en styret, ordentlig proces. Og det er det, vi gør med tilbagetrækningsreformen, som fases ind fra 2014.

Formanden :

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 23:27

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Altså, lige først kan jeg i forhold til diskussionen med fru Karen Hækkerup fra før berolige med, at Liberal Alliance jo ikke møder op med ultimative krav; den slags efterlod vi i det radikale gruppeværelse, dengang vi forlod det parti. Vi har fire mærkesager, som vi forventer at få indflydelse på, og det ved vi jo også godt at vi får, når og hvis vi får de afgørende mandater. Jeg synes faktisk, jeg vil have lov til at rose statsministeren for det helt fantastiske indlæg, der var her i anden runde, hvor man jo fik afsløret, at det, oppositionen i virkeligheden går til valg på, er udgifter, det er afgifter, det er skatter, og det er socialisme.

Andet var der sådan set ikke i det, og det synes jeg egentlig at statsministeren fik demaskeret på flotteste vis. Jeg vil sige til statsministeren, at der, hvor vi i Liberal Alliance er bekymrede, er med hensyn til, hvad man har tænkt sig i forhold til væksten.

Vi er bekymrede for, hvordan man får Danmark nok op i gear. Altså, man hører lidt om eksportambassadører og Ritt Bjerregaard, og hvad ved jeg. Men helt ærligt, er Ritt Bjerregaard svaret på en udfordring om, at tyske og amerikanske virksomhedsledere fremadrettet skal sørge for at vælge at placere deres virksomhed i Danmark?

Kl. 23:28

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:28

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, det er nok ikke hele svaret; nu er det så også i forhold til Kina, vi i særlig grad sætter Ritt Bjerregaard ind, og det vil nok ikke umiddelbart have gennemslag på det amerikanske marked. Nej, det kan selvfølgelig ikke stå alene, og derfor er der også en stribe tiltag.

Der er ambitionen om at sænke selskabsskatten markant fra 25 pct. til 20 pct., fuldt finansieret via en omlægning af de direkte erhvervstilskud til generelt bedre rammevilkår; der er tanken om at lave skatte kreditter, sådan at ikke mindst små virksomheder, der investerer i forskning og innovation, i virkeligheden får en hjælpende hånd; der er forslaget om at lave et 3-årigt regelstop; og så er der jo ikke mindst også det forhold, der handler om at have en sund offentlig økonomi, der frigør de ekstra ressourcer, der skal til for fortsat at satse på forskning.

Vi har øget den danske forskningsindsats med 35 pct. over de sidste 5 år – man kunne jo få et andet indtryk, når man lytter til oppositionen her i dag – vi har løftet de danske forskningsudgifter reelt med 35 pct. på 5 år. Det er jo også et sted, vi skal sætte yderligere ind for at understøtte en ordentlig erhvervsudvikling.

Kl. 23:30

Formanden :
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 23:30

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er glad for, at Ritt Bjerregaard ikke er hele svaret, især fordi man kunne frygte, det vil blive en politik, hvor sloganet skulle være, at det, som ikke alle kan eksportere, skal ingen eksportere.

Det, som jeg lagde mærke til i statsministerens første tale i dag, var, at det skulle bygge på reformer, reformer og atter reformer. Vi sad jo og blev noget glade her på de bageste liberale rækker, for det, man kunne forestille sig, var, at de reformer ville bestå af en person-

skattereform, en selskabsskattereform og en reform af den offentlige sektors størrelse. For det er jo tre markante reformer, som kunne have afgørende betydning for, at Danmarks konkurrenceevne kunne blive bedre, at Danmark kunne blive et mere attraktivt land at investere i.

Derfor må jeg spørge: Hvad er det næste reformniveau, man har tænkt sig at komme op på? Det er jo fint nok, at man har lavet nogle småting, at man er kommet lidt i gang – det er vi sådan set meget glade for – men hvordan kommer vi videre og sørger for, at vi ikke kommer til at ligge i bunden blandt de rige lande i forventet væksteniveau? For det er jo stadig det, vi har udsigt til, selv med den fælde, man har fået vores tidligere partifæller til at gå i.

Kl. 23:31

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:31

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvordan kommer vi videre? Vi kommer videre ved at omsætte alt det, vi nu har aftalt, til lovgivning og vedtagelser, der kan effektueres i virkelighedens verden. Vi starter i morgen med boligjobordningen, et 2-årigt forsøg, og så er der nogle af de tunge beslutninger, som først kan træffes på den anden side af et valg, fordi vi ikke har forhåndsannonceret dem. Så det er jo sådan, vi kommer videre.

Ja, der bliver brug for reformer. Der bliver også brug for reformer af den offentlige sektor. For der er en diskussion ved siden af den, der handler om, hvilket forbrugsniveau vi har i den offentlige sektor, nemlig den diskussion, der handler om, hvordan vi bruger pengene. Det kommer vi til at fokusere meget skarpere på.

Vi kommer også til at åbne den offentlige sektor over for den private. Noget af det, som er en fremtidig eksportmulighed, er velfærdsteknologi. Det er jo noget af den knowhow, som det danske samfund har bygget op, fordi vi er et skandinavisk velfærdssamfund. Men det er en viden, som i dag er monopoliseret i den offentlige sektor og derfor dårligt kan gøres til genstand for eksport. Hvis vi vil ud på de nye markeder og sælge dansk knowhow, dansk velfærdsteknologi, er vi nødt til at starte hjemme med at åbne den offentlige sektor op, lave offentlig-private partnerskaber og have en langt mere fordomsfri tilgang til det. Så der bliver bestemt brug for fortsatte reformer.

Kl. 23:32

Formanden :
Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 23:32

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil spørge statsministeren om noget, der ikke har været diskuteret så meget, nemlig regeringens pointsystem i forbindelse med familiesammenføring. For hvis det system bliver til virkelighed, vil det være sådan, at hvis en dansk kvinde finder sig en mand i Argentina eller i Brasilien, skal den mand bestå en endda ret svær prøve i dansk efter 3 måneder. Ellers ryger han ud, og så kan den danske kvinde ikke få lov til at leve her i sit eget land med sin udenlandske ægtefælle. Men hvis den danske kvinde finder sig en mand i Israel eller Japan, skal han ikke bestå en prøve i dansk efter 3 måneder. Kan statsministeren forklare mig rimeligheden i det?

Kl. 23:33

Formanden :
Statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan forklare rimeligheden i, at vi laver et pointsystem, som drejer de her regler i en mere fleksibel retning og giver mennesker et større ejerskab til dem. Når vi overhovedet har de her familiesammenføringsregler, er det jo, fordi vi er nødt til at forholde os til den virkelige verden, vi lever i, hvor Danmark, på trods af at oppositionen forsøger at tale os ned i et sort hul, fortsat er et smørhul. Derfor skal vi være et åbent samfund, men vi skal ikke være pivåbent. Vi skal sørge for, at de mennesker, der kommer til Danmark, vil leve hele deres liv her, at de har viljen til at ville Danmark.

Frem for mere firkantede regler med at stille et alderskrav op, som ubetinget er den eneste forhindring, man skal springe over, er det mere rimeligt at lave et pointsystem, som er i den enkeltes egne hænder, og hvor man selv, nogle måske med et længere tilløb end andre, kan springe over barrieren.

Kl. 23:34

Formanden :
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 23:34

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det virker, som om statsministeren ikke kender til det her. Der var i hvert fald ikke noget, der mindede om et svar. Det er ellers et meget, meget konkret spørgsmål: Hvad er den saglige begrundelse for, at en japaner efter 3 måneder ikke skal bestå en danskprøve, hvorimod en mand fra Argentina efter 3 måneders skal bestå en prøve i dansk? Grunden til, jeg spørger, hvad den saglige begrundelse for det er, er, at det jo ellers er diskrimination. Så jeg prøver igen, ikke sådan om de store ord og alt muligt i regeringens udlændingepolitik og pointsystemet, nej, helt konkret vil jeg spørge statsministeren: Hvad er årsagen til, at en mand fra Argentina skal bestå en svær prøve i dansk efter 3 måneder, men en mand fra Japan ikke skal?

Kl. 23:35

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 23:35

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvis der spørges til de ændringsforslag, som integrationsministeren har stillet, om, at det skal være ud fra et sæt objektive kriterier, og om at lempe de individuelle krav – og jeg er jo ikke ekspert på sagsbehandlerniveau her – kan jeg sige, at rationalet bag det jo er, at vi sådan set ønsker at lave lovgivning, der så fleksibelt som muligt sikrer, at de mennesker, der har integrationspotentiale, som har vilje, og som kan tilpasse sig vores samfund, sikres en let og fleksibel adgang. Det er jo sådan set det, der er tænkningen bag regeringens pointsystem og de supplerende ændringsforslag, som integrationsministeren har stillet.

Kl. 23:36

Formanden :
Så er det hr. Morten Bødskov, kort bemærkning.

Kl. 23:36

Morten Bødskov (S):

Statsministeren ynder jo at beskrive sig selv som en mand, der er optaget af at løse problemer. Nu kan man så sige, at vi jo teknisk set er gået i recession efter to kvartaler med negativ vækst; produktiviteten står i stampe; fornyelsen og innovationen er ikke i top; vi har for få nye vækstvirksomheder; og uddannelsesniveaet sakker efter de bedste lande. Det var ikke oppositionen, der sagde det, det var regeringens eget vækstforum, der sagde det. Alligevel sparer regeringen

så frem til 2013 mere end 5 mia. kr. på uddannelse og forskning. Hvis man gerne vil løse problemerne, synes jeg faktisk, man skulle prøve at tage sig noget af dem.

Men jeg vil gerne prøve at spørge om noget andet, nemlig om, hvad det er, regeringen pusler med. Den konservative vicestatsminister hr. Lars Barfoed har været ude og tale for øget brugerbetaling i sundhedsvæsenet og annonceret, at man måske skulle have en kommission efter valget, som skulle se på, hvor vi kan lave mere brugerbetaling. Med den erfaring, som statsministeren jo har med overbetaling af privathospitalerne, vil jeg bare spørge, om statsministeren er enig i, at sundhedsvæsenet ikke skal være et område, der er belagt med tabu, når det handler om brugerbetaling. Er man enig i, der skal mere brugerbetaling i sundhedsvæsenet, og er man enig i, at hvis man genvinder magten, skal der nedsættes en kommission til at se på, hvor brugerbetalingen generelt kan øges?

Kl. 23:37

Formanden :

Jeg vil lige sige, at justitsministeren tituleres justitsminister, uanset på hvilket tidspunkt af døgnet.

Statsministeren.

Kl. 23:38

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har ikke hørt nogen gøre sig til talsmand for øget brugerbetaling i det danske sundhedsvæsen; det kan være, der er noget, der er gået mit hoved forbi, men det har jeg ikke hørt. Det er jo et faktum, at vi har brugerbetaling i det danske sundhedssystem – det har vi. Vi har brugerbetaling på brillekøb, vi har brugerbetaling på tandlægebesøg, vi har brugerbetaling på medicinkøb – vi har gratis høreapparater – men vi har masser af brugerbetaling. Og jeg tror, uden at jeg skal op-høje mig til ekspert udi temaet, at hvis man sammenligner brugerbetalingens niveauet i den danske sundhedssektor med niveauet i en lang række sammenlignelige lande, kan man se, at vi hverken har mere eller mindre brugerbetaling, end man har så mange andre steder. Vi har så valgt at opkræve det på nogle bestemte ydelser. Og jeg har ikke hørt *nogen* i debatten, der har gjort sig til bannerfører for, at vi nu skulle øge brugerbetalingens niveauet i den danske sundhedssektor.

Kl. 23:39

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 23:39

Morten Bødskov (S):

Så tror jeg godt nok, at statsministeren må bede sin vicestatsminister om på næste møde, hvor de sidder sammen, at trække det store interview i Ældre Sagens blad tilbage, for her står der, at borgerne skal betale for sundhed, og der står, at sundhedsvæsenet ikke skal være et helligt sted, hvor brugerbetaling er tabu. Der står også, at den konservative partileder, det er jo så vicestatsministeren, er træt af, at brugerbetaling er tabu, når det kan være et redskab til at sikre bedre balance i den danske velfærd og finansiere skattelettelser.

Derfor er det bare, vi spørger – stille og roligt – hvad det er, regeringen lusker med. Nu har statsministeren jo årelang erfaring med overbetaling af privathospitalerne, og så er et nærliggende spørgsmål til arkitekten bag det største misbrug af skatteydernes penge de sidste 10 år, nemlig overbetalingen af privathospitalerne, om man også går ind for brugerbetaling i sundhedsvæsenet. Vicestatsministeren har givet et kæmpe interview (*Formanden*: Ja tak!) i Ældre Sagens blad om, at det er det, han ønsker (*Formanden*: Tak). Har statsministeren ikke læst det? Er han enig i, at der skal være øget brugerbetaling i sundhedsvæsenet? Og kan vi bare få en antydning af, om der kommer den kommission, som vicestatsministeren ønsker at nedsætte om øget brugerbetaling i det danske samfund?

Kl. 23:40

Formanden :

Man *skal* overholde taletidsreglerne. Statsministeren.

Kl. 23:40

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Man kom langt omkring her. Jeg er fortsat stolt over, at vi har givet patienterne et frit valg. Jeg er også glad for, at vi, som årene er gået og konkurrencen er blevet skærpet, har kunnet presse priserne længere og længere ned, sådan at pengene nu rækker endnu længere, end de gjorde til en start, og at i hundredtusindvis af patienter har fået behandling, de ellers ikke ville få. Jeg er ked af, at oppositionen turnerer rundt med et forslag om at rulle alt det der baglæns og gøre patienten ufri igen.

Men det er jo så et sidespor, for spørgsmålet gik på det der, som justitsministeren har været ude med, og jeg gentager bare igen: Jeg har ikke hørt nogen, heller ikke justitsministeren, gøre sig til fortaler for, at man skulle øge brugerbetalingens niveauet i den danske sundhedssektor. Det har jeg ikke. Jeg har læst en artikel, og den skal justitsministeren jo selv svare på spørgsmål om – jeg er ikke formand for Det Konservative Folkeparti – men som jeg ellers har forstået den, handler den om, om man kunne opkræve brugerbetaling anderledes, end man gør det i dag.

Hvis der så spørges til, om regeringen har nogen planer i den henseende, kan jeg sige, at det har regeringen ikke.

Kl. 23:41

Formanden :

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 23:41

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg synes, at statsministeren her i aften på glimrende vis har trukket linjerne op i dansk politik. Han har redegjort for, at der er et flertal bag regeringen, som har nogle bestemte planer for, hvordan Danmarks økonomi skal udvikle sig frem mod 2020; på baggrund af de aftaler, der er indgået, har han krone for krone redegjort for, hvordan tingene hænger sammen. Så har statsministeren også på glimrende vis redegjort for, hvordan vi har en opposition, hvor alting flagrer i alle mulige retninger med hensyn til, hvad de vil.

Statsministerens meget klare svar til fru Karen Hækkerup tidligere, fik mig til at lave det tankeeksperiment, om statsministeren kunne forestille sig at være regeringschef for en regering, der blev pålagt at gennemføre »Fair Løsning 2020«. Altså, vi har en statsministerkandidat, som øjensynlig gerne vil være statsminister, selv om hun skal føre en økonomisk politik, som ikke er hendes egen, men skal føre en økonomisk politik, som er dikteret af et flertal uden om regeringen. Så kunne man jo foretage sig et tankeeksperiment: Kunne statsministeren tænke sig at være statsminister for en regering, der var bundet på hænder og fødder, og som skulle gennemføre den økonomiske politik, der fremgår af »Fair Løsning 2020«, som er fremlagt af oppositionen?

Kl. 23:43

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:43

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det kan jeg svare kort og enkelt på: Nej, selvfølgelig kunne jeg ikke drømme om det. Det er jo ikke et ansættelsesforhold, vi befinder os i, hvor vi købes ind som administrerende direktører for at udføre en eller anden bestyrelsesbeslutning. Vi er her for at flytte samfundet derhen, hvor vi gerne vil have at det skal flyttes hen, og der må jo

være en rød tråd, kan man sige, noget, der er hjerteblod. Og det vil man ikke træde under føde.

Det er også derfor, jeg meget klart har sagt, at jeg ikke før et valg vil være med til at sige til befolkningen, at der skal ske noget ganske bestemt med efterlønnen, for så at gå i en tidligere Rasmussens fodspor og gøre noget helt andet efter valget. Det vil jeg ikke. Det har danskerne oplevet en gang for meget. Det vil jeg ikke være med til. Derfor vil det være sådan, at den tilbagetrækningsreform, der er aftalt, bliver gennemført.

Jeg kunne selvfølgelig ikke drømme om at stå i spidsen for en regering, der med hænderne på ryggen og i håndjern tvinges til at føre en økonomisk politik, der er fundamentalt anderledes end den, vi selv tror på.

Kl. 23:44

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 23:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for svaret. Jeg har i den debat, vi har haft i dag, undret mig. Vi har et forslag til vedtagelse fremsat af Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre og Enhedslisten, som er blottet for et bestemt punkt, nemlig en sætning om den vækst, altså den kickstart, som Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti foreslår i deres plan.

Grunden til, at det har undret mig, at det ikke med én sætning er med i forslaget til vedtagelse, er, at det er det helt centrale omdrejningspunkt – det er faktisk det vigtigste, når man læser 2020-planen. Der står i kapitel 1, »Gang i væksten«, at en ny regerings første og vigtigste opgave er at øge væksten og beskæftigelsen. Der står videre, at vi først skal gennemføre en kickstart af dansk økonomi for at komme ud af krisen. Kickstarten består en fremrykning af offentlige investeringer for 10 mia. kr.

Hvis det er vigtigste og første element, som en i givet fald ny regering, hvis vælgerne ønsker det, skal gennemføre, er det så ikke mærkeligt, at det ikke er reflekteret med et eneste ord i det forslag til vedtagelse, som de selv samme partier har fremsat her ved afslutningsdebatten?

Kl. 23:45

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:45

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har i hvert fald selv undret mig over det forhold, og jeg tror også, at jeg nævnte det i min første svarreplik, for tryllemidlet er jo offentlige investeringer for ekstra 10 mia. kr. Vi opererer jo selv med massive investeringer i metrobyggeriet, Femernforbindelsen, nye sygehuse – det løber op i et trecifret milliardbeløb. Men man må forstå, at lige præcis fremrykkede investeringer for 10 mia. kr. gør hele forskellen; det tryller Danmark ind i et paradisisk vækstland. Derfor er det selvfølgelig underligt, at det ikke afspejler sig i forslaget til vedtagelse, når det er redskabet. Jeg kan jo ikke vide hvorfor, men jeg har jo noteret mig, at vismændene har sagt i dag, at der ikke er basis for en sådan kickstart. Jeg har også noteret mig, at fru Margrethe Vestager, sådan som jeg har lyttet mig frem til det i debatten, har haft et tilsvarende synspunkt. Om det forklarer det, ved jeg ikke. Jeg kan bare se, at det ikke er med i forslaget til vedtagelse.

Kl. 23:46

Formanden :

Så er det fru Mette Frederiksen, kort bemærkning.

Mette Frederiksen (S):

Jeg synes ikke rigtigt, at statsministeren fik svaret på hr. Morten Bødskovs spørgsmål. Spørgsmålet var jo sådan set ret klart: Vi har en vicestatsminister, der ad flere omgange har bebudet indførsel af brugerbetaling i sundhedsvæsenet. Nu har vi muligheden for her i Folketingssalen, også selv om tiden er fremskreden, til at få en diskussion af, om det er regeringens officielle politik eller ej. Vicestatsministeren går endda så langt i det interview, der også er omtalt tidligere, nemlig i Ældre Sagens medlemsblad, at sige næsten kålhøgent, at det da er klart, at hvis man skal indføre brugerbetaling på sundhedsydelser, så skal det kun være i sammenhæng med skattelettelser, for det vil være helt urimeligt at indføre brugerbetaling og så ikke samtidig give skattelettelser, for så ville det bare være en ekstraskat. Det siger vicestatsministeren – og vi står foran et folketingsvalg.

Jeg tror egentlig, at en af de mest centrale værdier for danskerne er den fri og lige adgang til sundhed, og derfor vil jeg igen opfordre statsministeren til at svare på spørgsmålet: Indgår det også i statsministerens overvejelser og planer, at der skal indføres brugerbetaling eksempelvis på besøg hos praktiserende læger i Danmark?

Kl. 23:47

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:47

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, det gør det ikke.

Vi har brugerbetaling i den danske sundhedssektor. Vi har brugerbetaling. Skal vi have mere brugerbetaling? Nej!

Svaret er nej.

Kl. 23:48

Formanden :

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 23:48

Mette Frederiksen (S):

Men hvordan kan en regering sige to så forskellige ting? Vi taler jo ikke om en tilfældig politiker eller en anden aktør i den offentlige debat, vi taler om en vicestatsminister, der meget klart ad flere omgange har tilkendegivet, at man ønsker at nedsætte en kommission, der skal komme med forslag til at indføre brugerbetaling, at man eksempelvis ønsker at indføre brugerbetaling på besøg hos praktiserende læge, og at man sågar vil kræve, at brugerbetaling skal efterfølges af skattelettelser. Og så står statsministeren i dag og siger, at nej, vi har ikke planer om at indføre brugerbetaling. Hvem skal danskerne så tro på? Skal danskerne tro på den konservative leder, justitsministeren, vicestatsministeren, eller skal vælgerne tro på statsministeren?

Kl. 23:48

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:48

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er altid en god idé at tro på det, jeg siger. Nu er det lidt svært for mig at stå og besvare et spørgsmål, der rettelig burde stilles til Det Konservative Folkepartis formand. Jeg hæfter mig bare ved, at jeg ikke har hørt nogen overhovedet inklusive justitsministeren, der har gjort sig til fortaler for, at man skulle øge brugerbetalingen i den danske sundhedssektor. Det har jeg ikke hørt – det har jeg ikke hørt. Har regeringen nogen planer om at lave mere brugerbetaling i sundhedssektoren? Nej. Nej.

Formanden :

Så er det fru Yildiz Akdogan for en kort bemærkning.

Kl. 23:49

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Statsministeren brugte ordet fremgang ni gange i sin tale tidligere på dagen, og selv om vi i dag ved, at væksten ifølge Danmarks Statistik er gået tilbage 2 år i træk, mener statsministeren, at det går fremad. Efter spørgsmål fra fru Helle Thorning-Schmidt indrømmede han så, at der er en teknisk recession, hvilket også er lidt interessant.

Men når statsministeren nu holder så hårdnakket fast i, at det går fremad, og at der er fremgang, kunne jeg godt tænke mig at vide, hvem det er, der har fremgang. Er det sådan, at den murer, som er slidt og havde set frem til sin efterløn, har fremgang? Er der fremgang for den unge Hassan, som falder fra undervejs i uddannelsessystemet og ikke har en praktikplads at se frem til? Er der fremgang for den familie, der bliver smidt ud af sin lejlighed, fordi det her kærlige skub fra regeringens side betyder, at familien ikke har råd til at bo i sin lejlighed? Hvilken gruppe har fremgang, vil jeg spørge statsministeren om?

Kl. 23:49

Kl. 23:50

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:50

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er fremgang for danskerne, og det er der, fordi arbejdsløsheden har toppet. Den blev ikke så høj, som vi frygtede; den vendte på et niveau, der er 40.000 lavere, end vi alle frygtede. Den er i dag, selv efter den her voldsomme krise, vi har været ude i, lavere end på noget tidspunkt op igennem 1990'erne. Langtidsledigheden er lavere, end vi så det, ungdomsarbejdsløsheden er lavere, og vi har nu også truffet de beslutninger, der gør, at vi kan tage hånd om de svageste og udsatte i vores samfund i de kommende år.

For sandheden er jo den, at hvis vi ikke har orden i økonomien, skal vi begynde at sætte mange ting i bakgear. Så har vi ikke råd til at have et ordentligt sundhedsvæsen, og så har vi ikke råd til at investere flere penge i uddannelse, og det er det, der skal til, når der kommer flere unge. Og ja, der er langt flere unge, der i dag tager en ungdomsuddannelse, og ja, frafaldet falder, og ja, der er masser af drenge og piger med integrationsbaggrund, for hvem det går fremad. Jeg nævnte en af dem i min egen tale tidligere i dag.

Må jeg så ikke lige komme med en rettelse og sige, at vi ikke har haft negativ vækst i 2 år i Danmark.

Kl. 23:51

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 23:51

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Det går fremad for danskerne, siger statsministeren. Det er som om, at når statsministeren holder fast i det samme og siger noget, skal det nok blive til sandhed. Men sandheden er, at det ikke går fremad. Det går faktisk tilbage for nogle bestemte grupper i det her samfund. Vi har fattigdom i dagens Danmark, i et velfærdssamfund. Statsministeren skulle måske bare gå en lille tur i Tingbjerg og se, hvordan det går.

Så jeg kan ikke rigtig forstå argumentet om, at der skulle være fremgang for danskerne. For den nydanske familie i Tingbjerg har det altså ikke særlig godt på grund af regeringens fattigdomsskaben-

de ydelser. Den unge Hassan fra Tingbjerg har ikke en særlig stor chance for at komme videre, fordi han ikke har en praktikplads at se frem til. Så jeg kan ikke se, hvem der har fremgang.

En ordentlig sundhedssektor, som statsministeren snakker om, kan jeg heller ikke se. Vi fik også lige at vide, at der ikke rigtig er enighed om, hvilken sundhedspolitik den her regering vil føre. Så jeg kan ikke rigtig gennemskue, hvem der har fremgang, og hvilken gruppe, der har gavn af regeringens reform. Det kunne jeg godt tænke mig at statsministeren uddybe lidt mere.

Kl. 23:53

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:53

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jeg da ked af. Den sundhedspakke, vi har lavet, bare for at tage det som eksempel, er jo en sundhedspakke, der er til bedste for patienterne. Er patienterne så en gruppe? Patienterne er jo mange forskellige grupper. Man kan få børnecancer, uanset om man hedder Hassan eller Mogens, og der er det et enormt løft, at vi nu kan give en langt bedre kræftbehandling. Så det går fremad.

Vi lavede vel i omegnen af 50.000 praktikpladser sidste år. Der har aldrig været så mange unge, der er i gang med at tage en ungdomsuddannelse, som tilfældet er nu. Der har aldrig været så mange unge, der er i gang med at tage en videregående uddannelse, som tilfældet er nu. Der har aldrig før været så mange med indvandrerbaggrund, der er i beskæftigelse og i uddannelse, som det, vi har set de seneste år. Så det går fremad.

Er det så det samme, som at der ikke er nogen mennesker, der har problemer? Nej, det er det da ikke. Der er masser af problemer og udfordringer at tage fat på. Det er derfor, vi har lavet en ghettostrategi. Det er også derfor, at det ville være så ødelæggende, hvis nogen kom og rullede starthjælpen, 225-timers-reglen eller kontanthjælpsloftet tilbage og dermed flyttede langt flere danskere over i den lejr, der hedder: Det kan ikke betale sig at tage et arbejde. For det er jo præcis, fordi vi har gjort det attraktivt at arbejde, at vi har været i stand til at knække koden, og at et stadig større antal med indvandrerbaggrund er i beskæftigelse og i uddannelse.

Kl. 23:54

Formanden :

Så er det fru Nanna Westerby for en kort bemærkning.

Kl. 23:54

Nanna Westerby (SF):

Tak for det.

Det har jo været utrolig mærkeligt at opleve i dag, at regeringen er meget optaget af at tegne et billede af, at det går smadder godt for dansk økonomi, alt imens alle uden for det her lokale er meget optaget af at diskutere det meget alvorlige, nemlig at dansk økonomi har fået stemplet recession sat på sig. Jeg synes, det er underligt, at regeringen ikke tager det mere alvorligt.

Men det, som nu alligevel er regeringens allerstørste forbrydelse for mig at se, er, at man ikke tager hånd om den ungdomsgeneration, som skal trække hjulene i gang igen, som skal lukke hullet i statskassen, og som skal betale regningen; at man ikke tager hånd om deres problemer; og at hver tiende nyuddannet må starte arbejdslivet i arbejdsløshedskøen. Vi står med en reel ungdomskrise i hænderne og en arbejdsløshed for unge, der bare går op og op.

Derfor undrer det mig også, at regeringen ikke gør mere, hvorfor man er så optaget af seniorerne uden at vende blikket mod deres børn og imod deres børnebørn. Regeringen har i det her forår præsenteret en ungepakke, som ikke har indeholdt særlig meget andet end kampagner og reklamer, og jeg kunne godt tænke mig at spørge

statsministeren: Er det virkelig det bedste, man kan gøre for de mange unge, som står og ikke har noget arbejde lige nu?

Kl. 23:58

Kl. 23:55

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:55

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det bedste, vi kan gøre i forhold til de unge, er at sørge for, at de får en uddannelse. Det er sådan set et frihedsbrev til fremtiden. Det er også derfor, det er ekstremt positivt, at der aldrig, aldrig nogen sinde har været så mange unge, der er i gang med at tage en ungdomsuddannelse, som tilfældet er nu. Det er derfor, det er så positivt, at vi sidste sommer havde rekordhøjt optag på de videregående uddannelsesinstitutioner. Aldrig, aldrig før i danmarkshistorien er så mange blevet optaget på de videregående uddannelser, og det er positivt. Det koster penge, dem skaffer vi, og det er derfor, vi bruger et par milliarder kroner, efter min bedste hukommelse, mere i år på uddannelse, end vi gjorde sidste år.

Det, der ville være en forbrydelse mod ungdommen, for nu at bruge den her lidt hårde retorik, ville være, hvis vi forsømte at tage ansvaret for at skabe sammenhæng i økonomien i de kommende år, for så ville regningen for vores forsømmelser blive de unges. Så var det dem, der kom til at slæbe et ungdomsliv og et voksenliv og et langt arbejdsliv med at gå og betale renter af noget gæld, som vi ikke i tide tog hånd om.

Kl. 23:57

Formanden :

Så er det fru Nanna Westerby.

Kl. 23:57

Nanna Westerby (SF):

Men nu spurgte jeg netop statsministeren om de unge, der tager en uddannelse, der følger vores opfordring, alt det, vi alle sammen siger til dem, når vi pisker dem til at tage en uddannelse. Det er der så nogle af dem der gør, og hver tiende af dem, som er nyuddannede, starter deres arbejdsliv i arbejdsløshedskøen. Det kan vi da ikke være bekendt.

Hvad er statsministerens svar til de unge, der faktisk tager en uddannelse, og hvoraf så mange må starte arbejdslivet i arbejdsløshedskøen?

Kl. 23:57

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:57

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er at skabe job, og det er sådan set derfor, at vi har brugt de sidste 6 uger på at lave store økonomiske aftaler, der skaber sunde offentlige finanser som forudsætning for at få væksten igen, og at vi oven i det har taget en stribe vækstinitiativer, at vi f.eks. allerede i morgen, forhåbentlig, vedtager en boligjobordning, der gør, at sort arbejde kan blive hvidt, der gør, at noget af det gør det selv-arbejde, vi – ja, jeg kan jo bare tale for mig selv – går og roder med, kan flyttes ud til nogle private, så det skaber omsætning, og så det skaber mulighed for, at man hos vores håndværkere kan tage praktikanter ind. Det er da sådan, vi skal gøre det. Så det handler om sunde offentlige finanser og at skabe nogle job, at få væksten igen.

Jeg glæder mig så over, at den ungdomsarbejdsløshed, vi har i dag, og som er alvorlig for hver enkelt ung, er på et helt andet niveau end det, man så i 1990'erne.

Formanden :

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning. Jeg må sige, at det stadig er generende, at det heroppefra er så let at høre, hvad der bliver sagt ude i siden. Jeg beder om, at man er i ro herinde, og man kan tale sammen i et tilstødende lokale.

Fru Line Barfod, værsgo.

Kl. 23:58

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne følge op på fru Johanne Schmidt-Nielsens spørgsmål, for jeg synes ikke rigtig, at vi fik noget svar. Jeg håber, at statsministeren kan redegøre for, hvad det er for nogle saglige grunde, der er. For hvis ikke der er nogen saglige grunde, er der tale om diskrimination. Det ved statsministeren jo godt. Derfor håber jeg, at statsministeren kan redegøre for, hvad det er for nogle saglige grunde, objektive kriterier, der er for, at man siger, at en mand, der kommer fra Argentina for at blive gift med en dansker, skal bestå en meget svær danskprøve efter 3 måneder, ellers bliver han smidt ud, og hans danske kone kan ikke længere leve sammen med ham i Danmark, hvorimod en mand fra Japan ikke skal bestå en sådan prøve. Hvad er det, der sagligt set gør, at statsministeren mener, at en mand fra Argentina ikke vil være i stand til at klare sig i Danmark?

Kl. 23:59

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 23:59

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg må henvise til integrationsministeren for mere præcise svar på de spørgsmål, der relaterer sig til det lovforslag, som er under behandling. Det må jeg gøre.

Der er jo sat nogle kriterier op omkring det her FN-udviklingsindeks og andet, som giver en ramme, som ministeren efterfølgende kan udmønte ting inden for. Men jeg må åbent sige, at for detaljerede svar må jeg henvise til integrationsministeren.

Kl. 00:00

Formanden :

Fru Line Barfod.

Kl. 00:00

Line Barfod (EL):

Jeg beder ikke om, at statsministeren går ned i en række detaljer og laver konkret sagsbehandling. Jeg beder bare om, at statsministeren uddyber sit svar fra før og forklarer, hvorfor statsministeren mener, at der er saglige objektive kriterier for, at en mand fra Argentina vil have sværere ved at klare sig i Danmark, vil have sværere ved at lære dansk end en mand fra Japan. Hvad er det helt konkret, der gør, at statsministeren mener, at det vil være meget sværere for en mand fra Argentina at lære dansk end en mand fra Japan?

Kl. 00:00

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 00:00

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, jeg har svaret her, at jeg synes, at det for at fremme debatten om det her vigtige tema vil være en fordel, at debatten foregår mellem fru Line Barfod og den minister, der har det her ressort, i forbindelse med det forslag, der skal behandles.

Formanden :

Så er det hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 00:01

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes, at især starten på statsministerens opsamling var sådan lidt skuffende, og at det var sådan lidt mangel på format at stille sig op og sige, at oppositionen ville sætte gang i nogle rygestartkampagner, og at vi i virkeligheden er deprimerede, og at vi er glade for, at økonomien er kommet i recession. Sådan er det jo ikke. Det er en lidt underlig måde at få debatten ned på det niveau, synes jeg, og det klæder i virkeligheden ikke statsministeren. Jeg kan meget bedre lide den mere rolige måde, der siden er blevet svaret på. Så vi håber også at få sådan et svar nu, et grundigt, velunderbygget svar.

Vi har talt meget om, at der er løse fugle og sådan noget i forskellige forslag, men hvis man ser på de 18 mia. kr., som tilbagetrækningsreformen skal give, synes jeg, den er smækfuld af trækfugle, og der er både løse fugle og alt muligt andet. Regeringen regner med, at 20 pct. ikke kan få et job af helbredsmæssige årsager, og at 10 pct. kan klare et fleksjob. Hvor har man lige de 20 pct. fra af dem, der ellers ville have været på efterløn? Hvor kommer lige præcis de 20 pct. fra? Hvordan har man regnet det ud?

Kl. 00:01

Kl. 00:02

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 00:02

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen det var sådan set egentlig ikke for at gøre mig morsom, at jeg sagde det der med rygestopet, det var, fordi jeg noterede et spørgsmål fra spørgeren tidligere i debatten, der var, tror jeg, rettet mod Liberal Alliance – sådan lidt anklagende – om, at man flere gange brugte den samme besparelse, nemlig afskaffelse af efterlønnen. Og så tror jeg, det var fru Ellen Trane Nørby, der stilfærdigt gjorde opmærksom på, at det provenu, som SF henter ind ved at sætte cigaretafgifterne i vejret, havde man brugt til forskellige formål: skoler, flere ansættelser i sundhedssektoren, kræftbehandling og andet. Og så må jeg bare logisk sige, at man bruger nogle penge, som er højst tvivlsomme, for jeg kan i hvert fald sige, at vi har afgivet den bestilling politisk, at vi ønsker, at de danske tobaksafgifter skal være præcis så høje, som de kan være, uden at vi i virkeligheden bare sender pengene ned i den tyske statskasse eller i nogle smuglerlommer. Det er den politiske bestilling, vi har givet til embedsmændene, når vi har forhandlet skattereform. Når SF så kommer med et forslag om at lægge yderligere afgifter på, stilles der et fagligt spørgsmål om, hvorvidt pengene er der. Og under alle omstændigheder, er det da i hvert fald et problem, at man bruger dem mange gange, og så er det, at jeg rent logisk siger, at hvis det regnestykke skal hænge sammen, er der kun én løsning, og det er, at nogle flere begynder at ryge. Og det var jo næppe det, der var formålet med det.

Beregningerne om efterlønnen hviler på et sagligt forarbejde i Finansministeriet, og regnestykkerne er jo genkendelige i forhold til det, man også kan se hos vismænd og andre.

Kl. 00:04

Formanden :

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 00:04

Jesper Petersen (SF):

Man kan jo bare slå op i »Fair Løsning 2020« og konstatere, at pengene kun bliver brugt én gang, så der er sådan set ikke noget pro-

blem. Og det provenuskøn fra regeringens egen Forebyggelseskommission er i øvrigt baseret på et meget grundigt forarbejde.

Men jeg synes bare, det er interessant, at man kan sige det så skræmmende – det er med to streger under, eller hvor mange der nu er. Altså, hvis det nu viser sig, at det ikke er 20 pct. af dem, der ville have været på efterløn, men 30 pct., der ikke er i stand til at varetage et job, så mangler der 3 mia. kr. Samtidig forudsætter man, at virkningen på beskæftigelsen skal ske meget, meget hurtigt. Regeringen regner med, at den øgede arbejdsstyrke nærmest omgående slår igen som beskæftigelse, men vi har vel andre historiske eksempler på, at det ikke sker lige med det samme. Hvis der er et års forsinkelse i forhold til det, regeringen forudsætter, så mangler der 4,8 mia. kr. Det er vel to relativt små ting, der skal falde ved siden af regeringens skøn, og som så vil betyde, at der mangler 7,8 mia. kr. Altså, man vil i dag, i 2011, sige, præcis hvordan det er i 2020, og så vil vi alligevel komme op på, at der mangler 7,8 mia. kr. Jeg synes, det er usikkert: jeg synes, det er fugle på taget.

Kl. 00:05

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 00:05

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er ingen fugle på taget i at træffe nogle konkrete beslutninger, som har en konkret betydning for adfærden i vores samfund, og det har det. Når man går ud til nogle danskere, der i dag kan komme på folkepension som 65-årige, og siger, at de må vente et år, til de bliver 66 år, så er det konkret, og så har det effekt – i modsætning til det, der er sådan lidt mere en ønsketænkning, om, hvad man vil gøre, hvis nu sygefraværet faldt, uden at man egentlig handler på, at det skal falde, eller hvis der kom flere indvandrere i arbejde, uden at man handler på, at flere indvandrere kommer i arbejde. Det står i skærende kontrast. Altså, jeg deler jo også de ønsker, vi har jo også de ambitioner, som man kan se i »Fair Løsning 2020«, men der er bare den forskel, at de fugle på taget kunne vi ikke drømme om at bruge, før de er fanget ind.

Må jeg så ikke sige med al respekt for Forebyggelseskommissionen, at vi har afgivet den politiske bestilling i Skatteministeriet, i Finansministeriet og andre steder, at vi ønsker, at de danske tobaksafgifter skal være præcis så høje, som de kan være, uden at pengene flytter i den tyske statskasse eller i smuglerlommer, og det er baggrunden for, at tobaksafgifterne ligger, hvor de ligger nu.

Kl. 00:06

Formanden :

Så er det hr. Jonas Dahl, kort bemærkning.

Kl. 00:06

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil sådan set gerne følge op på det spørgsmål, som hr. Jesper Petersen stillede lige for et øjeblik siden, for kan ministeren ikke bare bekræfte, at de danske tobaksafgifter faktisk gør, at man i dag kan købe en pakke smøger med 20 eller 19 stk. i til en lavere pris i Danmark, end man kan i Tyskland? Så vil jeg bare høre, om ministeren også mener, at tyskerne vælter ind over den danske grænse – nu er der selvfølgelig kommet en grænsebom – men ud over det, er det så sådan, at vi ser en strøm af tyskere til Danmark for at handle i de danske grænsekiosker og købe billige smøger? Er det noget, ministeren er bekendt med? Det var bare sådan rent overordnet set.

Jeg vil også gerne spørge ministeren om en anden ting. Nu har vi hørt den her snak om brugerbetaling. For et års tid siden havde vi også en diskussion om brugerbetaling, og der sagde ministeren stort set det samme. Brugerbetaling var ikke på vej til at blive indført, men alligevel indførte man faktisk brugerbetaling på fertilitetsbe-

handlinger på de danske sygehuse som et led af betalingen for genopretningspakken til Dansk Folkeparti. Så er det ikke sådan noget utroværdigt, når statsministeren nu står her og siger, at der ikke er tale om brugerbetaling, men alligevel står De Konservative og siger, at der skal indføres brugerbetaling på lægebesøg.

Kl. 00:07

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 00:08

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal ikke kunne sige præcist, hvad en pakke cigaretter koster helt aktuelt i Tyskland. Det skal jeg ikke kunne sige. Jeg kan såmænd dårligt svare mærke for mærke på, hvad den koster i Danmark. Hvad vi derimod ved er, at det er enormt grænsfølsomt, og vi har den politiske ambition som regering, at vi fremmer arbejdet med at få færre til at starte med ryge og flere til at holde op, at prisen her er en vigtig ting, og at det er en god idé, at cigaretterne er så dyre som muligt. Derfor har vi fulgt det spor, da vi lavede skattereformen i 2009, og vi har også meget tydeligt sagt i forhold til skattestop og andet, at vi også fremadrettet er parat til at gøre mere ved cigaretafgifterne, hvis det kan bære. For der er altså ikke meget vundet ved at sætte cigaretpriserne op, hvis det sådan set bare flytter hele handelen syd for grænsen eller ned i nogle smuglerlommer. Og ja, det er sådan set ikke særlig kompliceret at lave en rejse med to kufferter og tobak til et halvt års forbrug, så det er baggrunden for, at afgifterne ligger, hvor de ligger.

Kl. 00:09

Formanden :
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 00:09

Jonas Dahl (SF):

Det må ministeren jo vide noget om, når han rejser så meget. Det kan man jo udlede forskellige ting af.

Når nu ministeren sagde i sit tidligere svar, at det var meget grænsfølsomt og man frygtede de tyske afgifter, hvad er så baggrunden for, at man ikke bare siger, at de danske afgifter skal løftes op, så de i hvert fald er på det samme niveau som Tysklands? Er det ikke lidt paradoksalt at bruge grænseargumentet, når man samtidig kan se, at de danske afgifter sådan set er lavere, det vil sige, at en pakke smøger sådan set kan fås billigere her i Danmark, end den kan i Tyskland. Er det ikke en anelse dårlig argumentation? Jeg skal ikke kunne sige, om det er skatteministeren, der har informeret statsministeren om nogle forkerte tal, men i hvert fald virker det en kende utroværdigt at stå her i Folketingssalen og ikke have styr på, hvad en pakke smøger koster, og så bruge det som et argument for, at nu vil hele flytningen ske over grænserne.

Men ministeren kneb udenom igen med brugerbetaling. Er det ikke rigtigt, og vil statsministeren ikke bare bekræfte det, at sidste år indførte regeringen brugerbetaling på fertilitetsbehandling, og nu siger den konservative formand så, at der skal indføres brugerbetaling på lægebesøg? Så er det ikke bare et spørgsmål om, hvornår det bliver rullet yderligere ud under den borgerlige regering?

Kl. 00:10

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 00:10

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg indrømmer, at jeg er udfordret over min kapacitet, hvis den saglige adgangsbillet til at kunne deltage i en debat her i Folketingssa-

len er, at man udenad skal vide, hvad en pakke cigaretter koster i Stuttgart.

Jeg ved, at det, der er det helt afgørende, er, at vi ønsker at presse tobakspriserne så meget, vi kan, uden at provenuet glider os af hænde. Det er det, vi ønsker. Det er det politiske mål, vi har, og derfor har vi også taget det forbehold, efter at vi har hævet afgifterne, at det kan vi gøre igen fremadrettet, hvis det kan holde.

Må jeg så ikke sige med hensyn til brugerbetaling på sundhedssektoren, at regeringen ingen planer har og får ingen planer om at øge brugerbetalingsniveauet i den danske sundhedssektor.

Kl. 00:11

Formanden :

Så er det hr. Benny Engelbrecht, som er den sidste, der får korte bemærkninger til statsministeren. Værsgo.

Kl. 00:11

Benny Engelbrecht (S):

Der har været mange interessante ting i debatten i dag, bl.a. diskussionen om, hvorvidt vi har recession, og teknisk set mener statsministeren altså, at der er recession. Jeg tror, at pigen, der kommer hjem til sine forældre og skal fortælle, at hun er gravid, har svært ved at slippe af sted med at sige, at hun kun teknisk set er gravid. Men lad nu det om, hvorvidt der er recession, ligge. Konklusionen er i hvert fald, at Danmarks Statistiks tal er ganske klare.

Der har været mange synspunkter fremme i debatten, og jeg synes også, at man skal anerkende, at der faktisk er kommet nogle fornuftige synspunkter frem. Derfor vil jeg gerne fortsætte i det spor, som den konservative ordfører, fru Carina Christensen, kom ind på, nemlig at det kan svare sig for samfundet at investere i uddannelse, og faktisk sagde fru Carina Christensen ordret, at investering i uddannelse kommer tidobbelts tilbage til samfundet. Så jeg vil sådan set bare spørge statsministeren: Er det et synspunkt, som også statsministeren deler, altså at det kan svare sig at investere i uddannelse i Danmark?

Kl. 00:12

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 00:12

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, det er jeg hundrede procent enig i: at det kan betale sig at investere i uddannelse. Det er også derfor, vi gør det. Det er baggrunden for, at vi i forbindelse med genopretningspakken sidste år ud over at samle kriseregningen op på 24 mia. kr., så der blev skabt tillid til dansk økonomi, faktisk også tog den tunge opgave på os at finde yderligere 10 mia. kr. ved omprioritering, så der blev råd til at investere yderligere i både sundhed og i uddannelse, for der er flere unge, der skal have en uddannelse, og det koster flere penge. Det er også baggrunden for, at vi netop har tilendebragt et meget, meget kompliceret forhandlingsforløb over 6 uger om en reformpakke 2020, der med sikkerhed skaber de penge, vi skal bruge for at kunne få fire fri-ske milliarder til at investere i sundhed, i uddannelse, i forskning.

Kl. 00:13

Formanden :

Hr. Benny Engelbrecht for en bemærkning.

Kl. 00:13

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Statsministerens partifælle, regionsrådsformand Carl Holst, har som valgt i Region Syddanmark venligt gjort medlemmerne af Folketinget opmærksomme på, at Region Syddanmark om 10 år risikerer at stå med 25.000 personer uden job og uden de fornødne

kompetencer. Der er med andre ord al mulig grund til at investere også i den region, jeg kommer fra, i netop uddannelse.

Når man kigger på den virkning, som genopretningspakken vil få på uddannelses- og forskningsområdet alene i 2013, vil man se, at der vil være en negativ udvikling på 3,9 mia. kr., og derfor vil jeg gerne spørge statsministeren om effekten af det, for statsministeren har netop bekræftet, at investering i uddannelse vil give en tidobbelteffekt engang i fremtiden. Vil det betyde, at der engang i fremtiden kommer til at mangle 39 mia. kr. i statskassen?

Kl. 00:14

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 00:15

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er en god idé at investere i uddannelse og forskning, og det er også derfor, vi gør det. Det er en endnu bedre idé, hvis man også gør det med penge, man har, for ellers bliver det jo en flygtig fornøjelse. Og det er jo sådan set det, der er skillelinjen. For vi er nogle stykker, der har taget det besvær på os at træffe de beslutninger, der gør, at vi har pengene, altså at vi har penge til, at Danmark fortsat kan opretholde målsætningen om at investere 1 pct. af værdiskabelsen i vores samfund i forskning og følge op på den enorme succes, det har været, at vi over de sidste 5 år har øget forskningsindsatsen med 35 pct. til et danmarkshistorisk højt niveau; at vi har penge til at uddanne flere unge, sådan at vi kan følge op på den succes, at der lige præcis nu er flere unge end nogen sinde før i danmarkshistorien, der er i gang med at tage en ungdomsuddannelse, og følge op på den succes, at der lige præcis sidste år var flere unge end nogen sinde før i danmarkshistorien, der har taget en videregående uddannelse.

Vi har pengene til det.

Vi kommer altså ikke ud i det scenarie, at vi slår det stort op, men om 2-4 år må konstatere, at vi ikke fangede en eneste fugl på taget og så er nødt til at skrælle baglæns. Det er den risiko, som spørgereens eget parti løber.

Kl. 00:16

Formanden :

Tak til statsministeren. Der er flere, der har bedt om ordet, men der er ikke flere, der får det, fordi vi her kl. 00.15 rundede den halvtanden time, som man kan stille spørgsmål til statsministeren i.

Dermed er forhandlingen sluttet, og det betyder, at vi skal stemme om de to forslag til vedtagelse, der er fremsat under debatten.

Kl. 00:16

Afstemning

Formanden :

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 73 af Ellen Trane Nørby(V), Pia Kjærsgaard (DF), Carina Christensen (KF) og Anders Samuelsen (LA), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 58 (V, DF, KF og LA), imod stemte 44 (S, SF og EL), hverken for eller imod stemte 6 (RV og KD).

Forslag til vedtagelse nr. V 73 er vedtaget.

Herefter forslag til vedtagelse nr. V 74 af Helle Thorning-Schmidt (S), Villy Søvndal (SF), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Kl. 00:17

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i dag, onsdag den 1. juni 2011, kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er slut og sov godt.

:

Mødet er hævet. (Kl. 00:17).